

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

ARISTOTELIS

OPERA

EX RECENSIONE

IMMANUELIS BEKKERI.

ACCEDUNT

INDICES SYLBURGIANI.

TOMUS VIII.

OXONII,
E TYPOGRAPHEO ACADEMICO.
MDCCCXXXVII.

Clar. Press

50. a. 14.

ARISTOTELIS

METAPHYSICA

EX RECENSIONE

IMMANUELIS BEKKERI

OXONII,

E TYPOGRAPHICO ACADEMICO.

MDCCCXXXVII.

INDEX CODICUM.

E. Parisiensis Regius 1853.	D ^b . Ambrosianus F. 113.
Q. Marcianus 200.	E ^b . Marcianus 211.
S. Laurentianus 81 1.	F ^b . Parisiensis 1876.
T. Vaticanus 256.	G ^b . Parisiensis 1896.
H ^a . Marcianus 214.	H ^b . Parisiensis 1901.
A ^b . Laurentianus 87 12.	I ^b . Coislinianus 161.
B ^b . Laurentianus 87 18.	f. Marcianus 206.
C ^b . Laurentianus 87 26.	

ΤΩΝ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΥΣΙΚΑ α.Α.

ΠΑΝΤΕΣ ἄνθρωποι τοῦ εἶδέναι ὀρέγονται φύσει. Σημείον δ' ἡ τῶν αἰσθήσεων ἀγάπησις· καὶ γὰρ χωρὶς τῆς χρείας ἀγαπῶνται δι' ^b αὐτάς, καὶ μάλιστα τῶν ἄλλων ἢ διὰ τῶν ὁμμάτων. Οὐ γὰρ μόνον ἵνα πράττωμεν, ἀλλὰ καὶ μηθὲν ^c μέλλοντες πράττειν τὸ ὁρᾶν αἰρούμεθα ἀντὶ πάντων ὡς εἰπεῖν τῶν ἄλλων. Αἷτιον δ' ὅτι μάλιστα ποιεῖ γνωρί-² ζειν ^d τι ἡμᾶς αὕτη τῶν αἰσθήσεων, καὶ πολλὰς δηλοῖ διαφοράς. Φύσει μὲν οὖν αἰσθησιν ἔχοντα γίνεται τὰ ζῶα, ἐκ δὲ ^e τῆς αἰσθήσεως τοῖς μὲν αὐτῶν οὐκ ἐγγίγνεται μνήμη, τοῖς ^f δ' ἐγγίγνεται. Καὶ διὰ τοῦτο ^g ταῦτα φρονιμώτερα ^h καὶ μαθητικώτερα τῶν ⁱ μὴ δυναμένων μνημονεύειν ἐστίν. Φρόνιμα ^k μὲν ἄνευ τοῦ μαθάνειν, ὅσα μὴ ^l δύναται τῶν ψό-³ φων ἀκούειν, οἷον μέλιττα, καὶ εἴ τι τοιοῦτον ἄλλο γένος ζῶων ἐστίν· μαθάνει δ' ^m ὅσα πρὸς τῇ μνήμῃ καὶ ταύτην ἔχει τὴν αἰσθησιν. Τὰ μὲν οὖν ἄλλα ταῖς φαντασίαις ζῇ καὶ ταῖς μνήμαις, ἐμπειρίας δὲ μετέχει μικρόν· τὸ δὲ τῶν ἀνθρώπων γένος καὶ τέχνη καὶ λογισμοῖς. Γίγνεται δ' ἐκ τῆς ⁴ μνήμης ἐμπειρία τοῖς ἀνθρώποις· αἱ γὰρ πολλαὶ μνήμαι τοῦ αὐτοῦ πράγματος μιᾶς ἐμπειρίας δύνανται ἀποτελοῦσιν. Καὶ δοκεῖ σχεδὸν ἐπιστήμη καὶ τέχνη ⁿ ὅμοιον εἶναι ἢ ἐμπειρία.

Codices E.Q.S.T.H^a.A^b.B^b.C^b.D^b.E^b.F^b.G^b.H^b.I^b.f. ^a A E.A^b, α τὸ μείζον plerique, α μείζον Q.T, μείζον α f, α μέγα E^b.
^b εἰσθῆς H^a.E^b.f. ^c θέλοντες H^a.E^b.f. ^d τι om. E.A^b.E^b.f. ^e τῆς αἰσθήσεως] ταύτης A^b.D^b. ^f δ' ἐγγίγνεται A^b.D^b. et rc. E^b: ceteri δὲ γίγνεται. ^g ταῦτα φρονιμώτερα A^b.D^b: ceteri τὰ μὲν φρόνιμα. ^h καὶ μαθητικώτερα A^b.D^b, τὰ δὲ μαθητικώτερα E.B^b.E^b.F^b: ceteri τὰ δὲ μαθηματικώτερα. ⁱ μὴ om. S. ^k μὲν] μὲν οὖν T. ^l δύναται A^b.D^b.E^b: ceteri δυνατὰ. ^m ὅσα] δ A^b.D^b. ⁿ ὅμοιον εἶναι ἐμπειρία H^a.f, ὅμοιον εἶναι καὶ ἐμπειρία A^b.D^b, καὶ ἐμπειρία ὅμοιον εἶναι H^b.

5 Ἀποβαίνει δ' ἐπιστήμη καὶ τέχνη ὁδία τῆς ἐμπειρίας τοῖς
 ἀνθρώποις· ἡ μὲν γὰρ ἐμπειρία τέχνην ἐποίησεν, ὥς φησὶ
 Πῶλος, Ῥόρθως λέγων, ἡ δ' ἀπειρία τύχην. Γίνεται δὲ τέχνη,
 9 ὅταν ἐκ πολλῶν τῆς ἐμπειρίας ἐννοημάτων ἓ μίᾳ καθόλου γέ-
 νηται περὶ τῶν ὁμοίων ὑπόληψις. Τὸ μὲν γὰρ ἔχειν ὑπό-
 ληψιν ὅτι Καλλία * κάμνουντι † τηνδὶ τὴν νόσον ‡ τοδὶ συν-
 ἤνεγκε καὶ § Σωκράτει καὶ καθ' ἕκαστον οὕτω ¶ πολλοῖς, ἐμ-
 πειρίας ἐστίν· τὸ † δ' ὅτι πᾶσι τοῖς τοιοῖσδε κατ' εἶδος ἐν
 ἀφορισθεῖσι, κάμνουσι τηνδὶ τὴν νόσον, συνήνεγκεν, ζ οἶον
 τοῖς φλεγματώδεσιν ἢ χολώδεσιν ἢ * πυρέττουσι καύσφ, τέ-
 7 χνης. Πρὸς μὲν οὖν τὸ πράττειν ἐμπειρία τέχνης οὐδὲν ὁδο-
 κεῖ διαφέρειν, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ὁ ἐπιτυχχάνοντας ὁρῶμεν τοὺς
 8 ἐμπείρους τῶν ἄνευ τῆς ἐμπειρίας λόγον ἐχόντων. Αἴτιον
 δ' ὅτι ἡ μὲν ἐμπειρία τῶν καθ' ὁμοῖον ἐστὶ γνώσις, ἡ δὲ
 τέχνη τῶν καθόλου, αἱ δὲ πράξεις καὶ αἱ γενέσεις πᾶσαι περὶ
 τὸ καθ' ἕκαστόν εἰσιν· οὐ γὰρ ἄνθρωπον ὑγιάζει ὁ ἰατρεύων,
 9 πλὴν ἀλλ' ἢ κατὰ συμβεβηκός, ἢ ἀλλὰ Καλλίαν ἢ § Σωκρά-
 την ἢ ἡ τῶν ἄλλων τινὰ ἰ τῶν οὕτω λεγομένων, φ συμβέβηκε
 9^κ καὶ ἀνθρώπῳ εἶναι. Ἐὰν οὖν ἄνευ τῆς ἐμπειρίας ἴῃ τις
 ὁ λόγον, καὶ ἡ τὸ ὁμοῖον καθόλου Ῥγνωρίζῃ, τὸ δ' ἐν τούτῳ
 καθ' ἕκαστον ἀγνοῇ, πολλάκις διαμαρτῆσεται τῆς θεραπείας·
 10 θεραπευτὸν γὰρ τὸ καθ' ἕκαστον ἢ μᾶλλον. Ἀλλ' ὅμως τὸ
 γε εἰδέναι καὶ ἡ τὸ ἐπαίειν τῇ τέχνῃ τῆς ἐμπειρίας ὑπάρχειν
 οἰόμεθα μᾶλλον, καὶ σοφωτέρους τοὺς τεχνίτας τῶν ἐμπεί-
 ρων ὑπολαμβάνομεν, ὥς κατὰ τὸ εἰδέναι μᾶλλον ἀκολουθοῦ-

ο δι' ἐμπειρίας Q. Ῥ ὁρθῶς λέγων om. Ab.Db. ἡ ἡνίκα ἐκ πολλῶν
 νοημάτων τῆς ἐμπειρίας Hb. † μία καθόλου Ab.Db; ceteri καθόλου μία,
 Hb. quidem post ὁμοίων, περὶ τῶν ὁμοίων καθόλου μία ὑπόληψις γένηται.
 § νοσοῦντι Hb. ‡ τήνδε H^a.F^b. † τόδε Ab.Db. ¶ σωκράτη Eb.
 x πολλῆς Db. † δέ τι Eb. ζ οἶον—καύσφ om. Ab.Db. α πυρώδεσι T.
 ὁδοκεῖ διαφέρειν] διήνεγκεν Ab.Db.F^b, om. Hb. ὁ ἐπιτυχχάνουσιν οἱ
 ἐμπειροὶ Ab.Db. ὁ ἕκαστα H^a.Eb. ὁ πλὴν om. Ab.Db.H^b. ἢ ἀλλὰ]
 ἀλλ' ἢ Db. § σωκράτη E. ἡ τινὰ τῶν ἄλλων T. ἰ τῶν ante οὕτω
 add. E.Q.T.Ab.Db. κ καὶ add. Ab.Db. et rc. Eb. ἰ ἔχοι H^a, ἔχει Eb.
 ἡ τὸν om. Hb. ἡ τὸ om. Q. ὁ μὲν καθόλου Hb; ceteri καθόλου μὲν.
 Ῥ γνωρίζει H^a.Eb. ἢ μᾶλλον om. Ab. ἡ τὸ om. Hb. ὁ ἐμπειρικῶν E.

σαν τὴν σοφίαν πᾶσιν. Τοῦτο δ', ὅτι οἱ μὲν τὴν αἰτίαν ¹¹ ἴσασιν, οἱ δ' οὐ. Οἱ μὲν γὰρ ἔμπειροι [†] τὸ ὅτι μὲν ἴσασι, διότι δ' οὐκ ἴσασιν· οἱ δὲ τὸ διότι καὶ τὴν αἰτίαν γνωρίζουσιν. Διὸ καὶ τοὺς ἀρχιτέκτονας περὶ ἕκαστον [‡] τιμωτέρους καὶ μᾶλλον εἶδέναι νομίζομεν τῶν χειροτεχνῶν καὶ σοφωτέρους, ὅτι τὰς αἰτίας τῶν ποιουμένων ἴσασιν, [¶] τοὺς δ' ὥσπερ καὶ τῶν ἀψύχων ἔνια, [×] ποιεῖν μὲν, οὐκ εἰδότα δὲ [×] ποιεῖν [‡] ποιεῖ, οἷον καίει τὸ πῦρ. Τὰ μὲν οὖν ἄψυχα ¹² φύσει τινὲς [×] ποιεῖν τούτων ἕκαστον, τοὺς δὲ χειροτέχνας δι' ἔθος, ὥς οὐ κατὰ τὸ πρακτικὸν εἶναι σοφωτέρους ὄντας, ἀλλὰ κατὰ ^α τὸ λόγον ^β ἔχειν αὐτοὺς καὶ τὰς αἰτίας γνωρίζειν. Ὅλως ^ε τε σημεῖον τοῦ ^δ εἰδότος τὸ δύνασθαι διδάσκειν ^ε ἐστίν, καὶ διὰ τοῦτο τὴν τέχνην τῆς ἐμπειρίας ^ι οἰόμεθα μᾶλλον ἐπιστήμην εἶναι· δύνανται γάρ, οἱ δὲ οὐ δύνανται διδάσκειν. Ἔτι δὲ τῶν αἰσθήσεων οὐδεμίαν ἡγούμεθα εἶναι ¹³ σοφίαν· καίτοι κυριώταταί γ' εἰσὶν αὗται τῶν καθ' ἕκαστα γνώσεις· ἀλλ' οὐ ^ε λέγουσι τὸ διὰ τί περὶ οὐδενός, οἷον διὰ τί θερμὸν τὸ πῦρ, ^β ἀλλὰ μόνον ὅτι θερμόν. ¹ Τὸν μὲν οὖν ¹⁴ πρῶτον εἰκὸς τὸν ὁποῖαν οὖν ^κ εὐρόντα τέχνην ¹ παρὰ τὰς κοινὰς αἰσθήσεις θαυμάζεσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, μὴ μόνον διὰ τὸ χρήσιμον εἶναι τι τῶν εὐρεθέντων, ἀλλ' ὥς σοφὸν καὶ διαφέροντα τῶν ἄλλων. Πλειόνων δ' εὐρίσκομένων τεχνῶν, καὶ ¹⁵ τῶν μὲν πρὸς τὰναγκαῖα τῶν δὲ πρὸς διαγωγὴν οὐσῶν, αἰεὶ σοφωτέρους ^μ τοὺς τοιοῦτους ἐκείνων ^ν ὑπολαμβάνομεν, διὰ τὸ μὴ πρὸς χρῆσιν εἶναι τὰς ἐπιστήμας αὐτῶν. Ὅθεν ἤδη ¹⁶ πάντων τῶν τοιούτων κατεσκευασμένων ^ο αἱ μὴ πρὸς ἡδονήν

[†] τὸ ante ὅτι om. E. [‡] τιμωτέρους μᾶλλον καὶ μ. T. [¶] τοὺς E.T. H^a.E^b. et rc. A^b. (pr. enim cum D^b. hæc τοὺς—δι' ἔθος om): ceteri οἱ. [×] utrobique ποιεῖν E.T.H^a.A^b.E^b: ceteri ποιεῖ. [‡] ποιεῖ add. E.Q. H^a.E^b. et rc. A^b. ^α τὸ] τὸν D^b, τὸ τινὰ H^b. ^β αὐτοὺς ἔχειν A^b.D^b. ^ε τε] δὲ A^b. ^δ εἰδότος] εἰδότος καὶ μὴ εἰδότος E: ceteri (præter Q.T.A^b.D^b.) εἰδότος καὶ. ^ε ἐστίν· καὶ διὰ τοῦτο] νομίζομεν· διὸ A^b.D^b. ^ι ἡγούμεθα A^b.D^b. ^ε λέγει H^a.E^b. ^β ἀλλὰ—θερμὸν om. A^b. ¹ τὸν μὲν] τὸ μὲν F^b. ^κ εὐρίσκοντα F^b. ¹ παρὰ E.Q.T.A^b.F^b.H^b: ceteri περὶ. ^μ ἐκείνων τοὺς τοιοῦτους H^a.E^b. ^ν ὑπολαμβάνεσθαι E.H^a. ^ο αἱ] ὅσαι A^b.

μηδὲ πρὸς τὰναγκαῖα τῶν ἐπιστημῶν εὐρέθησαν, καὶ πρῶτον
 Ρ ἐν τούτοις τοῖς τόποις ⁹ οὐπερ ἐσχόλασαν. Διὸ περὶ Αἴ-
 γυπτον αἱ μαθηματικαὶ πρῶτον Ὶ τέχνηαι συνέστησαν· ἐκεῖ
 17 γὰρ ⁸ ἀφείθη σχολάζειν τὸ τῶν ἱερέων ἔθνος. Εἴρηται μὲν
 οὖν ἐν τοῖς Ἑθικοῖς τίς διαφορὰ τέχνης καὶ ἐπιστήμης καὶ
 τῶν ἄλλων ^ι τῶν ὁμογενῶν· ^ν οὐ δ' ἔνεκα ^ω νῦν ποιούμεθα τὸν
 λόγον, τοῦτ' ἐστίν, ὅτι τὴν ὀνομαζομένην σοφίαν περὶ τὰ
 πρῶτα αἷτια καὶ τὰς ἀρχὰς ὑπολαμβάνουσι πάντες, ^χ ὥστε,
 καθάπερ εἴρηται πρότερον, ^γ ὁ μὲν ἔμπειρος τῶν ² ὅποιαν οὖν
 ἐχόντων αἰσθησιν εἶναι δοκεῖ σοφώτερος, ὁ δὲ τεχνίτης τῶν
 ἐμπείρων, χειροτέχων ⁸ δὲ ἀρχιτέκτων, αἱ δὲ θεωρητικαὶ τῶν
 ποιητικῶν μᾶλλον. Ὅτι μὲν οὖν ἡ σοφία περὶ τινὰς ^β αἰ-
 τίας καὶ ἀρχὰς ἐστὶν ἐπιστήμη, δῆλον.

- 2 Ἐπεὶ ^ε δὲ ταύτην τὴν ἐπιστήμην ζητοῦμεν, τοῦτ' ἂν εἴη
 σκεπτέον, ^δ ἡ περὶ ^ο ποίας αἰτίας καὶ περὶ ποίας ἀρχὰς ἐπι-
 στήμη ^ι σοφία ἐστίν. Εἰ ⁸ δὴ λάβοι τις τὰς ὑπολήψεις ⁸ αἷ
^h ἔχομεν περὶ ^ι τοῦ σοφοῦ, τάχ' ἂν ἐκ ^κ τούτου φανερόν ¹ γέ-
 2 νοιτο μᾶλλον. Ὑπολαμβάνομεν δὴ πρῶτον ^μ μὲν ἐπίστα-
 σθαι ^π πάντα τὸν σοφὸν ὡς ἐνδέχεται, μὴ καθ' ἕκαστον ἔχοντα
 ἐπιστήμην αὐτῶν· εἴτα ^ο τὸν Ρ τὰ χαλεπὰ γινῶναι δυνάμενον
 καὶ μὴ ῤάδια ἀνθρώπῳ γινώσκειν, τοῦτον σοφόν (⁹ τὸ γὰρ
 αἰσθάνεσθαι πάντων κοινόν, διὸ ῤάδιον, καὶ οὐδὲν σοφόν)·
 ἔτι τὸν ἀκριβέστερον καὶ ^ι τὸν διδασκαλικώτερον τῶν αἰτίων
 3 σοφώτερον εἶναι περὶ πᾶσαν ἐπιστήμην. Καὶ τῶν ἐπιστη-
 μῶν δὲ τὴν ⁸ αὐτῆς ἔνεκεν καὶ τοῦ εἰδέναι χάριν αἰρετὴν οὖσαν

Ρ ἐν add. E.Q.H^a.A^b.E^b. ⁹ οὐπερ] οὐ πρῶτον A^b. et rc. E^b. Ὶ τέ-
 χνηαι om. H^a.E^b. ⁸ ἀφείθη E.T.H^a.A^b.E^b: vulgo ἡφείθη. ^ι τῶν post
 ἄλλων om. H^a. ^ν οὐ δ'] ὡν οὖν F^b. ^ω νῦν] καὶ νῦν H^a.E^b, om. F^b.
^χ ὥστε] δι' A^b. ^γ ὅ] ὅτι ὁ codices præter E.Q.T.A^b. ² ὅποιαν οὖν
 E.T.H^a.E^b. ⁸ δὲ ὁ ἀρχ. A^b. et rc. E^b. ^β ἀρχὰς καὶ αἰτίας A^b.H^b.
^ε δὲ] δὲ καὶ T. ^δ ἡ add. E.T.H^a.A^b.E^b. ^ο ποίας αἰτίας καὶ ποίας ἀρχὰς
 E^b, ποίας ἀρχὰς καὶ ποίας αἰτίας H^a, ποίας ἀρχὰς A^b. ^ι ἐστὶ σοφία A^b.
⁸ δὲ H^a. ^h ἔχομεν T.A^b.E^b.H^b: ceteri εἴχομεν. ^ι τοὺς σοφοὺς A^b.
^κ τούτων H^a.E^b. ¹ γένηται H^b. ^μ μὲν om. H^a.E^b. ^π πάντα A^b.F^b:
 ceteri μάλιστα πάντα. ^ο τὸν om. H^a. Ρ τὰ om. A^b. ⁹ τὸ—σοφόν
 om. T.H^a. et pr. E^b. ^ι τὸν om. H^a.A^b.F^b. ⁸ αὐτῆς A^b.

ἡ μᾶλλον εἶναι σοφίαν ἢ τὴν τῶν ἀποβαινόντων ἕνεκεν, καὶ τὴν ἀρχικωτέραν τῆς ὑπηρετούσης μᾶλλον ὡς εἶναι σοφίαν· οὐ γὰρ δεῖν ἐπιτάττεσθαι ὡς τὸν σοφὸν ἀλλ' ἐπιτάττειν, καὶ οὐ τοῦτον ἐτέρῳ ὑπέθεσθαι, ἀλλὰ τούτῳ τὸν ἦττον σοφόν. Τὰς 4 μὲν οὖν ὑπολήψεις ἁποφάσας καὶ τοσαύτας ἔχομεν περὶ τῆς σοφίας καὶ τῶν σοφῶν, τούτων δὲ τὸ μὲν ὅτι πάντα ἐπίστασθαι τῷ μάλιστα ἔχοντι τὴν καθόλου ἐπιστήμην ἀναγκαῖον ὑπάρχειν· οὗτος γὰρ οἶδέ πως ἅπαντα τὰ ὑποκείμενα. Σχεδὸν δὲ καὶ χαλεπώτατα ἁυτὰ γνωρίζειν τοῖς ἀνθρώποις, τὰ μάλιστα καθόλου· πορρωτάτω γὰρ τῶν αἰσθήσεών ἐστιν. Ἀκριβέσταται ἡ δὲ τῶν ἐπιστημῶν αἱ μάλιστα τῶν πρώτων 5 εἰσὶν· αἱ γὰρ ἐξ ἐλαττόνων ἀκριβέστεραι τῶν ἐκ ἰπροσθέσεως λαμβανομένων, οἷον ἀριθμητικὴ γεωμετρίας. Ἀλλὰ μὴν καὶ διδασκαλική γε ἡ τῶν αἰτιῶν θεωρητικὴ μᾶλλον· οὗτοι γὰρ διδάσκουσιν οἱ τὰς αἰτίας λέγοντες περὶ ἑκάστων. Τὸ δ' εἰδέναι καὶ τὸ ἐπίστασθαι αὐτῶν ἕνεκα μάλισθ' ὑπάρ- 6 χει τῇ τοῦ μάλιστα ἐπιστητοῦ ἐπιστήμῃ. Ὁ γὰρ τὸ ἐπίστασθαι δι' ἑαυτὸ αἰρούμενος τὴν μάλιστα ἐπιστήμην μάλιστα αἰρήσεται, τοιαύτη δ' ἐστὶν ἡ τοῦ μάλιστα ἐπιστητοῦ, μάλιστα δ' ἐπιστητὰ τὰ πρώτα καὶ τὰ αἴτια· διὰ γὰρ ταῦτα καὶ ἐκ τούτων πάντα γνωρίζεται, ἀλλ' οὐ ταῦτα διὰ τῶν ὑποκειμένων. Ἀρχικωτάτη δὲ τῶν ἐπιστημῶν, καὶ μᾶλλον 7 ἀρχικὴ τῆς ὑπηρετούσης, ἡ γνωρίζουσα τίνος ἕνεκεν ἐστὶ πρακτέον ἑκάστων· τοῦτο δ' ἐστὶ τὰγαθὸν ἐν ἐκάστοις, ὅλως δὲ τὸ ἄριστον ἐν τῇ φύσει πάσῃ. Ἐξ ἁπάντων 8 τῶν οὖν τῶν εἰρημένων ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἐπιστήμην πίπτει τὸ

τ μᾶλλον om. H^a. et pr. E^b. ν εἶναι om. A^b. ω τὸν om. pr. E.
 x οὐκ αὐτὸν A^b. et rc. E^b. y τίθεσθαι pr. A^b. z τοσαύτας καὶ τοιαύτας
 H^a. om. καὶ τοσαύτας A^b. a τῆς om. A^b. b ἅπαντα A^b, om. F^b.
 c καθόλου] κατὰ πάντων F^b. d πως] πῶς ἔχει A^b. e ἅπαντα E. H^a. E^b.
 f δὲ] γὰρ T. g ταῦτα add. E. T. H^a. A^b. E^b. cum iisdem omisi ἐστὶ
 ante τὰ. h τε A^b. F^b. i προθέσεως codices. k λαμβανομένων A^b:
 ceteri λεγομένων. l ἐκάστων E. H^a. m τὸ δ'] τότε A^b. n αὐτὸ A^b. F^b.
 o μᾶλλον αἰρ. T. p τὰ post καὶ om. A^b. q ἕνεκα E. F^b. r πρακτέον
 ἑκάστων ἐστὶ F^b, ἐστὶ πρακτέον ἑκάστων H^a. A^b. E^b. s ἐν ἐκάστοις A^b. et
 rc. E^b: ceteri ἐκάστων. t δὲ om. H^a.

ζητούμενον ὄνομα· δεῖ γὰρ ^ν ταύτην τῶν πρώτων ἀρχῶν καὶ αἰτιῶν εἶναι θεωρητικὴν· καὶ γὰρ τὰ γαθὸν καὶ τὸ οὐ ἔνεκα ^ω ἐν τῶν αἰτιῶν ἐστίν. ^ν Ὅτι δ' οὐ ^χ ποιητικὴ, δηλον ὅτι καὶ ἐκ 9 τῶν πρώτων φιλοσοφησάντων. Διὰ γὰρ τὸ θαυμάζειν οἱ ἄνθρωποι καὶ νῦν καὶ τὸ πρῶτον ἤρξαντο φιλοσοφεῖν, ἐξ ἀρχῆς μὲν τὰ πρόχειρα τῶν ^α ἀπόρων θαυμάσαντες, εἶτα κατὰ μικρὸν οὕτω ^α προϊόντες καὶ περὶ τῶν ^β μειζόνων διαπορήσαντες, οἷον περὶ ^ε τε τῶν τῆς σελήνης παθημάτων καὶ τῶν περὶ τὸν ἥλιον καὶ ^δ περὶ ἄστρον καὶ περὶ τῆς τοῦ παντός 10 γενέσεως. Ὅ δ' ἀπορῶν καὶ θαυμάζων οἶεται ἀγνοεῖν. Διὸ καὶ φιλόμυθος ^ο ὁ φιλόσοφος πῶς ἐστίν· ὁ γὰρ μῦθος σύγκειται ἐκ θαυμασιῶν. Ὡστ' εἴπερ διὰ τὸ φεύγειν τὴν ἀγνοίαν ἐφιλοσόφησαν, φανερόν ὅτι διὰ τὸ εἰδέναι τὸ ἐπίστασθαι 11 ἐδίδωκεν, καὶ οὐ χρήσεώς τινος ἔνεκεν. Μαρτυρεῖ ^ε δὲ αὐτὸ τὸ συμβεβηκός· σχεδὸν γὰρ πάντων ὑπαρχόντων τῶν ἀναγκαίων καὶ πρὸς ῥαστώνην καὶ διαγωγὴν ἢ τοιαύτη φρόνησις ἤρξατο ζητεῖσθαι. Δῆλον οὖν ὡς δι' οὐδεμίαν αὐτὴν ζητούμεν χρεῖαν ἐτέραν, ἀλλ' ὥσπερ ἄνθρωπός φαμεν ἐλεύθερος ὁ ^ε αὐτοῦ ἔνεκα καὶ μὴ ἄλλου ^η ὧν, οὕτω καὶ ^ι αὕτη μόνη ἐλευθέρα οὖσα τῶν ἐπιστημῶν· μόνη γὰρ αὕτη ^κ αὐτῆς ἔνεκέν 12 ἐστίν. Διὸ καὶ δικαίως ^λ ἂν οὐκ ἀνθρωπίνῃ νομίζοιτο αὐτῆς ἢ κτήσις· πολλαχῇ γὰρ ἢ φύσις δούλη τῶν ἀνθρώπων ἐστίν, ὥστε κατὰ Σιμωνίδην θεὸς ἂν μόνος τοῦτο ^μ ἔχοι γέρας, ἀνδρα δ' οὐκ ἄξιον ^ν μὴ οὐ ζητεῖν τὴν καθ' αὐτὸν ἐπιστήμην. 13 Εἰ ^ο δὲ λέγουσιν ^ρ τι οἱ ποιεῖται καὶ πέφυκε φθονεῖν τὸ θεῖον, ἐπὶ ^ι τούτου ^ρ συμβαίνειν μάλιστα εἰκὸς καὶ δυστυχεῖς εἶναι πάντας τοὺς περιττοῦς. Ἀλλ' οὔτε τὸ θεῖον ^σ φθονερόν ἐν-

^ν αὐτὴν Ab. ^ω ἐν om. Fb. ^χ ποιητικὴν Ha. ^γ καὶ om. T. ^α ἀπόρων Ab. ^β προϊόντες Ha. ^β μειζόνων οὕτω διαπορήσαντες H^a. ^ε τε et τῆς om. Ha. ^δ περὶ ἄστρον Ab: ceteri ἄστρα. ^ε ὁ om. Ab. ^ε δὲ] δὲ καὶ T. ^ε αὐτοῦ Ab. ^η ὧν om. T. ^ι αὕτη ἐλευθέρα μόνη οὖσα Ha, αὐτὴν ὡς μόνην οὖσαν ἐλευθέραν Ab. ^κ αὐτῆς Ab. ^λ ἂν] μὴ E, om. Ha, Eb. ^μ ἔχοι τὸ γέρας omnes præter Ab. ^ν μὴ] τὸ μὴ Ab. idem add. οὐ. ^ο δὲ Ab: ceteri δὲ. ^ρ τι οἱ] πη E. ^ι τούτω Ha. ^ρ συμβαίνειν Ab: ceteri συμβῆναι. ^σ ἐνδέχεται φθονερόν Fb.

δέχεται εἶναι, ἀλλὰ ^τκαὶ κατὰ τὴν παροιμίαν ^νπολλὰ ψεύ-
δονται ἀοιδοί, οὔτε τῆς τοιαύτης ἄλλην χρὴ νομίζειν τιμω-
τέραν. Ἡ γὰρ θειοτάτη καὶ τιμωτάτη. Τοιαύτη δὲ διχῶς ¹⁴
ἂν εἴη ^ωμόνον ἦν ^χτε γὰρ μάλιστ' ἂν ^υὁ θεὸς ^zἔχοι, θεία
τῶν ἐπιστημῶν ἐστί, καὶ ^αεἴ τις τῶν θείων ^βεἴη. ^εΜόνῃ δ'
αὕτη τούτων ἀμφοτέρων τετύχηκεν· ὃ τε γὰρ θεὸς δοκεῖ τῶν
αἰτίων ^δπᾶσιν εἶναι καὶ ἀρχή τις, καὶ τὴν τοιαύτην ἢ μόνος
ἢ μάλιστ' ^εἂν ἔχοι ^ςὁ θεός. Ἀναγκαιότεραι μὲν οὖν πᾶσαι
^εταύτης, ἀμείνων δ' οὐδεμία. Δεῖ μέντοι ^βπὼς καταστήναι ¹⁵
τὴν ^ικτῆσιν αὐτῆς εἰς τούναντίον ἡμῖν τῶν ἐξ ἀρχῆς ^κζητή-
σεων. Ἀρχονται μὲν γάρ, ὥσπερ εἵπομεν, ἀπὸ τοῦ θαυμά-
ζειν ^ιπάντες εἰ οὕτως ἔχει, καθάπερ τῶν θαυμάτων ταυτό-
ματα τοῖς μήπω τεθεωρηκόσι τὴν αἰτίαν, ἢ περὶ τὰς τοῦ
ἡλίου τροπὰς ^μἢ τὴν τῆς διαμέτρου ἀσυμμετρίαν· θαυμα-
στὸν γὰρ εἶναι δοκεῖ πᾶσιν, εἴ τι ^ντῷ ἐλαχίστῳ ^ομὴ με-
τρέιται. Δεῖ ^ρδὲ εἰς τούναντίον καὶ τὸ ἄμεινον κατὰ τὴν ¹⁶
παροιμίαν ἀποτελεσθῆναι, καθάπερ καὶ ἐν τούτοις ὅταν μά-
θωσιν· οὐθὲν γὰρ ^ιἂν ^ροὕτω θαυμάσειεν ἀνὴρ γεωμετρικὸς
ὥς ^αεἰ γένοιτο ἡ διάμετρος μετρητή. Τίς μὲν οὖν ἡ φύσις
^ττῆς ἐπιστήμης τῆς ζητουμένης, εἴρηται, καὶ τίς ὁ σκοπὸς οὗ
δεῖ τυγχάνειν τὴν ζήτησιν καὶ τὴν ὅλην μέθοδον.

Ἐπεὶ δὲ φανερόν ὅτι τῶν ἐξ ἀρχῆς αἰτίων δεῖ λαβεῖν ³
ἐπιστήμην (τότε γὰρ εἰδέναι φαμὲν ἕκαστον, ὅταν τὴν πρῶ-
την αἰτίαν οἰώμεθα γνωρίζειν), τὰ δ' αἷτια λέγεται τετρα-
χῶς, ὧν μίαν μὲν αἰτίαν φαμὲν εἶναι τὴν οὐσίαν καὶ τὸ τί
ἦν εἶναι (ἀνάγεται γὰρ τὸ διὰ τί ^νεἰς τὸν λόγον ἔσχατον,

^τ καὶ add. Ab. ^ν πολλοὶ Ha. ^ω μόνῃ Ab. ^χ τε] τινα T. ^υ ὁ
om. Ab. ^z ἔχει Ha. ^α ἥτις E. ^β ἐστὶ Ab. ^ε μόνον Eb. ^δ πάν-
των Ha. ^ς ἂν ἔχοι] ἔχει Ha. ^ς ὁ om. T. Ab. ^ε ταύτης Ab: ceteri
αὐτῆς. ^β πὼς post καταστήναι Ha, om. Ab. ^ι τάξιν T. Ha. Eb. ^κ κτῆ-
σεων E. ^ι πάντως Ha. ^μ ἢ τὴν] ἢ περὶ τὴν Ab. ^ν τῶν ἐλαχίστων Ha,
τῶν οὐκ ἐλαχίστων E. T. Eb, quorum E in margine γρ. τῷ ἐλαχίστῳ, καὶ
ταύτην μᾶλλον τὴν γραφὴν οἶδεν Ἀλέξανδρος. ^ο μὴ] οὐ Ha. ^ρ δὴ Ab.
^ι ἂν om. Ha. ^ρ θαυμάσειεν οὕτως E. T. Ha. Eb. ^ς εἰ] εἰ μὴ T. ^τ τῆς
ἐπ. τῆς ζητ. Ab. Fb: ceteri τῆς ζητουμένης ἐπιστήμης. ^ν εἰς] πρῶτον εἰς
omnes præter Ab.

αἴτιον δὲ καὶ ἀρχὴ τὸ διὰ τί πρῶτον), ^ω ἐτέραν δὲ τὴν ὕλην
καὶ τὸ ὑποκείμενον, τρίτην ^χ δὲ ὅθεν ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως,
τετάρτην δὲ τὴν ἀντικειμένην αἰτίαν ταύτην, ^γ τὸ οὐ ^ζ ἕνεκα
καὶ τὰγαθόν· τέλος γὰρ γενέσεως καὶ κινήσεως πάσης τοῦτ'
² ἐστίν. ^α Τεθεώρηται μὲν ^β οὖν ἱκανῶς περὶ αὐτῶν ^γ ἡμῖν ἐν
τοῖς περὶ φύσεως, ὅμως ^δ δὲ παραλάβωμεν καὶ τοὺς πρότερον
ἡμῶν εἰς ἐπίσκεψιν τῶν ^ε ὄντων ἐλθόντας καὶ φιλοσοφήσαν-
τας περὶ τῆς ἀληθείας. Δῆλον γὰρ ὅτι κἀκεῖνοι λέγουσιν
ἀρχὰς τινὰς καὶ αἰτίας· ἐπελθοῦσιν οὖν ἔσται τι προὔργου
τῇ μεθόδῳ τῇ νῦν· ἡ γὰρ ἑτερόν ^ι τι γένος εὐρήσομεν αἰτίας,
³ ἡ ταῖς νῦν λεγομέναις μᾶλλον πιστεύσομεν. Τῶν δὲ ^ε πρῶ-
των φιλοσοφησάντων οἱ πλείστοι τὰς ἐν ὕλης ^β εἶδει μόνας
ψήθησαν ἀρχὰς εἶναι πάντων· ἐξ οὗ γὰρ ἔστιν ἅπαντα τὰ
ὄντα, καὶ ἐξ οὗ γίγνεται ^ι πρώτου καὶ εἰς ὃ φθείρεται τελευ-
ταῖον, τῆς μὲν οὐσίας ὑπομενούσης, τοῖς δὲ πάθεσι μεταβαλ-
λούσης, τοῦτο στοιχεῖον καὶ ^κ ταύτην ἀρχὴν φασιν εἶναι τῶν
ὄντων, καὶ διὰ τοῦτο ^λ οὔτε γίγνεσθαι οὔθεν οἶονται οὔτε
ἀπόλλυσθαι, ὡς τῆς τοιαύτης φύσεως αἰεὶ σωζομένης, ὥσπερ
οὔδὲ τὸν ^μ Σωκράτην φαμὲν οὔτε γίγνεσθαι ἀπλῶς, ὅταν
γίγνηται καλὸς ἢ μουσικός, οὔτε ἀπόλλυσθαι, ὅταν ^ν ἀπο-
βάλλῃ ταύτας τὰς ἑξεις, διὰ τὸ ὑπομένειν τὸ ὑποκείμενον
⁴ τὸν ^μ Σωκράτην αὐτόν. Οὕτως οὔδὲ τῶν ἄλλων οὐδέν· δεῖ
γὰρ εἶναι τινα φύσιν ^ο μίαν ἢ πλείους μιᾶς, ἐξ ὧν γίγνεται
⁵ τὰλλα σωζομένης ἐκείνης. Τὸ μέντοι πλῆθος καὶ τὸ εἶδος
τῆς τοιαύτης ἀρχῆς οὐ τὸ αὐτὸ πάντες λέγουσιν, ἀλλὰ
Θαλῆς ^ρ μὲν ὁ τῆς τοιαύτης ἀρχηγὸς φιλοσοφίας ὕδωρ
^ρ εἶναι φησιν (διὸ καὶ τὴν γῆν ἐφ' ὕδατος ^ρ ἀπεφάνηατο εἶναι),
λαβὼν ἴσως τὴν ὑπόληψιν ἐκ τοῦ πάντων ὁρᾶν τὴν τροφήν

^ω ἐτέραν Ab: ceteri μίαν. ^χ δὲ] δὲ τὴν T. ^γ τὸ] καὶ τὸ E.T.H^a.Eb.
^ζ ἕνεκα T. ^α τεθεώρηται μὲν Ab. et γρ. E, τεθεωρημένον T.H^a: ceteri
τεθεωρημένων. ^β οὖν om. H^a. ^γ ἡμῖν add. Ab. ^δ δὲ add. Ab.Eb.
et γρ. E. ^ε ὄντων] αὐτῶν H^a. ^ι τι om. T.H^a. ^ε πρῶτον E.H^a.Eb.
^β μόνον εἶδει H^a.Eb. ^ι πρώτον H^a. ^κ ταῦτα τὴν Eb, ταύτην τὴν T.H^a.
^λ οὔτε om. T. ^μ utrobique σωκράτη E.T.H^a. ^ν ἀποβάλλῃ Ab. ^ο μίαν
Ab: ceteri ἢ μίαν. ^ρ μὲν om. T. ^ρ εἶναι φησιν Ab: ceteri φησὶν
εἶναι. ^ρ ἀπεφάνηατο Ab.

ὕγραν οὖσαν καὶ αὐτὸ τὸ θερμὸν ἐκ τούτου γιγνόμενον ^α καὶ
τούτῃ ^ι ζῶν (τὸ δ' ἐξ οὗ ^ν γίγνεται, τοῦτ' ἐστὶν ἀρχὴ πάν-
των), διὰ τε δὴ τοῦτο τὴν ὑπόληψιν λαβὼν ταύτην, καὶ διὰ
τὸ πάντων τὰ σπέρματα τὴν φύσιν ὑγραν ἔχειν, τὸ δ' ὕδωρ
^ω ἀρχὴν τῆς φύσεως εἶναι ^κ τοῖς ὑγροῖς. Εἰσὶ δέ τινες οἱ ⁶
καὶ τοὺς ^ι παμπαλαίους καὶ πολὺ πρὸ τῆς νῦν γενέσεως καὶ
πρώτους θεολογήσαντας οὕτως οἶονται περὶ τῆς φύσεως
^α ὑπολαβεῖν· Ὡκεανόν ^α τε γὰρ καὶ Τηθὺν ἐποίησαν τῆς γε-
νέσεως πατέρας, καὶ ^β τὸν ὄρκον τῶν θεῶν ὕδωρ, τὴν καλου-
μένην ^γ ὑπ' αὐτῶν Στύγα τῶν ποιητῶν ^δ τιμιώτατον ^ε μὲν γὰρ
τὸ πρεσβύτατον, ὄρκος δὲ τὸ τιμιώτατόν ἐστιν. Εἰ μὲν οὖν ⁷
ἀρχαία τις αὕτη καὶ παλαιὰ ^ο τετύχηκεν οὕσα περὶ τῆς φύ-
σεως ἡ δόξα, τάχ' ἂν ἄδηλον εἴη, Θαλῆς μέντοι λέγεται
^ι οὕτως ἀποφῆνασθαι περὶ τῆς πρώτης αἰτίας· Ἰππωνά ^ε γὰρ
οὐκ ἂν τις ἀξιώσειε θεῖναι μετὰ τούτων διὰ τὴν εὐτέλειαν
αὐτοῦ τῆς διανοίας. Ἀναξιμένης δὲ ἀέρα καὶ Διογένης πρό- ⁸
τερον ὕδατος καὶ μάλιστα ἀρχὴν τιθέασι τῶν ^η ἀπλῶν σω-
μάτων, Ἰππασος δὲ πῦρ ὁ Μεταποντίνος καὶ Ἡράκλειτος
^ι ὁ Ἐφέσιος, Ἐμπεδοκλῆς δὲ τὰ τέτταρα, πρὸς τοῖς εἰρημέ-
νοισι γῆν ^κ προστιθείς τέταρτον· ταῦτα γὰρ αἰεὶ διαμένειν καὶ
οὐ γίγνεσθαι ἀλλ' ^λ ἡ πλήθει καὶ ὀλιγότῃ συγκρινόμενα καὶ
διακρινόμενα εἰς ἓν τε καὶ ἐξ ἑνός. Ἀναξαγόρας δὲ ὁ Κλα- ⁹
ζομένιος τῇ μὲν ἡλικίᾳ πρότερος ὢν ^μ τούτου, τοῖς δ' ἔργοις
ὕστερος, ἀπείρους εἶναι ^ν φησι τὰς ἀρχάς· σχεδὸν γὰρ ἅπαντα
τὰ ὁμοιομερῆ, καθάπερ ὕδωρ ἢ πῦρ, οὕτω γίγνεσθαι καὶ
ἀπόλλυσθαι φησι συγκρίσει καὶ διακρίσει μόνον, ἄλλως δ'
οὔτε γίγνεσθαι οὔτ' ἀπόλλυσθαι, ἀλλὰ ^ο διαμένειν αἰτῖα. Ἐκ ¹⁰

^α καὶ] καὶ τὸ ζῷον E.T.H^a.Eb. ^ι ζῆν Fb. ^ν γίγνεται τι τοῦτ' H^a.
^ω ἀρχὴ τ. φ. ἐστὶ E.T.H^a.Eb. ^κ τῶν ὑγρῶν T. ^γ πάνυ παλαιούς Eb,
πάλαι παλαιούς T, παλαιούς Ab. ^α τε om. T. ^β τῶν
ὄρκων Eb. ^γ στύγα ὑπ' αὐτῶν H^a.Eb. ^δ μὲν om. T. ^ε ἐτύγχανεν H^a.
^ι οὕτως Ab.Fb: ceteri τούτον τὸν τρόπον. ^ε γὰρ] μὲν γὰρ E.T.H^a.Eb,
δ' οὖν Fb. ^η πρώτων H^a.Eb. ^ι ὁ alterum om. Ab. ^κ προσθείς
E.T.H^a.Eb.Fb. ^λ ἢ om. Ab. ^μ τούτων H^a. ^ν φησι om. Fb.
^ο μένειν Ab.

μὲν οὖν τούτων ^p μόνην τις αἰτίαν ^q νομίσσειεν ^r ἂν τὴν ἐν ὕλης
 εἶδει ^a λεγομένην. Προϊόντων δ' οὕτως, αὐτὸ τὸ πρῶγμα ὠδο-
 ποίησεν αὐτοῖς καὶ συνηνάγκασε ζητεῖν· εἰ γὰρ ὅτι μάλιστα
 πᾶσα ^t φθορὰ καὶ γένεσις ἐκ τινος ἐνὸς ἢ καὶ πλείονων ἐστίν,
¹¹ διὰ τί τοῦτο συμβαίνει καὶ τί τὸ αἷτιον; Οὐ γὰρ δὴ τό-
^v γε ὑποκείμενον αὐτὸ ποιεῖ μεταβάλλειν ἑαυτό· λέγω δ' οἶον
 οὔτε τὸ ξύλον οὔτε ὁ χαλκὸς ^w αἷτιος τοῦ μεταβάλλειν ἐκάτε-
 ρον αὐτῶν, οὐδὲ ποιεῖ τὸ μὲν ξύλον κλίνην ὁ δὲ χαλκὸς ἀν-
 δριάντα, ἀλλ' ἑτερόν τι τῆς μεταβολῆς ^x αἷτιον. Τὸ δὲ
 τοῦτο ζητεῖν ἐστὶ τὸ τὴν ἑτέραν ἀρχὴν ζητεῖν, ὥς ἂν ἡμεῖς
¹² φαίμεν, ὅθεν ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως. Οἱ μὲν οὖν πάμπαν ἐξ
 ἀρχῆς ἀψάμενοι ^y τῆς μεθόδου τῆς τοιαύτης καὶ ἐν φάσκοντες
 εἶναι τὸ ὑποκείμενον οὐθὲν ^z ἐδυσχέραναν ἑαυτοῖς, ἀλλ' ἐνοι-
^a γε τῶν ἐν λεγόντων, ὥσπερ ἡττηθέντες ^b ὑπὸ ταύτης τῆς
 ζητήσεως, τὸ ἐν ἀκίνητόν φασιν εἶναι καὶ τὴν φύσιν ὅλην οὐ
 μόνον κατὰ γένεσιν καὶ φθοράν (^c τοῦτο μὲν γὰρ ἀρχαῖόν ^d τε
 καὶ πάντες ὠμολόγησαν), ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ^e ἄλλην μετα-
¹³βολὴν ^f πᾶσαν· ^g καὶ τοῦτο αὐτῶν ἰδιόν ἐστιν. Τῶν μὲν οὖν
^h ἐν φασκόντων εἶναι τὸ πᾶν οὐθενὶ συνέβη τὴν τοιαύτην
ⁱ συνιδεῖν αἰτίαν, πλὴν ^k εἰ ἄρα Παρμενίδη, καὶ τούτῳ κατὰ
 τοσοῦτον ὅσον οὐ μόνον ἐν ἀλλὰ καὶ δύο πῶς τίθησιν αἰτίας
¹⁴ εἶναι. Τοῖς δὲ ^l δὴ πλείω ποιοῦσι ^m μᾶλλον ἐνδέχεται λέγειν,
 οἶον ⁿ τοῖς θερμὸν καὶ ψυχρὸν ἢ πῦρ καὶ γῆν· χρῶνται γὰρ
 ὥς κινητικὴν ἔχοντι τῷ πυρὶ τὴν φύσιν, ὕδατι δὲ καὶ γῇ καὶ
 τοῖς τοιούτοις ^o τοῦναντίον. Μετὰ δὲ τούτους καὶ τὰς τοιαύ-
 τας ἀρχάς, ὥς οὐχ ἱκανῶν ^p οὐσῶν γεννηῖσαι τὴν τῶν ὄντων

^p μόνον H^a. ^q νοήσειεν H^a. E^b, εἶναι νομίσσειεν T. ^r ἂν ante αἰτίαν
 F^b, om. A^b. ^a λεγ.] προαγομένην H^a. ^t γένεσις καὶ φθορὰ A^b.
^v τε A^b. ^w αἷτιον H^a. E^b. ^x ἰδιον H^a. ^y τῆς τοιαύτης μεθόδου
 H^a. γρ. καὶ ταύτης, ἥτοι τῆς φυσικῆς margo E. ^z ἐδυσχ. ἐν ἑαυτοῖς
 A^b. F^b. ^a γε om. H^b. ^b ὑπ' αὐτῆς F^b. ^c τοῦτο—ὠμολόγησαν
 om. A^b. F^b. ^d τε om. T. ^e ἄλλην om. H^a. E^b. ^f ἄπασαν A^b.
^g καὶ—ἐστίν om. A^b. ^h ἐν] ἐν μόνον E. T. H^a. E^b. ⁱ ἰδεῖν A^b. F^b.
^k εἰ ἄρα] ἐνὶ H^a, ἐνὶ παρὰ E^b. ^l δὴ add. A^b. C^b. F^b. ^m ἐνδέχε-
 ται μᾶλλον H^a. ⁿ τοῖς] τὸ T. ^o ἐναντίον H^a. ^p οὐσῶν
 om. T.

φύσιν, ^α πάλιν ^ι ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας, ὥσπερ εἴπομεν, ἀναγκαζόμενοι τὴν ἐχομένην ἐζήτησαν ^α ἀρχήν. Τοῦ ^ι γὰρ ¹⁵ εὖ καὶ καλῶς τὰ μὲν ἔχειν τὰ δὲ γίγνεσθαι τῶν ὄντων ἴσως οὔτε πῦρ οὔτε γῆν οὔτ' ^ν ἄλλο τῶν τοιούτων οὐθέν οὔτ' εἰκὸς αἴτιον εἶναι οὔτ' ^ω ἐκείνους οἰηθῆναι· οὐδ' αὖ τῷ αὐτομάτῳ καὶ ^κ τῇ τύχῃ τοσοῦτον ἐπιτρέψαι πρᾶγμα καλῶς ^γ εἶχεν. Νοῦν ^α δὴ τις εἰπὼν ^α ἐνεῖναι, καθάπερ ἐν ^β τοῖς ζώοις, καὶ ἐν ¹⁶ τῇ φύσει ^γ τὸν αἴτιον ^δ τοῦ κόσμου καὶ τῆς τάξεως ^ε πάσης οἶον νήφων ἐφάνη παρ' ^ι εἰκῇ λέγοντας τοὺς πρότερον. Φα- ¹⁷ νερῶς ^ε μὲν οὖν Ἀναξαγόραν ἴσμεν ἀψάμενον τούτων τῶν λόγων, ^η αἰτίαν ^ι δ' ἔχει πρότερον ^κ Ἐρμότιμος ὁ Κλαζο- μένιος εἰπεῖν. Οἱ μὲν οὖν οὕτως ὑπολαμβάνοντες ἅμα ¹ τοῦ καλῶς ^α τὴν αἰτίαν ἀρχὴν εἶναι τῶν ὄντων ^ο ἔθεσαν, καὶ τὴν τοιαύτην ὅθεν ἡ κίνησις ὑπάρχει τοῖς οὖσιν. Ὑποπτεύσειε ⁴ δ' ἂν τις Ἡσίοδον πρῶτον ζητῆσαι τὸ τοιοῦτον, καὶ εἴ τις ἄλλος ἔρωτα ἢ ἐπιθυμίαν ἐν τοῖς οὖσιν ἔθηκεν ὡς ἀρχήν, οἶον καὶ Παρμενίδης· ^ρ οὗτος γὰρ κατασκευάζων τὴν τοῦ παντὸς γέनेσιν

^α πρώτιστον μὲν φησιν ἔρωτα θεῶν μητίσατο πάντων,

^ι Ἡσίοδος ^ι δὲ

πάντων μὲν πρώτιστα χάος γένετ', ^α αὐτὰρ ἔπειτα

^ι γαί' εὐρύστερνος,—

ἡδ' ^ν ἔρος, ὃς πάντεσσι μεταπρέπει ἀθανάτοισιν,

ὥς δέον ἐν τοῖς οὖσιν ὑπάρχειν ^ω τιν' αἰτίαν ἥτις κινήσει καὶ ^κ συνάξει τὰ πρᾶγματα. ^γ Τούτους μὲν οὖν πῶς χρὴ δια- ²

^α πάλιν] πάντες E^b. ^ι ἐπ' H^a. ^α post ἀρχήν A^b: τουτέστι τὴν ποιητικὴν τούτων εὖ ἔχειν καὶ καλῶς. ^ι γὰρ] μὲν H^a. ^ν ἄλλο τι τῶν A^b. ^ω ἐκείνους εἰκὸς οἰηθῆναι E.T.H^a.E^b. ^κ τῇ add. A^b. ^γ ἔχειν E.S.T. H^a.B^b.C^b. ^α δ' εἴ τις E^b. γρ. καὶ νοῦν δ' εἴ τις margo E. ^α ἐνεῖναι E.T.A^b, ἐν εἶναι rc. E^b: ceteri εἶναι. ^β τοῖς om. E.S.B^b.C^b. ^γ τὸ A^b. ^δ τοῦ A^b: ceteri καὶ τοῦ. ^ε πάσης om. H^a. ^ι οἰκῇ S. ^ε μὲν om. T. ^η αἴτιον E. ^ι δ' ἂν ἔχη H^a.E^b ^κ ὁ κλαζομένιος ἐρμότιμος S. ¹ τῷ H^a. ^α τὴν om. H^a. ^ο γρ. καὶ ἔθεσαν τὴν τοιαύτην, εἴτα ὅθεν ἡ κίνησις margo E. ^ρ οὗτος γὰρ A^b, καὶ γὰρ οὕτως E^b: ceteri καὶ γὰρ οὗτος. ^α πρῶτον E.H^a.A^b.E^b. ^ι δὲ] μὲν H^a. ^α αὐτὸ H^a. ^ι γαί γαῖα E. ^ν ἔρος H^a.A^b. ^ω τὴν H^a.A^b. ^κ συνέξει E.T. ^γ τούτοις A^b.

νεῖμαι ² περὶ τοῦ τίς πρῶτος, ἐξέστω κρίνειν ὕστερον· ³ ἐπεὶ δὲ καὶ τὰναντία τοῖς ἀγαθοῖς ἐνόντα ἐφαίνετο ἐν τῇ φύσει, καὶ οὐ μόνον τάξις καὶ τὸ καλὸν ἀλλὰ καὶ ἀταξία καὶ τὸ αἰσχρὸν, καὶ πλείω τὰ κακὰ τῶν ἀγαθῶν καὶ τὰ φαῦλα τῶν καλῶν, οὕτως ἄλλος τις φιλίαν εἰσήνεγκε ^b καὶ νεῖκος, ἐκάτερον ἐκατέρων αἷτιον τούτων. Εἰ γὰρ τις ἀκολουθοίη καὶ ^c λαμβάνοι πρὸς τὴν διάνοιαν καὶ μὴ πρὸς ^a ψελλίζεται λέγων Ἐμπεδοκλῆς, εὐρήσει τὴν μὲν φιλίαν αἰτίαν ^d οὖσαν τῶν ἀγαθῶν, τὸ δὲ νεῖκος τῶν κακῶν· ^e ὥστ' εἴ τις φαίη τρόπον τινα ^f καὶ λέγειν καὶ πρῶτον λέγειν τὸ κακὸν καὶ τὸ ἀγαθὸν ἀρχὰς Ἐμπεδοκλέα, τάχ' ἂν λέγοι καλῶς, εἴπερ τὸ τῶν ἀγαθῶν ^g ἅπαντων αἷτιον ^h αὐτὸ τὰγαθὸν ἐστὶ ⁱ καὶ τῶν κακῶν τὸ κακόν. Οὗτοι μὲν οὖν, ὥσπερ λέγομεν, καὶ μέχρι τούτου ^k δυοῖν αἰτίαι ^l ἐφήψαντο ^m ὧν ἡμεῖς διωρίσαμεν ἐν τοῖς περὶ φύσεως, τῆς τε ὕλης καὶ τοῦ ὄθεν ἡ κίνησις, ἀμυδρῶς μέντοι καὶ οὐθὲν σαφῶς, ἀλλ' οἶον ἐν ταῖς μάχαις οἱ ἀγύμναστοι ποιοῦσιν· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι περιφερόμενοι τυπτοῦσι πολλάκις καλὰς πληγὰς, ἀλλ' οὔτε ἐκεῖνοι ἀπὸ ἐπιστήμης οὔτε ⁿ οὗτοι εἰκάσιν ^o εἰδόσι λέγειν ^p ὅ τι λέγουσιν· σχεδὸν γὰρ οὐθὲν χρώμενοι φαίνονται τούτοις ἀλλ' ^q ἢ κατὰ ⁵ μικρόν. Ἀναξαγόρας τε ^r γὰρ μηχανῇ χρῆται τῷ νῷ πρὸς τὴν κοσμοποιίαν, ^s καὶ ὅταν ἀπορήσῃ ^t διὰ τίν' αἰτίαν ἐξ ἀνάγκης ἐστί, τότε ^v παρέλκει αὐτόν, ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις πάντα μᾶλλον αἰτιάται τῶν γιγνομένων ἢ νοῦν. Καὶ Ἐμπεδοκλῆς ^w ἐπὶ πλεόν μὲν ^x τούτου χρῆται τοῖς αἰτίοις, οὐ μὴν οὔθ' ἰκανῶς, οὔτ' ἐν τούτοις ^y εὐρίσκει τὸ ὁμολογούμενον.

6 Πολλαχού γοῦν αὐτῷ ἡ μὲν φιλία διακρίνει, τὸ δὲ νεῖκος

² παρὰ H^a. ^a ἐπειδὴ H^b. ^b καὶ τὸ νεῖκος ἐκάτερον ἐκατέρω H^a.
^c λαμβάνει H^a.Ab. ^d οὖσαν om. H^a.Eb. ^e ὥς H^a. ^f καὶ λέγειν καὶ om. H^a. ^g ἅπαντων Ab. ^h αὐτῷ T. ⁱ καὶ—κακόν om. Ab. ^k δυοῖν Ab: vulgo δυεῖν. ^l ἐφήψαντο om. Ab, qui ἡμέτεροι φαίνονται post φύσεως. ^m ὥς T. ⁿ αὐτοῖ T. ^o εἰδέναι, omissio λέγειν, Ab. ^p ὅ τι] δ H^a. ^q ἢ om. F^b. ^r γὰρ om. H^a. ^s καὶ ὅταν ἀπορήσῃ] ὅταν γὰρ ἀπορήσῃ H^a, ὅταν ἀπορήσῃ γὰρ E.T. ^t διὰ—ἐστί om. Ab. et margo E. ^v ἔλκει T.H^a.Eb. et pr. E. ^w ἐπὶ] δὲ ἐπὶ T, μὲν πρὸς H^a. ^x χρῆται τούτου Ab, τούτω χρῆται H^a. ^y εὐερίσκει Ab.

συγκρίνει. Ὅταν μὲν γὰρ εἰς τὰ στοιχεῖα ²διίστηται τὸ πᾶν ὑπὸ τοῦ νείκουσ, ³τό τε πῦρ ^bεἰς ἓν συγκρίνεται καὶ τῶν ἄλλων στοιχείων ἕκαστον· ὅταν δὲ ^cπάλιν ^dπάντα ὑπὸ τῆς φιλίας συνίωσιν εἰς τὸ ἓν, ἀναγκαῖον ^eἐξ ἑκάστου τὰ μόρια διακρίνεσθαι πάλιν. Ἐμπεδοκλῆς μὲν οὖν παρὰ ^fτοὺς πρό-7 τερον πρῶτος ταύτην τὴν αἰτίαν διελὼν εἰσήνεγκεν, οὐ μίαν ποιήσας τὴν ἑτῆς κινήσεως ἀρχὴν ἀλλ' ἐτέρας τε καὶ ἐναντίας. Ἔτι δὲ τὰ ὡς ἐν ὕλης εἶδει λεγόμενα στοιχεῖα τέτταρα ⁸πρῶτος εἶπεν· οὐ μὴν χρῆταί γε τέτταρσιν, ἀλλ' ὡς δυσὶν οὖσι ^hμόνοις, πυρὶ μὲν καθ' αὐτό, τοῖς δ' ἀντικειμένοις ὡς μιᾷ φύσει, γῇ τε ⁱκαὶ ἀέρι καὶ ὕδατι. Λάβοι δ' ἂν τις αὐτὸ θεωρῶν ἐκ τῶν ἐπῶν. Οὗτος μὲν οὖν, ὥσπερ λέγομεν, ^kοὕτως ⁹τε καὶ ^lτοσαύτας εἴρηκεν ἀρχάς· Λεύκιππος δὲ καὶ ὁ ἐταῖρος αὐτοῦ Δημόκριτος στοιχεῖα μὲν τὸ πλῆρες καὶ τὸ κενὸν εἶναι φασι, ^mλέγοντες τὸ μὲν ὄν τὸ δὲ μὴ ὄν, τούτων δὲ τὸ μὲν πλῆρες καὶ στερεὸν τὸ ὄν, τὸ δὲ κενόν ⁿγε ^oκαὶ μανὸν τὸ μὴ ὄν (διὸ καὶ οὐθὲν μᾶλλον τὸ ὄν τοῦ μὴ ὄντος εἶναι φασιν, ὅτι οὐδὲ τὸ κενὸν τοῦ σώματος), αἷτια δὲ τῶν ὄντων ^pταῦτα ὡς ^qὑλὴν. Καὶ καθάπερ οἱ ἐν ποιοῦντες τὴν ὑποκειμένην οὐ-10 σίαν τᾶλλα τοῖς πάθεσιν ^rαὐτῆς γεννῶσι, τὸ μανὸν καὶ τὸ πυκνὸν ἀρχάς ^sτιθέμενοι ^tτῶν παθημάτων, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ οὗτοι τὰς διαφορὰς αἰτίας τῶν ἄλλων εἶναι φασιν. Ταύ-11 τας μέντοι τρεῖς εἶναι λέγουσι, σχῆμά τε καὶ τάξιν καὶ θέσιν· ^vδιαφέρειν γάρ ^wφασι τὸ ὄν ^xρύσμῳ καὶ ^yδιαθιγῇ καὶ τροπῇ μόνον. Τούτων δὲ ὁ μὲν ^zρύσμος σχῆμά ἐστιν, ἡ δὲ διαθιγὴ τάξις, ἡ δὲ τροπὴ θέσις· διαφέρει ^aγὰρ τὸ μὲν Α τοῦ Ν σχήματι, τὸ δὲ Α Ν τοῦ Ν Α τάξει, τὸ δὲ Ζ τοῦ Ν θέσει. Περὶ δὲ κινήσεως, ὅθεν ἢ πῶς ὑπάρχει τοῖς οὖσι, καὶ ¹²

² διίσταται H^a. ³ τότε τὸ E.T. ^b εἰς ἓν om. T. ^c πάλιν om. H^a.
^d πάντα om. E.E^b. ^e ἐξ om. H^a. ^f τοὺς] τὸ Α^b. ^g τῆς] τε T.
^h μόνον H^a.E^b. ⁱ καὶ post τε om. H^a.E^b. ^k οὕτως T. ^l τοιαύτας H^a.
^m λέγοντες τὸ Α^b: ceteri λέγοντες οἶον τὸ. ⁿ τε E, om. H^a.A^b.E^b.
^o καὶ μανὸν om. Α^b. ^p ταῦτά γε ὡς Α^b, ταῦτά ante τῶν T. ^q ὕλη H^a.E^b.
^r αὐτοῖς E^b. ^s ποιοῦμενοι H^a. ^t τῶν παθημάτων ante ἀρχάς Α^b.
^v διαφέρει E.H^a.E^b. ^w φησι E.H^a. ^x ροισμῷ Α^b. ^y διαθιγῇ E.T.E^b.
^z ροισμός Α^b. ^a γὰρ om. H^a.

οὔτοι παραπλησίως τοῖς ἄλλοις ῥαθύμως ἠάφεισαν. Περὶ μὲν ^ε οὖν τῶν δύο αἰτιῶν, ὥσπερ λέγομεν, ἐπὶ τοσοῦτον ἔοικεν ἐζητῆσθαι ^δ παρὰ τῶν πρότερον.

- 5 Ἐν δὲ τούτοις καὶ πρὸ τούτων οἱ καλούμενοι Πυθαγόρειοι τῶν μαθημάτων ἀψάμενοι ^ε πρῶτοι ^ι ταῦτα ^ε προήγαγον, καὶ ἐντραφέντες ἐν αὐτοῖς τὰς τούτων ἀρχὰς ^β τῶν ὄντων ἀρχὰς ^α φήθησαν εἶναι πάντων. Ἐπεὶ δὲ τούτων οἱ ἀριθμοὶ φύσει πρῶτοι, ἐν δὲ ^ι τοῖς ἀριθμοῖς ἐδόκουν θεωρεῖν ὁμοιώματα πολλὰ τοῖς οὖσι καὶ γιγνομένοις, μᾶλλον ἢ ἐν πυρὶ καὶ γῇ καὶ ὕδατι, ὅτι τὸ μὲν τοιονδὶ τῶν ἀριθμῶν πάθος δικαιοσύνη, τὸ δὲ τοιονδὶ ^κ ψυχὴ καὶ νοῦς, ἕτερον δὲ καιρὸς καὶ τῶν ἄλλων ὡς εἰπεῖν ἕκαστον ὁμοίως· ἔτι δὲ τῶν ^ι ἀρμονικῶν ἐν ἀριθμοῖς ὁρῶντες ^μ τὰ πάθη καὶ τοὺς λόγους, ἐπειδὴ τὰ μὲν ἄλλα τοῖς ἀριθμοῖς ^ν ἐφαίνετο ^ο τὴν φύσιν ^ρ ἀφωμοιωσθαι ^α πᾶσαν, οἱ δ' ἀριθμοὶ πάσης τῆς φύσεως πρῶτοι, τὰ τῶν ἀριθμῶν στοιχεῖα τῶν ὄντων στοιχεῖα πάντων ^ι εἶναι ὑπέλαβον, καὶ τὸν ὅλον οὐρανὸν ἀρμονίαν εἶναι καὶ ἀριθμόν· καὶ ὅσα ^σ εἶχον ὁμολογούμενα ^τ δεικνύναι ἔν τε τοῖς ἀριθμοῖς καὶ ταῖς ἀρμονίαις πρὸς τὰ τοῦ οὐρανοῦ πάθη καὶ μέρη καὶ πρὸς τὴν ^υ ὅλην ^ζ διακόσμησιν, ταῦτα συνάγοντες ἐφήρμοττον. Κἂν εἴ τί ^ω που ^χ διέλειπε, ^υ προσεγλίχοντο τοῦ ^z συνειρομένην ^α πᾶσαν αὐτοῖς εἶναι τὴν πραγματείαν. Λέγω δ' ^β οἶον, ἐπειδὴ τέλειον ἢ δεκάς ^ε εἶναι δοκεῖ καὶ πᾶσαν περιειληφέναι τὴν τῶν ἀριθμῶν φύσιν, ^δ καὶ τὰ φερόμενα κατὰ τὸν οὐρανὸν δέκα μὲν εἶναι φασιν, ὄντων δὲ ἐννέα ^ε μόνον τῶν φανερῶν διὰ τοῦτο δεκάτην

^β ἀφῆσαν E^b. ^ε οὖν τούτων τῶν F^b. ^δ παρὰ τῶν add. A^b. ^ε πρῶτον T. H^a. A^b. ^ι ταῦτα τε πρ. A^b. C^b. ^ε προήγον E. T. H^a. E^b. ^β τῶν] τὰς S. τῶν ὄντων ἀρχὰς om. A^b. ^ι τοῖς ἀριθμοῖς] τούτοις A^b. ^κ ψυχὴ τε καὶ A^b. ^ι ἀρμονικῶν S. H^a. B^b. C^b. E^b. ^μ τὰ πάθη] καὶ τὰ πάθη H^a. ^ν ἐφαίνοντο A^b. ^ο τὴν φύσιν om. S. B^b. C^b. ^ρ ἀφωμοιωσθαι A^b, ἀφομοιωθῆναι E. S. B^b. C^b. ^α πᾶσιν E. S. H^a. B^b. ^ι ὑπέλαβον εἶναι A^b. ^σ εἶχεν S. A^b. C^b. ^τ δεικνύναι om. A^b. ^υ ἄλλην T. H^a. E^b. ^ω που om. A^b. ^χ διέλειπε S. C^b. E^b, διέλιπον T. ^υ προσεγλίχοντο E. ^z συνειρομένην S. B^b. C^b, συνηρμοσμένην E^b. ^α εἶναι πᾶσαν αὐτοῖς T, αὐτοῖς πᾶσαν εἶναι H^a. ^β οἶον om. H^a. ^ε εἶναι—φύσιν om. A^b. ^δ καὶ τὰ φ.] καταφερόμενα S. ^ε μόνων E. H^a. A^b, μὲν μόνον C^b.

τὴν ἀντίχθονα ποιοῦσιν. Διόρισται δὲ περὶ τούτων ἐν ἐτέ-
 4 ροις ἡμῖν ἀκριβέστερον. Ἄλλ' οὐ δὴ χάριν ἐπερχόμεθα,
 τοῦτο ἐστίν, ὅπως λάβωμεν καὶ παρὰ τούτων τίνες εἶναι τι-
 θέασι τὰς ἀρχὰς καὶ πῶς εἰς τὰς εἰρημένας ἐμπίπτουσιν αἰ-
 5 τίας. Φαίνονται ἴδῃ καὶ οὗτοι τὸν ἀριθμὸν νομίζοντες ἀρχὴν
 εἶναι καὶ ὡς ὕλην τοῖς οὐσι καὶ ὡς πάθη τε καὶ ἕξεις, τοῦ δὲ
 ἀριθμοῦ στοιχεῖα τό τε ἄρτιον καὶ τὸ περιττόν, τούτων δὲ
 τὸ μὲν ^h πεπερασμένον τὸ δὲ ἄπειρον, τὸ δ' ἐν ἐξ ἀμφοτέρων
 εἶναι τούτων (ⁱ καὶ γὰρ ἄρτιον εἶναι καὶ περιττόν), τὸν δ'
 ἀριθμὸν ἐκ τοῦ ἐνός, ^k ἀριθμοὺς δέ, καθάπερ εἴρηται, τὸν ὅλον
 οὐρανόν. Ἔτεροι δὲ τῶν αὐτῶν τούτων τὰς ἀρχὰς δέκα λέ-
 6 γουσιν εἶναι τὰς κατὰ ^l συστοιχίαν λεγομένας, πέρας ^m καὶ
 ἄπειρον, περιττόν ^m καὶ ἄρτιον, ἐν ^m καὶ πλήθος, δεξιὸν ^m καὶ
 ἀριστερόν, ἄρρεν ^m καὶ θῆλυ, ἡρεμοῦν ^m καὶ κινούμενον, εὐθὺ
^m καὶ καμπύλον, φῶς ^m καὶ σκότος, ἀγαθόν ^m καὶ κακόν, τε-
 7 τράγωνον ^m καὶ ἐτερόμηκες. Ὅνπερ τρόπον ἔοικε καὶ Ἀλ-
 κμαίων ὁ Κροτωνιάτης ὑπολαβεῖν, καὶ ἤτοι οὗτος παρ' ἐκεί-
 νων ἢ ἐκείνοι παρὰ τούτου παρέλαβον τὸν λόγον τούτου·
 καὶ γὰρ ⁿ ἐγένετο τὴν ἡλικίαν Ἀλκμαίων ἐπὶ γέροντι Πυθα-
 γόρα, ἀπεφάνετο δὲ παμπλησίως τούτοις· φησὶ γὰρ εἶναι
 δύο τὰ πολλὰ τῶν ἀνθρωπίνων, ^o λέγων τὰς ἐναντιότητας οὐχ
 ὥσπερ οὗτοι ^p διωρισμένας ἀλλὰ τὰς τυχούσας, οἷον λευκὸν
 μέλαν, γλυκὺ πικρόν, ἀγαθὸν κακόν, ^q μικρὸν μέγα. Ὁδὸς ⁸
 μὲν ^s οὖν ἀδιορίστως ^t ἐπέρριψε περὶ τῶν λοιπῶν, οἱ δὲ Πυθα-
 γόρειοι καὶ πόσαι καὶ τίνες αἱ ἐναντιώσεις ἀπεφάναντο.
 Παρὰ μὲν οὖν τούτων ^v ἀμφοῖν τοσοῦτον ἔστι λαβεῖν, ὅτι
 τὰναντία ἀρχαὶ τῶν ὄντων· ^w τὸ δ' ὅσαι ^x παρὰ τῶν ἐτέρων,
 καὶ τίνες αὐταὶ εἰσιν. Πῶς μέντοι πρὸς τὰς εἰρημένας αἰτίας ⁹
 ἐνδέχεται ^y συναγαγεῖν, σαφῶς μὲν οὐ διήρθρωται παρ' ἐκεί-

^f δὲ Ab.Eb. ^g τε add. Ab. ^h ἄπειρον τὸ δὲ πεπερασμένον Ab.
ⁱ καὶ—περιττόν om. Ab. ^k ἀριθμὸν S. ^l συστοιχίαν T.Ab. ^m πέρας—
 ἐτερόμηκες] καὶ add. Ab. ⁿ ἐγένετο Cb. ἐγένετο τὴν ἡλικίαν et mox ἐπὶ
 γέροντι Πυθαγόρα et δὲ om. Ab. ^o λέγω Cb. ^p διωρισμένως S.Bb.
^q μέγα μικρόν Ab. ^r οὕτως Eb. ^s οὖν om. Eb. ^t ἀπέρριψε Cb.Eb.
^v ἀμφοῖν μὲν τοσοῦτον Ab. ^w τὸ—ἐτέρων om. Ab. ^x περὶ Eb.
^y συναγαγεῖν Ab: ceteri συνάγειν.

νων, εοίκασι δ' ὡς ἐν ὕλης εἶδει τὰ στοιχεῖα τάττειν· ἐκ τού-
των γὰρ ὡς ἐνυπαρχόντων συνεστάναι καὶ πεπλάσθαι ^zφασὶ
10 τὴν οὐσίαν. Τῶν μὲν οὖν παλαιῶν καὶ πλείω ^aλεγόντων τὰ
στοιχεῖα τῆς φύσεως ἐκ τούτων ἱκανόν ἐστι θεωρῆσαι τὴν
διάνοιαν· εἰσὶ δέ τινες οἱ περὶ τοῦ παντὸς ὡς ἂν μιᾶς οὐσης
^bφύσεως ἀπεφῆναντο, τρόπον δὲ οὐ τὸν αὐτὸν πάντες οὔτε
11 τοῦ καλῶς οὔτε τοῦ κατὰ ^cτὴν φύσιν. Εἰς μὲν οὖν τὴν νῦν
σκέψιν τῶν αἰτίων οὐδαμῶς συναρμόττει περὶ αὐτῶν ὁ λόγος·
οὐ γὰρ ὥσπερ ἔνιοι τῶν φυσιολόγων ἐν ὑποθέμενοι τὸ ὄν
ὁμῶς γεννῶσιν ὡς ἐξ ὕλης τοῦ ἐνός, ἀλλ' ἕτερον τρόπον οὗτοι
λέγουσιν· ἐκείνοι μὲν γὰρ προστιθέασιν κίνησιν, γεννῶντές
^dγε τὸ πᾶν, οὗτοι δὲ ἀκίνητον εἶναι φασιν. Οὐ μὲν ἀλλὰ
12 τοσοῦτόν γε οἰκείον ἐστὶ τῇ νῦν σκέψει. Παρμενίδης μὲν
^eγὰρ ἔοικε τοῦ κατὰ ^fτὸν λόγον ἐνὸς ἄπτεσθαι, Μέλισσος δὲ
τοῦ κατὰ τὴν ὕλην· διὸ καὶ ὁ μὲν πεπερασμένον, ὁ δ' ἄπειρόν
φησιν εἶναι αὐτό· Ξενοφάνης δὲ πρῶτος τούτων ἐνίσας (ὁ
γὰρ ^gΠαρμενίδης τούτου λέγεται μαθητής) οὐθὲν ^hδιεσαφῆ-
νισεν, ⁱοὐδὲ τῆς φύσεως ^kτούτων οὐδετέρας ἔοικε ^lθιγεῖν, ἀλλ'
εἰς ^mτὸν ὅλον οὐρανὸν ἀποβλέψας τὸ ἐν εἶναι φησι ⁿτὸν
13 θεόν. ^oΟὔτοι μὲν οὖν, καθάπερ εἵπομεν, ^pἀφετεῖοι πρὸς τὴν
νῦν ^qπαρούσαν ζήτησιν, οἱ μὲν δύο καὶ πάμπαν ὡς ὄντες μι-
κρόν ἀγροικότεροι, Ξενοφάνης καὶ Μέλισσος· Παρμενίδης
δὲ μᾶλλον ^rβλέπων ^sἔοικέ που λέγειν· παρὰ γὰρ τὸ ὄν τὸ
μὴ ὄν οὐθὲν ἀξιῶν εἶναι, ἐξ ἀνάγκης ἐν οἴεται εἶναι τὸ ὄν καὶ
ἄλλο οὐθὲν (περὶ οὗ ^tσαφεστέρος ἐν τοῖς περὶ φύσεως εἰρή-
καμεν), ἀναγκαζόμενος δ' ἀκολουθεῖν τοῖς φαινομένοις, καὶ τὸ
ἐν μὲν κατὰ ^vτὸν λόγον, πλείω δὲ κατὰ τὴν αἴσθησιν ^wὑπο-
λαμβάνων εἶναι, δύο τὰς αἰτίας καὶ δύο ^xτὰς ἀρχὰς ^yπάλιν

^z φησὶ T.Cb. ^a τὰ στοιχεῖα λεγόντων E.S.T.H^a.Eb. ^b φύσεως om.
S, τῆς φύσεως T. ^c τὴν om. H^a.Eb. ^d γε om. S.T.Ab. ^e γὰρ om. S.
^f τὸν om. T.H^a.Ab.Eb. ^g παρμενίδης δε τούτου E.T.Eb. ^h διεσαφῆ-
σεν T. ⁱ οὔτε Ab. ^k τούτων post ἔοικε Ab. ^l θιγεῖν ante ἔοικε S.Bb.Cb.
^m ὅλον τὸν Eb. ⁿ τὸν θεόν om. Ab. ^o οὕτω T. ^p ἀφετείναντο S.Bb,
ἀπεφῆναντο Cb. ^q παρούσαν add. Ab. ^r βλέπων om. E. ^s που λέγειν
ἔοικε Eb. ^t σαφεστέρον T.Ab. ^v τὸν om. T. ^w ὑπολαβὼν Ab. ^x τὰς
ante ἀρχὰς om. Ab. ^y τίθησι πάλιν S.Bb.Cb.

τίθησι, θερμὸν καὶ ψυχρόν, οἷον πῦρ καὶ γῆν λέγων· τούτων δὲ ^ακατὰ μὲν τὸ ὄν τὸ θερμὸν τάττει, θάτερον δὲ κατὰ τὸ μὴ ὄν. Ἐκ μὲν οὖν τῶν εἰρημένων καὶ ^απαρὰ τῶν ^βσυνη-
 14 δρευκότων ἤδη τῷ λόγῳ σοφῶν ^γτοσαῦτα παρειλήφαμεν, παρὰ μὲν τῶν πρώτων σωματικὴν τε τὴν ἀρχὴν (ὑδὼρ γὰρ καὶ πῦρ καὶ τὰ τοιαῦτα σώματά ἐστιν), καὶ τῶν μὲν μίαν τῶν δὲ ^δπλείους ἀρχὰς τὰς σωματικὰς, ἀμφοτέρων μέντοι ταύτας ^εὡς ἐν ὕλης εἶδει τιθέντων, παρὰ δὲ τινων ταύτην τε ^ςτὴν αἰτίαν τιθέντων καὶ πρὸς ταύτην τὴν ὅθεν ἡ κίνησις, καὶ ταύτην ^επαρὰ τῶν μὲν μίαν παρὰ τῶν δὲ δύο. Μέχρι μὲν ^{ις} οὖν τῶν Ἰταλικῶν καὶ χωρὶς ἐκείνων ^ημετριώτερον εἰρήκασιν οἱ ἄλλοι ^ιπερὶ αὐτῶν, πλὴν ὥσπερ εἵπομεν, ^κδυοῖν ^ιτε αἰτίαιν τυγχάνουσι κεχρημένοι, καὶ τούτων τὴν ἑτέραν οἱ μὲν μίαν οἱ δὲ δύο ποιούσι, τὴν ὅθεν ἡ κίνησις· οἱ δὲ Πυθαγόρειοι δύο μὲν τὰς ἀρχὰς κατὰ τὸν αὐτὸν εἰρήκασιν τρόπον, τοσοῦτον ^μδὲ προσεπέθεσαν, ^δκαὶ ἰδιόν ^νἐστὶν αὐτῶν, ὅτι τὸ πεπε-
 ρασμένον καὶ τὸ ἄπειρον ^οκαὶ τὸ ἐν οὐχ ἑτέρας τινὰς ^ρψήθη-
 σαν ^ρεἶναι φύσεις, οἷον πῦρ ἢ γῆν ἢ τι τοιοῦτον ἕτερον, ἀλλ' αὐτὸ τὸ ἄπειρον καὶ αὐτὸ τὸ ἐν οὐσίαν εἶναι τούτων ὧν κατη-
 γοροῦνται, διὸ καὶ ἀριθμὸν εἶναι τὴν οὐσίαν ^ρπάντων. Περὶ ^{ις}
 τε τούτων οὖν ^ιτούτον ἀπεφάναντο τὸν τρόπον, καὶ περὶ τοῦ τί ἐστὶν ἤρξαντο μὲν λέγειν καὶ ὀρίζεσθαι, λίαν ^δἀπλῶς ἐπραγματεύθησαν. Ὀρίζοντό ^ςτε γὰρ ἐπιπολαίως, καὶ ^φ
^ιπρώτῳ ^υὑπάρξειεν ὁ λεχθεὶς ὅρος, τοῦτ' εἶναι τὴν οὐσίαν τοῦ πράγματος ^ωἐνόμιζον, ὥσπερ εἴ τις οἴοιτο ταῦτόν εἶναι διπλάσιον καὶ τὴν δυνάδα, ^κδιότι πρῶτον ὑπάρχει τοῖς ^υδυοῖ διπλάσιον. Ἀλλ' οὐ ταῦτόν ἴσως ^ςἐστὶ τὸ εἶναι διπλα-
 17

^α κατὰ μὲν Ab: ceteri τὸ μὲν κατὰ. ^α περὶ Eb. ^β συνεδρευκότων Ab.
^γ τοσαῦτα Ab: vulgo ταῦτα. ^δ πλ. τὰς ἀρχὰς τὰς Ab.Eb. ^ε ὥσπερ ὕλης εἶδη T. ^ς τὴν ante αἰτίαν om. T. ^ε παρ' ὧν μὲν μίαν παρ' ὧν Ab.
^η μαλακώτερον Ab.Fb. et γρ. E. ^ι περὶ τῶν αὐτῶν E.S.T.Bb.Cb.
^κ δυοῖν T. ^ι τε om. Fb. ^μ δὲ om. T. ^ν ἐστὶν αὐτῶν Ab: vulgo αὐτῶν ἐστίν.
^ο καὶ τὸ ἐν om. E.S.T.Bb.Cb.Eb. ^ρ φύσεις εἶναι Eb.
^ρ πάντων Ab. ^ι ἀπεφάναντο τούτον Ab. ^ς τε om. T. ^ι πρώτῳ Ab.
^υ ὑπάρξειεν T. ^ω ἐνόμιζον Ab: ceteri ἐνόμισαν. ^κ ὅτι S. ^υ δύο Ab.
^ς ἐστὶ om. Eb, ante ἴσως ponit Ab.

σίφ καὶ δνάδι· εἰ δὲ μή, πολλὰ τὸ ἐν ἔσται, δὲ κακείνοις συνέβαινε. Παρὰ μὲν οὖν τῶν ^απρότερον καὶ τῶν ἄλλων τοσαῦτα ἔστι λαβεῖν.

- 6 Μετὰ δὲ τὰς εἰρημένας φιλοσοφίας ἡ Πλάτωνος ^βἐγένετο πραγματεία, τὰ μὲν πολλὰ τούτοις ἀκολουθοῦσα, τὰ δὲ καὶ ἴδια παρὰ τὴν τῶν Ἱταλικῶν ἔχουσα φιλοσοφίαν.
- ^αἘκ νέου ^ετε γὰρ ^δσυνήθης γενόμενος πρῶτον Κρατύλῳ καὶ ταῖς Ἡρακλειτείσι δόξαις, ὡς ἀπάντων τῶν αἰσθητῶν αἰεὶ ῥεόντων καὶ ἐπιστήμης περὶ αὐτῶν οὐκ οὔσης, ταῦτα μὲν καὶ ὕστερον ^οοὕτως ὑπέλαβεν· Σωκράτους δὲ περὶ μὲν τὰ ἠθικὰ πραγματευομένου, περὶ δὲ τῆς ὅλης φύσεως οὐθέν, ἐν ^ιμέντοι τούτοις τὸ καθόλου ζητοῦντος καὶ περὶ ὀρισμῶν ἐπιστήσαντος πρώτου τὴν διάνοιαν, ^εἐκείνον ἀποδεξάμενος διὰ τὸ τοιοῦτον ὑπέλαβεν ὡς περὶ ἐτέρων τοῦτο ^ηγινόμενον καὶ οὐ τῶν αἰσθητῶν τινός· ἀδύνατον γὰρ εἶναι τὸν κοινὸν ^ιὄρον τῶν ³αἰσθητῶν τινός, αἰεὶ γε μεταβαλλόντων. ^κΟὗτος ^ιμὲν οὖν τὰ τοιαῦτα τῶν ὄντων ἰδέας προσηγόρευσε, τὰ ^δαἰσθητὰ παρὰ ταῦτα καὶ κατὰ ταῦτα λέγεσθαι πάντα· κατὰ μέθεξιν γὰρ εἶναι τὰ πολλὰ τῶν ^μσυνωνύμων τοῖς εἶδεσιν. Τὴν δὲ μέθεξιν τοῦνομα μόνον ^ημετέβαλεν· οἱ μὲν γὰρ Πυθαγόρειοι ^ομίμησι τὰ ὄντα φασὶν εἶναι τῶν ἀριθμῶν, Πλάτων δὲ ⁴μέθεξι, ^ρτοῦνομα μεταβαλὼν. Τὴν μέντοι ^αγε μέθεξιν ἢ τὴν μίμησιν, ^ιἥτις ἂν εἴη τῶν εἰδῶν, ^σἀφείσαν ^ιἐν κοινῷ ζητεῖν.
- ^υἘτι δὲ παρὰ τὰ αἰσθητὰ καὶ τὰ εἶδη τὰ μαθηματικά τῶν πραγμάτων εἶναι ^νφησι μεταξύ, διαφέροντα τῶν μὲν αἰσθητῶν τῷ αἰδία καὶ ἀκίνητα εἶναι, τῶν ^δεἰδῶν τῷ τὰ μὲν πόλλ' ⁵ἅττα ὅμοια εἶναι τὸ δὲ εἶδος αὐτὸ ἐν ἑκαστῶν μόνον. Ἐπεὶ

^α προτέρων E^b.F^b. ^β ἐγένετο S. ^ε τε om. A^b. ^δ συνήθης γενόμενος A^b: ceteri συγγενόμενος. ^ε οὗτος E, οὔτε B^b. ^ι μέντοι] δὲ A^b. ^ε ἐκείνων E^b. ^η γινόμενων καὶ οὐ περὶ τῶν αἰσθητῶν. ἀδύνατον A^b. ^ι ὄρον] λόγον E.S.B^b.C^b.E^b. ^κ οὕτως S.A^b.C^b.E^b. ^ι τὰ μὲν οὖν A^b. ^μ συνωνύμων τοῖς A^b.F^b. et γρ. E: ceteri συνωνύμων ὁμώνυμα τοῖς. ^η μετέβαλεν T, μετέλαβεν A^b.F^b. μεταβάλλων E^b. ^ο μίμησιν T. ^ρ τοῦνομα μεταβαλὼν om. A^b. ^α γε om. A^b. ^ι ἥτις] τίς E^b. ^σ ἀφείσαν A^b. ^ι ἐκ κοινῶν S.B^b.C^b. ^ν φασι E^b. ^ω ἅττα] τὰ A^b, om. F^b.

δ' αἷτια τὰ εἶδη τοῖς ἄλλοις, τὰ κείνων στοιχεῖα ^α πάντων
 φήθη τῶν ὄντων εἶναι στοιχεῖα. Ὡς μὲν οὖν ὕλην τὸ μέγα
 καὶ τὸ μικρὸν εἶναι ἀρχάς, ὡς δ' οὐσίαν τὸ ἓν ^β ἐξ ἐκείνων
 Ὡς γὰρ κατὰ μέθεξιν τοῦ ἐνὸς τὰ εἶδη εἶναι τοὺς ἀριθμούς.
 Τὸ μέντοι γε ἐν οὐσίαν εἶναι, καὶ μὴ ἕτερόν ^γ γέ τι ^δ ὄν λέ-
 γεσθαι ^ε ἓν, παραπλησίως τοῖς Πυθαγορείοις ἔλεγε, καὶ τὸ
 τοὺς ἀριθμούς αἰτίους εἶναι τοῖς ἄλλοις τῇ οὐσίας ὡσαύτως
 ἐκείνοις· τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπείρου ὡς ἐνὸς δυνάδα ποιῆσαι ^α καὶ
 τὸ ἄπειρον ἐκ μεγάλου καὶ μικροῦ, τοῦτ' ἴδιον· καὶ ὅτι ὁ
 μὲν τοὺς ἀριθμούς παρὰ τὰ αἰσθητά, οἱ δ' ἀριθμούς εἶναι
 φασιν αὐτὰ τὰ πράγματα, καὶ τὰ μαθηματικὰ μεταξὺ τού-
 των οὐ τιθέασιν. Τὸ μὲν οὖν τὸ ἓν καὶ ^β τοὺς ἀριθμούς παρὰ
 τὰ πράγματα ποιῆσαι, καὶ μὴ ὥσπερ οἱ ^γ Πυθαγόρειοι, καὶ
 ἡ τῶν εἰδῶν εἰσαγωγή διὰ τὴν ἐν τοῖς λόγοις ἐγένετο σκέψιν
 (οἱ γὰρ πρότεροι διαλεκτικῆς οὐ μετείχον), τὸ δὲ δυνάδα
 ποιῆσαι ^δ τὴν ἑτέραν φύσιν διὰ τὸ τοὺς ἀριθμούς ἔξω τῶν
 πρώτων εὐφυῶς ἐξ αὐτῆς γεννᾶσθαι, ὥσπερ ἐκ τινος ἐκμα-
 γείου. Καίτοι ^ε συμβαίνει γ' ἐναντίως· οὐ γὰρ εὐλογον οὐ-
 τως. ^α Οἱ μὲν γὰρ ἐκ τῆς ὕλης πολλὰ ποιοῦσιν, τὸ δ' εἶδος
 ἅπαξ γεννᾷ μόνον, φαίνεται δ' ἐκ μιᾶς ὕλης μία τράπεζα, ὁ
 δὲ τὸ εἶδος ἐπιφέρειν εἰς ὧν πολλὰς ποιεῖ. Ὁμοίως δ' ἔχει
 καὶ τὸ ἄρρεν πρὸς τὸ θῆλυ· τὸ μὲν γὰρ ^β θῆλυ ὑπὸ μιᾶς πλη-
 ροῦται ὀχείας, τὸ δ' ἄρρεν πολλὰ ^γ πληροῖ· καίτοι ταῦτα μι-
 μήματα τῶν ἀρχῶν ἐκείνων ἐστίν. Πλάτων μὲν οὖν περὶ
 τῶν ζητούμενων οὕτω ^δ διώρισεν· φανερόν δ' ἐκ τῶν εἰρημένων
 ὅτι δυοῖν αἰτίαι μόνον ^ε κέχρηται, τῇ τε τοῦ τί ἐστι καὶ τῇ
 κατὰ τὴν ὕλην· τὰ γὰρ εἶδη τοῦ τί ἐστίν αἷτια τοῖς ἄλλοις,
 τοῖς δ' εἶδεσι τὸ ἓν. Καὶ τίς ἡ ὕλη ἡ ὑποκειμένη, καθ' ἧς τὰ
 εἶδη ^α μὲν ἐπὶ τῶν αἰσθητῶν τὸ δ' ἓν ἐν τοῖς εἶδεσι λέγεται,

^α ἀπάντων τῶν ὄντων φήθη Ab. γ γὰρ τὰ κατὰ T. ^β γε add. Ab.Fb.
^β ἓν] τὸ ὄν E. ^γ ἓν Ab.Eb.Fb, om. T: ceteri εἶναι. ^δ ὅλοις T.
 γρ. τῆς ὅλης οὐσίας E. ^δ καὶ τὸ Ab: ceteri τὸ δ'. ^ε ὅτι Ab: ceteri ἔτι.
^ε τὸν ἀριθμὸν Ab.Hb. ^β πυθαγορικοὶ Fb. ^δ τὴν] καὶ τὴν S. ^ε γε συμ-
 βαίνει T. ^α οἱ Ab: ceteri νῦν. ^β θῆλυ add. Ab. ^γ διώριζε Ab.
^δ κέχρηται Ab, κεκλημένος T. et, addito ἐστι ante μόνον, ceteri. ^ε μὲν]
 τὰ μὲν omnes præter Ab.

ῥῥτι ἡ αὐτὴ δυνάς ἐστὶ, τὸ μέγα καὶ τὸ μικρόν. Ἔτι ὁ δὲ τὴν τοῦ εἶ καὶ τοῦ κακῶς αἰτίαν τοῖς στοιχείοις ἀπέδωκεν ἑκατέροισι ἑκατέραν, ὥσπερ φαμέν καὶ τῶν προτέρων ἐπιζητῆσαι τινὰς φιλοσόφων, οἷον Ἐμπεδοκλέα καὶ Ἀναξαγόραν.

- 7 Συντόμως μὲν οὖν καὶ κεφαλαιωδῶς ἐπεληλύθαμεν τίνες τε καὶ πῶς τυγχάνουσιν εἰρηκότες περί τε τῶν ἀρχῶν καὶ τῆς ἀληθείας· ὁμῶς δὲ τοσούτον γ' ἔχομεν ἐξ αὐτῶν, ὅτι τῶν λεγόντων περὶ ἀρχῆς καὶ αἰτίας οὐθεὶς ἔξω τῶν ἐν τοῖς περὶ φύσεως ἡμῖν διωρισμένων εἴρηκεν, ἀλλὰ πάντες ἀμυδρῶς μὲν ἐκείνων δὲ πῶς φαίνονται θιγγάνοντες. Οἱ μὲν γὰρ ὡς ὕλην τὴν ἀρχὴν λέγουσιν, αὖν τε μίαν αὖν τε πλείους ὑποθῶσι, καὶ ἐάν τε σῶμα ἐάν τε ἀσώματον τιθῶσιν, οἷον Πλάτων μὲν τὸ μέγα καὶ τὸ μικρόν λέγων, οἱ δ' Ἰταλικοὶ τὸ ἄπειρον, Ἐμπεδοκλῆς δὲ πῦρ καὶ γῆν καὶ ὕδωρ καὶ 3 αἶρα, Ἀναξαγόρας δὲ τὴν τῶν ὁμοιομερῶν ἀπειρίαν. Οὗτοί τε δὴ πάντες τῆς τοιαύτης αἰτίας ἡμμένοι εἰσὶ, καὶ ἔτι ὅσοι αἶρα ἢ πῦρ ἢ ὕδωρ ἢ πυρὸς μὲν πυκνότερον αἶρος δὲ λεπτότερον· καὶ γὰρ τοιοῦτόν τινες εἰρήκασιν εἶναι τὸ πρῶτον στοιχεῖον. Οὗτοι μὲν οὖν ταύτης τῆς αἰτίας ἤψαντο μόνον, ἔτεροι δὲ τινες ὅθεν ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως, οἷον ὅσοι φιλίαν 4 καὶ νεῖκος ἢ νοῦν ἢ ἔρωτα ποιοῦσιν ἀρχήν. Τὸ δὲ τί ἦν εἶναι καὶ τὴν οὐσίαν σαφῶς μὲν οὐθεὶς ἀπέδωκε, μάλιστα δ' οἱ τὰ εἶδη τιθέντες λέγουσιν· οὔτε γὰρ ὡς ὕλην τοῖς αἰσθητοῖς τὰ εἶδη καὶ τὰ ἐν τοῖς εἶδεσιν, οὔθ' ὡς ἐντεῦθεν τὴν ἀρχὴν τῆς κινήσεως γιγνομένην ὑπολαμβάνουσιν (ἀκινήσιος γὰρ αἴτια μᾶλλον καὶ τοῦ ἐν ἡρεμίᾳ εἶναι φασιν), ἀλλὰ τὸ τί ἦν εἶναι ἐκάστῳ τῶν ἄλλων τὰ εἶδη παρέχονται, τοῖς δ' εἶδеси τὸ 5 ἔν. Τὸ δ' οὐ ἔνεκα αἱ πράξεις καὶ αἱ μεταβολαὶ καὶ αἱ κινή-

ῥ ὅτι—μικρόν om. A^b. ἡ δυνάς αὐτὴ T. ὁ δὲ] τε καὶ F^b. ὥσπερ A^b F^b: ceteri ὅπερ μᾶλλον. ἡ φιλοσόφων A^b F^b: vulgo φιλοσόφους. τῶν ἀρχῶν om. S. τοῦτόν S. γ' om. F^b. H^b. ὡς περὶ τῆς φύσεως S. B^b. C^b. αὖν—ἐάν T. ἀσωμάτους E. T., ἀσωμάτως S. C^b. ὡς αἶρα καὶ ὕδωρ E^b. μόνον om. E^b. ἢ νοῦν] καὶ νοῦν E. S. B^b. C^b. ἀποδεδώκε E. S. B^b. C^b. ὡς ὕλη A^b. αἴτια E, αἰτία E^b: ceteri αἰτίαν, T. post μᾶλλον.

σεις, τρόπον μὲν τινα λέγουσιν αἴτιον, οὕτω δὲ οὐ λέγουσιν, οὐδ' ὄνπερ ^hπέφυκεν. Οἱ μὲν γὰρ νοῦν λέγοντες ¹ἢ φιλίαν ὡς ἀγαθὸν μὲν ^kτι ^lταύτας τὰς αἰτίας τιθέασιν, οὐ μὴν ὡς ἕνεκά γε τούτων ἢ ὄν ἢ γιγνόμενόν τι τῶν ὄντων, ἀλλ' ὡς ἀπὸ τούτων τὰς κινήσεις ^mοὔσας λέγουσιν. Ὡς δ' αὐτως καὶ ⁶οἱ τὸ ⁿἐν ἢ τὸ ὄν φάσκοντες εἶναι τὴν τοιαύτην φύσιν, τῆς ^oμὲν οὐσίας ^pαἰτιόν φασιν εἶναι, οὐ μὴν τούτου γε ἕνεκα ^qἢ εἶναι ἢ γίγνεσθαι. Ὡστε λέγειν ^rτε καὶ μὴ λέγειν πως συμβαίνει αὐτοῖς τὰ γαθὸν ^sαἴτιον· οὐ γὰρ ἀπλῶς ἀλλὰ κατὰ ^vσυμβεβηκὸς λέγουσιν. Ὅτι μὲν οὖν ὀρθῶς δώριστα περὶ ⁷τῶν αἰτίων, καὶ ^wπόσα καὶ ποῖα, μαρτυρεῖν εἰκόσιν ἡμῖν καὶ οὗτοι πάντες, οὐ δυνάμενοι θιγεῖν ἄλλης αἰτίας. Πρὸς δὲ τούτοις, ὅτι ζητῆται αἱ ἀρχαὶ ἢ οὕτως ἅπασαι ἢ τινὰ τρόπον ^xτούτων, δῆλον. Πῶς δὲ τούτων ἕκαστος εἴρηκε, καὶ πῶς ἔχει περὶ τῶν ἀρχῶν, τὰς ἐνδεχομένας ἀπορίας μετὰ τοῦτο διέλθωμεν περὶ αὐτῶν.

^yΟσοι μὲν οὖν ἐν ^yτε τὸ πᾶν καὶ ^zμίαν τινὰ φύσιν ὡς ὅλην ⁸τιθέασιν, καὶ ταύτην σωματικὴν καὶ μέγεθος ἔχουσαν, δῆλον ὅτι πολλαχῶς ἀμαρτάνουσιν. Τῶν γὰρ σωμάτων τὰ στοιχεῖα τιθέασιν μόνον, τῶν δ' ἀσωμάτων οὐ, ^aὄντων καὶ ἀσωμάτων. Καὶ περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς ἐπιχειροῦντες τὰς αἰτίας λέγειν, καὶ περὶ ^bπάντων φυσιολογοῦντες, τὸ τῆς κινήσεως αἴτιον ἀναιροῦσιν. Ἐτι δὲ τὸ τὴν οὐσίαν μηθενὸς αἰ- ²τίαν τιθέναι, μηδὲ τὸ τί ἐστὶ, καὶ πρὸς τούτοις τὸ ῥαδίως τῶν ἀπλῶν σωμάτων ^cλέγειν ἀρχὴν ὅτιοῦν πλὴν γῆς, οὐκ ἐπισκεψάμενοι τὴν ἐξ ἀλλήλων γένεσιν πῶς ποιοῦνται, λέγω δὲ πῦρ ^dκαὶ ^eὔδωρ καὶ γῆν καὶ ἀέρα· τὰ μὲν γὰρ συγκρί-

^h πέφυκε τρόπον. οἱ E. ⁱ ἢ] καὶ Ab. ^k τι] τοι Eb, om. Ab. ^l τὰς αἰτίας ταύτας S.Bb.Cb. ^m οὔσας Ab, τούτων εἶναι S.Bb.Cb, ceteri εἶναι τούτων. ⁿ ὄν ἢ τὸ ἐν Ab. ^o οὐσίας μὲν E.S.Bb.Cb.Eb. ^p φασιν αἴτιον Eb. ^q ἢ ante εἶναι om. Ab. ^r τε om. T. ^s αἴτιον] τοιοῦτον S.Bb.Cb. ^t ἀλλὰ καὶ κατὰ Cb. ^v συμβεβηκὸς εἶναι λέγουσιν rc. Eb. ^w πόσαι καὶ ποῖαι Eb. ^x τούτων S. ^y τι Hb. ^z μίαν εἶναι τινα E.S.T.Ha.Bb.Cb.Eb. ^a ὄντων καὶ ἀσωμάτων om. Ab. ^b ἀπάντων Ab. ^c λέγειν] εἶναι Eb. ^d καὶ post πῦρ om. Bb. ^e γῆν καὶ ὔδωρ Ab.

3 σει, τὰ δὲ διακρίσει ἐξ ἀλλήλων γίγνεται. Τοῦτο δὲ πρὸς
τὸ πρότερον εἶναι καὶ ὕστερον διαφέρει πλείστον[†] τῇ μὲν
γὰρ ἂν δόξειε στοιχειωδέστατον εἶναι πάντων ἐξ οὗ γίνονται
συγκρίσει πρώτου, τοιοῦτον δὲ τὸ μικρομερέστατον καὶ λε-
4 πτότατον ἂν εἴη τῶν σωμάτων. Διόπερ ὅσοι πῦρ ἀρχὴν τι-
θέασι, μάλιστα ὁμολογουμένως ἂν τῷ λόγῳ τούτῳ λέγοιεν.
Τοιοῦτον δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστος ὁμολογεῖ τὸ στοιχείον
εἶναι^h τὸ τῶν σωμάτων. Οὐθεὶς ἰγούν^k τῶν ὕστερον ἤξιώσε
καὶ ἐν λεγόντων γῆν εἶναι σταιχείον, δηλονότι διὰ τὴν μεγα-
5 λομέρειαν. Τῶν δὲ τριῶν^l στοιχείων ἕκαστον εἴληφε κριτὴν^m
τινα· οἱ μὲνⁿ γὰρ πῦρ, οἱ δ' ὕδωρ, οἱ δ' ἀέρα τοῦτ' εἶναι
φασιν. Καίτοι διὰ τί ποτ' οὐ^o καὶ τὴν γῆν λέγουσιν, ὥσ-
περ οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων; Πάντα γὰρ εἶναι^p φασι γῆν.
6 Φησὶ δὲ καὶ Ἡσίοδος τὴν γῆν πρώτην^q γενέσθαι τῶν σωμά-
των· οὕτως ἀρχαίαν καὶ δημοτικὴν^r συμβέβηκεν εἶναι τὴν
ὑπόληψιν. Κατὰ μὲν οὖν τοῦτον τὸν λόγον οὗτ' εἴ τις τού-
των^s τι λέγει πλὴν πυρός, οὗτ' εἴ τις ἀέρος μὲν πυκνότερον
τοῦτο τίθῃσιν ὕδατος δὲ λεπτότερον, οὐκ ὀρθῶς ἂν λέγοι.
7 Εἰ δ' ἔστι τὸ τῇ γενέσει^t ὕστερον τῇ φύσει πρότερον, τὸ
δὲ^v πεπεμμένον καὶ συγκεκριμένον ὕστερον τῇ γενέσει, τὸν-
αντίον ἂν εἴη τούτων, ὕδωρ μὲν ἀέρος πρότερον, γῆ δὲ ὕδα-
τος. Περὶ μὲν οὖν τῶν μίαν τιθεμένων αἰτίαν οἷαν εἵπομεν,
ἔστω ταῦτ' εἰρημένα· τὸ δ' αὐτὸ κἂν εἴ τις^w ταῦτα πλείω
τίθῃσιν, οἷον Ἐμπεδοκλῆς τέτταρά φησιν εἶναι σώματα τὴν
8 ὕλην. Καὶ γὰρ τούτῳ τὰ μὲν ταῦτα τὰ δ' ἴδια συμβαίνειν
ἀνάγκη. Γιγνόμενά τε γὰρ ἐξ ἀλλήλων ὁρῶμεν ὥς οὐκ αἰεὶ
διαμένοντος πυρὸς καὶ γῆς τοῦ αὐτοῦ σώματος (εἴρηται δὲ ἐν

[†] τῇ Ab, πῇ E, γῇ S.Bb.Cb, πῦρ T.Eb: vulgo deest. margo E. γρ. τί
μὲν καὶ νῦν μὲν, ἔστιν ὅτε καὶ τῇ μὲν. ἑ ἕκαστον ὁμολογεῖτο Ab. ^h τὸ
alterum om. Ab. ⁱ γὰρ Bb.Eb. ^k τῶν ὕστ. ἤξιώσε καὶ] ἤξιώσε τῶν Ab.
^l ἕκαστον στοιχείων E.T.Cb, ἕκαστον στοιχείον S.Bb.Eb. ^m τινα om. Ab.
ⁿ γὰρ τὸ πῦρ Eb. ^o καὶ] δὲ Ab. ^p φασι τὴν γῆν T.Bb.Eb. ^q γεγενῆ-
σθαι Ab. ^r συμβέβηκεν εἶναι] εἶχε Ab. ^s τι post λέγει Ab, om. Eb.
^t πρότερον τῇ φύσει ὕστερον Ab.Fb.Hb. ^v πεπεμμένον T. ^w πλείω
ταῦτα S.

τοῖς περὶ φύσεως περὶ αὐτῶν)· καὶ περὶ τῆς τῶν ^ακινουμένων
 αἰτίας, πότερον ἐν ἡ δύο θετέον, ὧς οὐτ' ὀρθῶς οὔτε ^βεὐλόγως
 οἰητέον εἰρησθαι παντελῶς. ^γὩς τε ἀλλοιώσιν ἀναιρεῖ-9
 σθαι ἀνάγκη τοῖς οὕτω λέγουσιν· οὐ γὰρ ἐκ θερμοῦ ψυχρὸν
 οὐδὲ ἐκ ψυχροῦ θερμὸν ^δἔσται. Τί γὰρ ^εἂν αὐτὰ πάσχοι
 τὰναντία, καὶ τίς ^ςἂν εἴη μία φύσις ἡ γιγνομένη πῦρ καὶ
 ὕδωρ; Ὁ ἐκεῖνος οὐ φησιν. Ἀναξαγόραν δ' εἴ τις ^ζὑπο-10
 λάβοι δύο λέγειν στοιχεῖα, μάλιστ' ἂν ὑπολάβοι κατὰ λό-
 γον, ὃν ἐκεῖνος αὐτὸς μὲν ^ηοὐ ^θδιήρθωσεν, ἠκολούθησε μέντ'
 ἂν ἐξ ἀνάγκης τοῖς ^ιἐπάγουσιν αὐτόν. Ἀτόπου γὰρ ὄντος ^κ11
 καὶ ἄλλως τοῦ φάσκειν μεμῖχθαι τὴν ἀρχὴν πάντα, καὶ διὰ
 τὸ συμβαίνειν ἄμικτα δεῖν προϋπάρχειν, καὶ διὰ τὸ μὴ πε-
 φυκέναι τῷ τυχόντι μίγνυσθαι τὸ τυχόν, πρὸς δὲ τούτοις
 ὅτι τὰ πάθη καὶ τὰ συμβεβηκότα χωρίζοιτ' ἂν τῶν οὐσιῶν
 (τῶν γὰρ αὐτῶν μίξις ἐστὶ καὶ χωρισμός), ὅμως εἴ τις ἀκο-
 λουθήσειε συνδιαιρθῶν ^λβούλεται λέγειν, ἴσως ἂν φανεῖη
 καινοπρεπεστέρως λέγων. Ὅτε γὰρ οὐθέν ἦν ^μἀποκεκριμέ-12
 νον, δηλον ὡς οὐθέν ἦν ἀληθὲς εἰπεῖν κατὰ τῆς οὐσίας ^νἐκεί-
 νης, λέγω δ' ^ξοἶον ὅτι οὔτε λευκὸν οὔτε μέλαν ἢ φαιὸν ^οἢ
 ἄλλο χρῶμα, ἀλλ' ^πἄχρων ^ρἦν ἐξ ἀνάγκης· εἶχε γὰρ ἂν τι
^ςτούτων τῶν χρωμάτων. Ὅμοίως δὲ καὶ ἄχυμον, ^τκαὶ τῷ ^θ13
 αὐτῷ λόγῳ ^ιτούτῳ οὐδὲ ^κἄλλο ^λτι τῶν ὁμοίων οὐθέν· οὔτε
 γὰρ ποιόν τι οἶόν τε αὐτὸ εἶναι οὔτε ποσὸν οὔτε τί. Τῶν
 γὰρ ἐν μέρει ^μτι λεγομένων εἰδῶν ὑπῆρχεν ἂν ^ναὐτῷ, ^ξτούτο
 δὲ ἀδύνατον μεμιγμένων γε πάντων· ἥδη γὰρ ἂν ἀπεκέκριτο,
 φησὶ δ' εἶναι μεμιγμένα πάντα πλὴν τοῦ νοῦ, τούτον δὲ
 ἀμιγῆ μόνον καὶ καθαρὸν. Ἐκ ^οδὴ τούτων συμβαίνει λε-14

^α κινούντων Ab: ceteri κινουμένων. γ οὐτ' δ οὐτ' Ab. β εὐλόγως
 S.T.Bb.Cb.Eb. et pr. E. γ ὧς—φησιν om. Ab. δ ἔστι S.T.Bb.
 ε αὐτὰ ἂν E.T.Eb. ζ εἴη ἂν E.S.Bb.Cb. ζ ὑπολαμβάνει Fb. η οὐ
 σαφῶς Ab. θ διήρθωσεν T. ι ἐπάγουσιν Ab: ceteri λέγουσιν. ι ἀπο-
 κεκριμένον S. κ ἐκείνοις Cb. λ οἶον add. Ab. μ ἢ ἄλλο χρῶμα om.
 Ab. ν ἄχρων S.T.Bb.Cb, ἄχρων Eb, ἀχρώματον Ab. ο ἦν om. Ab.
 ρ τῶν χρωμάτων τούτων Ab. ς καὶ ante τῷ add. Ab. ζ τούτο T.
 θ ἄλλο om. T. ι τι ante τῶν add. Ab. κ γὰρ δέ Eb. λ τι λεγομένων
 om. T. μ αὐτὸ Eb. ν τούτω Cb. ο δὴ δέ Hb, μὲν δὴ Fb.

γειν αὐτῷ τὰς ἀρχὰς τό τε ἐν (τοῦτο γὰρ ἀπλοῦν καὶ ἀμι-
 γές) καὶ ^a θάτερον, οἷον τίθεμεν τὸ ἀόριστον πρὶν ὀρίσθῃναι
 καὶ μετασχεῖν εἶδους τινός. Ὡστε λέγεται μὲν οὐτ' ὀρθῶς
 οὔτε σαφῶς, βούλεται μέντοι ^bτι παραπλήσιον τοῖς τε ὕστε-
 15 ρον λέγουσι καὶ τοῖς ^bνῦν φαινομένοις μᾶλλον. Ἄλλα γὰρ
 οὗτοι μὲν τοῖς περὶ γένεσιν λόγοις καὶ φθορὰν καὶ κίνησιν
 οἰκείοι τυγχάνουσι μόνον· σχεδὸν γὰρ περὶ ^cτῆς τοιαύτης
 16 οὐσίας καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς αἰτίας ζητοῦσι ^dμόνον. Ὅσοι
 δὲ περὶ μὲν ἀπάντων τῶν ὄντων ^eποιοῦνται τὴν θεωρίαν, τῶν
 δ' ὄντων τὰ μὲν αἰσθητὰ τὰ δ' οὐκ αἰσθητὰ τιθέασιν, δῆλον
 ὡς περὶ ἀμφοτέρων τῶν γενῶν ποιοῦνται τὴν ἐπίσκεψιν· διὸ
 μᾶλλον ἂν τις ἐνδιατρίψειε περὶ αὐτῶν, τί καλῶς ἢ μὴ καλῶς
 17 λέγουσιν εἰς τὴν τῶν νῦν ἡμῖν προκειμένων σκέψιν. Οἱ μὲν
 οὖν καλούμενοι Πυθαγόρειοι ταῖς μὲν ἀρχαῖς καὶ τοῖς στοι-
 χείοις ἐκτοπωτέως χρῶνται ^fτῶν φυσιολόγων. Τὸ δ' αἷ-
 τιον ὅτι παρέλαβον αὐτὰς οὐκ ἐξ αἰσθητῶν· τὰ γὰρ μαθη-
 ματικά τῶν ὄντων ἄνευ κινήσεώς ἐστιν, ἔξω τῶν περὶ τὴν
 18 ἀστρολογίαν. Διαλέγονται μέντοι καὶ πραγματεύονται ^gπερὶ
 φύσεως πάντα· γεννῶσί ^hτε γὰρ τὸν οὐρανόν, καὶ περὶ τὰ
 τούτου μέρη καὶ τὰ πάθη καὶ ⁱτὰ ἔργα διατηροῦσι τὸ συμ-
 βαῖνον, καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰ αἷτια εἰς ταῦτα καταναλίσκου-
 σιν, ὡς ὁμολογοῦντες τοῖς ἄλλοις φυσιολόγοις ὅτι τό γε ὄν
 τοῦτ' ἐστὶν ὅσον αἰσθητόν ἐστι καὶ περιείληφεν ὁ καλούμενος
 19 οὐρανός. Τὰς δ' αἰτίας καὶ τὰς ἀρχάς, ὥσπερ εἵπομεν, ^kίκα-
 νὰς λέγουσιν ἐπαναβῆναι καὶ ἐπὶ τὰ ^lἀνωτέρω τῶν ὄντων,
 20 καὶ μᾶλλον ἢ τοῖς περὶ φύσεως λόγοις ἀρμοττοῦσας. Ἐκ
 τίνος μέντοι τρόπου κίνησις ἔσται πέρατος καὶ ἀπείρου ^mμό-
 νον ὑποκειμένων καὶ περιττοῦ καὶ ἀρπῶν, οὐθὲν λέγουσιν, ἢ
 πῶς δυνατόν ἄνευ κινήσεως καὶ μεταβολῆς γένεσιν εἶναι καὶ
 21 φθορὰν ἢ τὰ τῶν φερομένων ἔργα κατὰ τὸν οὐρανόν. Ἔτι

^a θάτερον, καθάπερ ὄν, οἷον E.S.B^b.C^b. ^b τι et νῦν om. F^b. ^c τῆς] τε E^b, τε τῆς T.C^b. ^d μόνος A^b. ^e ποιῶσι E.S.T. ^f τὴν φυσιολο-
 γίαν E^b. ^g πάντα περὶ φύσεως A^b. ^h τε om. T. ⁱ τὰ ante ἔργα
 om. A^b. ^k ἱκανὰς ὡς λέγουσι καὶ ἐπ. S.C^b. ^l ἀνώτερα T. ^m μόνων E.

δὲ ^α εἴτε δὴ τις αὐτοῖς ἐκ τούτων εἶναι ^ο τὸ μέγεθος ^ρ εἴτε
 δειχθείη τοῦτο, ^q ὅμως τίνα τρόπον ἔσται τὰ μὲν κοῦφα τὰ
 δὲ βάρος ἔχοντα τῶν σωμάτων; Ἐξ ὧν γὰρ ὑποτίθενται
 καὶ λέγουσιν, οὐθὲν μᾶλλον περὶ τῶν μαθηματικῶν λέγουσι
 σωμάτων ἢ ^τ περὶ τῶν αἰσθητῶν διὸ περὶ πυρὸς ἢ γῆς ἢ τῶν
 ἄλλων τῶν τοιούτων σωμάτων οὐδ' ὅτι οὐν εἰρήκασιν, ἅτε οὐ-
 θὲν περὶ τῶν αἰσθητῶν οἶμαι λέγοντες ἴδιον. Ἔτι ^ς δὲ πῶς ²²
 δεῖ λαβεῖν αἵτια μὲν ^ι εἶναι τὰ τοῦ ἀριθμοῦ πάθη καὶ τὸν
 ἀριθμὸν τῶν κατὰ ^ν τὸν οὐρανὸν ὄντων καὶ γιγνομένων καὶ
 ἐξ ἀρχῆς καὶ νῦν, ἀριθμὸν ^δ ἄλλον μηθένα εἶναι παρὰ τὸν
 ἀριθμὸν τούτου ἐξ οὗ συνέστηκεν ὁ κόσμος; Ὅταν γὰρ ἐν ²³
 τῷδὲ μὲν τῷ μέρει δόξα καὶ καιρὸς ^ω αὐτοῖς ^η, μικρὸν δὲ ἄνω-
 θεν ἢ κάτωθεν ^κ ἀδικία καὶ ^γ κρίσις ἢ μῆξις, ἀπόδειξιν δὲ λέ-
 γουσιν ὅτι τούτων ^κ μὲν ^α ἐν ἑκαστῷ ἀριθμὸς ἐστίν, συμβαίνει
 δὲ κατὰ ^β τὸν τόπον τοῦτον ἤδη πλῆθος εἶναι τῶν συνιστα-
 μένων μεγεθῶν διὰ τὸ τὰ πάθη ταῦτα ἀκολουθεῖν τοῖς τόποις
 ἐκάστοις, ^ε πότερον οὗτος ^δ ὁ αὐτός ^ε ἐστὶν ἀριθμὸς ὁ ἐν τῷ
 οὐρανῷ, ὃν δεῖ λαβεῖν ὅτι τούτων ἑκαστὸν ἐστίν, ἢ παρὰ
 τοῦτον ἄλλος; Ὁ μὲν γὰρ Πλάτων ἕτερον εἶναί φησιν ²⁴
 καίτοι κακείνος ἀριθμοὺς οἶεται καὶ ταῦτα εἶναι καὶ τὰς τού-
 των αἰτίας, ἀλλὰ τοὺς μὲν νοητοὺς αἰτίους, τούτους δὲ αἰ-
 σθητούς.

^ι Περὶ μὲν οὖν τῶν Πυθαγορείων ἀφείσθω ^ς τὰ νῦν· ἰκα- 9
 νὸν γὰρ αὐτῶν ἄψασθαι ^h τοσοῦτον. Οἱ δὲ τὰς ἰδέας ^ι αἰ-
 τίας τιθέμενοι πρῶτον μὲν ζητοῦντες ^κ τῶνδὲ τῶν ὄντων λα-
 βεῖν τὰς αἰτίας ἕτερα τούτοις ἴσα τὸν ἀριθμὸν ἐκόμισαν,
 ὥσπερ εἴ τις ἀριθμῆσαι βουλόμενος ἐλαττόνων μὲν ὄντων
 οἶοιτο μὴ δυνήσεσθαι, πλείω δὲ ποιήσας ἀριθμοίη· σχεδὸν

^α εἴτε S.T. ^ο τὸ add. Ab.Fb. ^ρ εἴτα S. ^q ὁμοίως S.Bb.Cb.Eb.
^τ περὶ post ἢ om. Ab. ^ς δε] καὶ Fb. ^ι εἶναι om. T. ^ν τῶν οὐρανῶν
 S.Eb. ^ω ἢ αὐτοῖς T. ^κ ἀδικία Eb.Hb. ^γ διάκρισις E.S.T.Bb.Cb.
^κ μὲν om. Ab. ^α ἐν om. S.T. ^β τὸν τρόπον τοῦτον S.T, τοῦτον τὸν
 τόπον Ab.Fb. ^ε πότερον] πότερον δὲ Ab, πότερον οὖν Eb. ^δ ὁ αὐτός
 post ἐστίν Bb.Cb, om. Eb. ^ε ἀριθμὸς ἐστίν Ab. ^ς περὶ μὲν οὖν] καὶ
 περὶ μὲν Fb. ^ς τὸ E.S.T.Bb.Cb. ^h τοσοῦτον] μόνον Fb. ^ι αἰτίας om.
 E.S.Bb.Cb.Eb.Hb. ^κ τῶν διὰ τῶν S.

γὰρ ἴσα ἢ οὐκ ἐλάττω ¹ τὰ εἶδη ἐστὶ τούτων περὶ ὧν ζητοῦν-
 τες τὰς αἰτίας ἐκ τούτων ^m ἐπ' ἐκεῖνα προῆλθον· καθ' ἕκα-
 στον γὰρ ὁμώνυμόν τί ἐστι, καὶ παρὰ τὰς οὐσίας τῶν ⁿ τε
 ἄλλων ⁿ ὧν ἐστὶν ^o ἐν ἐπὶ πολλῶν, καὶ ἐπὶ τοῖσδε καὶ ἐπὶ τοῖς
² αἰδίοις. Ἔτι ^p καθ' οὗς ^q τρόπους δείκνυμεν ^r ὅτι ^s ἔστι τὰ
 εἶδη, κατ' οὐθένα φαίνεται τούτων· ἐξ ἐνίων μὲν γὰρ οὐκ
 ἀνάγκη γίγνεσθαι συλλογισμόν, ἐξ ἐνίων δὲ καὶ οὐχ ὧν οἰό-
³ μεθα τούτων εἶδη γίγνεται. Κατὰ ^t τε γὰρ τοὺς λόγους
 τοὺς ^v ἐκ τῶν ἐπιστημῶν εἶδη ἔσται πάντων ὧν ἐπιστῆμαί
 εἰσι, καὶ κατὰ τὸ ἐν ἐπὶ πολλῶν καὶ τῶν ἀποφάσεων, κατὰ
 δὲ τὸ νοεῖν ^y τι ^w φθαρέντος τῶν φθαρτῶν φάντασμα γάρ
 τι ^x τούτων ἐστίν. Ἔτι δὲ ^y οἱ ^z ἀκριβέστεροι τῶν λόγων
 οἱ μὲν τῶν πρὸς τι ποιοῦσιν ιδέας, ὧν οὐ ^a φαμεν εἶναι καθ'
⁴ αὐτὸ γένος, οἱ δὲ τὸν τρίτον ἄνθρωπον λέγουσιν. Ὅλως τε
 ἀναιροῦσιν οἱ περὶ τῶν ^b εἰδῶν λόγοι ^d μᾶλλον εἶναι ^c βού-
 λονται οἱ λέγοντες εἶδη τοῦ τὰς ιδέας εἶναι· συμβαίνει γὰρ
 μὴ εἶναι τὴν δυάδα πρώτην ἀλλὰ τὸν ἀριθμόν, καὶ τὸ πρὸς
 τι ^d τοῦ καθ' αὐτό, καὶ πάνθ' ὅσα τινὲς ἀκολουθήσαντες ταῖς
⁵ περὶ τῶν ^e ιδεῶν δόξαις ἡναντιώθησαν ταῖς ἀρχαῖς. Ἔτι ^f δὲ
 κατὰ ^g μὲν τὴν ὑπόληψιν καθ' ἣν εἶναί φαμεν τὰς ιδέας, οὐ
 μόνον τῶν οὐσιῶν ^h ἔσται εἶδη ἀλλὰ πολλῶν καὶ ἐτέρων (καὶ
 γὰρ τὸ νόημα ἐν οὐ μόνον περὶ ⁱ τὰς οὐσίας ἀλλὰ καὶ ^k κατὰ
 τῶν ἄλλων ἐστί, ^l καὶ ἐπιστῆμαι οὐ μόνον τῆς οὐσίας εἰσὶν
 ἀλλὰ καὶ ἐτέρων, καὶ ἄλλα δὲ μυρία συμβαίνει τοιαῦτα)· κατὰ
 δὲ τὸ ἀναγκαῖον καὶ τὰς δόξας τὰς περὶ αὐτῶν, εἰ ἔστι με-
 θεκτὰ ^m τὰ εἶδη, τῶν οὐσιῶν ἀναγκαῖον ιδέας εἶναι μόνον· οὐ

¹ ἐστὶ τὰ εἶδη τούτοις Ab. ^m ἐπ' et mox τε om. Ab. ⁿ ὧν Ab, d
 Fb. et margo E: ceteri om. ^o ἐπὶ πολλῶν ἐν E.S.T.Bb.Cb.Eb.
 p καθ' δὲ καθ' S.Bb.Cb, δὲ καὶ καθ' E.T.Eb. ^q τρόπους δείκνυται Ab,
 δείκνυμεν τρόπους S.Bb.Cb. ^r ὅτι om. Fb. ^s ἔστι om. T.Cb.Eb.
^t τε] γε Ab. ^v ἐκ et mox τι om. Ab. ^w φθαρέντος] φθαρέντων
 S.T.Bb.Cb.Eb.Hb. ^x τοῦτ' T.Bb. ^y οἱ om. Eb. ^z ἀκριβέστατοι
 E.S.Bb.Cb.Eb. ^a φασιν Eb. ^b ιδεῶν Fb. ^c βουλόμεθα E.S.T.Bb.
 Cb.Eb. ^d τοῦ] τῶν Ab. ^e εἰδῶν E.S.T.Bb.Cb.Eb. ^f δὲ om. Ab.
^g μὲν om. Eb. ^h ἔσονται Ab.Eb. ⁱ τῶν οὐσιῶν S.Bb.Cb. ^k κατὰ
 om. S.Bb.Cb. ^l καὶ αἱ ἐπιστ. T.Ab. ^m τὰ add. S.T.Ab.

γὰρ κατὰ συμβεβηκὸς μετέχονται, ἀλλὰ ^π δεῖ ταύτη ^ο ἐκά-
στου μετέχειν, ^ρ ἢ μὴ καθ' ὑποκειμένου λέγεται. Λέγω δ' ⁶
οἶον, εἴ τι ^ι αὐτοδιπλασίον μετέχει, τοῦτο καὶ αἰδίου μετέχει,
ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκὸς· ^ι συμβέβηκε γὰρ τῷ διπλασίῳ αἰ-
δίῳ εἶναι. Ὡστ' ἔσται οὐσία τὰ εἶδη· ^β ταῦτα δὲ ἐνταῦθα ^γ
οὐσίαν σημαίνει κακεῖ· ^η ἢ ^ν τί ἔσται τὸ εἶναι φάναι τι παρὰ
ταῦτα, τὸ ἐν ἐπὶ πολλῶν; Καὶ εἰ μὲν ταὐτὸ εἶδος τῶν ἰδεῶν ^δ
καὶ τῶν μετεχόντων, ἔσται τι κοινόν· τί γὰρ ^ω μάλλον ἐπὶ
τῶν φθαρτῶν δυάδων, καὶ ^κ τῶν πολλῶν μὲν αἰδίων δέ, τὸ
δυὰς ^υ εἶναι ἐν καὶ ταυτόν, ἢ ἐπὶ ταύτης καὶ τῆς τινός; Εἰ
δὲ μὴ τὸ αὐτὸ εἶδος, ^ζ ὁμώνυμα ἂν εἴη, καὶ ὅμοιον ὥσπερ
ἂν εἴ τις ^α καλοῖ ἄνθρωπον τόν τε Καλλίαν καὶ τὸ ξύλον,
^β μηδεμίαν κοινωνίαν ἐπιβλέψας αὐτῶν. Πάντων δὲ μάλιστα ^γ
διαπορήσειεν ^ε ἂν τις, τί ^δ ποτε συμβάλλεται τὰ ^ε εἶδη τοῖς
αἰδίοις τῶν αἰσθητῶν ἢ τοῖς γιγνομένοις· ^ι καὶ φθειρομένοις·
οὔτε γὰρ κινήσεως οὔτε μεταβολῆς οὐδεμιᾶς ἐστὶν αἷτια αὐ-
τοῖς. Ἀλλὰ μὴν ^β οὔτε πρὸς τὴν ἐπιστήμην οὐθὲν βοηθεῖ ¹⁰
τὴν τῶν ἄλλων (β οὐδὲ γὰρ ^η οὐσία ἐκεῖνα τούτων· ἐν τούτοις
γὰρ ἂν ἦν), οὔτε εἰς τὸ εἶναι, μὴ ἐνυπάρχοντά ^ι γε τοῖς με-
τέχουσιν· οὕτω ^κ μὲν γὰρ ἂν ἴσως ^λ αἷτια δόξειεν εἶναι ^μ ὥς
τὸ λευκὸν μεμιγμένον τῷ λευκῷ. Ἀλλ' οὗτος μὲν ὁ λόγος ¹¹
λίαν εὐκίνητος, ὃν Ἀναξαγόρας μὲν πρῶτος Εὐδόξος δ'
^ν ὕστερον καὶ ἄλλοι τινὲς ^ο ἔλεγον· ῥάδιον γὰρ συναγαγεῖν
πολλὰ καὶ ἀδύνατα πρὸς τὴν τοιαύτην δόξαν. Ἀλλὰ μὴν
οὐδ' ἐκ τῶν ^ρ εἰδῶν ἔστι τᾶλλα κατ' οὐθένα τρόπον τῶν εἰω-
θότων λέγεσθαι. Τὸ δὲ λέγειν παραδείγματα ^ι αὐτὰ εἶναι ¹²

^π δὴ E^b. ^ο ἕκαστον H^b. ^ρ εἰ H^b. et rc. B^b.C^b. ^ι αὐτοῦ τοῦ
διπλασίου S.T.B^b.C^b. ^ι συμβέβηκε—εἶναι om. A^b. ^β ταῦτα F^b:
vulgo ταῦτα. ^γ δὲ ἐνταῦθα] γὰρ ἐνταῦθά τε F^b. ^ν τί] ἔτι H^b. ^ω μά-
λλον om. S. ^κ τῶν π.] τῶν δυάδων τῶν π. F^b, δυάδων τῶν π. T.A^b.E^b.
^υ εἶναι om. T.E.E^b. ^ζ ὁμώνυμία S.B^b.C^b.E^b. ^α καλοῖ E; ceteri
καλοῖ. ^β μὴδ. δὲ κ. B^b.C^b. ^ε ἂν om. A^b. ^δ ποτε om. T. ^ε εἶδη ἢ
τοῖς F^b. ^ι καὶ τοῖς φθ. E.S.T.B^b.C^b.E^b. ^β οὔτε] οὐδὲ et mox οὐδέ]
οὔτε codices. ^η οὐσίαν ἐκεῖνα C^b, ἐκεῖνα οὐσία E^b. ^ι γε om. E.S.T.
B^b.C^b. ^κ μὲν om. E^b. ^λ αἷτιον V. ^μ ὥς om. E.T. ^ν ὕστερον]
δεύτερος H^b. ^ο ἔλεγον om. S.B^b.C^b. ^ρ ἰδεῶν F^b. ^ι ταῦτα H^b,
om. A^b.

καὶ μετέχειν αὐτῶν τᾶλλα κενολογεῖν ἐστὶ καὶ μεταφορὰς
λέγειν ποιητικὰς. Τί γάρ ἐστι τὸ ἐργαζόμενον ἔπρὸς τὰς
ιδέας ἀποβλέπον; Ἐνδέχεται ὅτε καὶ εἶναι καὶ γίγνεσθαι
ὁμοιον ὅτιοῦν καὶ μὴ εἰκαζόμενον πρὸς ἐκεῖνο, ὥστε καὶ
ὄντος Σωκράτους καὶ μὴ ὄντος ὅ γένοιτ' ἂν οἷόςπερ Σωκρά-
13 τῆς. Ὅμοίως δὲ δῆλον ὅτι καὶ ἂν εἴη ὁ Σωκράτης ἀτίδιος,
ἔσται ὅτε πλείω παραδείγματα τοῦ αὐτοῦ, ὥστε καὶ εἶδη,
οἷον τοῦ ἀνθρώπου τὸ ζῶον καὶ τὸ δίπουν, ἅμα δὲ καὶ ὅ τὸ
ἂν αὐτοάνθρωπος. Ἐτι οὐ μόνον τῶν αἰσθητῶν παραδεί-
γματα ὅ τὰ εἶδη, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν ὅ τῶν ιδεῶν, οἷον τὸ γέ-
νος, ὥς γένος εἰδῶν ὥστε τὸ αὐτὸ ἔσται παράδειγμα καὶ
14 εἰκόν. Ἐτι δόξειεν ἂν ἀδύνατον εἶναι χωρὶς τὴν οὐσίαν καὶ
οὐ ἢ οὐσία ὥστε πῶς ἂν αἱ ιδέαι οὐσίαι τῶν πραγμάτων
οὔσαι χωρὶς εἶναι; Ἐν δὲ τῷ Φαίδωνι οὕτως λέγεται, ὥς καὶ
15 τοῦ εἶναι καὶ τοῦ γίγνεσθαι αἰτία τὰ εἶδη ἐστίν. Καίτοι
τῶν εἰδῶν ὄντων ὁμοῦ οὐ γίγνεται τὰ μετέχοντα, ἂν μὴ ἢ
τὸ κινήσον, καὶ πολλὰ γίγνεται ἕτερα, οἷον οἰκία καὶ δακτύ-
λιος, ὧν οὐ φάμεν εἶδη εἶναι ὥστε δῆλον ὅτι ἐνδέχεται καὶ
τᾶλλα καὶ εἶναι καὶ γίγνεσθαι ἰδιὰ τοιαύτας αἰτίας οἷας καὶ
16 τὰ ῥηθέντα νῦν. Ἐτι εἴπερ ἂν εἰσὶν ἀριθμοὶ τὰ εἶδη, πῶς
αἰτιοὶ ἔσονται; Πότερον ὅτι ἕτεροι ἂν ἀριθμοὶ εἰσὶ τὰ ὄντα,
οἷον ὁδὸ μὲν ἀριθμὸς ἄνθρωπος, ὁδὸ δὲ Σωκράτης, ὁδὸ δὲ
Καλλίας; Τί οὖν ἐκείνοι τούτοις αἰτιοὶ εἰσιν; Οὐδὲ γὰρ εἰ
17 οἱ μὲν αἰτίδιοι οἱ δὲ μὴ, οὐθὲν διοίσει. Εἰ δ' ὅτι λόγοι
ἀριθμῶν τὰνταῦθα, οἷον ἢ συμφωνία, δῆλον ὅτι ὅ ἐστιν ἔν
ῥ γέ τι ὧν αἰεὶ εἰσὶ λόγοι. Εἰ δὲ ἢ τι τοῦτο, ἢ ὕλη, φανερόν
ὅτι καὶ αὐτοὶ ὅ οἱ ἀριθμοὶ λόγοι τινὲς ἔσονται ἐτέρου πρὸς

ἔ ἀποβλέπον πρὸς τὰς ιδέας H^b, πρὸς τὰς ιδέας ἀποβλέπειν T. ὅτε
A^b, δὲ F^b: ceteri γάρ. ὅτιοῦν ante ὁμοιον H^b, om. F^b. ὅ γένοιτ'
E.S.B^b.C^b. ὅτε om. E^b. ὅτε om. H^b. ὅ τοῦ A^b, ὅ H^b. ὅ αὐτό-
ανθρώπου A^b. ὅ ἐτι δὲ οὐ H^b. ὅ αἰσθ. ἔσονται παρ. H^b. ὅ τὰ εἶδη]
αἱ ιδέαι H^b, εἶδη (omisso τὰ) S.B^b.C^b. ὅ τῶν ιδεῶν add. F^b.H^b.
ὅ ὥς T. ὅ λέγομεν F^b.H^b. ὅ τὰ εἶδη αἰτία F^b. ὅ ἐάν E.T.E^b. ὅ διὰ]
διὰ τὰς T, καὶ διὰ S.B^b.C^b. ὅ εἰσιν] εἰεν F^b. ὅ εἰσιν ἀριθμοὶ T.
ὅ ἄνθρωπος ἀριθμὸς A^b. ὅ οὐθὲν om. T. ὅ ἔσται S.B^b.C^b. ὅ δὲ
B^b.C^b. ὅ εἰσιν οἱ λόγοι S.E^b. ὅ τι om. S.T.A^b. ὅ οἱ om. T.

ἕτερον. Λέγω δ' οἶον, εἰ ἔστιν ὁ Καλλίας λόγος ἐν ἀριθμοῖς 18
 πυρὸς καὶ γῆς καὶ ὕδατος [†]καὶ ἀέρος, [‡]ἄλλων τινῶν ὑποκει-
 μένων ἔσται, καὶ ἡ ἰδέα ἀριθμός· καὶ [¶]αὐτοάνθρωπος, εἴτ'
 ἀριθμός τις ὧν εἴτε μή, ὅμως ἔσται λόγος ἐν ἀριθμοῖς τινῶν,
 καὶ οὐκ ἀριθμός, [×]οὐδ' ἔσται τις διὰ [‡]ταῦτα ἀριθμός. ²Ἐτι 19
 ἐκ πολλῶν ἀριθμῶν εἰς ἀριθμὸς γίνεται, ἐξ εἰδῶν δὲ ἐν εἶδος
 πῶς; Εἰ δὲ ^αμὴ ἐξ αὐτῶν ἀλλ' ^βἐκ τῶν ^γἐναρίθμων, οἶον ἐν
 τῇ μυριάδι, πῶς ἔχουσιν αἱ μονάδες; ^δΕἴτε γὰρ ὁμοειδεῖς,
 πολλὰ ^εσυμβήσεται ἄτοπα, εἴτε μὴ ὁμοειδεῖς, ^ςμήτε αἱ
 αὐταὶ ἀλλήλαις μήτε ^ζαἱ ἄλλαι πᾶσαι πάσαι· τίνι γὰρ
 διοίσουσιν ἀπαθεῖς οὐσαι; Οὔτε γὰρ εὐλογα ταῦτα οὔτε
 ὁμολογούμενα τῇ νοήσει. ^ηἘτι ^θδ' ἀναγκαῖον ἕτερόν ^ιτι 20
 γένος ἀριθμοῦ κατασκευάζειν, περὶ ^κδ' ἡ ἀριθμητικὴ καὶ
 πάντα τὰ μεταξὺ λεγόμενα ὑπὸ τινων ^λἀπλῶς· ἢ ἐκ τίνων
 ἐστὶν ἀρχῶν; ^μἩ διὰ τί ^ντὰ μεταξὺ τῶν ^ξδευρό ^οτ' ἔσται
 καὶ αὐτῶν; ^πἘτι αἱ μονάδες αἱ ἐν τῇ δυάδι ^ρἑκατέρω ἐκ
^σἑτινος προτέρας δυάδος· ^ςκαίτοι ἀδύνατον. ^τἘτι διὰ τί ^θἐν 21
 ὁ ἀριθμὸς συλλαμβανόμενος; ^ιἘτι δὲ πρὸς τοῖς εἰρημένοις,
 εἴπερ εἰσὶν αἱ μονάδες ^κδιάφοροι, ἐχρῆν οὕτω λέγειν ὥσπερ
 καὶ ὅσοι τὰ στοιχεῖα τέτταρα ἢ δύο λέγουσιν· ^λκαὶ γὰρ
 τούτων ἕκαστος οὐ τὸ κοινὸν λέγει στοιχείον, οἶον τὸ σῶμα,
 ἀλλὰ πῦρ καὶ γῆν, εἴτ' ἔστι ^ντι κοινὸν τὸ σῶμα εἴτε μή.
 Νῦν δὲ λέγεται ὡς ὄντος τοῦ ἐνὸς ὥσπερ πυρὸς ἢ ὕδατος 22
 ὁμοιομεροῦς· εἰ δ' οὕτως, οὐκ ἔσονται οὐσίαι οἱ ἀριθμοί, ἀλλὰ
 δηλον ὅτι, ^ςεἴπερ ἐστὶ τι ἐν αὐτὸ καὶ τοῦτό ἐστιν ἀρχή,

[†] καὶ ἀέρος om. E.S.Bb.Cb.Eb. [‡] ἄλλων—ἀριθμός καὶ om. S.T.Bb.
 Cb.Eb. [¶] ὁ αὐτὸς ἄνθρωπος T.Cb.Eb. [×] οὐδ' Ab.Fb.Hb: ceteri καὶ
 οὐκ. [‡] ταῦτα ὁ ἀριθμός T. ² ἔτι δ' ἐκ E.S.Bb.Cb. ^α μὴδ' S.T.Bb.Cb.
^β ἐκ om. Ab. ^γ ἀριθμῶν Hb, ἐν τῷ ἀριθμῷ Ab. γρ. ἀλλὰ ἐκ τῶν ἀριθμῶν.
 τὸ δὲ ἐναρίθμον ἀντὶ τοῦ ἐκ τῶν λόγων τοῦ ἀριθμοῦ margo E. ^δ εἰ Eb.
^ε ἄτοπα συμβήσεται E.S.T.Bb.Cb.Eb. ^ς μὴδὲ αἱ αὐταὶ Ab.Fb.Hb, μήτε
 αὐταὶ S. ^ζ ἄλλαι αἱ πᾶσαι E.Eb. ^η δ'] γε Ab. ^ι τι om. Ab.
^κ θν Ab. ^λ ἀπλῶς] ἀ πῶς Ab. ^μ τὰ om. Ab. ^ν δευρό] δέ Ab.
^ο τ' om. Cb. ^ρ ἑκατέρων Ab. ^σ ἑτινος ἔτι προτέρας τῆς δυάδος Ab.
^ς καίτοι ἀδύνατον om. T. ^τ ὁ ἀριθμὸς ἐν Eb. ^θ γρ. ἀδιάφοροι Fb.
^ι καὶ γὰρ καὶ τούτων T. ^κ τι om. T.Ab.Eb. ^λ εἴπερ] εἰπέιν S.Bb.Cb.

23 πλεοναχῶς λέγεται τὸ ἔν' ἄλλως γὰρ ἀδύνατον. Βουλόμενοι
 δὲ τὰς οὐσίας ἀνάγειν εἰς τὰς ἀρχὰς μήκη μὲν ^γ τίθεμεν ἐκ
^z μακροῦ καὶ βραχέος, ἐκ τίνος μικροῦ καὶ μεγάλου, καὶ ἐπί-
 πεδον ἐκ πλατέος καὶ στενοῦ, σῶμα δ' ἐκ βαθέος καὶ ταπει-
 νοῦ. ^a Καίτοι πῶς ἔξει ^b ἢ τὸ ἐπίπεδον γραμμὴν ἢ τὸ στε-
 24 ρεὸν γραμμὴν καὶ ἐπίπεδον; Ἄλλο γὰρ γένος ^c τὸ πλατὺ
 καὶ ^d τὸ στενὸν καὶ βαθὺ καὶ ταπεινόν· ὥσπερ οὖν οὐδ'
 ἀριθμὸς ὑπάρχει ^e ἐν αὐτοῖς, ὅτι τὸ πολὺ καὶ ὀλίγον ἕτερον
 τούτων, δηλονότι οὐδ' ἄλλο οὐθέν τῶν ἄνω ὑπάρξει τοῖς
 κάτω. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ γένος τὸ πλατὺ τοῦ βαθέος· ἦν γὰρ
 25 ^g ἂν ἐπίπεδόν τι τὸ σῶμα. Ἔτι αἱ στιγμαὶ ἐκ τίνος ^h ἐνυ-
 πάρχουσιν; Τούτῳ μὲν οὖν τῷ γένει καὶ διεμάχετο Πλάτων
 ὡς ὄντι γεωμετρικῷ δόγματι, ἀλλ' ἐκάλει ἀρχὴν γραμμῆς,
 τοῦτο δὲ πολλάκις ἐτίθει τὰς ἀτόμους γραμμάς. Καίτοι
 ἀνάγκη τούτων εἶναι τι πέρας· ὥστ' ἐξ οὗ λόγου γραμμῆ
 26 ἐστὶ, καὶ στιγμῆ ἐστίν. Ὡς δὲ ζητούσης τῆς ⁱ σοφίας
 περὶ τῶν φανερῶν τὸ αἷτιον, τοῦτο μὲν εἰάκαμεν (οὐθέν γὰρ
 λέγομεν περὶ τῆς αἰτίας ^k ὅθεν ἡ ἀρχὴ τῆς μεταβολῆς), τὴν
 δ' οὐσίαν οἰόμενοι λέγειν αὐτῶν ἐτέρας ^l μὲν οὐσίας εἶναι
 φαμέν, ὅπως δ' ἐκείναι τούτων οὐσίαι, διὰ κενῆς λέγομεν τὸ
 γὰρ μετέχειν, ὥσπερ ^m καὶ πρότερον εἶπομεν, οὐθέν ἐστίν.
 27 Οὐδὲ δὴ ⁿ ὅπερ ταῖς ἐπιστήμασι ὁρῶμεν ὃν αἷτιον, διὸ καὶ
 πᾶς νοὺς καὶ πᾶσα φύσις ποιεῖ, ^o οὐδὲ ταύτης τῆς αἰτίας ἦν
 φαμεν εἶναι μίαν τῶν ἀρχῶν, οὐθέν ἄπτεται τὰ εἶδη, ἀλλὰ
 γέγονε τὰ μαθήματα ^p τοῖς νῦν ἡ φιλοσοφία, φασκόντων
 28 ^q τῶν ἄλλων χάριν αὐτὰ δεῖν πραγματεύεσθαι. Ἔτι δὲ τὴν
 ὑποκειμένην οὐσίαν ὡς ὕλην μαθηματικωτέραν ἢ τις ὑπολά-
 βοι, καὶ μᾶλλον κατηγορεῖσθαι καὶ διαφορὰν εἶναι τῆς οὐ-
 σίας καὶ τῆς ὕλης ^r ἢ ὕλην, οἷον τὸ μέγα καὶ τὸ μικρόν,

^γ τίθενται S.B^b.C^b. ^z βραχέος καὶ μακροῦ A^b. ^a τοι om. F^b. ^b ἢ
 om. A^b. ^c τὸ πλ.] καὶ τὸ πλ. T.E^b. ^d τὸ post καὶ om. A^b. ^e ἐν
 om. A^b. ^f ὅτι om. E^b. ^g ἂν om. T. ^h ἐνυπάρχουσι E.S.T.B^b.
 C^b.H^b. ⁱ φιλοσοφίας A^b. ^k πόθεν A^b. ^l μὲν add. E.A^b.H^b. ^m καὶ
 τὸ πρότερον S.T.B^b.C^b. ⁿ δ περὶ τὰς ἐπιστήμας A^b. ^o οὐδὲ] τὸ δὲ A^b.
 P τῆς S. ^q τῶν add. A^b. ^r ἢ ὕλην add. A^b.F^b.

ὥσπερ ^α καὶ οἱ φυσιολόγοι φασὶ τὸ μανὸν καὶ τὸ πυκνόν, πρώτας ^ν τοῦ ὑποκειμένου φάσκοντες εἶναι διαφορὰς ^ω ταύτας· ταῦτα ^κ γὰρ ἐστὶν ὑπεροχὴ τις ^γ καὶ ἑλλειψις. Περί 29
^α τε κινήσεως, εἰ μὲν ^α ἔσται ταῦτα κίνησις, δῆλον ὅτι κινῆσεται τὰ εἶδη· εἰ δὲ μή, πόθεν ἦλθεν; ^ν Ὀλη γὰρ ἡ περὶ φύσεως ^β ἀνήρηται σκέψις. ^ε Ὁ τε δοκεῖ ῥάδιον εἶναι, τὸ δείξαι ὅτι ^δ ἐν ἅπαντα, ^ε οὐ γίγνεται· τῇ γὰρ ἐκθέσει οὐ ^ε γίγνεται πάντα. ἐν ἀλλ' αὐτό τι ἔν, ἂν διδῷ τις πάντα. Καὶ οὐδὲ τοῦτο, ^ε εἰ μὴ γένος ^ε δώσει τὸ καθόλου εἶναι· 30
τοῦτο δ' ^η ἐν ^ι ἐνίοις ἀδύνατον. Οὐθένα δ' ἔχει λόγον οὐδὲ ^κ τὰ μετὰ τοὺς ἀριθμοὺς ^ι μήκη καὶ ἐπίπεδα καὶ στερεά, ^μ οὔτε ὅπως ἔστιν ἢ ἔσται, οὐτ' ^ν εἴ τιν' ἔχει δύναμιν· ταῦτα γὰρ οὔτε εἶδη οἷόν τε εἶναι (οὐ γὰρ εἰσιν ἀριθμοί) οὔτε τὰ μεταξύ (^ο μαθηματικὰ γὰρ ἐκείνα) οὔτε τὰ φθαρτά, ἀλλὰ ^ρ πάλιν ^ι τέταρτον ἄλλο ^ρ φαίνεται τοῦτό τι γένος. ^ν Ὀλως 31
τε τὸ τῶν ^σ ὄντων ζητεῖν στοιχεῖα μὴ ^τ διελόντας, πολλαχῶς ^ν λεγομένων, ἀδύνατον εὑρεῖν, ἄλλως τε καὶ τοῦτον τὸν τρόπον ζητοῦντας ἐξ ^ω οἷων ἐστὶ στοιχείων. Ἐκ τίνων γὰρ τὸ ποιεῖν ἢ πάσχειν, ἢ τὸ ^κ εὐθύ, οὐκ ἔστι δήπου λαβεῖν, ἀλλ' εἴπερ, τῶν οὐσιῶν μόνον ἐνδέχεται· ὥστε τὸ τῶν ^γ ὄντων ἀπάντων τὰ στοιχεῖα ^α ἢ ζητεῖν ἢ οἶεσθαι ἔχειν οὐκ ἀληθές. Πῶς δ' ἂν τις καὶ μάθοι τὰ τῶν πάντων στοιχεῖα; Δῆλον 32
γὰρ ὡς οὐθὲν οἷόν τε προϋπάρχειν γνωρίζοντα πρότερον. ^ν Ὡσπερ γὰρ ^α τῷ ^β γεωμετρεῖν μανθάνοντι ἄλλα μὲν ἐνδέχεται προειδέναι, ὧν δὲ ἡ ἐπιστήμη καὶ περὶ ὧν μέλλει μανθά-

^α καὶ ante φ. om. S.B^b.C^b. ^τ τὸ μανόν] καὶ μανόν S. ^ν τῆς ὑποκειμένης E^b. ^ω ταύτας om. A^b. ^κ γάρ] δέ S.T.H^b. ^γ καὶ ἑλλειψις om. A^b. ^α ἔστι E^b.H^b. ^β σκέψις ἀνήρηται A^b. ^ε οὐ δέ T, καὶ δ E.H^b. ^δ ἐν τὰ πάντα H^b. ^ε οὐ] ἐκ τῆς ἐκθέσεως οὐ A^b, omisiss τῇ γὰρ ἐκθέσει οὐ γίγνεται. ^ε γ. τὰ πάντα H^b. ^ε εἰ et δώσει A^b.F^b: ceteri ἐὰν et δῶ. ^η ἐν om. A^b. ^ι ἐνίοις τε ad. H^b. ^κ τὰ om. S. ^ι μήκη τε καὶ ἐπίπεδα A^b. ^μ οὐδὲ A^b. ^ν εἴ om. A^b. ^ο μαθ.] τὰ μαθ. E.S.T.B^b.C^b. ^ρ πάλιν γε τ. B^b. ^ι ἄλλο τέταρτον E^b. ^ρ τοῦτο φαίνεται γένος A^b. ^σ ὄντων] ὄλων T. ^τ διελόντα E^b. ^ν λεγόμενα A^b. ^ω ὧν A^b. ^κ εὐθύ] εὐ A^b. ^γ ὄντων om. T.A^b. ^α ἢ ante ζητεῖν om. A^b. ^α τὸ T. ^β γεωμέτρη γεωμετρῖν A^b.

33 νειν οὐθὲν προγιγνώσκει, οὕτω ὁδὴ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Ὡστ'
^d εἴ τις τῶν ^e πάντων ἐστὶν ἐπιστήμη, ^f ὥς τινὲς φασιν, οὐθὲν
 ἂν προϋπάρχοι γνωρίζων οὗτος. Καίτοι πᾶσα μάθησις διὰ
 προγιγνώσκομένων ἢ πάντων ἢ τινῶν ἐστί, καὶ ἡ δι' ἀποδεί-
 ξεως ἡ δι' ὀρισμῶν· δεῖ γὰρ ἐξ ὧν ὁ ὀρισμὸς προειδέναι καὶ
 34 ^g εἶναι γνώριμα. Ὁμοίως δὲ καὶ ἡ δι' ἐπαγωγῆς. Ἀλλὰ μὴν
^h καὶ εἰ τυγχάνει σύμφυτος οὖσα, θαυμαστὸν πῶς λανθάνο-
 μεν ἔχοντες τὴν κρατίστην τῶν ἐπιστημῶν. Ἔτι πῶς τις
 35 ⁱ γνωριεῖ ἐκ τίνων ἐστί, καὶ πῶς ἔσται δῆλον; Καὶ γὰρ τοῦτ'
 ἔχει ἀπορίαν· ἀμφισβητήσῃ γὰρ ἂν τις, ὥσπερ καὶ ^k περὶ
 ἐνίας συλλαβάς· ^l οἱ μὲν γὰρ τὸ ^m σμα ἐκ τοῦ σ καὶ μ καὶ α
 φασὶν εἶναι, οἱ ⁿ δὲ τινες ἕτερον φθόγγον φασὶν εἶναι καὶ
 36 οὐθέν· τῶν γνωρίμων. Ἔτι ὁδὲ ὧν ἐστὶν παῖσθησις, ταῦτα
 πῶς ἂν τις μὴ ἔχων τὴν αἴσθησιν ^o γνοίῃ; Καίτοι ^p ἔδει, εἴγε
 πάντων ταῦτα στοιχεῖά ἐστιν ἐξ ὧν, ὥσπερ αἱ σύνθετοι φω-
 ναὶ εἰσιν ἐκ τῶν οἰκείων στοιχείων.

- 10 Ὅτι μὲν οὖν τὰς εἰρημένας ἐν τοῖς φυσικοῖς αἰτίας ζητεῖν
 εἰκάσι πάντες, καὶ τούτων ἐκτὸς οὐδεμίαν ^q ἔχομεν ἂν εἰπεῖν,
 δῆλον καὶ ἐκ τῶν πρότερον εἰρημένων. Ἀλλ' ἀμυνδρῶς ταύ-
 τας· καὶ τρόπον μὲν τινα ^r πᾶσαι πρότερον εἰρηνται, τρόπον
 2 ^s δὲ τινα οὐδαμῶς. Ψελλιζομένη γὰρ ἔοικεν ἡ πρώτη φιλο-
 σοφία περὶ ^t πάντων, ἅτε νέα ^u τε κατ' ἀρχὰς οὖσα καὶ τὸ
 πρῶτον, ἐπεὶ καὶ Ἑμπεδοκλῆς ὁστοῦν τῷ λόγῳ φησὶν εἶναι,
 τοῦτο ^v ἐστὶ τὸ τί ἦν εἶναι καὶ ἡ οὐσία τοῦ πράγματος.
 3 Ἀλλὰ μὴν ^w ὁμοίως ἀναγκαῖον καὶ Ἰσαρκὸς καὶ τῶν ἄλλων
^x ἐκάστου εἶναι τὸν λόγον, ἢ ^y μηθενός· διὰ ^z τοῦτο γὰρ καὶ σὰρξ
 καὶ ὁστοῦν ^a ἔσται καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστον, καὶ οὐ διὰ τὴν

^c δὲ Eb, δεῖ E.S.Bb.Cb. ^d εἴ] ἡ S.Bb.Cb. ^e ἀπάντων Ab.Eb.
^f οἷαν δὴ τινες Ab. ^g εἶναι] εἶδε Eb. ^h εἰ καὶ τυγχάνοι Bb.Fb. ⁱ γνω-
 ρίσει Fb, γνωρίσειεν E.S.T.Bb.Cb. ^k ἐπὶ S. ^l ὁ T. ^m σῶμα Eb.
ⁿ δὲ τὸν ἕτερον τρόπον ἴδιον εἶναι Ab. ^o δὲ et ἐστὶν om. Fb. ^p κ' αἰ-
 σθησις Eb. ^q γνοίῃ] ἔχοι Fb. ^r δεῖ Ab. ^s ἔχομεν Ab.Eb.Fb, Ab.Fb.
 omisso ἂν. ^t ἅπασαι S.Bb.Cb, αἱ πᾶσαι T. ^u ἀπάντων Ab. ^v τε] τε
 καὶ S, om. Ab.Fb. ^w ἀναγκαῖον ὁμοίως T. ^x σάρκα T.Eb, σάρκας Ab.
^y ἐκάστον codices. ^z μηδὲ ἐν E.S.T.Bb.Cb.Fb. ^a τοῦτο ἄρα καὶ ἡ
 σὰρξ Ab. ^b ἔστι S.T.Bb.Cb.Fb.

ὑλην, ἣν ἐκείνος ^d λέγει πῦρ ^e καὶ γῆν ^f καὶ ὕδωρ καὶ ἀέρα.
¹ Ἀλλὰ ταῦτα ἄλλου ^f μὲν λέγοντος συνέφησεν ἄν ἐξ ἀνάγκης, σαφῶς δὲ ^g οὐκ εἴρηκεν. Περὶ μὲν ^h οὖν τῶν ⁱ τοιούτων δεδῆλωται καὶ πρότερον· ὅσα ^k δὲ περὶ τῶν αὐτῶν τούτων ἀπορήσειεν ἂν τις, ἐπανέλθωμεν πάλιν· τάχα γὰρ ἂν ἐξ αὐτῶν ^l εὐπορήσαιμεν ^m τι πρὸς τὰς ὕστερον ἀπορίας.

Ἡ ΕΛΑΤΤΟΝ.

ο· Ἡ περὶ τῆς ἀληθείας θεωρία τῇ μὲν χαλεπῇ, τῇ δὲ ῥαδία. Σημεῖον δὲ τὸ μήτ' ἀξίως ^p μηδένα δύνασθαι ^q τυχεῖν αὐτῆς, μήτε πάντας ἀποτυγχάνειν, ἀλλ' ἕκαστον λέγειν τι περὶ ^r τῆς φύσεως, καὶ καθ' ἓνα ^s μὲν μηθὲν ἢ μικρὸν ἐπιβάλλειν αὐτῇ, ἐκ πάντων δὲ συναθροιζομένων γίνεσθαι τι μέγεθος. Ὡστ' εἴπερ ἔοικεν ἔχειν καθάπερ τυγχάνομεν παροισμαζόμενοι, τίς ἂν θύρας ἀμάρτοι; Ταύτῃ μὲν ἂν εἴη ῥαδία· τὸ δ' ὅλον ^t τι ἔχειν καὶ μέρος μὴ δύνασθαι δηλοῖ τὸ χαλεπὸν αὐτῆς. Ἰσως δὲ καὶ τῆς χαλεπότητος οὔσης κατὰ δύο τρόπους, οὐκ ἐν τοῖς πράγμασιν ἀλλ' ἐν ἡμῖν τὸ αἰτιὸν ἔστιν αὐτῆς. Ὡσπερ γὰρ ^w καὶ τὰ τῶν νυκτερίδων ὄμματα πρὸς ^z τὸ φέγγος ἔχει ^x τὸ μεθ' ἡμέραν, οὕτω καὶ τῆς ἡμετέρας ψυχῆς ὁ νοῦς πρὸς τὰ τῇ φύσει φανερώτατα πάντων. Οὐ μόνον δὲ χάριν ἔχειν δίκαιον τούτοις ^y ὧν ἂν τις ^z κοινώσασαιτο ταῖς δόξαις, ἀλλὰ καὶ ^a τοῖς ^b ἐπιπολαιότερως ἀποφηναμένοις· καὶ γὰρ οὗτοι ^c συνεβάλοντό τι· τὴν γὰρ ἔξιν ^d προήσκησαν

^d λέγει om. T. ^e καὶ ante γῆν om. S. ^f καὶ post γῆν et mox μὲν om. S.Bb.Cb. ^g οὐκ om. S. ^h οὖν om. Fb. ⁱ τούτων Ab. ^k δέ] δὲ καὶ S. ^l εὐπορήσωμεν S.Cb. ^m τι] τοι Eb, om. Ab.Fb. ⁿ α τὸ ἐλαττον S.T, ἐλαττον α f, β E, βιβλίον β Q. addunt E.Q.S.Bb.Cb: τοῦτο τὸ βιβλίον οἱ πλείους φασὶν εἶναι Πασικλέους τοῦ Ῥοδίου, ὃς ἦν ἀκουστής Ἀριστοτέλους, υἱὸς δὲ Βοηθοῦ τοῦ Εὐδήμου ἀδελφοῦ. Ἀλέξανδρος δὲ ὁ Ἀφροδισιεύς φησιν εἶναι αὐτὸ τοῦ Ἀριστοτέλους. ^o ἢ] ὅτι ἢ rc. Hb. ^p μηδένα om. T. ^q θεγεῖν Ab. ^r τῆς om. T. ^s μὲν] μὲν ἢ E. ^t τι Ab.Eb.Fb: ceteri r'. ^v ἐστιν add. Ab. ^w καὶ om. E.Q.Eb. ^x τὸ μεθ'] πρὸς Q. ^y ὧν] καὶ οὕτως ὧν Eb. ^z κοινώσασαιτο Eb, κοινωνήσαντο E.T.Ab, κοινώσασαιτο Fb: ceteri κοινωνῆσαι. ^a τοῖς] τοῖς ἔτι omnes praeter Ab. ^b ἐπιπολαιότερον Ab.Eb. ^c συνεβάλοντό Ab: ceteri συμβάλλονταί. ^d ἥσκησαν Ab.

4 ἡμῶν. Εἰ μὲν γὰρ Τιμόθεος μὴ ἐγένετο, πολλὴν ἂν μελο-
 ποιᾷν οὐκ εἴχομεν· εἰ δὲ μὴ ^εΦρῶνις, Τιμόθεος οὐκ ἂν ἐγέ-
 νετο. Τὸν αὐτὸν ^ιδὲ τρόπον καὶ ^ςτῶν περὶ τῆς ἀληθείας
 ἀποφνημαμένων· παρὰ μὲν γὰρ ἐνίων παρειλήφαμεν τινας
 5 δόξας, οἱ δὲ τοῦ γενέσθαι ^ητούτους αἵτιοι γεγόνασιν. Ὀρ-
 θῶς ^ιδ' ^κἔχει καὶ τὸ ^λκαλεῖσθαι ^μτὴν φιλοσοφίαν ἐπιστήμην
 τῆς ἀληθείας. Θεωρητικῆς μὲν γὰρ τέλος ἀλήθεια, πρακτι-
 κῆς δ' ἔργον· καὶ γὰρ ^νἐὰν τὸ πῶς ^οἔχει· σκοπῶσιν, ^ροὐ τὸ
 6 αἰδίδιον ἀλλὰ πρὸς τι καὶ νῦν θεωροῦσιν οἱ πρακτικοί. Οὐκ
 ἴσμεν δὲ τὸ ἀληθὲς ἄνευ τῆς αἰτίας. Ἐκαστον δὲ μάλιστα
 αὐτὸ τῶν ἄλλων, ^ϑκαθ' ^θ καὶ τοῖς ἄλλοις ὑπάρχει τὸ συνῶ-
 νυμον, οἷον τὸ πῦρ θερμότατον· καὶ γὰρ τοῖς ἄλλοις τὸ αἵ-
 τιον τοῦτο τῆς θερμότητος· ὥστε καὶ ἀληθέστατον τὸ τοῖς
 7 ὑστέροις αἴτιον τοῦ ἀληθέσιν εἶναι. Διὸ τὰς τῶν ^ιαἰ ἐόντων
 ἀρχὰς ἀναγκαῖον αἰεὶ εἶναι ἀληθεστάτας· οὐ γὰρ ποτε ἀλη-
 θεῖς, οὐδ' ^ςἐκείναις αἰτίον τί ^τἐστι τοῦ εἶναι, ἀλλ' ^εἐκείναι τοῖς
 ἄλλοις, ὥσθ' ^εκαστον ὡς ἔχει τοῦ εἶναι, οὕτω καὶ τῆς ἀλη-
 θείας.

- 2 Ἄλλὰ μὴν ὅτι γ' ἐστὶν ἄρχή τις καὶ οὐκ ἄπειρα τὰ αἴτια
 τῶν ὄντων, οὗτ' ^ωεἰς ^κεὐθυωρίαν οὔτε κατ' εἶδος, δηλον. Οὔτε
 γὰρ ὡς ἐξ ὕλης τόδ' ἐκ τοῦδε δυνατόν ^ιιέναι εἰς ἄπειρον, οἷον
 σάρκα μὲν ἐκ γῆς, γῆν δ' ἐξ ἀέρος, ἀέρα δ' ἐκ πυρός, καὶ
 τοῦτο μὴ ἴστασθαι· οὔτε ὅθεν ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως, οἷον τὸν
 μὲν ἄνθρωπον ὑπὸ τοῦ ἀέρος κινήθηναι, τοῦτον δ' ὑπὸ τοῦ
 ἡλίου, τὸν δὲ ἡλίον ὑπὸ τοῦ νείκου, καὶ τούτου μηδὲν εἶναι
 2 πέρας. Ὅμοιως δὲ ^κοὐδὲ τὸ οὐ ἔνεκα εἰς ^αἄπειρον οἷόν τε
 ἰέναι, βάδισιν μὲν ὑγείας ^βἔνεκεν, ταύτην ^γδ' εὐδαιμονίας,

^ε φρένις Eb. ^ι δὲ om. S. ^ς τῶν περὶ τῆς] περὶ τῶν Ab.Eb. ^η τού-
 τοις rc. Eb. ^ι δὴ E.T. ^κ ἔχει om. Ab.Fb. ^λ καλέσαι E.S.T.Bb.Cb.
^μ τὴν κατὰ φ. Ab. idem post ἀληθείας addit θεωρητικὴν. ^ν ἐν Ab.Eb.
^ο ἔχη E.Q.S. ^ρ οὐ τὸ αἴτιον E.Q.S. οὐ γὰρ αἴτιον T, οὐ τὸ αἴτιον οὐ
 Eb. addunt omnes καθ' αὐτό, præter Ab. ^ϑ καθὼς S. ^θ αἰεὶ Q.T.
^ς ἐκείνων Ab.Eb. ^τ ἐστὶ om. Ab. ^ι τις ἀρχὴ Fb. ^ω ἐπ' Ab.Eb.
^κ εὐθεωρίαν Eb. ^ι εἶναι ἐπ' E.Q.S.T.Eb. ^κ οὐδέ] καὶ Ab. ^α ἀπ. οὐχ
 οἷόν τε εἶναι Ab. ^β ἔνεκεν Ab: ceteri ἔνεκα. ^γ δ'] δι' T.

τὴν δ' εὐδαιμονίαν ^d ἄλλου, καὶ οὕτως αἰεὶ ἄλλο ἄλλου ἔνεκεν εἶναι. Καὶ ἐπὶ τῶν τί ἦν εἶναι δ' ὡσαύτως. Τῶν γὰρ μέ-³σων, ὧν ἐστὶν ^e ἔξω τι ἔσχατον καὶ πρότερον, ἀναγκαῖον εἶναι τὸ πρότερον αἴτιον ^f τῶν ^g μετ' αὐτό. Εἰ γὰρ ^h εἰπεῖν ἡμᾶς δέοι τι τῶν τριῶν αἴτιον, τὸ πρῶτον ἐρούμεν· οὐ γὰρ δὴ ⁱ τόγ' ἔσχατον, οὐδενὸς γὰρ ^k τὸ τελευταῖον· ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τὸ μέσον, ἐνὸς γάρ. Οὐθὲν δὲ διαφέρει ἐν ἧ πλείω εἶναι,⁴ οὐδ' ἄπειρα ^l ἢ πεπερασμένα· τῶν δ' ἀπείρων τοῦτον τὸν τρόπον καὶ ^m ὅλως τοῦ ἀπείρου πάντα τὰ μόρια μέσα ⁿ ὁμοίως μέχρι τοῦ νῦν· ὥστ' εἴπερ μηθέν ^o ἐστὶ πρῶτον, ὅλως αἴτιον οὐθέν ἐστίν. Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἐπὶ τὸ κάτω οἶον τ'⁵ ^p εἰς ἄπειρον ^q ἰέναι, ^r τοῦ ἄνω ἔχοντος ἀρχήν, ὥστ' ἐκ πυρὸς μὲν ὕδωρ, ἐκ δὲ ^s τούτου γῆν, καὶ οὕτως αἰεὶ ἄλλο τι γίγνεσθαι γένος. Διχῶς γὰρ ^t γίγνεται τότε ἐκ τούδε, ^v ἢ ὡς τότε λέγεται μετὰ τότε, οἶον ἐξ Ἰσθμίων Ὀλύμπια, ^w ἢ οὐχ οὕτως ἀλλ' ὡς ἐκ παιδὸς ^x ἀνὴρ μεταβάλλοντος, ^y ἢ ἐξ ὕδατος ἀήρ. Ὡς ^z μὲν οὖν ἐκ παιδὸς ^a ἄνδρα ^b γίγνεσθαι φαμεν, ὡς ⁶ ἐκ τοῦ γιγνομένου τὸ γεγονὸς ^h ἐκ τοῦ ἐπιτελουμένου τὸ τετελεσμένον· αἰεὶ γάρ ἐστὶ ^d μεταξὺ, ὥσπερ τοῦ εἶναι καὶ μὴ εἶναι γένεσις, οὕτω καὶ τὸ γιγνόμενον τοῦ ὄντος καὶ μὴ ὄντος. Ἔστι ^e δ' ὁ μανθάνων γιγνόμενος ἐπιστήμων, ^f καὶ τοῦτ' ἐστὶν ^g δὲ λέγεται, ^g ὅτι γίγνεται ἐκ μανθάνοντος ἐπιστήμων. Τὸ δ' ὡς ἐξ ἀέρος ὕδωρ, φθειρομένου θατέρου.⁷ Διὸ ^h ἐκεῖνα μὲν οὐκ ἀνακάμπει ⁱ εἰς ἀλλήλα, οὐδὲ γίγνεται ἐξ ἀνδρὸς παῖς· οὐ ^k γὰρ γίγνεται ἐκ τῆς γενέσεως τὸ γιγνό-

^d ἄλλου ἔνεκεν καὶ Ab. ^e ἔξω τι om. Ab.Fb. τι ἔξω T. ^f τῶ E.T. ^g μεθ' αὐτό Ab, μέσων Fb. ^h ἡμᾶς εἰπεῖν Ab. ⁱ γε τὸ Ab. ^k τὸ] τότε Q, τότε E.Bb.Cb. ^l ἢ πεπ.] οὐδὲ πεπ. Eb. ^m ὅλως] ἄλλως τε δὴ Hb. ⁿ ὁμοίως om. Hb. ^o ἐστὶ τὸ πρῶτον S.T.Bb.Cb.Eb. ^p εἰς Ab, ἐπ' Fb: ceteri ἐστὶν ἐπ'. ^q ἀπέναι Ab, προίεναι Fb. ^r ἔχοντος τοῦ ἄνω Fb. ^s τούτου] τοῦ ὕδατος Hb. ^t γίγνεται] λέγεται μετὰ Q. ^v ἢ E.T.Ab.Eb: vulgo μὴ. ^w ἢ οὐχ οὕτως ἀλλ' ὡς Ab, οὐτ' ἀλλ' ὡς S, ἄλλως Eb: ceteri ἢ. ^x μεταβάλλοντος ἀνὴρ Eb. ^y ἢ ὡς ἐξ Ab. ^z μὲν—φαμεν om. E. ^a ἀνὴρ Q.S.Cb.Eb. ^b γενέσθαι Fb. ^c ἐκ om. Fb. ^d μεταξὺ] τι μεταξὺ Hb, μεταξὺ τι S.T.Bb.Cb. ^e δ'] γὰρ Ab. ^f καὶ—ἐπιστήμων om. Ab. ^g ὅτι γίγνεται om. T. ^h οὐκ ἀνακάμπει μὲν ἐκεῖνα Q. ⁱ εἰς] πρὸς S.Bb.Cb. ^k γὰρ] δὲ Ab.

μενον, ἀλλ' ¹ἔστι μετὰ τὴν γένεσιν. Οὕτω γὰρ ^mκαὶ ἡμέρα
ἐκ τοῦ πρωῒ, ὅτι μετὰ τοῦτο· διὸ οὐδὲ ⁿτὸ πρωῒ ἐξ ἡμέρας.
8° Θάτερα δὲ ἀνακάμπτει. ^pἈμφοτέρως δὲ ἀδύνατον εἰς ἄπει-
ρον ἰέναι. Τῶν μὲν ^qγὰρ ὄντων μεταξὺ ἀνάγκη τέλος εἶναι,
τὰ δ' εἰς ἄλληλα ^rἀνακάμπτει· ἡ γὰρ θατέρου φθορὰ θατέ-
ρου ^sἐστὶ γένεσις. Ὑπομὰ δὲ καὶ ἀδύνατον τὸ ^tπρῶτον αἰδίων
ὄν φθαρῆναι· ^vἐπεὶ γὰρ οὐκ ἄπειρος ^wἡ γένεσις ἐπὶ τὸ ἄνω,
ἀνάγκη, ἐξ οὗ φθαρέντος πρώτου τι ἐγένετο, μὴ αἰδίων εἶναι.
9^x Ἐτι δὲ τὸ οὐ ἔνεκα τέλος, τοιοῦτον δὲ ὁ μὴ ἄλλου ἔνεκα,
ἀλλὰ τὰλλα ἐκείνου· ὥστ' εἰ μὲν ἔσται τοιοῦτον τὸ ἔσχατον,
οὐκ ἔσται ἄπειρον, εἰ δὲ μὴθὲν τοιοῦτον, οὐκ ἔσται τὸ οὐ
ἔνεκα. Ἄλλ' οἱ τὸ ἄπειρον ποιοῦντες λανθάνουσιν ἐξαιροῦν-
τες τὴν τοῦ ἀγαθοῦ φύσιν. Καίτοι οὐθεὶς ἂν ^yἐγγχειρήσειεν
10 οὐθὲν ^zπράττειν μὴ μέλλων ἐπὶ πέρας ἥξειν. Οὐδ' ἂν εἴη
νοῦς ἐν ^aταῖς ^bτοιούτοις· ἔνεκα γάρ τινος αἰεὶ πράττει ὁ γε
νοῦν ἔχων· τοῦτο γὰρ ἐστὶ πέρας· τὸ γὰρ ^cτέλος πέρας
ἐστίν. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τὸ τί ἦν ^dεἶναι ἐνδέχεται ἀνάγεσθαι
11 εἰς ἄλλον ὀρισμὸν πλεονάζοντα τῷ λόγῳ. Ἀεὶ ^eτε γὰρ
ἐστὶν ὁ ἔμπροσθεν μᾶλλον, ὁ δ' ὕστερος οὐκ ἔστιν· οὐδὲ τὸ
πρῶτον μὴ ἔστιν, οὐδὲ τὸ ἐχόμενόν ^fἐστίν. Ἐτι τὸ ἐπί-
στασθαι ἀναιρούσιν οἱ οὕτως λέγοντες· οὐ γὰρ οἷόν τε εἰ-
12 δέναι πρὶν ^gἢ εἰς τὰ ἄτομα ^hἐλθεῖν. Καὶ τὸ γινώσκειν
οὐκ ἔστιν· τὰ γὰρ οὕτως ἄπειρα πῶς ἐνδέχεται νοεῖν; Οὐ
γὰρ ὅμοιον ἐπὶ τῆς γραμμῆς, ⁱἢ κατὰ τὰς διαιρέσεις μὲν οὐχ
ἴσταται· νοῆσαι δ' οὐκ ἔστι μὴ στήσαντα· διόπερ οὐκ ^kἀρι-
13 θμῆσει τὰς τομὰς ὁ τὴν ἄπειρον διεξιὼν. Ἀλλὰ καὶ τὴν
ῦλην ἐν κινουμένῳ νοεῖν ἀνάγκη, καὶ ἀπείρῳ ^lοὐθενὶ ἔστιν εἶ-
ναι· εἰ δὲ μὴ, οὐκ ἄπειρόν ^mγ' ἐστὶν ⁿτὸ ἀπείρῳ εἶναι.

¹ ἔστι om. F^b.H^b. ^m καὶ ἡ ἡμέρα T. ⁿ τὸ om. A^b. ^o θάτερον A^b.
^p ἀμφοτέρως E^b. ^q γὰρ om. E^b. ^r ἀνακάμπτειν A^b. ^s γένεσις
ἐστίν ^t πρῶτον αἰτίον αἰδίων F^b. ^v ἐπεὶ—εἶναι om. pr. E^b:
ἐπειδὴ rc. E^b. ^w ἡ om. A^b. ^x ἔτι] ἐπεὶ A^b.F^b. ^y ἐγγχειρήσειεν S.
^z πράσσειν E.E^b. ^a τοῖς om. E. ^b τοιούτοις] οὖσιν A^b. ^c πέρας
τέλος S.A^b. ^d εἶναι Q. ^e τε om. T. ^f ἐστίν om. A^b. ^g ἢ om.
T.A^b. ^h ἐλθῇ A^b. ⁱ ἢ S.E^b. ^k ἀριθμῇ A^b. ^l οὐδὲν S.T.A^b.B^b.
C^b.E^b. ^m γ'] δ' A^b. ⁿ τοῦ E^b.

Ἀλλὰ μὴν καὶ ^ο εἰ ἄπειρά γ' ἦσαν πλήθει τὰ εἶδη τῶν αἰ-
τίων, οὐκ ἂν ἦν οὐδ' οὕτω τὸ γιγνώσκειν· τότε γὰρ εἰδέναι
οἰόμεθα, ὅταν τὰ αἷτια γνωρίσωμεν· τὸ δ' ἄπειρον κατὰ τὴν
P πρόσθεσιν οὐκ ἔστιν ἐν πεπερασμένῳ διεξελθεῖν.

Αἱ δ' ἀκροάσεις κατὰ τὰ ἔθνη ^q συμβαίνουσιν· ὥς γὰρ εἰώ- 3
θαμεν, οὕτως ^r ἀξιούμεν λέγεσθαι, καὶ τὰ παρὰ ταῦτα οὐχ
ὁμοία φαίνεται ἀλλὰ διὰ τὴν ἀσυνήθειαν ^s ἀγνωστότερα καὶ
ξενικώτερα· τὸ γὰρ σὺνήθεσ ^t γνωριμώτερον. Ἡλικὴν δὲ
ἰσχὺν ἔχει τὸ σὺνήθεσ οἱ νόμοι δηλοῦσιν, ἐν οἷς ^v τὰ μυθώδη
καὶ παιδαριώδη μείζον ἰσχύει τοῦ γινώσκειν περὶ αὐτῶν ^w διὰ
τὸ ἔθος. Οἱ μὲν οὖν, ἐὰν μὴ μαθηματικῶς λέγῃ τις, οὐκ ἀπο- 2
δέχονται τῶν λεγόντων, οἱ δ', ἂν μὴ παραδειγματικῶς, οἱ
δὲ μάρτυρα ἀξιοῦσιν ^x ἐπάγεσθαι ποιητὴν. Καὶ οἱ μὲν πάντα
ἀκριβῶς, τοὺς δὲ λυπεῖ τὸ ἀκριβὲς ἢ διὰ τὸ μὴ δύνασθαι
συνεῖρειν ἢ διὰ τὴν μικρολογίαν· ἔχει γάρ τι τὸ ἀκριβὲς
τοιούτου, ὥστε καθάπερ ἐπὶ τῶν ^y συμβολαίων, καὶ ἐπὶ τῶν
λόγων ἀνελεύθερον εἶναι ^z τισι δοκεῖ. Διὸ δεῖ ^a πεπαιδεῦσθαι 3
πῶς ἕκαστα ἀποδεκτέον, ὥς ἄτοπον ἅμα ζητεῖν ἐπιστήμην
καὶ τρόπον ἐπιστήμης· ἔστι ^b δ' οὐδέτερον ῥάδιον λαβεῖν.
Τὴν δ' ἀκριβολογίαν τὴν μαθηματικὴν οὐκ ἐν ἅπασιν ἀπαι-
τητέον, ἀλλ' ἐν τοῖς μὴ ἔχουσιν ὕλην. Διόπερ οὐ φυσικὸς ὁ 4
^c τρόπος· ἅπαντα γὰρ ἴσως ἢ φύσις ἔχει ὕλην. Διὸ σκεπτέον
πρῶτον τί ἐστὶν ^d ἡ φύσις· οὕτω γὰρ καὶ περὶ ^e τίνος ἢ φυ-
σικὴ δὴλον ἔσται, καὶ εἰ μιᾶς ἐπιστήμης ἢ πλειόνων τὰ αἷτια
καὶ τὰς ἀρχὰς θεωρῆσαί ἐστιν.

B.

Ἀνάγκη πρὸς τὴν ^f ζητουμένην ἐπιστήμην βέβηλθαι ἡμᾶς
^h πρῶτον, περὶ ὧν ἀπορῆσαι δεῖ πρῶτον· ταῦτα δ' ἐστὶν ὅσα

^ο εἰ om. S. ^p πρόσθεσιν S.A^b. ^q συμβαίνουσαι F^b. ^r ἀξιούμεν ἔτι
τὸ λ. F^b. ^s ἀγνωριστότερα T. ^t γνώριμον A^b. ^v τὰ] περὶ τὰ A^b.
^w διὰ om. A^b. ^x μετάγεσθαι Q. ^y συμβόλων E^b. ^z δοκεῖ τισι A^b.
^a πεπαιδεῦσθαι E. ^b δὲ θάτερον A^b.F^b. ^c λόγος F^b. ^d ἡ om. E.Q.S.
^e τίνων A^b.F^b. ^f ζητουμένην A^b: ceteri ἐπιζητουμένην. ^g ἀπέλθειν F^b.
^h πρῶτον ante περὶ om. A^b.F^b.

τε περὶ αὐτῶν ἄλλως ὑπειλήφασί τινες, κἂν εἴ τι χωρὶς τού-
 2 των ¹ τυγχάνοι παρεωραμένον. "Εστι δὲ τοῖς εὐπορῆσαι
 βουλομένοις προὔργου τὸ διαπορῆσαι καλῶς· ἡ γὰρ ὕστερον
 εὐπορία λύσις τῶν ^k πρότερον ἀπορουμένων ἐστὶ, λύειν ¹ δ'
 οὐκ ἔστιν ^m ἀγνοοῦντας τὸν δεσμόν. "Αλλ' ἡ τῆς διανοίας
 ἀπορία δηλοῖ τοῦτο περὶ τοῦ πράγματος· ⁿ ἡ γὰρ ἀπορεῖ,
 ταύτη παραπλήσιον πέπονθε τοῖς δεδεμένοις· ἀδύνατον γὰρ
 3 ἀμφοτέρως προελθεῖν εἰς τὸ πρόσθεν. Διὸ δεῖ τὰς δυσχε-
 ρείας τεθεωρηκέναι πάσας πρότερον, τούτων τε χάριν καὶ διὰ
 τὸ τοὺς ζητοῦντας ἄνευ τοῦ διαπορῆσαι πρῶτον ὁμοίους εἶναι
 τοῖς ποῖ δεῖ βαδίζειν ἀγνοοῦσι, καὶ πρὸς τούτοις ^o οὐδ' εἴ
 ποτε τὸ ζητούμενον εὔρηκεν ἢ μὴ γινώσκειν· τὸ γὰρ τέλος
 4 τούτῳ μὲν οὐ δῆλον, τῷ ^p δὲ προηπορηκότι δῆλον. "Ετι ^q δὲ
 βέλτιον ἀνάγκη ἔχειν πρὸς τὸ κρίναι τὸν ὥσπερ ἀντιδίκων
 5 καὶ τῶν ἀμφισβητούντων λόγων ἀκκοῦτα πάντων. "Εστι
 δ' ἀπορία πρώτη μὲν περὶ ὧν ἐν τοῖς ^r πεφρομισμασμένοις
 διηπορήσαμεν, πότερον μιᾶς ἢ ^s πολλῶν ἐπιστημῶν θεωρῆσαι
 τὰς αἰτίας, καὶ πότερον τὰς τῆς οὐσίας ἀρχὰς τὰς πρώτας
 ἐστὶ τῆς ἐπιστήμης ἰδεῖν μόνον, ἢ καὶ περὶ τῶν ἀρχῶν ἐξ ὧν
 δεικνύουσιν ^t ἅπαντες, οἷον πότερον ἐνδέχεται ταῦτό καὶ ἐν
 ἅμα φάναι ^v καὶ ἀποφάναι ἢ οὐ, καὶ περὶ τῶν ἄλλων τῶν
 6 τοιούτων. Εἴτ' ἔστι περὶ τὴν οὐσίαν, πότερον μία περὶ
 πάσας ἢ πλείονες ^w εἰσι, ^x καὶ εἰ πλείονες, πότερον ἅσαι
 συγγενεῖς, ἢ τὰς μὲν σοφίας τὰς δ' ἄλλο τι λεκτέον αὐτῶν.
 7 Καὶ τοῦτο δ' αὐτὸ τῶν ἀναγκαίων ἐστὶ ζητῆσαι, πότερον
 τὰς αἰσθητὰς οὐσίας εἶναι μόνον φατέον ἢ καὶ παρὰ ταύτας
 ἄλλας, καὶ πότερον μοναχῶς ἢ ^y πλείονα γένη τῶν οὐσιῶν,
 οἷον οἱ ποιοῦντες τὰ τε εἶδη καὶ τὰ μαθηματικὰ μεταξὺ τού-
 8 των τε καὶ τῶν αἰσθητῶν. Περί τε τούτων οὖν, καθάπερ

¹ τυγχάνη E.S.T.A^b.B^b.C^b. ^k προειρημένων ἀπόρων F^b. ¹ δ' γὰρ F^b. ^m ἀγνοοῦντα E.S.T.B^b.C^b. ⁿ ἡ γὰρ ἀπορία A^b. ^o οὐδέποτε τὸ ζητούμενον εἰ εὔρηκεν A^b. ^p δὲ καλῶς προηπορηκότι S.B^b.C^b. ^q δὲ post ἔτι om. A^b. ^r πεφρομισμασμένοις E. ^s πολλῶν ἐστὶν ἐπιστ. S.T.B^b.C^b. ^t πάντες A^b.G^b.I^b. ^v καὶ ἀποφάναι om. E. ^w εἰσι om. F^b. ^x καὶ G^b.I^b: ceteri κἂν. ^y πλεοναχῶς τὰ γ. A^b.

φαμέν, ἐπισκεπτέον, καὶ πότερον ^zπερὶ τὰς οὐσίας ^aἢ θεωρία
μόνον ἐστὶν ἢ καὶ περὶ τὰ συμβεβηκότα καθ' αὐτὰ ταῖς
οὐσίαις. Πρὸς δὲ τούτοις περὶ ταύτου καὶ ἐτέρου καὶ ὁμοίου ⁹
καὶ ἀνομοίου ^b καὶ ταυτότητος καὶ ἐναντιότητος, καὶ περὶ
προτέρου καὶ ὑστέρου καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων τῶν τοιούτων,
περὶ ὅσων οἱ διαλεκτικοὶ πειρῶνται σκοπεῖν ἐκ τῶν ἐνδόξων
^cμόνον ποιούμενοι τὴν σκέψιν, τίνας ἐστὶ θεωρῆσαι περὶ
πάντων. Ἔτι δὲ τούτοις αὐτοῖς ὅσα καθ' αὐτὰ συμβεβηκεν ¹⁰
καὶ μὴ μόνον τί ἐστὶ τούτων ἕκαστον, ἀλλὰ καὶ ^dἀρα ἐν ἐνὶ
ἐναντίον· καὶ πότερον αἱ ἀρχαὶ καὶ τὰ στοιχεῖα ^eτὰ γένη
ἐστὶν ἢ εἰς ^a διαιρεῖται ἐνυπάρχοντα ἕκαστον· καὶ ^fεἰ τὰ
γένη, πότερον ὅσα ἐπὶ τοῖς ἀτόμοις λέγεται τελευταῖα ἢ
τὰ πρῶτα, οἷον πότερον ζῶον ἢ ἄνθρωπος ἀρχή τε καὶ μάλ-
λόν ἐστι παρὰ ^gτὸ καθ' ἕκαστον. ^hΜάλιστα δὲ ζητητέον ¹¹
καὶ πραγματευτέον, πότερον ἐστὶ ⁱτι παρὰ τὴν ὕλην ^kαἷτιον
^lκαθ' αὐτὸ ἢ οὐ, ^mκαὶ τοῦτο χωριστὸν ἢ οὐ, καὶ πότερον ἐν
ⁿἢ πλείω τὸν ἀριθμόν. Καὶ πότερον ἐστὶ τι παρὰ τὸ σύνο-
λον (λέγω δὲ τὸ σύνολον, ὅταν κατηγορηθῇ τι τῆς ὕλης) ἢ
οὐθέν, ἢ τῶν μὲν τῶν δ' οὐ, καὶ ποῖα ⁿταῦτα τῶν ὄντων.
^oἜτι ^oαἱ ἀρχαὶ πότερον ἀριθμῷ ἢ εἶδει ὠρισμέναι, καὶ αἱ ἐν ¹²
τοῖς λόγοις καὶ ^pαἱ ἐν τῷ ὑποκειμένῳ· καὶ πότερον τῶν
φθαρτῶν καὶ ἀφθάρτων ^qαἱ αὐταὶ ἢ ἕτεραι· καὶ πότερον
ἄφθαρτοι πᾶσαι, ἢ τῶν φθαρτῶν φθαρταί. ^rἜτι δὲ ^sτὸ ¹³
πάντων χαλεπώτατον καὶ πλείστην ἀπορίαν ἔχον, ^tπότερον
^vτὸ ἐν καὶ τὸ ὄν, καθάπερ οἱ Πυθαγόρειοι καὶ Πλάτων
^wἔλεγον, οὐχ ἕτερόν ^xτί ἐστὶν ἀλλ' οὐσία τῶν ὄντων, ἢ οὐ,
ἀλλ' ἕτερόν τι ^yτὸ ὑποκείμενον, ὥσπερ Ἐμπεδοκλῆς ^zφησὶ

^z περὶ] ἐπὶ G^b.I^b. ^a μόνον ἢ θεωρία F^b. ^b καὶ ταυτότητος] καὶ ἐναν-
τίου T.F^b, om. E.A^b.G^b.I^b. ^c μόνων A^b. ^d ἀρα E.A^b: ceteri εἰ ἀρα.
^e τὰ ante γένη om. G^b.I^b. ^f εἰ om. E. ^g τὸν G^b.I^b. ^h μᾶλλον A^b.
ⁱ τι om. G^b.I^b. ^k αἷτια F^b. ^l καθ' αὐτὸ ἢ οὐ om. A^b. ^m καὶ τοῦτο
χωριστὸν om. E. ⁿ ταῦτα G^b.I^b: ceteri τοιαῦτα. ^o αἱ post ἔτι
om. A^b. ^p αἱ add. E.B^b.C^b.G^b.I^b. ^q αἱ om. S. ^r ἐστὶ G^b.I^b.
^s τὸ] τῶν I^b. ^t πότερον om. F^b. ^v τὸ] καὶ τὸ G^b. ^w ἔλεγον G^b.I^b,
om. F^b. ^x τι ante ἐστὶν om. I^b. ^y τὸ om. B^b.C^b. ^z φησὶ om. I^b.

¹⁴ φιλιαν, ἄλλος δέ τις πῦρ, ὁ δὲ ὕδωρ, ^a ὁ δὲ ἀέρα. Καὶ πότερον αἱ ἀρχαὶ καθόλου εἰσὶν ἢ ὥς τὰ καθ' ἕκαστα τῶν πραγμάτων, ^b καὶ δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ. Ἔτι πότερον ἄλλως ἢ κατὰ κίνησιν· καὶ γὰρ ταῦτα ἀπορίαν ^c ἂν παράσχοι πολ-
¹⁵ λήν. Πρὸς δὲ τούτοις πότερον οἱ ἀριθμοὶ καὶ τὰ μήκη καὶ τὰ σχήματα καὶ αἱ στιγμαὶ οὐσίαι τινές εἰσιν ἢ οὐ, καὶ ^d εἰ οὐσίαι, πότερον κεχωρισμέναι τῶν αἰσθητῶν ἢ ^e ἐννύαρχουσαι ἐν τούτοις. Περὶ γὰρ τούτων ἀπάντων οὐ μόνον χαλεπὸν τὸ εὐπορῆσαι τῆς ἀληθείας, ἀλλ' οὐδὲ τὸ διαπορῆσαι τῷ λόγῳ ῥάδιον καλῶς.

- 2 Πρῶτον μὲν οὖν περὶ ὧν πρῶτον εἵπομεν, πότερον μιᾶς ἢ πλειόνων ἐστὶν ^f ἐπιστημῶν θεωρῆσαι πάντα τὰ γένη τῶν αἰτίων. Μιᾶς μὲν γὰρ ἐπιστήμης πῶς ἂν εἴη μὴ ἐναντίας ^g οὐσας τὰς ἀρχὰς γνωρίζειν; Ἔτι δὲ πολλοῖς τῶν ὄντων ² οὐχ ^k ὑπάρχουσι πᾶσαι. Τίνα γὰρ ¹ τρόπον οἶόν τε κινήσεως ἀρχὴν εἶναι τοῖς ἀκινήτοις ἢ τὴν ^m ταγαθοῦ φύσιν, ⁿ εἴπερ ἅπαν, ^o ὃ ἂν ἢ ἀγαθὸν καθ' αὐτὸ καὶ διὰ τὴν αὐτοῦ φύσιν, τέλος ἐστὶν καὶ οὕτως αἴτιον, ὅτι ἐκείνου ἕνεκα καὶ γίγνεται καὶ ^p ἔστι τᾶλλα, τὸ δὲ τέλος καὶ τὸ οὐ ἕνεκα πράξεώς τινός ἐστι τέλος, αἱ δὲ πράξεις πᾶσαι μετὰ κινήσεως· ὥστ' ἐν τοῖς ἀκινήτοις οὐκ ἂν ἐνδέχοιτο ταύτην εἶναι
³ τὴν ἀρχὴν οὐδ' εἶναι τι αὐτοαγαθόν. Διὸ καὶ ἐν τοῖς μαθήμασιν οὐθὲν δέικνται διὰ ταύτης τῆς αἰτίας, οὐδ' ἔστιν ἀποδείξεις οὐδεμία διότι βέλτιον ἢ χεῖρον, ἀλλ' οὐδὲ τὸ παράπαν
⁴ μέμνηται οὐθεὶς ^q οὐθενὸς τῶν τοιούτων. Ὡστε διὰ ταῦτα τῶν σοφιστῶν τινές οἶον Ἀρίστιππος προεπηλάκιζεν αὐτάς· ἐν μὲν γὰρ ταῖς ἄλλαις τέχναις, καὶ ταῖς ^r βαναύσοις, οἶον ἐν τεκτονικῇ καὶ σκυτικῇ, διότι βέλτιον ἢ χεῖρον λέγεσθαι πάντα, τὰς δὲ μαθηματικὰς οὐθένα ποιεῖσθαι λόγον περὶ

^a ὁ δὲ ἀέρα Ab: ceteri ἢ ἀέρα.

^b καὶ δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ om. Ab.

^c ἂν om. Fb.

^d εἰ οὐσίαι] εἰ οὐσία Ab.

^e ἐννύαρχουσαι add. Ab.

^f ἐπιστήμης Ab.

^g οὐσης Gb.

^k ὑπ. πᾶσι πᾶσαι E.S.

^l οἶόν τε τρόπον Gb, Ib.

^m ἀγαθοῦ S.Ab.

ⁿ ἔπερ S.

^o ὃ] ἢ T.

^p ἔστι καὶ τᾶλλα Ab.

^q οὐθενὸς om. T.

^r βαναύσοις αὐταῖς οἶον S.Ab, Bb, Cb.

ἀγαθῶν καὶ ^ακακῶν. Ἀλλὰ μὴν ^εεἴ γε πλείους ἐπιστήμαις
τῶν αἰτίων εἰσὶ καὶ ^νἕτεραι ἐτέρας ἀρχῆς, τίνα τούτων φα-
τέον εἶναι τὴν ζητουμένην, ἢ τίνα μάλιστα τοῦ πράγματος
^ωτοῦ ζητουμένου ἐπιστήμονα τῶν ἐχόντων αὐτάς; Ἐνδέχε-
ται γὰρ τῷ αὐτῷ πάντας τοὺς τρόπους ^χτοὺς τῶν αἰτίων
ὑπάρχειν, οἷον οἰκίας, ὅθεν μὲν ἡ κίνησις, ἡ τέχνη καὶ ὁ οἰκο-
δόμος, οὗ ^δ ἕνεκα, τὸ ἔργον, ὕλη δὲ γῆ καὶ λίθοι, τὸ ^δ εἶδος
ὁ λόγος. Ἐκ μὲν οὖν τῶν πάσαι διωρισμένων, τίνα χρὴ
καλεῖν τῶν ἐπιστημῶν σοφίαν, ^υἔχει λόγον ἐκάστην προσα-
γορεύειν. ^ςἩ μὲν γὰρ ἀρχικωτάτη καὶ ^ηἡγεμονικωτάτη, ^γ
καὶ ἡ ὥσπερ ^βδούλας οὐδ' ^εἀντειπεῖν τὰς ἄλλας ἐπιστήμας
δίκαιον, ^δ ἡ τοῦ τέλους καὶ ^ετὰγαθοῦ τοιαύτη (^ιτούτου γὰρ
ἕνεκα τὰλλα). ^ςἩ δὲ τῶν πρώτων αἰτίων καὶ τοῦ μάλιστα
ἐπιστητοῦ διωρίσθη εἶναι, ἡ τῆς οὐσίας ^αν εἶη τοιαύτη. Πολ-
λαχῶς γὰρ ἐπισταμένων τὸ αὐτὸ μᾶλλον ^ημὲν εἰδέναι φαμέν
τὸν τῷ εἶναι γνωρίζοντα τί τὸ πρᾶγμα ἢ τῷ μὴ εἶναι, αὐ-
τῶν δὲ τούτων ἕτερον ἐτέρου μᾶλλον, καὶ μάλιστα ^ιτὸν τί
ἐστίν, ἀλλ' οὐ ^κτὸν πόσον ἢ ποῖον ἢ τί ποιεῖν ἢ πάσχειν
πέφυκεν. Ἔτι δὲ ^ικαὶ ἐν τοῖς ἄλλοις τὸ εἰδέναι ἕκαστον, ^γ
καὶ ὧν ἀποδείξεις εἰσὶ, τότ' οἰόμεθα ὑπάρχειν, ὅταν εἰδῶμεν
τί ἐστίν, ^{ιι}οἷον τί ἐστὶ τὸ τετραγωνίζειν, ὅτι μέσης εὗρεσις·
ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Περὶ δὲ τὰς γενέσεις καὶ τὰς
πράξεις καὶ περὶ ^απᾶσαν μεταβολήν, ὅταν εἰδῶμεν τὴν
ἀρχὴν τῆς κινήσεως. Τοῦτο ^δ ἕτερον καὶ ἀντικείμενον τῷ ^{ιο}
τέλει· ὥστ' ^οἄλλης ^αν δόξειεν ἐπιστήμης εἶναι τὸ θεωρῆσαι
τῶν αἰτίων τούτων ἕκαστον. Ἀλλὰ μὴν καὶ ^ρπερὶ τῶν
ἀποδεικτικῶν ἀρχῶν, πότερον μιᾶς ἐστὶν ἐπιστήμης ἢ πλει-
όνων, ἀμφισβητήσιμόν ἐστιν. Δέγω δὲ ἀποδεικτικὰς ^ατὰς ^{ιι}

^α καλῶν Ab. ^ε πλείους εἶγε Fb. ^ν ἕτεραι] ἐτέρα E.T. ^ω τοῦ ζη-
τουμένου om. Ab. ^χ τοὺς ante τῶν add. E.Ab. ^υ ἔχει E.T.Gb.Ib :
ceteri οὐδαμῶς ἔχει. ^ς ἡ E.Gb : vulgo ἡ. ^η ἡ γενικωτάτη Ab. ^β δού-
λας om. Gb.Ib. ^ε ἀντεινείναι Ib. ^δ ἡ Gb. ^ε ἀγαθοῦ Ab. ^ι τούτου
E.Ab.Gb.Ib : ceteri τούτων. ^ς ἡ E.Gb.Ib : ceteri ἡ. ^η μὲν om. Fb.
^ι τὸν E, τὸ Gb, τὸν τὸ Ib : vulgo τῶν. ^κ τὸν E.Gb.Ib : ceteri τῶν.
^ι καὶ ἐν] κἂν ἐν Gb.Ib. ^{ιι} οἷον τί ἐστὶ om. T. ^α πᾶσαν Ab.Gb.Ib.
^ο ἂν ἄλλης T. ^ρ περὶ om. Fb. ^α τὰς E.Ab.Ib : ceteri καὶ τὰς.

κοινὰς δόξας, ἐξ ὧν ἅπαντες δεικνύουσιν, οἷον ὅτι [†] πᾶν ἀναγκαῖον ἢ φάναι ἢ ἀποφάναι, καὶ ἀδύνατον ἅμα εἶναι καὶ μὴ εἶναι, καὶ ὅσαι ἄλλαι τοιαῦται προτάσεις, πότερον μία τούτων ἐπιστήμη καὶ τῆς οὐσίας ἢ ἐτέρα, ^α καὶ εἰ μὴ μία, ποτέ-
¹² ραν χρὴ προσαγορεύειν τὴν ζητούμενην ἵνῃ. Μιᾶς μὲν οὖν οὐκ εὐλογον εἶναι· τί γὰρ μάλλον γεωμετρίας ἢ ὁποιασοῦν ^ν περὶ τούτων ^ω ἐστὶν ἴδιον τὸ ἐπαίειν; Εἴπερ οὖν ὁμοίως μὲν ὁποιασοῦν ἐστίν, ἀπασῶν δὲ ^κ μὴ ἐνδέχεται, ὥσπερ οὐδὲ τῶν ἄλλων ^υ οὕτως οὐδὲ τῆς γνωρίζουσας τὰς οὐσίας ἴδιον
¹³ ἐστὶ τὸ γινώσκειν περὶ αὐτῶν. Ὑποκείμενον δὲ καὶ τίνα τρόπον ἔσται αὐτῶν ἐπιστήμη; Τί μὲν γὰρ ἕκαστον τούτων τυγχάνει ὃν καὶ νῦν γνωρίζομεν· χρώνται ^ε γοῦν ὡς γιγνωσκόμενοις αὐτοῖς καὶ ἄλλαι τέχναι. ^ε Εἰ δὲ ἀποδεικτική περὶ αὐτῶν ἐστί, δεήσει τι γένος εἶναι ὑποκείμενον, καὶ τὰ μὲν
¹⁴ πάθη τὰ δ' ἀξιώματ' αὐτῶν. Περὶ πάντων γὰρ ^β ἀδύνατον ἀπόδειξιν εἶναι· ἀνάγκη γὰρ ἕκ τινων εἶναι καὶ περὶ τι καὶ τινῶν τὴν ἀπόδειξιν· ὥστε συμβαίνει πάντων εἶναι γένος ^ε ἐν τι τῶν δεικνυμένων· πᾶσαι γὰρ αἱ ἀποδεικτικαὶ χρώνται τοῖς ἀξιώμασιν. Ἀλλὰ μὴν εἰ ἐτέρα ἢ τῆς οὐσίας καὶ ἡ περὶ
¹⁵ τούτων, ποτέρα κυριωτέρα καὶ προτέρα πέφυκεν αὐτῶν; Καθόλου γὰρ μάλιστα καὶ πάντων ἀρχαὶ τὰ ἀξιώματά ἐστιν. Εἴτ' ἐστὶ μὴ τοῦ φιλοσόφου, τίνος ἔσται περὶ αὐτῶν ἄλλου τὸ θεωρῆσαι τὸ ἀληθὲς καὶ ^δ τὸ ψεῦδος; Ὅλως τε τῶν οὐσιῶν πότερον μία πασῶν ἐστὶν ἢ πλείους ἐπιστήμαι; Εἰ μὲν οὖν μὴ μία, ποίας οὐσίας ^ε θετέον τὴν ἐπιστήμην ταύτην;
¹⁶ Τὸ δὲ μίαν πασῶν οὐκ εὐλογον· καὶ γὰρ ἂν ἀποδεικτικὴ μία περὶ ^ε πάντων εἴη ^ε τῶν συμβεβηκότων, εἴπερ πᾶσα ἀποδεικτικὴ περὶ τι ὑποκείμενον ^β θεωρεῖ τὰ καθ' αὐτὰ συμβεβηκότα
¹⁷ ἐκ τῶν κοινῶν δοξῶν. Περὶ οὖν τὸ αὐτὸ γένος τὰ συμβεβη-

[†] πᾶν] τὸ G^b. ^α καὶ εἰ] καὶ ἂν εἴη A^b. ^ε νῦν add. E.T.A^b.G^b.I^b.
^ν περὶ] τῶν περὶ A^b. ^ω ἴδιον ἐστὶ G^b.I^b. ^κ μὴ] μὴδὲ G^b. ^υ οὕτως] ὥσπερ T. ^ε γοῦν E.T.A^b.I^b: ceteri οὖν. ^α εἰ] ἢ T. ^β ἀπόδειξιν εἶναι ἀδύνατον G^b.I^b. ^ε ἐν om. A^b. ^δ τὸ post καὶ om. E.B^b.C^b.I^b.
^ε ῥητέον G^b.I^b. ^ε πάντων ἂν εἴη A^b. ^ε τῶν καθ' αὐτὸ συμβ. S.B^b.C^b.
^β θεωρεῖται καθ' T.

κότα καθ' αὐτὰ τῆς αὐτῆς ¹ἐστὶ θεωρῆσαι ἐκ τῶν αὐτῶν δοξῶν. Περὶ τε γὰρ ^kτὸ ὅτι μιᾶς, καὶ ἐξ ὧν μιᾶς, εἴτε τῆς αὐτῆς εἴτε ^lἄλλης· ὥστε καὶ τὰ συμβεβηκότα, εἴτ' αὐταὶ ^mθεωροῦσιν, εἴτ' ἐκ τούτων μία. Ἔτι δὲ πότερον περὶ τὰς οὐ- ¹⁸σίας ⁿμόνον ἢ θεωρία ἐστὶν ἢ ^oκαὶ ^pπερὶ τὰ συμβεβηκότα ταύταις· λέγω δ' οἷον, εἰ τὸ στερεὸν ^qοὐσία τίς ἐστι καὶ γραμμαὶ καὶ ἐπίπεδα, πότερον τῆς αὐτῆς ταῦτα ^rγνωρίζειν ἐπιστήμης καὶ τὰ συμβεβηκότα περὶ ἕκαστον γένος, περὶ ὧν αἱ μαθηματικαὶ δεικνύουσιν, ἢ ἄλλης. Εἰ μὲν γὰρ τῆς αὐ- ¹⁹τῆς, ἀποδεικτική τις ἂν εἴη καὶ ἡ τῆς οὐσίας· οὐ δοκεῖ δὲ τοῦ τί ἐστὶν ἀπόδειξις εἶναι. Εἰ δ' ἐτέρας, τίς ^sἔσται ἡ θεωροῦσα περὶ τὴν οὐσίαν τὰ συμβεβηκότα; Τοῦτο γὰρ ἀποδοῦναι ^tπαγχάλεπον. Ἔτι ^vδὲ πότερον τὰς αἰσθητὰς οὐ- ²⁰σίας μόνas εἶναι φάτέον ἢ καὶ παρὰ ταύτας ἄλλας· καὶ πότερον μοναχῶς ἢ πλείω γένη τετύχηκεν ὄντα τῶν οὐσιῶν, οἷον οἱ λέγοντες τά τε εἶδη καὶ τὰ μεταξύ, περὶ ^wἃ τὰς μαθηματικὰς εἶναί φασιν ἐπιστήμας. Ὡς μὲν οὖν λέγομεν τὰ ²¹εἶδη αἰτιά τε ^xκαὶ οὐσίας εἶναι καθ' αὐτὰς εἶρηται ἐν τοῖς πρώτοις λόγοις περὶ αὐτῶν· ^yπολλαχῇ δ' ἐχόντων δυσκολίαν, οὐθενὸς ἦττον ἄτοπον τὸ φάναι μὲν εἶναι τινας φύσεις παρὰ τὰς ἐν τῷ οὐρανῷ, ταύτας δὲ τὰς αὐτὰς φάναι τοῖς αἰσθητοῖς πλὴν ^zὅτι τὰ μὲν αἰδία τὰ δὲ φθαρτά. Αὐτὸ γὰρ ²²ἄνθρωπὸν φασιν εἶναι ^aκαὶ ἵππον καὶ ὑγίειαν, ἄλλο δ' οὐδέν, ^bπαραπλήσιον ποιοῦντες τοῖς θεοῖς μὲν εἶναι φάσκουσιν, ἀνθρωποειδεῖς ^cδέ· οὔτε γὰρ ἐκεῖνοι οὐθέν ἄλλο ^dἐποιοῦν ἢ ἀνθρώπους αἰδίοις, οὔθ' οὗτοι τὰ εἶδη ἀλλ' ἢ αἰσθητὰ αἰδία. Ἔτι δὲ εἴ τις παρὰ τὰ εἶδη καὶ τὰ αἰσθητὰ ^eτὰ μεταξύ ^fθήσεται, πολλὰς ἀπορίας ἔξει. Δῆλον γὰρ ὡς ὁμοίως ²³

¹ θεωρῆσαι ἐστὶ A^b. ^k τὸ ὅτι] δ A^b. F^b. ^l ἄλλοις C^b, τῆς ἄλλης F^b. G^b. ^m θεωροῦσιν A^b. F^b. ⁿ ἢ θεωρία μόνον omnes præter A^b. ^o καὶ om. C^b. ^p περὶ om. F^b. ^q οὐσίας τι T. ^r γνωρίζειν ἐστὶν ἐπιστ. A^b. ^s ἐστὶν S. ^t χαλεπὸν G^b. ^v δὲ om. G^b. ^w ἃ om. A^b. ^x καὶ] τῆς G^b. ^y πολλὰς δ' ἐχόντων δυσκολίας F^b. ^z ὅτι] τί A^b. ^a καὶ αὐτὸ ἵππον T. ^b παραπλήσιον μὲν ποιοῦντες T. ^c δέ] δ' εἶναι A^b. ^d ποιοῦσιν I^b. ^e τὰ post αἰσθητὰ om. F^b. ^f τίθεται F^b.

γραμμαί τε ^ε παρ' αὐτὰς καὶ τὰς αἰσθητὰς ἔσονται καὶ ἕκα-
 στον τῶν ἄλλων γενῶν ὥστ' ἐπέπερ ἡ ἀστρολογία μία
 τούτων ἐστίν, ἔσται τις καὶ οὐρανὸς παρὰ τὸν αἰσθητὸν οὐ-
 ρανὸν καὶ ἡλιός ^η τε καὶ σελήνη καὶ τὰλλα ὁμοίως τὰ κατὰ
 24 τὸν οὐρανόν. Καίτοι πῶς δεῖ πιστεῦσαι τούτοις; Οὐδὲ γὰρ
 ἀκίνητον εὐλογον εἶναι, κινούμενον δὲ καὶ παντελῶς ἀδύνατον.
 Ὅμοιως δὲ καὶ περὶ ὧν ἡ ὀπτική πραγματεύεται καὶ ἡ ἐν τοῖς
^ι μαθήμασιν ἁρμονική· καὶ γὰρ ταῦτα ^κ ἀδύνατον εἶναι ^λ παρὰ
 τὰ αἰσθητὰ διὰ τὰς αὐτὰς αἰτίας· εἰ γὰρ ἐστὶν αἰσθητὰ με-
 ταξὺ καὶ αἰσθήσεις, δῆλον ὅτι καὶ ζῶα ἔσονται μεταξὺ αὐτῶν
 25 τε καὶ τῶν φθαρτῶν. Ἀπορήσειε δ' ἂν τις καὶ ^μ περὶ ποῖα
 τῶν ὄντων δεῖ ζητεῖν ταύτας τὰς ἐπιστήμας. Εἰ γὰρ τούτῳ
 διοίσει τῆς ^ν γεωδαισίας ἢ γεωμετρίας μόνον, ὅτι ἡ μὲν τού-
 των ἐστὶν ^ο ὧν αἰσθανόμεθα ἢ δ' οὐκ αἰσθητῶν, ῥῆλον ὅτι καὶ
 παρ' ἱατρικὴν ^ρ ἔσται τις ἐπιστήμη καὶ παρ' ^ς ἐκάστην τῶν
 ἄλλων μεταξὺ ^σ αὐτῆς τε ἱατρικῆς καὶ ^τ τῆσδε ^υ τῆς ἱατρικῆς.
 26 Καίτοι πῶς τοῦτο δυνατόν; Καὶ γὰρ ^ω ἂν ὑγιεῖν ^ς ἅττα εἴη
^υ παρὰ τὰ αἰσθητὰ καὶ αὐτὸ τὸ ὑγιεινόν. Ἀμα δὲ ^ζ οὐδὲ
 τοῦτο ἀληθές, ὥς ^α ἡ γεωδαισία τῶν αἰσθητῶν ἐστὶ μεγεθῶν
 καὶ φθαρτῶν· ἐφθείρετο γὰρ ἂν φθειρομένων. Ἀλλὰ μὴν
^β οὐδὲ τῶν αἰσθητῶν ἂν εἴη μεγεθῶν ^ς οὐδὲ περὶ τὸν οὐρανὸν
 27 ἡ ἀστρολογία τόνδε. Οὔτε γὰρ ^δ αἰ αἰσθηταὶ γραμμαὶ
 τοιαῦταί εἰσιν οἷας λέγει ὁ γεωμέτρης· οὐθὲν γὰρ εὐθὺ τῶν
 αἰσθητῶν οὕτως ^ς οὐδὲ στρογγύλον· ἅπτεται γὰρ τοῦ κα-
 νόνος οὐ κατὰ στιγμήν ὁ κύκλος, ἀλλ' ὥσπερ Πρωταγόρας
 ἔλεγεν ^ς ἐλέγχων τοὺς γεωμέτρας, οὔθ' αἰ κινήσεις ^ε καὶ ἔλικες
^η τοῦ οὐρανοῦ ^ι ὅμοιαι, περὶ ὧν ^ι ἡ ἀστρολογία ποιεῖται τοὺς

^ε παρὰ ταύτας Ab. ^η τε add. E.Ab. ^ι μαθηματικοῖς T. ^κ ἀδύ-
 νατα S. ^λ περὶ Gb. ^μ παρὰ E. ^ν γεωδαισίας Gb. ^ο δ E.S.T.Bb.Cb.
 Gb.Ib. ^ρ δῆλον οὖν ὅτι καὶ S.Bb, δῆλον καὶ Gb. ^ς ἔσται] οὐκ ἔσται Gb.
^τ ἐκάστης Gb. ^σ αὐτῆς] τῆς Gb.Ib. ^τ τῆσδε] τῆς τε Gb. ^υ τῆς om. S.
^ω ἂν om. T. ^ς ἅττα] τὰ Ab. ^υ περὶ Gb. ^ζ οὐδὲ add. E.S.T.Ab.Fb.Gb.
^α ἡ om. T. ^β οὐδ' αἰσθητῶν Ab. ^ς οὐδ' ἡ περὶ τὸν οὐρανὸν ἀστρολογία
 Ab.Gb. ^δ αἰ om. Ab. ^ς οὔτε Gb. ^ς τοὺς γεωμέτρας ἐλέγχων T.
^ε καὶ] καὶ αἰ E.S. ^η τοῦ οὐρανοῦ om. S. ^ι ὅμοιαι et ἡ om. Ab.

λόγους, οὔτε ^kτὰ σημεῖα τοῖς ἄστροις τὴν αὐτὴν ^lἔχει φύσιν. Εἰσὶ δὲ τινες οἱ φασιν εἶναι μὲν τὰ μεταξὺ ^mταῦτα λεγόμενα τῶν τε εἰδῶν καὶ τῶν αἰσθητῶν, οὐ μὴν ⁿχωρὶς γε τῶν αἰσθητῶν ἀλλ' ἐν τούτοις· ^oοἷς τὰ ^pσυμβαίνοντα ἀδύνατα πάντα μὲν πλείονος λόγου διελθεῖν, ἱκανὸν δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα θεωρῆσαι. Οὔτε γὰρ ἐπὶ τούτων εὐλογον ἔχειν ^qοὔτω ^rμό- 28 νον, ἀλλὰ δῆλον ὅτι καὶ τὰ εἶδη ἐνδέχονται· ἂν ἐν τοῖς αἰσθητοῖς εἶναι· τοῦ γὰρ αὐτοῦ λόγου ἀμφοτέρωτα ταῦτά ἐστιν. Ὑἑτι ^sδὲ δύο στερεὰ ^tἐν τῷ αὐτῷ ἀναγκαῖον εἶναι τόπων, καὶ μὴ εἶναι ἀκίνητα ἐν κινουμένοις ^vγε ὄντα τοῖς αἰσθητοῖς. Ὅλως ^wδὲ τίνος ἕνεκ' ἂν τις θεῖη εἶναι μὲν αὐτά, εἶναι δ' ἐν 30 τοῖς αἰσθητοῖς; Ταῦτα ^xγὰρ συμβήσεται ^yἄτοπα τοῖς ^zπρo-ειρημένοις· ἔσται ^aγὰρ οὐρανός τις παρὰ τὸν οὐρανόν, πλήν γ' οὐ χωρὶς ἀλλ' ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ· ὃ^bπερ ἐστὶν ἀδυνατώ-τερον.

Περὶ τε τούτων ^cοὖν ἀπορία πολλὴ πῶς δεῖ θέμενον τυ- 3 χεῖν τῆς ἀληθείας, καὶ περὶ τῶν ἀρχῶν ^dπότερον δεῖ τὰ γένη-στοιχεῖα καὶ ἀρχὰς ὑπολαμβάνειν ἢ μᾶλλον ἐξ ὧν ^eἐνπαρ-χόντων ἐστὶν ^fἕκαστον ^gπρῶτον, οἷον φωνῆς στοιχεῖα καὶ ἀρχαὶ δοκοῦσιν εἶναι ^hταῦτ' ἐξ ὧν ⁱσύγκεινται αἱ φωναὶ ^kπάσαι ^lπρῶτων, ἀλλ' οὐ τὸ κοινὸν ἢ φωνή· καὶ τῶν δια-γραμμάτων ^mταῦτα στοιχεῖα λέγομεν, ὧν αἱ ἀποδείξεις ⁿἐν-πάρχουσιν ἐν ταῖς ^oτούτων ἀποδείξεσιν ἢ πάντων ἢ τῶν πλεί-στων. Ὑἑτι ^pδὲ τῶν σωμάτων καὶ οἱ πλείω λέγοντες εἶναι 2 στοιχεῖα καὶ οἱ ἔν, ἐξ ὧν ^qσύγκειται καὶ ἐξ ὧν συνέστηκεν ἀρχὰς λέγουσιν εἶναι, οἷον Ἑμπεδοκλῆς πῦρ καὶ ὕδωρ καὶ τὰ

^k τὰ om. G^b. ^l φύσιν ἔχει S. ^m ταῦτα τὰ λεγόμενα S. ⁿ γε χωρὶς F^b. ^o οἷς] οἱ pr. E. ^p συμβεβηκότα T. ^q οὔτω om. S.B^b.C^b. ^r μόνων G^b.I^b. ^s τε E. ^t ἀναγκαῖον ἐν τῷ αὐτῷ G^b.I^b. ^v γε] τε T. ^w δὲ] δὲ καὶ T. ^x γὰρ καὶ συμβήσεται G^b. ^y ἄτοπον S.B^b. ^z εἰρη-μένοις G^b. ^a γὰρ] γοῦν T. ^b περ om. A^b. ^c οὖν om. A^b. ^d πό-τερα E. ^e ὑπαρχόντων A^b. ^f ἕκαστα F^b. ^g πρῶτων rc. I^b. ^h ταῦτ' om. G^b.I^b. ⁱ σύγκειται G^b. ^k πάσαι om. A^b.G^b. ^l πρῶτον T.A^b. αὐτῶν G^b. ^m τοιαῦτα G^b. ⁿ ἐνπάρχοντα A^b. ^o τούτων A^b: ceteri τῶν ἄλλων. ^p δὲ καὶ τῶν G^b. ^q σύγκειται G^b.I^b: ceteri σύγκειται.

¹ μετὰ τούτων στοιχειά φησιν εἶναι ἐξ ὧν ἔστι τὰ ὄντα ἐν-
 παρχόντων, ἀλλ' οὐχ ὡς γένη ² λέγει ταῦτα τῶν ὄντων.
 3 Πρὸς δὲ τούτοις καὶ τῶν ἄλλων εἴ τις ³ ἐθέλει τὴν φύσιν
 ἀθρεῖν, οἶον κλίνην ἐξ ὧν μορίων ⁴ συνέστηκε καὶ πῶς ⁵ συγ-
 κειμένων, τότε γνωρίζει τὴν φύσιν αὐτῆς. Ἐκ μὲν οὖν τού-
 των τῶν λόγων οὐκ ἂν εἴησαν αἱ ἀρχαὶ τὰ γένη τῶν ὄντων·
⁶ ἢ δ' ἕκαστον μὲν γνωρίζομεν διὰ τῶν ὁρισμῶν, ἀρχαὶ δὲ τὰ
 γένη τῶν ὁρισμῶν εἰσὶν, ἀνάγκη καὶ τῶν ὁριστῶν ἀρχὰς εἶναι
 4 τὰ γένη. ὙΚἀν εἰ ἔστι ⁷ τὴν τῶν ὄντων λαβεῖν ἐπιστήμην
⁸ τὸ τῶν εἰδῶν λαβεῖν ⁹ καθ' ἃ λέγονται τὰ ὄντα, τῶν γε
 εἰδῶν ¹⁰ τὰ γένη ἀρχαὶ εἰσιν. Φαίνονται δὲ τινες καὶ τῶν
 λεγόντων στοιχεῖα τῶν ὄντων τὸ ¹¹ ἐν ἢ τὸ ὄν ἢ τὸ μέγα καὶ
¹² τὸ μικρὸν ὡς γένεσιν αὐτοῖς χρῆσθαι. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ
 5 ἀμφοτέρως ¹³ γε οἶόν τε λέγειν τὰς ἀρχάς. Ὁ μὲν ¹⁴ γὰρ
 λόγος τῆς οὐσίας εἰς· ἕτερος δ' ¹⁵ ἔσται ὁ διὰ τῶν ¹⁶ γενῶν
 ὁρισμὸς καὶ ὁ λέγων ἐξ ὧν ἔστιν ἐνπαρχόντων. Πρὸς δὲ
 τούτοις εἰ ¹⁷ καὶ ὅτι μάλιστα ἀρχαὶ τὰ γένη εἰσὶ, ¹⁸ πότερον
 δεῖ νομίζειν τὰ πρῶτα τῶν γενῶν ἀρχὰς ἢ τὰ ἔσχατα κατη-
 γορούμενα ¹⁹ ἐπὶ τῶν ἀτόμων; Καὶ γὰρ τοῦτο ἔχει ἀμφι-
 6 σβήτησιν. ²⁰ Εἰ μὲν γὰρ ²¹ ὅτι τὰ καθόλου μᾶλλον ²² ἀρχαί,
 φανερόν ὅτι τὰ ἀνωτάτω τῶν γενῶν ταῦτα γὰρ λέγεται
 κατὰ πάντων. Τοσαῦται οὖν ²³ ἔσσονται ἀρχαὶ τῶν ὄντων
 ὅσαπερ τὰ πρῶτα γένη, ὥστ' ἔσται τό τε ²⁴ ὄν καὶ τὸ ἐν
 ἀρχαὶ καὶ οὐσία· ταῦτα γὰρ ²⁵ κατὰ πάντων μάλιστα λέ-
 7 γεται τῶν ὄντων. Οὐχ οἶόν τε δὲ ²⁶ τῶν ὄντων ²⁷ οὔτε τὸ ἐν

¹ μετὰ τούτων] μεταξὺ A^b, τοιαῦτα S. ² ταῦτα λέγει T. ³ ἐθέλοι
 T.G^b.I^b, θέλει A^b. ⁴ συνέστηκε A^b: ceteri ἐστὶ. ⁵ συγκεκλιμένων καὶ
 τότε A^b. ⁶ ἢ] εἰ A^b.G^b. ⁷ ὙΚἀν] καὶ F^b.G^b.I^b. ⁸ τὴν om. F^b.G^b.
⁹ τὸ] τῶ F^b. ¹⁰ καθὼς λέγονται S.A^b. ¹¹ τὰ γένη ἀρχαὶ A^b: ceteri
 ἀρχαὶ τὰ γένη. ¹² ἐν ἢ] ἐν καὶ T.A^b. ¹³ τὸ post καὶ om. E.S.A^b.G^b.I^b.
¹⁴ γε om. F^b. ¹⁵ γὰρ] γὰρ ὁ I^b. ¹⁶ ἔστιν pr. I^b. ¹⁷ γενῶν ὁ ὁρισμὸς
 E.T.A^b. ¹⁸ καὶ ὅτι] ἔτι καὶ F^b. ¹⁹ πότερον A^b.G^b.I^b: vulgo πότερα.
²⁰ ἐπὶ om. G^b. ²¹ εἰ] ἢ E. ²² ὅτι] δεῖ A^b. ²³ ἀρχὰς A^b. ²⁴ ἀρχαὶ
 ἔσσονται G^b.I^b. ²⁵ ἐν καὶ τὸ ὄν F^b. ²⁶ μάλιστα λέγεται κατὰ πάντων F^b.
²⁷ τῶν ὄντων om. A^b. ²⁸ οὔτε τὸ ἐν—γένος A^b: ceteri ἐν εἶναι γένος οὔτε
 τὸ ἐν οὔτε τὸ ὄν.

οὔτε τὸ ὄν εἶναι γένος· ἀνάγκη μὲν γὰρ τὰς διαφορὰς ἐκά-
στου γένους καὶ εἶναι καὶ μίαν ^ωεἶναι ἐκάστην, ἀδύνατον ^κδὲ
κατηγορεῖσθαι ἢ τὰ ^γεἶδη τοῦ γένους ^κἐπὶ τῶν οἰκείων δια-
φορῶν, ἢ τὸ γένος ^αἄνευ τῶν αὐτοῦ εἰδῶν· ^βὥστ' εἴπερ τὸ
ἐν γένος ἢ τὸ ὄν, οὐδεμία διαφορὰ ^εοὔτε ὄν οὔτε ἐν ἔσται.
^ιἈλλὰ μὴν εἰ μὴ γένη, ^δοὐδ' ἀρχαὶ ἔσονται, εἴπερ ἀρχαὶ τὰ ⁸
γένη. ^υἘτι καὶ ^ετὰ μεταξὺ συλλαμβανόμενα μετὰ τῶν δια-
φορῶν ἔσται γένη μέχρι τῶν ἀτόμων· νῦν δὲ τὰ μὲν δοκεῖ
τὰ δ' οὐ δοκεῖ. Πρὸς δὲ τούτοις ἔτι μᾶλλον αἱ διαφοραὶ
ἀρχαὶ ἢ τὰ γένη· εἰ δὲ καὶ ^ιαὗται ἀρχαί, ἄπειροι ὥς εἰπεῖν
ἀρχαὶ γίγνονται, ἄλλως τε κἂν τις τὸ πρῶτον γένος ^εἀρχὴν
τιθῇ. ^ιἈλλὰ μὴν καὶ εἰ μᾶλλον ^ηγε ἀρχοειδὲς τὸ ἐν ἔστιν, ⁹
ἐν δὲ τὸ ἀδιαίρετον, ἀδιαίρετον δὲ ἅπαν ἢ κατὰ ^ιτὸ ποσὸν
ἢ ^κκατὰ τὸ εἶδος, πρότερον δὲ τὸ κατ' εἶδος, τὰ δὲ γένη
^ιδιαίρετὰ εἰς εἶδη, μᾶλλον ^μἂν ἐν τὸ ἔσχατον εἴη κατηγο-
ρούμενον· οὐ γάρ ^ηἔστι γένος ^οὁ ἄνθρωπος τῶν τινῶν ἀν-
θρώπων. ^υἘτι ἐν οἷς ^ρτὸ πρότερον καὶ ὕστερόν ^ιἔστιν, ¹⁰
οὐχ οἷόν τε τὸ ἐπὶ τούτων εἶναί τι παρὰ ταῦτα· οἷον εἰ
πρώτη τῶν ἀριθμῶν ἡ δυνάς, οὐκ ^ιἔσται τις ἀριθμὸς παρὰ
τὰ εἶδη ^βτῶν ἀριθμῶν· ὁμοίως δὲ ^ιοὐδὲ ^νσχῆμα παρὰ τὰ εἶδη
τῶν σχημάτων. Εἰ δὲ μὴ τούτων, σχολῇ τῶν γε ἄλλων
ἔσται τὰ γένη παρὰ τὰ εἶδη· τούτων γὰρ δοκεῖ μάλιστα
εἶναι γένη. ^ιἘν δὲ τοῖς ἀτόμοις οὐκ ἔστι τὸ μὲν πρότερον ¹¹
τὸ δ' ὕστερον. ^υἘτι ὅπου τὸ μὲν βέλτιον τὸ δὲ χεῖρον,
^ωἀεὶ τὸ βέλτιον πρότερον· ὥστ' ^κοὐδὲν τούτων ἂν εἴη γένος.
^ιἘκ μὲν οὖν τούτων μᾶλλον φαίνεται τὰ ἐπὶ τῶν ἀτόμων
κατηγορούμενα ^γἀρχαὶ εἶναι τῶν γενῶν. Πάλιν δὲ πῶς αὖ

^ω ἐκάστην εἶναι T. ^κ δε] γὰρ Gb.Ib. ^γ εἶδη ἄνευ τοῦ E.Gb.Ib. ^κ ἐπὶ
Ab, καὶ E.Gb.Ib. ^α ἄνευ τούτων τῶν Ab.Ib. ^β ὥς Ib. ^ε οὔτε ἐν
οὔτε ὄν E.S.T.Bb.Cb. ^δ οὐκ Fb. ^ε τὰ post καὶ om. T. ^ι αὗται E.
^ε τιθῇ ὡς ἀρχὴν Gb.Ib. ^η γε om. Fb. ^ι τὸ om. Ib. ^κ κατ' εἶδος Ab.
^ι διαίρεται Ib. ^μ ἐν ἂν εἴη τὸ ἔσχατον T. ἐν τὸ om. Gb. ^η ἔστι
ἔστι τὸ E, om. Fb. ^ο ὁ add. Ab.Gb.Ib. ^ρ τὸ om. Cb. ^ι ἔστι ante
τὸ πρότερον Fb. ^ι ἔστι S. ^β τῶν] τὰ τῶν Ab, τούτων τῶν Gb. ^ι οὐδὲ
om. Ab. ^ν σχήματα T. ^ω τὸ βέλτιον ἀεὶ S. ^κ οὐδὲ E.S.Ab.
^γ ἀρχὰς Fb.

12 δεῖ ^z ταύτας ^a ἀρχὰς ὑπολαβεῖν οὐ ῥάδιον ^b εἰπεῖν. Τὴν μὲν γὰρ ἀρχὴν δεῖ καὶ τὴν αἰτίαν ^c εἶναι παρὰ τὰ πράγματα ὧν ἀρχή, καὶ δύνασθαι εἶναι χωρίζομένην αὐτῶν· τοιοῦτον δὲ τί παρὰ τὸ καθ' ἕκαστον εἶναι ^d διὰ τί ἂν τις ὑπολάβοι, πλὴν ὅτι καθόλου κατηγορεῖται καὶ κατὰ πάντων; Ἀλλὰ μὴν εἰ διὰ τοῦτο, τὰ μᾶλλον καθόλου μᾶλλον θετέον ἀρχάς· ὥστε ἀρχαὶ τὰ πρῶτ' ἂν εἴησαν γένη.

4 Ἔστι δ' ἐχομένη ^e τε τούτων ἀπορία καὶ πασῶν χαλεπωτάτη καὶ ἀναγκαιοτάτη θεωρῆσαι, περὶ ἧς ὁ λόγος ἐφέστηκε νῦν. ^f Εἴτε γὰρ μὴ ἔστι τι παρὰ τὰ καθ' ἕκαστα, ^g τὰ δὲ καθ' ἕκαστα ἄπειρα, τῶν δ' ἀπείρων πῶς ἐνδέχεται λαβεῖν ἐπιστήμην; ^h Ἡ γὰρ ἐν τι καὶ ^b ταυτόν, καὶ ⁱ ἡ καθόλου τι ὑπάρχει, ταύτη πάντα γνωρίζομεν. Ἀλλὰ μὴν εἰ τοῦτο ἀναγκαῖον ἔστι, καὶ δεῖ τι εἶναι παρὰ τὰ καθ' ἕκαστα, ἥτοι τὰ ἔσχατα ἢ τὰ πρῶτα· τοῦτο δ' ὅτι ἀδύνατον ἄρτι διηπορήσαμεν. Ἔτι ^l εἰ ὅτι μάλιστα ἔστι ^m τι παρὰ τὸ σύνολον, ὅταν ⁿ κατηγορηθῇ τι τῆς ὕλης, πότερον, εἰ ἔστιν ^o εἶδος ^p τι, παρὰ πάντα δεῖ εἶναι τι, ἢ παρὰ μὲν ἓν εἶναι ^q παρὰ δ' ἓν μὴ εἶναι, ἢ παρ' οὐθέν; Εἰ μὲν οὖν μηθέν ἔστι παρὰ τὰ καθ' ἕκαστα, οὐθέν ἂν εἴη νοητὸν ἀλλὰ πάντα αἰσθητὰ καὶ ἐπιστήμη οὐθενός, εἰ μὴ τις εἶναι ^q λέγει τὴν αἰσθησιν ἐπιστήμην. Ἔτι ^r δ' οὐδ' αἰτίδιον οὐθέν οὐδ' ἀκίνητον· τὰ γὰρ αἰσθητὰ πάντα φθίρεται καὶ ἐν κινήσει ἔστιν. Ἀλλὰ μὴν εἴ γε αἰτίδιον ^s οὐθέν ἔστιν, οὐδὲ γένεσιν εἶναι δυνατόν· ἀνάγκη γὰρ εἶναι τι τὸ γιγνόμενον καὶ ἐξ οὗ γίγνεται καὶ ^t τούτων τὸ ἔσχατον ἀγέννητον, εἴπερ ἴσταται τε καὶ ἐκ ^u μὴ ὄντος ^v γενέσθαι ἀδύνατον. Ἔτι δὲ γενέσεως οὐσης καὶ κινήσεως ἀνάγκη ^x καὶ πέρας εἶναι· οὔτε γὰρ ἄπειρός ἔστιν

^z ταῦτα C^b.G^b. ^a ὑπολαβεῖν ἀρχὰς A^b. ^b εἰπεῖν om. A^b. ^c εἶναι ante δεῖ A^b. ^d διὸ C^b.G^b.I^b. ^e τε om. F^b. ^f εἰ A^b. ^g τὰ δὲ—ἀπειρα om. S. ^h ταυτό A^b. ⁱ ἡ om. S. ^k ἕκαστα] addunt vulgo ἀναγκαῖον ἂν εἴη τὰ γένη εἶναι παρὰ τὰ καθ' ἕκαστα. ^l εἰ] δ' A^b, om. F^b. ^m τι om. A^b. ⁿ κατηγορηθῆσης τῆς G^b. ^o εἶδος om. E. ^p τι om. S. ^q λέγει I^b. ^r δ' add. A^b. ^s μηθέν E.I^b. ^t τοῦτο G^b. ^v γίγνεσθαι F^b. ^w ὅτι δὲ ἐκ γενέσεως S. ^x καὶ ante πέρας om. S.

οὐδεμία κίνησις ἀλλὰ πάσης ἐστὶ τέλος, γίγνεσθαι τε οὐχ οἶόν τε τὸ ἀδύνατον γενέσθαι· τὸ δὲ γεγονὸς ἀνάγκη εἶναι ὅτε πρῶτον γέγονεν. Ἔτι δ' εἴπερ ἡ ὕλη ἐστὶ διὰ τὸ ἀγέννητος εἶναι, πολὺ ἔτι μᾶλλον εὐλογον εἶναι τὴν οὐσίαν ὅποτε ἐκείνη γίγνεται· εἰ γὰρ μήτε τοῦτο ἔσται μήτε ἐκείνη, οὐθὲν ἔσται τὸ παράπαν. Εἰ δὲ τοῦτο ἀδύνατον, ἀνάγκη ὅτι εἶναι παρὰ τὸ σύνολον τὴν μορφήν καὶ τὸ εἶδος. Εἰ δ' αὖ τις τοῦτο θήσει, ἀπορία ἐπὶ τίνων τε θήσει τοῦτο γ καὶ ἐπὶ τίνων οὐ. Ὅτι μὲν γὰρ ἐπὶ πάντων οὐχ οἶόν τε, φανερόν· οὐ γὰρ ἂν θείημεν εἶναι τινα οἰκίαν παρὰ τὰς τινὰς οἰκίας. Πρὸς δὲ τούτοις πότερον ἡ οὐσία μία πάντων ἔσται, οἶον τῶν ἀνθρώπων; Ἀλλ' ἄτοπον· ἱὲν γὰρ ἅπαντα ὦν ἡ οὐσία μία. Ἀλλὰ πολλὰ καὶ διάφορα; Ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἄλογον. Ἀμα δὲ καὶ πῶς γίγνεται ἡ ὕλη τούτων ἕκαστον καὶ ἔστι τὸ σύνολον ἅμφω ταῦτα; Ἔτι δὲ περὶ τῶν ἀρχῶν καὶ τόδε ἀπορήσειεν ἂν τις. Εἰ μὲν γὰρ εἶδει εἰσὶν ἓν, οὐθὲν ἔσται ἀριθμῶ ἓν, οὐδ' αὐτὸ τὸ ἓν καὶ τὸ ὄν. Καὶ τὸ ἐπίστασθαι πῶς ἔσται, εἰ μὴ τι ἔσται ἓν ἐπὶ πάντων; Ἀλλὰ μὴν εἰ ἀριθμῶ ἓν καὶ μία ἐκάστη τῶν ἀρχῶν, καὶ μὴ ὥσπερ ἐπὶ τῶν αἰσθητῶν ἄλλαι ἄλλων, οἶον τῆσδε τῆς συλλαβῆς τῷ εἶδει τῆς αὐτῆς οὔσης καὶ αἱ ἀρχαὶ εἶδει αἱ αὐταί· καὶ γὰρ αὗται ὑπάρχουσιν ἀριθμῶ ἕτεραι· εἰ δὲ μὴ οὕτως, ἀλλ' αἱ τῶν ὄντων ἀρχαὶ ἀριθμῶ ἓν εἰσιν, οὐκ ἔσται παρὰ τὰ στοιχεῖα οὐθὲν ἕτερον· τὸ γὰρ ἀριθμῶ ἓν ἡ τὸ καθ' ἕκαστον λέγειν διαφέρει οὐθέν· οὕτω γὰρ λέγομεν τὸ καθ' ἕκαστον τὸ ἀριθμῶ ἓν, καθόλου δὲ τὸ ἐπὶ τούτων.

ὅτε τὸ πρῶτον G^b.I^b. ἔτι S.B^b.C^b. α ὅποτε E. β γίγνεται] γίγνεται εἶναι T.A^b.G^b. γ εἰ—παράπαν om. S. δ ἐκείνο G^b. ε τι om. T.F^b. ζ τὴν] τι τὴν T. η αὐ τις] αὐθις T.G^b. θ τοῦτο θήσει T. ι ἐν γὰρ G^b.I^b: ceteri οὐ γὰρ ἐν. κ πάντα I^b. λ ἡ om. A^b. μ τούτοις A^b. ν ἡ] ποτε ἡ A^b. ο τούτων] τούτων ἐν G^b.I^b. π ἐκάστου T. ρ περὶ—τόδε om. A^b. ρ τόδε] τοῦτο F^b. σ εἶδη F^b. τ αὐτὸ] αὐ I^b. υ τὸ om. E.G^b. φ τὸ ante ὄν om. S.T. χ ὅπως F^b. ψ ἐπὶ add. E.S.A^b. αἱ add. A^b. αἱ om. T. β ἀρχαὶ add. A^b. γ ἐν om. E.S.A^b. δ τὸ ἀρ.] τῷ ἀρ. S.T.

- 10^ο Ὡσπερ οὖν εἰ τὰ τῆς ^εφωνῆς ἀριθμῷ ἦν στοιχεῖα ^εῴρισμένα, ἀναγκαῖον ἔην τοσαῦτα εἶναι τὰ πάντα γράμματα ^ηὅσαπερ ^ιτὰ στοιχεῖα, μὴ ὄντων γε δύο τῶν αὐτῶν μηδὲ πλείονων.
- 11 Οὐθενὸς δ' ἐλάττων ἀπορία παραλείπεται καὶ τοῖς νῦν καὶ τοῖς πρότερον, πότερον αἱ αὐταὶ τῶν φθαρτῶν καὶ τῶν ἀφθάρτων ἀρχαὶ εἰσιν ἢ ἕτεραι. Εἰ μὲν γὰρ αἱ αὐταὶ ^κεἰσι, πῶς τὰ μὲν ^ιφθαρτὰ τὰ δὲ ἀφθαρτα, καὶ διὰ τίν' αἰτίαν;
- 12 Οἱ μὲν οὖν περὶ Ἡσίοδον καὶ πάντες ὅσοι θεολόγοι μόνον ἐφρόντισαν τοῦ πιθανοῦ ^μτοῦ πρὸς αὐτούς, ἡμῶν δ' ὠλιγώρησαν· θεοὺς γὰρ ποιοῦντες τὰς ἀρχὰς καὶ ^νἐκ θεῶν γεγονέναι, τὰ μὴ γευσάμενα τοῦ νέκταρος καὶ τῆς ἀμβροσίας θνητὰ γενέσθαι φασίν, δηλον ^οὡς ταῦτα τὰ ὀνόματα γνῶριμα λέγοντες αὐτοῖς.
- 13 Καίτοι περὶ αὐτῆς τῆς ^απροσφορᾶς τῶν αἰτίων τούτων ὑπὲρ ἡμᾶς εἰρήκασιν. Εἰ μὲν γὰρ χάριν ^εἡδονῆς αὐτῶν ^ςθιγγάνουσιν, οὐθὲν αἷτια τοῦ εἶναι τὸ νέκταρ καὶ ἡ ἀμβροσία· εἰ δὲ τοῦ εἶναι, πῶς ἂν εἶεν ^εαἰδίοι ^νδεόμενοι
- 14 τροφῆς; Ἀλλὰ περὶ ^ωμὲν τῶν ^ςμυθικῶς σοφισζομένων οὐκ ἄξιον μετὰ σπουδῆς σκοπεῖν· ^γπαρὰ δὲ τῶν δι' ἀποδείξεως λεγόντων δεῖ πυνθάνεσθαι διερωτώντας τί ^ςδὴ ποτ' ἐκ τῶν αὐτῶν ὄντα τὰ μὲν αἰδία τὴν φύσιν ἐστὶ τὰ δὲ φθείρεται τῶν ὄντων. Ἐπεὶ δ' οὔτε αἰτίαν λέγουσιν οὔτε εὐλογον οὔτως ἔχειν, δηλον ὡς οὐχ αἱ αὐταὶ ἀρχαὶ ^ςοὐδὲ αἰτίαι ^βαὐτῶν ἂν εἶεν.
- 15 Καὶ γὰρ ὅνπερ οἰηθεὶς λέγειν ἂν τις μάλιστα ὁμολογουμένως αὐτῷ, Ἐμπεδοκλῆς, καὶ οὗτος ^εταυτὸν πέπονθεν· τίθησι μὲν γὰρ ἀρχὴν τινα αἰτίαν τῆς φθορᾶς τὸ νεῖκος, ^δδόξει δ' ἂν οὐθὲν ἦττον καὶ τοῦτο ^εγενεῶν ^εἔξω τοῦ

^ε φωνῆς ἐν ἀριθμῷ E.S.T.G^b.I^b. ^ε ῴρισμένω A^b. ^ς ἦν ἂν τ. E.S.
^η ὅσαπερ—πλείονων om. T. ^ι τὰ om. A^b. ^κ εἰσι om. A^b. ^ι ἀφθαρτα
τὰ δὲ φθαρτὰ E.T.G^b. ^μ τοῦ ante πρὸς om. G^b.I^b. ^ν ἐκ τῶν θεῶν
E.G^b. ^ο ὡς] δὲ ὡς S. ^ρ καίτοι καὶ περὶ E. ^α προσφορᾶς E.S.T.A^b.
^ε ἡδονῆς περὶ αὐτῶν E.S.T. ^ς ἐριγγάνουσιν G^b. ^ε αἰδίων T, αἰδία I^b.
^ν δεόμενα I^b. ^ω μὲν om. S. ^ς μυθικῶν A^b. ^γ περὶ S.T. ^ς δὴ om. T.
^β οὐδὲ αἱ αἰτίαι S. ^β αὐτῶν ἂν A^b: ceteri ἂν αὐτῶν. ^ε ταυτὸν A^b:
ceteri ταυτὸ. ^δ δόξει δ' ἂν οὐθὲν] ὡς δόξειεν ἂν, οὐθὲν δὲ A^b. ^ε γενεῶν
A^b. ^ε ἔξω] ἐξ αὐτοῦ G^b.

ένός· ἅπαντα γὰρ ἐκ τούτου ἑτάλλά ἐστι πλὴν ὁ θεός. Λέ- 16
γει γούν

ἐξ ὧν πάνθ' ὅσα τ' ἦν ὅσα τ' ἔσθ' ἢ ὅσα τ' ἔσται ^ι ὀπίσω,
δένδρεά τ' ἐβλάστησε καὶ ^κ ἄνδρες ἦδ' ἐ γυναῖκες,
θῆρες τ' οἰωνοὶ τε καὶ ὕδατοθρέμμονες ἰχθύς,
^λ καὶ τε θεοὶ δολιχαῖνες.

Καὶ χωρὶς δὲ τούτων δῆλον· ^μ εἰ γὰρ ^ν μὴ ἦν τὸ νεῖκος ἐν ^{ιγ}
τοῖς πράγμασιν, ἐν ᾗ ἦν ἅπαντα, ὡς φησὶν· ὅταν γὰρ ^ο συν-
έλθῃ, τότε ^ρ δ' ἔσχατον ^ϑ ἴστατο νεῖκος. ^ρ Διὸ καὶ συμβαί-
νει αὐτῷ τὸν εὐδαιμονέστατον ^β θεὸν ἦττον φρόνιμον εἶναι
τῶν ἄλλων· οὐ γὰρ γνωρίζει ^τ τὰ στοιχεῖα ^υ πάντα· τὸ γὰρ
νεῖκος οὐκ ἔχει, ἡ δὲ γνῶσις τοῦ ὁμοίου τῷ ὁμοίῳ.

Γαίῃ μὲν γάρ, φησί, γαῖαν ὑπάπαμεν, ὕδατι δ' ὕδωρ, 18
^ω αἰθέρι δ' αἰθέρα ^ζ δῖον, ^υ ἀτὰρ πυρὶ πῦρ αἰδηλον,
^ζ στοργὴν δὲ στοργῇ, νεῖκος δέ ^α τε νεῖκεῖ λυγρῷ.

Ἄλλ' ὅθεν δὴ ὁ λόγος, τοῦτό γε φανερόν, ὅτι συμβαίνει
αὐτῷ τὸ νεῖκος μὴθὲν μᾶλλον φθορᾶς ἢ τοῦ εἶναι ^β αἴτιον.
Ὅμοιως δ' οὐδ' ἡ φιλότης τοῦ εἶναι· συνάγουσα γὰρ εἰς τὸ
ἐν φθείρει τᾶλλα. Καὶ ἅμα δὲ αὐτῆς τῆς ^ε μεταβολῆς αἴ- 19
τιον οὐθὲν λέγει, ἀλλ' ^δ ἢ ^ε ὅτι οὕτως πέφυκεν·

ἀλλ' ὅτε δὴ μέγα νεῖκος ἐνὶ μελέεσσιν ἐθρέφθη,
^ε εἰς τιμὰς τ' ἀνόρουσε ^β τελειομένοιο χρόνοι,
ὅς σφιν ἀμοιβαῖος πλατέος ^η παρελήλαται ἔρκου,

ὡς ἀναγκαῖον μὲν ὄν μεταβάλλειν· αἰτίαν δὲ ^ι τῆς ἀνάγκης
οὐδεμίαν δηλοῖ. Ἄλλ' ὅμως τοσοῦτόν γε μόνον λέγει ὁμο- 20
λογουμένως· οὐ γὰρ τὰ μὲν φθαρτὰ τὰ δὲ ἀφθαρτα ποιεῖ

^β τᾶλλα om. T. ^η ὅσα τ' ἔστιν Ab. et margo E, om. S.Bb.Cb. et
pr. E. ^ι ὀπίσω om. Ab. ^κ ἄνδρες τ' ἦδ' Ab. ^λ καὶ] κἄν S.T.Ab.
^μ εἰ] εἰ μὲν T. ^ν μὴ ἦν τὸ νεῖκος Fb, μὴ ἐν ἦν τὸ νεῖκος Gb, μὴ ἐν ἦν
E.S.Bb.Cb, μὴ ἦν Ab, ἐνῆν T. ^ο συνέλθωσι Ab. ^ρ δ' add. Ab.
^ϑ ἴστατο Ab: ceteri ἴστα τὸ. ^ρ διὸ] ὡ Ab. ^β θεόν] βίον Gb. ^τ τὰ
στοιχεῖα om. Ab. ^υ ἅπαντα Ab.Cb. ^ω αἰθέρι—αἰδηλον om. E.S.T.Bb.
^ζ θεῖον Ab. ^υ ἀτὰρ πυρὶ πῦρ αἰδηλον om. Ab. ^ζ στοργῇ τε στοργῇ
S.T.Bb.Cb. ^α τι Bb.Cb. ^β αἴτιον om. Ab. ^ε μεταβολῆς τὸ αἴτιον Ab.
^δ ἢ add. E.T.Ab.Bb.Cb. ^ε ὅτι om. T. ^ε εἰς] ἐπὶ Gb.Ib. ^β τε-
λειομένοις χρόνοις Gb. ^η παρελήλατο E.T.Cb, παρήλατο S.Bb. ^ι τῆς
T.Ab: ceteri ἐξ.

τῶν ὄντων, ἀλλὰ πάντα φθαρτὰ πλὴν τῶν στοιχείων. Ἡ δὲ νῦν λεγομένη ἀπορία ἐστὶ διὰ τὴν τὰ μὲν τὰ δ' οὐ, εἴπερ ἐκ τῶν αὐτῶν ἐστίν. Ὅτι μὲν οὖν οὐκ ἂν εἴησαν αἱ αὐταὶ ἀρχαί, τοσαῦτα εἰρήσθω. Εἰ δὲ ἕτεραι ἀρχαί, μία μὲν ἀπορία πότερον ἀφθαρτοὶ καὶ ἡ αὐταὶ ἔσονται ἢ φθαρταί. Εἰ μὲν γὰρ φθαρταί, ὁ δὴλον ὡς ἀναγκαῖον καὶ ταύτας ἐκ τινῶν εἶναι. ἅπαντα γὰρ φθείρεται εἰς ταῦτ' ἐξ ὧν ἔστιν ὥστε συμβαίνει τῶν ἀρχῶν ἐτέρας ἀρχὰς εἶναι προτέρας. Τοῦτο δ' ἀδύνατον, καὶ εἰ ἴσταται καὶ εἰ βαδίζει εἰς ἀπειρον. Ἐτι δὲ πῶς ἔσται τὰ φθαρτά, εἰ αἱ ἀρχαὶ ἀναιρεθήσονται; Εἰ δὲ ἀφθαρτοὶ, διὰ τί ἐκ τῶν τούτων ἀφθάρτων οὐσῶν φθαρτὰ ἔσται, ἐκ δὲ τῶν ἐτέρων ἀφθαρτα; Τοῦτο γὰρ οὐκ εὐλογον, ἀλλ' ἢ ἀδύνατον ἢ πολλοῦ λόγου δεῖται. Ἐτι δὲ οὐδ' ἐγκεχείρηκεν οὐδεὶς ἐτέρας λέγειν, ἀλλὰ τὰς αὐτὰς ἀπάντων λέγουσιν ἀρχάς. Ἀλλὰ τὸ πρῶτον ἀπορηθὲν ἀποτρώγουσιν ὥσπερ τοῦτο μικρόν τι λαμβάνοντες.

Πάντων δὲ καὶ θεωρῆσαι χαλεπώτατον καὶ πρὸς τὸ γινώσκειν τὰληθὲς ἀναγκαιότατον, πότερόν ποτε τὸ ὄν καὶ τὸ ἐν οὐσίαι τῶν ὄντων εἰσί, καὶ ἐκάτερον αὐτῶν οὐχ ἕτερόν τι ὄν τὸ μὲν ἐν τὸ δὲ ὄν ἐστίν, ἢ δεῖ ζητεῖν τί ποτ' ἔστι τὸ ὄν καὶ τὸ ἐν ὡς ὑποκειμένης ἄλλης φύσεως. Οἱ μὲν γὰρ ἐκείνως, οἱ δ' οὕτως οἴονται τὴν φύσιν ἔχειν. Πλάτων μὲν γὰρ καὶ οἱ Πυθαγόρειοι οὐχ ἕτερόν τι τὸ ὄν οὐδὲ τὸ ἐν, ἀλλὰ τοῦτο αὐτῶν τὴν φύσιν εἶναι, ὡς οὕσης τῆς οὐσίας αὐτὸ τὸ ἐν εἶναι καὶ ὄν τι. Οἱ δὲ περὶ φύσεως, οἷον Ἐμπεδοκλῆς, ὡς εἰς γνωριμώτερον ἀνάγων λέγει ὅτι τὸ ἐν ὄν ἐστίν· δόξειε γὰρ ἂν λέγειν αὐτοῦ τὴν φιλίαν εἶναι· αἰτία γοῦν ἐστὶν αὕτη τοῦ ἐν εἶναι πάσιν. Ἄλλοι δὲ πῦρ, οἱ δ' ἀέρα φασὶν εἶναι τὸ ἐν τοῦτο καὶ τὸ ὄν, ἐξ οὗ τὰ ὄντα εἶναι τε καὶ γηγονέαι. Ὡς δ' αὕτως καὶ οἱ πλείω τὰ στοιχεῖα τιθέμενοι·

κ οὖν om. S. ἡ αὐταὶ E. ἢ πάντα Ab. ἢ τὰ om. T.Ab. ὁ μὲν] μὲν οὖν S. ἢ om. T. ἢ λέγειν add. Ab. ἢ λέγουσιν ἀπάντων Ab. ἢ καὶ post δὲ om. Gb.Ib. ἢ ποτε] τε Gb. ἢ τὸ μὲν ἐν om. S. ἢ ἐν καὶ τὸ ὄν Fb. ἢ αὐτὸ τὸ Fb, αὐτοῦ τὸ Ab: ceteri ταυτὸ. ἢ ὄν] ἐν Fb. ἢ τὸ ἐν ὄν] ποτε τὸ ἐν Ab. ἢ τοῦτο] ὅτι τοῦτο S, τοῦτο τί Ab.

ἀνάγκη γὰρ καὶ τούτοις τοσαῦτα λέγειν τὸ ^bἐν καὶ τὸ ὄν
 ὅσας περ ἀρχὰς εἶναί φασιν. Συμβαίνει δέ, εἰ μὲν τις μὴ
 θήσεται εἶναί ^cτινα οὐσίαν τὸ ἐν καὶ τὸ ὄν, μηδὲ τῶν ἄλλων
 εἶναι τῶν καθόλου μηθέν· ταῦτα γὰρ ἐστὶ καθόλου μάλιστα
 πάντων. Εἰ ^dδὲ μὴ ἔστι τι ἐν αὐτὸ μηδ' αὐτὸ ὄν, σχολεῖται ²⁸
 τῶν γε ἄλλων τι ἂν εἴη παρὰ τὰ λεγόμενα καθ' ἕκαστα.
^eἘτι δὲ μὴ ὄντος τοῦ ἐνὸς οὐσίας, δηλον ^fὅτι οὐδ' ἂν ἀρι-
 θμὸς εἴη ὡς ^gκεχωρισμένη ^hτις φύσις τῶν ὄντων· ὁ μὲν γὰρ
 ἀριθμὸς μονάδες, ἡ δὲ μονὰς ὅπερ ἐν τί ἐστιν. Εἰ ^δἔστι ²⁹
ⁱτι αὐτὸ ἐν ^kκαὶ ὄν, ἀναγκαῖον οὐσίαν ^lαὐτῶν εἶναι τὸ ^mἐν
 καὶ τὸ ὄν· οὐ γὰρ ἕτερόν τι ⁿκαθόλου ^oκατηγορεῖται, ἀλλὰ
^pταῦτα αὐτά. Ἀλλὰ μὴν εἴ ^γἔσται τι αὐτὸ ^qὄν καὶ αὐτὸ
 ἐν, πολλὴ ἀπορία πῶς ^rἔσται τι παρὰ ταῦτα ἕτερον, λέγω
 δὲ πῶς ἔσται πλείω ἐνὸς τὰ ὄντα. Τὸ γὰρ ἕτερον τοῦ ὄντος ³⁰
 οὐκ ἔστιν, ὥστε κατὰ τὸν Παρμενίδου ^sλόγον συμβαίνειν
 ἀνάγκη ἐν ἅπαντα εἶναι τὰ ὄντα καὶ τοῦτο εἶναι τὸ ὄν. Ἀμ-
 φότερος δὲ ^tδύσκολον· ^vἂν τε γὰρ μὴ ^hἢ τὸ ἐν οὐσία ἂν ^wτε
^hἢ ^xτι αὐτὸ ^yἐν, ἀδύνατον τὸν ἀριθμὸν οὐσίαν εἶναι. Ἐὰν ³¹
 μὲν ^zοὐκ μὴ ^hἢ, εἴρηται πρότερον δι' ^o· ἐὰν δὲ ^hἢ, ἡ αὐτὴ ἀπο-
 ρία καὶ περὶ τοῦ ὄντος. Ἐκ τίνος ^aγὰρ παρὰ τὸ ἐν ἔσται
 αὐτὸ ἄλλο ἐν; Ἀνάγκη ^bγὰρ ^cμὴ ἐν εἶναι· ἅπαντα δὲ τὰ
 ὄντα ^hἢ ἐν ^hἢ πολλά, ὧν ^dἐν ἕκαστον. Ἐτι εἰ ἀδιαιρέτον
 αὐτὸ τὸ ἐν, κατὰ ^eμὲν τὸ Ζήνωνος ἀξίωμα οὐθεν ἂν εἴη. ³²
 γὰρ μήτε προστιθέμενον μήτε ἀφαιρούμενον ^fποιεῖ μεῖζον

^b ἐν καὶ τὸ ὄν A^b: ceteri ὄν καὶ τὸ ἐν. ^c τινος οὐσίας S.A^b. ^d δέ] γὰρ A^b. ^e ὅτι G^b.I^b. ^f ὅτι om. G^b. ^g συγκεχωρισμένη S, omisso ὡς. ^h τις φύσις A^b: vulgo φύσις τις. ⁱ τι αὐτὸ] τὸ αὐτὸ G^b. ^k καὶ] καὶ αὐτὸ T.I^b. ^l εἶναι αὐτῶν G^b. ^m ὄν καὶ τὸ ἐν E.S.T. ⁿ καθόλου om. G^b.I^b. ^o κατηγορεῖται om. F^b. ^p αὐτὰ ταῦτα F^b. ^q ἐν καὶ αὐτὸ ὄν F^b. ^r ἐστὶ παρὰ ταῦτα ἕτερα F^b. ^s λόγον συμβαίνειν ἀνάγκη G^b.I^b, ἀνάγκη συμβαίνειν λόγον A^b: vulgo συμβαίνειν ἀνάγκη λόγον. ^t δύσκα- λον E. ^v ἐὰν A^b.G^b.I^b. ^w τε ^hἢ] τε μὴ ^hἢ G^b, τις θῆ F^b. ^x τι A^b.G^b. I^b, om. F^b: ceteri τὸ. ^y ἐν om. F^b. ^z οὐκ et ^hἢ om. G^b. ^a γὰρ παρὰ A^b.F^b: vulgo γὰρ καὶ παρὰ. ^b γὰρ] δὲ G^b.I^b. ^c μὴ ἐν A^b: ceteri μηδέν. ^d ἕκαστον ἐν G^b. ^e μὲν οὐκ τὸ T. ^f ποιεῖ μ. E.A: ceteri ποιεῖ τι μ.

ἔμῃ δὲ ἔλαττον, οὗ ^h φησιν εἶναι τοῦτο τῶν ὄντων, ὡς δῆλον ὅτι ὄντος μεγέθους τοῦ ὄντος. Καὶ εἰ μέγεθος, σωματικόν· τοῦτο γὰρ πάντῃ ὄν. Τὰ δὲ ἄλλα πῶς μὲν ⁱ προστιθέμενα ποιήσει μείζον, πῶς δ' οὐθέν, οἷον ἐπίπεδον καὶ γραμμὴ· στι-
 33 γμὴ δὲ καὶ μονὰς οὐδαμῶς. Ἄλλ' ἐπειδὴ ^k οὗτος θεωρεῖ φορτικῶς, ^l καὶ ἐνδέχεται εἶναι ἀδιαίρετόν ^m τι ὥστε καὶ οὕτως καὶ πρὸς ἐκείνον τιν' ⁿ ἀπολογίαν ἔχει (μείζον μὲν ^o γὰρ οὐ ποιήσει, πλείον δὲ προστιθέμενον τὸ τοιούτου)· ἀλλὰ πῶς ῥδὴ ἐξ ἐνός ^q τοιούτου ἢ πλειόνων ^r τοιούτων ἔσται μέγεθος;
^v Ὁμοιον γὰρ καὶ τὴν γραμμὴν ἐκ στιγμῶν εἶναι φάσκειν.
 34 Ἀλλὰ μὴν καὶ εἴ τις οὕτως ὑπολαμβάνει ὥστε ^s γενέσθαι, καθάπερ λέγουσί τινες, ἐκ τοῦ ἐνός αὐτοῦ καὶ ἄλλον μὴ ἐνός τινος τὸν ἀριθμόν, οὐθέν ἦττον ζητητέον διὰ τί καὶ πῶς ὅτε μὲν ἀριθμὸς ὅτε δὲ μέγεθος ἔσται τὸ γενόμενον, εἴπερ τὸ μὴ ἐν ^t ἢ ἀνισότης, καὶ ἡ αὐτὴ φύσις ἦν. Οὔτε γὰρ ὅπως ἐξ ἐνός καὶ ταύτης, ^v οὔτε ὅπως ἐξ ἀριθμοῦ τινὸς καὶ ταύτης γένοιτ' ἂν τὰ μεγέθη, δῆλον.

- 5 Τούτων δ' ἐχομένη ἀπορία, πότερον οἱ ἀριθμοὶ καὶ τὰ σώματα ^w καὶ τὰ ἐπίπεδα καὶ αἱ στιγμαὶ οὐσίαι τινές εἰσιν ἢ οὐ. Εἰ ^x γὰρ μὴ εἰσιν, διαφεύγει τί τὸ ὄν καὶ τίνες αἱ οὐσίαι τῶν ὄντων. Τὰ μὲν γὰρ πάθη καὶ αἱ κινήσεις καὶ τὰ πρὸς τι καὶ αἱ διαθέσεις καὶ οἱ λόγοι οὐθενὸς δοκοῦσιν οὐσίαν σημαίνειν· λέγονται γὰρ πάντα καθ' ὑποκειμένου τινός, καὶ
 2 οὐθέν τόδε τι. Ἄ δὲ ὕμάλιστα' ἂν δόξειε σημαίνειν οὐσίαν, ὕδωρ καὶ γῆ καὶ πῦρ ^z καὶ ἀήρ, ἐξ ὧν τὰ σύνθετα σώματα συνέστηκε, ^a τούτων θερμότητες μὲν καὶ ψυχρότητες καὶ τὰ τοιαῦτα πάθη, οὐκ οὐσίαι, τὸ δὲ σῶμα τὸ ταῦτα πεπονθὸς
 3 μόνον ὑπομένει ὡς ὄν τι καὶ οὐσία τις οὔσα. Ἀλλὰ μὴν τό

ε μηδὲ ἔλαττον add. A^b. ^h φησιν E.S.A^b: vulgo φασιν. ⁱ προστι-
 θεμένων A^b. ^k οὗτος E.T: ceteri οὕτως. ^l καὶ οὐκ ἐνδέχεται E.S.G^b.
^m τι om. E.S. ⁿ ἀπολογίαν ἔχει A^b, ἔχειν ἀπολογίαν S: ceteri ἔχει
 ἀπολογίαν. ^o γὰρ add. E.S.T.A^b. ^p δεῖ G^b. ^q τοῦτου G^b. ^r τοιού-
 των add. A^b. ^s γίνεσθαι T. ^t ἢ post ἐν om. F^b. ^v οὔτε ὅπως—
 ταύτης om. T. ^w καὶ τὰ ἐπίπεδα om. F^b. ^x μὴ γάρ G^b.I^b. ^y ἂν μά-
 λιστα G^b. ^z καὶ ἀήρ add. A^b. ^a τούτων δὲ θ. G^b.

^b γε σῶμα ^c ἦττον οὐσία τῆς ἐπιφανείας, καὶ αὕτη τῆς γραμ-
μῆς, καὶ ^d ἡ γραμμὴ τῆς μονάδος καὶ τῆς στιγμῆς· τούτοις
γὰρ ὄριστα τὸ σῶμα. Καὶ τὰ μὲν ἄνευ σώματος ἐνδέχεται
δοκεῖ εἶναι, τὸ δὲ σῶμα ἄνευ τούτων ^e εἶναι ἀδύνατον. Διόπερ ⁴
οἱ μὲν πολλοὶ καὶ οἱ πρότερον τὴν οὐσίαν καὶ τὸ ὄν φόντο
^f τὸ σῶμα εἶναι, ^g τὰ δὲ ἄλλα τούτου πάθη, ὥστε καὶ τὰς
ἀρχὰς τὰς τῶν σωμάτων ^h τῶν ὄντων εἶναι ἀρχὰς· οἱ δ' ὕστε-
ρον ⁱ καὶ σοφώτεροι τούτων εἶναι δόξαντες ἀριθμούς. Καθά- ⁵
περ οὖν εἵπομεν, εἰ μὴ ἔστιν οὐσία ταῦτα, ὅλως ^k οὐδεμία
ἐστὶν οὐσία οὐδὲ ὄν οὐθέν· οὐ γὰρ ^l δὴ τὰ ^m γε συμβεβηκότα
τούτοις ἄξιον ὄντα καλεῖν. Ἀλλὰ μὴν εἰ τοῦτο μὲν ὁμολο-
γεῖται, ὅτι ⁿ μᾶλλον ^o οὐσία ^p τὰ μήκη τῶν σωμάτων καὶ αἱ
στιγμαί, ταῦτα δὲ μὴ ὁρῶμεν ποίων ἂν εἴεν σωμάτων (ἐν γὰρ
τοῖς αἰσθητοῖς ἀδύνατον εἶναι), οὐκ ἂν εἴη οὐσία οὐδεμία.
^q Ἐτι ^r δὲ φαίνεται ταῦτα πάντα διαιρέσεις ὄντα ^s τοῦ σώ- ⁶
ματος, τὸ μὲν εἰς πλάτος, τὸ ^t εἰς βάθος, τὸ ^u εἰς μήκος.
Πρὸς δὲ τούτοις ὁμοίως ^v ἐν ἔστιν ἐν τῷ στερεῷ ὁποιοῦν
σχῆμα ^w ἡ οὐθέν· ὥστ' εἰ μὴδ' ἐν τῷ ^x λίθῳ Ἐρμῆς, οὐδὲ τὸ
ἡμισυ τοῦ κύβου ἐν τῷ κύβῳ οὕτως ὡς ἀφωρισμένον. Οὐκ ^y
ἄρα οὐδ' ἐπιφάνεια· εἰ γὰρ ὁποιοῦν, καὶ ^z αὕτη ἂν ^{aa} ἦν ἡ
ἀφορίζουσα τὸ ἡμισυ. Ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ γραμμῆς
^{bb} καὶ στιγμῆς καὶ μονάδος. Ὡστ' εἰ μάλιστα μὲν οὐσία τὸ
σῶμα, τούτου δὲ μᾶλλον ταῦτα, μή ἐστι δὲ ταῦτα μὴδ' οὐσίαι
τινές, διαφεύγει τί τὸ ὄν καὶ τίς ἡ οὐσία τῶν ὄντων. Πρὸς ⁸
γὰρ τοῖς εἰρημένοις καὶ τὰ περὶ τὴν γένεσιν καὶ τὴν φθορὰν
συμβαίνει ἄλογα. Δοκεῖ ^{cc} μὲν γὰρ ἡ οὐσία, ^{dd} εἰ μὴ ^{ee} οὐσα
πρότερον ^{ff} νῦν ἢ ^{gg} πρότερον οὐσα ὕστερον μὴ ^{hh} ἦ, μετὰ τοῦ

^b τε Ab.Gb. ^c ἦττων E. ^d ἡ γραμμὴ Ab: vulgo αὕτη. ^e εἶναι
om. E.S. ^f τὸ ante σῶμα add. E.Ab. ^g τὰ δὲ ἄλλα Ab: vulgo
τάλλα δέ. ^h τῶν om. Fb. ⁱ καὶ οἱ σ. Ab. ^k οὐδεμία] οὐδὲν Ab.
^l δὴ] ἂν Ab. ^m γε om. S. ⁿ μᾶλλον] μᾶλλον ἐστὶν T.Gb. ^o οὐσίαι S.
^p τῶν σωμάτων τὰ μήκη Gb.Ib. ^q δὲ add. Ab.Gb.Ib. ^r τοῦ om. Gb.Ib.
^s ἐν om. Fb. ^t ἡ οὐθέν add. Ab.Gb.Ib. ^u λίθῳ ὁ ἐρμῆς Ib. ^v αὕτη
ἂν] αὕτη Gb. ^w ἦν] εἴη Gb.Ib. ^x καὶ ἐπὶ γ. E.S.T.Gb. ^y μὲν om.
Ab. ^z εἰ μὴ add. Ab. ^{aa} οὐσα τὸ πρ. Ab. ^{bb} νῦν ἢ Brandis, om. Ab:
ceteri νῦν εἶναι. ^{cc} ἢ add. Ab.

γίγνεσθαι καὶ φθείρεσθαι ° ταῦτα πάσχειν· τὰς δὲ στιγμὰς καὶ τὰς γραμμὰς καὶ τὰς ἐπιφανείας οὐκ ἐνδέχεται οὔτε γίγνεσθαι οὔτε φθείρεσθαι, ὅτε μὲν οὐσας ὅτε δὲ οὐκ οὐσας.

9 Ὅταν γὰρ ἄπτηται ἢ διαιρῇται τὰ σώματα, ἅμα ὅτε μὲν μία ἀπτομένων, ὅτε δὲ δύο διαιρουμένων [†] γίγνονται· ὥστ' οὔτε [‡] συγκειμένων ἐστὶν ἀλλ' ^ῃ ἐφθαρται, διηρημένων τέ εἰσιν αἱ πρότερον οὐκ οὔσαι. Οὐ γὰρ δὴ ἡ ^ι γ' ἀδιαίρετος στιγμή διηρέθη εἰς δύο. Εἴ τε γίγνονται καὶ φθείρονται, 10 ἕκ τινος γίγνονται. Παραπλησίως δ' ἔχει καὶ περὶ τὸ νῦν τὸ ἐν ^κ τῷ χρόνῳ· οὐδὲ γὰρ τοῦτο ἐνδέχεται γίγνεσθαι καὶ φθείρεσθαι, ἀλλ' ὅμως ἕτερον αἰεὶ ^ι δοκεῖ ^ω εἶναι, οὐκ οὐσία τις οὔσα. Ὅμοιως δὲ δῆλον ὅτι ἔχει ^ν καὶ περὶ τὰς ° στιγμὰς καὶ τὰς γραμμὰς ^ρ καὶ τὰ ἐπίπεδα· ὁ γὰρ αὐτὸς λόγος· ἅπαντα γὰρ ὁμοίως ἢ πέρατα ἢ ^ι διαιρέσεις εἰσιν.

6 Ὅλως δ' ἀπορήσειεν ἂν τις διὰ τί καὶ δεῖ ζητεῖν [†] ἄλλ' ἅττα παρὰ ^ς τε τὰ αἰσθητὰ καὶ ^ι τὰ μεταξύ, οἷον ^δ ^ν τίθεμεν ² εἶδη. Εἰ γὰρ διὰ τοῦτο, ὅτι τὰ μὲν μαθηματικὰ τῶν δεῦρο ἄλλῳ μὲν τινι διαφέρει, τῷ δὲ ^ς πολλ' ἅττα ὁμοειδῆ εἶναι οὐθέν διαφέρει· ὥστ' οὐκ ἔσονται αὐτῶν αἱ ἀρχαὶ ὕαριθμῳ ἀφωρισμέναι, ὥσπερ οὐδὲ τῶν ἐνταῦθα γραμμάτων ^ς ἀριθμῳ μὲν ^ς πάντων οὐκ εἰσὶν αἱ ἀρχαὶ ὠρισμέναι, εἶδει δέ, ἐὰν μὴ λαμβάνῃ τις τησδὶ τῆς συλλαβῆς ἢ τησδὶ τῆς φωνῆς· τού- 3 των δ' ἔσονται καὶ ἀριθμῳ ὠρισμέναι. Ὅμοιως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μεταξύ· ἅπειρα γὰρ κακεῖ τὰ ὁμοειδῆ. Ὡστ' εἰ μὴ ἐστὶ παρὰ τὰ αἰσθητὰ καὶ τὰ μαθηματικὰ ἕτερ' ἅττα, οἷα λέγουσι τὰ εἶδη τινές, οὐκ ἔσται μία ἀριθμῳ ^β καὶ εἶδει οὐσία, οὐδ' αἱ ἀρχαὶ τῶν ὄντων ° ἀριθμῳ ἔσονται ποσαὶ τινες ἀλλὰ 4 εἶδει. Εἰ οὖν τοῦτο ἀναγκαῖον, καὶ τὰ εἶδη ἀναγκαῖον διὰ

° τοῦτο T.Gb. [†] γίγνεται Fb. [‡] συγκειμένου Ab. ^ῃ ἐφθαρτο E. ^ι δ' S. ^κ τῷ om. Gb.Ib. ^ι δοκεῖ ante αἰεὶ Gb, post εἶναι S. ^ω εἶναι om. Ab. ^ν καὶ τὰ περὶ Gb. ^ο γραμμὰς καὶ στιγμὰς T. τὰς add. Ab. ^ρ καὶ περὶ τὰ Gb. ^ι διαιρέσεις E. [†] ἄλλα τοιαῦτα Ab.Ib, ἄλλα τὰ τοιαῦτα Fb, ἄλλα τοιαῦτα ἄλλ' ἅττα Gb. ^ς τε add. Ab.Gb.Ib. ^ι τὰ post καὶ om. E. ^ν τίθεται μὲν Gb. ^ω ἤδη Fb. ^ς πολλὰ τὰ Ab. ^γ ἀφωρισμέναι ἀριθμῳ S. ^ς ἀριθμῶν Ab. ^ς πάντων om. Fb. ^β καὶ] καὶ τῷ Fb. ^ς ἀριθμῷ ἐν ἔσ. Ab.

τοῦτο εἶναι ^dτιθέναι. Καὶ γὰρ εἰ μὴ καλῶς διαρθροῦσιν οἱ λέγοντες, ἀλλ' ἔστι ^eγε τοῦθ' ὃ βούλονται, καὶ ἀνάγκη ^fταῦτα λέγειν ^gαὐτοῖς, ὅτι τῶν εἰδῶν οὐσία τις ^hἑκαστὸν ἔστι, καὶ οὐθὲν κατὰ συμβεβηκός. Ἀλλὰ μὴν εἴ γε θήσομεν ⁵τά ⁱτε εἶδη εἶναι, καὶ ^kἐν ἀριθμῷ τὰς ἀρχὰς ἀλλὰ μὴ εἶδει, εἰρήκαμεν ^lἀ συμβαίνειν ἀναγκαῖον ¹ἀδύνατα. Σύνεγγυς δὲ ^mτούτων ἔστι τὸ διαπορῆσαι πότερον δυνάμει ἔστι τὰ στοιχεῖα ἢ τίς ἕτερον τρόπον. Εἰ μὲν γὰρ ἄλλως, πῶς πρό- ⁶τερόν τι ἔσται τῶν ἀρχῶν ἄλλο; Πρότερον γὰρ ἢ δύναμις ἐκείνης τῆς αἰτίας, τὸ δὲ ⁿδυνατὸν οὐκ ἀναγκαῖον ἐκείνως πᾶν ἔχειν. Εἰ δ' ἔστι δυνάμει τὰ στοιχεῖα, ἐνδέχεται μὴθὲν εἶναι τῶν ὄντων δυνατὸν γὰρ εἶναι καὶ τὸ μήπω ὄν· γίγνεται μὲν γὰρ τὸ μὴ ὄν, οὐθὲν δὲ γίγνεται τῶν εἶναι ἀδυνάτων. Ταύτας ^oτε οὖν τὰς ἀπορίας ἀναγκαῖον ἀπορῆσαι περὶ τῶν ⁷ἀρχῶν, καὶ πότερον καθόλου εἰσὶν ἢ ὡς λέγομεν τὰ καθ' ἑκαστα. Εἰ μὲν γὰρ καθόλου, οὐκ ἔσονται οὐσίαι· οὐθὲν γὰρ τῶν κοινῶν τόδε τι σημαίνει, ἀλλὰ τοιόνδε, ἢ δ' οὐσία τόδε τι. Εἰ δ' ^pἔσται τόδε τι καὶ ἐκθέσθαι τὸ κοινῇ κατηγο- ⁸ρούμενον, πολλὰ ἔσται ζῶα ὁ Σωκράτης αὐτός τε καὶ ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸ ζῶον, εἴπερ σημαίνει ἑκαστὸν τόδε τι καὶ ἔν. Εἰ μὲν οὖν καθόλου αἱ ἀρχαί, ταῦτα συμβαίνει· εἰ δὲ μὴ ⁹καθόλου ἀλλ' ὡς τὰ καθ' ἑκαστα, οὐκ ἔσονται ^qἐπιστηταὶ καθόλου γὰρ ^rαἱ ἐπιστήμαι πάντων. Ὡστ' ἔσονται ἀρχαὶ ἕτεραι πρότεραι τῶν ἀρχῶν ^sαἱ ^tκαθόλου κατηγορούμεναι, ἄνπερ μέλλη ἔσεσθαι αὐτῶν ἐπιστήμη.

Γ.

Ἔστιν ἐπιστήμη τις ἢ θεωρεῖ τὸ ὄν ἢ ὄν καὶ τὰ ^vτούτῳ ὑπάρχοντα καθ' ^vαὐτό. Αὕτη δ' ἔστιν οὐδεμιᾷ τῶν ἐν μέρει λεγομένων ἢ αὐτῇ· οὐδεμία γὰρ τῶν ἄλλων ἐπισκοπεῖ καθό-

^d τιθέναι add. Ab. ^e γε add. Ab. ^f ταῦτα om. S. ^g αὐτοῦς Ab. ^h ἐκάστων T.Gb. ⁱ τε add. Ab. ^k ἐν om. E.S. ^l ἀδύνατα πρότερον. ^m σύνεγγυς Ab. ⁿ τούτῳ T. ^o ἀδύνατον Fb. ^p τε om. S. ^q ἐστὶ T.Gb. ^r ἐπιστήμαι Ab. ^s ἢ ἐπιστήμη Ab. ^t αἱ add. Ab. ^v καθόλοι ante ἀρχῶν T. ^v αὐτῷ et μοχ αὐτά Fb.

λου περὶ τοῦ ὄντος ἢ ὄν, ἀλλὰ μέρος αὐτοῦ τι ἀποτεμό-
 μенаи ^w περὶ τούτου θεωροῦσι τὸ συμβεβηκός, οἷον αἱ μαθη-
 2 ματικάι τῶν ἐπιστημῶν. Ἐπεὶ δὲ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἀκρο-
 τάτας αἰτίας ζητοῦμεν, δῆλον ὡς φύσεώς τινος αὐτὰς ἀναγ-
 καῖον εἶναι καθ' αὐτήν. Εἰ οὖν καὶ οἱ τὰ στοιχεῖα τῶν
 ὄντων ζητοῦντες ταύτας τὰς ἀρχὰς ἐζήτουν, ἀνάγκη καὶ τὰ
 στοιχεῖα τοῦ ὄντος εἶναι μὴ κατὰ συμβεβηκός, ἀλλ' ἢ
 3 ὄντα· διὸ καὶ ἡμῖν τοῦ ὄντος ἢ ὄν τὰς πρώτας αἰτίας λη-
 πτέον.

- 2 Τὸ δὲ ὄν λέγεται ^y μὲν πολλαχῶς, ἀλλὰ πρὸς ἓν καὶ μίαν
 τινὰ φύσιν, ^z καὶ οὐχ ὁμωνύμως ^a ἀλλ' ὥσπερ καὶ τὸ ὑγιεινὸν
 ἅπαν πρὸς ὑγίειαν, τὸ μὲν τῷ φυλάττειν, τὸ δὲ τῷ ποιεῖν,
 τὸ δὲ τῷ σημεῖον εἶναι τῆς ὑγείας, τὸ δ' ὅτι δεκτικὸν αὐτῆς.
 2 Καὶ τὸ ἱατρικὸν πρὸς ἱατρικὴν· τὸ μὲν γὰρ τῷ ἔχειν ^b τὴν
 ἱατρικὴν λέγεται ἱατρικόν, τὸ δὲ τῷ εὐφυνὲς εἶναι πρὸς αὐτήν,
 τὸ δὲ τῷ ἔργον εἶναι ^c τῆς ἱατρικῆς. ^d Ὁμοιοτρόπως δὲ καὶ
 3 ἄλλα ληψόμεθα λεγόμενα τούτοις. Οὕτω δὲ καὶ τὸ ὄν λέ-
 γεται πολλαχῶς μὲν, ^e ἀλλ' ἅπαν πρὸς μίαν ἀρχήν· τὰ μὲν
 γὰρ ὅτι ^f οὐσίαι, ὄντα λέγεται, τὰ δ' ὅτι πάθη οὐσίας, τὰ δ'
 ὅτι ὁδὸς εἰς οὐσίαν, ἢ ^g φθοραὶ ἢ στερήσεις ἢ ποιότητες ἢ
 ποιητικὰ ἢ γεννητικὰ οὐσίας, ἢ τῶν πρὸς τὴν οὐσίαν λεγο-
 μένων, ἢ τούτων ^h τινὸς ⁱ ἀποφάσεις ἢ οὐσίας· διὸ καὶ τὸ μὴ
 4 ὄν εἶναι μὴ ὄν φαμέν. Καθάπερ οὖν καὶ τῶν ὑγιεινῶν ἀπάν-
 των μία ἐπιστήμη ἐστίν, ὁμοίως τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.
 Οὐ γὰρ μόνον τῶν καθ' ἓν λεγομένων ἐπιστήμης ἐστὶ θεωρη-
 σαι μιᾶς, ἀλλὰ καὶ τῶν πρὸς μίαν λεγομένων φύσιν· καὶ γὰρ
 ταῦτα τρόπον τινὰ ^k λέγεται καθ' ἓν. Δῆλον οὖν ὅτι καὶ
 5 τὰ ὄντα μιᾶς θεωρησάι ἢ ὄντα. Πανταχοῦ δὲ κυρίως τοῦ
 πρώτου ἢ ἐπιστήμη, καὶ ἐξ οὗ τὰ ἄλλα ἤρτηται, καὶ δι' ὃ
 λέγονται. Εἰ οὖν τούτ' ἐστὶν ἡ οὐσία, τῶν οὐσιῶν ἂν δέοι

^w περὶ τοῦτο θεωροῦσι E.T., θεωροῦσι περὶ τοῦτο S.G^b. ^x ὄντας A^b,
 omissis διὸ—τάς. ^y μὲν om. F^b. ^z καὶ add. E.T.A^b. ^a ἀλλ'
 om. A^b. ^b τὴν add. A^b. ^c τὴν ἱατρικὴν A^b. ^d ὁμοίως S.T.G^b.
^e ἀλλ' ἅπαν A^b: vulgo ἀλλὰ πάν. ^f οὐσία S.A^b.G^b. ^g φθορὰ ἢ στερή-
 σεις A^b. ^h τινῶν T. ⁱ ἀπόφασις A^b. ^k λέγονται A^b.

τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς αἰτίας ἔχειν τὸν φιλόσοφον. Ἀπαντος δὲ γένους καὶ ¹ αἰσθησις μία ἐνὸς καὶ ἐπιστήμη, οἷον ^m ἢ γραμματικὴ μία οὐσα πάσας θεωρεῖ τὰς φωνάς. Διὸ καὶ 6 τοῦ ὄντος ⁿ ὅσα εἶδη θεωρῆσαι μιᾶς ἐστὶν ἐπιστήμης τῷ γένει, τὰ ^o τε εἶδη τῶν εἰδῶν. Εἰ δὴ τὸ ^p ἐν καὶ τὸ ὄν ταυτὸν καὶ μία φύσις, τῷ ἀκολουθεῖν ἀλλήλοις ὥσπερ ἀρχὴ καὶ αἷτιον, ἀλλ' οὐχ ὡς ἐνὶ λόγῳ δηλούμενα. Διαφέρει δ' οὐθὲν οὐδ' ἂν ὁμοίως ὑπολάβωμεν, ἀλλὰ καὶ πρὸ ἔργου μάλ- 7 λον. Ταῦτό γὰρ εἰς ἄνθρωπος καὶ ὦν ἄνθρωπος καὶ ἄν- 7 θρωπος, καὶ οὐχ ἕτερόν τι δηλοῖ κατὰ τὴν ^q λέξιν ἐπανα- διπλούμενον ^r τὸ ^s εἰς ἐστὶν ἄνθρωπος καὶ ἔστιν ἄνθρωπος· δηλὸν δ' ὅτι ^t οὐ χωρίζεται οὐτ' ἐπὶ γενέσεως οὐτ' ἐπὶ φθο- ρᾶς. Ὅμοιως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνός. Ὡστε φανερόν ἐστι ἢ πρόσθεσις ἐν τούτοις ταῦτό δηλοῖ, καὶ ^v οὐθὲν ἕτερον τὸ ἐν παρὰ τὸ ὄν. Ἐτι δ' ἢ ἐκάστου οὐσία ἐν ἐστὶν οὐ κατὰ συμ- 8 βεβηκός, ὁμοίως δὲ καὶ ὅπερ ὄν τι ὥσθ' ὅσα ^w περ τοῦ ἐνός εἶδη, τοσαῦτα καὶ τοῦ ὄντος ἐστίν· περὶ ὧν τὸ τί ἐστι τῆς αὐτῆς ἐπιστήμης τῷ γένει θεωρῆσαι, λέγω δ' οἷον περὶ ταυ- 9 τοῦ ^x καὶ ὁμοίου καὶ τῶν ἄλλων τῶν ^y τοιούτων. Σχεδὸν δὲ 9 πάντα ἀνάγεται τὰναντία εἰς τὴν ἀρχὴν ταύτην. ^z Τεθεω- ρήσθω ^a δ' ἡμῖν ταῦτα ἐν τῇ ἐκλογῇ τῶν ἐναντίων. Καὶ τοσαῦτα μέρη φιλοσοφίας ^b ἐστὶν ὅσα περ αἱ οὐσίαι· ὥστε ἀναγκαῖον εἶναι ^d πρώτην τινὰ καὶ ἐχομένην αὐτῶν. Ὑπάρ- 10 χει γὰρ εὐθὺς γένη ^e ἔχοντα τὸ ^f ἐν καὶ τὸ ὄν· διὸ καὶ ^g αἱ ἐπιστῆμαι ἀκολουθήσουσι τούτοις. Ἔστι γὰρ ὁ ^h φιλόσο- φος ὥσπερ ὁ μαθηματικὸς λεγόμενος· καὶ γὰρ αὕτη ἔχει μέρη, καὶ πρώτη τις καὶ δευτέρα ἐστὶν ἐπιστήμη καὶ ⁱ ἄλλαι

¹ ἐνὸς αἰσθησις μία Fb. ^m ἢ add. Ab. ⁿ ὅσα] ἢ ὄν ὅσα Ab, τὰ Fb. ^o τε] δὲ Fb. ^p ἐν καὶ τὸ ὄν Ab.Fb: vulgo ὄν καὶ τὸ ἐν. ^q τάξιν Cb. ^r τὸ] τί E. ^s εἰς—δηλὸν Ab: vulgo ἔστιν ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος, καὶ εἰς ἄνθρωπος· δηλὸν. ^t οὐχ ὀρίζεται S.T.Gb. ^v οὐδὲν ἔτι ἕτερον Ab. ^w περὶ τοῦ T. ^x καὶ τοῦ ὁμοίου S.Gb. ^y post τοιούτων S.Gb. καὶ τῶν τούτοις ἀντικειμένων. ^z τεθεωρήσθω Ab, θεωρεῖσθω Fb, ceteri τε- θεώρηται. sed T. hęc τεθ.—ἐναντίων om. ^a δὲ τοῦτο ἡμῖν Fb. ^b εἰ- σὼν Fb. ^c ὅσα T.Fb. ^d τινὰ πρώτην E.S.T. ^e ἔχον Ab. ^f ἐν καὶ τὸ ἐν E.S.T.Gb. ^g αἱ add. Ab. ^h φιλ. οὕτως ὥσπερ Ab. ⁱ ἄλλαι S.Gb.

- 11 ἐφεξῆς ἐν τοῖς μαθήμασιν. Ἐπεὶ δὲ μιᾶς τάντικείμενα θεω-
ρῆσαι, τῷ δ' ἐνὶ ἀντίκειται πλήθος, ἀπόφασιν δὲ καὶ στέρη-
σιν μιᾶς ἐστὶ θεωρῆσαι διὰ τὸ ἀμφοτέρως θεωρεῖσθαι τὸ ἐν,
οὗ ἢ ἀπόφασις ἢ ^k ἢ στέρησις ^l ἢ ἀπλῶς λεγομένη ὅτι οὐχ
^m ὑπάρχει ⁿ ἐκείνῳ ἢ τινι γένει· ἔνθα μὲν οὖν τῷ ἐνὶ ἢ δια-
φορὰ πρόσεστι παρὰ τὸ ἐν τῇ ἀποφάσει (ἀπουσία γὰρ ἢ
ἀπόφασις ἐκείνου ἐστίν), ἐν δὲ τῇ στερήσει καὶ ὑποκειμένη
12 τις φύσις γίγνεται, καθ' ἧς λέγεται ἢ στέρησις. Τῷ ο' δ'
ἐνὶ πλήθος ἀντίκειται, ὥστε καὶ τάντικείμενα τοῖς εἰρημένοις,
τό τε ἕτερον ^p καὶ ἀνόμοιον καὶ ἄνισον, καὶ ὅσα ἄλλα λέ-
γεται ἢ κατὰ ^q ταῦτα ἢ ^r κατὰ πλήθος καὶ τὸ ἐν, ^s τῆς εἰρη-
μένης γνωρίζειν ἐπιστήμης· ὧν ^t ἐστὶ καὶ ἡ ἐναντιότης· δια-
13 φορὰ γάρ τις ἢ ἐναντιότης, ἢ ^v δὲ διαφορὰ ἐτερότης. Ὡστ'
ἐπειδὴ ^w πολλαχῶς τὸ ἐν λέγεται, καὶ ταῦτα πολλαχῶς μὲν
λεχθήσεται, ὅμως δὲ μιᾶς ἅπαντά ^x ἐστὶ γνωρίζειν· οὐ γὰρ
εἰ πολλαχῶς, ἐτέρας, ἀλλ' εἰ μήτε καθ' ἐν μήτε πρὸς ἐν οἱ
14 λόγοι ^y ἀναφέρονται. ^z Ἐπεὶ δὲ πάντα πρὸς τὸ πρῶτον
^a ἀναφέρεται, οἷον ὅσα ἐν λέγεται πρὸς τὸ ^b πρῶτον ἐν,
ὡσαύτως φατέον καὶ περὶ ταυτοῦ καὶ ἐτέρου καὶ τῶν ἐναν-
τίων ἔχειν· ὥστε διελόμενον ποσαχῶς λέγεται ἕκαστον οὕτως
ἀποδοτέον πρὸς τὸ πρῶτον ἐν ἐκάστη κατηγορίᾳ, πῶς πρὸς
ἐκεῖνο λέγεται· τὰ μὲν γὰρ τῷ ἔχειν ἐκεῖνα, τὰ δὲ τῷ ποιεῖν,
15 τὰ δὲ κατ' ἄλλους λεχθήσεται τοιοῦτους τρόπους. Φανερόν
οὖν, ^d ὅπερ ἐν ταῖς ἀπορίαις ἐλέχθη, ὅτι μιᾶς περὶ τούτων
καὶ τῆς οὐσίας ἐστὶ λόγον ἔχειν. Τοῦτο δ' ἦν ἐν τῶν ἐν
τοῖς ἀπορήμασιν. Καὶ ἐστὶ τοῦ φιλοσόφου περὶ πάντων

^k ἢ post ἢ om. S. ^l ἢ T.Ab: vulgo ἢ. ^m ὑπάρξει S.Gb. ⁿ ἐκεῖνο Gb. ^o δ' om. Fb. ^p καὶ τὸ ἀνόμοιον S.Gb. ^q ταῦτα T.Fb, ταυτὰ E.Ab: vulgo αὐτὰ. ^r κατὰ τὸ πλ. Fb. ^s τοῖς εἰρημένοις E. ^t ἐστὶ] ἐν τι E.S.T.Gb, E.S.Gb. addito ἐστὶ post ἐναντιότης. ^v δὲ διαφορὰ] δὲ ἐναντιότης Ab. ^w τὸ ἐν πολλαχῶς T. ^x γνωρίζειν ἐστὶ E.S.T.Gb. ^y post ἀναφέρονται E.S.Gb. τότε ἐτέρας. ^z ἐπεὶ—ἀναφέρεται om. T. ^a ἀναφέρετε E, ἀναφέρονται Ab. ^b πρῶτως Ab. ^c ἐκεῖνα T.Ab. ^d ὅπερ—ἐλέχθη om. Ab. ἐν τισι λείπει τὸ ὅπερ ἐν ταῖς ἀπορίαις ἐλέχθη margo E.

δύνασθαι θεωρεῖν. Εἰ γὰρ μὴ τοῦ φιλοσόφου, τίς ἔσται 16
 ὁ ἐπισκεψόμενος εἰ ταὐτὸ Σωκράτης καὶ Σωκράτης καθή-
 μενος, ἢ εἰ ἐν ἐναντίον, ἢ τί ἐστὶ τὸ ἐναντίον, ἢ ποσαχῶς
 λέγεται; Ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων.
 Ἐπεὶ οὖν τοῦ ἐνὸς ἢ ἐν καὶ τοῦ ὄντος ἢ ὄν ταῦτα καθ' αὐτά 17
 ἐστὶ πάθη, ἀλλ' οὐχ ἢ ἀριθμοὶ ἢ γραμμαὶ ἢ πῦρ, δῆλον
 ὡς ἐκείνης τῆς ἐπιστήμης καὶ τί ἐστὶ γνωρίσαι καὶ τὰ συμ-
 βεβηκότ' αὐτοῖς. Καὶ οὐ ταύτῃ ἀμαρτάνουσιν οἱ περὶ αὐτῶν 18
 σκοπούμενοι ὡς οὐ φιλοσοφούντες, ἀλλ' ὅτι πρότερον ἢ οὐ-
 σία, περὶ ἧς οὐθὲν ἐπαίουσιν, ἐπεὶ ὥσπερ ἐστὶ καὶ ἀριθμοῦ ἢ
 ἀριθμὸς ἴδια πάθη, οἷον περιττότης ἀρτιότης, συμμετρία
 ἰσότης, ὑπεροχὴ ἔλλειψις, καὶ ταῦτα καὶ καθ' αὐτοὺς
 καὶ πρὸς ἀλλήλους ὑπάρχει τοῖς ἀριθμοῖς· ὁμοίως δὲ καὶ
 στερεῶ καὶ ἀκινήτῃ καὶ κινουμένῃ ἄβαρεϊ τε καὶ βάρος
 ἔχοντι ἔστιν ἕτερα ἴδια· οὕτω καὶ τῷ ὄντι ἢ ὄν ἐστὶ τινὰ
 ἴδια, καὶ ταῦτ' ἐστὶ περὶ ὧν τοῦ φιλοσόφου ἐπισκέψασθαι
 τὰληθές. Σημεῖον δέ· οἱ γὰρ διαλεκτικοὶ καὶ σοφισταὶ 19
 ταῦτὸν μὲν ὑποδύονται σχῆμα τῷ φιλοσόφῳ (ἢ γὰρ σο-
 φιστικὴ φαινομένη μόνον σοφία ἐστί, καὶ οἱ διαλεκτικοὶ δια-
 λέγονται περὶ ἀπάντων), κοινὸν δὲ πᾶσι τὸ ὄν ἐστίν. Δια-
 λέγονται δὲ περὶ τούτων δῆλον ὅτι διὰ τὸ τῆς φιλοσοφίας
 εἶναι αὐτὰ οἰκεία. Περὶ μὲν γὰρ τὸ αὐτὸ γένος στρέ- 20
 φεται ἡ σοφιστικὴ καὶ ἡ διαλεκτικὴ τῇ φιλοσοφίᾳ, ἀλλὰ
 διαφέρει τῆς μὲν τῷ τρόπῳ τῆς δυνάμεως, τῆς δὲ τοῦ βίου
 τῇ προαιρέσει. Ἔστι δὲ ἡ διαλεκτικὴ πειραστικὴ περὶ
 ὧν ἡ φιλοσοφία γνωριστικὴ, ἡ δὲ σοφιστικὴ φαινομένη, οὐσα
 ὅ οὐ. Ἐτι τῶν ἐναντίων ἡ ἑτέρα συστοιχία στέρησις, καὶ 21
 πάντα ἀνάγεται εἰς τὸ ὄν καὶ τὸ μὴ ὄν, καὶ ἐν καὶ πλη-
 θος, οἷον στάσις τοῦ ἐνός, κίνησις δὲ τοῦ πλήθους. Τὰ δ'

ἔστιν et mox ταῦτὸν F^b. ἢ ἢ ἀριθμὸς Ab.F^b, οἱ ἀριθμοὶ T. ε γραμμὴ
 Ab. ἢ ἐαυτοὺς plerique. ἰ ἄβαρεϊ τε] καὶ ἄβαρεϊ Ab. κ οὕτω—
 ἴδια om. Ab. ἱ καὶ οἱ σοφ. F^b. ἡ ταῦτα εἶναι Ab. ἡ στρ. καὶ
 ἡ F^b. ο ἡ post καὶ om. E. p τῇ om. Ab. q περ.] ἡ περ. T.
 ἡ πάντα F^b. ἡ τὸ post καὶ om. F^b. τ ἐν] εἰς ἐν E.S.G^b, εἰς τὸ
 ἐν T.

- ὄντα καὶ τὴν οὐσίαν ὁμολογοῦσιν ^ν ἐξ ἐναντίων σχεδὸν ἅπαν-
 τες συγκείσθαι· πάντες ^ω γοῦν τὰς ἀρχὰς ἐναντίας λέγουσιν.
 22 Οἱ μὲν γὰρ περιττὸν καὶ ἄρτιον, οἱ δὲ θερμὸν καὶ ψυχρόν,
 οἱ δὲ πέρας καὶ ἄπειρον, οἱ δὲ φιλίαν καὶ νείκος. ^κ Πάντα
 δὲ καὶ τᾶλλα ^γ ἀναγόμενα φαίνεται εἰς τὸ ἓν ^κ καὶ πλῆθος·
 εἰλήφθω γὰρ ἡ ἀναγωγὴ ^α ἡμῖν. Αἱ δ' ἀρχαὶ καὶ παντελῶς
 23 ^β αἰ παρὰ τῶν ἄλλων ὡς ^ε εἰς γένη ταῦτα πίπτουσιν. Φανε-
 ρὸν οὖν καὶ ἐκ τούτων ὅτι μιᾶς ἐπιστήμης τὸ ὄν ^δ ἢ ὄν θεω-
 ρῆσαι. Πάντα γὰρ ἡ ἐναντία ἡ ἐξ ἐναντίων, ἀρχαὶ δὲ τῶν
 ἐναντίων ^δ τὸ ἓν ^ε καὶ πλῆθος. Ταῦτα ^ε δὲ μιᾶς ἐπιστήμης,
 εἴτε καθ' ἓν λέγεται εἴτε μή, ὥσπερ ἴσως ἔχει ^ε καὶ τὰληθές.
 Ἄλλ' ὁμως εἰ καὶ πολλαχῶς ^β λέγεται τὸ ἓν, πρὸς τὸ πρῶ-
 24 ^{τον} ^ι τᾶλλα ^κ λεχθήσεται καὶ τὰ ἐναντία ὁμοίως. ^ι Καὶ διὰ
 τοῦτο ^μ καὶ εἰ μή ἐστι τὸ ὄν ^ν ἢ τὸ ἓν καθόλου καὶ ταῦτὸ
 ἐπὶ πάντων ἢ χωριστόν, ὥσπερ ἴσως οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ ^ο τὰ
 μὲν πρὸς ἓν τὰ δὲ ^π τῷ ἐφεξῆς, καὶ διὰ τοῦτο οὐ τοῦ γεωμέ-
 τρου θεωρῆσαι τί τὸ ἐναντίον ἢ τέλειον ἢ ^α ὄν ἢ ἓν ἢ ταῦτόν
 25 ἢ ἕτερον, ἀλλ' ἢ ἐξ ὑποθέσεως. Ὅτι μὲν οὖν μιᾶς ἐπιστή-
 μης τὸ ὄν ἢ ὄν θεωρῆσαι, καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ ἢ ὄν, δη-
 λον, καὶ ὅτι οὐ μόνον τῶν οὐσιῶν ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπαρχόντων
 ἡ αὐτὴ θεωρητικὴ, τῶν τε εἰρημένων καὶ περὶ προτέρου καὶ
 ὑστέρου, καὶ γένους ^ρ καὶ εἶδους, καὶ ὅλου καὶ μέρους καὶ τῶν
 ἄλλων τῶν τοιούτων.
- 3 Δεκτέον δὲ πότερον μιᾶς ἢ ἐτέρας ἐπιστήμης περὶ τε τῶν
 ἐν τοῖς μαθήμασι καλουμένων ἀξιωματίων καὶ περὶ τῆς οὐσίας.
 Φανερόν δὴ ὅτι μιᾶς τε καὶ τῆς ^σ τοῦ φιλοσόφου καὶ ἡ περὶ
 τούτων ^ε ἐστὶ σκέψις· ἅπασι γὰρ ^ν ὑπάρχει τοῖς οὐσιν, ἀλλ'
 οὐ γένοιε τινὶ χωρὶς ἰδίᾳ τῶν ἄλλων. Καὶ χρῶνται μὲν πάν-

^ν σχεδὸν ἅπαντες ἐξ ἐναντίων Fb. ^ω γοῦν om. T. ^κ ἅπαντα Ab.
^γ φαίνεται ἀναγόμενα Ab. ^κ καὶ τὸ πλῆθος T. ^α ἡμῖν] ἡμῖν ἐν τῷ πρώτῳ
 περὶ ἀγαθοῦ T. ^β αἰ παρὰ] καὶ παρὰ T. ^ε εἰς γένη εἰς τ. Ab. ^δ ἢ ὄν
 et τὸ ἓν om. T. ^ε καὶ τὸ πλῆθος T. ^ε δὲ καὶ μιᾶς Ab. ^ε καὶ add. Ab.
^β τὸ ἓν λέγεται Ab. ^ι ἄλλο S. ^κ ἀναχθήσεται T. ^ι καὶ διὰ τοῦτο om.
 Ab. ^μ καὶ om. S. ^ν ἢ καὶ τὸ Ab. ^ο τὸ μὲν—τὸ δὲ E. ^π τῷ om.
 S.T. ^α ἐν ἢ ὄν E.S. ^ρ καὶ ὅλου καὶ εἶδους S. ^σ τοῦ] τούτου S. ^ε ἐστὶ
 σκέψις] ἐπίσκεψις Ab. ^ν τοῖς οὐσιν ὑπάρχει S.

τες, ὅτι τοῦ ^ω ὄντος ἐστὶν ἡ ὄν, ἕκαστον δὲ τὸ γένος ^α ὄν.
 Ἐπὶ τοσοῦτον δὲ χρῶνται, ἐφ' ὅσον αὐτοῖς ἱκανόν· τοῦτο δ' ^α
 ἔστιν, ὅσον ἐπέχει τὸ γένος περὶ οὗ φέρουσι τὰς ἀποδείξεις.
 Ὡστ' ἐπεὶ δῆλον ὅτι ἡ ὄντα ὑπάρχει πάσι (τοῦτο γὰρ αὐ-
 τοῖς τὸ κοινόν), τοῦ περὶ ^α τὸ ὄν ἡ ὄν γνωρίζοντος καὶ περὶ
 τούτων ἐστὶν ἡ θεωρία. Διόπερ οὐθεὶς τῶν κατὰ μέρος ἐπι- ³
 σκοπούντων ἐγχειρεῖ λέγειν τι περὶ αὐτῶν, ^α εἰ ἀληθὴ ^β ἢ μὴ,
 οὔτε γεωμέτρης οὔτ' ἀριθμητικός, ἀλλὰ τῶν φυσικῶν ἐνίοι,
 εἰκότως τοῦτο δρῶντες· μόνοι γὰρ ᾤοντο περὶ ^α τε τῆς ὅλης
 φύσεως σκοπεῖν καὶ περὶ τοῦ ὄντος. Ἐπεὶ δ' ἔστιν ^δ ἔτι ⁴
 τοῦ φυσικοῦ ^ε τις ἀνωτέρω (ἐν γάρ τι γένος τοῦ ὄντος ^ε ἢ
 φύσις), τοῦ καθόλου καὶ ^ε τοῦ περὶ τὴν πρώτην οὐσίαν θεω-
 ρητικοῦ καὶ ἡ περὶ τούτων ^β αὖν εἴη σκέψις. Ἔστι δὲ ^ι σοφία
 τις καὶ ἡ φυσικὴ, ἀλλ' οὐ πρώτη. Ὅσα δ' ἐγχειροῦσι τῶν ⁵
 λεγόντων τινὲς περὶ τῆς ἀληθείας, ὃν τρόπον δεῖ ἀποδέ-
 χεσθαι, δι' ἀπαιδευσίαν τῶν ἀναλυτικῶν τοῦτο δρῶσιν· δεῖ
 γὰρ περὶ τούτων ἡκεῖν προεπισταμένους, ἀλλὰ μὴ ἀκούοντας
 ζητεῖν. Ὅτι μὲν οὖν τοῦ φιλοσόφου καὶ τοῦ περὶ πάσης ⁶
 τῆς οὐσίας θεωροῦντος ἡ πέφυκεν, καὶ περὶ τῶν συλλογιστι-
 κῶν ἀρχῶν ἐστὶν ἐπισκέψασθαι, δῆλον. Προσθήκει δὲ τὸν
 μάλιστα γνωρίζοντα περὶ ἕκαστον γένος ἔχειν λέγειν τὰς
 βεβαιotáτας ἀρχὰς τοῦ πράγματος, ὥστε καὶ τὸν περὶ τῶν
 ὄντων ἡ ὄντα ^κ τὰς πάντων βεβαιοτάτας. Ἔστι δ' οὗτος ὁ ^γ
 φιλόσοφος. Βεβαιιοτάτη δ' ἀρχὴ πασῶν περὶ ἣν διαψευ-
 σθῆναι ἀδύνατον· γνωριμωτάτην ^ι τε γὰρ ἀναγκαῖον εἶναι
 τὴν τοιαύτην (περὶ γὰρ ^α μὴ γνωρίζουσιν, ἀπατῶνται πάν-
 τες) καὶ ἀνυπόθετον. Ἦν ^μ γὰρ ἀναγκαῖον ἔχειν τὸν ὅτι- ⁸
 οὖν ^η ξυνιέντα τῶν ὄντων, τοῦτο οὐχ ^ο ὑπόθεσις· ^ρ δὲ δὲ γνω-
 ρίζειν ἀναγκαῖον τῷ ὅτι οὖν γνωρίζοντι, καὶ ἡκεῖν ^θ ἔχοντα

^ω ὄντως E. ^α οὐ T, ἐν Ab. ^υ ὅτι om. T. ^α τὸ ὄν] τοῦ ὄν S.
^α εἰ S.Ab, εἰ ἡ E: vulgo εἰ ἡ. ^β ἢ [εἴτε T. ^α τε om. Ab. ^δ ἔτι
 om. S. ^ε τις E.T.Ab: ceteri τι. ^ε ἢ φύσις τοῦ ὄντος S. ^ε τοῦ post
 καὶ om. T. ^β εἴη ἂν S. ^ι τις σοφία S.Ab. ^κ τὰς περὶ πάντων Ab.
^ι τε om. T. ^μ γὰρ ἂν ἀναγκαῖον T. ^η ξυνιέντα Ab. ^ο ὑποθέσει Ab.
^ρ δ] οὐ S. ^θ ἔχοντι E.S.T.

ἀναγκαῖον. Ὅτι μὲν οὖν ἡ τοιαύτη πασῶν βεβαιοτάτη
 9 ἀρχή, δηλονότι τίς δ' ἔστιν αὕτη, μετὰ ταῦτα λέγουμεν. Τὸ
 γὰρ αὐτὸ ἅμα ὑπάρχειν τε καὶ μὴ ὑπάρχειν ἀδύνατον τῷ
 αὐτῷ καὶ κατὰ τὸ αὐτό· καὶ ὅσα ἄλλα ᾧ προσδιορισαίμεθ'
 ἂν, ἔστω προσδιωρισμένα πρὸς τὰς λογικὰς δυσχερείας.
 Αὕτη ὅδη πασῶν ἐστὶ βεβαιοτάτη τῶν ἀρχῶν ἔχει γὰρ
 10 τὸν εἰρημένον διορισμόν. Ἀδύνατον γὰρ ὄντινόν ταῦτόν
 ὑπολαμβάνειν εἶναι καὶ μὴ εἶναι, καθάπερ τινὲς οἴονται λέ-
 γειν Ἡράκλειτον· οὐκ ἔστι γὰρ ἀναγκαῖον, ἃ τις λέγει,
 11 ταῦτα καὶ ὑπολαμβάνειν. Εἰ δὲ μὴ ἐνδέχεται ἅμα ὑπάρ-
 χειν τῷ αὐτῷ τὰναντία (ᾧ προσδιωρίσθω δ' ἡμῖν καὶ ταύτη
 τῇ προτάσει τὰ εἰωθότα), ἐναντία δ' ἐστὶ δόξα δόξη ἢ τῆς
 ἀντιφάσεως, φανερόν ὅτι ἀδύνατον ἅμα ὑπολαμβάνειν τὸν
 αὐτὸν εἶναι καὶ μὴ εἶναι τὸ αὐτό· ἅμα γὰρ ἂν ἔχοι τὰς ἐναν-
 12 τίας δόξας ὁ διεψευσμένος περὶ τούτου. Διὸ πάντες οἱ
 ἀποδεικνύοντες εἰς ταύτην ἀνάγουσιν ἐσχάτην δόξαν· φύσει
 γὰρ ἀρχὴ καὶ τῶν ἄλλων ἀξιωματῶν αὕτη πάντων.
 4 Εἰσὶ δὲ τινες οἳ, καθάπερ εἵπομεν, αὐτοὶ τε ἐνδέχεσθαι
 φασὶ τὸ αὐτὸ εἶναι καὶ μὴ εἶναι, καὶ ὑπολαμβάνειν οὕτως.
 Χρῶνται δὲ τῷ λόγῳ τούτῳ πολλοὶ καὶ τῶν περὶ φύσεως.
 Ἡμεῖς δὲ νῦν εἰλήφαμεν ὥς ἀδυνάτου ὄντος ἅμα εἶναι καὶ
 μὴ εἶναι, καὶ διὰ τούτου ἐδείξαμεν ὅτι βεβαιοτάτη αὕτη τῶν
 2 ἀρχῶν πασῶν. Ἀξιούσι δὲ καὶ τοῦτο ἀποδεικνύειν τινὲς
 δι' ἀπαιδευσίαν· ἔστι γὰρ ἀπαιδευσία τὸ μὴ γινώσκειν τί-
 νων δεῖ ζητεῖν ἀπόδειξιν καὶ τίνων οὐ δεῖ. Ὅλως μὲν γὰρ
 3 πάντων ἀδύνατον ἀπόδειξιν εἶναι· εἰς ἅπειρον γὰρ ἂν
 βαδίζοι, ὥστε μὴδ' οὕτως εἶναι ἀπόδειξιν. Εἰ δὲ τινων μὴ
 δεῖ ζητεῖν ἀπόδειξιν, τίνα ἀξιούσιν εἶναι μᾶλλον τοιαύτην

ἡ βεβαιοτάτη ἢ τοιαύτη πασῶν ἀρχὴ Αῇ, ἡ τοιαύτη ἀρχὴ πασῶν βεβαιο-
 τάτη S.T. ὡς λέγουμεν S.T. τε add. Αῇ.Fῇ. τῷ αὐτῷ καὶ κατὰ om.
 Cῇ, καὶ om. S. ᾧ προσδιωρισμένα, omisso ἂν, Αῇ.Fῇ. ἔστω] οὕτως
 τὰ Αῇ. ὅδη πασῶν E.S.T. μὴ ἐνδέχεται μὴ ὑπάρχειν ἅμα S. αὐτῷ
 ὑπάρχειν Αῇ. ᾧ προσδιωρίσθω ἡμῖν Αῇ. ταῦτα S.T.Αῇ. ἅμα
 ἀδύνατον Αῇ. διεψευσμένος E. οἱ add. Αῇ.Fῇ. καὶ μὴ ὑπ. T.
 ὥς add. E.S.Αῇ.Fῇ. τούτου S. ἀπασῶν Αῇ. δὲ T. πάν-
 των Αῇ. ἀπόδειξιν ἀδύνατον S. ἀπόδειξιν om. T. μᾶλλον εἶναι T.

ἀρχὴν οὐκ ἂν ἔχοιεν εἰπεῖν. Ὑποτίθεται δ' ἀποδείξαι ἐλεγκτικῶς καὶ περὶ τοῦτου ὅτι ἡ ἀδύνατον, ἂν μόνον τι λέγῃ ὁ ἀμφοτεροτέρων ἂν δὲ μηθέν, γελοῖον τὸ ζητεῖν λόγον πρὸς τὸν μηθενὸς ἔχοντα λόγον, ἢ ἢ μὴ ἔχει· ὅμοιος γὰρ φυτῷ ὁ τοιοῦτος ἢ τοιοῦτος ἦδη. Τὸ δ' ἐλεγκτικῶς ἀποδείξαι λέγω διαφέρειν καὶ τὸ ἀποδείξαι, ὅτι ὁ ἀποδεικνύων μὲν ἂν δόξειεν αἰτεῖσθαι τὸ ἐν ἀρχῇ, ἄλλου δὲ τοῦ τοιούτου αἰτίου ὄντος ἐλεγχος ἂν εἴη καὶ οὐκ ἀπόδειξις. Ἀρχὴ δὲ πρὸς ἅπαντα τὰ τοιαῦτα οὐ τὸ ἀξιούν ἢ εἶναι τι λέγειν ἢ μὴ εἶναι (τοῦτο μὲν γὰρ τάχ' ἂν τις ὑπολάβοι τὸ ἐξ ἀρχῆς αἰτεῖν), ἀλλὰ τὸ σημαίνειν γέ τι καὶ αὐτῷ καὶ ἄλλῳ τοῦτο γὰρ ἀνάγκη, εἴπερ λέγοι τι. Εἰ γὰρ μή, οὐκ ἂν εἴη τῷ τοιούτῳ λόγος, οὐτ' αὐτῷ πρὸς αὐτὸν οὔτε πρὸς ἄλλον. Ἄν δέ τις τοῦτο διδῷ, ἔσται ἀπόδειξις· ἦδη γάρ τι ἔσται ὠρισμένον. Ἀλλ' αἴτιος οὐχ ὁ ἀποδεικνύς ἀλλ' ὁ ὑπομένων· ἀναιρῶν γὰρ λόγον ὑπομένει λόγον. Ἐπεὶ δὲ ὁ τοῦτο συγχωρήσας συγκεχώρηκε τι ἀληθὲς εἶναι χωρὶς ἀποδείξεως, ὥστε οὐκ ἂν πᾶν οὕτως καὶ οὐχ οὕτως ἔχοι. Πρῶτον μὲν οὖν δῆλον ὡς τοῦτό γ' αὐτὸ ἀληθές, ὅτι σημαίνει τὸ ὄνομα τὸ εἶναι ἢ μὴ εἶναι τοδί· ὥστ' οὐκ ἂν πᾶν οὕτως καὶ οὐχ οὕτως ἔχοι. Ἐπεὶ εἰ τὸ ἀνθρώπος σημαίνει ἔν, ἔστω τοῦτο τὸ ζῶον δίπουν. Λέγω δὲ τὸ ἐν σημαίνειν τοῦτο· εἰ τοῦτ' ἔστιν ἄνθρωπος, ἂν ὅτι τι ἀνθρώπος, τοῦτ' ἔσται τὸ ἀνθρώπῳ εἶναι. Διαφέρει δ' οὐθὲν οὐδ' εἰ πλείω τις φαίη σημαίνειν, μόνον δὲ ὠρισμένα· τεθείη γὰρ ἂν ἐφ' ἐκάστῳ τῷ λόγῳ ἕτερον ὄνομα. Λέγω δ' οἶον, εἰ μὴ φαίη τὸ ἀνθρώπος ἐν σημαίνειν, πολλὰ δέ, ὧν ἑνὸς μὲν εἰς λό-

ἡ ἀδύνατον om. S. ἡ ζητεῖν τὸν λ. C^b. ἢ μὴ ἔχει A^b.F^b: ceteri μηθέν εἶναι (ἔχειν B^b.) λόγον. ἢ ἦδη A^b, ἢ ἦδη ἐστίν T: ceteri om. ὁ om. A^b. αἰτεῖσθαι S.A^b. x τοῦ om. T. γ αἰτίου om. A^b. z εἴη om. S.B^b.C^b. ἢ οὐχί A^b. ἢ ἀξίωμα οὖν ἢ S.B^b.C^b. c τάχ' om. T. d τι om. A^b. e αὐτῷ A^b. f εἰ] οὐ S.B^b.C^b. g οὐτ' αὐτῷ A^b: ceteri οὐθ' αὐτῷ. h ἔαν A^b. i ἐτι—ἔχοι add. A^b. k ἅπαν A^b. l τοῦτο om. T. m εἰ] τὸ εἰ A^b. n ἀνθρώπος om. A^b. o ἢ] εἰ A^b. p ἔσται A^b.F^b: ceteri ἐστι. q εἰ ἐπὶ πλείω A^b. r τῷ add. A^b. s τὸν ἀνθρώπον E.S.T. t ὧν εἰς μὲν εἴη λόγος A^b.

γος, τὸ ζῶον ὁρίπουν. ^ωΕἰσὶ δὲ καὶ ἕτεροι πλείους, ὠρισμένοι
 δὲ τὸν ἀριθμόν· τεθείη γὰρ ἂν ἴδιον ὄνομα καθ' ἕκαστον ^πτῶν
 10 λόγων. Εἰ δὲ μὴ τεθείη ἀλλ' ἄπειρα σημαίνειν φαίη, φανε-
 ρὸν ὅτι οὐκ ἂν εἴη λόγος· τὸ γὰρ μὴ ἔν ^γτι σημαίνειν οὐθέν
 σημαίνειν ἐστίν, μὴ σημαινόντων δὲ τῶν ὀνομάτων ἀνήρηται τὸ
 διαλέγεσθαι πρὸς ἀλλήλους, κατὰ δὲ τὴν ἀλήθειαν καὶ πρὸς
 αὐτόν· οὐθέν γὰρ ἐνδέχεται νοεῖν ^μμὴ νοοῦντα ἔν. Εἰ δ' ἐν-
 11 δέχεται, τεθείη ἂν ὄνομα τούτῳ τῷ πράγματι ἔν. ^αἘστω
^βδὴ, ὥσπερ ^εἐλέχθη κατ' ἀρχάς, ^δσημαίνόν τι τὸ ὄνομα καὶ
 σημαῖνον ἔν. Οὐ δὴ ἐνδέχεται τὸ ^εἄνθρωπῳ εἶναι ^ισημαί-
 νειν ὅπερ μὴ εἶναι ἀνθρώπῳ, εἰ τὸ ἄνθρωπος σημαίνει ^σμὴ
 12 μόνον καθ' ἑνὸς ἀλλὰ καὶ ἔν. Οὐ γὰρ τοῦτο ἀξιούμεν τὸ
 ἔν σημαίνειν τὸ καθ' ἑνός, ἐπεὶ οὕτω γε καὶ τὸ μουσικὸν καὶ
^ητὸ λευκὸν καὶ ^ιτὸ ἄνθρωπος ἐν ἐσήμαινεν, ὥστε ἔν ἅπαντα
 ἔσται· συνώνυμα γάρ. Καὶ οὐκ ἔσται εἶναι καὶ μὴ εἶναι τὸ
 αὐτὸ ἀλλ' ἢ καθ' ὁμωνυμίαν, ὥσπερ ^κἂν εἰ ὃν ἡμεῖς ἄνθρωπον
 13 καλούμεν, ἄλλοι μὴ ἄνθρωπον καλοῖεν. Τὸ δ' ἀπορούμενον
 οὐ τοῦτό ἐστιν, εἰ ἐνδέχεται ^ιτὸ αὐτὸ ἅμα ^μεἶναι καὶ μὴ
 εἶναι ἄνθρωπον τὸ ὄνομα, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα. Εἰ δὲ μὴ ση-
 μαίνει ἕτερον τὸ ἄνθρωπος καὶ τὸ μὴ ἄνθρωπος, δῆλον ὅτι
 καὶ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπῳ τοῦ εἶναι ἀνθρώπῳ· ὥστ' ἔσται τὸ
 14 ἀνθρώπῳ εἶναι ^νμὴ ἀνθρώπῳ εἶναι· ἔν γὰρ ἔσται. Τοῦτο
 γὰρ σημαίνει ^οτὸ εἶναι ἔν, ὡς λώπιον καὶ ἰμάτιον, εἰ ὁ λόγος
 εἰς. Εἰ δ' ἔσται ἔν, ἔν σημαίνει τὸ ἀνθρώπῳ εἶναι καὶ μὴ
 ἀνθρώπῳ. Ἀλλ' ἐδέδεικτο ὅτι ἕτερον σημαίνει. Ἀνάγκη
 τοίνυν, εἴ τι ἔστιν ἀληθὲς εἰπεῖν, ὅτι ἄνθρωπος ζῶον εἶναι
 15 δέπουν· τοῦτο γὰρ ἦν ὃ ἐσήμαινε τὸ ἄνθρωπος. Εἰ δ' ἀνάγκη
 Ρ τοῦτο, οὐκ ἐνδέχεται μὴ εἶναι ^ιτὸ αὐτὸ ζῶον δέπουν· τοῦτο

^ν δέπουν om. E. ^ω εἰεν Ab. ^π τὸν λόγον T. Ab. ^γ τι om. E. S. T. Ab.
^μ μὴ Ab: ceteri μηθέν. ^α ἔσται Fb. ^β δὴ] ἀρα δὴ T, δὲ Fb. ^ε ἐλέχθη
 καὶ κατ' E. ^δ σημαίνειν τι Ab. ^ε ἄνθρωπος S. ^ι σημαίνειν—εἶναι]
 σημαίνειν ἀνθρώπῳ μὴ εἶναι Ab. ^σ μὴ om. S. ^η τὸ post καὶ add. Ab.
^ι τὸ om. E. S. T. ^κ ἂν om. T. ^ι ἅμα τὸ αὐτὸ E. S. T. ^μ εἶναι καὶ]
 καὶ εἶναι καὶ S. ^ν μὴ ἀνθρώπῳ εἶναι] τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπῳ S. ^ο τὸ εἶναι
 ἔν] ἔν τὸ Ab. Ρ τοῦτο E. Ab: ceteri τότε. ^ι τὸ Ab: ceteri τότε.

γὰρ σημαίνει τὸ ἀνάγκη εἶναι, τὸ ἀδύνατον εἶναι μὴ εἶναι ἄνθρωπον. Οὐκ ἄρα ἐνδέχεται ἅμα ἀληθὲς εἶναι εἰπεῖν τὸ αὐτὸ ἄνθρωπον εἶναι καὶ μὴ εἶναι ἄνθρωπον. Ὁ ὁ αὐτὸς λόγος 16 καὶ ἐπὶ τοῦ μὴ εἶναι ἄνθρωπον· τὸ γὰρ ἀνθρώπῳ εἶναι καὶ τὸ μὴ ἀνθρώπῳ εἶναι ἕτερον σημαίνει, εἴπερ καὶ τὸ λευκὸν εἶναι καὶ τὸ ἄνθρωπον εἶναι ἕτερον· πολὺ γὰρ ἀντίκειται ἐκεῖνο μᾶλλον, ὥστε σημαίνειν ἕτερον. Εἰ δὲ καὶ τὸ λευ- 17 κὸν φήσῃ τὸ αὐτὸ καὶ ἐν σημαίνειν, πάλιν τὸ αὐτὸ ἐροῦμεν ὅπερ καὶ πρότερον ἐλέχθη, ὅτι ἐν πάντα ἐστὶ καὶ οὐ μόνον τὰ ἀντικείμενα. Εἰ δὲ μὴ ἐνδέχεται τοῦτο, συμβαίνει τὸ λεχθέν, ἂν ἀποκρίνηται τὸ ἐρωτώμενον. Ἐὰν δὲ προστιθῇ 18 ἐρωτῶντος ἀπλῶς καὶ τὰς ἀποφάσεις, οὐκ ἀποκρίνεται τὸ ἐρωτώμενον. Οὐθὲν γὰρ κωλύει εἶναι τὸ αὐτὸ καὶ ἄνθρω- 18 πον καὶ λευκὸν καὶ ἄλλα μυρία τὸ πλῆθος· ἀλλ' ὅμως ἐρο- μένου εἰ ἀληθὲς εἰπεῖν ἄνθρωπον τοῦτο εἶναι ἢ οὐ, ἀποκρι- τέον τὸ ἐν σημαῖνον, καὶ οὐ προσθετόν ὅτι καὶ λευκὸν καὶ μέγα. Καὶ γὰρ ἀδύνατον ἁπειρά γ' ὄντα τὰ συμβεβη- κότα διελθεῖν ἢ οὐκ ἅπαντα διελθέτω ἢ μηθέν. Ὁμοίως 19 τοῖνυν εἰ καὶ μυριάκις ἐστὶ τὸ αὐτὸ ἄνθρωπος καὶ οὐκ ἄν- θρωπος, οὐ προσαποκριτέον τῷ ἐρομένῳ εἰ ἔστιν ἄνθρωπος, ὅτι ἔστιν ἅμα καὶ οὐκ ἄνθρωπος, εἰ μὴ καὶ τὰλλα ὅσα συμβέβηκε προσαποκριτέον, ὅσα ἐστὶν ἢ μὴ ἐστίν· ἐὰν δὲ τοῦτο ποιῇ, οὐ διαλέγεται. Ὅλως δ' ἀναιροῦσιν οἱ τοῦτο λέγοντες οὐσίαν καὶ τὸ τί ἦν εἶναι. Πάντα γὰρ ἀνάγκη 20 συμβεβηκέναι φάσκειν αὐτοῖς, καὶ τὸ ὅπερ ἀνθρώπῳ εἶναι ἢ ζῷον εἶναι, ἢ μὴ εἶναι. Εἰ γὰρ ἔσται τι ὅπερ ἀνθρώπῳ εἶναι, τοῦτο οὐκ ἔσται μὴ ἀνθρώπῳ εἶναι ἢ μὴ εἶναι ἀνθρώπῳ, καί- τοι αὐταὶ ἀποφάσεις τούτου· ἐν γὰρ ἦν ὃ ἐσήμνη, καὶ ἦν τοῦτο τινὸς οὐσία. Τὸ δ' οὐσίαν σημαίνειν ἐστὶν ὅτι οὐκ 21

τ αὐτὸς δὲ Αβ. ε εἶναι ἀνθρώπῳ Τ. τ σημαίνει Αβ. ν φησι Αβ. w ἐν τὰ πάντα S. x ἐρωτῶντος τινος ἀπλῶς S.T. y τὸ αὐτὸ εἶναι Αβ. z ἐρωμένου E. a γ' om. S. b οὐκ τὰ ἅπαντα πάντα διελθετέον Αβ. c ἐρωμένῳ E. d ἅμα] ἀλλὰ Αβ. e μὴ καὶ] καὶ μὴ S. f εἶναι μὴ εἶναι πάντα Αβ. g ἢ] τὸ μὴ ἢ Cb. h—ἀνθρώπῳ εἶναι om. E. h μὴ εἶναι τι ἦν εἶναι τινός. εἰ Αβ. i ἐσήμανε T.Aβ. k οὐσία τῇδ' οὐσία S. l ση- μαίνειν δ' αὐτῆς ἐστὶν Αβ.

ἄλλο τι τὸ εἶναι αὐτῷ. Εἰ δ' ἔσται ^μ αὐτῷ τὸ ὅπερ ἀνθρώπῳ εἶναι ^η ἢ ὅπερ ^ο μὴ ἀνθρώπῳ εἶναι ἢ ὅπερ μὴ εἶναι ἀνθρώπῳ, ἄλλο ^ρ τι ἔσται. Ὡστ' ἀναγκαῖον αὐτοῖς λέγειν ὅτι οὐθενὸς ἔσται τοιοῦτος λόγος, ἀλλὰ πάντα κατὰ συμβεβηκός· ^ι τούτῳ γὰρ διώρισται οὐσία καὶ τὸ συμβεβηκός· τὸ γὰρ λευκὸν τῷ ἀνθρώπῳ συμβέβηκεν, ὅτι ^τ ἔστι μὲν λευκός ἀλλ' οὐχ ὅπερ λευκόν. Εἰ δὲ πάντα κατὰ συμβεβηκός λέγεται, οὐθὲν ἔσται πρῶτον τὸ καθόλου, ^ε εἰ αἰεὶ τὸ συμβεβηκός καθ' ὑποκειμένου τινὸς σημαίνει τὴν κατηγορίαν. Ἀνάγκη ἄρα εἰς ἄπειρον ἰέναι. Ἀλλ' ἀδύνατον ^ι οὐδὲ γὰρ ^ν πλείω συμπλέκεται δυοῖν· τὸ γὰρ συμβεβηκός οὐ συμβεβηκότε συμβεβηκός, εἰ μὴ ὅτι ἄμφω συμβέβηκε ταύτῳ.

24 Δέγω δ' οἶον τὸ λευκὸν ^ω μουσικόν, καὶ τοῦτο λευκόν, ὅτι ἄμφω τῷ ἀνθρώπῳ συμβέβηκεν. Ἀλλ' οὐχ ὁ Σωκράτης μουσικός ^κ οὕτως, ὅτι ἄμφω συμβέβηκεν ἐτέρῳ τινί. Ἐπεὶ τοίνυν τὰ μὲν οὕτως τὰ δ' ^υ ἐκείνως λέγεται συμβεβηκότα, ὅσα οὕτως λέγεται ὡς τὸ λευκὸν τῷ Σωκράτει, οὐκ ἐνδέχεται ἄπειρα εἶναι ἐπὶ τὸ ^α ἄνω, οἶον τῷ Σωκράτει τῷ ^α λευκῷ ἕτερόν τι συμβεβηκός· οὐ γὰρ γίγνεται τι ἐν ἐξ ἀπάντων.

25 Οὐδὲ δὴ τῷ λευκῷ ^β ἕτερόν τι ἔσται συμβεβηκός, οἶον τὸ μουσικόν· οὐθέν τε ^γ γὰρ μᾶλλον τοῦτο ἐκείνῳ ἢ ἐκείνῳ τούτῳ συμβέβηκεν, καὶ ἅμα διώρισται ὅτι τὰ μὲν ^δ οὕτω συμβέβηκε, τὰ δ' ὡς τὸ μουσικόν Σωκράτει· ὅσα δ' οὕτως, οὐ συμβεβηκότε συμβέβηκε ^ε τὸ συμβεβηκός, ἀλλ' ὅσα ^ι ἐκείνως, ὥστ' οὐ πάντα κατὰ συμβεβηκός λεχθήσεται. Ἔσται ἄρα τι καὶ ὡς οὐσίαν σημαῖνον. Εἰ δὲ τοῦτο, δέδεικται ὅτι ἀδύνατον ἅμα κατηγορεῖσθαι τὰς ἀντιφάσεις. Ἔτι εἰ ἀληθεῖς αἱ ἀντιφάσεις ἅμα ^κ κατὰ τοῦ αὐτοῦ πᾶσαι, δῆλον ὡς

27 ἅπαντα ἔσται ἐν. Ἔσται γὰρ τὸ αὐτὸ καὶ τριήρης καὶ τοῖ-

^μ αὐτῷ τὸ] τί Ab. ^η ἢ add. Ab. ^ο ἀνθρώπῳ μὴ Ab. ^ρ τι add. Ab. ^ι τοῦτο S.T. τούτῳ—συμβεβηκός om. E. ^τ ἔσται S. ^ε εἰ δ' αἰεὶ E.S.T. ^ι οὐ S.T. ^ν πλείω] δύο Ab. ^ω μουσικόν] καὶ μ. T. ^κ οὕτως S. ^υ ἐκείνως] ἄλλως T. ^α ἄνω] ἀνθρώπῳ T. ^α λευκῷ καὶ ἔτ. T. ^β ἔσται ἕτερόν τι S. ^γ γὰρ om. T. ^δ τούτῳ Ab. ^ε τὸ om. E.S. ^ι ἐκείνως S. ^κ κατὰ] καὶ S.

χος καὶ ἄνθρωπος, εἰ κατὰ ^h παντός ⁱ τι ἢ καταφῆσαι ἢ ἀποφῆσαι ἐνδέχεται, καθάπερ ἀνάγκη τοῖς τὸν Πρωταγόρου ^k λέγουσι λόγον. Εἰ γὰρ τῷ ^l δοκεῖ μὴ εἶναι τριήρης ὁ ἄνθρωπος, δῆλον ^m ὅτι οὐκ ⁿ ἔστι τριήρης· ὥστε καὶ ἔστιν, εἴπερ ^o ἡ ἀντίφασις ἀληθής. Καὶ γίγνεται δὴ τὸ τοῦ Ἀναξ-²⁸ αγόρου, ὁμοῦ πάντα χρήματα· ὥστε μηθὲν ἀληθῶς ^p ὑπάρχειν. Τὸ ἀόριστον οὖν ^q εἰοίκασιν λέγειν, καὶ οἰόμενοι ^r τὸ ὃν λέγειν περὶ τοῦ μὴ ὄντος λέγουσιν· τὸ γὰρ δυνάμει ὃν καὶ μὴ ἐντελεχείᾳ ^s τὸ ἀόριστόν ἐστιν. Ἀλλὰ μὴν λεκτέον γ' ²⁹ αὐτοῖς κατὰ παντός τὴν κατάφασιν ἢ τὴν ἀπόφασιν· ἄτοπον γὰρ εἰ ἐκάστῳ ἢ μὲν αὐτοῦ ἀπόφασις ὑπάρξει, ἢ δ' ἐτέρου ὃ μὴ ὑπάρχει αὐτῷ οὐχ ὑπάρξει. Λέγω δ' οἶον εἰ ἀληθὲς εἰπεῖν τὸν ἄνθρωπον ὅτι οὐκ ἄνθρωπος, δῆλον ὅτι καὶ ^v οὐ τριήρης. Εἰ μὲν οὖν ἡ κατάφασις, ἀνάγκη καὶ τὴν ³⁰ ἀπόφασιν· εἰ δὲ μὴ ὑπάρχει ἡ κατάφασις, ^w ἢ γε ἀπόφασις ὑπάρξει μᾶλλον ^x ἢ ^y αὐτοῦ. Εἰ οὖν κακείνη ὑπάρχει, ὑπάρξει καὶ ἡ τῆς τριήρους· εἰ δ' αὕτη, καὶ ἡ κατάφασις. Ταῦτά τε οὖν συμβαίνει τοῖς λέγουσι τὸν λόγον τοῦτον, καὶ ὅτι οὐκ ἀνάγκη ^z ἢ φάναι ἢ ἀποφάναι. Εἰ γὰρ ἀληθὲς ^a ἐστίν ³¹ ὅτι ἄνθρωπος καὶ οὐκ ἄνθρωπος, δῆλον ὅτι καὶ οὗτ' ἄνθρωπος οὗτ' οὐκ ἄνθρωπος ἔσται· τοῖν γὰρ δυοῖν δύο ἀποφάσεις. Εἰ δὲ μία ἐξ ^b ἀμφοῖν ἐκείνη, καὶ αὕτη μία ἂν εἴη ἀντικειμένη. ^c Ἔτι ἦτοι περὶ ἅπαντα οὕτως ἔχει, καὶ ἔστι ^d καὶ ³² λευκὸν καὶ ^e οὐ λευκὸν καὶ ὃν καὶ οὐκ ὃν, καὶ περὶ τὰς ἄλλας φάσεις καὶ ἀποφάσεις ὁμοιοτρόπως, ἢ οὐ ἀλλὰ ^f περὶ μὲν τινας, περὶ τινας δ' οὐ. Καὶ εἰ μὲν μὴ περὶ πάσας, αὗται ³³ ἂν εἶεν ὁμολογούμεναι· εἰ δὲ περὶ πάσας, πάλιν ^g ἦτοι καθ' ὅσων τὸ φῆσαι καὶ ἀποφῆσαι καὶ καθ' ὅσων ἀποφῆσαι καὶ

^h πάντα S. ⁱ τι om. Ab. ^k λόγον λέγουσιν Ab. ^l δοκεῖν S.Ab.
^m ὅτι] ὡς Ab. ⁿ ἔστι] ἔσται T. ^o ἢ] ἢν ἢ Ab. ^p ἐνυπάρχειν E,
ἐν ὑπάρχειν S.T. ^q εἰοίκασιν τῆς ὕλης λέγειν T. ^r λέγειν τὸ ὃν Ab.
^s τοῦ T. ^t αὐτὸς S. ^v οὐ] ἢ τριήρης ἢ οὐ Ab. ^w ἢ] εἰ ἢ E.
^x ἢ] ἢ S, ἢ ἢ E.T, om. Ab. ^y post αὐτοῦ T. ἢ τῆς τριήρους. ^z ἢ
ante φάναι om. S.T. ^a ἐστίν add. Ab. ^b ἀμφοτέρων E.S.T. ^c ἔτι]
τι Ab, ἔτι εἴτι T. ^d καὶ post ἔστι om. T. ^e οὐ om. S. ^f μὲν περὶ Ab.
^g ἦτοι] εἴτι T.

φῆσαι, ἢ κατὰ μὲν ὦν φῆσαι καὶ ἀποφῆσαι, ^h καθ' ὅσων δὲ
 34 ἀποφῆσαι οὐ ⁱ πάντων φῆσαι. Καὶ εἰ μὲν οὕτως, εἴη ἂν τι
 παγίως οὐκ ὦν, καὶ αὕτη βεβαία δόξα· καὶ εἰ τὸ μὴ εἶναι,
 βέβαιόν τι καὶ γνώριμον· γνωριμωτέρα ^k γὰρ ἂν εἴη ^l ἢ φά-
 σις ^m ἢ ἀντικειμένη. Εἰ δὲ ὁμοίως καὶ ⁿ ὦν ἔστιν ἀποφῆσαι
 κατὰ τούτων ἔστι φάναι, ἀνάγκη ἦτοι ἀληθὲς διαιρῶντα λέ-
 35 γειν, οἷον ὅτι λευκὸν καὶ πάλιν ὅτι οὐ λευκόν, ἢ οὐ. Καὶ
 εἰ μὲν μὴ ἀληθὲς διαιρῶντα ^o λέγειν, οὐ λέγει τε ταῦτα
 καὶ οὐκ ἔστιν οὐθέν· τὰ δὲ μὴ ὄντα πῶς ἂν φθέγγαιτο ἢ
 ῥηνοῖσιν; Καὶ ^q πάντα δ' ἂν εἴη ἓν, ὥσπερ καὶ πρότερον
 εἴρηται, καὶ ταυτόν ἐσται ^r καὶ ἄνθρωπος καὶ θεὸς καὶ τριή-
 36 ρης καὶ αἱ ἀντιφάσεις αὐτῶν. Εἰ ^s γὰρ ὁμοίως καθ' ἑκάστου,
 ὁ οὐθέν διοίσει ἕτερον ἑτέρον· εἰ γὰρ διοίσει, τοῦτ' ἔσται
 ἀληθὲς καὶ ἴδιον. Ὅμοιως δὲ ^w καὶ εἰ διαιρῶντα ἐνδέχεται
 ἀληθεύειν, συμβαίνει τὸ λεχθέν. Πρὸς δὲ τούτῳ ὅτι πάντες
 ἂν ^x ἀληθεύοιεν καὶ πάντες ἂν ψεύδονται, καὶ αὐτὸς αὐτὸν
 ὁμολογεῖ ψεύδεσθαι. Ἄμα δὲ φανερόν ὅτι περὶ οὐθενός
 37 ἐστί πρὸς τοῦτον ἡ σκέψις· οὐθέν γὰρ λέγει. Οὔτε γὰρ
 οὕτως οὐτ' οὐχ οὕτως λέγει, ἀλλ' οὕτως τε καὶ οὐχ οὕτως.
 Καὶ πάλιν γε ταῦτα ^y ἀπόφησιν ἄμφω, ὅτι οὐθ' οὕτως οὔτε
^z οὐχ οὕτως· εἰ γὰρ μή, ἤδη ἂν τι ^a εἴη ὠρισμένον. Ἔτι εἰ
 ὅταν ἡ φάσις ἀληθὲς ᾖ, ἡ ἀπόφασις ψευδὴς, καὶ αὕτη ἀλη-
 θὲς ^b ᾖ, ἡ κατάφασις ψευδὴς, οὐκ ἂν εἴη ^c τὸ αὐτὸ ἅμα φάναι
 38 καὶ ἀποφάναι ἀληθῶς. Ἄλλ' ἴσως φαίεν ἂν τοῦτ' εἶναι τὸ
 ἐξ ἀρχῆς κείμενον. Ἔτι ἄρα ὁ μὲν ^d ἔχειν πως ὑπολαμβάνει
 ἢ μὴ ἔχειν διέψευσται, ὁ δὲ ἄμφω ἀληθεύει; Εἰ ^e γὰρ
 ἀληθεύει, τί ἂν εἴη τὸ λεγόμενον ὅτι τοιαύτη τῶν ὄντων ἡ
^e φύσις; Εἰ δὲ μὴ ἀληθεύει, ἀλλὰ μάλλον ἀληθεύει ^f ὁ ἐκεί-

^h καθ' T. ⁱ πάντως E.S. ^k γὰρ add. Ab. ^l ἢ om. T.
^m ἢ ἀντικειμένη] ἢ ἡ ἀντικειμένη ἀπόφασις Ab. ⁿ ὦν—φάναι Ab: ceteri
 ὅσα ἀποφῆσαι φάναι. ^o λέγειν] λέγει Ab. ^p ῥηνοῖσι Ab: ceteri βαδί-
 σαιεν. ^q ἅπαντα Ab. ^r καὶ post ἐσται om. T. ^s γὰρ Ab: ceteri δ'.
^t ἑκάστον S.T. ^v οὐδενὶ Ab. ^w εἰ καὶ T. ^x ἀληθεύουσιν Ab. ^y ἀπό-
 φασιν T. ^z post οὐχ οὕτως S. λέγει, ἀλλ' οὕτως τε καὶ οὐχ οὕτως.
^a εἴη] πω Ab. ^b ἢ alterum om. Ab. ^c ἅμα τὸ αὐτὸ E.S.T. ^d γὰρ]
 γὰρ μὴ Ab. ^e φύσις] φύσις ἀληθεύει S. ^f ὁ] ἢ ὁ Ab.

νως ὑπολαμβάνων, ἤδη πως ἔχει ἀνὰ τὰ ὄντα, καὶ τοῦτ' ἀλη-
 θές ἀνὰ εἶη, καὶ οὐχ ἅμα καὶ οὐκ ἀληθές. Εἰ δὲ ὁμοίως 39
 ἅπαντες καὶ ψεύδονται ἔκαστος ἀληθῆ λέγουσιν, οὔτε ἡ φθέγγεσθαι
 οὔτ' εἰπεῖν τῷ τοιούτῳ ἔστιν ἅμα γὰρ ἡ ταῦτά τε καὶ
 οὐ ταῦτα λέγει. Εἰ δὲ μηθὲν ὑπολαμβάνει ἀλλ' ὁμοίως
 οἶεται καὶ οὐκ οἶεται, τί ἀνὰ διαφερόντως ἔχει ἡ τῶν πεφυκό-
 των; Ὅθεν καὶ μάλιστα φανερόν ἐστιν ὅτι οὐθεὶς οὕτω διά-
 κεῖται οὔτε τῶν ἄλλων οὔτε τῶν λεγόντων τὸν λόγον τοῦτον.
 Διὰ τί γὰρ βαδίζει Μέγαράδῃ ἀλλ' οὐχ ἡσυχάζει οἰόμε- 40
 νος βαδίζειν; Οὐδ' ἐνυθέως ἔωθεν πορεύεται εἰς φρέαρ ἢ εἰς
 φάραγγα, ἐὰν τύχη, ἀλλὰ φαίνεται εὐλαβούμενος, ὥς οὐχ
 ὁμοίως οἰόμενος μὴ ἀγαθὸν εἶναι ὁ τὸ ἐμπεσεῖν καὶ ἀγαθόν;
 Δῆλον ἄρα ὅτι τὸ μὲν βέλτιον ὑπολαμβάνει τὸ δ' οὐ βέλ-
 τιον. Εἰ δὲ τοῦτο, καὶ τὸ μὲν ἄνθρωπον τὸ δ' οὐκ ἄνθρωπον 41
 καὶ τὸ μὲν γλυκὺ τὸ δ' οὐ γλυκὺ ἀνάγκη ὑπολαμβάνειν.
 Οὐ γὰρ ἐξ ἴσου ἅπαντα ζητεῖ καὶ ὑπολαμβάνει, ὅταν Ροιη-
 θεὶς βέλτιον εἶναι τὸ πιεῖν ὕδωρ καὶ ἰδεῖν ἄνθρωπον εἶτα
 ἡ ζητῇ αὐτά· καίτοι ἡ γ' ἔδει, εἰ ταῦτόν ἦν ὁμοίως καὶ ἄν-
 θρωπος καὶ οὐκ ἄνθρωπος. Ἀλλ' ὅπερ ἐλέχθη, οὐθεὶς δὲ οὐ 42
 φαίνεται τὰ μὲν εὐλαβούμενος τὰ δ' οὐ. Ὡστε, ὥς ἔοικε,
 πάντες ὑπολαμβάνουσιν ἔχειν ἀπλῶς, εἰ μὴ περὶ ἅπαντα,
 ἀλλὰ περὶ τὸ ἅμεινον καὶ χεῖρον. Εἰ δὲ μὴ ἐπιστάμενοι 43
 ἀλλὰ δοξάζοντες, πολὺ μᾶλλον ἐπιμελητέον ἀνὰ εἶη τῆς ἀλη-
 θείας, ὥσπερ καὶ νοσῶδει ὄντι ἡ ὑγιεινῇ τῆς ὑγιείας· καὶ
 γὰρ ὁ δοξάζων πρὸς τὸν ἐπιστάμενον οὐχ ὑγιεινῶς διάκει-
 ται πρὸς τὴν ἀλήθειαν. Ἐτι εἰ ὅτι μάλιστα πάντα οὕτως 44
 ἔχει καὶ οὐχ οὕτως, ἀλλὰ τό γε μᾶλλον καὶ ἥττον ἔνεστιν
 ἐν τῇ φύσει τῶν ὄντων· οὐ γὰρ ἀνὰ ὁμοίως φήσαιμεν εἶναι
 τὰ δύο ἄρτια καὶ τὰ τρία, οὐδ' ὁμοίως διέψευσται ὁ τὰ
 τέτταρα ἔντε οἰόμενος καὶ ὁ χίλια. Εἰ οὖν μὴ ὁμοίως

ἔ καὶ οὐκ ἀλ. E. ἡ φθέγγεσθαι S. ἡ ἔσται Ab. ἡ ταῦτά τε καὶ οὐ
 ταῦτα plerique. ἡ τῶν] τί τῶν T. ἡ εὐθέως Ab. ἡ εἰς post ἡ om. E.
 ὁ τὸ om. E. Ροιηθῆς Ab. ἡ ζητεῖ S.T.Ab. ἡ γε δεῖ T, ἔδει γ' E.S.
 ἡ ὥς om. T. ἡ τὸν om. S. ἡ εἰ] ἡ T. ἡ δύο] δύο εἶναι Ab. ἡ ἔντε]
 πάντα E.

- 45 δῆλον ὅτι ἄτερος ἦττον, ὥστε μᾶλλον ἀληθεύει. Εἰ οὖν τὸ μᾶλλον ἐγγύτερον, εἴη γε ἂν ὅτι ἀληθές οὐ ἐγγύτερον τὸ μᾶλλον ἀληθές. Κἀν εἰ μὴ ἐστίν, ἀλλ' ἤδη γέ τι ἐστὶ βεβαιότερον καὶ ἀληθινώτερον, καὶ τοῦ λόγου ἀπηλλαγαμένοι ἂν εἴημεν τοῦ ἀκράτου καὶ κωλύοντος τι τῇ διανοίᾳ ὀρίσαι.
- 5 "Ἐστὶ δ' ἀπὸ τῆς αὐτῆς δόξης καὶ ὁ Πρωταγόρου λόγος, καὶ ἀνάγκη ὁμοίως ² ἄμφω αὐτοὺς ἢ εἶναι ἢ μὴ εἶναι. Εἴτε γὰρ τὰ δοκοῦντα πάντα ἐστὶν ἀληθῆ καὶ τὰ φαινόμενα, ἀνάγκη πάντα ἅμα ἀληθῆ καὶ ψευδῆ ² εἶναι. Πολλοὶ γὰρ τὰναντία ὑπολαμβάνουσιν ἀλλήλοις, καὶ τοὺς μὴ ταῦτα δοξάζοντας ἑαυτοῖς διεψεύσθαι νομίζουσιν ὥστ' ἀνάγκη τὸ αὐτὸ ² εἶναι τε καὶ μὴ εἶναι. Καὶ εἰ τοῦτ' ἐστίν, ἀνάγκη τὰ δοκοῦντα ^b εἶναι πάντ' ἀληθῆ· τὰ ἀντικείμενα γὰρ δοξάζουσιν ἀλλήλοις οἱ διεψευσμένοι καὶ ἀληθεύοντες. Εἰ οὖν ἔχει τὰ ὄντα οὕτως, ^c ἀληθεύουσιν πάντες. Ὅτι μὲν οὖν ^d ἀπὸ τῆς αὐτῆς εἰς διανοίας ἀμφοτέρω οἱ λόγοι, δῆλον. "Ἐστὶ δ' οὐχ ὁ αὐτὸς τρόπος πρὸς ^e πάντας τῆς ἐντεύξεως· οἱ μὲν γὰρ ³ πειθοῦς δέονται, οἱ δὲ βίας. Ὅσοι μὲν γὰρ ἐκ τοῦ ἀπορῆσαι ὑπέλαβον οὕτως, τούτων εὐτάτος ἡ ἄγνοια· οὐ γὰρ πρὸς τὸν λόγον ἀλλὰ πρὸς τὴν διάνοιαν ἡ ἀπάντησις αὐτῶν· ὅσοι δὲ λόγου χάριν λέγουσι, τούτων δ' ἑλεγχος ἴσσις τοῦ ^f τ' ἐν ⁴ τῇ φωνῇ λόγου καὶ τοῦ ἐν τοῖς ὀνόμασιν. Ἐλήλυθε δὲ τοῖς διαποροῦσιν αὕτη ἡ δόξα ἐκ τῶν αἰσθητῶν, ἡ μὲν τοῦ ἅμα τὰς ἀντιφάσεις καὶ τὰναντία ⁵ ὑπάρχειν ὁρῶσιν ἐκ ταύτου ⁵ γινόμενα τὰναντία. Εἰ οὖν μὴ ἐνδέχεται ^h γενέσθαι τὸ μὴ ὄν, προϋπῆρχεν ὁμοίως τὸ πρᾶγμα ⁱ ἄμφω ὄν, ὥσπερ καὶ Ἀναξαγόρας μεμίχθαι πᾶν ἐν παντί φησι καὶ Δημόκριτος· καὶ γὰρ οὗτος τὸ κενὸν καὶ τὸ πλήρες ὁμοίως καθ' ὅτι οὖν ὑπάρχειν μέρος, καίτοι τὸ μὲν ὄν τούτων εἶναι, τὸ δὲ μὴ ὄν.
- 6 Πρὸς μὲν ^k οὖν τοὺς ἐκ τούτων ὑπολαμβάνοντας ἐρούμεν ὅτι

γ τι om. Ab. ² αὐτοὺς ἀμφω Ab. ² εἶναι post ἀνάγκη Ab. ^b πάντα εἶναι T. ^c ἀληθεύουσιν E.S.T. ^d εἰσὶν ἀπὸ τῆς αὐτῆς δ. οἱ τοιοῦτοι λόγοι Ab. ^e ἀπαντας E.S.T. ^f τ' om. Ab. ⁵ ὑπάρχειν E.T. ^h γίνεσθαι Ab. ⁱ post ἀμφω ὄν Ab. τουτέστιν ὄν καὶ μὴ ὄν. ^k οὖν add. E.Ab.

τρόπον μὲν τινα ¹ ὁρθῶς λέγουσι, τρόπον δὲ τινα ἀγνοοῦσιν. Τὸ γὰρ ὃν λέγεται διχῶς, ὥστ' ἔστιν ὃν τρόπον ἐνδέχεται γίγνεσθαι ^{τι} ἐκ τοῦ μὴ ὄντος, ἔστι δ' ^m ὃν οὐ, καὶ ἅμα τὸ αὐτὸ εἶναι ⁿ καὶ ὃν καὶ μὴ ὄν, ἀλλ' οὐ ^ο κατὰ ^p ταυτὸ ὄν· δυνατόν μὲν γὰρ ἐνδέχεται ἅμα ταυτὸ εἶναι τὰ ἐναντία, ἐντελεχεία δ' οὐ. Ἔτι δ' ἀξιόσωμεν αὐτοὺς ὑπολαμβάνειν καὶ ἄλ-
λην ^q τινὰ οὐσίαν εἶναι τῶν ὄντων, ἥ οὔτε κίνησις ὑπάρχει οὔτε φθορὰ οὔτε γένεσις τὸ παράπαν. Ὅμοιος δὲ καὶ ἡ περὶ τὰ φαινόμενα ἀλήθεια ἐνίοις ἐκ τῶν αἰσθητῶν ἐληλυθεν. Τὸ μὲν γὰρ ἀληθὲς οὐ πλήθει κρίνεσθαι οἴονται προσήκειν ⁸ οὐδὲ ὀλιγότητι, τὸ δ' αὐτὸ τοῖς μὲν γλυκὺ γενομένοις ^r δοκεῖν εἶναι, τοῖς δὲ πικρόν· ὥστ' εἰ πάντες ἕκαμνον ἢ πάντες παρεφρόνουν, δύο δ' ἢ τρεῖς ὑγίαινον ἢ νοῦν εἶχον, δοκεῖν ἂν τούτους κάμνειν καὶ παραφρονεῖν, τοὺς δ' ἄλλους οὐ. Ἔτι ^s δὲ ⁹ πολλοῖς τῶν ^t ἄλλων ^v ζῶων τὰναντία ^w περὶ τῶν αὐτῶν φαίνεσθαι καὶ ἡμῖν, καὶ αὐτῷ δὲ ἐκάστω πρὸς αὐτὸν οὐ ταυτὰ κατὰ τὴν αἴσθησιν αἰεὶ δοκεῖν. Ποία οὖν τούτων ^x ἀληθὴ ἢ ψευδῆ, ἀδελον· οὐθὲν γὰρ μᾶλλον τάδε ἢ τάδε ἀληθῆ, ἀλλ' ὁμοίως. Διὸ Δημόκριτός γέ φησιν ἥτοι οὐθὲν εἶναι ἀληθὲς ἢ ἡμῖν γ' ἀδελον. ^y Ὅλως δὲ διὰ τὸ ὑπολαμβάνειν φρόνησιν ¹⁰ μὲν τὴν αἴσθησιν, ταύτην δ' εἶναι ἀλλοιώσιν, τὸ φαινόμενον κατὰ τὴν αἴσθησιν ἐξ ἀνάγκης ἀληθὲς εἶναι φασιν· ἐκ τούτων γὰρ καὶ Ἐμπεδοκλῆς καὶ Δημόκριτος καὶ τῶν ἄλλων ὡς ἔπος εἰπεῖν ἕκαστος τοιαύταις δόξαις γεγένηται ἐνοχοί. Καὶ ¹¹ γὰρ Ἐμπεδοκλῆς μεταβάλλοντας τὴν ἔξιν μεταβάλλειν φησὶ τὴν φρόνησιν·

πρὸς παρεὸν γὰρ μῆτις ^z ἐναύζεται ἀνθρώποισιν.

Καὶ ἐν ἐτέροις δὲ λέγει ὅτι

ὅσον . . . ἄλλοιοι ^a μετέφυν, ^b τόσον ἄρ σφισιν αἰεὶ
καὶ τὸ φρονεῖν ἄλλοια περίστατο.

¹ ἀληθῶς T. ^m ὃν] ὅπως Ab. ⁿ καὶ ante ὃν add. Ab. ^ο κατὰ om. Ab. ^p αὐτὸ T. ^q τινὰ add. Ab. ^r δοκεῖ E.S.T. ^s δὲ καὶ π. Ab. ^t ἄλλων om. Ab. ^v ζῶων ὑγίαινουσι τὰν. Ab.Fb. ^w περὶ τῶν αὐτῶν add. Ab. ^x ψευδῆ ἢ ἀληθῆ T. ^y ὁμοίως Ab. ^z ἀέζεται S.Bb.Cb. ^a μετέφην S.T.Ab. ^b τόσσον E.

12 Καὶ Παρμενίδης δὲ ἀποφαίνεται τὸν αὐτὸν τρόπον

ὥς γὰρ ^εἕκαστος ^δἔχει κρᾶσιν μελέων πολυκάμπτων,
^ετὼς νόος ἀνθρώποισι παρίσταται. . . . Τὸ γὰρ αὐτὸ
ἔστιν ὑπερ φρονέει μελέων ^εφύσις ἀνθρώποισιν
καὶ πᾶσιν καὶ παντί· τὸ γὰρ πλέον ἐστὶ νόημα.

13 Ἀναξαγόρου δὲ ^εκαὶ ἀπόφθεγμα μνημονεύεται πρὸς τῶν
ἐταίρων ^ητινάς, ὅτι τοιαῦτ' αὐτοῖς ἔσται τὰ ὄντα οἷα ἂν

14 ὑπολάβωσιν. Φασὶ δὲ καὶ τὸν ^υΟμηρον ^ιταύτην ἔχοντα φαί-
νεσθαι τὴν δόξαν, ὅτι ἐποίησε τὸν ^υἘκτορα, ὥς ἐξέστη ὑπὸ
τῆς πληγῆς, κείσθαι ἄλλοφρονέοντα, ὥς φρονούντας μὲν καὶ
τοὺς παραφρονούντας ἀλλ' οὐ ταυτά. Δῆλον οὖν ὅτι, ^κεἰ
ἀμφότεραι φρονήσεις, καὶ τὰ ὄντα ἅμα οὕτω τε καὶ οὐχ

15 οὕτως ^ιἔχει. ^μἩ καὶ χαλεπώτατον τὸ συμβαίνειν ἐστίν·
εἰ γὰρ οἱ μάλιστα τὸ ἐνδεχόμενον ἀληθὲς ἐωρακότες (οὗτοι
δ' εἰσιν οἱ μάλιστα ζητοῦντες αὐτὸ καὶ φιλοῦντες) οὗτοι τοι-
αύτας ἔχουσι τὰς δόξας καὶ ταῦτα ἀποφαίνονται περὶ τῆς
ἀληθείας, πῶς οὐκ ἄξιον ^νἀθυμῆσαι τοὺς φιλοσοφεῖν ἐγχει-
ροῦντας; Τὸ γὰρ τὰ ^οπετόμενα διώκειν τὸ ζητεῖν ἂν εἴη

16 τὴν ἀλήθειαν. Αἵτιον δὲ τῆς δόξης τούτοις ὅτι περὶ τῶν
ὄντων μὲν τὴν ἀλήθειαν ἐσκόπουν, τὰ δ' ὄντα ὑπέλαβον εἶναι
τὰ αἰσθητὰ μόνον· ἐν δὲ τούτοις πολλὴ ἡ τοῦ ἀορίστου φύ-
σις ἐνυπάρχει, καὶ ἡ τοῦ ὄντος οὕτως ὥσπερ εἵπομεν· διὸ εἰ-

17 κότες μὲν λέγουσιν, οὐκ ἀληθὴ δὲ λέγουσιν. Οὕτω γὰρ
ἀρμόττει μᾶλλον εἰπεῖν ἢ ὥσπερ ^ρἘπίχαρμος ^ρεἰς Ξενοφά-
νην. Ἔτι δὲ πᾶσαν ὁρῶντες ταύτην κινουμένην τὴν φύσιν,
κατὰ δὲ τοῦ μεταβάλλοντος οὐθέν ἀληθεύμενον, περὶ γε τὸ

18 ^απάντη πάντως μεταβάλλον οὐκ ἐνδέχεσθαι ἀληθεύειν. Ἐκ
γὰρ ταύτης τῆς ὑπολήψεως ἐξήνθησεν ἡ ἀκροτάτη δόξα τῶν
εἰρημένων, ἡ τῶν φασκόντων ἡρακλειτίζειν, καὶ οἷαν Κρα-
τῦλος εἶχεν, ὅς τὸ τελευταῖον οὐθέν ᾤετο ^ρδεῖν λέγειν ἀλλὰ

^ε ἐκάστω A^b, ἐκάστοι S^b.C^b. ^δ ἔχη S^b.B^b. ^ε ὥς E. ^ε φύσις
ἀνθρώποισιν om. A^b. ^ε καὶ om. T. ^η τινός E.T.A^b. ^ι τοιαύτην S.T.
^κ εἰ om. A^b. ^ι ἔχη E. ^μ ἢ] ἢ T.A^b. ^ν ἀθυμῆν E. ^ο πετόμενα E.
^ρ ἢ ξενοφάνης T. ^α πάντως πάντη S.T. ^ρ λέγειν δεῖν T.

τὸν δάκτυλον ἐκίνει μόνον, καὶ Ἡρακλείτῳ ἐπετίμα εἰπόντι
 ὅτι δις τῷ αὐτῷ ποταμῷ οὐκ ἔστιν ἐμβῆναι· αὐτὸς γὰρ
 ᾤετο οὐδ' ἅπαξ. Ἡμεῖς δὲ καὶ πρὸς τούτον τὸν λόγον¹⁹
 ἐροῦμεν ὅτι τὸ μὲν μεταβάλλον ὅτε μεταβάλλει ἔχει τινὰ
 αὐτοῖς ἀληθῆ λόγον μὴ οἶσθαι εἶναι. Καίτοι ἔστι γε ἀμ-
 φισβητήσιμον· τό τε γὰρ ἀποβάλλον ἔχει τι τοῦ ἀποβαλ-
 λομένου, καὶ τοῦ γιγνομένου ἤδη ἀνάγκη τι εἶναι. Ὅλως τε²⁰
 εἰ φθείρεται, ὑπάρξει τι ὄν· καὶ εἰ γίγνεται, ἐξ οὗ γίγνεται
 καὶ ὑφ' οὗ γεννᾶται, ἀναγκαῖον εἶναι, καὶ τοῦτο μὴ ἵέναι εἰς
 ἄπειρον. Ἀλλὰ ταῦτα παρέντες ἐκεῖνα ὡς λέγωμεν, ὅτι οὐ
 ταυτὸν ἔστι τὸ μεταβάλλειν κατὰ τὸ ποσὸν καὶ κατὰ τὸ
 ποιόν. Κατὰ μὲν οὖν τὸ ποσὸν ἔστω μὴ μένον· ἀλλὰ κατὰ²¹
 τὸ εἶδος ἅπαντα γιγνώσκουμεν. Ἔτι δ' ἄξιον ἐπιτιμῆσαι
 τοῖς οὕτως ὑπολαμβάνουσιν, ὅτι καὶ αὐτῶν τῶν αἰσθητῶν ἐπὶ
 τῶν ἐλαττόνων τὸν ἀριθμὸν ἰδόντες οὕτως ἔχοντα περὶ ὅλου
 τοῦ οὐρανοῦ ὁμοίως ἀπεφάναντο. Ὁ γὰρ περὶ ἡμᾶς τοῦ²²
 αἰσθητοῦ τόπος ἐν ὕφθορᾳ καὶ γενέσει διατελεῖ μόνος ὢν·
 ἀλλ' οὗτος²³ οὐθὲν ὡς εἰπεῖν μόνιον τοῦ παντός ἐστιν, ὥστε
 δικαιότερον ἢ ἂν δι' ἐκεῖνα τούτων ἀπεψηφίσαντο ἢ ἡ διὰ
 ταῦτα ἐκείνων κατεψηφίσαντο. Ἔτι δὲ δῆλον ὅτι καὶ πρὸς
 τούτους ταῦτα τοῖς πάλαι λεχθεῖσιν ἐροῦμεν· ὅτι γὰρ ἔστιν
 ἀκίνητός τις φύσις δεικτέον αὐτοῖς καὶ πειστέον αὐτούς. Καί-²³
 τοι²⁴ συμβαίνει γε τοῖς ἅμα φάσκουσιν εἶναι καὶ μὴ εἶναι
 ἡρεμεῖν μᾶλλον φάναι ἢ πάντα ἢ κινεῖσθαι· οὐ γὰρ ἔστιν εἰς
 ὃ τι ἔμεταβάλλει· ἅπαντα γὰρ ὑπάρχει πᾶσιν. Περὶ δὲ
 τῆς ἀληθείας, ὡς οὐ πᾶν τὸ φαινόμενον ἀληθές, πρῶτον μὲν
 ἡγεῖσθαι ὅτι οὐδ' ἡ αἰσθησις ψευδὴς τοῦ ἰδίου ἐστίν, ἀλλ' ἡ φαν-
 τασία οὐ ταυτὸν τῇ αἰσθήσει. Εἴτ' ἄξιον θαυμάσαι εἰ τοῦτ'²⁴
 ἀποροῦσι, πότερον τηλικαῦτα ἐστὶ τὰ μεγέθη καὶ τὰ χρώ-
 ματα τοιαῦτα οἷα τοῖς ἄποθεν φαίνεται ἢ οἷα τοῖς ἐγγύθεν,

¹⁹ ὅτι add. A^b. ²⁰ τούτων E. ²¹ ἵέναι] εἶναι codices. ²² λέγομεν S.
²³ εἰδότες S.T. ²⁴ ὕφθορᾳ E. ²⁵ ὡς εἰπεῖν οὐδὲν A^b. ²⁶ τοῦ παντός μόνιον
 S.B^b.C^b. ²⁷ ἂν] εἰ A^b. ²⁸ τούτων E.A^b. ²⁹ ἢ] ἢ E, εἰ A^b. ³⁰ γε συμ-
 βαίνει E.S.T. ³¹ ἢ κινεῖσθαι πάντα A^b. ³² ἔμεταβάλλειν A^b. ³³ ἡγεῖσθαι
 A^b. ³⁴ ὅτι om. T.A^b. ³⁵ ἢ om. S.

καὶ ¹ πότερον οἶα τοῖς ^m ὑγιαίνουσιν ⁿ ἢ οἶα τοῖς ^o κάμνουσιν,
 P καὶ βαρύτερα πότερον ^q αὖ τοῖς ἀσθενοῦσιν ἢ ^q αὖ τοῖς ἰσχύ-
 ουσιν, καὶ ἀληθῆ πότερον ^q αὖ τοῖς καθεύδουσιν ἢ ^q αὖ τοῖς
 25 ²⁵ ἐγρηγοροῦσιν. Ὅτι μὲν γὰρ ^t οὐκ οἶονταί γε, φανερόν
 οὐθεὶς γοῦν ^v ἐὰν ὑπολάβῃ νύκτωρ Ἀθήνησιν εἶναι ὦν ἐν Λι-
 βύῃ, πορεύεται εἰς τὸ ὠδεῖον. Ἔτι δὲ περὶ τοῦ μέλλοντος,
 ὥσπερ καὶ Πλάτων λέγει, οὐ δῆπου ὁμοίως κυρία ἡ τοῦ ἰα-
 τροῦ δόξα καὶ ἡ τοῦ ἀγνοοῦντος, οἷον περὶ τοῦ μέλλοντος
 26 ἔσσεσθαι ὑγιούς ἢ μὴ μέλλοντος. Ἔτι δὲ ἐπ' αὐτῶν τῶν αἰ-
 σθήσεων οὐχ ὁμοίως κυρία ἡ τοῦ ἀλλοτρίου καὶ ἰδίου ἢ τοῦ
 πλησίον καὶ τοῦ αὐτῆς, ἀλλὰ ^w περὶ μὲν χρώματος ὄψις, οὐ
 γεῦσις, περὶ δὲ χυμοῦ γεῦσις, ^x οὐκ ὄψις. Ὡν ἐκάστη ἐν τῷ
 αὐτῷ χρόνῳ περὶ τὸ αὐτὸ ^z οὐδέ ποτέ φησιν ἅμα οὕτω καὶ
 27 οὐχ οὕτως ἔχειν. Ἀλλ' οὐδ' ἐν ἐτέρῳ χρόνῳ περὶ ^a γε τὸ
 πάθος ^b ἡμφισβήτησεν, ἀλλὰ περὶ τὸ ^φ συμβέβηκε τὸ πά-
 θος. Λέγω δ' οἷον ὁ μὲν αὐτὸς οἶνος δόξειεν ἂν ἢ ^c μετα-
 βαλὼν ἢ τοῦ σώματος ^c μεταβαλόντος ὅτε μὲν εἶναι γλυκὺς
 ὅτε δὲ οὐ γλυκὺς· ἀλλ' οὐ τό ^d γε γλυκὺ οἷόν ἐστιν ὅταν
 ἦ, οὐδεπώποτε ^e μετέβαλεν, ἀλλ' αἰεὶ ἀληθεύει περὶ αὐτοῦ, καὶ
 28 ἔστιν ἐξ ἀνάγκης τὸ ἐσόμενον γλυκὺ τοιοῦτον. Καίτοι τοῦτο
 ἀναιροῦσιν οὗτοι οἱ λόγοι ^f ἅπαντες, ὥσπερ καὶ οὐσίαν μὴ
 εἶναι μηθενός, οὕτω μὴδ' ἐξ ἀνάγκης μηθέν· τὸ γὰρ ἀναγ-
 καῖον οὐκ ἐνδέχεται ἄλλως καὶ ἄλλως ἔχειν, ὥστ' εἴ τι ἔστιν
 ἐξ ἀνάγκης, οὐχ ^g ἔξει οὕτω τε καὶ οὐχ οὕτως. Ὅλως τ' εἴ
 πέρ ἐστι τὸ αἰσθητὸν μόνον, οὐθὲν ἂν εἴη μὴ ὄντων τῶν
 29 ἐμψύχων· αἰσθησις γὰρ οὐκ ἂν εἴη. Τὸ μὲν οὖν ^h μήτε τὰ
 αἰσθητὰ εἶναι μήτε τὰ αἰσθήματα ἴσως ἀληθές (τοῦ γὰρ αἰ-
 σθανομένου πάθος τοῦτό ἐστι), τὸ δὲ τὰ ὑποκείμενα μὴ εἶναι,

¹ πότερον ἢ οἶα T. ^m ἰσχύουσιν T. ⁿ ἢ om. S. ^o νοσοῦσι Ab.
 P καὶ β.—ισχύουσιν om. T. ^q αὖ Ab: ceteri οἶα. ^r ἰσχυροῖς Ab.
^s ἐγρηγόρων E. ^t οὐκ οἷόν τε Ab. ^v ἐὰν ὑπολάβῃ] ὑπολαβὼν Ab.
^w μὲν περὶ T. ^x οὐκ] ἀλλ' οὐκ E.S. ^y ὦν καὶ ἐκάστη Ab. ^z οὐδεπώ-
 ποτε Ab. ^a γε] δὲ Ab. ^b ἡμφισβήτησαν S. ^c μεταβάλλον et μετα-
 βάλλοντος Ab. ^d γε] τε T.Ab. ^e μεταβάλλει Ab. ^f πάντες Ab.
^g ἔξει om. T. ^h μὴδὲ Ab, omissis μοx μήτε τὰ αἰσθήματα.

ἃ ποιεῖ τὴν αἰσθησιν, καὶ ἄνευ αἰσθήσεως ¹ ἀδύνατον. Οὐ γὰρ ³⁰
δὴ ἢ γ' αἰσθησις ^k αὐτῇ ἐαυτῆς ἐστίν, ἀλλ' ἐστι τι καὶ ἕτε-
ρον παρὰ τὴν αἰσθησιν, ὃ ἀνάγκη πρότερον εἶναι τῆς αἰσθή-
σεως· τὸ γὰρ κινεῖν τοῦ κινουμένου φύσει πρότερόν ἐστι· καὶ
εἰ ¹ λέγεται πρὸς ^m ἄλλα ⁿ ταῦτα, οὐθὲν ἦττον.

Εἰσὶ δὲ τινες οἱ ἀποροῦσι καὶ τῶν ταῦτα πεπεισμένων καὶ 6
τῶν τοὺς λόγους τούτους μόνον λεγόντων· ζητοῦσι γὰρ τίς
ὁ κρίνων τὸν ὑγιαίνοντα καὶ ὅλως τὸν περὶ ἕκαστα ^o κρι-
νούντα ὀρθῶς. Τὰ δὲ τοιαῦτα ἀπορήματα ὁμοίᾳ ἐστὶ τῷ
ἀπορεῖν πρότερον καθεύδομεν νῦν ἢ ἐγρηγόραμεν. Δύνανται ²
δ' αἱ ἀπορίαι· ^p αἱ τοιαῦται πάσαι τὸ αὐτό· πάντων γὰρ
^q λόγον ἀξιούσιν· οὗτοι εἶναι· ἀρχὴν γὰρ ζητοῦσι, καὶ ταύ-
την δι' ἀποδείξεως λαμβάνειν, ἐπεὶ ^s ὅτι γε ^t οὐ πεπεισμένοι
εἰσὶ, φανεροὶ εἰσιν ἐν ταῖς πράξεσιν. Ἀλλ' ὅπερ εἵπομεν,
τοῦτο αὐτῶν τὸ πάθος ἐστίν· λόγον γὰρ ζητοῦσιν ὧν οὐκ
ἔστι λόγος· ἀποδείξεως γὰρ ἀρχὴ οὐκ ἀπόδειξις ἐστίν. Οὐ- ³
τοι μὲν οὖν ῥαδίως ἂν τοῦτο πεισθεῖεν· ἐστὶ γὰρ οὐ χαλεπὸν
λαβεῖν. Οἱ δ' ἐν τῷ λόγῳ τὴν βίαν ^v μόνον ζητοῦντες ἀδύ-
νατον ζητοῦσιν· ^w ἐναντία γὰρ εἰπεῖν ἀξιούσιν, εὐθὺς ἐναντία
λέγοντες. Εἰ δὲ μὴ ἐστὶ πάντα πρὸς τι, ἀλλ' ἐνὶ ^x ἐστὶ ⁴
καὶ αὐτὰ καθ' ἑαυτά, οὐκ ἂν εἴη ^z πᾶν τὸ φαινόμενον ἀληθές·
τὸ γὰρ φαινόμενον τινὶ ἐστὶ φαινόμενον· ὥστε ὁ λέγων
ἅπαντα τὰ φαινόμενα ^a εἶναι ἀληθῆ, ἅπαντα ποιεῖ τὰ ὄντα
πρὸς τι. Διὸ καὶ φυλακτέον τοῖς τὴν βίαν ἐν τῷ λόγῳ ζη- ⁵
τοῦσιν, ἅμα δὲ καὶ ὑπέχειν λόγον ἀξιούσιν, ὅτι οὐ τὸ φαινό-
μενόν ἐστίν, ἀλλὰ τὸ φαινόμενον ᾧ φαίνεται καὶ ὅτε φαί-
νεται καὶ ἢ καὶ ὥς. ^b Ἄν δ' ὑπέχωσι μὲν λόγον, μὴ οὕτω
δ' ὑπέχωσι, συμβήσεται ^c αὐτοῖς τὰναντία ταχὺν λέγειν. Ἐν- ⁶
δέχεται γὰρ ^d τῷ αὐτῷ κατὰ μὲν τὴν ὄψιν μέλι φαίνεσθαι,

ⁱ δυνατον Ab. ^k αὐτῇ E, om. Ab. ¹ λέγεται S. ^m ἄλλα Ab.
ⁿ ταυτὰ Ab, ταῦτα αὐτὰ E.T. ^o κρίνοντα Ab. ^p αἱ τοιαῦται] αὐται Ab.
^q λόγον S. ^r εἶναι οὗτοι E.S. ^s ὅτι γε Ab: ceteri γε ὅτι. ^t πεπει-
σμένοι οὐκ Ab. ^v μόνον Ab. ^w ἐναντία γὰρ] ἐναντίον γὰρ S. ^x ἐστὶ
καὶ] εἰσὶ καὶ T. ^y ἐαυτά S.T. ^z ἅπαν E. ^a ἀληθῆ εἶναι T. ^b ἐὰν Ab.
^c ἐαυτοῖς idem. ^d τὸ αὐτὸ S.

ο τῇ δὲ γέσει μή, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν ^fδυοῖν ὄντοι μὴ εἰ ταῦτὰ
ἐκατέρω τῇ ὄψει, ^h ἂν ὦσιν ⁱ ἀνόμοιαι, ἐπεὶ πρὸς γε τοὺς διὰ
τὰς πάλαι εἰρημένας αἰτίας τὸ φαινόμενον φάσκοντας ^k ἀλη-
θὲς εἶναι, καὶ διὰ τοῦτο πάνθ' ὁμοίως εἶναι ψευδῇ καὶ ἀληθῇ·
οὔτε γὰρ ἅπανσι ταῦτα φαίνεσθαι οὔτε ^l αὐτῷ αἰεὶ ταυτά,
7 ἀλλὰ πολλάκις τὰναντία κατὰ τὸν αὐτὸν ^m χρόνον. ⁿ Ἡ
μὲν γὰρ ἀφή δύο λέγει ἐν τῇ ^o ἐπαλλάξει τῶν δακτύλων, ἡ
δ' ὄψις ἓν. Ἀλλ' ῥοῦτε τῇ αὐτῇ γε καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ αἰ-
σθήσει καὶ ὡσαύτως καὶ ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ, ὥστε τοῦτ' ἂν
εἴη ἀληθές. Ἀλλ' ἴσως διὰ τοῦτ' ἀνάγκη ^q λέγειν τοῖς μὴ
δι' ἀπορίαν ἀλλὰ λόγου χάριν λέγουσιν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀλη-
8 θὲς τοῦτο, ἀλλὰ τούτῳ ἀληθές. Καὶ ὥσπερ δὴ πρότερον
εἴρηται, ἀνάγκη ^r καὶ πρὸς τι ποιεῖν ἅπαντα καὶ πρὸς δόξαν
καὶ αἰσθησιν, ὥστ' οὔτε γέγονεν οὔτ' ἔσται οὐθὲν μηθενὸς
προδοξάσαντος. Εἰ δὲ γέγονεν ἢ ἔσται, δῆλον ὅτι οὐκ ἂν
εἴη ἅπαντα πρὸς δόξαν. Ἐτι εἰ ἓν, πρὸς ἓν ^s ἢ πρὸς ὠρι-
σμένον· καὶ εἰ ταῦτό καὶ ἡμισυ καὶ ἴσον, ἀλλ' οὐ πρὸς τὸ
9 διπλάσιόν γε τὸ ἴσον. Πρὸς δὴ τὸ ^t δοξάζον εἰ ταῦτό ἄν-
θρωπος καὶ τὸ δοξαζόμενον, οὐκ ^v ἔσται ἄνθρωπος τὸ δοξά-
ζον, ἀλλὰ τὸ δοξαζόμενον. Εἰ ^w δ' ἕκαστον ἔσται πρὸς τὸ
10 δοξάζον, ^x ἄπειρα ἔσται τῷ εἶδει τὸ δοξάζον. Ὅτι μὲν οὖν
βεβαιωτάτη δόξα πασῶν τὸ μὴ εἶναι ἀληθεῖς ἅμα τὰς ἀντι-
κειμένας φάσεις, καὶ τί συμβαίνει τοῖς οὕτω λέγουσι, καὶ ^y διὰ
τί οὕτω λέγουσι, τοσαῦτα εἰρήσθω. Ἐπεὶ δ' ἀδύνατον τὴν
ἀντίφασιν ἀληθεύεσθαι ^z ἅμα κατὰ τοῦ αὐτοῦ, φανερόν ὅτι
11 οὐδὲ τὰναντία ἅμα ὑπάρχειν ἐνδέχεται τῷ αὐτῷ. Τῶν μὲν
γὰρ ἐναντίων θάτερον στέρησις ἐστὶν οὐχ ^a ἥττον, οὐσίας δὲ
στερήσεις ἀπόφασίς ἐστὶν ἀπὸ τινος ὠρισμένου γένους. Εἰ

^e τῇ—φαίνεσθαι om. pr. S. ^f δυεῖν T. ^g ταῦθ' E. ^h ἂν E.T.
ⁱ ἀνόμοια T. ^k ἀληθεῖς, omisso εἶναι, S. ^l ἐαυτῷ Ab, ταυτῷ T. ^m λό-
γον T. ⁿ ἡ μὲν—οὔτε om. pr. S. ^o ἀπαλλάξει Ab. ^p οὐ τί Ab.
^q λέγειν om. T. ^r καὶ ante πρὸς om. Ab. ^s ἢ] ἢ Ab. ^t δοξάζων S.T.
^v ἔστιν E.S.T. ^w δὲ καθ' ἕκαστον Ab. ^x ἄπειρα] πρὸς ἄπειρα Ab.
^y διὰ τί] ἂν Ab. ^z ἅμα ἀληθεύεσθαι Ab. ^a ἥττον· οὐσίας στέρησις. ἡ δὲ
στερήσεις ἀπ. Ab.

οὖν ἀδύνατον ἅμα καταφάναι καὶ ἀποφάναι ἀληθῶς, ἀδύνατον καὶ τὰναντία ὑπάρχειν ἅμα, ἀλλ' ἢ πῇ ἄμφω, ἢ θάτερον ἢ μὲν πῇ θάτερον δὲ ἀπλῶς.

Ἄλλα μὴν οὐδὲ μετὰ ἀντιφάσεως ἐνδέχεται εἶναι οὐθέν, 7 ἀλλ' ἀνάγκη ἢ φάναι ἢ ἀποφάναι ^c ἐν καθ' ἐνὸς ὁτιοῦν. Δηλον δὲ πρῶτον μὲν ὀρισμένοις τί τὸ ἀληθές καὶ ψεῦδος. Τὸ μὲν γὰρ λέγειν τὸ ὄν μὴ εἶναι ἢ ^d τὸ μὴ ὄν εἶναι ψεῦδος, τὸ δὲ ^e τὸ ὄν εἶναι ^f καὶ τὸ μὴ ὄν μὴ εἶναι ἀληθές, ὥστε ^g καὶ ὁ λέγων εἶναι ἢ ^h μὴ ἀληθεύσει ἢ ψεύσεται. Ἄλλ' οὔτε τὸ ⁱ ὄν ^j λέγεται μὴ εἶναι ἢ εἶναι οὔτε τὸ μὴ ὄν. Ἔτι ^k ἦτοι ^l τὸ μετὰ ^m ἔσται τῆς ἀντιφάσεως, ὥσπερ τὸ φαῖον μέλανος καὶ λευκοῦ, ἢ ὡς τὸ μηδέτερον ἀνθρώπου καὶ ἵππου. Εἰ μὲν οὖν οὕτως, οὐκ ἂν μεταβάλλοι (ἐκ μὴ ἀγαθοῦ γὰρ εἰς ἀγαθὸν μεταβάλλει, ἢ ἐκ τούτου εἰς μὴ ἀγαθόν)· νῦν δ' ⁿ ἀεὶ φαίνεται. Οὐ γάρ ἐστι μεταβολὴ ἀλλ' ἢ εἰς τὰ ἀντικείμενα ³ καὶ μετὰξὺ. Εἰ δ' ἔστι μετὰξὺ, καὶ οὕτως ^o εἴη ἂν τις εἰς λευκὸν οὐκ ἐκ ^p μὴ λευκοῦ γένεσις· νῦν δ' οὐχ ὁράται. Ἔτι πᾶν τὸ διανοητὸν καὶ νοητὸν ἢ διάνοια ἢ κατάφησιν ἢ ἀπόφησιν· τοῦτο δ' ἐξ ὀρισμοῦ δηλον ὅταν ^q ἀληθεύῃ ἢ ψεύδῃται. Ὅταν μὲν ὡδὶ συνθῇ φᾶσα ἢ ἀποφᾶσα, ἀληθεύει, ὅταν ⁴ δὲ ὡδί, ψεύδεται. Ἔτι παρὰ πάσας δεῖ εἶναι τὰς ἀντιφάσεις, εἰ μὴ λόγου ἕνεκα ^r λέγεται· ὥστε καὶ οὔτε ἀληθεύσει τις οὔτ' οὐκ ἀληθεύσει. Καὶ παρὰ τὸ ὄν καὶ ^s τὸ μὴ ὄν ἔσται, ὥστε καὶ παρὰ γένεσιν καὶ φθορὰν μεταβολὴ τις ἔσται. Ἔτι ἐν ὅσοις ^t γένεσιν ἢ ἀπόφασιν τὸ ἐναντίον ἐπιφέρει, καὶ ἐν τούτοις ἔσται, οἷον ἐν ἀριθμοῖς οὔτε περιττὸς οὔτε οὐ περιττὸς ἀριθμός. Ἄλλ' ἀδύνατον· ἐκ τοῦ ὀρισμοῦ δὲ δηλον. Ἔτι εἰς ἄπειρον βαδιεῖται, καὶ οὐ μόνον ἡμιόλια

^b μὲν om. Ab. ^c ἐν om. Ab. ^d τὸ μὴ ὄν] τοῦτο E.S.T. ^e τὸ post δὲ om. E. ^f καὶ τὸ] τὸ δὲ E.T. ^g καὶ ὁ] ἐκείνο Ab. ^h μὴ] μὴ εἶναι S. ⁱ λέγει E. ^k ἦτοι] εἴ τι S. ^l τὸ post ἦτοι add. Ab. ^m ἔσται Ab. ⁿ ἀεὶ om. Ab. ^o εἴη ἂν τις] ἢ ἡ ἀντίφασιν Ab, et omisso ἢ Fb. ^p μὴ] μὴ οὐ S.T. ^q ἀληθεύει ἢ ψεύδεται S. ^r λέγεται Ab. ^s τὸ ante μὴ om. T. ^t γένεσις cc. T.

6^v τὰ ὄντα ἔσται ^w ἀλλὰ πλείω. Πάλιν γὰρ ἔσται ἀποφῆσαι τοῦτο πρὸς τὴν φάσιν καὶ τὴν ἀπόφασιν, καὶ τοῦτ' ἔσται τι· ἡ γὰρ οὐσία ^x ἐστὶ τις αὐτοῦ ἄλλη. "Ετι ὅταν ^y ἐρομένου ^z εἰ λευκὸν ἐστὶν εἴπη ^a ὅτι οὐ, οὐθὲν ^b ἄλλο ^c ἀποπέφυκεν ἢ τὸ εἶναι· ἀπόφασις δὲ τὸ μὴ εἶναι. 'Ελήλυθε ^d ἐνίοις αὕτη ἡ δόξα ὥσπερ ^e καὶ ἄλλαι τῶν παραδόξων· ὅταν ^e γὰρ λύνει μὴ δύνωνται λόγους ἐριστικούς, ἐνδόντες τῷ λόγῳ σύμφασιν ἀληθὲς εἶναι τὸ συλλογισθέν. Οἱ μὲν οὖν διὰ τοιαύτην αἰτίαν λέγουσιν, οἱ δὲ διὰ τὸ πάντων ^f ζητεῖν λόγον. 'Αρχὴ· δὲ πρὸς ἅπαντας τούτους ἐξ ὀρισμοῦ. 'Ορισμὸς δὲ γίνεται ἐκ τοῦ σημαίνειν τι ἀναγκαῖον ^g εἶναι αὐτοῦ· ὁ γὰρ λόγος, οὗ τὸ ὄνομα σημείον, ὀρισμὸς ^h γίνεται. "Εοικε ^d ὁ μὲν 'Ηρακλείτου λόγος, λέγων πάντα εἶναι καὶ μὴ εἶναι, ἅπαντα ἀληθῆ ποιεῖν, ὁ δ' 'Αναξαγόρου εἶναί τι μεταξὺ τῆς ἀντιφάσεως, ⁱ ὥστε πάντα ψευδῆ· ὅταν γὰρ μιχθῇ, οὗτ' ἀγαθὸν οὗτ' οὐκ ἀγαθὸν τὸ μίγμα, ὥστ' οὐθὲν εἰπεῖν ἀληθές.

8 Διωρισμένων δὲ τούτων φανερόν ὅτι καὶ τὰ μοναχῶς λεγόμενα καὶ ^k τὰ κατὰ πάντων ἀδύνατον ὑπάρχειν, ὥσπερ τινὲς λέγουσιν, οἱ μὲν οὐθὲν φάσκοντες ἀληθὲς εἶναι (οὐθὲν γὰρ ^l κωλύειν φασὶν οὕτως ἅπαντα εἶναι ὥσπερ τὸ τὴν διάμετρον σύμμετρον εἶναι), οἱ δὲ πάντ' ἀληθῆ. Σχεδὸν γὰρ ^m οὗτοι οἱ λόγοι οἱ αὐτοὶ ⁿ τῷ 'Ηρακλείτου· ὁ γὰρ λέγων ὅτι πάντ' ἀληθῆ καὶ πάντα ψευδῆ, καὶ χωρὶς λέγει τῶν λόγων ἐκάτερον τούτων, ὥστ' εἴπερ ἀδύνατα ἐκείνα, καὶ ταῦτα ἀδύνατον εἶναι. "Ετι δὲ φανερώς ἀντιφάσεις εἰσὶν ^o αἷς οὐχ οἷόν τε ἅμα ἀληθεῖς εἶναι. Οὐδὲ ^o δὴ ψευδεῖς ^p πάσας· καὶ 3 τοι δόξειέ ^q γ' ἂν μᾶλλον ἐνδέχασθαι ἐκ τῶν εἰρημένων. 'Αλλὰ

^v τὰ ὄντα] ταῦτα Ab. ^w ἀλλὰ καὶ πλείω S.T. ^x ἐστὶ S. ^y ἐρομένου E. ^z εἰ om. Ab. ^a ὅτι om. T. ^b ἄλλο om. Ab. ^c ἀπέφηνεν S. ^d καὶ αἱ ἄλλαι E.S.T. ^e γὰρ om. Ab. ^f λόγον ζητεῖν E.S.T. ^g αὐτοὺς εἶναι T. ^h ἔσται Ab, γίνεται τοῦ πράγματος S. ⁱ ὥστε om. Ab. ^k τὰ om. E.T.Ab. ^l κωλύει Ab. ^m οὗτοι] αὐτοῖς E.S.T. ⁿ τῷ τοῦ ἡρακλείδου Ab. ^o δὴ] δεῖ E. ^p πάσας om. T. ^q γ' om. S.Ab.

πρὸς ἅπαντας τοὺς τοιούτους λόγους αἰτεῖσθαι δεῖ, καθάπερ ἐλέχθη καὶ ἐν τοῖς ἐπάνω λόγοις, ^α οὐκ εἶναι τι ἢ μὴ εἶναι ἀλλὰ σημαίνειν τι, ὥστε ἐξ ὀρισμοῦ ^ι διαλεκτέον ^ν λαβόντας τί ^ω σημαίνει τὸ ψεῦδος ^κ ἢ τὸ ἀληθές. Εἰ δὲ μηθέν ἄλλο ^γ ἢ τὸ ἀληθές φάναι ἢ ^z ἀποφάναι ψευδός ἐστιν, ἀδύνατον πάντα ψευδῇ εἶναι· ἀνάγκη γὰρ τῆς ἀντιφάσεως θάτερον εἶναι μόνιον ἀληθές. Ἔτι εἰ πᾶν ^α ἢ φάναι ^β ἢ ἀποφάναι ⁴ ἀναγκαῖον, ἀδύνατον ἀμφοτέρω ψευδῇ εἶναι· θάτερον γὰρ ^ε μέρος τῆς ἀντιφάσεως ψευδός ἐστιν. Συμβαίνει δὲ καὶ τὸ θρυλλούμενον πᾶσι τοῖς τοιούτοις λόγοις, αὐτοὺς ἑαυτοὺς ἀναιρεῖν. Ὁ μὲν γὰρ πάντα ἀληθῇ λέγων καὶ ^d τὸν ἐναντίον ⁵ αὐτοῦ λόγον ἀληθῇ ποιεῖ, ὥστε τὸν ^ε αὐτοῦ οὐκ ἀληθῇ (ὁ γὰρ ἐναντίος ^f οὗ φησιν αὐτὸν ἀληθῇ), ὁ δὲ πάντα ψευδῇ καὶ ⁸ αὐτὸς ^h αὐτόν. Ἐὰν δ' ἐξαιρῶνται ὁ μὲν τὸν ἐναντίον ὡς ⁶ ⁱ οὐκ ἀληθὴς μόνος ^k ἐστίν, ὁ δὲ τὸν ^l αὐτὸς ^m αὐτοῦ ὡς ⁿ οὐ ψευδὴς, οὐθὲν ἦπτον ^ο ἀπείρους συμβαίνει αὐτοῖς αἰτεῖσθαι λόγους ἀληθεῖς καὶ ψευδεῖς· ὁ γὰρ λέγων τὸν ἀληθῇ λόγον ^p ἀληθῇ ἀληθὴς, τοῦτο δ' εἰς ἄπειρον βαδιεῖται. Φανερόν δ' ⁷ ὅτι οὐδ' οἱ πάντα ἡρεμεῖν λέγοντες ἀληθῇ λέγουσιν, οὐδ' οἱ πάντα κινεῖσθαι. Εἰ μὲν γὰρ ἡρεμεῖ ^q πάντα, αἰεὶ ταῦτα ἀληθῇ καὶ ψευδῇ ἔσται, φαίνεται δὲ τοῦτο μεταβάλλον· ὁ γὰρ λέγων ποτὲ αὐτὸς οὐκ ἦν καὶ πάλιν οὐκ ἔσται. Εἰ δὲ πάντα κινεῖται, οὐθὲν ἔσται ἀληθές· πάντα ἄρα ψευδῇ. Ἀλλὰ δέδεικται ὅτι ἀδύνατον. Ἔτι ^r τὸ ὃν ἀνάγκη μεταβάλλειν ⁸ ^εκ τινος γὰρ ^s εἰς τι ἢ μεταβολή. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ πάντα ἡρεμεῖ ^t ἢ κινεῖται, ποτὲ ^ι δέ, αἰεὶ δ' οὐθέν· ἔστι γὰρ ^v τι

^r πάντας A^b. ^s οὐχὶ E.S.T. ^t δεῖ λεκτέον T. ^v λαβόντα A^b.
^w σημαίνειν T. ^x ἢ] καὶ B^b. ^y ἢ ante τὸ om. A^b. ^z ἀποφάναι om. C^b. ^a ἢ φάναι om. T. ^b ἢ ἀποφάναι om. C^b. ^c μόνιον A^b. ^d τὸ A^b.
^e ἑαυτοῦ οὐκ S.T. ^f οὗ φησιν εἶναι αὐτὸν ἀληθῇ T, ὃν φησιν αὐτὸς εἶναι ἀληθῇ ἐκείνος φησὶ μὴ εἶναι ἀληθῇ A^b. ^g αὐτοῖς S. ^h αὐτόν A^b. ⁱ οὐκ om. T. ^k ἐστίν om. A^b. ^l αὐτὸς] αὐτόν codices. ^m αὐτοῦ om. A^b.
ⁿ οὐ om. T. ^ο ἀπείρου A^b. ^p ἀληθῇ om. A^b. ^q πάντα καὶ αἰεὶ A^b.
^r ἀνάγκη τὸ ὃν E.S.T. ^s εἰς τι] ἐστὶν A^b. ^t δέ add. E.A^b. ^v τι ὅτι T, τιν' δ' A^b.

ὁ ἀεὶ ^ωκινεῖ τὰ κινούμενα, καὶ τὸ πρῶτον κινεῖ ἀκίνητον
^καὐτό.

Δ.

Γ' Ἀρχὴ ^κλέγεται ἡ μὲν ὅθεν ἂν ^ατις τοῦ πράγματος κινηθῇ πρῶτον, οἷον τοῦ μήκους καὶ ὁδοῦ ἐντεῦθεν μὲν αὕτη ἀρχή, ἐξ ἐναντίας ^βδ' ἑτέρα· ἡ δὲ ὅθεν ἂν κάλλιστα ^εγένετο ἕκαστον, οἷον καὶ μαθήσεως οὐκ ἀπὸ τοῦ πρώτου καὶ τῆς τοῦ πράγματος ἀρχῆς ἐνίοτε ἀρκτέον, ἀλλ' ὅθεν ῥᾶσθ' ἂν μάθοι· ἡ δὲ ὅθεν πρῶτον γίνεται ἐνυπάρχοντος, οἷον ὡς πλοίου τρόπις καὶ οἰκίας θεμέλιος, καὶ τῶν ζῶων οἱ μὲν καρδίαν οἱ δὲ ἐγκέφαλον οἱ δ' ὅ τι ἂν τύχῃσιν τοιοῦτον ὑπολαμβάνουσιν· ἡ δὲ ὅθεν γίνεται ^δπρῶτον μὴ ἐνυπάρχοντος, καὶ ὅθεν ^επρώτων ἡ κίνησις πέφυκεν ἄρχεσθαι καὶ ^εἡ μεταβολή, οἷον τὸ τέκνον ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς καὶ ἡ μάχη ἐκ τῆς λοιδορίας· ἡ δὲ ^εοὐ κατὰ προαίρεσιν κινεῖται τὰ κινούμενα καὶ μεταβάλλει τὰ μεταβάλλοντα, ὥσπερ αἱ τε κατὰ πόλεις ἀρχαὶ καὶ αἱ δυναστεῖαι καὶ αἱ βασιλεῖαι καὶ τυραννίδες. Ἀρχαὶ λέγονται καὶ αἱ τέχναι, καὶ τούτων αἱ ἀρχιτεκτονικαὶ μάλιστα. ^εἔτι ὅθεν γνωστὸν τὸ πρᾶγμα πρῶτον· καὶ ^ιγὰρ αὕτη ἀρχὴ λέγεται τοῦ πράγματος, οἷον τῶν ἀποδείξεων αἱ ὑποθέσεις. Ἰσαχῶς δὲ καὶ τὰ αἷτια λέγεται· πάντα γὰρ τὰ αἷτια ἀρχαί. Πασῶν μὲν οὖν ^κκοινὸν τῶν ἀρχῶν τὸ πρῶτον εἶναι ὅθεν ἢ ἔστιν ἢ γίγνεται ἢ γινώσκεται· τούτων δὲ αἱ μὲν ἐνυπάρχουσαι εἰσιν αἱ δὲ ἐκτός. Διὸ ἢ τε φύσις ἀρχὴ καὶ ^ιτὸ στοιχεῖον καὶ ^ιἡ διάνοια καὶ ^αἡ προαίρεσις καὶ οὐσία καὶ τὸ οὐ ἕνεκα· πολλῶν γὰρ καὶ τοῦ γινῶναι καὶ τῆς κινήσεως ἀρχὴ τὰ γαθὸν καὶ τὸ ^οκαλόν.

2 Ρ Αἷτιον λέγεται ἓνα μὲν τρόπον ἐξ οὗ γίγνεται ^ιτι ἐνυ-

^ω κινεῖται κ. Α^β. ^κ αὐτό] αὐτὸ ἀρχὴ λέγεται Α^β. ^γ ἀρχὴ δὲ λ. Η^β.
^κ ἡ μὲν λέγεται Τ. ^α τι Α^β. ^β δ' ἡ ἑτέρα Η^β. ^ε γένοιτο ἕκαστον Α^β:
ceteri ἕκαστον γένοιτο. ^δ πρώτου Η^β. ^ε ἡ κίνησις πρώτου Τ. ^ε ἡ
om. Α^β. ^ε οὐ Τ. ^ε ἔτι] ἀρχὴ λέγεται ἔτι Α^β. ^ι γὰρ add. Α^β. ^κ τῶν
ἀρχῶν κοινὸν Α^β. ^ι τὸ om. Η^β. ^ι ἡ add. Ε.Α^β.Η^β. ^α ἡ om. Ε.
^ο καλόν F^β: vulgo κακόν. Ρ αἷτιον δὲ λέγεται Ε.Τ. ^ι τι om. Τ.

πάρχοντος, οἷον ^ρὁ χαλκὸς τοῦ ἀνδριάντος καὶ ὁ ἄργυρος
 τῆς φιάλης καὶ τὰ τούτων γένη, ἄλλον δὲ τὸ εἶδος καὶ τὸ
 παράδειγμα· τοῦτο ^δ ἐστὶν ^σὁ λόγος τοῦ τί ἦν εἶναι καὶ
 τὰ ^ττούτων γένη, οἷον τοῦ διὰ πασῶν τὰ δύο πρὸς ἓν καὶ
 ὅλως ὁ ἀριθμὸς καὶ τὰ μέρη τὰ ἐν τῷ λόγῳ. "Ἐτι ὅθεν ἡ ²
 ἀρχὴ τῆς μεταβολῆς ἢ πρώτη ἢ τῆς ἡρεμήσεως, οἷον ὁ βου-
 λεύσας αἷτιος, καὶ ὁ πατὴρ τοῦ τέκνου, καὶ ὅλως τὸ ποιοῦν
 τοῦ ποιουμένου καὶ τὸ μεταβλητικὸν τοῦ μεταβάλλοντος.
 "Ἐτι ὡς τὸ τέλος· τοῦτο ^δ ἐστὶ τὸ οὐ ἔνεκα, οἷον τοῦ περι-
 πατεῖν ἢ ὑγίεια. Διὰ τί γὰρ περιπατεῖ; Φαμέν, ἵνα ὑγιαίνῃ, ³
 καὶ εἰπόντες οὕτως οἰόμεθα ἀποδοδῶκεναι τὸ αἷτιον. Καὶ
 ὅσα δὴ κινήσαντος ^ν ἄλλου μεταξὺ γίγνεται τοῦ τέλους, οἷον
 τῆς ὑγείας ἢ ἰσχυασίας ἢ ἡ κάθαρσις ἢ τὰ φάρμακα ἢ τὰ
 ὄργανα· πάντα γὰρ ταῦτα τοῦ τέλους ἔνεκά ἐστι, διαφέρει
 δὲ ἀλλήλων ὡς ὄντα τὰ ^ω μὲν ὄργανα τὰ ^x δ' ἔργα. Τὰ μὲν ⁴
 οὖν αἷτια σχεδὸν τοσαυταχῶς λέγεται, ^γ συμβαίνει δὲ πολ-
 λαχῶς λεγομένων τῶν αἰτίων καὶ πολλὰ τοῦ αὐτοῦ αἷτια
 εἶναι ^z οὐ κατὰ συμβεβηκός, οἷον τοῦ ἀνδριάντος καὶ ἡ ^α ἀν-
 δριαντοποικὴ καὶ ὁ ^β χαλκὸς οὐ καθ' ἑτερόν τι ἀλλ' ^ε ἢ ἀν-
 δριάς· ἀλλ' οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἀλλὰ τὸ μὲν ὡς ὕλη τὸ
 δ' ὡς ὅθεν ἡ κίνησις. Καὶ ἀλλήλων αἷτια, οἷον τὸ ^δ πονεῖν ⁵
 τῆς εὐεξίας καὶ αὕτη τοῦ πονεῖν· ἀλλ' οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον,
 ἀλλὰ τὸ μὲν ὡς τέλος τὸ δ' ὡς ἀρχὴ κινήσεως. "Ἐτι δὲ
 ταυτὸ ἐνίοτε τῶν ἐναντίων ἐστίν· ὁ γὰρ παρὸν αἷτιον τουδί,
 τοῦτ' ^ε ἀπὸν αἰτιώμεθα ἐνίοτε τοῦ ἐναντίου, οἷον τὴν ἀπου-
 σίαν τοῦ κυβερνήτου τῆς ^ς ἀνατροπῆς, οὗ ἦν ἡ παρουσί-
 α αἷτία τῆς σωτηρίας. "Αμφω ^h δέ, καὶ ἡ παρουσία καὶ ἡ ⁶
 στέρησις, αἷτια ὡς κινοῦντα. "Απαντα ⁱ δὲ τὰ νῦν εἰρημένα
 αἷτια εἰς τέτταρας τρόπους πίπτει τοὺς φανερωτάτους. Τὰ ⁷

^ρ ὁ post οἷον om. A^b. ^σ ὁ om. A^b. ^τ τούτου E. ^ν ἀλλ' οὐ T.
^ω μὲν] μὲν ὡς E. ^x δ'] δ' ὡς E.T. ^γ συμβ.] καὶ συμβ. T. ^z οὐ]
καθ' αὐτὸ οὐ F^b. ^α ἀνδριαντοποικὴ T.A^b. ^β χαλκοῦς T. ^ε ἢ T.
^δ πονεῖν αἷτιον τῆς A^b. ^ε ἐνίοτε om. A^b.F^b.H^b. ^ε ἀπὸν A^b: ceteri
αὐτὸ. ^ς ἀνατροπῆς τοῦ πλοίου οὐ H^b. ^h δὲ τὸ αὐτὸ καὶ A^b. ⁱ δὲ καὶ
τὰ A^b.

μὲν γὰρ στοιχεῖα τῶν συλλαβῶν καὶ ἡ ὕλη τῶν σκευαστῶν
 καὶ τὸ πῦρ καὶ ἡ ^k γῆ καὶ τὰ τοιαῦτα ¹ πάντα τῶν σωματῶν,
 καὶ τὰ μέρη τοῦ ὅλου καὶ αἱ ^m ὑποθέσεις τοῦ συμπεράσμα-
 τος, ὡς τὸ ἐξ οὗ αἰτία ἐστίν· τούτων δὲ τὰ μὲν ὡς τὸ ὑπο-
 κείμενον, οἷον τὰ μέρη, τὰ δὲ ὡς τὸ τί ἦν εἶναι, τό τε ὅλον
 8 καὶ ἡ σύνθεσις καὶ τὸ εἶδος. Τὸ δὲ σπέρμα καὶ ὁ ἱατρὸς καὶ
 ὁ βουλεύσας καὶ ὅλως τὸ ποιοῦν, πάντα ὅθεν ἡ ἀρχὴ τῆς με-
 ταβολῆς ἢ στάσεως. Τὰ δ' ⁿ ἄλλα ὡς τὸ τέλος καὶ τὰ γα-
 θὸν τῶν ἄλλων· τὸ γὰρ οὗ ἔνεκα βέλτιστον καὶ τέλος τῶν
 9 ἄλλων·^o ἐθέλει εἶναι. Διαφερέτω δὲ μηδὲν αὐτὸ ^p εἰπεῖν ἀγα-
 θὸν ἢ φαίνόμενον ἀγαθόν. Τὰ μὲν ^q οὖν αἷτια ταῦτα καὶ
 τοσαῦτά ἐστι τῷ εἶδει, τρόποι δὲ τῶν αἰτίων ἀριθμῷ μὲν
 10 εἰσι πολλοί, κεφαλαιούμενοι δὲ καὶ οὗτοι ἐλάττους. ^r Λέγε-
 ται ^s γὰρ αἷτια πολλαχῶς καὶ αὐτῶν τῶν ὁμοειδῶν, προτέρως
 καὶ ὑστέρω· ἄλλου ἄλλο, οἷον ὑγείας ὁ ἱατρὸς καὶ ^v ὁ τεχνί-
 της, καὶ τοῦ διὰ πασῶν τὸ διπλάσιον καὶ ἀριθμός, καὶ αἰεὶ
 11 τὰ περιέχοντα· ὁτιοῦν τῶν καθ' ^w ἕκαστα. ^u Ἐπι δ' ὡς τὸ
 συμβεβηκὸς καὶ τὰ τούτων γένη, οἷον ἀνδριάντος ἄλλως Πο-
 λύκλειτος καὶ ἄλλως ἀνδριαντοποιός, ὅτι συμβέβηκε τῷ ἀν-
 δριαντοποιῷ Πολυκλείτῳ εἶναι. Καὶ τὰ περιέχοντα δὲ τὸ
 συμβεβηκός, οἷον ἄνθρωπος αἷτιος ἀνδριάντος, ^x ἢ καὶ ὅλως
 ζῶν, ὅτι ὁ Πολύκλειτος ἄνθρωπος, ὁ δὲ ἄνθρωπος ζῶν.
 12 Ἐστὶ δὲ καὶ τῶν συμβεβηκόντων ^y ἄλλα ἄλλων ^z πρότερον
 καὶ ἐγγύτερον, οἷον εἰ ὁ λευκὸς καὶ ὁ μουσικὸς αἷτιος ^a λέ-
 γοιτο τοῦ ἀνδριάντος, ἀλλὰ μὴ μόνον Πολύκλειτος ἢ ἄν-
 θρωπος. Παρὰ πάντα δὲ καὶ τὰ οἰκείως λεγόμενα καὶ ^b τὰ
 κατὰ συμβεβηκός, τὰ μὲν ὡς δυνάμενα λέγεται τὰ δ' ὡς ἐνερ-
 γοῦντα, ^c οἷον τοῦ οἰκοδομεῖσθαι οἰκοδόμος ἢ οἰκοδομῶν οἰκο-

^k γῆ] γῆ καὶ τὸ ὕδωρ H^b. ¹ πάντων H^b. ^m προτάσεις H^b. ⁿ ἄλλα
 om. A^b, F^b. ^o ἐθέλειν A^b. ^p εἰπεῖν ἢ ἀγαθὸν E. T. ^q οὖν om. A^b.
^r λέγονται A^b. ^s γὰρ τὰ αἷτια F^b. ^t ἄλλου ἄλλο A^b: ceteri ἄλλο
 ἄλλου. ^v ὁ post καὶ add. A^b. ^w ἕκαστον A^b. ^x ἢ] εἴη ἢ A^b.
^y ἄλλα A^b, F^b: vulgo ἄλλο. ^z πορρώτερα καὶ ἐγγύτερα A^b, F^b, πορρώ-
 τερον καὶ ἐγγύτερον E. H^b. ^a λέγοιτο] οἷοιτο A^b. ^b τὰ ante κατὰ
 om. T. ^c οἷον τὸ τοῦ A^b.

δόμος. Ὅμοιως δὲ λεχθήσεται καὶ ἐφ' ὧν αἷτια τὰ αἷτια ¹³ τοῖς εἰρημένοις, οἷον τοῦδε τοῦ ἀνδριάντος ^d ἢ ἀνδριάντος ἢ ὅλως εἰκόνας, ^e καὶ χαλκοῦ τοῦδε ^f ἢ χαλκοῦ ἢ ὅλως ὕλης· καὶ ἐπὶ τῶν συμβεβηκότων ὡσαύτως. Ἔτι δὲ συμπλεκόμενα καὶ ταῦτα κάκεῖνα λεχθήσεται, οἷον οὐ Πολύκλειτος οὐδὲ ἀνδριαντοποιός, ^g ἀλλὰ Πολύκλειτος ἀνδριαντοποιός. Ἀλλ' ὅμως ¹⁴ ἅπαντά γε ταῦτ' ἐστὶ τὸ μὲν πλήθος ἐξ, λεγόμενα δὲ διχῶς· ἢ γὰρ ὡς τὸ καθ' ἕκαστον, ^h ἢ ὡς τὸ γένος αὐτοῦ, ἢ ὡς τὸ συμβεβηκός, ἢ ὡς τὸ γένος τοῦ συμβεβηκότος, ἢ ὡς συμπλεκόμενα ταῦτα, ἢ ἀπλῶς λεγόμενα, ⁱ ἔτι ὡς ἐνεργοῦντα ἢ κατὰ δύναμιν. Διαφέρει δὲ τοσοῦτον, ὅτι τὰ μὲν ἐνερ- ¹⁵ γοῦντα καὶ τὰ καθ' ἕκαστον ἅμα ἔστι καὶ οὐκ ἔστιν ^k αὐτά τε καὶ ὧν αἷτια, οἷον ὅδε ^l ὁ ἰατροῦν τῷδε τῷ ὑγιαζομένῳ, καὶ ὅδε ὁ οἰκοδόμος τῷδε τῷ οἰκοδομουμένῳ, ^m τὰ δὲ κατὰ δύναμιν οὐκ αἰεὶ φθείρεται γὰρ οὐχ ἅμα ἡ οἰκία καὶ ὁ οἰκοδόμος.

Στοιχείον λέγεται ἐξ οὗ σύγκειται πρώτου ἐνυπάρχοντος, ³ ἀδιαίρετον τῷ εἶδει ⁿ εἰς ἕτερον εἶδος, οἷον φωνῆς στοιχεῖα ἐξ ὧν σύγκειται ἡ φωνή καὶ εἰς ^o αἰετὶς εἶδος, ἐκείνα δὲ μηκέτ' εἰς ἄλλας φωνὰς ἐτέρας τῷ εἶδει αὐτῶν. Ἀλλὰ ^p καὶ διαίρηται, τὰ μόρια ὁμοειδῆ, οἷον ὕδατος τὸ μόριον ὕδωρ, ἀλλ' οὐ τῆς συλλαβῆς. Ὅμοιως δὲ καὶ τὰ τῶν σωμά- ² των στοιχεῖα λέγουσιν οἱ λέγοντες, εἰς ^a αἰετὶς εἶδος τὰ σώματα ἔσχατα, ἐκείνα δὲ μηκέτ' εἰς ἄλλα εἶδει ^q διαφέροντα· καὶ εἴτε ἐν εἴτε πλείω τὰ τοιαῦτα, ταῦτα στοιχεῖα λέγουσιν. Παραπλησίως δὲ καὶ τὰ τῶν διαγραμμάτων στοιχεῖα λέγε- ³ ται, καὶ ὅλως τὰ τῶν ἀποδείξεων· αἱ γὰρ πρώται ἀποδείξεις καὶ ἐν πλείοσιν ἀποδείξεσιν ἐνυπάρχουσιν, αὗται στοιχεῖα τῶν ἀποδείξεων λέγονται· εἰσὶ ^r δὲ τοιοῦτοι συλλογισμοὶ οἱ

^d ἢ E. ^e καὶ] ἢ E.T. ^f ἢ E. ^g ἀλλὰ Πολύκλειτος ἀνδριαντοποιός om. T. ^h ἢ ὡς τὸ γένος αὐτοῦ om. E.T. ⁱ ἔτι] πάντα δὲ A^b. ^k αὐτά τε om. A^b.F^b. ^l ὁ om. A^b. ^m τὸ T. ⁿ εἰς ἕτερον εἶδος om. F^b. ^o διαίρει E. ^p καὶ] ἢ καὶ A^b. ^q διαφέροντα σώματα καὶ E.T. ^r δὲ οἱ τοιοῦτοι T.

- 4 πρώτοι ^αἐκ τῶν ^ιτριῶν δι' ἐνὸς μέσου. Καὶ μεταφέροντες δὲ στοιχείον καλοῦσιν ἐντεῦθεν, ὃ ἂν ἐν ὧν καὶ μικρὸν ἐπὶ πολλὰ ἢ χρήσιμον. Διὸ καὶ τὸ μικρὸν καὶ ἀπλοῦν καὶ
 5 ἀδιαίρετον στοιχείον λέγεται. Ὅθεν ἐλήλυθε τὰ μάλιστα καθόλου στοιχεῖα εἶναι, ὅτι ἕκαστον αὐτῶν ἐν ὧν καὶ ἀπλοῦν ἐν πολλοῖς ὑπάρχει ἢ πᾶσιν ἢ ὅτι πλείστοις. Ὑποδιὸ καὶ τὸ
 6 ἐν καὶ τὴν στιγμὴν ἀρχάς τιςι ^ωδοκεῖ εἶναι. Ἐπεὶ οὖν τὰ καλούμενα γένη καθόλου καὶ ἀδιαίρετα (^ζ εἰς γὰρ ἐστὶ λόγος αὐτῶν), στοιχεῖα τὰ γένη λέγουσιν ^ητινες, καὶ μᾶλλον ἢ τὴν διαφορὰν, ὅτι καθόλου μᾶλλον τὸ γένος· ^θμὲν ^αγὰρ ἡ διαφορὰ ὑπάρχει, καὶ τὸ γένος ἀκολουθεῖ, ^βδὲ τὸ γένος, οὐ παντὶ ἢ διαφορά. Ἀπάντων δὲ κοινὸν τὸ εἶναι στοιχείον ἐκάστου τὸ πρῶτον ἐνυπάρχον ἐκάστῳ.
- 4 ^αΦύσις λέγεται ἓνα μὲν τρόπον ἢ τῶν φνομένων γένεσις, οἷον εἴ τις ἐπεκτείνας λέγοι τὸ ^βυ, ἓνα δὲ ἐξ οὗ φύεται ^γπρῶτον τὸ ^δφύομενον ἐνυπάρχοντος· ἔτι ὅθεν ἡ κίνησις ἢ πρώτη ἐν ἐκάστῳ τῶν φύσει ὄντων ἐν αὐτῷ ^εἢ αὐτῷ ὑπάρχει. Φύεσθαι δὲ λέγεται ὅσα αὔξῃσιν ἔχει δι' ἑτέρου τῷ ἄπτεσθαι καὶ ^ςσυμπεφυκέναι ἢ προσπεφυκέναι ὥσπερ τὰ ἔμβρυα. Διαφέρει δὲ σύμφυσις ἀφῆς· ἐνθα μὲν γὰρ οὐθέν ^ςπαρὰ τὴν ἀφήν ἕτερον ἀνάγκη εἶναι, ἐν δὲ τοῖς συμπεφυκόσιν ἐστὶ τι ἐν τῷ αὐτῷ ἐν ἀμφοῖν, ὃ ποιεῖ ἀντὶ τοῦ ἄπτεσθαι συμπεφυκέναι καὶ εἶναι ἐν κατὰ τὸ συνεχές καὶ ποσόν,
 3 ἀλλὰ μὴ κατὰ τὸ ποιόν. Ἔτι ^ηδὲ φύσις λέγεται ἐξ οὗ πρώτου ἢ ἐστὶν ἢ γίγνεται τι τῶν φύσει ὄντων, ἀριθμίστου ὄντος καὶ ἀμεταβλήτου ἐκ τῆς δυνάμεως τῆς ^ιαὐτοῦ, οἷον ἀνδριάντος καὶ τῶν σκευῶν τῶν χαλκῶν ὃ χαλκὸς ἢ φύσις λέγεται, τῶν δὲ ξυλίνων ξύλον· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων.
 4 Ἐκ τούτων γὰρ ἐστὶν ἕκαστον διασωζομένης τῆς πρώτης

^α ἐκ om. F^b. ^ι τριῶν] τριῶν μέσων A^b. ^ν διὸ A^b, ὁμοίως F^b : ceteri om. ^ω δοκεῖν E. ^ζ εἰς] οὐ A^b. F^b. ^η τινες εἶναι καὶ A^b. ^α γὰρ om. T. ^α φύσις δὲ λέγεται E, φύσις μὲν λέγεται T. ^β υ] γ. T. ^γ πρώτου corr. E. ^δ φαινόμενον T. ^ε ἢ αὐτῷ E: ceteri αὐτὸ. ^ς συμπεφυκέναι ἢ om. A^b. ^ς περὶ T, ^η δὲ om. A^b. ^ι αὐτοῦ E. T.

ὑλης· τούτον γὰρ τὸν τρόπον καὶ τῶν φύσει ὄντων τὰ στοι-
χεῖα φασιν εἶναι φύσιν, οἱ μὲν πῦρ οἱ δὲ γῆν οἱ δ' αἶρα οἱ δ'
ὑδωρ οἱ δ' ἄλλο τι τοιοῦτον λέγοντες, οἱ δ' ἔνια τούτων, οἱ
δὲ πάντα ταῦτα. Ἔτι δ' ἄλλον τρόπον λέγεται ἡ φύσις ἢ 5
τῶν ^κ φύσει ὄντων οὐσία, οἷον οἱ λέγοντες τὴν φύσιν εἶναι
τὴν πρώτην σύνθεσιν, ¹ ὥσπερ Ἐμπεδοκλῆς λέγει ὅτι

φύσις οὐθενός ἐστιν ἰόντων,

ἀλλὰ μόνον μίξις τε διαλλαξίς ^μ τε μίγντων

^η ἐστὶ, φύσις δ' ἐπὶ ^ο τοῖς ὀνομάζεται ἀνθρώποισιν.

Διὸ καὶ ὅσα φύσει ἐστὶν ἢ γίγνεται, ἤδη ὑπάρχοντος ἐξ 6
οὗ πέφυκε γίγνεσθαι ἢ εἶναι, οὕτω φαμέν τὴν φύσιν ἔχειν,
⁹ ἂν μὴ ἔχη τὸ εἶδος καὶ τὴν μορφήν. Φύσει μὲν οὖν τὸ ἐξ 7
ἀμφοτέρων τούτων ἐστίν, οἷον τὰ ζῶα καὶ τὰ μόρια αὐτῶν·
φύσις δὲ ἢ τε πρώτη ὕλη, καὶ αὕτη διχῶς, ^τ ἢ ἡ πρὸς αὐτὸ
πρώτη ἢ ^τ ἡ ὅλως πρώτη, οἷον τῶν χαλκῶν ἔργων πρὸς αὐτὰ
μὲν πρῶτος ὁ χαλκός, ὅλως δ' ἴσως ὑδωρ, εἰ πάντα τὰ τηκτὰ
ὑδωρ, καὶ τὸ εἶδος καὶ ἡ οὐσία· ⁸ τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ τέλος τῆς
γενέσεως. Ἐμεταφορᾷ δ' ἤδη καὶ ὅλως πᾶσα οὐσία φύσις
λέγεται διὰ ταύτην, ὅτι καὶ ἡ φύσις οὐσία τίς ἐστιν. Ἐκ 8
δὴ τῶν εἰρημένων ἡ πρώτη φύσις καὶ κυρίως λεγομένη ἐστὶν
ἡ οὐσία ἢ τῶν ἐχόντων ἀρχὴν κινήσεως ἐν αὐτοῖς ἢ αὐτά· ἢ
γὰρ ὕλη τῇ ταύτης δεκτικὴ εἶναι λέγεται φύσις, ^ν καὶ αἱ γε-
νέσεις καὶ ^ω τὸ φύεσθαι τῇ ἀπὸ ταύτης ^ξ εἶναι κινήσεις. Καὶ
ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως ^γ τῶν φύσει ὄντων ⁸ αὕτη ἐστὶν ἐνυπάρ-
χουσα πῶς ἢ δυνάμει ἢ ⁸ ἐντελεχείᾳ.

¹ Αναγκαῖον λέγεται, οὐ ἄνευ οὐκ ἐνδέχεται ζῆν ὥς συναι- 5
τίον, οἷον τὸ ἀναπνεῖν καὶ ἡ τροφή τῇ ζῳῇ ἀναγκαῖον·
ἀδύνατον γὰρ ἄνευ τούτων εἶναι. Καὶ ὦν ἄνευ τὸ ἀγαθὸν
μὴ ἐνδέχεται ἢ εἶναι ἢ γενέσθαι, ἢ ^β τι κακὸν ἀποβαλεῖν ἢ
στερηθῆναι, οἷον τὸ πιεῖν τὸ φάρμακον ἀναγκαῖον ἵνα μὴ

^κ ὄντων φύσει H^b. ¹ ὥσπερ] ἢ ὥσπερ E.A^b. ^μ τε om. A^b. ^η ἐστὶ
καὶ φύσις A^b. ^ο τοῖς E.A^b: ceteri τοῖσδ'. ^ρ ἐστὶ φύσει T. ⁹ ἔαν A^b.
^τ ἢ post διχῶς et ἢ ante ὅλως om. A^b. ⁸ τοῦτου T. ^ε μεταφορὰ A^b.
^ν καὶ γενέσεις A^b. ^ω τῷ T.A^b. ^ξ εἶναι κινήσεις A^b. ^γ τῶν] ἕως τῶν F^b.
⁸ ἢ αὕτη A^b. ⁸ ἐνεργείᾳ F^b. ^β τι] τὸ A^b.

κάμνη, καὶ τὸ πλεῦσαι εἰς Αἴγιναν ἵν' ^ε ἀπολάβῃ τὰ χρή-
 2 ματα. Ἔτι τὸ βίαιον καὶ ἡ βία· τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ παρὰ
 τὴν ὁρμὴν καὶ ^δ τὴν προαίρεσιν ἐμποδίζον καὶ κωλυτικόν. Τὸ
 γὰρ βίαιον ἀναγκαῖον λέγεται, διὸ καὶ λυπηρόν, ὥσπερ καὶ
 Εὐηνός φησι

πάν γὰρ ἀναγκαῖον πράγμ' ἀνιάρων ἔφν.

3 Καὶ ἡ βία ἀνάγκη τις, ὥσπερ καὶ Σοφοκλῆς ^ε λέγει

ἀλλ' ἡ βία με ταῦτ' ἀναγκάζει ποιεῖν.

Καὶ δοκεῖ ἡ ἀνάγκη ἀμετάπειστον τι εἶναι, ὀρθῶς· ἐναντίον
 γὰρ τῇ κατὰ ^ε τὴν προαίρεσιν κινήσει ^β καὶ κατὰ τὸν λογι-
 σμόν. Ἔτι τὸ μὴ ἐνδεχόμενον ἄλλως ἔχειν ἀναγκαῖόν φαμεν
 4 οὕτως ἔχειν. Καὶ κατὰ τοῦτο τὸ ἀναγκαῖον καὶ τὰλλα λέ-
 γεται πῶς ἅπαντα ^β ἀναγκαῖα· τό τε γὰρ βίαιον ἀναγκαῖον
 λέγεται ἢ ποιεῖν ἢ πάσχειν τότε, ὅταν μὴ ἐνδέχεται κατὰ
 τὴν ὁρμὴν διὰ τὸ βιαζόμενον, ἰὼς ταύτην ἀνάγκην οὖσαν, δι'
 ἣν μὴ ἐνδέχεται ἄλλως, καὶ ἐπὶ τῶν συναιτίων τοῦ ζῆν καὶ
 τοῦ ἀγαθοῦ ὡσαύτως· ὅταν γὰρ μὴ ^κ ἐνδέχεται ἔνθα μὲν τὸ
 ἀγαθὸν ἔνθα δὲ τὸ ζῆν καὶ τὸ εἶναι ἄνευ τινῶν, ταῦτα ἀναγ-
 5 καῖα καὶ ἡ αἰτία ἀνάγκη τις ἐστὶν ^ι αὐτῇ. Ἔτι ἡ ἀποδείξις
 τῶν ἀναγκαίων, ὅτι οὐκ ἐνδέχεται ἄλλως ἔχειν, εἰ ἀποδέδει-
 κται ἀπλῶς· τούτου δ' αἷτια τὰ πρῶτα, εἰ ἀδύνατον ἄλλως
 ἔχειν ἐξ ὧν ὁ συλλογισμός. Τῶν μὲν ^μ δὲ ἕτερον αἷτιον τοῦ
 ἀναγκαῖα εἶναι, τῶν δὲ οὐθέν, ἀλλὰ διὰ ταῦτα ἕτερά ἐστὶν ἐξ
 6 ἀνάγκης. Ὡστε τὸ πρῶτον καὶ κυρίως ἀναγκαῖον τὸ ἀπλοῶν
 ἐστίν· τοῦτο γὰρ οὐκ ἐνδέχεται πλεοναχῶς ἔχειν, ὥστ' οὐδὲ
 ἄλλως καὶ ἄλλως· ἥδη γὰρ πλεοναχῶς ἂν ἔχοι. Εἰ ^ν ἄρα
 ἐστὶν ^ο ἅττα αἰδία καὶ ἀκίνητα, ^ρ οὐθὲν ἐκείνοις ἐστὶ βίαιον
 οὐδὲ παρὰ φύσιν.

6 ^ρ Ἐν λέγεται τὸ μὲν κατὰ συμβεβηκός, ^ρ τὸ δὲ καθ' αὐτό,
 κατὰ συμβεβηκός μὲν οἶον Κορίσκος καὶ τὸ μουσικὸν καὶ

^ε ἀπολάβῃ] μὴ ἀποβάλῃ T. ^δ τὴν post καὶ om. Ab. ^ε λέγει om. T.
^ε τὴν om. idem. ^β καὶ τῇ κατὰ F^b. ^β ἀναγκαῖα] ἀναγκαῖον T. ^ι ὥστ'
 αὐτὴν T. ^κ ἐνδέχεται Ab. ^ι αὐτῆς Ab. ^μ δὲ ἕτερον αἷτιον τὸ ἀναγ-
 καῖον Ab. ^ν ἄρα] γὰρ Ab. ^ο ἅττα καὶ αἰδία καὶ Ab. ^ρ οὐδ' ἐν E. ^ρ ἐν]
 τὸ ἐν F^b. ^ρ τὸ δὲ—μὲν om. Ab.

^αΚορίσκος μουσικός· ^ιταὐτὸ γὰρ εἶπεῖν Κορίσκος καὶ τὸ μουσικόν, καὶ Κορίσκος μουσικός. Καὶ τὸ μουσικὸν καὶ τὸ ^γδίκαιον, καὶ μουσικὸς ^νδίκαιος Κορίσκος· πάντα γὰρ ταῦτα ἐν λέγεται κατὰ συμβεβηκός, τὸ μὲν δίκαιον καὶ τὸ μουσικόν, ὅτι μιᾷ οὐσίᾳ συμβέβηκεν, ^ωτὸ δὲ μουσικὸν καὶ Κορίσκος, ὅτι θάτερον θατέρῳ συμβέβηκεν. Ὅμοίως δὲ τρό- ⁸πον τινὰ καὶ ὁ μουσικὸς Κορίσκος τῷ Κορίσκῳ ἐν, ὅτι θάτερον τῶν μορίων θατέρῳ συμβέβηκε τῶν ἐν τῷ λόγῳ, οἷον τὸ μουσικὸν τῷ Κορίσκῳ, καὶ ὁ μουσικὸς Κορίσκος δικάϊφ Κορίσκῳ, ὅτι ἑκατέρου ^κμέρος ^ντῷ αὐτῷ ἐνὶ συμβέβηκεν ^κἐν. Ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ γένους καὶ ἐπὶ ^ατῶν καθόλου ⁹τινὸς ὀνομάτων λέγεται τὸ συμβεβηκός, οἷον ^βὅτι ἄνθρωπος τὸ αὐτὸ καὶ μουσικὸς ἄνθρωπος· ἡ γὰρ ὅτι ^ετῷ ἀνθρώπῳ μιᾷ οὔσῃ οὐσίᾳ συμβέβηκε τὸ μουσικόν, ἡ ὅτι ἄμφω τῶν καθ' ἕκαστόν τινι συμβέβηκεν, οἷον Κορίσκῳ. Πλὴν οὐ τὸν ¹⁰αὐτὸν τρόπον ἄμφω ὑπάρχει, ἀλλὰ τὸ μὲν ἴσως ὡς γένος καὶ ἐν τῇ οὐσίᾳ, τὸ δὲ ^δὡς ἕξις ἢ πάθος τῆς οὐσίας. Ὅσα μὲν οὖν κατὰ συμβεβηκός λέγεται ἐν, τοῦτον τὸν τρόπον λέγεται. Τῶν δὲ καθ' ἑαυτὰ ἐν λεγομένων τὰ μὲν λέγεται τῷ συνεχῇ ¹¹εἶναι, οἷον ^εφάκελλος δεσμῷ καὶ ξύλα κόλλη, καὶ γραμμῇ καὶ ^ικεκαμμένη ἡ, συνεχῆς δέ, μία λέγεται, ὥσπερ καὶ τῶν μερῶν ἕκαστον, οἷον σκέλος καὶ βραχίον. Αὐτῶν δὲ τούτων μᾶλλον ἐν τὰ φύσει συνεχῇ ἢ τέχνῃ. Συνεχὲς δὲ λέγεται, οὐ ¹²κίνησις μία καθ' αὐτὸ καὶ μὴ οἷον τε ἄλλως· μία δ' οὐ ἀδιαίρετος, ἀδιαίρετος δὲ ^ηκατὰ χρόνον. Καθ' αὐτὰ δὲ συνεχῇ ὅσα μὴ ἀφῇ ἐν· εἰ γὰρ θείης ἀπτόμενα ἀλλήλων ξύλα, οὐ φήσεις ταῦτα εἶναι ἐν, οὔτε ξύλον οὔτε σῶμα οὔτ' ἄλλο συνεχὲς οὐθέν. Τὰ τε δὴ ὅλως συνεχῇ ἐν λέγεται, καὶ ἔχη κάμψιν, καὶ ¹³ἔτι μᾶλλον τὰ μὴ ἔχοντα κάμψιν, οἷον κνήμη ἢ μηρὸς σκέ-

^α Κορίσκος] ὁ κορίσκος T, κορίσκος καὶ Ab. ^ι ταὐτὸ—μουσικός· καὶ om. Ab. ^ν δίκαιος om. Ab. ^ω τὸ—συμβέβηκεν om. E. ^κ μέρους T. Ab. ^ν τῷ om. T. ^κ ἐν om. Ab. addunt E. T. οὐδὲν γὰρ διαφέρει ἡ Κορίσκῳ τὸ μουσικὸν συμβεβηκέναι. ^α τοῦ T. ^β ὅτι ὁ ἄνθρωπος Ab. ^ε τῶν ἀνθρώπων T. ^δ ὡς om. T. ^ε φάκελος E. T, σφάκελος Fb. ^ι κεκλασμένη Hb. ^ς οἷον add. Ab. ^η κατὰ τὸν χρ. Fb. Hb.

- λους, ὅτι ἐνδέχεται μὴ μίαν εἶναι τὴν κίνησιν τοῦ σκέλους.
- 14 Καὶ ἡ εὐθεία τῆς κεκαμμένης μᾶλλον ἔν. Τὴν δὲ κεκαμμένην καὶ ἔχουσιν γωνίαν καὶ μίαν καὶ οὐ μίαν λέγομεν, ὅτι ἐνδέχεται καὶ μὴ ἅμα τὴν κίνησιν αὐτῆς εἶναι καὶ ἅμα τῆς ὁ εὐθείας ἰαεὶ ἅμα, καὶ οὐθὲν μόριον ἔχον μέγεθος τὸ μὲν ἡρεμῇ τὸ δὲ κινεῖται, ὥσπερ τῆς κεκαμμένης. Ἔτι ἄλλον τρόπον ^κἐν λέγεται τῷ τὸ ὑποκείμενον τῷ εἶδει εἶναι ἀδιάφορον.
- 15 ¹ Ἀδιάφορα δ' ὧν ἀδιαίρετον τὸ εἶδος κατὰ τὴν αἴσθησιν τὸ δ' ὑποκείμενον ἢ τὸ πρῶτον ἢ τὸ τελευταῖον πρὸς τὸ τέλος. Καὶ γὰρ οἶνος εἰς λέγεται καὶ ὕδωρ ἔν, ἢ ἀδιαίρετον κατὰ τὸ εἶδος· καὶ οἱ χυμοὶ πάντες λέγονται ἔν, οἶον ἔλαιον οἶνος καὶ τὰ τηκτά, ὅτι πάντων τὸ ἔσχατον ὑποκείμενον τὸ αὐτό·
- 16 ὕδωρ γὰρ ^η ἢ ἀπὸ πάντα ταῦτ' ἐστίν. Λέγεται δ' ἔν καὶ ὧν τὸ γένος ἔν διαφέρον ταῖς ἀντικειμέναις διαφοραῖς. Καὶ ταῦτα λέγεται ^η ἐν πάντα, ὅτι τὸ γένος ἔν τὸ ὑποκείμενον ταῖς διαφοραῖς, οἶον ἵππος ἄνθρωπος κύων ἔν ὅτι, ὅτι πάντα
- 17 ζῶα, καὶ τρόπον δὴ παραπλήσιον, ὥσπερ ἡ ὕλη μία. Ταῦτα δὲ ὅτε μὲν οὕτως ἔν λέγεται, ὅτε δὲ τὸ ἄνω γένος, ὁ ^ρ ταυτὸν λέγεται, ἂν ἢ τελευταῖα τοῦ γένους εἶδη τὰ ἀνωτέρω τούτων, οἶον ^ι τὸ ἰσοσκελές καὶ τὸ ἰσόπλευρον ταῦτ' αὐτὸ καὶ ἔν
- 18 σχῆμα, ὅτι ἄμφω ^ι τρίγωνα· τρίγωνα δ' οὐ ταυτά. Ἔτι δὲ ἔν λέγεται ὅσων ὁ λόγος ^ς ὁ τὸ τί ἦν εἶναι λέγων ἀδιαίρετος πρὸς ἄλλον τὸν δηλοῦντα τί ^ι ἦν εἶναι τὸ πρᾶγμα· αὐτὸς γὰρ καθ' αὐτὸν ^ν πᾶς λόγος ^ω διαιρετός. Οὕτω γὰρ καὶ τὸ ηὐξημένον καὶ φθίνον ἔν ἐστίν, ὅτι ὁ λόγος εἰς, ὥσπερ ἐπὶ τῶν
- 19 ἐπιπέδων ὁ τοῦ εἶδους ^ς εἰς. Ὅλως δὲ ὧν ἡ νόησις ἀδιαίρετος ἢ νοοῦσα τὸ τί ἦν εἶναι, καὶ μὴ δύναται χωρίσαι μήτε χρόνον μήτε τόπῳ μήτε λόγῳ, μάλιστα ταῦτα ἔν. Καὶ τούτων ὅσα οὐσίαι· καθόλου ^γ γὰρ ὅσα μὴ ἔχει διαίρεσιν, ^ς ἢ μὴ ἔχει, ταύτη

^ι αἰεὶ] δεῖ Α^b. ^κ ἐν om. E. T. ¹ ἀδιάφορον E. ἀδιάφορα δὲ om. Α^b. ^η ἢ] καὶ T. ^η πάντα ἔν E. T. ^ο τι om. Α^b. ^ρ ταυτὸ E, τὸ αὐτὸ Α^b. ^ι τὸ μὲν ἰσοσκελές T. ^ι τρίγωνον E. T. ^ς ὁ ante τὸ om. Α^b. ^ι ἦν om. T. ^ν πᾶς ὁ λ. T. ^ω ἀδιαίρετος Α^b. ^ς εἰς om. Α^b. ^γ γὰρ] δὲ E. ^ς ἢ μὴ ἔχει om. Α^b.

ἐν λέγεται, οἷον εἰ ἢ ἄνθρωπος μὴ ἔχει διαίρεσιν, εἰς ἄνθρω-
 πος, εἰ δ' ἢ ζῶον, ἐν ζῶον, εἰ δὲ ἢ μέγεθος, ἐν μέγεθος. Τὰ μὲν ²⁰
 οὖν πλείστα ἐν λέγεται τῷ ἑτερόν τι ἢ ποιεῖν ^a ἢ πᾶσχειν ἢ
 ἔχειν ἢ πρὸς τι εἶναι ἔν, τὰ δὲ πρῶτως λεγόμενα ἔν, ὧν ἡ
 οὐσία μία. Μία δὲ ἡ συνεχεία ἢ εἶδει ἢ λόγῳ· ^b καὶ γὰρ
 ἀριθμοῦμεν ὡς πλείω ^c ἢ τὰ μὴ συνεχῇ, ^d ἢ ὧν μὴ ἐν τὸ εἶδος,
 ἢ ὧν ὁ λόγος μὴ εἰς. ^e Ἐπεὶ δ' ἔστι μὲν ὡς ὅτι οὖν ^f ἐν φαμεν ²¹
 εἶναι, ἂν ἢ ποσὸν καὶ συνεχές, ἔστι δ' ὡς οὐ, ἂν μὴ τι ὅλον
 ἢ, τοῦτο δὲ ἂν μὴ ^g τὸ εἶδος ἔχῃ ἔν· ^h οἷον οὐκ ἂν φαίμεν
 ὁμοίως ἐν ἰδόντες ὅπως οὖν τὰ μέρη συγκαίμενα τοῦ ὑποδή-
 ματος, ^k ἂν μὴ διὰ τὴν συνέχειαν, ἀλλ' ἐὰν οὕτως ὥστε ὑπό-
 δημα εἶναι καὶ εἶδος τι ^l ἤδη ἔχειν ἔν. Διὸ καὶ ἡ τοῦ κύκλου ²²
 μάλιστα μία τῶν γραμμῶν, ὅτι ὅλη ^m καὶ τελειός ἐστιν. Τὸ
 δὲ ⁿ ἐν εἶναι ὁ ἀρχὴ τινὶ ἐστιν ῥαριθμοῦ εἶναι· τὸ γὰρ πρῶ-
 τον ^q μέτρον ἀρχή· ^φ γὰρ πρῶτῳ ^r γνωρίζομεν, τοῦτο πρῶ-
 τον μέτρον ἐκάστου γένους· ἀρχὴ οὖν τοῦ γνωστοῦ περὶ
 ἕκαστον τὸ ἔν. Οὐ ταῦτ' δὲ ἐν πᾶσι τοῖς γένεσι τὸ ἔν.
^υ Ἐνθα μὲν γὰρ διέσεις, ἔνθα δὲ τὸ φωνῆεν ἢ ἀφωνον· βάρους ²³
 δ' ἑτερον καὶ κινήσεως ἄλλο. Πανταχοῦ δὲ τὸ ἐν ἢ τῷ ποσῷ
 ἢ τῷ εἶδει ἀδιαίρετον. Τὸ μὲν οὖν κατὰ τὸ ποσὸν ^a καὶ ἢ ²⁴
 ποσὸν ἀδιαίρετον, τὸ μὲν πάντῃ καὶ ἄθετον λέγεται μονάς,
 τὸ δὲ πάντῃ καὶ θέσιν ἔχον στιγμὴ, τὸ δὲ μοναχῇ γραμμῇ,
 τὸ δὲ διχῇ ἐπίπεδον, τὸ δὲ πάντῃ καὶ τριχῇ διαιρετὸν κατὰ
 τὸ ποσὸν σῶμα. Καὶ ἀντιστρέψαντι δὴ τὸ μὲν διχῇ διαι- ²⁵
 ρετὸν ἐπίπεδον, τὸ δὲ μοναχῇ γραμμῇ· τὸ δὲ μηδαμῇ διαιρε-
 τὸν κατὰ τὸ ποσὸν στιγμὴ καὶ μονάς, ἢ μὲν ἄθετος μονάς,
 ἢ δὲ ^t θετὸς στιγμὴ. ^υ Ἐτι ^v δὲ τὰ μὲν κατ' ἀριθμὸν ^v ἐστιν ²⁶
 ἔν, τὰ δὲ κατ' εἶδος, τὰ δὲ κατὰ γένος, τὰ δὲ κατ' ἀναλο-

^a ἢ πᾶσχειν post ἢ ἔχειν E.A^b. ^b γρ. καὶ ἀριθμῶ μόνως. καὶ ἐπεὶ δ'
 ἐστὶν ἢ τὰ μὲν κ.τ.λ. margo E. ^c ἢ om. A^b. ^d ἢ ὧν μὴ—εἰς om. A^b.
^e ἐπεὶ] ἐπὶ T. ^f ἐν om. F^b. ἐν συνεχείᾳ T. ^g τὸ] τι A^b. ^h οἷον
 add. E.A^b. ⁱ ὅπως οὖν ἰδόντες A^b. ^k ἂν μὴ] ἐν T. ^l ἔχειν ἢ δὲ E.T.
^m καὶ om. T. ⁿ ἐν A^b. H^b. ^o ἀρχῇ A^b. ^p ἀριθμῶ E.T., ἀριθμοῦ
 καὶ τοῦ H^b. ^q μέτρον ἐκάστου γένους ἀρχή A^b. ^r γνωρίζομεν τι τοῦτο F^b.
^s καὶ ἢ ποσὸν om. A^b. ^t θετὴ T. ^v δὲ et ἐστὶν om. A^b.

γίαν, ἀριθμῷ ^ω μὲν ὦν ἡ ὕλη μία, εἶδει δ' ὦν ὁ λόγος ^ε εἰς, γένει δ' ὦν τὸ αὐτὸ σχῆμα τῆς κατηγορίας, κατ' ἀναλογίαν δὲ
 27 ὅσα ἔχει ὡς ἄλλο πρὸς ἄλλο. Ἄει ^γ δὲ τὰ ὕστερα τοῖς ἔμ-
 προσθεν ἀκολουθεῖ, οἷον ὅσα ἀριθμῷ καὶ εἶδει ἔν, ὅσα δ' εἶδει
 οὐ πάντα ἀριθμῷ· ἀλλὰ γένει πάντα ἐν ὅσαπερ καὶ εἶδει·
 ὅσα δὲ γένει οὐ πάντα εἶδει ἀλλ' ἀναλογίᾳ· ὅσα δὲ ^ε ἐν ἀνα-
 28 λογίᾳ, οὐ πάντα γένει. Φανερόν δὲ καὶ ὅτι τὰ πολλὰ ἀντι-
 κειμένως λεχθήσεται τῷ ἐνί· τὰ μὲν γὰρ τῷ μὴ συνεχῆ εἶναι,
 τὰ δὲ τῷ διαιρετῇ ἔχειν τὴν ὕλην κατὰ τὸ εἶδος, ἢ τὴν πρῶ-
 τὴν ἢ τὴν τελευταίαν, τὰ δὲ ^α τῷ τοὺς λόγους πλείους τοὺς
 τί ἦν εἶναι, λέγονται.

- 7 Τὸ ὃν λέγεται τὸ μὲν κατὰ συμβεβηκός, τὸ δὲ καθ' αὐτό,
 κατὰ συμβεβηκός μὲν, οἷον ^β τὸν δίκαιον μουσικὸν εἶναι φαμεν
 καὶ τὸν ἄνθρωπον μουσικὸν καὶ ^γ τὸν μουσικὸν ἄνθρωπον, πα-
 ραπλησίως ^δ λέγοντες ^ε ὥσπερ τὸν μουσικὸν οἰκοδομεῖν, ὅτι
 συμβέβηκε τῷ οἰκοδόμῳ μουσικῷ εἶναι ἢ τῷ μουσικῷ οἰκο-
 δόμῳ· τὸ γὰρ τόδε εἶναι ^ε τόδε σημαίνει τὸ συμβεβηκέναι
 2 ^ε τῷδε τόδε. Οὕτω δὲ καὶ ἐπὶ τῶν εἰρημένων· τὸν ^β γὰρ
 ἄνθρωπον ὅταν μουσικὸν λέγωμεν καὶ τὸν μουσικὸν ἄνθρω-
 πον, ^ι ἢ τὸν λευκὸν μουσικὸν ἢ τοῦτον λευκόν, τὸ μὲν ὅτι
 ἄμφω τῷ ^κ αὐτῷ συμβεβήκασι, τὸ δ' ὅτι ^λ συμβέβηκε τῷ
 ὄντι· ^μ τὸ δὲ μουσικὸν ἄνθρωπον, ὅτι τούτῳ τὸ μουσικὸν
 3 συμβέβηκεν. Οὕτω δὲ λέγεται καὶ τὸ ^ν μὴ λευκὸν εἶναι, ὅτι
^φ συμβέβηκεν, ἐκείνῳ ἐστίν. Τὰ μὲν οὖν κατὰ συμβεβηκός
 εἶναι λεγόμενα οὕτω λέγεται ἢ διότι τῷ αὐτῷ ^ο ὄντι ἄμφω
 ὑπάρχει, ἢ ^ρ ὅτι ὄντι ^α ἐκείνῳ ὑπάρχει, ἢ ὅτι αὐτό ἐστίν· ^ρ ^φ
 4 ὑπάρχει οὐ αὐτὸ κατηγορεῖται. Καθ' αὐτὰ δὲ εἶναι λέγεται
 ὅσαπερ σημαίνει τὰ σχήματα τῆς κατηγορίας· ὅσαχῶς γὰρ
 λέγεται, τοσαυταχῶς τὸ εἶναι σημαίνει. Ἐπεὶ οὖν τῶν κα-

^ω μὲν οὖν ὦν Ab. ^ε εἰς om. Ab. ^γ δὲ E.T. ^ε ἐν om. Ab. ^α τῷ] τὸ T. ^β τὸ Hb. ^γ τὸν μ.] τὸ μ. T. ^δ λέγεται E. ^ε ὥσπερ εἰ τὸν Ab. ^ε alterum τόδε om. pr. E. ^ε τόδε τῷδε Ab. ^β γὰρ add. Ab. ^ι ἢ λευ-
 κὸν τὸν E.T. ^κ αὐτῷ ὄντι σ. Ab. ^λ τῷ ὄντι συμβέβηκε E.T. ^μ τὸ
 δὲ—συμβέβηκεν om. Ab. ^ν μὴ add. Ab. Fb. ^ο ἄμφω ὄντι Ab. ^ρ ὅτι
 om. T. ^α ἐκείνο Ab. ^ρ δ T.

τηγορουμένων τὰ μὲν τί ἐστὶ σημαίνει, τὰ δὲ ποιόν, τὰ δὲ ποσόν, τὰ δὲ πρὸς τι, τὰ δὲ ποιεῖν ἢ πάσχειν, τὰ δὲ πού, τὰ δὲ πότε, ἐκάστω τούτων τὸ εἶναι ταῦτο σημαίνει. Οὐθέν 5 γὰρ διαφέρει τὸ ἄνθρωπος ὑγιαίνων ἐστὶν ἢ * τὸ ἄνθρωπος ὑγιαίνει, [†] οὐδὲ τὸ ἄνθρωπος βαδίζων ἐστὶν ἢ τέμνων τοῦ ἄνθρωπος βαδίζει ἢ τέμνει. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Ἔτι τὸ εἶναι σημαίνει καὶ τὸ ἐστὶν ὅτι ἀληθές, τὸ δὲ μὴ εἶναι ὅτι οὐκ ἀληθές ἀλλὰ ψεύδος. Ὁμοίως ἐπὶ καταφάσεως 6 καὶ ἀποφάσεως, ^ωοῖον ὅτι ἐστὶ Σωκράτης μουσικός, ὅτι ἀληθές τοῦτο, ἢ ὅτι ^ξἐστὶ Σωκράτης οὐ λευκός, ὅτι ἀληθές· τὸ δ' οὐκ ἐστὶν ἢ διάμετρος ἀσύμμετρος, ὅτι ψεύδος. Ἔτι τὸ εἶναι σημαίνει καὶ τὸ ὄν, τὸ μὲν ^δδυνάμει ῥητόν, τὸ δ' ἐντελεχείᾳ τῶν εἰρημένων τούτων. ^α Ὁρῶν τε γὰρ εἶναί φαμεν 7 καὶ τὸ ^βδυνάμει [^γ ῥητῶς] ὀρῶν καὶ τὸ ἐντελεχείᾳ· καὶ τὸ ἐπίστασθαι ὡσαύτως καὶ τὸ δυνάμενον χρῆσθαι τῇ ἐπιστήμῃ καὶ τὸ χρώμενον· καὶ ^δτὸ ἡρεμοῦν καὶ ^εἤδη ὑπάρχει ἡρεμία καὶ τὸ δυνάμενον ἡρεμεῖν. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν οὐσιῶν 8 καὶ γὰρ ^εἘρμῆν ἐν τῷ λίθῳ φαμέν εἶναι, καὶ τὸ ἡμισυ τῆς γραμμῆς, καὶ σίτον τὸν μήπω ἀδρόν. Πότε δὲ δυνατόν καὶ πότε οὐπώ, ἐν ἄλλοις διοριστέον.

Οὐσία λέγεται τά τε ἀπλᾶ σώματα, οἷον γῆ καὶ πῦρ καὶ 8 ὕδωρ καὶ ὅσα τοιαῦτα, καὶ ὅλως σώματα καὶ τὰ ἐκ τούτων συνεστῶτα ζῷά τε καὶ δαιμόνια καὶ τὰ μόρια τούτων. Ἄπαντα δὲ ταῦτα λέγεται οὐσία ὅτι οὐ καθ' ὑποκειμένου λέγεται, ἀλλὰ κατὰ τούτων τὰ ἄλλα. Ἄλλον δὲ τρόπον ^δ 2 ἂν ἢ αἴτιον τοῦ εἶναι, ἐνυπάρχον ἐν τοῖς τοιούτοις ὅσα μὴ λέγεται καθ' ὑποκειμένου, οἷον ἡ ψυχὴ ^ε τῷ ζῳῷ. Ἔτι ὅσα 3 μόρια ^ε ἐνυπάρχοντά ἐστὶν ἐν τοῖς τοιούτοις ^ι ὀρίζοντά τε καὶ

* τὸ alterum om. A^b. [†] οὐδὲ A^b: ceteri ἢ. ^ν ἄνθρωπον βαδίζειν ἢ τέμνειν E. T. ^ω οῖον et ἔστι om. T. ^ξ ἐστὶ add. E. A^b. ^γ ὄν] ὄν καὶ A^b. ^δ ῥητόν δυνάμει A^b. γρ. τὸ μὲν ῥητόν τὸ δ' ἐντελεχεία. καὶ οὕτως, τὸ μὲν δυνάμει τὸ δ' ἐντελεχεία margo E. ^α ὀρῶντες γὰρ φαμεν εἶναι A^b. ^β δυνάμει om. T. ^γ ῥητῶς om. A^b. ^δ τὸ ante ἡρεμοῦν om. idem. ^ε ἤδη] δὴ A^b. ^ε Ἐρμῆν om. T. ^ε τῶν ζῳῶν A^b. ^ε ἐνυπάρχοντά ἐστὶν ἐν τοῖς τοιούτοις om. A^b. ^ι ὀρίζοντά τε om. T, τε om. A^b.

τόδε τι σημαίνοντα, ὧν ἀναιρουμένων ἀναιρεῖται τὸ ὅλον, οἷον ἐπιπέδου σῶμα, ὥς φασί τινες, καὶ ἐπίπεδον γραμμῆς· καὶ ὅλως ὁ ἀριθμὸς δοκεῖ ^κ εἶναι τισι τοιοῦτος· ἀναιρουμένου τε γὰρ οὐθέν ἐστίν, καὶ ὀρίζειν πάντα. Ὑπὲρ τὸ τί ἦν εἶναι οὐδ' ὁ λόγος ὀρισμός, καὶ ^μ τοῦτο οὐσία λέγεται ἐκάστου. ^ν Συμβαίνει δὲ ^ο κατὰ δύο τρόπους τὴν οὐσίαν λέγεσθαι, τό θ' ὑποκείμενον ἔσχατον, ὃ μηκέτι κατ' ἄλλου λέγεται, καὶ ὃ ἂν τόδε τι ὦν καὶ ^ρ χωριστὸν ^ι ἢ τοιοῦτον δὲ ἐκάστου ἢ μορφῇ καὶ τὸ εἶδος.

- 9 Ταῦτα λέγεται τὰ μὲν κατὰ συμβεβηκός, οἷον τὸ λευκὸν καὶ τὸ μουσικὸν τὸ αὐτό, ὅτι τῷ αὐτῷ συμβέβηκε, καὶ ἄνθρωπος καὶ μουσικόν, ὅτι θάτερον θατέρῳ συμβέβηκεν. ^ι τὸ δὲ μουσικὸν ἄνθρωπος, ὅτι τῷ ἀνθρώπῳ συμβέβηκεν. Ἐκατέρῳ δὲ ^α τοῦτο καὶ ^ε τούτῳ ἐκάτερον ^ν ἐκείνων· καὶ γὰρ τῷ ^ω ἀνθρώπῳ ^κ τῷ μουσικῷ ^γ καὶ ^ζ ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸ μουσικὸν ταῦτον λέγεται, καὶ τούτοις ἐκείνα. Διὸ ^α καὶ πάντα ταῦτα καθόλου ^β οὐ λέγεται· οὐ γὰρ ἀληθές εἰπεῖν ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ταῦτό καὶ ^ε τὸ μουσικόν· τὰ γὰρ καθόλου καθ' αὐτὰ ὑπάρχει, τὰ δὲ συμβεβηκότα οὐ καθ' αὐτὰ ἀλλ' ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα ἀπλῶς λέγεται. Ταῦτό γὰρ δοκεῖ ^δ Σωκράτης καὶ Σωκράτης εἶναι μουσικός· τὸ ^ε δὲ Σωκράτης οὐκ ἐπὶ πολλῶν, ^ζ διὸ οὐ πᾶς Σωκράτης λέγεται ὥσπερ πᾶς ἄνθρωπος. ^ι Καὶ τὰ μὲν οὕτως λέγεται ταῦτά, ^ε τὰ δὲ καθ' ^β αὐτά, ὥσπερ καὶ ^ι τὸ ἔν· καὶ γὰρ ὧν ἡ ὕλη μία ἢ εἶδει ἢ ἀριθμῷ ταῦτα λέγεται, καὶ ὧν ἡ οὐσία μία. Ὡστε φανερόν ὅτι ἡ ταυτότης ἐνότης τίς ἐστίν ^κ ἢ πλείωνων τοῦ εἶναι, ἢ ὅταν χρῆται ^ι ὡς πλείοσιν, οἷον ὅταν λέγῃ αὐτὸ ^μ αὐτῷ ταῦτόν· ὡς δυσὶ γὰρ

^κ τισι τοιοῦτος εἶναι Ab. ^ι λόγος ἐστὶν ὀρισμός E, λόγος ἐστὶν ἀριθμός T. ^μ τοῦτο] τοῦτο δ T. ^ν σημαίνει δὲ T. ^ο κατὰ om. Ab. ^ρ ἀχώριστον T. ^ι ἢ τοιοῦτον] τοιοῦτον ἢ. τοῦτο Ab. ^κ τὸ—συμβέβηκεν om. T. ^α ταῦτω Hb. ^ε τούτων Ab.Hb. ^ν ἐκείνω Ab. ^ω ἀνθρώπῳ καὶ τῷ Ab. ^κ τὸ μουσικόν T. ^γ καὶ om. Ab. ^ζ δ] τὸ Ab.Hb. ^α καὶ post διὸ om. T. ^β οὐ ante λέγεται om. T. ^ε τὸ add. Ab. ^δ Σωκράτης εἶναι καὶ Σωκράτης μ. T. ^ε δέ] γὰρ E.T. ^ι καὶ om. Ab. ^ε τὰ om. idem. ^β αὐτά ὅσα ὥσπερ E. ^ι τὸ om. Ab.Hb. ^κ ἢ ante πλείωνων om. Ab. ^ι ὡς πλείοσιν om. idem. ^μ αὐτῷ] αὐτὸ E.Hb.

χρῆται αὐτῷ. Ἔτερα δὲ λέγεται ὦν ἢ τὰ εἶδη πλείω ἢ ἡ 4
 ὕλη ἢ ὁ λόγος τῆς οὐσίας· καὶ ὅλως ἀντικειμένως τῷ ταύτῳ
 λέγεται τὸ ἕτερον. Διάφορα ^η δὲ λέγεται ὅσ' ἕτερά ἐστι
 τὸ αὐτὸ τι ὄντα, ^ο μὴ μόνον ἀριθμῷ, ἀλλ' ἢ εἶδει ἢ γένει ἢ
 ἀναλογίᾳ. Ἐπὶ ὦν ἕτερον τὸ γένος καὶ τὰ ἐναντία καὶ ὅσα
 ἔχει ἐν τῇ οὐσίᾳ τὴν ἑτερότητα. Ὅμοια λέγεται τὰ τε 5
^ρ πάντῃ ταὐτὸ πεπονθότα, καὶ τὰ πλείω ταὐτὸ πεπονθότα
 ἢ ἕτερα, καὶ ὦν ἢ ποιότης μία· καὶ καθ' ὅσα ἀλλοιοῦσθαι
 ἐνδέχεται τῶν ἐναντίων, τούτων τὸ πλείω ἔχον ἢ κυριώτερα
 ὅμοιον τούτῳ. Ἀντικειμένως δὲ τοῖς ὁμοίοις τὰ ἀνόμοια.

Ἀντικείμενα λέγεται ἀντίφασις καὶ τὰναντία καὶ τὰ πρὸς 10
 τι καὶ στερήσις καὶ ἕξις καὶ ἕξ ὦν καὶ εἰς ἃ ἔσχατα, ^ο οἷον αἱ
 γενέσεις καὶ φθοραί· καὶ ὅσα μὴ ἐνδέχεται ἅμα παρεῖναι τῷ
 ἀμφοῖν δεκτικῷ, ταῦτα ἀντικείσθαι λέγεται, ἢ αὐτὰ ^ι ἢ ἕξ
 ὦν ἐστίν. Φαῖον γὰρ καὶ λευκὸν ἅμα τῷ αὐτῷ οὐχ ὑπάρ-
 χει· διὸ ἕξ ὦν ἐστὶν ^ς ἀντίκειται. Ἐναντία λέγεται τὰ τε 2
 μὴ δυνατὰ ἅμα τῷ αὐτῷ παρεῖναι τῶν διαφερόντων κατὰ
 γένος, καὶ τὰ πλείστον διαφέροντα ^ι τῶν ἐν τῷ αὐτῷ γένει,
 καὶ τὰ πλείστον διαφέροντα τῶν ἐν ταύτῳ δεκτικῷ, καὶ τὰ
 πλείστον διαφέροντα τῶν ὑπὸ τὴν αὐτὴν δύναμιν, καὶ ὦν ἢ
 διαφορὰ μεγίστη ἢ ἀπλῶς ἢ κατὰ γένος ἢ κατ' εἶδος. Τὰ 3
 δ' ἄλλα ἐναντία λέγεται τὰ μὲν τῷ ^ν τὰ τοιαῦτα ἔχειν, τὰ
 δὲ τῷ δεκτικῷ εἶναι τῶν τοιούτων, τὰ δὲ τῷ ποιητικῷ ἢ παθη-
 τικῷ εἶναι τῶν τοιούτων, ἢ ποιοῦντα ἢ πάσχοντα, ἢ ἀποβο-
 λαὶ ἢ λήψεις, ἢ ἕξεις ἢ στερήσεις εἶναι ^ω τῶν τοιούτων. Ἐπεὶ 4
 δὲ τὸ ἐν καὶ τὸ ὄν ^ς πολλαχῶς λέγεται, ἀκολουθεῖν ἀνάγκη
 καὶ τὰλλα ὅσα κατὰ ταῦτα λέγεται, ὥστε καὶ τὸ ταῦτόν καὶ
 τὸ ἕτερον καὶ τὸ ἐναντίον, ὥστ' εἶναι ἕτερον καθ' ἐκάστην
 κατηγορίαν. Ἔτερα δὲ τῷ εἶδει λέγεται ὅσα τε ταυτοῦ
 γένους ὄντα μὴ ὑπάλληλά ἐστι, καὶ ὅσα ἐν τῷ αὐτῷ γένει

^η δὲ om. A^b. ^ο μὴ] καὶ μὴ E, F^b. ^ρ πάντῃ add. A^b, F^b. ^ο οἷον
 om. A^b. ^ι ἢ ἂντε ἕξ om. T. ^ς ἀντίκειται τοῖς, ἐναντία E, T.
^ι τῷ E, om. T. ^ν τὰ τοιαῦτα] ταῦτα A^b. ^ω τῶν τοιούτων] τοῦτων A^b.
^ς λέγεται πολλαχῶς T.

ὄντα διαφορὰν ἔχει, καὶ ὅσα ἐν τῇ οὐσίᾳ ἐναντίωσιν ἔχει.
 5 Καὶ τὰ ἐναντία ἔτερα τῷ εἶδει ἀλλήλων, ἢ πάντα ἢ τὰ λε-
 γόμενα πρώτως, καὶ ὅσων ἐν τῷ τελευταίῳ τοῦ γένους εἶδει
 οἱ λόγοι ἕτεροι, οἷον ἄνθρωπος καὶ ἵππος ἄτομα τῷ γένει,
 οἱ δὲ λόγοι ἕτεροι αὐτῶν. Καὶ ὅσα ἐν τῇ αὐτῇ οὐσίᾳ ὄντα
 ἔχει διαφορὰν. Ταῦτα δὲ τῷ εἶδει τὰ ἀντικειμένως λεγόμενα
 τούτοις.

- II ^a Πρότερα καὶ ὕστερα λέγεται ἓνια μὲν ὡς ὄντος τινὸς
 πρώτου καὶ ἀρχῆς ἐν ἐκάστῳ ^b γένει, ^c τὸ ἐγγύτερον ἀρχῆς
 τινὸς ὠρισμένης, ἢ ἀπλῶς καὶ τῇ φύσει, ἢ πρὸς τι ἢ ποῦ ἢ
 ὑπὸ τινων, οἷον τὰ μὲν κατὰ τόπον τῷ εἶναι ἐγγύτερον ἢ
 φύσει ^d τινὸς τόπου ὠρισμένου, οἷον τοῦ μέσου ἢ τοῦ ἐσχά-
 2 του, ἢ πρὸς τὸ τυχόν, τὸ δὲ πορρώτερον ὕστερον. Τὰ δὲ
 κατὰ χρόνον· τὰ μὲν γὰρ ^e τῷ πορρωτέρῳ τοῦ νῦν, οἷον ἐπὶ
 τῶν γενομένων (^f πρότερα γὰρ τὰ Τρωϊκὰ τῶν Μηδικῶν, ὅτι
 πορρώτερον ἀπέχει τοῦ νῦν), τὰ δὲ ^g τῷ ἐγγυτέρῳ τοῦ νῦν,
 οἷον ἐπὶ τῶν μελλόντων· πρότερον γὰρ Νέμεα Πυθίων, ὅτι
 3 ἐγγύτερον τοῦ νῦν ὡς ἀρχῇ καὶ πρώτῳ ^h χρησαμένων. Τὰ
 δὲ κατὰ κίνησιν· ⁱ τὸ γὰρ ἐγγύτερον τοῦ πρώτου κινήσαντος
 πρότερον, οἷον παῖς ἀνδρός· ἀρχὴ δὲ καὶ αὕτη τις ἀπλῶς.
 Τὰ δὲ κατὰ δύναμιν· τὸ γὰρ ὑπερέχον τῇ δυνάμει πρότερον,
 καὶ τὸ δυνατώτερον τοιοῦτον ^δ ἐστὶν οὐ κατὰ τὴν προαί-
 ρεσιν ἀνάγκη ἀκολουθεῖν θάτερον καὶ τὸ ὕστερον, ὥστε μὴ
 κινουντός τε ἐκείνου μὴ κινεῖσθαι καὶ κινούντος κινεῖσθαι· ἢ
 4 δὲ προαίρεσις ἀρχή. ^k Τὰ δὲ κατὰ τάξιν· ταῦτα ^δ ἐστὶν
 ὅσα πρὸς τι ἐν ὠρισμένον διέστηκε κατὰ τὸν λόγον, οἷον
 παραστάτης τριτοστάτου πρότερον, ^l καὶ παρανήτη νήτης·
 ἔνθα μὲν γὰρ ὁ κορυφαῖος, ἔνθα δὲ ἡ μέση ἀρχή. Ταῦτα μὲν
 οὖν πρότερα τούτων λέγεται τὸν τρόπον, ἄλλον δὲ τρόπον
 5 ^m τὸ τῇ γνώσει πρότερον ὡς καὶ ἀπλῶς πρότερον. Τούτων

γ ὅσα Ab.Hb. z ὄντα om. T. a τὰ πρότερα E.T. b γένει om. Ab.
 c τῷ Fb. d τινὸς τέλος τόπου T. e τὸ πορρώτερον Ab. f πρότερον
 E.Ab. g τὸ ἐγγύτερον T, τῷ ἐγγύτερον E. h χρησάμενοι Ab. i τὸ
 τὰ Ab. k τὸ Ab. l καὶ ἡ παρανήτη E.T. m τὸ τῷ T.

δὲ ἄλλως τὰ κατὰ τὸν λόγον καὶ ^α τὰ κατὰ τὴν αἴσθησιν. Κατὰ μὲν γὰρ τὸν λόγον τὰ καθόλου πρότερα, κατὰ δὲ τὴν αἴσθησιν τὰ καθ' ἕκαστα. Καὶ κατὰ τὸν λόγον δὲ τὸ συμβεβηκὸς τοῦ ὅλου πρότερον, οἷον τὸ μουσικὸν τοῦ μουσικοῦ ἀνθρώπου· οὐ γὰρ ἔσται ὁ λόγος ^ο ὅλος ἄνευ τοῦ μέρους. Καίτοι οὐκ ἐνδέχεται μουσικὸν εἶναι μὴ ὄντος μουσικοῦ τινός. 6 Ἔτι πρότερα λέγεται τὰ τῶν προτέρων πάθη, οἷον εὐθύτης λειότητος· τὸ μὲν γὰρ γραμμῆς ^ρ καθ' αὐτὴν πάθος, τὸ δ' ἐπιφανείας. Τὰ μὲν δὴ οὕτω ^ι λέγεται πρότερα καὶ ὕστερα, 7 τὰ δὲ κατὰ φύσιν καὶ οὐσίαν, ὅσα ἐνδέχεται εἶναι ἄνευ ἄλλων, ἐκεῖνα δὲ ἄνευ ἐκείνων μὴ ἢ διαιρέσει ^τ ἐχρήσατο Πλάτων. Ἐπεὶ δὲ τὸ εἶναι πολλαχῶς, πρῶτον μὲν τὸ ὑποκείμενον πρότερον, διὸ ἡ οὐσία πρότερον, ἔπειτα ἄλλως τὰ κατὰ δύνάμιν καὶ κατ' ἐντελέχειαν. ^β Τὰ μὲν γὰρ κατὰ 8 δύνάμιν πρότερά ἐστι, τὰ δὲ κατὰ ἐντελέχειαν, οἷον κατὰ δύνάμιν μὲν ἡ ἡμίσεια τῆς ὅλης καὶ τὸ μόριον τοῦ ὅλου καὶ ἡ ὕλη τῆς οὐσίας, κατ' ἐντελέχειαν δ' ὕστερον· διαλυθέντος γὰρ κατ' ἐντελέχειαν ἔσται. ^ι Τρόπον ^ν δὴ τίνα πάντα τὰ ^ω πρό- 9 τερον καὶ ὕστερον λεγόμενα κατὰ ταῦτα λέγεται· τὰ μὲν γὰρ κατὰ γένεσιν ἐνδέχεται ἄνευ τῶν ἐτέρων εἶναι, οἷον τὸ ὅλον τῶν μορίων, τὰ δὲ κατὰ φθοράν, οἷον τὸ μόριον τοῦ ὅλου. Ὅμοιως δὲ καὶ τἄλλα.

Δύναμις λέγεται ἡ μὲν ἀρχὴ κινήσεως ἢ μεταβολῆς ^κ ἢ 12 ἐν ἐτέρῳ ^ι ἢ ἕτερον, οἷον ^ζ ἡ οἰκοδομικὴ δύναμις ἐστίν ^α ἢ οὐχ ὑπάρχει ἐν τῷ οἰκοδομουμένῳ· ἀλλ' ἡ ἱατρικὴ δύναμις οὐσα ὑπάρχει ἀν ἐν τῷ ἰατρευομένῳ, ἀλλ' οὐχ ἢ ἰατρευόμενος. Ἡ μὲν οὖν ὅλως ἀρχὴ μεταβολῆς ἢ κινήσεως λέγεται δύνα- 2 μιν ἐν ἐτέρῳ ^β ἢ ἕτερον, ἢ δ' ὑφ' ἐτέρου ^ε ἢ ἕτερον· καθ' ἣν γὰρ τὸ πάσχον πάσχει τι, ὅτε μὲν εἰς ὅτι οὐκ ἐν δυνάμει αὐτό

^α τὰ om. E.T. ^ο ὅλος add. E.A^b.H^b. ^ρ πάθος καθ' αὐτὴν T.
^ι πρότερα λέγεται E. ^τ ἐχρήτο E.T. ^β τὰ μὲν—ὕστερον om. A^b.F^b.
^ι τρόπον] καὶ τρόπον A^b.H^b. ^ν δὲ F^b. ^ω πρότερα καὶ ὕστερα F^b.
^κ ἢ E.T. ^ι ἢ T, ἢ ἢ E. ^ζ ἢ om. A^b. ^α ἢ E. ^β ἢ] ἢ ἢ E. ^ε ἢ] ἢ ἢ E.T. ^δ δυνατὸν] ἢ δυνατὸν E, ἢ δυνατὸν T, τὸ δυνατὸν A^b, δυνατὸν δυνατὸν margo E.

φαμεν εἶναι παθεῖν, ὅτε δ' οὐ κατὰ πᾶν πάθος ἀλλ' ^ο ἂν ἐπὶ
 3 τὸ βέλτιον. Ὑπὲρ ^ε ἢ τοῦ καλῶς τοῦτ' ἐπιτελεῖν, ἢ κατὰ
 προαίρεσιν· ἐνίοτε γὰρ τοὺς μόνον ἂν πορευθέντας ἢ εἰπόν-
 τας, μὴ καλῶς δὲ ἢ μὴ ὡς προεῖλοντο, οὐ φαμεν δύνασθαι
 4 λέγειν ἢ βαδίζειν. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ πάσχειν. Ὑπὲρ
 ὅσαι ἔξεις καθ' ἃς ἀπαθῇ ὅλως ἢ ἀμετάβλητα ἢ μὴ ῥαδίως
 ἐπὶ τὸ χεῖρον εὐμετακίνητα, δυνάμεις λέγονται· κλᾶται μὲν
 γὰρ καὶ συντριβεται καὶ κάμπτεται καὶ ὅλως φθείρεται οὐ
 τῷ δύνασθαι, ἀλλὰ τῷ μὴ δύνασθαι ^ε καὶ ἐλλείπειν τινός·
 ἀπαθῇ δὲ τῶν τοιούτων ^h ἂ μὲν καὶ ἡρέμα ⁱ πάσχει διὰ
 5 δυνάμιν καὶ τὸ δύνασθαι καὶ τὸ ἔχειν πῶς. Λεγομένης δὲ
 τῆς δυνάμεως τοσαυταχῶς, καὶ τὸ δυνατόν ἕνα μὲν τρόπον
 λεχθήσεται τὸ ἔχον κινήσεως ἀρχὴν ἢ μεταβολῆς (καὶ γὰρ
 τὸ στατικὸν δυνατόν ^k τι ἐν ἐτέρῳ ^l ἢ ἕτερον), ἕνα δ' εἰς ἔχον
 τι αὐτοῦ ἄλλο δυνάμιν τοιαύτην, ἕνα δ' εἰς ἔχον μεταβάλλειν
 ἐφ' ὅτιον δυνάμιν, εἴτ' ἐπὶ τὸ χεῖρον εἴτ' ἐπὶ τὸ βέλτιον·
 καὶ γὰρ τὸ φθειρόμενον δοκεῖ δυνατόν εἶναι φθεῖρεσθαι, ἢ
 οὐκ ἂν φθαρῆναι ^m εἰ ἢν ἀδύνατον· νῦν δὲ ἔχει τινὰ ⁿ διάθεσιν
 6 καὶ αἰτίαν καὶ ἀρχὴν τοῦ τοιούτου πάθους. Ὅτε μὲν δὴ τὸ
 ἔχειν τι δοκεῖ, ὅτε δὲ τὸ ἐστερηῆσθαι τοιούτον εἶναι. ^ο Εἰ
 δ' ἢ στέρησίς ἐστιν ^p ἔξις πῶς, πάντα τῷ ἔχειν ἂν εἴη τι.
^q Ὅμωνύμως δὲ λεγόμενον τὸ ὄν, ὥστε ^r τῷ ἔχειν ^s ἔξιν τινὰ
 καὶ ἀρχὴν ἐστὶ δυνατόν, καὶ ^t τῷ ἔχειν τὴν τούτου στέρησιν,
 7 ^v εἰ ἐνδέχεται ἔχειν στέρησιν. Ὑπὲρ δὲ τῷ μὴ ἔχειν αὐτοῦ
 δυνάμιν ἢ ἀρχὴν ^w ἐν ἄλλῳ ^x ἢ ἄλλο φθαρτικὴν. Ὑπὲρ δὲ
 ταῦτα πάντα ἢ τῷ μόνον ἂν συμβῆναι γενέσθαι ἢ μὴ γενέ-
 σθαι, ἢ τῷ ^z καλῶς. Καὶ γὰρ ἐν τοῖς ἀψύχοις ^a ἐνεστιν ἢ
 τοιαύτη δυνάμεις, οἷον ἐν τοῖς ὀργάνοις· τὴν μὲν γὰρ ^b δύ-

^e εἰς ἂν Αῇ, ὄν Τ. ^f ἢ] ἢ Ε. ^g κᾶν Αῇ. ^h ἂν μόνις Αῇ. ⁱ πάσχη
 Αῇ. ^k τι εἶναι ἐν Τ. ^l ἢ] ἢ ἢ Ε.Τ. ^m εἰ μὴ ἢν δυνατόν Αῇ, εἰ εἴη
 ἀδύνατον Τ. ⁿ διαίρεσιν Τ. ^o εἰ δ' ἢ] ἢ δὲ Τ. ^p ἔξις om. Αῇ.
^q ὁμωνύμως δὲ λεγόμενον τὸ ὄν Ε, ὁμωνύμως λέγομεν τὸ ὄν Τ, εἰ δὲ μὴ τῷ
 ἔχειν ἔξιν τινὰ καὶ ἀρχὴν ἐστὶ δυνατόν ὁμωνύμως Αῇ. ^r τῷ] τὸ Τ, τῷ
 τε Αῇ. ^s ἔξιν—ἔχειν om. Αῇ. ^t τὸ Τ. ^v εἰ—στέρησιν om. Τ.
^w ἐν om. Αῇ. ^x ἢ Τ, ἢ ἢ Ε. ^y ἄλλου Τ. ^z καλοῖς Αῇ. ^a ἐν ἐστὶν
 Ε.Τ.Αῇ. ^b φασὶ δύνασθαι Αῇ.

νασθαί φασι φθέγγεσθαι λύραν, τὴν δ' οὐθέν, ἂν ἢ μὴ εὐφω-
 νος. Ἄδυναμία δ' ^ε ἐστὶ στέρησις δυνάμεως καὶ τῆς τοιαύτης ⁸
 ἀρχῆς ^δ ἄρσις τις οἷα εἴρηται, ἢ ὅλως ἢ τῷ πεφυκότη ἔχειν, ἢ
 καὶ ὅτε πέφυκεν ἤδη ἔχειν· οὐ γὰρ ὁμοίως ἂν ^ε φαίμεν ἀδύνα-
 τον εἶναι γεννᾶν παῖδα ^ι καὶ ἄνδρα καὶ εὐνούχον. Ἔτι δὲ
 καθ' ^ε ἑκατέραν δυνάμιν ἐστὶν ἀδυναμία ἀντικειμένη, τῇ τε
 μόνον κινητικῇ καὶ τῇ καλῶς κινητικῇ. Καὶ ἀδύνατα ^h δὴ τὰ ⁹
 μὲν κατὰ τὴν ἀδυναμίαν ταύτην λέγεται, τὰ δ' ἄλλον τρό-
 πον, οἷον δυνατόν τε καὶ ἀδύνατον. Ἱ Ἀδύνατον μὲν οὐ τὸ
 ἐναντίον ἐξ ἀνάγκης ἀληθές, οἷον τὸ τὴν διάμετρον σύμμε-
 τρον εἶναι ἀδύνατον, ὅτι ψεῦδος τὸ τοιοῦτον, ^κ οὐ τὸ ἐναντίον
 οὐ μόνον ἀληθές ἀλλὰ καὶ ἀνάγκη ἀσύμμετρον εἶναι· τὸ ἄρα
 σύμμετρον οὐ μόνον ψεῦδος ἀλλὰ καὶ ἐξ ἀνάγκης ψεῦδος.
 Τὸ δ' ἐναντίον τούτῳ, τὸ δυνατόν, ὅταν μὴ ἀναγκαῖον ^ι ἢ τὸ ¹⁰
 ἐναντίον ψεῦδος εἶναι, οἷον· τὸ καθῆσθαι ἄνθρωπον δυνατόν·
 οὐ γὰρ ἐξ ἀνάγκης τὸ μὴ καθῆσθαι ψεῦδος. Τὸ μὲν οὖν δυ-
 νατὸν ἓνα μὲν τρόπον, ὥσπερ εἴρηται, τὸ μὴ ἐξ ἀνάγκης
 ψεῦδος σημαίνει, ἓνα δὲ τὸ ἀληθές εἶναι, ἓνα δὲ τὸ ἐνδεχόμε-
 νον ἀληθές ^ν εἶναι. Κατὰ μεταφορὰν δὲ ἡ ἐν ^ο τῇ γεωμετρίᾳ ¹¹
 λέγεται δύναμις. Ταῦτα μὲν οὖν ^ο τὰ δυνατὰ οὐ κατὰ δύνα-
 μιν. Τὰ δὲ λεγόμενα κατὰ δύνάμιν πάντα λέγεται πρὸς
 τὴν πρώτην [μίαν]· αὕτη δ' ἐστὶν ἀρχὴ μεταβολῆς ἐν ἄλλῳ
^ρ ἢ ἄλλο. Τὰ γὰρ ἄλλα λέγεται δυνατὰ ^α τῷ τὰ μὲν ἔχειν ¹²
 αὐτῶν ἄλλο τι τοιαύτην δύνάμιν, τὰ δὲ ^ι μὴ ἔχειν, τὰ δὲ ὡδὶ
 ἔχειν. Ὅμοίως δὲ καὶ τὰ ἀδύνατα. Ὡστε ὁ κύριος ὅρος
 τῆς πρώτης δυνάμεως ἂν εἴη ἀρχὴ μεταβλητικὴ ἐν ἄλλῳ ^ρ ἢ
 ἄλλο.

Ποσὸν λέγεται τὸ διαιρετὸν εἰς ἐνυπάρχοντα, ὧν ἑκάτε- ¹³
 ρον ἢ ἕκαστον ἐν ^α τι καὶ τόδε ^ι τι πέφυκεν εἶναι. Πλήθος

^ε ἐστὶ om. T. ^δ ἄρσις H^b. om. cum τις A^b. ^ε φαίμεν A^b, φαίη-
 μεν H^b: ceteri φαίεν. ^ι γρ. καὶ ἄνδρα εὐνούχϊαν margo E. ita T.
^ε ἑκατέραν τὴν δυνάμιν A^b. ^h δὲ E.T. ^ι ἀδύνατον μὲν—ἀδύνατον
 om. T. ^κ οὐ] καὶ οὐ E.T. ^ι ἢ om. A^b. ^ν περ om. T. ^ν εἶναι] ἤδη
 A^b. H^b. ^ο τῇ et mox τὰ om. A^b. ^ρ ἢ] ἢ ἢ utrobique E. ^α τὰ μὲν
 τῷ T. ^ι μὴ] τῷ μὴ E.T. ^α τε E. ^ι τι om. F^b. H^b.

μὲν οὖν ποσὸν τι ἂν ἀριθμητὸν ᾖ, μέγεθος δὲ ἂν μετρητὸν ᾖ. Λέγεται δὲ πλῆθος μὲν τὸ διαιρετὸν δυνάμει εἰς μὴ συνεχῇ, μέγεθος δὲ τὸ εἰς συνεχῇ. Μεγέθους δὲ τὸ μὲν ἐφ' ἐν συνεχὲς μῆκος, τὸ δ' ἐπὶ δύο πλάτος, τὸ δ' ἐπὶ τρία βάθος. 2 Τούτων δὲ πλῆθος μὲν ^ν τὸ πεπερασμένον ἀριθμός, μῆκος δὲ γραμμῇ, πλάτος δὲ ἐπιφάνεια, βάθος δὲ σῶμα. Ἔτι τὰ μὲν λέγεται καθ' αὐτὰ ποσὰ ἅττα, τὰ δὲ κατὰ συμβεβηκός, οἷον ἡ μὲν γραμμὴ ποσὸν τι καθ' ^ω ἑαυτό, τὸ δὲ μουσικὸν κατὰ συμβεβηκός. Τῶν δὲ καθ' ^χ αὐτὰ τὰ μὲν κατ' οὐσίαν ἐστίν, οἷον ἡ γραμμὴ ποσὸν τι (ἐν γὰρ τῷ λόγῳ τῷ τί ἐστι λέγοντι τὸ ποσόν ^γ τι ^z ὑπάρχει), τὰ δὲ πάθη καὶ ἕξεις τῆς τοιαύτης ἐστὶν οὐσίας, οἷον τὸ πολὺ καὶ ^α τὸ ὀλίγον, ^β καὶ μακρὸν καὶ βραχύ, ^ε καὶ πλατὺ καὶ στενόν, ^δ καὶ βαθὺ καὶ ταπεινόν, ^ε καὶ βαρὺ καὶ κούφον, καὶ τὰλλα ^ε τὰ 4 τοιαῦτα. Ἔστι δὲ καὶ τὸ μέγα καὶ ^ε τὸ μικρόν, καὶ ^η τὸ μεῖζον ^ι καὶ ἔλαττον, καὶ καθ' αὐτὰ καὶ πρὸς ἀλλήλα λεγόμενα, τοῦ ποσοῦ πάθη καθ' αὐτά· ^κ μεταφέρεται ^λ μέντοι καὶ 5 ἐπ' ἄλλα ταῦτα τὰ ὀνόματα. Τῶν δὲ κατὰ συμβεβηκός λεγομένων ποσῶν τὸ μὲν οὕτως ^μ λέγεται ὥσπερ ἐλέχθη ὅτι τὸ μουσικὸν ποσὸν καὶ τὸ λευκὸν τῷ εἶναι ποσόν ^ν τι ^φ ὑπάρχουσι, τὰ δὲ ὡς κίνησις καὶ χρόνος· καὶ γὰρ ταῦτα πόσ' ἅττα ^ο λέγεται καὶ συνεχῇ τῷ ἐκεῖνα διαιρετὰ εἶναι ὧν ἐστὶ 6 ταῦτα ^π πάθη. Λέγω ^ρ δὲ οὐ τὸ κινούμενον ἀλλ' ^δ ἐκινήθη· τῷ γὰρ ποσὸν εἶναι ἐκεῖνο καὶ ἡ κίνησις ποσὴ, ^δ δὲ χρόνος τῷ ταύτην.

- 14 Τὸ ποῖον λέγεται ἓνα μὲν τρόπον ^σ ἡ διαφορὰ τῆς οὐσίας, οἷον ποιόν ^ι τι ἄνθρωπος ζῶον ὅτι δίπουν, ἵππος δὲ τετράπουν· καὶ κύκλος ^υ ποιόν τι σχῆμα ὅτι ἀγώνιον, ὡς τῆς δια-

^ν τὸ om. H^b. ^ω αὐτό A^b. ^χ αὐτό A^b. ^γ τι om. F^b. H^b. ^z ἐνυπάρχει F^b. ^α τὸ post καὶ om. A^b. ^β καὶ τὸ μακρὸν A^b. ^ε καὶ πλατὺ —βαρὺ om. E. ^δ καὶ βαθὺ καὶ ταπεινόν om. A^b. H^b. ^ε καὶ βαρὺ καὶ κούφον om. F^b. ^ε τὰ om. A^b. ^ε τὸ ἀλτὲρνυ om. T. ^η τὸ om. E. A^b. ^ι καὶ τὸ ἔλαττον H^b. ^κ μεταφέρονται A^b. ^λ μέντοιγε H^b. ^μ λέγονται T. ^ν τι ἐνυπάρχουσι T. ^ο λέγονται T. ^π ταῦτα] τὰ A^b. ^π πάθη om. T. ^ρ δὴ H^b. ^σ αἱ διαφοραὶ A^b. ^ι τι] ποι T. ^υ ποιοῦν T.

φορᾶς τῆς κατὰ τὴν οὐσίαν ποιότητος ^ν οὔσης. Ἐνα μὲν δὴ ² τρόπον τοῦτον λέγεται ἡ ποιότης διαφορὰ οὐσίας, ἓνα δὲ ὡς τὰ ἀκίνητα καὶ τὰ μαθηματικά, ὥσπερ οἱ ἀριθμοὶ ποιοί τινες, οἷον οἱ σύνθετοι καὶ μὴ μόνον ἐφ' ἓν ὄντες ἀλλ' ὦν μίμημα τὸ ἐπίπεδον καὶ τὸ στερεόν (οὗτοι δ' εἰσὶν οἱ ποσά- κισ ποσοὶ ἢ ποσάκισ ποσάκισ ποσοί), καὶ ὅλως δ' παρὰ τὸ ποσὸν ὑπάρχει ἐν τῇ οὐσίᾳ· οὐσία γὰρ ἐκάστου τὸ ἅπαξ, οἷον τῶν ἐξ οὐχ ^δ δις ἢ τρίς εἰσὶν ^ω ἀλλ' ^δ ἅπαξ· ἐξ γὰρ ἅπαξ ^ξ ἐξ. Ἔτι ὅσα πάθη τῶν κινουμένων οὐσιῶν, οἷον ³ θερμότης καὶ ψυχρότης, καὶ λευκότης καὶ μελανία, καὶ βαρύ- της καὶ κουφότης, καὶ ὅσα τοιαῦτα, καθ' ^γ ἃ λέγονται ² καὶ ἀλλοιούσθαι τὰ σώματα μεταβαλλόντων. Ἔτι κατ' ἀρετὴν καὶ κακίαν καὶ ὅλως τὸ κακὸν καὶ ἀγαθόν. Σχεδὸν ² δὴ ⁴ κατὰ δύο τρόπους λέγεται ἂν τὸ ποιοῦν, καὶ τούτων ἓνα τὸν κυριώτατον· πρώτη μὲν γὰρ ποιότης ἡ τῆς οὐσίας διαφορὰ. Ταύτης δὲ ^β τι καὶ ἡ ἐν τοῖς ἀριθμοῖς ποιότης μέρος· δια- φορὰ γὰρ τις οὐσιῶν, ἀλλ' ἢ οὐ κινουμένων ἢ οὐχ ^η ^κ κινού- μενα. Τὰ δὲ πάθη τῶν κινουμένων ^η κινούμενα, καὶ ^δ αἱ τῶν κινήσεων διαφοραί. Ἀρετὴ δὲ καὶ κακία τῶν παθημάτων ⁵ μέρος τι· διαφορὰς γὰρ δηλοῦσι τῆς κινήσεως καὶ τῆς ἐνεργείας, καθ' ἃς ποιοῦσιν ἢ πάσχουσι καλῶς ἢ φαύλως τὰ ^ε ἐν κινήσει ὄντα· ^ς τὸ μὲν γὰρ ὡδὶ δυνάμενον κινεῖσθαι ἢ ἐνεργεῖν ἀγαθόν, τὸ δ' ὡδὶ καὶ ἐναντίως μοχθηρόν. Μάλιστα δὲ τὸ ἀγαθὸν ^ς καὶ κακὸν σημαίνει τὸ ποιοῦν ἐπὶ τῶν ἐμψύχων, καὶ τούτων μάλιστα ἐπὶ τοῖς ἔχουσι προαίρεσιν.

Πρὸς τι λέγεται τὰ μὲν ὡς διπλάσιον ^h πρὸς ἡμισυ καὶ ¹⁵ τριπλάσιον πρὸς τριτημόριον, καὶ ⁱ ὅλως πολλαπλάσιον ^k πρὸς πολλοστημόριον καὶ ὑπερέχον ^l πρὸς ὑπερεχόμενον· τὰ δ' ὡς ^m τὸ θερμαντικὸν πρὸς ⁿ τὸ θερμαντὸν καὶ ⁿ τὸ τμητικὸν πρὸς

^ν οὔσης om. T. ^ω ἀλλ' ἀλλ' ὁ δις ἢ τρίς T. ^ξ ἐξ om. A^b. H^b. ^γ ἃ] ὅσα A^b. ² καὶ om. A^b. ^α δὲ T. ^β τις T. A^b. ^κ κινουμένων T. ^δ αἱ om. A^b. ^ε ἐν τῇ κινήσει T. ^ς τὰ—δυνάμενα T. ^ς καὶ τὸ κακὸν E. T. ^h πρὸς τὸ ἡμισυ A^b. ⁱ ὅλως τὸ πολλαπλάσιον H^b. ^k πρὸς τὸ πολλοστημόριον E. H^b. ^l πρὸς τὸ ὑπερεχόμενον H^b. ^m τὸ] πρὸς τὸ A^b, om. E. T. ⁿ τὸ utrumque om. T.

¹τὸ τμητόν, καὶ ὅλως τὸ ποιητικὸν πρὸς τὸ παθητικόν· τὰ δ' ὡς τὸ μετρητόν πρὸς τὸ μέτρον ^οκαὶ ἐπιστητόν πρὸς ἐπιστή-
²μην καὶ αἰσθητόν πρὸς αἴσθησιν. Λέγεται δὲ τὰ μὲν πρῶτα κατ' ἀριθμόν, ἢ ἀπλῶς ἢ ῥωρισμένως πρὸς αὐτοὺς ἢ πρὸς ἓν, οἷον τὸ μὲν διπλάσιον ^ιπρὸς ἓν ἀριθμὸς ^ςῥωρισμένος, τὸ δὲ πολλαπλάσιον κατ' ἀριθμὸν πρὸς ἓν, οὐχ ῥωρισμένον δέ, οἷον ³τόνδε ἢ τόνδε. Τὸ δὲ ἡμιόλιον πρὸς τὸ ὑφημιόλιον κατ' ἀριθμὸν πρὸς ἀριθμὸν ^ιῥωρισμένον· τὸ ἐπιμόριον πρὸς τὸ ὑπεπιμόριον κατὰ ^ιἀόριστον, ὥσπερ τὸ πολλαπλάσιον πρὸς τὸ ἓν.
⁴Τὸ δ' ὑπερέχον πρὸς τὸ ὑπερεχόμενον ὅλως ἀόριστον κατ' ἀριθμόν· ὁ γὰρ ἀριθμὸς ^ωσύμμετρος, κατὰ ^κμὴ σύμμετρον δὲ ὑἀριθμὸν ²λέγεται· τὸ ^αγὰρ ὑπερέχον πρὸς τὸ ὑπερεχόμενον τοσοῦτόν τε ἐστὶ ^βκαὶ ^εἔτι· τοῦτο δ' ἀόριστον· ὁπότερον ⁵γὰρ ἔτυχεν ἔστιν, ^δἢ ἴσον ἢ οὐκ ἴσον. Ταῦτα ^ετε οὖν τὰ πρὸς τι ^ιπάντα κατ' ἀριθμὸν λέγεται καὶ ἀριθμοῦ πάθη, καὶ ἔτι τὸ ἴσον καὶ ὁμοιον καὶ ταῦτό ^ςκατ' ἄλλον τρόπον· κατὰ γὰρ τὸ ἓν λέγεται ^ηπάντα. Ταῦτὰ μὲν γὰρ ὦν μία ^ιἢ οὐσία, ^κὁμοια δ' ὦν ἢ ποιότης μία, ἴσα δὲ ὦν τὸ ποσὸν ἓν. Τὸ δ' ἓν τοῦ ἀριθμοῦ ἀρχὴ καὶ μέτρον, ὥστε ταῦτα ^ιμὲν πάντα πρὸς τι λέγεται κατ' ἀριθμὸν μὲν, οὐ τὸν αὐτὸν δὲ ^ιτρόπον. Τὰ δὲ ποιητικὰ καὶ παθητικὰ κατὰ δύναμιν ^μποιητικὴν καὶ παθητικὴν καὶ ἐνεργείας τὰς τῶν δυνάμεων, οἷον τὸ θερμαντικὸν πρὸς τὸ θερμαντόν, ὅτι δύναται, ^ηκαὶ πάλιν τὸ θερμαῖνον πρὸς τὸ θερμαινόμενον καὶ τὸ τέμνον πρὸς τὸ τεμνόμενον, ὡς ἐνεργούντα. Τῶν δὲ κατ' ἀριθμὸν οὐκ εἰσὶν ἐνέργειαι ἀλλ' ἢ ὃν τρόπον ἐν ἐτέροις εἴρηται· αἱ δὲ κατὰ ⁷κίνησιν ἐνέργειαι οὐχ ὑπάρχουσιν. Τῶν δὲ κατὰ δύναμιν

^η τὸ om. T. ^ο καὶ τὸ ἐπιστητόν T.H^b. ^ρ ῥωρισμένον E.A^b. ^ι αὐτὸν ἢ πρὸς ἓν H^b. ^ι πρὸς—πολλαπλάσιον om. T. ^ς ῥωρισμένος] ῥωρισμένος πρὸς ἓν A^b. ^ι ῥωρισμένους T. ^ν ἀόριστον A^b, ἀόριστους E. ^ω σύμμετρον A^b. ^κ μὴ om. T. ^γ ἀριθμὸς οὐ A^b. ² λέγονται E.A^b. ^α γὰρ] δὲ A^b. ^β καὶ om. A^b. ^ε ἔτι] ἔτι τοῦτο T. ^δ ἢ ante ἴσον om. A^b. ^ε τε om. T.H^b. ^ι ἅπαντα E.T. ^ς κατ' om. A^b. ^η πάντα ταυτά. τὸ μὲν γὰρ ταυτὸ ὦν A^b. ^ι ἢ om. A^b. ^κ ὁμοια—μία post ἓν A^b. ^ι μὲν add. A^b, quia ταῦτα μὲν τὰ πρὸς τι πάντα. ^μ ποιητικὴν τε καὶ T. ^η καὶ—θερμαινόμενον om. H^b. ^ο δύναμιν E.

καὶ κατὰ χρόνους ἤδη λέγονται ^ρ πρὸς τι, οἷον τὸ πεποιηκὸς πρὸς τὸ πεποιημένον καὶ τὸ ποιῆσον πρὸς τὸ ποιησόμενον. Οὕτω γὰρ ^q καὶ πατὴρ υἱοῦ λέγεται πατὴρ· τὸ μὲν γὰρ πεποιηκός, τὸ δὲ πεπονθός τί ἐστιν. ¹ Ἔτι ἔνια κατὰ στέρησιν δυνάμει, ὥσπερ τὸ ἀδύνατον καὶ ὅσα οὕτω λέγεται, οἷον τὸ ἀόρατον. Τὰ μὲν οὖν κατ' ἀριθμὸν καὶ δύναμιν λε- ⁸ γόμενα πρὸς τι πάντα ἐστὶ ^a πρὸς τι τῷ ^t ὅπερ ἐστὶν ἄλλου λέγεσθαι αὐτὸ ^v ὅ ἐστιν, ἀλλὰ μὴ ^w τῷ ἄλλο πρὸς ἐκείνο· τὸ δὲ μετρητὸν καὶ τὸ ἐπιστητὸν καὶ ^x τὸ διανοητὸν τῷ ^y ἄλλο ^z πρὸς αὐτὸ λέγεσθαι πρὸς ^a τι λέγονται. Τό τε γὰρ δια- ⁹ νοητὸν σημαίνει ^b ὅτι ἐστὶν αὐτοῦ διάνοια, οὐκ ἔστι ^d ἡ διάνοια πρὸς ^c τοῦτο οὐδ' ἐστὶ διάνοια· δις γὰρ ταὐτὸν εἰρημένον ἂν εἴη. Ὅμοιως δὲ καὶ τινός ἐστιν ἡ ὄψις ὄψις, οὐχ οὐδ' ἐστὶν ὄψις· καίτοι ^e γ' ἀληθές τοῦτο εἰπεῖν· ἀλλὰ ^f πρὸς χρῶμα ἢ πρὸς ἄλλο τι τοιοῦτον. Ἐκείνως δὲ δις ταὐτὸν ¹⁰ λεχθήσεται, ^g ὅτι ἐστὶν ^h ὄψις οὐδ' ἐστὶν ⁱ ἡ ὄψις. Τὰ μὲν οὖν καθ' ἑαυτὰ λεγόμενα πρὸς τι τὰ μὲν οὕτω λέγεται, τὰ δὲ ^a τὰ γένη αὐτῶν ἢ τοιαῦτα, οἷον ^k ἡ ἱατρικὴ τῶν πρὸς τι ὅτι τὸ γένος αὐτῆς ἡ ἐπιστήμη δοκεῖ εἶναι τῶν πρὸς τι. Ἔτι καθ' ὅσα τὰ ἔχοντα λέγεται πρὸς τι, ^l οἷον ἰσότης ὅτι ¹¹ τὸ ἴσον, καὶ ὁμοιότης ὅτι τὸ ὅμοιον. Τὰ δὲ κατὰ συμβεβη- κός, ^m οἷον ἄνθρωπος πρὸς τι ὅτι συμβέβηκεν αὐτῷ διπλασίῳ εἶναι, τοῦτο ⁿ ὅ ἐστὶ τῶν πρὸς τι· ἢ τὸ λευκόν, ^o εἰ τῷ αὐτῷ συμβέβηκε διπλασίῳ καὶ λευκῷ εἶναι.

^o Τέλειον λέγεται ἐν μὲν οὐ μὴ ἐστὶν ἔξω τι λαβεῖν ^p μὴδὲ ¹⁶ ἐν μόριον, οἷον ^q ὁ χρόνος τέλειος ἐκάστου οὗτος οὐ μὴ ἐστὶν ἔξω λαβεῖν ^r χρόνον τινὰ ὅς τούτου μέρος ἐστὶ τοῦ χρόνου.

^p πρὸς] τὰ πρὸς T. ^q καὶ ὁ πατὴρ T. ^r ἔτι δ' ἔνια H^b. ^a πρὸς τι ante τῷ om. T. ^t ὅπερ H^b. ^v δ] ὅπερ H^b. ^w τὸ T. ^x τὸ extremum om. E.T. ^y ἄλλα H^b. ^z πρὸς om. A^b. ^a τι ἀ λέγονται A^b. ^b ὅτι] δ T. ^c τοῦτο] τὸ E. ^d ἐστὶν ἡ ὄψις F^b. H^b. ^e γ' add. E. ^f πρὸς τὸ χρῶμα F^b. ^g ὅτι om. A^b. ^h ἡ ὄψις H^b, om. A^b. ⁱ ἡ om. F^b. H^b. ^k ἡ om. A^b. ^l οἷον ἡ ἰσότης A^b. ^m οἷον ὁ ἄνθρωπος A^b. H^b. ⁿ εἰ] ἡ A^b. ^o τὸ τέλειον A^b. ^p μὴδὲν T, μὴθὲν E. ^q ὁ add. E.T. ^r χρόνον ὡς τοῦτο T.

- Καὶ ^α τὸ κατ' ἀρετὴν καὶ τὸ ^ι τοῦ εὖ ^ν μὴ ἔχον ὑπερβολὴν πρὸς τὸ γένος, οἷον τέλειος ἰατρός καὶ τέλειος αὐλητής, ὅταν ² κατὰ τὸ εἶδος τῆς οἰκείας ἀρετῆς μὴθὲν ^ω ἐλλείπωσιν. Οὕτω δὲ μεταφέροντες καὶ ἐπὶ τῶν κακῶν λέγομεν συκοφάντην τέλειον καὶ κλέπτην τέλειον, ἐπειδὴ καὶ ἀγαθοὺς λέγομεν αὐτούς, ³ οἷον κλέπτην ἀγαθὸν καὶ συκοφάντην ἀγαθόν. [×] Καὶ ἡ ἀρετὴ τελειώσις τις· ἕκαστον γὰρ τότε ^γ τέλειον καὶ οὐσία πᾶσα ² τότε τελεία, ὅταν κατὰ τὸ εἶδος τῆς οἰκείας ἀρετῆς μὴθὲν ἐλλείπη μόριον τοῦ κατὰ φύσιν μεγέθους. Ἔτι οἷς ὑπάρχει τὸ τέλος σπουδαῖον, ταῦτα λέγεται τέλεια· ^α κατὰ γὰρ τὸ ⁴ ἔχειν ^β τὸ τέλος τέλεια. Ὡστ' ^ε ἐπεὶ τὸ τέλος τῶν ἐσχάτων τί ἐστί, καὶ ἐπὶ τὰ φανῶτα μεταφέροντες λέγομεν τελείως ἀπολωλέναι καὶ τελείως ἐφθάρθαι, ὅταν μὴδὲν ^δ ἐλλείπη τῆς φθοράς καὶ τοῦ κακοῦ ἀλλ' ἐπὶ ^ε τοῦ ἐσχάτου ^ς ᾗ. Διὸ καὶ ἡ τελευτὴ κατὰ μεταφορὰν λέγεται τέλος, ὅτι ἄμφω ἔσχατα. ⁵ Τέλος δὲ καὶ τὸ οὐ ἔνεκα ἔσχατον. Τὰ μὲν οὖν καθ' αὐτὰ λεγόμενα τέλεια τοσαυταχῶς λέγεται, τὰ μὲν ^ς τῷ κατὰ τὸ εὖ μὴθὲν ἐλλείπειν μὴδ' ἔχειν ὑπερβολὴν μὴδὲ ἔξω τι λαβεῖν, τὰ δ' ὅλως κατὰ τὸ μὴ ἔχειν ὑπερβολὴν ^h ἐν ἐκάστῳ γένει μὴδ' εἶναι τι ^ι ἔξω, τὰ δὲ ἄλλα ἤδη ^κ κατὰ ταῦτα τῷ ^η ποιεῖν τι τοιοῦτον ^η ἔχειν ^η ἀρμόττειν ^ι τοῦτ' ^η ^μ ἁμῶς γέ πως λέγεσθαι πρὸς τὰ πρῶτως λεγόμενα τέλεια.
- 17 Πέρας λέγεται ^α τὸ ἔσχατον ἐκάστου καὶ οὐ ἔξω μὴθὲν ἐστί λαβεῖν πρῶτον, ^ο καὶ οὐ ἔσω πάντα πρῶτον, καὶ ὃ ἂν ^η εἶδος μεγέθους ^η ἔχοντος μέγεθος, καὶ τὸ τέλος ἐκάστου. ² Τοιοῦτον δ' ἐφ' ^δ ἡ κίνησις καὶ ἡ πρᾶξις, καὶ οὐκ ἀφ' οὐ. ⁹ Ὅτε δὲ ἄμφω καὶ ^ρ ἀφ' οὐ καὶ ἐφ' ^δ, καὶ τὸ οὐ ἔνεκα, καὶ ἡ οὐσία ^ς ἡ ἐκάστου, καὶ τὸ τί ^η εἶναι ἐκάστῳ τῆς γνώσεως

^α τὸ] τὰ A^b. ^ι τοῦ om. A^b. F^b. ^ν μὴ ἔχοντι δ' A^b, om. T. ^ω ἐλλείπωσιν A^b. [×] καὶ ἡ—τις om. A^b. ^γ τελειόν τι καὶ A^b. ² τότε om. A^b. ^α κατὰ—τέλεια om. T. ^β τὰ post ἔχειν om. E. ^ε ἐπειδὴ T. ^δ ἐλλείπη A^b. ^ε τῷ ἐσχάτῳ A^b. F^b, τῶν ἐσχάτων T. ^ς ᾗ] δ' ἡ E. ^ς τῷ om. T. ^h ἐν] ἐνὶ T. ^ι ἔξω—ἤδη] ἐξ ὧν τὰ ἄλλα εἶδη T. ^κ καθ' αὐτὰ E. T. ^ι τοιούτῳ E. T. ^μ ἄλλως codices. ^α τότε A^b. ^ο καὶ—πρῶτον om. E. T. ^ρ τοῦτο F^b. ⁹ ὅτε] ὅτι T. ^ρ ἀφ'] ὑφ' T. ^ς ἡ add. E. A^b.

γὰρ τοῦτο πέρας· εἰ δὲ τῆς γνώσεως, καὶ τοῦ πράγματος. Ὡστε φανερόν ὅτι ὁσαυχὼς τε ἡ ἀρχὴ λέγεται, τοσαυταυχὼς καὶ τὸ πέρας, καὶ ἔτι πλεοναυχὼς· ἡ μὲν γὰρ ἀρχὴ πέρας τι, τὸ δὲ πέρας οὐ πᾶν ἀρχή.

Τὸ καθ' ὃ λέγεται πολλαυχὼς, ἓνα μὲν τρόπον τὸ εἶδος 18 καὶ ἡ οὐσία ἐκάστου πράγματος, οἷον καθὸ ἀγαθός, αὐτὸ ἀγαθόν, ἓνα δὲ ἐν ᾧ πρώτῳ πέφυκε γίγνεσθαι, οἷον τὸ χρῶμα ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ. Τὸ μὲν οὖν πρώτως λεγόμενον καθὸ τὸ εἶδος ἐστί, [†] δευτέρως δὲ ^ν ὥς ἡ ὕλη ἐκάστου καὶ τὸ ὑποκείμενον ἐκάστῳ πρώτον. ^ω Ὀλως δὲ τὸ καθὸ ἰσαυχὼς καὶ τὸ ^α αἴτιον ^α ὑπάρξει· κατὰ τί γὰρ ἐλήλυθεν ^ν ἢ οὐ ἔνεκα ἐλήλυθε λέγεται, καὶ κατὰ τί παραελόγισται ἢ συλλελόγισται, ^α ἢ ^α τί τὸ αἴτιον τοῦ συλλογισμοῦ ἢ παραλογισμοῦ. Ἐτι ^α δὲ τὸ καθὸ τὸ κατὰ θέσιν λέγεται, καθὸ ἔστηκεν ἢ καθὸ βαδίζει· πάντα γὰρ ταῦτα ^β θέσιν σημαίνει καὶ τόπον. Ὡστε ^α 3 καὶ τὸ καθ' αὐτὸ πολλαυχὼς ἀνάγκη λέγεσθαι. Ἐν μὲν γὰρ καθ' αὐτὸ τὸ τί ἦν εἶναι ἐκάστῳ, οἷον ὁ Καλλίας ^α καθ' αὐτόν Καλλίας, καὶ τὸ τί ἦν εἶναι ^α Καλλία· ἐν δὲ ὅσα ἐν τῷ τί ἐστὶν ὑπάρχει, οἷον ζῶν ὁ Καλλίας καθ' αὐτόν. Ἐν γὰρ τῷ λόγῳ ἐνυπάρχει τὸ ζῶν· ζῶν γάρ τι ὁ Καλλίας. ^α Ἐτι ^α 4 δὲ εἰ ἐν αὐτῷ δέδεκται πρώτῳ ἢ τῶν αὐτοῦ τινί, οἷον ἡ ἐπιφάνεια λευκὴ καθ' αὐτήν, καὶ ^α ζῆ ὁ ἄνθρωπος καθ' αὐτόν· ἡ γὰρ ψυχὴ μέρος τι τοῦ ἀνθρώπου, ἐν ᾧ πρώτη τὸ ζῆν. Ἐτι οὐ μὴ ἔστιν ἄλλο αἴτιον. Τοῦ γὰρ ἀνθρώπου πολλὰ αἴτια, τὸ ζῶν, τὸ δίπουν· ἀλλ' ὅμως καθ' αὐτόν ἄνθρωπος ὁ ἄνθρωπος ἐστὶν. Ἐτι ὅσα μόνῳ ὑπάρχει καὶ ἢ μόνον· ^α διὸ τὸ κεχωρισμένον καθ' αὐτό.

Διάθεσις λέγεται τοῦ ἔχοντος μέρη τάξις, ^α ἢ ^α κατὰ τόπον 19 ἢ κατὰ δύναμιν ἢ κατ' εἶδος· θέσιν γὰρ δεῖ τινὰ εἶναι, ὥσπερ ^α καὶ τοῦνομα δηλοῖ ἡ διάθεσις.

[†] δεύτερον A^b.H^b. ^ν ἢ ὕλη ὡς A^b. ^ω δὲ καὶ τὸ T. ^α ὑπάρχει F^b. ^γ ἢ om. A^b. ^α τί] ὅτι E.T. ^α δὲ add. E.A^b. ^β τόπον σημαίνει καὶ θέσιν A^b.H^b. ^α καθ' αὐτόν καλλίας add. A^b. ^α καλλίαν T. ^α ἐτι] ἐν A^b. ^α ζῶν E.T. ^α ἐστί τι ἄλλο E, ἐστὶν ἐν τι ἄλλο T. ^α γρ. διότι ὠρισμένον magro E. ^α κατὰ τὸν τόπον A^b. ^α καὶ om. E.A^b.H^b.

- 20 Ὑξίς ¹δὲ λέγεται ἓνα μὲν τρόπον οἷον ἐνέργειά τις τοῦ ἔχοντος καὶ ἔχομένου, ὥσπερ πρᾶξις τις ἢ κίνησις· ὅταν γὰρ τὸ μὲν ποιῇ τὸ δὲ ποιῆται, ἔστι ποίησις μεταξὺ. Οὕτω καὶ τοῦ ἔχοντος ἐσθῆτα καὶ τῆς ἔχομένης ἐσθῆτος ἔστι μεταξὺ ἔξις. Ταύτην μὲν οὖν φανερόν ὅτι οὐκ ἐνδέχεται ^μ ἔχειν ἔξιν· εἰς ἀπειρον γὰρ βαδιεῖται, εἰ τοῦ ἔχομένου ἔσται ἔχειν ²τὴν ἔξιν. Ἀλλον δὲ τρόπον ἔξις λέγεται διάθεσις καθ' ἣν ^η ἢ εὖ ἢ κακῶς διακεῖται τὸ διακεείμενον, ^ο καὶ ἢ καθ' αὐτὸ ἢ πρὸς ἄλλο, οἷον ἡ ὑγίεια ἔξις τις· διάθεσις γὰρ ἔστι τοιαύτη. Ἔτι ἔξις λέγεται ^ρἂν ἢ μόριον διαθέσεως ^ιτοιαύτης· διὸ καὶ ἡ τῶν μερῶν ἀρετὴ ἔξις ^ιτίς ἐστίν.
- 21 ^σΠάθος λέγεται ἓνα μὲν τρόπον ποιότης καθ' ἣν ἀλλοιοῦσθαι ἐνδέχεται, οἷον τὸ λευκὸν καὶ ^ιτὸ μέλαν, καὶ γλυκὺ καὶ πικρὸν, καὶ βαρύτης καὶ κουφότης, καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα· ἓνα δὲ αἱ τούτων ἐνέργειαι καὶ ἀλλοιώσεις ἤδη. Ἔτι τούτων μᾶλλον αἱ βλαβεραὶ ἀλλοιώσεις καὶ κινήσεις, καὶ μάλιστα αἱ λυπηραὶ ^νβλάβαι. Ἔτι τὰ μεγέθη τῶν ^ωσυμφορῶν καὶ λυπηρῶν πάθη λέγεται.
- 22 ^ζΣτέρησις λέγεται ἓνα μὲν τρόπον ἂν μὴ ἔχῃ τι ^γτῶν πεφυκότων ἔχεισθαι, καὶ μὴ αὐτὸ ^zἢ πεφυκὸς ἔχειν, οἷον φυτὸν ὁμμάτων ἐστερηθῆναι λέγεται. Ἔνα δὲ ἂν πεφυκὸς ἔχειν, ἢ αὐτὸ ἢ τὸ γένος, μὴ ἔχῃ, οἷον ἄλλως ἄνθρωπος ὁ τυφλὸς ὄψεως ἐστέρηται καὶ ἀσπάλαξ· τὸ μὲν κατὰ ^ατὸ γένος, τὸ ²δὲ καθ' αὐτό. Ἔτι ἂν πεφυκὸς καὶ ^βὅτε πέφυκεν ἔχειν μὴ ἔχῃ· ἡ γὰρ τυφλότης στερήσις τις, τυφλὸς δ' οὐ κατὰ πᾶσαν ἡλικίαν, ἀλλ' ἐν ἣ πέφυκεν ἔχειν, ἂν μὴ ἔχῃ. Ὁμοίως δὲ ^εκαὶ ἐν ^φἂν ἢ ^δκαὶ καθ' ὃ καὶ πρὸς ὃ, καὶ ὥς ^εἂν μὴ ἔχῃ πεφυκός. ³Ἔτι ἡ βιαίια ἐκάστου ἀφαίρεσις στέρησις λέγεται. Καὶ ὅσαχῶς δὲ αἱ ἀπὸ τοῦ ^αἀποφάσεις λέγονται, τοσανταχῶς

¹ δὲ om. H^b. ^μ ἔχειν τὴν ἔξιν E.T. ^η ἢ add. A^b. ^ο καὶ om. A^b. ^ρ ἂν A^b. ^ι τοιαύτη A^b. ^ι τις om. T. ^σ πάθος δὲ λέγεται T. ^ι τὸ post καὶ om. A^b. ^ν βλαβεραὶ E.T. ^ω συμφορῶν] ἡδέων E.A^b. ^ζ στέρησις μὲν λέγεται T. ^γ τῶν μὴ πεφυκότων E.T. ^z ἢ E. ^α τὸ post κατὰ add. E.T.H^b. ^β δ T. ^ε καὶ—ἢ om. A^b. ^δ καὶ ἐὰν καθ' A^b. ^ε ἂν om. A^b.

καὶ αἱ στερήσεις λέγονται· ἄνισον μὲν γὰρ ¹τῷ μὴ ἔχειν
^εἰσότητα πεφυκὸς λέγεται, ἀόρατον δὲ καὶ ¹τῷ ὅλως μὴ
 ἔχειν χρῶμα ^hκαὶ ¹τῷ φαύλως, καὶ ἄπουν καὶ ¹τῷ μὴ ἔχειν
 ὅλως ⁱπόδας καὶ ¹τῷ φαύλους. Ὑἑτι καὶ τῷ μικρὸν ἔχειν,⁴
 οἶον ^kτὸ ἀπύρηνον· τοῦτο δ' ἐστὶ ^lτὸ φαύλως πως ἔχειν.
 Ὑἑτι τῷ μὴ ῥαδίως ἢ τῷ μὴ καλῶς, οἶον τὸ ἄτμητον οὐ
 μόνον τῷ μὴ τέμνεσθαι ἀλλὰ καὶ τῷ μὴ ῥαδίως ⁿἢ μὴ
 καλῶς. Ὑἑτι ⁿτῷ πάντῃ μὴ ὀἔχειν· τυφλὸς γὰρ οὐ λέγε-
 ται ὁ ἑτερόφθαλμος ἀλλ' ὁ ἐν ἀμφοῖν μὴ ἔχων ὄψιν. Διὸ
 οὐ πᾶς ἀγαθὸς ἢ κακός, ἢ δίκαιος ἢ ἄδικος, ἀλλὰ ^pκαὶ τὸ
 μεταξύ.

Τὸ ^qἔχειν λέγεται πολλαχῶς, ἓνα μὲν ^rτρόπον τὸ ^aἄγειν²³
 κατὰ τὴν αὐτοῦ φύσιν ἢ κατὰ τὴν αὐτοῦ ὁρμήν, διὸ λέγεται
 πυρετός τε ἔχειν τὸν ἄνθρωπον καὶ οἱ τύραννοι τὰς πόλεις
 καὶ τὴν ἐσθῆτα οἱ ἀμπεχόμενοι. Ὑἑνα δ' ἐν ᾧ ἂν τι ὑπάρχη
 ὡς δεκτικῷ, οἶον ὁ χαλκὸς ἔχει, τὸ εἶδος τοῦ ἀνδριάντος καὶ
 τὴν νόσον τὸ σῶμα. Ὑἑνα δ' ὡς ⁱτὸ περιέχον ^vτὰ περιε-²
 χόμενα· ἐν ᾧ γὰρ ἐστὶ ^wπεριεχόμενόν τι, ἔχεται ὑπὸ τού-
 του λέγεται, οἶον τὸ ἀγγεῖον ἔχειν τὸ ὑγρὸν φάμεν καὶ τὴν
 πόλιν ἀνθρώπους καὶ τὴν ναῦν ναύτας· οὕτω δὲ καὶ τὸ ὅλον
^xἔχειν τὰ μέρη. Ὑἑτι τὸ κωλύον κατὰ τὴν αὐτοῦ ὁρμήν ^zτι³
 κινεῖσθαι ἢ πράττειν ἔχειν λέγεται τοῦτο ^yαὐτό, οἶον καὶ οἱ
 κίονες τὰ ἐπικείμενα βάρη, καὶ ὡς οἱ ποιηταὶ τὸν ^zἈτλαντα
 ποιοῦσι τὸν οὐρανὸν ἔχειν ὡς ^aσυμπεσόντ' ἂν ἐπὶ τὴν γῆν,
 ὥσπερ ^bκαὶ τῶν φυσιολόγων τινές ^cφασιν. Τοῦτον δὲ τὸν⁴
 τρόπον καὶ τὸ ^dσυνέχον ^eλέγεται ^aσυνέχει ἔχειν, ὡς δια-

^f τῷ] τὸ A^b.H^b. ^g ἰσότητα om. A^b. ^h καὶ τὸ φαύλως T, om.
 A^b.F^b. ⁱ πόδα T. ^k τὸν T. ^l τῷ T. ^m ἢ] ἢ τῷ E.T. ⁿ τὸ
 E.T.A^b.F^b. ^o ἔχον H^b. ^p καὶ τὸ om. A^b. ^q ἔχειν δὲ λέγεται H^b.
^r τρόπον om. E.T.H^b. ^s ἄγον A^b. ^t τὰ περιέχοντα A^b.F^b. ^v τὰ]
 καὶ A^b. ^w περιεχόμενόν] περιέχον A^b.F^b. ^x ἔχει E.T. ^y αὐτό]
 ταῦτα A^b. ^z ποιούσιν ἄτλαντα A^b.H^b. ^a συμπεσόν T. ^b καὶ
 add. A^b.F^b. ^c post φασιν A^b. ἄτλας δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἔχει κρατερῆς
 ὑπ' ἀνάγκης. ^d συνέχων T.H^b. ^e λέγεται—ἔχειν] ἔχειν λέγεται
 A^b.H^b.

χωρισθέντα ἂν κατὰ τὴν αὐτοῦ ὁρμὴν ἕκαστον. Καὶ τὸ ἔν
τινι δὲ εἶναι ^f ὁμοιοτρόπως λέγεται καὶ ἐπομένως τῷ ἔχειν.

- 24 Τὸ ἐκ τινος εἶναι λέγεται ἓνα μὲν τρόπον ἐξ οὗ ἐστὶν
ὥς ὕλης, καὶ τοῦτο διχῶς, ἢ κατὰ τὸ πρῶτον γένος ἢ κατὰ
τὸ ὕστατον εἶδος, οἷον ἔστι μὲν ὥς ἅπαντα τὰ τηκτὰ ἐξ ὕδα-
2 τος, ἔστι δ' ^g ὥς ἐκ χαλκοῦ ὁ ἀνδριάς. Ἐνα δ' ^h ὥς ἐκ ⁱ τῆς
πρώτης κινήσεως ἀρχῆς, ^k οἷον ἐκ τίνος ἡ μάχη; Ἐκ λοιδο-
ρίας, ὅτι ^l αὕτη ἀρχὴ τῆς μάχης. Ἐνα δ' ἐκ τοῦ συνθέτου
ἐκ τῆς ὕλης καὶ τῆς μορφῆς, ὥσπερ ἐκ τοῦ ὅλου τὰ μέρη καὶ
ἐκ τῆς Ἰλιάδος τὸ ἔπος καὶ ἐκ τῆς οἰκίας οἱ λίθοι· τέλος μὲν
3 γὰρ ἐστὶν ἡ μορφή, τέλειον δὲ τὸ ἔχον τέλος. Τὰ δὲ ὥς
ἐκ τοῦ μέρους τὸ εἶδος, οἷον ὁ ἄνθρωπος ἐκ τοῦ δίποδος καὶ ἡ
συλλαβὴ ἐκ τοῦ στοιχείου (ἄλλως γὰρ τοῦτο), καὶ ὁ ἄν-
δριάς ἐκ ^m τοῦ χαλκοῦ· ἐκ τῆς αἰσθητῆς γὰρ ὕλης ἡ ⁿ συν-
4 θέτη οὐσία. Ἀλλὰ καὶ τὸ εἶδος ἐκ τῆς τοῦ εἶδους ὕλης. Τὰ
μὲν οὖν οὕτω λέγεται, τὰ δ' εἴαν κατὰ μέρος τι τούτων τις
ὑπάρχη τῶν τρόπων, οἷον ἐκ πατρὸς καὶ μητρὸς τὸ τέκνον
καὶ ἐκ γῆς τὰ φυτά, ὅτι ἐκ τινος μέρους αὐτῶν. Ἐνα δὲ μεθ'
ὃ τῷ χρόνῳ, οἷον ἐξ ἡμέρας νύξ καὶ ἐξ ^o εὐδίας χειμῶν, ὅτι
5 τοῦτο μετὰ τοῦτο. Τούτων δὲ τὰ μὲν τῷ ἔχειν μεταβολὴν
εἰς ἄλληλα οὕτω λέγεται, ὥσπερ καὶ τὰ νῦν εἰρημένα, τὰ
δὲ τῷ κατὰ τὸν χρόνον ^p ἐφεξῆς μόνον, οἷον ἐξ ἰσημερίας
ἐγένετο ὁ πλοῦς, ὅτι μετ' ἰσημερίαν ἐγένετο, καὶ ἐκ Διονυ-
σίῳν Θαργῆλια, ὅτι μετὰ ^q τὰ Διονύσια.

- 25 Μέρους λέγεται ἓνα μὲν τρόπον εἰς ὃ ^r διαιρεθεῖη ἂν τὸ
ποσὸν ὁπωσοῦν· αἰεὶ γὰρ τὸ ἀφαιρούμενον τοῦ ποσοῦ ἢ πο-
σὸν μέρος λέγεται ἐκείνου, οἷον τῶν τριῶν τὰ δύο μέρος λέ-
γεται πῶς. Ἄλλον δὲ τρόπον τὰ καταμετροῦντα τῶν τοιού-
των μόνον· διὸ τὰ δύο τῶν τριῶν ἔστι μὲν ὥς λέγεται μέρος,

^f ὁμοιότροπως E.T. ^g ὥστ' Ab. ^h ὥς om. E.T. ⁱ τοῦ πρώτου
κινήσαντος, omisso ἀρχῆς, Ab.Fb. ^k οἷον ἐκ τῆς λοιδορίας ἡ μάχη, ὅτι
Ab.Fb. ^l αὕτη T.Ab. ^m τοῦ om. Ab.Fb. ⁿ σύνθετος T. ^o εὐ-
δείας Ab.Hb. ^p ἐφεξῆς μόνον om. T. ^q τὰ om. Ab. ^r διαι-
ρεθῆ Hb.

ἔστι δ' ὡς οὕ. "Ἐτι εἰς α' τὸ εἶδος ^ς διαιρεθῇ ἂν ἄνευ τοῦ ² ποσοῦ, καὶ ταῦτα μόρια λέγεται τούτων διὸ τὰ εἶδη τοῦ γένους φασὶν εἶναι μόρια. "Ἐτι εἰς α' διαιρεῖται ἑτι, ἥ ἐξ ὧν σύγκειται τὸ ὅλον ἢ τὸ εἶδος ἢ τὸ ἔχον τὸ εἶδος, οἶον τῆς σφαίρας τῆς χαλκῆς ^ν ἢ τοῦ κύβου τοῦ χαλκοῦ καὶ ὁ χαλκὸς μέρος τοῦτο δ' ἐστὶν ἡ ὕλη ἐν ἣ τὸ εἶδος. Καὶ ἡ γωνία ³ μέρος. "Ἐτι τὰ ἐν τῷ λόγῳ τῷ δηλοῦντι ἕκαστον, καὶ ταῦτα μόρια τοῦ ὅλου διὸ τὸ γένος τοῦ εἶδους καὶ μέρος λέγεται, ἄλλως δὲ τὸ εἶδος τοῦ γένους μέρος.

"Ὅλον λέγεται οὗ τε μηθὲν ἄπεστι μέρος ἐξ ὧν λέγεται ²⁶ ὅλον φύσει, καὶ τὸ περιέχον ^ω τὰ περιεχόμενα ὥστε ἐν τι εἶναι ἐκείνα. Τοῦτο δὲ διχῶς ἢ γὰρ ὡς ἕκαστον ἐν, ἢ ὡς ἐκ τούτων τὸ ἐν. Τὸ μὲν γὰρ καθόλου καὶ ^κ τὸ ὅλως λεγόμενον ὡς ὅλον τι ὄν, οὕτως ἐστὶ καθόλου ὡς πολλὰ περιέχον ^γ τῷ κατηγορεῖσθαι καθ' ἑκάστου καὶ ἐν ἅπαντα εἶναι ὡς ἕκαστον, οἶον ἄνθρωπον, ἵππον, θεόν, ² ὅτι ἅπαντα ζῶα. Τὸ δὲ συνεχὲς καὶ πεπερασμένον, ὅταν ἐν τι ἐκ πλειόνων ἢ ἐνυπαρχόντων, μάλιστα μὲν δυνάμει, εἰ δὲ ^αμή, ^βἐνεργείᾳ. Τούτων ³ δ' αὐτῶν μᾶλλον τὰ φύσει ἢ τέχνῃ τοιαῦτα, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνὸς ^ε λέγομεν ὡς οὔσης τῆς ^δ ολότητος ἐνόητός τινος. "Ἐτι τοῦ ποσοῦ ^ε ἔχοντος ἀρχὴν καὶ μέσον καὶ ἔσχατον, ὅσων μὲν μὴ ^ι ποιεῖ ἡ θέσις διαφοράν, πᾶν λέγεται, ὅσων δὲ ποιεῖ, ὅλον· ὅσα δὲ ἄμφω ἐνδέχεται, καὶ ὅλα καὶ ^ε πάντα. "Ἔστι δὲ ταῦτα ὅσων ἡ μὲν φύσις ἡ αὐτὴ μένει τῇ ⁴ μεταθέσει, ἡ δὲ μορφή οὗ, οἶον κηρὸς καὶ ἱμάτιον· καὶ ^h γὰρ ὅλον καὶ πᾶν λέγεται· ἔχει γὰρ ἄμφω. "Υδωρ δὲ καὶ ὅσα ὑγρά καὶ ἀριθμὸς πᾶν μὲν λέγεται, ^ι ὅλος δ' ἀριθμὸς ^κ καὶ ὅλον ὕδωρ οὐ λέγεται, ἂν ¹ μὴ μεταφορᾷ. Πάντα δὲ λέγεται, ἐφ' ^m οἷς τὸ πᾶν ὡς ἐφ' ἐνί, ἐπὶ ⁿ τούτοις πάντα

^ς διαιρεθῇ Ab. ^τ τι om. Ab. ^ν ἢ ὁ τοῦ Ab. ^ω τὰ] ἐν καὶ τὰ Ab. ^κ τὸ ὅλως] ὅλον Ab. ^γ τῷ] τὸ T. ² διότι Ab. Hb. ^α μή] μὴ καὶ T. ^β ἐντελεχεία Ab. ^ε ἐλέγομεν Ab. ^δ ἐνόητος ολότητός T. ^ε ἔχοντος δὲ ἀρχὴν Ab. ^ι ποιεῖ ἢ] ποιῇ ἢ E. ^ε πᾶν E. T. ^h γὰρ om. T. ^ι ὅλος δὲ] ὁ δὲ πᾶς ὅλος Ab. ^κ καὶ] ἢ Ab. ¹ μὴ κατὰ μεταφοράν Ab. ^m ὅσοις Ab. ⁿ τούτοις τὰ πάντα Ab.

ὡς ἐπὶ διηρημένοις· πᾶς οὗτος ὁ ἀριθμός, πᾶσαι αὐται αἱ μονάδες.

27 Κολοβὸν δὲ λέγεται τῶν ποσῶν οὐ τὸ τυχόν, ἀλλὰ μεριστόν ^ο τε ^ρ δεῖ αὐτὸ εἶναι καὶ ὅλον. Τά τε γὰρ δύο οὐ κολοβὰ θατέρου ^α ἀφαιρουμένου ἐνός (οὐ γὰρ ἴσον τὸ κολόβωμα καὶ τὸ ^τ λοιπὸν οὐδέποτ' ἐστίν), οὐδ' ^ε ὅλως ἀριθμὸς οὐδεὶς· καὶ γὰρ τὴν οὐσίαν δεῖ μένειν· εἰ κύλιξ κολοβός, ^ε ἔτι ^α εἶναι κύλικα· ὁ δ' ἀριθμὸς οὐκέτι ὁ αὐτός. Πρὸς δὲ τούτοις κᾶν ^ν ἀνομοιομερῇ ἦ, οὐδὲ ταῦτα πάντα· ^ω ὁ γὰρ ἀριθμὸς ἔστιν ^κ ὅς καὶ ἀνόμοια ἔχει μέρη, οἷον δυάδα, τριάδα. Ἀλλ' ὅλως ^γ ὅσων μὴ ποιεῖ ἡ θέσις διαφορὰν ^ζ οὐθὲν κολοβόν, οἷον ὕδωρ ἢ πῦρ, ἀλλὰ δεῖ τοιαῦτα εἶναι ^δ κατὰ τὴν οὐσίαν θέσιν ^ε ἔχει. Ἔτι συνεχῇ· ἡ γὰρ ἀρμονία ἐξ ^α ἀνομοιομερῶν μὲν καὶ θέσιν ἔχει, κολοβὸς δὲ οὐ γίνεται. Πρὸς δὲ τούτοις οὐδ' ὅσα ^β ὅλα, οὐδὲ ταῦτα ὅπου οὐ μορίου στερήσει κολοβά. Οὐ γὰρ ^ε δεῖ οὔτε τὰ κύρια τῆς οὐσίας οὔτε τὰ ^δ ὁπουοῦν ὄντα· οἷον ^ε ἂν τρυπηθῇ ἡ κύλιξ, οὐ κολοβός, ἀλλ' ^ε ἂν τὸ οὖς ἢ ^α ἀκρωτήριόν τι. Καὶ ὁ ἄνθρωπος ^ε οὐκ ἐὰν σάρκα ἢ τὸν σπλῆνα, ἀλλ' ἐὰν ^ε ἀκρωτήριον, καὶ τοῦτο ^β οὐ πᾶν ἀλλ' ὁ μὴ ^ε ἔχει γένεσιν ἀφαιρεθὲν ὅλον. Διὰ τοῦτο οἱ φαλακροὶ οὐ κολοβοί.

28 Γένος λέγεται τὸ ^κ μὲν ἐὰν ^ε ἡ ἢ γένεσις συνεχῆς τῶν τὸ εἶδος ἐχόντων τὸ αὐτό, οἷον λέγεται ἕως ^ε ἂν ἀνθρώπων γένος ἦ, ^μ ὅτι ἕως ^ε ἂν ^ν ἦ, ἡ γένεσις ^ο συνεχῆς αὐτῶν. Τὸ δὲ ἀφ' οὗ ^ε ἂν ὧσι πρώτου κινήσαντος εἰς τὸ εἶναι· οὕτω γὰρ ^ρ λέγονται Ἑλληνες τὸ γένος οἱ δ' Ἰῶνες, ^α τῷ οἱ μὲν ἀπὸ Ἑλληνος οἱ ^α δὲ ἀπὸ Ἰῶνος εἶναι πρώτου γεννήσαντος. Καὶ μᾶλλον οἱ ἀπὸ τοῦ γεννήσαντος ἢ τῆς ὕλης· λέγονται γὰρ καὶ ἀπὸ τοῦ

^ο τε om. T. ^ρ δεῖ αὐτὸ om. Ab. ^α ἀφαιρεμένου E. ^τ λείπον Fb.
^ε ὅλος Ab. ^ε ἔτι] ἔτι δεῖ E.T. ^ν ὁμοιομερῇ Ab. ^ω ὁ] οὐδὲ T.
^κ ὡς T.Ab. ^γ ὅσων] ὧν E.T. ^ζ οὐδέ T. ^α ἀνομοίων Ab. ^β ὅλα] ἄλλα Hb.
^ε δεῖ] δὴ Ab. ^δ ὁπουοῦν T. ^ε ἐὰν Ab. ^ε οὐκ ἐὰν] οὐκ ἐὰν Ab.
^ε ἀκρωτήριόν τι καὶ Ab. ^β οὐτ' ἐὰν Ab. ^ε ἔχει E.Ab. ^κ μὲν] μὲν ἐν Ab.
^ε ἡ om. Ab.Hb. ^μ ὅτι ἕως] ὅτι οὖν Ab. ^ν ἡ om. Ab.
^ο αὐτῶν συνεχῆς Ab. ^ρ λέγονται οἱ μὲν Ἕλληνες Ab. ^α τῷ] τὸ T.

θήλεος τὸ γένος, οἷον ¹οἱ ἀπὸ Πύρρας. Ἔτι ²δὲ ὡς τὸ ἐπί-
 πεδον τῶν σχημάτων ³γένος τῶν ἐπιπέδων καὶ τὸ στερεὸν
 τῶν στερεῶν· ἕκαστον γὰρ τῶν σχημάτων τὸ μὲν ἐπίπεδον
 τοιονδί, τὸ δὲ στερεόν ἐστι τοιονδί· τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ ὑποκεί-
 μενον ταῖς διαφοραῖς. Ἔτι ὡς ἐν τοῖς λόγοις τὸ πρῶτον ³
 ἐνυπάρχον, ⁴ὃ λέγεται ἐν τῷ τί ἐστι τοῦτο γένος, οὗ δια-
 φοραὶ λέγονται αἱ ποιότητες. Τὸ μὲν οὖν γένος τοσαυ-
 ταχῶς λέγεται, τὸ μὲν κατὰ γένεσιν συνεχῇ τοῦ αὐτοῦ
 εἶδους, τὸ δὲ κατὰ ⁵τὸ πρῶτον κινήσαν ὁμοειδές, τὸ δ' ὡς
 ὕλη· οὗ γὰρ ἡ διαφορὰ καὶ ἡ ποιότης ἐστί, τοῦτ' ἐστὶ τὸ
 ὑποκείμενον, ὃ λέγομεν ὕλην. Ἔτερα δὲ τῷ γένει λέγεται ⁴
⁶ὧν ἕτερον τὸ πρῶτον ὑποκείμενον καὶ μὴ ἀναλύεται θάτερον
 εἰς θάτερον μὴδ' ἄμφω εἰς ταυτόν, οἷον τὸ εἶδος καὶ ἡ ὕλη ἕτε-
 ρον τῷ γένει, καὶ ὅσα καθ' ἕτερον σχῆμα κατηγορίας τοῦ
 ὄντος λέγεται· τὰ μὲν γὰρ τί ἐστι σημαίνει τῶν ὄντων, τὰ δὲ
 ποιόν τι, τὰ δ' ὡς διήρηται πρότερον· οὐδὲ γὰρ ταῦτα ἀνα-
 λύεται οὐτ' εἰς ἀλλήλα οὐτ' εἰς ἓν τι.

Τὸ ψεύδος λέγεται ἄλλον μὲν τρόπον ὡς πρᾶγμα ²ψεύ- 29
 δος, καὶ τούτου τὸ μὲν τῷ μὴ συγκείσθαι ἢ ἀδύνατον εἶναι
 συντεθῆναι, ὥσπερ λέγεται τὸ τὴν διάμετρον εἶναι σύμμε-
 τρον ἢ τὸ σέ καθῆσθαι· τούτων γὰρ ψεύδος τὸ μὲν αἰεί, τὸ
 δὲ ποτέ· οὕτω γὰρ οὐκ ὄντα ταῦτα. Τὰ δὲ ὅσα ἐστὶ μὲν ²
 ὄντα, πέφυκε μέντοι φαίνεσθαι ἢ μὴ οἶά ἐστιν ἢ ³ἀ μὴ ἐστιν,
 οἷον ἡ σκιαγραφία ⁴καὶ τὰ ἐνύπνια· ταῦτα γὰρ ἔστι μὲν τι,
 ἀλλ' οὐχ ὧν ἐμποιεῖ τὴν φαντασίαν. Πράγματα μὲν οὖν
 ψευδῇ οὕτω λέγεται, ἢ τῷ μὴ εἶναι αὐτά, ἢ τῷ τὴν ἀπ'
 αὐτῶν φαντασίαν μὴ ⁵ὄντος εἶναι. Λόγος δὲ ψευδὴς ὁ τῶν ³
 μὴ ὄντων ἢ ψευδής. Διὸ πᾶς λόγος ψευδὴς ἐτέρου ἢ οὐ
 ἐστὶν ἀληθής, οἷον ὁ τοῦ κύκλου ψευδὴς τριγώνου. Ἐκάστου
 δὲ λόγος ἔστι μὲν ὡς εἰς ὁ τοῦ τί ἦν εἶναι, ἔστι δ' ὡς ⁶πολ-

¹ oi add. Ab. ² δὲ om. Ab. ³ γένος] τὸ γένος E. ⁴ δ om. Ab.
⁵ τὸ post κατὰ om. E. ⁶ ὧν τε ἕτερον E. ⁷ ἄλλον] ἓνα Hb.
⁸ ψευδὴς T. ⁹ καὶ τα ἐνύπνια] τὴν φαντασίαν T. ¹⁰ ὄντως T. ¹¹ οἱ
 πολλοὶ T.

λοί, ἐπεὶ ταυτό πως αὐτὸ καὶ αὐτὸ πεπονθός, οἷον Σωκράτης
 4^d καὶ Σωκράτης μουσικός. Ὁ δὲ ψευδὴς λόγος οὐθενός ἐστιν
 ἀπλῶς λόγος. Διὸ Ἀντισθένης ᾤετο ^e εὐήθως μὴθὲν ἀξιῶν
 λέγεσθαι πλὴν τῷ οἰκείῳ λόγῳ ἐν ἐφ' ἐνός^f ἐξ ὧν συνέ-
 βαινε μὴ εἶναι ἀντιλέγειν, σχεδὸν δὲ μὴδὲ ψεύδεσθαι. Ἔστι
 δ' ἕκαστον λέγειν οὐ μόνον τῷ ^f αὐτοῦ λόγῳ, ἀλλὰ καὶ τῷ
 5 ἑτέρου, ψευδῶς μὲν καὶ παντελῶς, ἔστι ^g δ' ὡς καὶ ἀληθῶς,
 ὥσπερ τὰ ὀκτῶ διπλάσια τῷ τῆς δυνάδος λόγῳ. Τὰ μὲν οὖν
 οὕτω λέγεται ψευδῇ, ἄνθρωπος ^h δὲ ψευδὴς ὁ εὐχερὴς καὶ
 προαιρετικὸς τῶν τοιούτων λόγων, ⁱ μὴ δι' ἑτερόν τι ἀλλὰ
 δι' ^k αὐτό, καὶ ^l ὁ ἄλλοις ἐμποιοητικὸς τῶν τοιούτων λόγων,
 ὥσπερ ^m καὶ τὰ πράγματά φαμεν ψευδῇ εἶναι, ὅσα ἐμποικεῖ
ⁿ φαντασίαν ψευδῇ. Διὸ ^o ὁ ἐν τῷ Ἰππία λόγος παρα-
 6 κρούεται ὡς ὁ αὐτὸς ψευδὴς καὶ ἀληθής. Τὸν δυνάμενον γὰρ
 ψεύσασθαι λαμβάνει ψευδῇ, οὗτος δ' ὁ εἰδὼς καὶ ὁ φρόνιμος
 ἔτι τὸν ^p ἐκόντα ^q φαῦλον βελτίῳ. Τοῦτο δὲ ψεύδος λαμ-
 βάνει διὰ τῆς ἐπαγωγῆς (ὁ γὰρ ἐκὼν χωλαίνων τοῦ ἄκοντος
 κρείττων), ^r τὸ χωλαίνειν τὸ μιμῆσθαι λέγων, ἐπεὶ ^s εἴγε χω-
 λὸς ἐκὼν, χείρων ἴσως, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ ἥθους, καὶ ^t οὗτος.

30 Συμβεβηκὸς λέγεται ὃ ὑπάρχει μὲν τινι καὶ ἀληθὲς εἰπεῖν,
 οὐ ^v μέντοι οὗτ' ἐξ ἀνάγκης ^w οὗτ' ἐπὶ τὸ πολὺ, οἷον εἴ τις
 ὀρύττων φυτῷ βόθρον εὔρε θησαυρόν. Τοῦτο τοίνυν συμ-
 βεβηκὸς τῷ ὀρύττοντι τὸν βόθρον, τὸ εὐρεῖν θησαυρόν· οὕτε
 γὰρ ἐξ ἀνάγκης τοῦτο ἐκ τούτου ἢ μετὰ τοῦτο, οὗθ' ὡς ἐπὶ
 2 τὸ πολὺ ἂν τις φυτεύῃ θησαυρὸν εὐρίσκει. Καὶ μουσικός
^x γ' ἂν τις εἴη λευκός· ἀλλ' ἐπεὶ ^y οὕτε ἐξ ἀνάγκης οὗθ' ὡς
 ἐπὶ τὸ πολὺ τοῦτο γίνεται, συμβεβηκὸς αὐτὸ λέγομεν. Ὡστ'
 ἐπεὶ ἔστιν ὑπάρχον ^z τι καὶ τινί, καὶ ἔνια τούτων καὶ ποῦ καὶ
 ποτέ, ^δ τι ἂν ὑπάρχη μὲν, ἀλλὰ μὴ διότι τοδὶ ἦν ἢ νῦν ἢ ἐν-

^d καὶ Σωκράτης om. Ab. ^e ἀνοήτως Hb. ^f αὐτῷ T. ^g δ' οὖν ὡς T.
^h δὲ om. E. ⁱ μὴ] οὐ Ab. ^k αὐτό E, αὐτά Ab. ^l ὁ om. T. ^m φαμεν
 καὶ πράγματα E.T. ⁿ ψευδῇ φαντασίαν Ab. ^o ὁ codicibus deest.
^p ἐκόντα] εἰδόντα Ab. ^q τὰ φαῦλα E.T.Ab. ^r τὸ prius om. Ab. ^s εἴς
 γε χ. T. ^t οὕτως Ab, τοῦτο E.T. ^v μέντοιγε T. ^w οὕτε δὲ ἐπὶ Ab.
^x γ' δὲ Ab. ^y οὐκ—οὐδ' Ab. ^z τι om. Ab.

ταῦθα, συμβεβηκὸς ἔσται. Οὐδὲ δὴ αἴτιον ὠρισμένον οὐθέν 3
 τοῦ συμβεβηκότος ^a ἀλλὰ τὸ τυχόν· τοῦτο δ' ἀόριστον.
 Συνέβη ^b τῷ εἰς Αἴγιναν ἐλθεῖν, εἰ μὴ διὰ τοῦτο ἀφίκετο
 ὅπως ἐκεῖ ἔλθῃ, ἀλλ' ὑπὸ χειμῶνος ἐξωσθεῖς ^c ἢ ὑπὸ ληστῶν
 ληφθεῖς. ^d Γέγονε μὲν ^e δὴ ^f καὶ ^g ἔστι τὸ συμβεβηκός, ἀλλ' ^h 4
 οὐχ ^h ἢ αὐτὸ ἀλλ' ^h ἕτερον· ὁ γὰρ χειμῶν ^h αἴτιος τοῦ μὴ
ⁱ ὅπου ἔπλει ἐλθεῖν, τοῦτο δ' ^k ἦν Αἴγινα. Λέγεται δὲ καὶ
 ἄλλως συμβεβηκός, οἷον ὅσα ὑπάρχει ^l ἐκάστω καθ' αὐτὸ ^m μὴ
 ἐν τῇ οὐσίᾳ ὄντα, ⁿ οἷον τῷ τριγώνῳ τὸ δύο ὀρθὰς ἔχειν. Καὶ
 ταῦτα μὲν ἐνδέχεται αἰτῖα εἶναι, ἐκείνων δὲ οὐθέν. Λόγος δὲ
 τούτου ἐν ἐτέροις.

Ε.

Αἱ ἀρχαὶ καὶ τὰ αἴτια ζητεῖται τῶν ὄντων, δηλον ^o δὲ ὅτι
 ἦ ὄντα. Ἔστι γάρ τι αἴτιον ^p ὑγείας καὶ εὐεξίας, καὶ τῶν
 μαθηματικῶν εἰσὶν ἀρχαὶ καὶ στοιχεῖα καὶ αἴτια, καὶ ὅλως
 δὲ πᾶσα ἐπιστήμη διανοητικὴ ἢ μετέχουσά τι διανοίας περὶ
 αἰτίας καὶ ἀρχάς ἐστίν ἢ ἀκριβεστέρας ἢ ἀπλουστέρας. Ἀλλὰ ^a
 πᾶσαι αὗται περὶ ^q ἐν τι καὶ γένος τι περιγραφάμεναι περὶ
 τούτου πραγματεύονται, ἀλλ' οὐχὶ περὶ ὄντος ἀπλῶς οὐδὲ ^h
 ὄν, οὐδὲ τοῦ τί ἐστίν οὐθένα λόγον ποιοῦνται· ἀλλ' ἐκ τού-
 του αἱ μὲν αἰσθήσει ποιήσασαι αὐτὸ δηλον, αἱ δ' ὑπόθεσιν
 λαβοῦσαι τὸ τί ἐστίν, οὕτω τὰ καθ' αὐτὰ ὑπάρχοντα τῷ
 γένει περὶ ὃ εἰσιν ἀποδεικνύουσιν ἢ ἀναγκαιότερον ἢ μαλα-
 κώτερον. Διόπερ φανερόν ὅτι οὐκ ἔστιν ἀποδείξεις οὐσίας ³
 οὐδὲ τοῦ τί ἐστίν ἐκ τῆς τοιαύτης ἐπαγωγῆς, ἀλλὰ τις ἄλλος
 τρόπος τῆς δηλώσεως. Ὁμοίως δὲ οὐδ' εἰ ἔστιν ἢ μὴ ἐστι
 τὸ γένος περὶ ὃ πραγματεύονται οὐθὲν λέγουσι, διὰ τὸ ^r τῆς
 αὐτῆς εἶναι διανοίας τό ^s τε τί ἐστὶ δηλον ποιεῖν ^t καὶ εἰ ^v ἔστιν.
 Ἐπεὶ δὲ καὶ ἡ φυσικὴ ἐπιστήμη τυγχάνει οὔσα περὶ γένος ⁴

^a ἀλλὰ om. E. ^b τῷ] τὸ E.Ab. ^c ἢ ὑπὸ λ. ληφθεῖς om. F^b.H^b.
^d γεγονώς T. ^e δὴ om. T. ^f καὶ] ἢ Ab. ^g ἔστι] ἐπὶ T. ^h αἴτιος
 om. T. ⁱ ὅπου] οὐ Ab. ^k ἦν] εἶναι Ab. ^l ἐκάστω om. T. ^m μὴ]
 καὶ μὴ T. ⁿ οἷον] ὥσπερ Ab. ^o δὴ Ab, γὰρ H^b. ^p ὑγείας E. ^q ὄν Ab.
^r τῆς τοιαύτης T. ^s τε om. Ab. ^t καὶ τὸ εἰ F^b. ^v ἔστιν] ἔστι τοῦτο
 E.T.

τι τοῦ ὄντος (περὶ γὰρ τὴν τοιαύτην ἐστὶν οὐσίαν ἐν ἧ ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως καὶ στάσεως ἐν αὐτῇ), ὁδηλον ὅτι οὔτε
 5 πρακτικὴ ἐστὶν οὔτε ποιητικὴ. Τῶν μὲν γὰρ ποιητικῶν ^κ ἐν
 τῷ ποιοῦντι ἡ ἀρχὴ ἢ νοὺς ἢ τέχνη ἢ δυνάμεις τις, τῶν δὲ
 7 πρακτικῶν ἐν τῷ πράττοντι ἡ προαίρεσις· τὸ αὐτὸ ^κ γὰρ
 τὸ πρακτὸν καὶ ^α τὸ προαιρετόν. Ὡστε ^β εἰ πάντα διάνοια
 ἢ πρακτικὴ ἢ ποιητικὴ ἢ θεωρητικὴ, ἢ ^γ φυσικὴ θεωρητικὴ τις
 ἂν εἴη, ἀλλὰ θεωρητικὴ περὶ ^δ τοιοῦτον ὃν ὃ ἐστὶ δυνατὸν κι-
 6^ο οὐ χωριστὴν μόνον. Δεῖ δὲ τὸ τί ἦν εἶναι καὶ τὸν λόγον
 πῶς ἐστὶ μὴ λανθάνειν, ὥς ἂνευ γε τούτου τὸ ζητεῖν ^ε μηθέν
 8 ἐστὶ ποιεῖν. ^β Τῶν δ' ὀριζομένων ^ι καὶ τῶν τί ἐστὶ τὰ μὲν
^κ οὕτως ὑπάρχει ὥς τὸ σιμὸν, τὰ δ' ὥς τὸ κοῖλον. Διαφέρει
 δὲ ταῦτα ὅτι τὸ μὲν σιμὸν συνειλημμένον ἐστὶ μετὰ τῆς
 7 ὕλης· ἐστὶ γὰρ τὸ ^ι μὲν σιμὸν κοίλῃ ρίσι, ἡ δὲ κοιλότης ἂνευ
 ὕλης αἰσθητῆς. Εἰ ^μ δὴ πάντα τὰ φυσικὰ ὁμοίως τῷ σιμῷ
 λέγονται, οἷον ρίσι, ὀφθαλμός, πρόσωπον, σάρξ, ^ν ὅσπουν,
 ὅλως ζῶον, φύλλον, ρίζα, φλοιός, ὅλως φυτόν (οὐθενὸς γὰρ
 ἂνευ κινήσεως ὁ λόγος αὐτῶν, ἀλλ' ^ρ αἰεὶ ἔχει ὕλην), ^ρ ὁδηλον
 πῶς δεῖ ἐν τοῖς φυσικοῖς τὸ τί ἐστὶ ζητεῖν καὶ ὀρίζεσθαι, καὶ
 8 ἂνευ τῆς ὕλης ἐστίν. Ὅτι μὲν οὖν ἡ φυσικὴ θεωρητικὴ ^q τίς
 ἐστὶ, ^ρ φανερόν ἐκ τούτων. Ἄλλ' ἐστὶ καὶ ἡ μαθηματικὴ
 θεωρητικὴ. Ἄλλ' εἰ ἀκινήτων καὶ χωριστῶν ^α ἐστὶ, ^ι νῦν ἄδη-
 λον· ὅτι ^ν μέντοι ἔνια μαθήματα ἢ ἀκίνητα καὶ ἢ χωριστὰ
 θεωρεῖ, ὁδηλον. Εἰ δὲ ^ω τί ἐστὶν ^κ αἰδίων καὶ ἀκίνητον καὶ
 9 χωριστόν, φανερόν ὅτι θεωρητικῆς τὸ γινῶναι. Οὐ μέντοι

^ω ἐαντῇ Αβ. ^κ ἐν—πρακτικῶν om. T. ^γ πρακτικῶν E. ^κ post γὰρ
 τὸ T. τῶν δὲ πρακτικῶν ἐν τῷ πράττοντι ἢ προαίρεσις. τὸ αὐτὸ γὰρ. ^α τὸ
 post καὶ om. Αβ. ^β εἰ] ἡ T, om. Αβ. ^γ φύσις Hb. ἢ φυσικὴ θεωρητικὴ
 om. Αβ. ^δ τοιοῦτο E.Αβ. ^ε οὐ] ὡς οὐ E.T, καὶ οὐ Fb. ^ε οὐδέν Fb.
 8 ποιεῖν ἐστὶν E. ^β τῶν] ἐστὶ δὲ τῶν Αβ.Fb, omisso δ'. ^ι καὶ τῶν
 om. Fb. ^κ οὕτως ὑπάρχει om. Αβ. ^ι μὲν om. E. ^μ δὲ T. ^ν ὅσπουν
 om. T. ^ο οὐδέν ὅσον γὰρ T. ^ρ αἰεὶ et mox ὁδηλον om. Αβ. ^q τίς
 add. Αβ.Fb. ^ρ φανερόν] ὁδηλον Hb. ^α ἐστὶ] ἐστὶ T. ^ι ἄδηλον νῦν Fb.
^ν μέντοι] μὲν οὖν E. ^ω τί om. Fb. ^κ ἀκίνητον καὶ αἰδίων E.T.

φυσικῆς γε (περὶ κινήτων γάρ τινων ἢ φυσικῆ), οὐδὲ ὡς μαθηματικῆς, ἀλλὰ προτέρας ἀμφοῖν. Ἡ μὲν γὰρ φυσικὴ περὶ ἀχώριστα μὲν ἀλλ' οὐκ ἀκίνητα, τῆς δὲ μαθηματικῆς ἕνια περὶ ἀκίνητα μὲν οὐ χωριστὰ δ' ἴσως, ἀλλ' ὥς ἐν ὕλῃ· ἡ δὲ πρώτη καὶ περὶ χωριστὰ καὶ ἀκίνητα. Ἀνάγκη δὲ πάντα ¹⁰ μὲν τὰ αἰτία αἰδία ^b εἶναι, μάλιστα δὲ ταῦτα· ταῦτα γὰρ αἰτία τοῖς φανεροῖς τῶν ^c θείων. Ὡστε τρεῖς ἂν εἴεν φιλοσοφίαι θεωρητικαί, μαθηματικὴ, φυσικὴ, θεολογική. Οὐ γὰρ ἄδηλον ὅτι εἴ που τὸ θεῖον ὑπάρχει, ἐν τῇ τοιαύτῃ φύσει ὑπάρχει· καὶ τὴν τιμιωτάτην ^d δεῖ περὶ τὸ τιμιώτατον γένος εἶναι. Αἱ μὲν οὖν θεωρητικαὶ τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν αἰρετώ- ¹¹ τεραι, αὕτη δὲ τῶν θεωρητικῶν. Ἀπορήσειε γὰρ ἂν τις πότερόν ποθ' ἡ πρώτη φιλοσοφία καθόλου ἐστίν, ἡ περὶ τι γένος καὶ φύσιν ^e τινὰ μίαν. Οὐ γὰρ ὁ αὐτὸς τρόπος οὐδ' ἐν ταῖς μαθηματικαῖς, ἀλλ' ἡ μὲν γεωμετρία καὶ ἀστρολογία περὶ τινα φύσιν εἰσίν, ^f ἡ δὲ καθόλου ^g πασῶν κοινή. Εἰ μὲν ¹² οὖν μὴ ἐστὶ τις ἑτέρα οὐσία παρὰ τὰς φύσει συνεστηκυίας, ἡ φυσικὴ ἂν εἴη πρώτη ἐπιστήμη· εἰ δ' ἐστὶ τις οὐσία ἀκίνητος, αὕτη προτέρα ^h καὶ φιλοσοφία πρώτη, καὶ καθόλου οὕτως ὅτι πρώτη· καὶ περὶ τοῦ ὄντος ⁱ ὃν, ταύτης ἂν εἴη θεωρῆσαι, καὶ τί ἐστὶ καὶ τὰ ὑπάρχοντα ^j ἢ ὄν.

Ἄλλ' ἐπεὶ τὸ ὄν τὸ ἀπλῶς λεγόμενον ¹ λέγεται πολλα- ² χῶς, ὃν ἐν μὲν ἦν τὸ κατὰ συμβεβηκός, ἕτερον δὲ τὸ ὡς ἀληθές, καὶ τὸ μὴ ὄν ὡς ^k τὸ ψεῦδος, παρὰ ταῦτα δ' ἐστὶ τὰ σχήματα τῆς κατηγορίας, οἷον τὸ μὲν τί, τὸ δὲ ποιόν, ¹ τὸ δὲ ποσόν, τὸ δὲ ποῦ, τὸ δὲ ποτέ, καὶ εἴ τι ἄλλο σημαίνει τὸν τρόπον τούτον· ἔτι παρὰ ταῦτα πάντα τὸ δυνάμει ^m καὶ ἐνεργείᾳ· ⁿ ἐπεὶ δὲ πολλαχῶς λέγεται τὸ ὄν, πρῶτον περὶ τοῦ κατὰ συμβεβηκός λεκτέον, ὅτι οὐδεμία ^o ἐστὶ περὶ αὐτὸ

ὡς μαθηματικῆς γε ἀλλ' ἑτέρας προτέρας A^b. ^z ὡς om. T. ^a μὲν om. F^b. ^b εἶναι om. E.F^b. ^c θείων] αἰσθητῶν T. ^d δεῖ] δεῖ A^b. ^e τινὰ add. A^b.F^b. ^f ἢ] ἐκείνη E.T. ^g γρ. καὶ πᾶσι rc. E. ^h καὶ ἡ φιλοσοφία T. ⁱ λέγεται καὶ πολλαχῶς H^b. ^k τὸ post ὡς om. E. ^l τὸ δὲ ποσόν om. T. ^m καὶ τὸ ἐνεργείᾳ A^b. ⁿ ἐπειδὴ E.T. ^o περὶ αὐτὸ ἐστὶ E.T.

² θεωρία. Σημείον δέ· οὐδεμιᾶ γὰρ ἐπιστήμῃ ἐπιμελὲς περὶ αὐτοῦ οὔτε πρακτικῇ οὔτε ποιητικῇ οὔτε θεωρητικῇ. Οὔτε γὰρ ὁ ποιῶν οἰκίαν ποιεῖ ὅσα συμβαίνει ἅμα τῇ οἰκίᾳ γινομένη· ἄπειρα γάρ ἐστιν τοῖς μὲν γὰρ ἡδεῖαν, τοῖς δὲ βλαβεράν, τοῖς δ' ὠφέλιμον οὐθὲν εἶναι κωλύει τὴν ποιηθεῖσαν, καὶ ἐτέραν ὡς εἰπεῖν πάντων τῶν ὄντων ὧν οὐθενός ἐστιν ἢ ³ οἰκοδομικῇ ποιητικῇ. Τὸν αὐτὸν ^p δὲ τρόπον οὐδ' ὁ γεωμέτρης ^q θεωρεῖ τὰ οὕτω συμβεβηκότα τοῖς σχήμασιν, οὐδ' εἰ ἕτερόν ἐστι τρίγωνον ^r καὶ τρίγωνον δύο ὀρθὰς ἔχον. Καὶ τοῦτο εὐλόγως συμπίπτει· ὥσπερ γὰρ ^s ὀνόματι μόνον τὸ συμβεβηκός ἐστιν. Διὸ Πλάτων τρόπον τινὰ οὐ κακῶς τὴν ⁴ σοφιστικὴν περὶ τὸ μὴ ὄν ἔταξεν. Εἰσὶ γὰρ οἱ τῶν σοφιστῶν λόγοι περὶ τὸ συμβεβηκός ὡς εἰπεῖν μάλιστα πάντων, πότερον ἕτερον ἢ ταῦτ' ὄν μουσικὸν ^t καὶ γραμματικόν, καὶ μουσικὸς Κορίσκος ^v καὶ Κορίσκος, καὶ εἰ πᾶν ὃ ἂν ᾖ, μὴ αἰεὶ δέ, γέγονεν, ὥστ' εἰ μουσικὸς ὧν γραμματικὸς γέγονε, καὶ γραμματικὸς ὧν μουσικὸς, καὶ ὅσοι δὴ ἄλλοι τοιοῦτοι τῶν λόγων εἰσὶν· φαίνεται γὰρ τὸ συμβεβηκός ἐγγύς τι τοῦ μὴ ⁵ ὄντος. Δῆλον δὲ καὶ ἐκ τῶν τοιούτων λόγων· τῶν μὲν γὰρ ἄλλον τρόπον ὄντων ἔστι γενέσεις καὶ φθορά, τῶν δὲ κατὰ συμβεβηκός οὐκ ἔστιν. Ἄλλ' ὅμως λεκτέον ἔτι περὶ τοῦ συμβεβηκότος ἐφ' ^w ὅσον ἐνδέχεται, τίς ἢ φύσις αὐτοῦ καὶ διὰ τίν' αἰτίαν ἐστίν· ἅμα γὰρ δῆλον ^x ἴσως ἔσται καὶ διὰ ⁶ τί ἐπιστήμη οὐκ ἔστιν αὐτοῦ. Ἐπεὶ οὖν ἐστὶν ἐν τοῖς οὐσι τὰ μὲν αἰεὶ ὡσαύτως ἔχοντα καὶ ἐξ ἀνάγκης, οὐ τῆς κατὰ τὸ βίαιον λεγομένης ἀλλ' ἣν λέγομεν ^y τῷ μὴ ἐνδέχεσθαι ἄλλως, τὰ δ' ἐξ ἀνάγκης μὲν οὐκ ἔστιν οὐδ' αἰεὶ, ὡς δ' ἐπὶ τὸ πολὺ, αὕτη ἀρχὴ καὶ αὕτη αἰτία ἐστὶ τοῦ εἶναι τὸ συμβεβηκός· ὃ γὰρ ἂν ἢ μήτ' αἰεὶ μήθ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, τοῦτό φαμεν ^z συμβεβηκός εἶναι. Οἷον ἐπὶ κυνὶ ἂν χειμῶν γένηται καὶ ^a ψύχος,

^p δὲ om. T. ^q θεωρεῖ post σχήμασιν B^b.C^b.F^b. ^r καὶ τρίγωνον om. S. ^s ὀνόματι H^b. ^t καὶ γρ.] ἢ γρ. A^b. ^v καὶ Κορίσκος om. E. ^w ὅσον T. ^x ἴσως] εἴγ' T, om. H^b. ^y τῷ] τὸ T.H^b. ^z εἶναι συμβεβηκός H^b. ^a ψύχος] πάγος H^b.

τοῦτο συμβῆναι φαμεν, ἀλλ' οὐκ ἂν πνίγος καὶ ἀλέα, ὅτι τὸ μὲν αἰεὶ ἢ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, τὸ δ' οὐ. Καὶ τὸν ἄνθρωπον λευκὸν εἶναι συμβέβηκεν (οὔτε γὰρ αἰεὶ οὔθ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ), ζῶον δ' οὐ κατὰ συμβεβηκός. Καὶ τὸ ὑγιάζειν δὲ ^b τὸν οἰκοδόμον ^c κατὰ συμβεβηκός, ὅτι οὐ πέφυκε τοῦτο ποιεῖν οἰκοδόμος ἀλλ' ἰατρός, ἀλλὰ συνέβη ἰατρὸν εἶναι τὸν οἰκοδόμον. Καὶ ὀψοποιὸς ^d ἡδονῆς στοχαζόμενος ποιήσειεν ἂν ^e τι ὑγιεινόν, ἀλλ' οὐ κατὰ τὴν ὀψοποιητικὴν διὸ συνέβη φαμέν, καὶ ἔστιν ὡς ποιεῖ, ἀπλῶς δ' οὐ. Τῶν μὲν γὰρ ^f ἄλλων ^h ἐνίοτε ^g 9 δυνάμεις εἰσὶν αἱ ποιητικαί, τῶν δ' οὐδεμία τέχνη οὐδὲ δύναμις ὠρισμένη· τῶν γὰρ κατὰ συμβεβηκός ὄντων ἢ ⁱ γινομένων καὶ τὸ αἰτίον ἐστὶ κατὰ συμβεβηκός. Ὡστ' ^k ἐπειδὴ οὐ ^l 10 πάντα ἐστὶν ἐξ ἀνάγκης καὶ αἰεὶ ἢ ὄντα ἢ γινόμενα, ἀλλὰ τὰ πλείστα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἀνάγκη εἶναι τὸ κατὰ συμβεβηκός ὄν· οἶον ^l οὔτ' αἰεὶ οὔθ' ὡς ἐπὶ τὸ ^m πολὺ ὁ λευκὸς μουσικὸς ἐστίν, ἐπεὶ δὲ γίγνεται ποτε, κατὰ συμβεβηκός ἔσται. Εἰ δὲ ⁿ 11 μὴ, ⁿ πάντ' ἔσται ἐξ ἀνάγκης. Ὡστε ^o ἡ ὕλη ἔσται ^p αἰτία ἢ ^q ἐνδεχομένη παρὰ τὸ ὡς ἐπὶ ^r 12 τὸ πολὺ ^r ἄλλως τοῦ συμβεβηκότος. Ἀρχὴν δὲ ^s τὴνδὲ ληπτέον, πότερον οὐθέν ἐστιν οὔτ' αἰεὶ οὔθ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἢ τοῦτο ἀδύνατον. Ἔστιν ἄρα τι παρὰ ταῦτα τὸ ὁπότερ' ἔτυχε καὶ κατὰ συμβεβηκός. Ἀλλὰ πότερον τὸ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, τὸ δ' αἰεὶ οὐθενὶ ὑπάρχει, ἢ ἐστὶν ἅττα αἰδία; Περὶ μὲν οὖν τούτων ὕστερον ὕσκει- ^t 12 πτέον, ὅτι δ' ἐπιστήμη οὐκ ἔστι τοῦ συμβεβηκότος φανερόν· ἐπιστήμη μὲν γὰρ ^w πᾶσα ἢ τοῦ αἰεὶ ἢ τοῦ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ. Πῶς ^x γὰρ ἢ μαθήσεται ἢ διδάξει ἄλλον; Δεῖ γὰρ ὠρίσθαι ἢ τῷ αἰεὶ ἢ τῷ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, οἶον ^y ὅτι ὠφέλιμον ^z τὸ με- ^z 13 λίκρατον τῷ πυρέττοντι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ. Τὸ δὲ παρὰ τοῦτο

^b καὶ τὸ τὸν οἰκοδόμον ὑγίαν ποιῆσαι κ. E.T.H^b. ^c κατὰ συμβεβηκός] συμβεβηκός E, συμβέβηκεν T. ^d ἡδονῇ A^b. ^e τι A^b. F^b. H^b. ^f ὑγίαν H^b. ^g ἄλλαι T.A^b. ^h ἐνίοτε om. F^b. H^b. ⁱ γενομένων A^b. ^k ἐπεὶ A^b. H^b. ^l οὔτ' τοῦτ' T. ^m πολὺ ἀνάγκη ὁ T. ⁿ πάντες τε ἐξ T. ^o ἔσται ἢ ὕλη A^b, ἢ ὕλη ἐστὶν H^b. ^p αἰτία post συμβεβηκότος A^b. ^q τὸ post ἐπὶ om. S. ^r ἄλλως om. A^b. H^b. ^s τὴν δὲ A^b. H^b. ^t ἔστιν] εἴη A^b. ^v ἐπισκεπτέον T. ^w πᾶσα] ὃν ἢ πᾶσα T. ^x γὰρ ἂν ἢ E. ^y ὅτι] τί T. ^z τῷ πυρέττοντι τὸ μελίκρατον T.

οὐχ ἔξει λέγειν, πότε ^a οὐ, οἷον νομηνία· ἡ γὰρ αἰὲ ἢ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ ^b τὸ τῇ νομηνία· τὸ δὲ συμβεβηκὸς ἐστὶ παρὰ ταῦτα. Τί μὲν οὖν ἐστὶ τὸ συμβεβηκὸς καὶ διὰ τίν' αἰτίαν, καὶ ὅτι ἐπιστήμη ^c οὐκ ἔστιν αὐτοῦ, εἴρηται.

- 3 Ὅτι δ' εἰσὶν ἀρχαὶ καὶ αἰτία ^d γεννητὰ καὶ φθαρτὰ ἀνευ τοῦ γίγνεσθαι ^e καὶ φθείρεσθαι, φανερόν. Εἰ γὰρ μὴ τοῦτ', ἐξ ἀνάγκης πάντ' ἔσται, εἰ τοῦ γιγνομένου καὶ φθειρομένου ^f μὴ κατὰ συμβεβηκὸς αἰτιόν τι ἀνάγκη εἶναι. Πότερον ^g γὰρ ἔσται τοδὶ ἢ οὐ; Ἐάν γε τοδὶ γένηται· εἰ δὲ μὴ, οὐ.
- 4 ^h Τοῦτο δὲ ⁱ ἄλλο. Καὶ οὕτω δῆλον ὅτι αἰὲ χρόνου ἀφαιρουμένου ἀπὸ πεπερασμένου ^k χρόνου ἥξει ἐπὶ τὸ νῦν. Ὡστε ὁδε ἀποθανεῖται νόσφ' ἢ βία, εἰάν γε ἐξέλθῃ ^l τοῦτο δὲ εἰάν διψήσῃ· τοῦτο δὲ ^m εἰάν ἄλλο· καὶ οὕτως ἥξει εἰς ὃ νῦν ὑπάρχει, ἢ εἰς τῶν γεγονότων τι· οἷον εἰάν διψήσῃ· τοῦτο δ' εἰ ἐσθίει δριμέα· τοῦτο δ' ἥτοι ὑπάρχει ἢ οὐ· ὥστ' ἐξ ἀνάγκης ⁿ ἀποθανεῖται ἢ οὐκ ἀποθανεῖται. Ὁμοίως δὲ καὶ ὑπερπηδήσῃ τις εἰς τὰ γένομενα, ὃ αὐτὸς λόγος· ἥδη γὰρ ὑπάρχει τοῦτο ἔν τινι, λέγω δὲ τὸ ^o γεγονός. Ἐξ ἀνάγκης ἄρα πάντα ἔσται τὰ ἐσόμενα, ^p οἷον τὸ ἀποθανεῖν τὸν ζῶντα· ἥδη γάρ τι γέγονεν, οἷον τὰ ἐναντία ἐν τῷ αὐτῷ ^q σώματι· ἀλλ' εἰ ^r νόσφ' ἢ βία, οὐπω, ἀλλ' εἰάν τοδὶ γένηται. Δῆλον ἄρα ὅτι μέχρι τινὸς βαδίζει ἀρχῆς, ^s αὕτη δ' ^t οὐκέτι εἰς ἄλλο. Ἔσται οὖν ἡ τοῦ ὁπότερ' ἔτυχεν αὕτη, καὶ αἴτιον τῆς γενέσεως αὐτῆς ^u ἄλλο οὐθέν. Ἀλλ' εἰς ἀρχὴν ποίαν καὶ αἴτιον ποῖον ἢ ἀναγωγὴ ἢ τοιαύτη, πότερον ὡς εἰς ὕλην ἢ ὡς ^v εἰς τὸ οὐ ἔνεκα ἢ ὡς εἰς τὸ κινήσαν, μάλιστα σκεπτόεν.

- 4 Περὶ μὲν οὖν τοῦ κατὰ συμβεβηκὸς ὄντος ἀφείσθω διωρισται γὰρ ^w ἱκανῶς. Τὸ δὲ ὡς ἀληθὲς ὄν, καὶ μὴ ὄν ὡς ψευδός, ἐπειδὴ ^x περὶ σύνθεσίν ἐστι καὶ διαίρεσιν, τὸ δὲ σύν-

^a οὐ om. A^b. F^b. ^b τὸ ante τῇ add. E. F^b. ^c αὐτοῦ οὐκ ἔστιν S. ^d γεννητὰ F^b. ^e καὶ φθείρεσθαι om. F^b. ^f μὴ om. S. ^g γὰρ om. H^b. ^h γρ. τούτου margo E. ⁱ ἄλλου T. ^k χρόνου om. F^b. ^l τοῦτο—διψήσῃ om. A^b. F^b. ^m εἰν A^b. ⁿ γένος T. ^o οἷον] ἡ S. ^p σώματι om. A^b. ^q αὕτη E. T. ^r οὐκ ἔστιν εἰς T. ^s ἄλλο add. A^b. ^t εἰς alteram om. A^b. ^v ἱκανῶς om. F^b. ^w περὶ F^b. H^b: ceteri παρὰ.

ολον περι μερισμὸν ^z ἀντιφάσεως. Τὸ μὲν γὰρ ἀληθὲς τὴν
^γκατάφασιν ἐπὶ τῷ συγκειμένῳ ἔχει, τὴν δ' ἀπόφασιν ἐπὶ
τῷ διηρημένῳ, τὸ δὲ ψεῦδος τοῦτου τοῦ ^zμερισμοῦ τὴν ἀντί-
φασιν. Πῶς δὲ τὸ ἅμα ^η τὸ χωρὶς ^α νοεῖν συμβαίνει, ἄλλος ^z
λόγος. Λέγω ^β δὲ τὸ ἅμα ^ε καὶ ^δ τὸ χωρὶς ὥστε μὴ ^ε τὸ
ἐφεξῆς ἀλλ' ἐν τι γίγνεσθαι· οὐ γὰρ ἐστὶ τὸ ^εψεῦδος καὶ τὸ
ἀληθὲς ἐν τοῖς πράγμασιν, οἷον τὸ μὲν ἀγαθὸν ἀληθές, τὸ δὲ
κακὸν ^εεὐθὺς ψεῦδος, ἀλλ' ἐν διανοίᾳ· περὶ δὲ τὰ ^βἀπλᾶ καὶ
τὰ τί ἐστὶν οὐδ' ἐν ^ιτῇ διανοίᾳ. Ὅσα ^κ μὲν οὖν δεῖ θεωρῆσαι ^z
περὶ τὸ ^ιοὕτως ὄν καὶ μὴ ὄν, ὕστερον ἐπισκεπτέον. Ἐπεὶ
δὲ ἡ συμπλοκή ἐστὶν ^μ καὶ ἡ διαίρεσις ἐν διανοίᾳ ἀλλ' οὐκ ἐν
τοῖς πράγμασι, τὸ δ' οὕτως ὄν ἕτερον ὄν τῶν ^κκυρίως (ἡ γὰρ
τὸ τί ἐστὶν ἢ ὅτι ποιὸν ἢ ὅτι ποσὸν ἢ ^οεἴ τι ἄλλο συνάπτει
ἢ ἀφαιρεῖ ἢ διάνοια), τὸ μὲν ^ρὡς συμβεβηκὸς καὶ τὸ ὡς
^qἀληθὲς ὄν ἀφετέον. Τὸ γὰρ αἷτιον τοῦ μὲν ἀόριστον, τοῦ ⁴
δὲ τῆς διανοίας τι πάθος, καὶ ἀμφότερα περὶ τὸ λοιπὸν
γένος τοῦ ὄντος, καὶ οὐκ ἔξω δηλοῦσιν οὐσάν τινα φύσιν
^ρτου ὄντος. Διὸ ταῦτα μὲν ἀφείσθω, σκεπτέον δὲ τοῦ ὄντος
αὐτοῦ τὰ αἷτια καὶ τὰς ἀρχὰς ἢ ὄν. Φανερόν δ' ἐν οἷς διω-
ρισάμεθα περὶ τοῦ ποσαχῶς λέγεται ἕκαστον, ^zὅτι πολλα-
χῶς λέγεται τὸ ὄν.

Ζ.

Τὸ ὄν λέγεται πολλαχῶς, καθάπερ διειλόμεθα πρότερον
ἐν τοῖς περὶ τοῦ ποσαχῶς· σημαίνει γὰρ τὸ μὲν τί ἐστὶ καὶ
τόδε τι, τὸ δὲ ^ιὅτι ποιὸν ἢ ποσὸν ἢ τῶν ἄλλων ἕκαστον τῶν
οὕτω κατηγορουμένων. Τοσαυταχῶς δὲ λεγομένου τοῦ ὄντος
φανερὸν ὅτι τούτων πρῶτον ὄν ^ν τὸ τί ἐστὶν, ὅπερ σημαίνει

^z ἀντιφάσεων S. ^γ κατὰ ἐπὶ τῶν συγκειμένων T. ^z ὁρισμοῦ T.
^α νοεῖν post δὲ H^b. ^β δὴ H^b. ^ε καὶ] ἢ E. ^δ τὸ om. A^b.F^b.
^ε τῷ E.S.A^b. ^ε ψεῦδος τε καὶ E. ^ε εὐθὺς A^b, om. E.T. ^β ἀπλῶς S.
^ι τῇ om. T.A^b. ^κ μὲν om. H^b. ^ι οὕτως] ὄντως H^b. ^μ καὶ] ἢ E.S.,
om. T. ^α κυρίως E.T. ^ο εἴ om. A^b.F^b. ^ρ ὡς σ.] οὖν σ. T. ^q ἀλη-
θῶς A^b.F^b. ^ρ τοῦ om. A^b. ^z ὅτι—ὄν om. A^b. post ὄν E.S. σημαίνει
γὰρ τὸ μὲν τί ἐστὶν, E. etiam τοῦτο δοκεῖ ἀτελές εἶναι. ^ι ὅτι om. A^b.
^ν τὸ om. T.

2 τὴν οὐσίαν. Ὅταν μὲν γὰρ εἴπωμεν ποῖόν τι τόδε, ἢ ἀγα-
 θὸν λέγομεν ἢ ^ωκακόν, ἀλλ' οὐ τρίπηχυν ἢ ἄνθρωπον· ὅταν δὲ
 τί ἐστιν, οὐ λευκὸν οὐδὲ θερμὸν οὐδὲ τρίπηχυν, ἀλλ' ἄνθρωπον
 ἢ θεόν. Τὰ δ' ἄλλα λέγεται ^χ ὄντα ^γ τῷ τοῦ ^ζ οὕτως ὄντος
 τὰ μὲν ^α ποσότητος εἶναι, τὰ δὲ ποιότητος, τὰ δὲ πάθη, τὰ
 3 δὲ ἄλλο τι ^β τοιοῦτον. Διὸ ^ε καὶ ἀπορήσειε τις πότερον τὸ
 βαδίζειν καὶ τὸ ὑγιαίνειν καὶ τὸ καθῆσθαι ἕκαστον αὐτῶν ὄν
^δ ἢ μὴ ὄν, ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁπουοῦν τῶν τοιού-
 των· οὐθὲν γὰρ αὐτῶν ἐστὶν οὔτε καθ' αὐτὸ πεφυκὸς οὔτε
 χωρίζεσθαι δυνατόν τῆς οὐσίας, ἀλλὰ μᾶλλον, εἴπερ, τὸ βα-
 δίζειν τῶν ὄντων ^ε τι καὶ τὸ καθήμενον καὶ τὸ ὑγιαίνειν.
 4 Ταῦτα δὲ μᾶλλον φαίνεται ὄντα, διότι ἐστὶ τι τὸ ὑποκείμε-
 νον αὐτοῖς ὠρισμένον· τοῦτο δ' ἐστὶν ἡ οὐσία καὶ τὸ καθ'
 ἕκαστον, ὅπερ ἐμφαίνεται ἐν τῇ κατηγορίᾳ τῇ τοιαύτῃ· τὸ
 ἀγαθὸν γὰρ ἢ τὸ καθήμενον οὐκ ἄνευ τούτου λέγεται. Δῆ-
 5 λον οὖν ὅτι διὰ ταύτην κακείνων ἕκαστόν ἐστιν. Ὡστε τὸ
 πρῶτως ὄν καὶ οὐ τί ὄν ἀλλ' ὄν ἀπλῶς ἡ οὐσία ἂν εἴη. Πολ-
 λαχῶς μὲν οὖν λέγεται τὸ πρῶτον· ὅμως δὲ ^ε πάντων ἡ οὐσία
^ε πρῶτον καὶ λόγῳ καὶ γνώσει καὶ χρόνῳ. Τῶν μὲν γὰρ
 6 ἄλλων κατηγορημάτων οὐθὲν χωριστόν, αὕτη δὲ μόνη. Καὶ
 τῷ λόγῳ δὲ τοῦτο πρῶτον· ἀνάγκη γὰρ ἐν τῷ ^ε ἑκάστων
 λόγῳ τὸν τῆς ^ι οὐσίας ἐννέσθαι. Καὶ εἶδέναι ^κ τότ' οἰό-
 μεθα ἕκαστον μάλιστα, ὅταν τί ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος γινώμεν
 ἢ ^ι τὸ πῦρ, μᾶλλον ἢ τὸ ποῖόν ἢ τὸ ποσόν ἢ τὸ ποῦ, ἐπεὶ
 καὶ αὐτῶν τούτων τότε ἕκαστον ἴσμεν, ὅταν τί ^μ ἐστὶ τὸ
 7 ποσόν ἢ τὸ ποῖόν ^ν γινώμεν. Καὶ δὴ καὶ τὸ πάλαι τε ^ο καὶ
 νῦν καὶ αἰεὶ ζητούμενον καὶ αἰεὶ ἀπορούμενον, τί τὸ ὄν, τοῦτό
 ἐστὶ τίς ^ρ ἡ οὐσία. Τοῦτο γὰρ οἱ μὲν ἐν εἶναι φασιν, οἱ δὲ
 πλείω ἢ ἔν, καὶ οἱ μὲν πεπερασμένα, οἱ δὲ ἄπειρα. Διὸ καὶ

^ω καλόν Ab.Fb. ^χ ὄντα om. Fb. ^γ τῷ] τὸ T. ^ζ οὕτως] ὄντως T.
^α εἶναι ποσότητες Fb. ^β τοιοῦτον om. Ab.Fb. ^ε καὶ T.Ab. ^δ ἢ
 μὴ ὄν] σημαίνει Ab. ^ε τι om. Ab.Fb. ^ε πάντως Ab. ^ε πρῶ-
 τον καὶ φύσει καὶ Hb. ^ε ἑκάστω T. ^ι οὐσίας λόγον ἐννέσθαι E.T.
^κ τοῦτο T. ^ι τὸ ante πῦρ om. Ab. ^μ ἐστὶ] ἐστιν ἢ E.T. ^ν εἰδόμεν
 E.T. ^ο καὶ νῦν om. E. ^ρ ἢ om. T.

ἡμῖν καὶ μάλιστα καὶ πρῶτον καὶ μόνον ὥς εἰπεῖν περὶ τοῦ οὕτως ὄντος θεωρητέον τί ἐστίν.

Δοκεῖ ⁹ δ' ἡ οὐσία ὑπάρχειν φανερώτατα μὲν τοῖς σώ- 2
μασιν· διὸ τὰ τε ζῷα καὶ τὰ φυτὰ καὶ τὰ μόρια αὐτῶν
οὐσίας εἶναι φαμεν, καὶ τὰ φυσικὰ σώματα, οἷον πῦρ καὶ
ὑδωρ καὶ γῆν καὶ τῶν τοιούτων ἕκαστον, καὶ ὅσα ¹ ἢ μόρια
τούτων ἢ ἐκ τούτων ἐστίν, ἢ μορίων ἢ πάντων, οἷον ὃ τε οὐ-
ρανὸς καὶ τὰ μόρια αὐτοῦ, ἄστρα καὶ σελήνη καὶ ἥλιος. Πό- 2
τερον δὲ ² αὗται μόναι ³ οὐσίαι εἰσὶν ἢ καὶ ⁴ ἄλλαι, ἢ τούτων
μὲν οὐθὲν ἕτεραι δὲ τινες, σκεπτέον. Δοκεῖ δὲ τισι τὰ τοῦ
σώματος πέρατα, οἷον ἐπιφάνεια καὶ γραμμὴ καὶ στιγμὴ
καὶ μονάς, εἶναι οὐσίαι, καὶ μᾶλλον ἢ ⁵ τὸ σῶμα καὶ τὸ στε-
ρεόν. Ἔτι παρὰ τὰ αἰσθητὰ οἱ μὲν οὐκ οἴονται εἶναι οὐθὲν 3
τοιούτον, οἱ δὲ πλείω καὶ μᾶλλον ὄντα αἰδία, ὥσπερ Πλά-
των τὰ τε εἶδη καὶ τὰ μαθηματικά δύο οὐσίας, ⁶ τρίτην δὲ
τὴν τῶν αἰσθητῶν σωμάτων οὐσίαν. Σπεύσιππος δὲ ⁷ καὶ 4
πλείους οὐσίας ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἀρξάμενος, καὶ ἀρχὰς ἐκάστης
οὐσίας ἄλλην μὲν ἀριθμῶν, ἄλλην δὲ ⁸ μεγεθῶν, ἔπειτα ψυ-
χῆς· καὶ τοῦτον δὴ τὸν τρόπον ἐπεκτείνει τὰς οὐσίας. Ἐνιοι
δὲ τὰ μὲν εἶδη καὶ τοὺς ἀριθμοὺς τὴν αὐτὴν ἔχειν φασὶ
φύσιν, τὰ δὲ ἄλλα ἐχόμενα, γραμμάς καὶ ἐπίπεδα, μέχρι
πρὸς τὴν τοῦ οὐρανοῦ οὐσίαν καὶ τὰ αἰσθητά. Περὶ ⁹ δὴ 5
τούτων τί λέγεται καλῶς ἢ μὴ καλῶς, καὶ τινες εἰσὶν οὐσίαι,
καὶ πότερον εἰσὶ τινες παρὰ τὰς αἰσθητάς ἢ οὐκ εἰσὶ, καὶ
αὗται πῶς εἰσὶ, καὶ πότερον ἔστι τις χωριστὴ οὐσία, καὶ διὰ
τί καὶ πῶς, ἢ οὐδεμία παρὰ τὰς αἰσθητάς, σκεπτέον, ὑποτυ-
πωσαμένοις τὴν οὐσίαν ¹⁰ πρῶτον τί ἐστίν.

Λέγεται ¹¹ δ' ἡ οὐσία, εἰ μὴ πλεοναχῶς, ἀλλ' ἐν τέτταρσί 3
γε μάλιστα· καὶ γὰρ τὸ τί ¹² ἦν εἶναι καὶ τὸ καθόλου καὶ τὸ
γένος οὐσία δοκεῖ εἶναι ἕκαστον, καὶ τέταρτον τούτων τὸ

9 δ' ἢ] δὴ T. 1 ἢ] δὴ Ab. 2 αὗται E. 3 εἰσὶν οὐσίαι Hb. 4 post
ἄλλαι E.T. ἢ τούτων τινες ἢ καὶ ἄλλαι (vel ἄλλων), Ab. τινες καὶ ἄλλων ἢ
τούτων. 5 τῷ σῶμα ἢ τὸ T. 6 τρίτην—ἐνός om. pr. T. 7 καὶ om.
Ab. 8 μεγεθῶν καὶ ἔπειτα T. 9 δὲ E.T. 10 πρῶτον om. Fb. 11 δὴ T,
δὲ Ab. 12 ἦν om. T.

ὑποκείμενον. Τὸ δ' ὑποκείμενόν ἐστι καθ' οὗ τὰ ἄλλα λέγε-
ται, ἐκείνο δὲ αὐτὸ μηκέτι κατ' ἄλλον. Διὸ πρῶτον περὶ τού-
του διοριστέον· μάλιστα ^ε γὰρ δοκεῖ εἶναι οὐσία τὸ ὑποκεί-
μενον πρῶτον. Τοιοῦτον ^ε δὲ τρόπον μὲν τινα ἡ ὕλη ^ε λέ-
γεται, ἄλλον δὲ τρόπον ἡ μορφή, τρίτον δὲ τὸ ἐκ τούτων.
^h Λέγω δὲ τὴν μὲν ὕλην οἶον τὸν χαλκόν, τὴν δὲ μορφήν τὸ
σχῆμα τῆς ιδέας, τὸ δ' ἐκ τούτων ⁱ τὸν ἀνδριάντα τὸ σύνολον.
^ν Ὡστε εἰ τὸ εἶδος τῆς ὕλης πρότερον καὶ μᾶλλον ὄν, καὶ ^κ τοῦ
³ ἐξ ἀμφοῖν πρότερον ἔσται διὰ τὸν αὐτὸν λόγον. Νῦν μὲν
οὖν τύφῃ εἴρηται τί ποτ' ἐστὶν ἡ οὐσία, ὅτι τὸ μὴ καθ' ὑπο-
κειμένου ἀλλὰ καθ' οὗ τὰ ἄλλα. Δεῖ δὲ ^l μὴ μόνον οὕτως·
οὐ γὰρ ἰκανόν. Αὐτό ^m τε γὰρ τοῦτο ἄδηλον, καὶ ἔτι ἡ ὕλη
οὐσία γίνεται. Εἰ γὰρ μὴ ⁿ αὕτη οὐσία, τίς ἐστὶν ἄλλη δια-
⁴ φεύγει. Περιαιρουμένων γὰρ τῶν ἄλλων οὐ φαίνεται οὐθέν
ὑπομένον. Τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τῶν σωμάτων πάθη καὶ ^ο ποιή-
ματα καὶ δυνάμεις, τὸ δὲ μῆκος καὶ πλάτος καὶ βάθος ποσό-
τητές τινες ἀλλ' οὐκ οὐσίαι· τὸ γὰρ ποσὸν οὐκ οὐσία, ἀλλὰ
μᾶλλον ^φ ὑπάρχει ^p ταῦτα πρῶτον, ἐκείνό ἐστιν ^q ἡ οὐσία.
⁵ Ἀλλὰ ^r μὴν ἀφαιρουμένου μήκους καὶ πλάτους καὶ βάθους
οὐθέν ὀρῶμεν ὑπολειπόμενον, πλὴν εἴ τι ἔστι τὸ ὀρίζόμενον
ὑπὸ τούτων, ὥστε τὴν ὕλην ἀνάγκη φαίνεσθαι ^s μόνην οὐσίαν
οὕτω σκοπουμένοις. Λέγω ^t δ' ὕλην ^v ἢ καθ' αὐτὴν ^w μήτε τι
μήτε ποσὸν μήτε ἄλλο μηθὲν λέγεται οἷς ὥριςται τὸ ὄν.
⁶ Ἔστι γὰρ τι καθ' οὗ κατηγορεῖται τούτων ἕκαστον, ^x ^φ τὸ
εἶναι ἕτερον καὶ τῶν κατηγοριῶν ἐκάστη· τὰ μὲν γὰρ ἄλλα
τῆς οὐσίας κατηγορεῖται, αὕτη δὲ τῆς ὕλης. Ὡστε τὸ ἔσχα-
τον ^y καθ' αὐτὸ οὔτε τι οὔτε ποσὸν οὔτε ἄλλο οὐθέν ἐστίν.
Οὐδὲ δὴ αἱ ἀποφάσεις· καὶ γὰρ αὗται ^z ὑπάρξουσι κατὰ συμ-
βεβηκός. Ἐκ μὲν οὖν τούτων θεωροῦσι συμβαίνει οὐσίαν

^ε γὰρ] δὲ T. ^ε δὴ S. ^ε φαίνεται Ab.Hb. ^h λέγω δὲ om. Ab.
ⁱ τὸν om. idem. ^κ τὸ Ab.Fb. ^l μὴ E.S.Ab: vulgo οὐ. ^m τε om. Ab.
ⁿ αὕτη Ab. ^ο ποιήματα καὶ] ποιητικαὶ T. ^p ταῦτα αὐτὰ πρῶτως E.T.
^q ἡ om. Ab. ^r μὴν καὶ ἀφαιρουμένου Ab. ^s μόνον T. ^t δὴ Hb.
^v ἢ S.Fb. ^w μήτε τι] μηκέτι S, om. Hb. ^x ^φ] ὥστε Ab. ^y καθαι-
τὸν S. ^z ὑπάρχουσι T.

εἶναι τὴν ὕλην. Ἀδύνατον δέ· καὶ γὰρ τὸ χωριστὸν καὶ τὸ
 τὸδε τι ὑπάρχειν δοκεῖ μάλιστα τῇ οὐσίᾳ, διὸ τὸ ^βεἶδος καὶ
 τὸ ἐξ ἀμφοῖν οὐσία δόξειεν ἂν εἶναι μᾶλλον τῆς ὕλης. Τὴν ^δ
 μὲν ^δτοῖνον ἐξ ἀμφοῖν οὐσίαν, λέγω ^εδὲ τὴν ^εἐκ ^ιτε τῆς ὕλης
 καὶ τῆς μορφῆς, ἀφετέον· ὑστέρα ^βγὰρ καὶ δῆλη. Φανερά
 δέ πως ^ηκαὶ ἡ ὕλη. Περὶ δὲ τῆς τρίτης σκεπτέον· αὕτη γὰρ
 ἀπορωτάτη. Ὁμολογοῦνται δ' οὐσίαι εἶναι τῶν αἰσθητῶν
 τινές, ὥστε ἐν ταύταις ζητητέον πρῶτον.

^ιἘπεὶ δ' ἐν ἀρχῇ διειλόμεθα πόσοις ^κὀρίζομεν τὴν οὐ- 4
 σίαν, καὶ τούτων ἐν τι ^λἐδόκει εἶναι τὸ τί ἦν εἶναι, θεωρητέον
 περὶ αὐτοῦ· πρὸ ἔργου γὰρ τὸ μεταβαίνειν εἰς τὸ γνωριμώ-
 τερον. Ἡ γὰρ μάθησις οὕτω γίνεται ^μπᾶσι διὰ τῶν ἡττων ^ν
 γνωρίμων ^νφύσει εἰς τὰ γνώριμα μᾶλλον· καὶ ^οτοῦτο ἔργον
 ἐστίν, ὥσπερ ^ρἐν ταῖς πράξεσι τὸ ποιῆσαι ἐκ τῶν ^ρἐκάστω
 ἀγαθῶν τὰ ὅλως ἀγαθὰ ἐκάστω ἀγαθὰ, οὕτως ἐκ τῶν αὐτῶ
 γνωριμωτέρων τὰ τῇ φύσει ^ργνώριμα αὐτῶ γνώριμα. Τὰ ^σ
 δ' ἐκάστοις γνώριμα καὶ πρῶτα πολλάκις ἡρέμα ^ςἐστὶ γνῶ-
 ριμα, καὶ μικρὸν ἢ οὐθὲν ἔχει τοῦ ὄντος· ἀλλ' ὁμως ἐκ τῶν
 φαύλως μὲν ^τγνωστῶν, ^υαὐτῶ δὲ γνωστῶν, τὰ ὅλως γνωστὰ
 γινῶναι πειρατέον, ^ωμεταβαίνοντας, ὥσπερ εἴρηται, διὰ τού-
 των αὐτῶν. Καὶ πρῶτον εἵπωμεν ἕνια περὶ αὐτοῦ λογικῶς, ⁴
 ὅτι ἐστὶ τὸ τί ἦν εἶναι ἕκαστον ὃ λέγεται καθ' αὐτό. Οὐ
 γὰρ ἐστὶ τὸ σοὶ εἶναι τὸ μουσικῶ εἶναι· οὐ γὰρ κατὰ σαντὸν
 εἶ μουσικός. ^χὉ ἄρα κατὰ σαντόν. Οὐδὲ δὴ τοῦτο πᾶν
 οὐ γὰρ τὸ οὕτως καθ' αὐτὸ ὡς ἐπιφάνεια λευκόν, ὅτι οὐκ
 ἐστὶ τὸ ἐπιφανεῖα εἶναι τὸ ὕλευκῶ εἶναι. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ ⁵
 τὸ ἐξ ἀμφοῖν τὸ ^zἐπιφανεῖα λευκῇ εἶναι. Διὰ τί; Ὅτι

^α τὸ om. A^b.H^b. ^β εἶδος] εἶδος τὸ χωριστὸν H^b. ^γ μᾶλλον εἶναι T.
^δ τοίγε νῦν T. ^ε δὴ H^b. ^ι τε add. A^b. ^ς γὰρ] δὲ S. ^η καὶ ante ἡ
 om. T. ^ι ἐπειδὴ ἐν H^b. ^κ ὀρίζομεθα H^b. ^λ δοκεῖ E.T. ^μ πᾶσι
 om. H^b. ^ν τῇ φύσει H^b. ^ο τοῦτο] τὸ αὐτὸ E.T. ^ρ ἐν ταῖς] ἐνίαις A^b.
^ρ ἐκάστου H^b. ^ρ αὐτῶ γνώριμα om. A^b. ^ς ἐστὶ add. A^b.F^b. ^τ γνω-
 ριστῶν T.A^b. ^υ αὐτῶ δὲ γνωστῶν om. E. ^ω μεταβαίνοντα A^b. ^χ ὁ
 ἄρα κατὰ σαντόν om. A^b. ^y λευκόν A^b. ^z ἐπιφάνεια λευκῇ, ὅτι
 πρόσσεστιν A^b.

πρόσεστιν ^aαυτό. Ἐν ^βᾧ ἄρα μὴ ^γἐνέσται λόγῳ ^δαυτό, λέγοντι ^εαυτό, οὗτος ὁ λόγος τοῦ τί ἦν εἶναι ἐκάστω. Ὡστ' εἰ τὸ ^εἐπιφανεία λευκῇ εἶναι ἐστὶ τὸ ^εἐπιφανεία εἶναι λεία, ⁶^ε τὸ λευκῷ καὶ λείῳ εἶναι τὸ αὐτὸ καὶ ἓν. ^εἘπεὶ δ' ἐστὶ ^ηκαὶ κατὰ τὰς ἄλλας κατηγορίας σύνθετα (ἐστὶ γάρ τι ὑποκείμενον ἐκάστω, οἷον τῷ ποιῷ καὶ ^ιτῷ ποσῷ καὶ τῷ ποτὲ καὶ τῷ ποῦ καὶ τῇ κινήσει), σκεπτέον ἄρ' ἐστὶ λόγος τοῦ τί ἦν ^κεἶναι ἐκάστω αὐτῶν, καὶ ὑπάρχει καὶ τούτοις τὸ τί ἦν εἶναι, ⁷οἷον λευκῷ ἀνθρώπῳ ^ιτί ἦν λευκῷ ἀνθρώπῳ. Ἐστω δὲ ὄνομα ^μαὐτῷ ἱμάτιον. Τί ἐστὶ τὸ ἱματίῳ εἶναι; Ἀλλὰ μὴν ^νοὐδὲ τῶν καθ' αὐτὸ ^ολεγομένων οὐδὲ τούτο. Ἡ τὸ οὐ καθ' αὐτὸ λέγεται διχῶς, καὶ τούτου ^ρἐστὶ τὸ μὲν ἐκ προσθέσεως, τὸ ⁸δὲ οὐ. Τὸ μὲν γὰρ ^ατῷ αὐτὸ ἄλλῳ προσκείσθαι λέγεται ὁ ὀρίζεται, οἷον εἰ ^ιτὸ λευκῷ εἶναι ὀριζόμενος λέγοι λευκοῦ ἀνθρώπου λόγον· τὸ δὲ ^βτῷ ἄλλο αὐτῷ, οἷον εἰ ^ισημαίνει τὸ ἱμάτιον λευκὸν ἀνθρωπον, ὁ δὲ ὀρίζει τὸ ἱμάτιον ὡς λευκόν. Τὸ ^νδὲ λευκὸς ἀνθρωπος ἐστὶ μὲν λευκόν, οὐ μέντοι τί ἦν ⁹εἶναι λευκῷ ^ωεἶναι, ἀλλὰ τὸ ^κἱματίῳ εἶναι. Ἄρα ἐστὶ τί ἦν εἶναι τι ἢ ὅλως ἢ οὐ; Ὅπερ γάρ τι ^υἦν εἶναι ἐστὶ τὸ τί ἦν εἶναι· ὅταν δ' ἄλλο κατ' ἄλλου λέγεται, οὐκ ἐστὶν ὅπερ τόδε τι, ^zοἷον ὁ λευκὸς ἀνθρωπος οὐκ ἐστὶν ὅπερ τόδε τι, εἴπερ τὸ τόδε ^ατι ταῖς οὐσίαις ὑπάρχει μόνον. Ὡστε τὸ τί ¹⁰ἦν εἶναι ἐστιν ^βὅσων ὁ λόγος ἐστὶν ὀρισμός. Ὅρισμός δ' ἐστὶν οὐκ ἂν ὄνομα λόγῳ ταῦτὸ σημαίνει (πάντες γὰρ ἂν εἶεν οἱ λόγοι ὅροι· ἐστὶ γὰρ ὄνομα ὁφθαλμῶν λόγῳ ^γταυτόν, ὥστε καὶ ἡ Ἰλιάς ὀρισμός ἐσται), ἀλλ' εἰς πρῶτον τινὸς ^δἡ τοι-

^a αὐτό Ab.Fb: ceteri αὐτή. ^β ἐνεστι Fb. ^γ αὐτό post λόγῳ om. Ab. ^δ αὐτὰ Fb. ^ε ἐπιφάνεια λευκῇ et ἐπιφάνεια εἶναι λεία Ab. ^ε τὸ λευκῷ] εἶναι αἰεὶ τὸ λευκῷ T. ^ε ἐπειδὴ ἐστὶ Fb. ^η καὶ om. T. ^ι τῷ ante ποσῷ om. Fb. ^κ ἐκάστω εἶναι αὐτῶν E, ἐκάστου αὐτῶν εἶναι T. ^ι τί ἦν λευκῷ ἀνθρώπῳ om. Ab. ^μ αὐτὸ Ab. ^ν οὐδὲ om. Ab. ^ο λεγομένων οὐδὲ τούτο om. T. ^ρ ἐστὶ τι τὸ E.T. ^α τῷ] τὸ S. ^ι τῷ S.T. ^β τῷ] τὸ Fb. ^ι σημαίνει T. ^ν δὲ T. ^ω εἶναι] ἀνθρώπῳ T. ^κ ἱμάτιον Fb. ^υ ἦν εἶναι ante ἐστὶ om. Ab. ^z οἷον—ὅπερ τόδε τι om. T.Ab. ^α τι om. E.Ab. ^β ὁ λόγος ὅσων T. ^γ ταυτόν om. Ab.Hb. ^δ ἡ om. Ab.

αὐτα δ' ἐστὶν ὅσα λέγεται μὴ τῷ ἄλλο ^εκατ' ἄλλου λέγε-
σθαι. Οὐκ ἔσται ἄρα οὐθενὶ τῶν μὴ γένους εἰδῶν ὑπάρχον ¹¹
τὸ τί ἦν εἶναι, ἀλλὰ τούτοις μόνον· ταῦτα γὰρ δοκεῖ οὐ κατὰ
μετοχὴν λέγεσθαι καὶ πάθος, οὐδ' ὡς συμβεβηκός· ἀλλὰ λό-
γος μὲν ἔσται ἐκάστου καὶ τῶν ἄλλων τί σημαίνει, εἰάν ἦ
ὄνομα ὅτι τόδε τῷδε ὑπάρχει, ἢ ἀντὶ λόγου ἀπλοῦ ἀκριβέ-
στερος· ὁρισμὸς δ' οὐκ ἔσται οὐδὲ τὸ τί ἦν εἶναι. ¹² Ἡ καὶ
¹ὁ ὁρισμὸς ὥσπερ καὶ τὸ τί ἐστὶ πλεοναχῶς λέγεται· καὶ
γὰρ τὸ τί ἐστὶν ἓνα μὲν τρόπον σημαίνει τὴν οὐσίαν καὶ τὸ
τόδε τι, ἄλλον δὲ ἕκαστον τῶν κατηγορουμένων, ποσόν, ποιόν
καὶ ὅσα ἄλλα ταιαῦτα. Ὡσπερ γὰρ καὶ ^ετὸ ἐστὶν ὑπάρχει ¹³
πᾶσιν ἀλλ' οὐχ ὁμοίως, ἀλλὰ τῷ μὲν πρώτως τοῖς δ' ἐπο-
μένως, οὕτω καὶ τὸ τί ἐστὶν ἀπλῶς μὲν τῇ οὐσίᾳ πῶς δὲ ^hτοῖς
ἄλλοις· καὶ ^hγὰρ τὸ ποιὸν ἐροίμεθ' ἂν τί ἐστὶν, ὥστε καὶ
τὸ ποιὸν ¹τῶν τί ἐστὶ μὲν ἀλλ' οὐχ ἀπλῶς, ἀλλ' ὥσπερ ἐπὶ
τοῦ μὴ ὄντος λογικῶς φασὶ τινες εἶναι τὸ μὴ ὄν οὐχ ἀπλῶς
ἀλλὰ μὴ ὄν, οὕτω καὶ τὸ ποιόν. Δεῖ μὲν οὖν σκοπεῖν καὶ ¹⁴
^kτὸ πῶς δεῖ λέγειν περὶ ¹ἕκαστον, οὐ μὴν μᾶλλον γε ἢ τὸ
πῶς ἔχει. Διὸ καὶ νῦν ἐπεὶ τὸ λεγόμενον φανερόν, καὶ τὸ
τί ἦν εἶναι ὁμοίως ὑπάρξει πρώτως μὲν καὶ ἀπλῶς τῇ οὐσίᾳ
εἶτα καὶ τοῖς ἄλλοις, ὥσπερ καὶ τὸ τί ἐστὶν οὐχ ἀπλῶς τί
ἦν εἶναι, ἀλλὰ ποιῶ ἢ ποσῶ τί ἦν εἶναι. Δεῖ γὰρ ἢ ὁμωνύ- ¹⁵
μως ταῦτα φάναι ^mεἶναι ὄντα, ἢ προστιθέντας καὶ ἀφαιροῦν-
τας, ὥσπερ καὶ τὸ μὴ ἐπιστητὸν ἐπιστητόν, ἐπεὶ τό γε ὀρθόν
ἐστὶ μήτε ὁμωνύμως φάναι μήτε ὠσαύτως, ἀλλ' ὥσπερ τὸ
ιατρικὸν τῷ πρὸς ⁿτὸ αὐτὸ μὲν καὶ ἔν, οὐ τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ἔν,
οὐ μέντοι οὐδὲ ὁμωνύμως· ^oοὐδὲ ^pγὰρ ἱατρικὸν σῶμα ^qκαὶ
ἔργον καὶ σκεῦος λέγεται οὔτε ὁμωνύμως οὔτε καθ' ἓν, ἀλλὰ
πρὸς ἓν. ^rἈλλὰ ταῦτα μὲν ὁποτέρως τις ^sἐθέλει λέγειν ¹⁶

^ε κατ' ἄλλου om. A^b.F^b. ^f ὁ om. F^b. ^ε τὸ τί ἐστὶν T.A^b. ^h τοῖς
ἄλλοις et γὰρ τὸ om. A^b. ⁱ τῶν] τὸ S. ^k τὸ om. F^b. ¹ ἐκάστου T,
ἕκαστα F^b. ^m εἶναι post φάναι om. F^b. ⁿ τὸ post πρὸς om. T.
^o οὐδὲν E.T. ^p γὰρ] γὰρ τὸ F^b. ^q καὶ ἔργον om. F^b. ^r ἀλλὰ ταῦτα
μὲν A^b.F^b: ceteri ταῦτα μὲν οὖν. ^s θέλει E.T.

^tδιαφέρει οὐθέν· ἐκεῖνο δὲ φανερόν ὅτι ὁ ^vπρώτως καὶ ἀπλῶς ὁρισμὸς καὶ τὸ τί ἦν εἶναι τῶν οὐσιῶν ἐστίν. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ^wὁμοίως ἐστί, πλὴν οὐ πρώτως. Οὐ γὰρ ἀνάγκη, ἂν τοῦτο τιθώμεν, τούτου ὁρισμὸν εἶναι ^xὅ ἂν λόγῳ ¹⁷τὸ αὐτὸ σημαίνει, ἀλλὰ τινὶ λόγῳ. Τοῦτο δ' εἰάν ἐνός ^yἡ, μὴ τῷ συνεχεῖ ὥσπερ ἡ Ἰλιάς ἢ ^zὅσα συνδέσμων, ἀλλ' εἰάν ὁσαυχὼς ^aλέγεται τὸ ἐν. Τὸ δ' ἐν λέγεται ὥσπερ τὸ ὄν· τὸ δὲ ὄν τὸ μὲν τόδε τι, τὸ δὲ ποσόν, τὸ δὲ ποιόν τι σημαίνει. Διὸ καὶ λευκοῦ ἀνθρώπου ἔσται λόγος καὶ ὁρισμὸς· ἄλλον ^bδὲ τρόπον καὶ ^bτοῦ λευκοῦ καὶ οὐσίας.

- 5 ^cἘχει δ' ἀπορίαν, εἰάν τις μὴ φῇ ὁρισμὸν εἶναι τὸν ἐκ ^cπροσθέσεως λόγον, τίνος ^dἔσται ὁρισμὸς τῶν οὐχ ἀπλῶν ἀλλὰ συνδεδασμένων; Ἐκ προσθέσεως γὰρ ἀνάγκη δηλοῦν.
- 2 Λέγω δ' οἶον, ἔστι ρῖς καὶ κοιλότης, καὶ σιμότης τὸ ἐκ ^eτῶν δυοῖν λεγόμενον, ^fτῷ τόδε ἐν τῷδε, καὶ οὐ ^gκατὰ συμβεβηκός γε οὐθ' ἢ κοιλότης οὐθ' ἢ σιμότης πάθος τῆς ρίνος, ἀλλὰ καθ' αὐτήν· οὐδ' ὡς τὸ λευκὸν Καλλία ἢ ἀνθρώπῳ, ὅτι Καλλίας λευκὸς ^hὅ συμβέβηκεν ἀνθρώπῳ εἶναι, ἀλλ' ὡς τὸ ἄρρεν τῷ ζῳῳ καὶ τὸ ἴσον τῷ ποσῷ καὶ πάνθ' ὅσα λέγεται καθ' ³αὐτὰ ὑπάρχειν. Ταῦτα δ' ἐστὶν ἐν ὅσοις ὑπάρχει ἢ ὁ λόγος ἢ τοῦνομα, οὐ ἐστὶ τοῦτο τὸ πάθος, καὶ μὴ ἐνδέχεται δηλῶσαι χωρίς, ὥσπερ τὸ λευκὸν ἄνευ τοῦ ἀνθρώπου ἐνδέχεται, ἀλλ' οὐ τὸ θῆλυ ἄνευ τοῦ ζῳου. Ὡστε τούτων τὸ τί ἦν εἶναι καὶ ^hὁ ὁρισμὸς ἢ οὐκ ἔστιν οὐθενὸς ⁱἢ ἔστιν ^kἄλλως, καθάπερ εἰ- ⁴ρήκαμεν. Ἔστι ^lδ' ἀπορία καὶ ἑτέρα περὶ ^mαὐτῶν. Εἰ μὲν γὰρ ⁿτὸ αὐτὸ ἐστὶ σιμὴ ρῖς καὶ κοίλη ρῖς, τὸ αὐτὸ ἔσται τὸ σιμὸν καὶ τὸ κοῖλον· εἰ δὲ μὴ διὰ τὸ ἀδύνατον εἶναι εἰπεῖν τὸ σιμὸν ἄνευ τοῦ πράγματος οὐ ἐστὶ πάθος καθ' αὐτό (ὅῃ ἐστι

^t διαφέρει Ab. ^v πρώτος Ab. ^w ὁμως Ab, omissis ἐστί, πλὴν οὐ πρώτως. ^x ὅ εἰάν λόγῳ τῷ αὐτῷ T. ^y ἡ om. Ab. ^z ὅσαι E. ^a λέγεται E.S. ^b δὲ et τοῦ om. Ab. ^c προσθέσεως T.Fb. ^d ἔσται ὁ ὁρισμὸς Ab. ^e τοῖν T. ^f τῷ om. E.T. ^g κατὰ om. T. ^h ὁ om. Ab.Fb. ⁱ ἢ ἔστιν] ἢ εἰ ἔστιν T. ^k ἀλλ' ὡς καθάπερ T, ἀλλὰ καθάπερ Fb. ^l δὲ καὶ ἑτέρα ἀπορία Hb. ^m αὐτά Fb. ⁿ ταυτὸν Hb. ^o ἔστι γάρ] καὶ ἔστι E.T.

γὰρ τὸ σιμὸν κοιλότης ἐν ῥίνι), τὸ ῥίνα σιμὴν εἶπεν ἢ οὐκ ἔστιν ἢ δις τὸ αὐτὸ ἔσται ^ρεἰρημένον, ῥίς ῥίς κοίλη· ἢ γὰρ ῥίς ἢ σιμὴ ῥίς ^ρίς κοίλη ἔσται. Διὸ ἄτοπον τὸ ὑπάρχειν 5 τοῖς τοιούτοις τὸ τί ἦν εἶναι· εἰ δὲ ^τμή, εἰς ἄπειρον εἰσιν· ^ρῥίνι γὰρ ^τῥίνι ^νσιμῇ ^ωἔτι ^αἄλλο ἐνέσται. Δῆλον τοίνυν ὅτι ^γμόνης τῆς οὐσίας ἐστὶν ^αὁ ὀρισμός. Εἰ γὰρ καὶ τῶν ἄλλων κατηγοριῶν, ἀνάγκη ἐκ προσθέσεως εἶναι, οἶον τοῦ ποιου καὶ περιττου· οὐ γὰρ ἄνευ ἀριθμοῦ, οὐδὲ ^ατὸ θῆλυ ἄνευ ζφού. Τὸ ^δ ἐκ προσθέσεως ^βλέγω ἐν οἷς συμβαίνει 6 δις τὸ αὐτὸ λέγειν, ὥσπερ ^εἐν τοῖτοις. Εἰ δὲ τοῦτο ἀληθές, οὐδὲ ^δσυνδυαζομένων ἔσται, οἶον ἀριθμοῦ περιττου· ἀλλὰ ^ολανθάνει ὅτι οὐκ ἀκριβῶς λέγονται οἱ λόγοι. Εἰ ^δ εἰσὶ καὶ τούτων ὄροι, ^ιῆτοι ἄλλον τρόπον εἰσὶν ἢ καθάπερ ἐλέχθη πολλαχῶς λεκτέον ^εεἶναι τὸν ὀρισμὸν καὶ τὸ τί ἦν εἶναι. ^ωστε ^ηὥδι μὲν οὐθενὸς ἔσται ὀρισμός, οὐδὲ τὸ τί ἦν εἶναι 7 οὐθενὶ ὑπάρξει πλὴν ταῖς οὐσίαις, ὥδι ^δ ἔσται. ^οτι μὲν οὖν ἐστὶν ^ιὁ ὀρισμὸς ὁ τοῦ τί ἦν ^κεἶναι ^ιλόγος, καὶ τὸ τί ἦν εἶναι ἢ ^μμόνων τῶν οὐσιῶν ἐστὶν ἢ μάλιστα καὶ πρώτως καὶ ἀπλῶς, δῆλον.

Πότερον δὲ ταῦτόν ἐστιν ἢ ἕτερον τὸ τί ἦν εἶναι καὶ 6 ἕκαστον, σκεπτέον. ^ρΕστι γάρ τι πρὸ ἔργου πρὸς τὴν περὶ τῆς οὐσίας σκέψιν· ἕκαστόν ^ντε γὰρ οὐκ ἄλλο δοκεῖ εἶναι τῆς ἑαυτοῦ οὐσίας, καὶ τὸ τί ἦν εἶναι λέγεται εἶναι ἢ ἐκάστου οὐσία. ^ιΕπὶ μὲν δὴ τῶν λεγομένων κατὰ συμβεβηκὸς δόξειεν ^αἂν ἕτερον εἶναι, οἶον λευκὸς ἄνθρωπος ἕτερον καὶ ^οτὸ λευκῷ ἀνθρώπῳ εἶναι. ^ρΕἰ γὰρ τὸ αὐτό, ^ρκαὶ τὸ ἀνθρώπῳ εἶναι

^ρ εἰρημένον] εἰρημένον σιμὴ ῥίς εἰ Ab.Hb, omissis ῥίς ῥίς—κοίλη. ^ρ ῥίς om. T. ^τ μή] καὶ T. ^α ῥίν Ab, ῥινή S.Bb.Cb. ^τ ῥινή S.Bb.Cb. ^ν σιμῇ Ab. ^ω ἔτι om. S.Ab.Bb.Cb. ^α ἄλλο ἐνέστη T, ἄλλο ἔσται Ab, om. S.Bb.Cb. ^γ μόνον Ab. ^α ὁ om. T. ^α τὸ θῆλυ] ὁ τοῦ θήλεος E.T. ^β λέγομεν Ab. ^ε ἐν om. Ab. ^δ συνδυαζομένων T. ^ε λαμβάνει E. ^ι ἦτοι] ἢ τῷ T. ^ε εἶναι om. T. ^η ὥδι] ὥδ' εἰ T. ^ι ὁ post ἐστὶν add. Ab.Fb. ^κ post εἶναι S.Bb.Cb. lacunam litterarum ferme quadraginta. ^ι λόγος—εἶναι om. T. ^μ μόνων S: ceteri μόνον. ^ν τε om. E.S. ^ο τῷ S. ^ρ εἰ—εἶναι om. T. ^ρ καὶ τὸ Ab, καὶ τῷ Fb: ceteri om.

καὶ ¹ τὸ λευκῷ ἀνθρώπῳ τὸ αὐτό· τὸ αὐτὸ γὰρ ἄνθρωπος καὶ
 λευκὸς ἄνθρωπος, ὡς φασίν, ² ὥστε καὶ ³ τὸ λευκῷ ἀνθρώπῳ
 3 καὶ ⁴ τὸ ἀνθρώπῳ. Ἡ οὐκ ἀνάγκη, ὅσα κατὰ συμβεβηκός,
 εἶναι ταυτά· οὐ γὰρ ὡσαύτως τὰ ἅκρα γίγνεται ταυτά, ἀλλ'
 ἴσως ⁵ γ' ἐκείνο δόξειεν ὡς ἀν συμβαίνειν, τὰ ἅκρα ⁶ γίγνεσθαι
 ταυτὰ κατὰ συμβεβηκός, οἷον τὸ λευκῷ εἶναι καὶ τὸ μου-
 4 σικῷ ⁷ εἶναι· δοκεῖ δ' οὕτως. Ἐπὶ δὲ τῶν καθ' αὐτὰ λεγομένων
⁸ ἀρ' ἀνάγκη ταυτὸν εἶναι; Οἷον εἴ τινές εἰσιν οὐσίαι ὧν ἔτε-
 ραι μὴ εἰσιν οὐσίαι μηδὲ φύσεις ἔτεραι ⁹ πρότεραι, οἷας φασὶ
 5 ¹⁰ τὰς ιδέας εἶναι τινες. Εἰ γὰρ ἔσται ἕτερον αὐτὸ τὸ ἀγαθὸν
 καὶ τὸ ἀγαθῷ εἶναι, καὶ ζῶν καὶ τὸ ζῶν, καὶ ¹¹ τὸ ὄντι καὶ
 τὸ ὄν, ἔσονται ἄλλαι ¹² οὐσίαι καὶ φύσεις καὶ ιδέαι παρὰ τὰς
 λεγομένας, καὶ πρότεραι ¹³ οὐσίαι ἐκείναι, εἰ τὸ τί ἦν εἶναι
¹⁴ οὐσίας ἐστίν. Καὶ εἰ μὲν ἀπολελυμένοι ἀλλήλων, τῶν μὲν
 6 οὐκ ¹⁵ ἔσται ἐπιστήμη, τὰ δ' οὐκ ἔσται ὄντα. Λέγω ¹⁶ δὲ τὸ
 ἀπολελύσθαι, εἰ μήτε τῷ ἀγαθῷ αὐτῷ ὑπάρχει τὸ εἶναι
 ἀγαθῷ, μήτε τοῦτῳ τὸ εἶναι ἀγαθόν. Ἐπιστήμη γὰρ ἐκά-
 στου ¹⁷ ἐστὶν ὅταν τὸ τί ἦν ¹⁸ εἶναι ἐκείνῳ γινώμεν. Καὶ ἐπὶ
 ἀγαθοῦ καὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως ¹⁹ ἔχει· ὥστ' εἰ μηδὲ ²⁰ τῷ
 ἀγαθῷ εἶναι ἀγαθόν, οὐδὲ ²¹ τῷ ὄντι ὄν, οὐδὲ τῷ ἐνὶ ἑν.
 7 Ὅμοίως δὲ πάντα ἐστὶν ἢ οὐθέν τὰ τί ἦν εἶναι· ὥστ' εἰ μηδὲ
²² τὸ ὄντι ὄν, οὐδὲ τῶν ἄλλων οὐθέν. Ἐπεὶ ²³ μὴ ὑπάρχει
 ἀγαθῷ εἶναι, οὐκ ἀγαθόν. Ἀνάγκη ἄρα ἐν εἶναι τὸ ἀγαθόν
²⁴ καὶ ἀγαθῷ εἶναι καὶ καλὸν καὶ καλῷ εἶναι, ²⁵ ὅσα μὴ κατ'
 8 ²⁶ ἄλλο λέγεται, ἀλλὰ ²⁷ καθ' αὐτὰ καὶ πρῶτα. Καὶ γὰρ
 τοῦτο ἰκανὸν ²⁸ ἐὰν ²⁹ ὑπάρχῃ, ³⁰ καὶ μὴ ἢ εἶδῃ· μᾶλλον δ' ἴσως

¹ τῷ T, om. E. ² ὥστε] εἶναι A^b. ³ τῷ utroque S.T.H^b.
⁴ τ' A^b. ⁵ ὡς E, om. S.A^b. ⁶ ἀν om. A^b. ⁷ γένεσθαι ταυτὰ τὰ κατὰ A^b. ⁸ εἶναι] εἶναι
 ὡς E, om. S.A^b. ⁹ ἀρ' ἀνάγκη A^b.F^b, ἀνάγκη δὲ S.H^b: ceteri δὲ
 ἀνάγκη. ¹⁰ πρότερον οἷον A^b. ¹¹ εἶναι τινες τὰς ιδέας H^b. ¹² τὸ ante
 ὄντι om. H^b. ¹³ οὐσίαι] καὶ οὐσίαι A^b. ¹⁴ οὐσία A^b.H^b. ¹⁵ ἔσται
 ἐπιστήμη] ἔστιν ἐπιστήμη T. ¹⁶ εἰ δὲ] δὴ H^b. ¹⁷ ἐστὶν ὅταν] αὕτη E.T,
 omisso μοχ γινώμεν. ¹⁸ εἶναι ἐκείνο A^b: ceteri ἐκείνω εἶναι. ¹⁹ ἔχει]
 ἐπάγει T, om. H^b. ²⁰ τὸ E.S. ²¹ τῷ—τῷ] τὸ—τὸ E. ²² τῷ ὄντι,
 omisso ὄν, T. ²³ καὶ τὸ ἀγαθῷ T. ²⁴ ὅσα] καὶ ὅσα F^b. ²⁵ ἄλλο] ἄλ-
 λου T. ²⁶ πρῶτα καὶ καθ' αὐτὰ E.S.T. ²⁷ ἀν A^b. ²⁸ ὑπάρχει T. ²⁹ καὶ H^b.

κἂν ^ω ἢ εἶδη. Ὑμα δὲ δῆλον καὶ ὅτι εἴπερ εἰσὶν αἱ ἰδέαι
^κ οἷας τινές ὕφασιν, οὐκ ἔσται τὸ ὑποκείμενον ^ζ οὐσία· ταύτας
γὰρ οὐσίας μὲν ^α ἀναγκαῖον εἶναι, μὴ καθ' ὑποκειμένου δέ·
^β ἔσονται γὰρ κατὰ μέθεξιν. Ἐκ τε δὴ τούτων τῶν λόγων ⁹
ἐν καὶ ταυτό οὐ κατὰ συμβεβηκὸς αὐτὸ ἕκαστον καὶ τὸ τί ἦν
εἶναι, καὶ ὅτι ^ε γε τὸ ἐπίστασθαι ἕκαστον ^δ τοῦτό ἐστι τὸ τί
ἦν εἶναι ἐπίστασθαι, ὥστε ^ε καὶ κατὰ τὴν ἔκθεσιν ἀνάγκη
εἶναι ^ε τι εἶναι ἄμφω. Τὸ δὲ κατὰ συμβεβηκὸς λεγόμενον, οἷον ¹⁰
τὸ μουσικὸν ^ε ἢ λευκόν, διὰ τὸ διττὸν σημαίνειν, οὐκ ἀληθὲς
εἰπεῖν ὡς ταυτό τὸ τί ἦν εἶναι καὶ αὐτό· καὶ γὰρ ^φ ^η συμβέ-
βηκε ^ι λευκὸν καὶ τὸ συμβεβηκός, ὥστ' ἔστι μὲν ὡς ταυτόν,
ἔστι δὲ ὡς οὐ ταυτό τὸ τί ἦν εἶναι καὶ αὐτό· τῷ μὲν γὰρ
ἀνθρώπῳ ^κ καὶ τῷ λευκῷ ἀνθρώπῳ οὐ ταυτό, τῷ πάθει δὲ
ταυτό. Ἀποπον δ' ἂν φανείη κἂν εἴ τις ἐκάστω ὄνομα ¹¹
^ι θεῖτο τῶν τί ἦν εἶναι· ^μ ἔσται γὰρ καὶ παρ' ἐκείνο ἄλλο,
^ν οἷον ^ο τῷ τί ἦν εἶναι ^ρ ἵππῳ τί ἦν εἶναι ἵππῳ ἕτερον. Καί-
τοι τί κωλύει καὶ νῦν εἶναι ἕνα εὐθὺς τί ἦν εἶναι, εἴπερ ⁹ οὐσία
τὸ τί ἦν εἶναι; Ἀλλὰ μὴν ^ρ οὐ μόνον ἐν, ἀλλὰ καὶ ὁ λόγος
ὁ αὐτὸς αὐτῶν, ὡς δῆλον ^σ καὶ ἐκ τῶν εἰρημένων· ^τ οὐ γὰρ
κατὰ συμβεβηκὸς ἐν τὸ ἐν εἶναι ^ν καὶ ἐν. ^ω Ἐτι εἰ ἄλλο ¹²
^κ ἔσται, εἰς ἄπειρον εἰσιν· τὸ μὲν γὰρ ^υ ἔσται τί ἦν εἶναι
^ζ τοῦ ενός, τὸ δὲ τὸ ἐν, ὥστε καὶ ἐπ' ἐκείνων ^α ὁ αὐτὸς ἔσται
λόγος. Ὅτι μὲν οὖν ἐπὶ ^β τῶν πρώτων καὶ καθ' αὐτὰ λε-
γομένων τὸ ἐκάστω εἶναι καὶ ἕκαστον τὸ αὐτὸ ^ε καὶ ἐν ἐστι,
δῆλον. Οἱ δὲ σοφιστικοὶ ἔλεγχοι πρὸς τὴν θέσιν ταύτην ¹³

^ω ἢ om. Ab. ^κ οἷας—γὰρ] lacunam S.Bb.Cb. ^υ φάμεν Fb.
^ζ οὐσία om. Hb. ^α ἀνάγκη εἶναι Ab, εἶναι ἀναγκαῖον S. ^β ἔσονται]
δέονται Bb. ^ε γε] δὲ S. ^δ τούτων S.Bb.Cb. ^ε καὶ add. Ab.Fb.
^ε τι om. Ab. ^ε ἢ] καὶ Ab. ^η συμβαίνει Ab. ^ι λευκῷ E.T, om. Ab.
^κ καὶ τῷ] καὶ τὸ Ab. ^ι τιθεῖτο Ab. ^μ ἔσται—τῷ τί ἦν εἶναι om. T.
^ν οἷον add. Ab. ^ο τῷ] τὸ E. ^ρ ἵππῳ τί] τὸ γὰρ τί E.S.Bb.Cb.
^σ οὐσίας T. ^ρ οὐ] καὶ οὐ S.Bb.Cb. ^σ καὶ om. T. ^τ οὔτε Hb. ^ν καὶ
om. Ab. ^ω ἔτι εἰ] εἴτι εἰ T. ^κ ἔσται om. T. ^υ ἔσται τὸ τί T. ^ζ τοῦ
ένός Ab, τοῦ ενός εἶναι Fb, τὸ ἐν εἶναι T: ceteri τὸ ἐν εἶναι. ^α ἔσται ὁ
αὐτὸς Ab. ^β post τῶν lacunam litterarum trium Bb.Cb. ^ε καὶ ante
ἐν om. Ab, καὶ ἐν om. Hb.

φανερὸν ὅτι τῇ αὐτῇ λύονται λύσει, καὶ ^d εἰ ταὐτὸ Σωκράτης καὶ ^e Σωκράτει εἶναι· οὐθὲν γὰρ διαφέρει οὔτε ἐξ ὧν ^f ἐρωτήσκειν ἂν τις, οὔτε ἐξ ὧν λύων ἐπιτύχοι. Πῶς μὲν οὖν τὸ τί ἦν εἶναι ταυτὸν καὶ πῶς οὐ ταυτὸν ἐκάστω, εἴρηται.

- 7 Τῶν ^g δὲ γιγνομένων τὰ μὲν φύσει ^h γίγνεται, τὰ δὲ τέχνῃ, τὰ δὲ ἀπὸ ταυτομάτου. Πάντα δὲ τὰ γιγνόμενα ὑπὸ τέτινος γίγνεται καὶ ἐκ τινος καὶ τί. Τὸ δὲ τί λέγω καθ' ἐκάστην κατηγορίαν· ἡ γὰρ τόδε ἡ ποσὸν ἡ ποιὸν ⁱ ἢ ποῦ. Αἱ δὲ γενέσεις αἱ μὲν φυσικαὶ αὐταὶ εἰσιν ὧν ἡ γενέσεις ἐκ ^a φύσεώς ἐστιν. Τὸ δ' ἐξ οὗ γίγνεται, ἦν λέγομεν ὕλην· τὸ δ' ὑφ' οὗ, τῶν φύσει ^k τι ἴδντων· τὸ δὲ ^m τί, ἄνθρωπος ἢ φυτὸν ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων, ^a δὲ μάλιστα λέγομεν οὐσίας εἶναι. Ὑπαντα δὲ τὰ γιγνόμενα ἢ φύσει ἢ τέχνῃ ἔχει ὕλην· δυνατὸν γὰρ καὶ εἶναι καὶ μὴ εἶναι ἕκαστον αὐτῶν, ⁿ τοῦτο δ' ³ ἐστὶν ^o ἐν ἐκάστω ὕλῃ. Καθόλου δὲ καὶ ἐξ οὗ φύσις καὶ καθὸ φύσις· τὸ γὰρ ^p γιγνόμενον ἔχει φύσιν, οἷον φυτὸν ^q ἢ ζῶον. Καὶ ^r ὑφ' οὗ, ἡ κατὰ τὸ εἶδος λεγομένη φύσις ^s ἢ ὁμοειδής· αὕτη δ' ἐν ἄλλῳ· ἄνθρωπος γὰρ ἄνθρωπον γεννᾷ. Οὕτω μὲν ^t οὖν γίγνεται τὰ γιγνόμενα διὰ τὴν φύσιν, αἱ δ' ἄλλαι γενέσεις λέγονται ποιήσεις. Ὑπᾶσαι δ' εἰσὶν αἱ ποιήσεις ^w ἢ ⁴ ἀπὸ τέχνης ἢ ἀπὸ δυνάμεως ἢ ^x ἀπὸ διανοίας. Τούτων δὲ τινες γίγνονται καὶ ἀπὸ ταυτομάτου καὶ ἀπὸ τύχης παραπλησίως ὥσπερ ἐν τοῖς ^y ἀπὸ φύσεως γιγνομένοις· ἓν γὰρ κακεῖ ^z ταῦτα καὶ ἐκ σπέρματος γίγνεται καὶ ἄνευ σπέρματος. Περὶ μὲν οὖν τούτων ὕστερον ἐπισκεπτέον, ἀπὸ τέχνης ^a δὲ γίγνεται ὅσων τὸ εἶδος ἐν τῇ ψυχῇ. Εἶδος ^b δὲ λέγω τὸ ⁵ τί ἦν εἶναι ἐκάστου καὶ τὴν πρώτην οὐσίαν. Καὶ γὰρ τῶν

^d εἰ] eis Ab. ^e Σωκράτει] σωκράτην Ab. ^f ἐρωτηθεὶς Ab, ἐρωτηθείη Hb. ^g δὲ om. Ab. ^h γίνονται Hb. ⁱ ἢ ποῦ om. Hb. ^k τι om. idem. ^l ὄντος T. ^m τί] τι ὁ E.T. ⁿ τοῦτω Bb.Cb. ^o ἐν Ab, ἡ ἐν T: ceteri ἡ. ^p ἡνωμένον T. ^q ἢ om. S. ^r ἐφ' Fb. ^s ἢ post φύσις om. Fb. ^t οὖν om. Γ. ^v πᾶσαι δ' εἰσὶν αἱ ποιήσεις om. Cb. ^w ἢ om. Ab. ^x ἀπὸ ante διανοίας add. Ab.Fb. ^y ὑπὸ E.S.T. ^z ταῦτα S. ^a δὲ Fb. ^b δὲ post εἶδος om. Cb.

ἐναντίων τρόπον τινὰ τὸ αὐτὸ εἶδος· τῆς γὰρ στερήσεως οὐσία ἡ οὐσία ^c ἢ ἀντικειμένη, οἷον ὑγίεια νόσου· ἐκείνης γὰρ ἀπουσία ^d δηλοῦται ἡ νόσος, ἡ δ' ὑγίεια ὁ ἐν τῇ ψυχῇ λόγος ^e καὶ ἐν τῇ ἐπιστήμῃ. Γίγνεται ^f δὲ τὸ ὑγιὲς νοήσαντος ^g οὕτως· ἐπειδὴ ^h τοδὶ ὑγίεια, ἀνάγκη, εἰ ὑγιὲς ⁱ ἔσται, τοδὶ ὑπάρξει, οἷον ^k ὁμαλότητα, ^l εἰ δὲ τοῦτο, θερμότητα. Καὶ ^m οὕτως αἰε νοεῖ, ἕως ἂν ἀγάγῃ ⁿ εἰς τοῦτο ὃ αὐτὸς δύναται ἔσχατον ποιεῖν. Εἴτα ἤδη ἡ ἀπὸ ^o τούτου κίνησις ποίησις καλεῖται, ἡ ἐπὶ τὸ ὑγιαίνειν. Ὡστε συμβαίνει τρόπον τινὰ ^p ἐξ ὑγείας τὴν ὑγίειαν γίνεσθαι ^q καὶ τὴν οἰκίαν ἐξ οἰκίας, τῆς ἄνευ ὕλης τὴν ἔχουσαν ὕλην· ^r ἡ γὰρ ἰατρικὴ ^s ἐστὶ καὶ ^t ἡ οἰκοδομικὴ τὸ εἶδος ^u τῆς ὑγείας καὶ τῆς οἰκίας. Λέγω δ' οὐσίαν ἄνευ ὕλης τὸ τί ἦν εἶναι. Τῶν δὲ γενέσεων καὶ κινήσεων ἡ μὲν νόσις καλεῖται ἡ δὲ ποίησις, ἡ μὲν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ εἶδους νόσις, ἡ δ' ἀπὸ τοῦ ^v τελευταίου τῆς νοήσεως ποίησις. Ὅμοίως δὲ ^w καὶ τῶν ἄλλων ^x τῶν μεταξὺ ἑκαστον γίγνεται. Λέγω δ' οἷον εἰ ^y ὑγιαίνει, ^z δεοὶ ἂν ὁμαλυνθῆναι. Τί οὖν ἐστὶ τὸ ὁμαλυνθῆναι; Τοδί. Τοῦτο δ' ^a ἔσται εἰ θερμανθήσεται. Τοῦτο δὲ ^b τί ἐστὶ; Τοδί. Ὑπάρχει ^b δὲ ^c τωδὶ δυνάμει τοῦτο δ' ἤδη ἐπ' αὐτῷ. Τὸ δὲ ^d ποιοῦν καὶ ὅθεν ἄρχεται ἡ κίνησις ^d τοῦ ὑγιαίνειν, εἰ μὲν ἀπὸ τέχνης, τὸ εἶδος ἐστὶ τὸ ἐν τῇ ψυχῇ, εἰ δ' ἀπὸ ταυτομάτου, ἀπὸ τούτου ὃ ποτε τοῦ ποιεῖν ^e ἄρχει τῷ ποιῶντι ἀπὸ τέχνης, ^f ὥσπερ καὶ ἐν τῷ ἰατρεῦν ἴσως ἀπὸ τοῦ ^g θερμαίνειν ἡ ἀρχή, τοῦτο δὲ ποιεῖ τῇ τρίψει· ἡ θερ-

^c ἡ] ἡ πῇ οὐσία E.T, om. S.A^b.B^b.C^b. ^d δηλοῦται om. A^b. ^e καὶ ἐν τῇ] καὶ ὁ ἐν τῇ T, καὶ ἡ A^b. ^f δὲ S.T.A^b. ^g οὕτως om. S. ^h τὸ δι' ὑγίειαν S.T. ⁱ ἔσται om. A^b. ^k ὁμαλότητι T. ^l εἰ δὲ τοῦτο, θερμότητα om. T. ^m εἰς τὸ αὐτὸ δύνασθαι τὸ ἔσχατον A^b. ⁿ τούτου E.H^b: ceteri τούτων. ^o τὴν ὑγίειαν ἐκ τῆς ὑγείας F^b. ^p post καὶ lacunam B^b.C^b. ^q ἡ] εἰ T. ^r ἐστὶ post οἰκοδομικὴ T, om. F^b. ^s ἡ add. F^b.H^b. ^t τῆς ὑγείας καὶ τῆς οἰκοδομίας E, τῆς οἰκίας καὶ τῆς ὑγείας εἰσι F^b. ^v τέλους F^b. ^w καὶ ἐπὶ τῶν E.T. ^x τῶν μεταξὺ ἑκαστον om. H^b. ^y ὑγιαίνει T. ^z δεοὶ ἂν A^b: ceteri δεῖ. ^a τί om. A^b. ^b δὲ—τούτου om. T. ^c τωδὶ] γρ. τοδὶ E. ^d τὸ A^b. ^e ἄρχεται H^b, ἀρχή S.T. ^f ὥς περ H^b. ^g θερμού H^b.

μότης ^h τοίνυν ⁱ ἢ ἐν τῷ σώματι ἢ μέρος τῆς ὑγείας ^k ἢ
ἐπεταί τι αὐτῇ τοιοῦτον ὃ ἐστὶ μέρος τῆς ὑγείας, ^l ἢ διὰ
πλειόνων· τοῦτο δ' ^m ἔσχατον τὸ ποιοῦν, ⁿ καὶ τὸ οὕτως
μέρος ἐστὶ τῆς ὑγείας καὶ τῆς οἰκίας, οἷον οἱ λίθοι, καὶ τῶν
9 ἄλλων. Ὡστε καθάπερ λέγεται, ἀδύνατον γενέσθαι εἰ μὴθὲν
προϋπάρχοι. Ὅτι μὲν οὖν ^o τι μέρος ^p ἐξ ἀνάγκης ὑπάρξει,
^q φανερόν· ἢ γὰρ ὕλη μέρος· ἐνυπάρχει γὰρ καὶ γίγνεται
^r αὕτη. Ἀλλ' ἄρα καὶ τῶν ἐν τῷ λόγῳ. Ἀμφοτέρως δὲ
λέγομεν τοὺς ^s χαλκοὺς κύκλους τί εἰσι, ^t καὶ τὴν ὕλην λέ-
γοντες ὅτι χαλκός, καὶ τὸ εἶδος ὅτι σχῆμα τοιόνδε· καὶ
10 τοῦτό ἐστι τὸ γένος εἰς ὃ πρῶτον τίθεται. Ὁ δὲ ^v χαλ-
κοὺς κύκλος ἔχει ἐν τῷ λόγῳ ^w τὴν ὕλην. Ἐξ οὗ ^x δὲ ^y ὥς
ὕλης γίνεται ἓνια, λέγεται, ὅταν ^z γένηται, οὐκ ἐκείνο ἀλλ'
^a ἐκείνινον, οἷον ^b ὁ ἀνδριάς οὐ λίθος ἀλλὰ λίθινος. Ὁ δ' ^{αν-}
θρωπος ὁ ὑγιαίνων οὐ λέγεται ἐκείνο ἐξ οὗ ^{αἴτιον} δ' ὅτι
γίγνεται ^c ἐκ τῆς στερήσεως καὶ τοῦ ὑποκειμένου ὃ λέγομεν
τὴν ὕλην, οἷον καὶ ὁ ἄνθρωπος καὶ ὁ κάμνων γίγνεται ὑγίης.
11 Μᾶλλον μέντοι λέγεται ^d γίγνεσθαι ἐκ τῆς στερήσεως, οἷον
ἐκ κάμνοντος ὑγίης ἢ ἐξ ἀνθρώπου. Διὸ κάμνων ^e μὲν ὑγίης
οὐ λέγεται, ἄνθρωπος δὲ ^f καὶ ἄνθρωπος ὑγίης. Ὡν δ' ἡ
στέρησις ἀδηλος καὶ ^g ἀνώνυμος, οἷον ^h ἐν χαλκῷ ⁱ σχήματος
^k ὁποιοῦν ἢ ἐν πλίνθοις καὶ ξύλοις οἰκίας, ἐκ τούτων δοκεῖ
12 γίγνεσθαι ὥς ἐκεῖ ἐκ κάμνοντος. Διὸ ὥσπερ οὐδ' ἐκεῖ ἐξ οὗ
τοῦτο ἐκείνο οὐ λέγεται, οὐδ' ^l ἐνταῦθα ὁ ἀνδριάς ξύλον,
ἀλλὰ παράγεται ξύλιнос, οὐ ξύλον, καὶ χαλκοὺς ἀλλ' οὐ
χαλκός, καὶ λίθινος ἀλλ' οὐ λίθος, καὶ ἡ οἰκία πλινθίνη ἀλλ'

^h τοίνυν] οὖν A^b. ⁱ ἢ om. A^b. ^k ἢ ἐπεταί—ὑγείας om. T.A^b.
^l ἢ διὰ—ὑγείας om. B^b.C^b. ^m ἔσχατόν ἐστι τὸ A^b.F^b. ⁿ καὶ τὸ οὕτως
μέρος ἐστὶ] τὸ μέρος A^b.H^b. ^o τι] τὸ E.S.T. ^p ὑπάρξει ἐξ ἀνάγκης T.
^q φανερόν om. T. ^r αὕτη T. ^s χαλκοὺς A^b.F^b.H^b: ceteri πολλοὺς.
^t καὶ εἰ τὴν A^b. ^v χαλκός A^b. ^w τὴν] καὶ τὴν H^b. ^x δὲ F^b.H^b.
^y γίνεται ὥς ὕλης H^b. ^z γένηται] λέγεται F^b. ^a ἐκείνον S.C^b.H^b.
^b ὁ post οἷον om. E.S.T. ^c ἐκ om. F^b. ^d ἐκ τῆς στερήσεως γίγνε-
σθαι T. ^e μὲν ὁ ὑγίης T. ^f καὶ] καὶ ὁ A^b. ^g συνώνυμος T. ^h γρ. ἐκ
χαλκοῦ E. ⁱ σχῆμα τὸ T.H^b. ^k ὁποιοῦν T.H^b, ὅποι οὖν E.
^l ἐντεῦθεν S.

οὐ πλίνθιοι, ^μ ἐπεὶ οὐδ' ὡς ἐκ ξύλου γίγνεται ἀνδριάς ἢ ἐκ πλίνθων οἰκία, εἴαν τις ^ν σφόδρα ἐπιβλέπῃ, οὐκ ἂν ἀπλῶς ^ο εἴποι, διὰ τὸ δεῖν μεταβάλλοντος γίγνεσθαι ἐξ οὗ, ἀλλ' οὐχ ὑπομένοντος. Διὰ μὲν οὖν τοῦτο οὕτως λέγεται.

Ἐπεὶ δὲ ὑπὸ τινός τε γίγνεται τὸ γιγνόμενον (τοῦτο δὲ ⁸ λέγω ὅθεν ἡ ἀρχὴ τῆς γενέσεώς ἐστι) καὶ ἐκ τινος (ἔστω ^ρ δὲ μὴ ἡ στέρεσις τοῦτο ἀλλ' ἡ ὕλη· ἥδη γὰρ διώριστα ὄν τροπόν τοῦτο λέγομεν) καὶ ^q ὃ γίγνεται (τοῦτο δ' ἐστὶν ^τ ἡ σφαῖρα ἢ κύκλος ἢ ὃ τι ἔτυχε τῶν ἄλλων), ὥσπερ οὐδὲ τὸ ὑποκείμενον ποιεῖ τὸν χαλκόν, οὕτως οὐδὲ τὴν σφαῖραν, εἰ μὴ κατὰ συμβεβηκός, ὅτι ἡ χαλκῇ σφαῖρα σφαῖρά ἐστιν, ἐκείνην δὲ ποιεῖ. Τὸ γὰρ τόδε ^ε τι ^ι ποιεῖν ἐκ τοῦ ^ν ὅλως ^α ὑποκειμένου τόδε ^ω τι ποιεῖν ἐστίν. Λέγω δ' ὅτι τὸν χαλκόν στρογγύλον ^ς ποιεῖν ἐστὶν οὐ τὸ στρογγύλον ἢ τὴν σφαῖραν ποιεῖν, ἀλλ' ἕτερόν τι, οἷον τὸ εἶδος τοῦτο ἐν ἄλλῳ. Εἰ γὰρ ποιεῖ, ἐκ τινος ἂν ^υ ποιίῃ ἄλλον· τοῦτο γὰρ ὑπέκειτο. Οἷον ^ς ποιεῖν χαλκῇ σφαῖραν· τοῦτο δὲ οὕτως ὅτι ἐκ τουδί, ^α ὃ ἐστὶ χαλκός, ^β τοδὶ ποιεῖ, ^ε ὃ ἐστὶ σφαῖρα. Εἰ οὖν καὶ ³ τοῦτο ποιεῖ αὐτό, δηλον ὅτι ὡσαύτως ποιήσει, καὶ βαδιοῦνται αἱ γενέσεις εἰς ἄπειρον. Φανερόν ἄρα ὅτι ^δ οὐδὲ τὸ εἶδος, ἢ ὅτιδῆποτε χρὴ καλεῖν τὴν ἐν τῷ αἰσθητῷ μορφῇ, ^ε οὐ γίγνεται, οὐδ' ἔστιν αὐτοῦ γένεσις, οὐδὲ τὸ τί ἦν ^ι εἶναι· τοῦτο γὰρ ἐστὶν ὃ ἐν ἄλλῳ γίγνεται ^ς ἢ ὑπὸ τέχνης ἢ ὑπὸ φύσεως ἢ δυνάμεως. Τὸ δὲ χαλκῇ σφαῖραν εἶναι ποιεῖ. ⁴ Ποιεῖ γὰρ ἐκ χαλκοῦ ^h καὶ σφαίρας· εἰς τοδὶ γὰρ ^ι τὸ εἶδος ποιεῖ, καὶ ἔστι τοῦτο σφαῖρα χαλκῇ. Τοῦ δὲ σφαῖρα εἶναι ὅλως εἰ ^κ ἔστι γένεσις, ἐκ τινός τι ἔσται. Δείξει γὰρ διαιρετὸν ¹ εἶναι ^μ αἰὲ τὸ γιγνόμενον, καὶ εἶναι τὸ μὲν τόδε ^ν τὸ

^μ ἐπεὶ] ὡς εἰ T. ^ν ἐπιβλέπῃ σφόδρα E.T. ^ο εἴπε Ab: ceteri εἴποιε. ^ρ δὴ T. ^q δ] τί Fb. ^τ ἡ T. ^ς τι om. T. ^ι ποιεῖν om. Ab. ^υ ὅλου T. ^ω τι add. Ab.Fb. ^ς ποιεῖν ἐστίν] ποιῆσαι Ab.Hb. ^υ ποιῇ ἀλλ' οὐ T, ποιίῃ ἢ ἄλλου E. ^ς ποιεῖ Ab. ^α ἐστὶν ὃ χαλκός T. ^β τόδε Ab. ^ε ὃ] ὅτι Ab. ^δ οὔτε E.T. ^ε οὐ om. Ab.Fb. ^ι εἶναι] εἶναι τοῦτο T, εἶναι τούτω E. ^ς ἢ prius om. Ab. ^h καὶ σφαῖρας] σφαῖραν Ab. ^ι τὸ] τοδὶ τὸ E.T. ^κ ἔσται Ab.Fb. ¹ εἶναι om. T. ^μ αἰὲ om. Ab. ^ν τὸ δὲ om. Ab.

5 δὲ τότε, λέγω δ' ὅτι ^ο τὸ μὲν ὕλην τὸ δ' εἶδος. Εἰ ^ρ δὲ ἐστὶ
 σφαῖρα τὸ ἐκ τοῦ μέσου σχῆμα ἴσον, τούτου τὸ μὲν ἐν ^φ
 ἔσται ^q δ' ποιεῖ, τὸ δ' ἐν ἐκείνῳ, τὸ δ' ἅπαν τὸ γεγονός,
 οἶον ἢ χαλκῇ σφαῖρα. Φανερόν δὴ ἐκ τῶν εἰρημένων ὅτι
 τὸ μὲν ὡς εἶδος ^τ ἢ οὐσία λεγόμενον οὐ γίγνεται, ἢ δὲ σύνο-
 6 δοσ ἢ κατὰ ταύτην λεγομένη γίγνεται, καὶ ὅτι ἐν ^β παντὶ τῷ
 γυνομένῳ ὕλῃ ^ε ἐνεστί, καὶ ἔστι τὸ μὲν τότε τὸ δὲ τότε. Πό-
 7 τερον οὖν ἔστι ^ν τις σφαῖρα παρὰ ^ω τάδε ἢ οἰκία παρὰ τὰς
 πλίνθους, ἢ οὐδ' ἂν ποτε ἐγίγνετο, εἰ οὕτως ἦν, τότε τι;
 8 ^κ Ἀλλὰ τὸ τοιόνδε σημαίνει, τότε δὲ καὶ ὠρισμένον οὐκ
 ἔστιν, ἀλλὰ ποιεῖ καὶ γεννᾷ ἐκ τούτου τοιόνδε· καὶ ὅταν γεν-
 9 νηθῇ, ἔστι ^υ τότε τοιόνδε. Τὸ δ' ἅπαν τότε Καλλίας ἢ
 Σωκράτης ἐστὶν ὥσπερ ἡ σφαῖρα ἢ χαλκῇ ^η ἢ οἶ, ὃ δ' ἀνθρω-
 πος καὶ τὸ ζῶον ὥσπερ σφαῖρα χαλκῇ ὅλως. Φανερόν ἄρα
 ὅτι ἢ τῶν εἰδῶν αἰτία, ὡς εἰώθασί τινες λέγειν τὰ εἶδη, εἰ
 ἔστιν ἅττα παρὰ τὰ καθ' ἕκαστα, πρὸς τε τὰς γενέσεις καὶ
 10 ^α τὰς οὐσίας οὐθὲν ^β χρήσιμα· οὐδ' ἂν εἶεν διὰ γε ταῦτα
 οὐσίαι καθ' ^ε αὐτάς. Ἐπὶ μὲν δὴ τινων ^δ καὶ φανερόν ὅτι τὸ
 γεννῶν τοιούτου μὲν οἶον τὸ γεννώμενον, οὐ μέντοι τὸ αὐτό
 γε, οὐδ' ἐν τῷ ἀριθμῷ ^ε ἀλλὰ τῷ εἶδει, οἶον ἐν τοῖς φυσικοῖς·
 ἄνθρωπος γὰρ ἄνθρωπον γεννᾷ, ^ε ἂν μὴ τι παρὰ φύσιν γέ-
 νηται, οἶον ἵππος ἡμίονον. Καὶ ταῦτα δὲ ὁμοίως· ὃ γὰρ ἂν
 κοινὸν εἴη ἐφ' ἵππου καὶ ὄνου, οὐκ ὠνόμασται τὸ ^ε ἐγγύτατα
 11 γένος, εἴη δ' ἂν ἄμφω ἴσως οἶον ἡμίονος. Ὡστε φανερόν
 ὅτι οὐθὲν δεῖ ὡς παράδειγμα εἶδος κατασκευάζειν (μάλιστα
 γὰρ ἂν ἐν τούτοις ἐπεζητοῦντο· οὐσίαι γὰρ ^η αἱ μάλιστα
 αὐταὶ) ἀλλὰ ἱκανὸν τὸ γεννῶν ποιῆσαι καὶ τοῦ εἶδους αἴτιον
 εἶναι ἐν τῇ ὕλῃ. Τὸ δ' ἅπαν ἥδη τὸ τοιόνδε εἶδος ἐν ταῖςδε
 ταῖς σαρκὶ καὶ ὀστοῖς Καλλίας καὶ Σωκράτης· καὶ ἕτερον

^ο τὸ μὲν] τὴν μὲν T. ^ρ δέ T. ^q δ] οὐ Ab. ^τ ἢ] ἢ Ab, ἢ ὡς E.
^β ἅπαντι E.T. ^ε ἐνεστί] ἐστί Ab.Hb. ^ν τι T. ^ω τάδε E. ^κ ἀλλ'
 ὅτι τοιόνδε E.T. ^υ τότε] δηλον Hb. ^η ἢ οἶ om. T. ^α τὰς post καὶ
 add. Ab.Hb. ^β χρήσιμα Ab. ^ε ἐαυτάς Ab. ^δ καὶ om. Ab.Hb.
^ε ἀλλ' ἐν τῷ E.T. ^ε ἐὰν T. ^ε ἐγγύτατω T. ^η αἱ om. Ab.

μὲν διὰ τὴν ὕλην, ἑτέρα γάρ, ¹ ταὐτὸ δὲ ^k τῷ εἶδει ἄτομον γάρ τὸ εἶδος.

Ἀπορήσειε δ' ἂν τις διὰ τί τὰ μὲν γίγνεται ¹ καὶ τέχνη ⁹ καὶ ἀπὸ ταυτομάτου, οἷον ὑγίεια, τὰ δ' οὐ, οἷον οἰκία. Αἴτιον δ' ὅτι τῶν μὲν ἡ ὕλη ἡ ἄρχουσα τῆς γενέσεως ἐν τῷ ποιεῖν καὶ γίγνεσθαι τι τῶν ^m ἀπὸ τέχνης, ἐν ᾗ ὑπάρχει τι μέρος τοῦ πράγματος, ἡ μὲν τοιαύτη ἐστὶν οἷα κινεῖσθαι ὑφ' αὐτῆς, ἡ δ' οὐ, καὶ ταύτης ἡ μὲν ⁿ ὡδὶ οἷα τε, ἡ δὲ ἀδύνατος· πολλὰ γὰρ ^o δύναται μὲν ὑφ' αὐτῶν κινεῖσθαι ἀλλ' οὐχ ⁿ ὡδί, οἷον ὀρχήσασθαι. Ὅσων οὖν τοιαύτη ἡ ὕλη, οἷον οἱ λίθοι, ἀδύνατον ⁿ ὡδί κινηθῆναι εἰ μὴ ὑπ' ἄλλου, ⁿ ὡδί ^p μέντοι ναί· καὶ τὸ πῦρ. Διὰ τοῦτο τὰ μὲν οὐκ ἔσται ἄνευ τοῦ ἔχοντος τὴν τέχνην, τὰ δ' ἔσται· ὑπὸ γὰρ τούτων κινηθήσεται τῶν οὐκ ἐχόντων ^q μὲν τὴν τέχνην, κινεῖσθαι δὲ δυναμένων αὐτῶν, ^r ἢ ὑπ' ἄλλων οὐκ ἐχόντων τὴν τέχνην, ἢ ἐκ μέρους. Δῆλον ^s δ' ³ ἐκ τῶν εἰρημένων ^t καὶ ὅτι ^v τρόπον τινὰ πάντα γίγνεται ἐξ ^w ὁμωνύμου, ^x ὥσπερ τὰ φύσει, ἢ ἐκ μέρους ὁμωνύμου, οἷον ἡ οἰκία ἐξ οἰκίας, ἢ ὑπὸ νοῦ (ἡ γὰρ τέχνη τὸ εἶδος), ἢ ἐκ ἡμέρους ἢ ἔχοντός ^z τι μέρος, εἰ μὴ κατὰ συμβεβηκός ^a γίγνεται· τὸ γὰρ ^b αἴτιον τοῦ ποιεῖν πρῶτον καθ' αὐτὸ μέρος. Θερμότης γὰρ ἡ ἐν τῇ κινήσει θερμότητα ἐν τῷ σώματι ⁴ ἐποίησεν· αὕτη δ' ἐστὶν ^c ἡ ὑγίεια ἢ μέρος, ἢ ἀκολουθεῖ αὐτῇ μέρος τι τῆς ὑγιείας ἢ αὐτὴ ^d ἡ ὑγίεια· διὸ καὶ λέγεται ποιεῖν, ὅτι ἐκεῖνο ποιεῖ τὴν ὑγίειαν ^e ἀκολουθεῖ ^e καὶ συμβέβηκε ^f θερμότης. Ὡστε ὥσπερ ἐν τοῖς συλλογισμοῖς πάντων ἀρχὴ ἡ οὐσία (ἐκ γὰρ τοῦ τί ἐστὶν οἱ συλλογισμοὶ εἰσιν), ἐνταῦθα δὲ αἱ γενέσεις. Ὁμοίως ^g δὲ καὶ τὰ φύσει ⁵

ⁱ ταυτὰ Ab. ^k τῷ εἶδει] τωδὶ T. ¹ καὶ τέχνη om. Ab. ^m ἀπὸ τῆς τέχνης T. ⁿ ὡδε Ab. ^o δυνατὰ E. ^p μέντ' εἶναι Ab. ^q μὲν om. Ab. Hb. ^r ἢ om. Ab. ^s δ' om. Hb. ^t καὶ om. Fb. ^v πάντα τρόπον τινὰ Fb, τρόπον τινὰ ἅπαντα E. T. ^w ὁμωνύμου T. ^x ὥσπερ—ὁμωνύμου om. T. ^y μέρους ἢ] μέρους συνωνύμου ἢ Fb, om. Ab. ^z τι] τὸ Ab. ^a γίγνεται Hb. ^b αἴτιον om. Ab. ^c ἡ ὑγίεια] ἦτοι ὑγίεια E. T. ^d ἢ add. E. Ab. Fb. ^e καὶ ὡ συμβέβηκε T, om. Hb. ^f ἡ θερμότης E. ^g δὴ E.

συνιστάμενα τούτοις ἔχει. Τὸ μὲν γὰρ σπέρμα ποιεῖ ὥσπερ
^h τὰ ἀπὸ τέχνης· ἔχει γὰρ ⁱ δυνάμει τὸ εἶδος, καὶ ἀφ' οὗ τὸ
σπέρμα, ἐστὶ ^k πως ὁμώνυμον. Οὐ γὰρ πάντα οὕτω ^l δεῖ
ζητεῖν ὡς ἐξ ἀνθρώπου ἄνθρωπος (καὶ γὰρ γυνή ἐξ ἀνδρός·
⁶ διὸ ἡμίονος οὐκ ἐξ ἡμιόνου), ^m ἀλλ' ἐὰν μὴ πῆρωμα ᾖ. ⁿ Ὅσα
δὲ ἀπὸ ταυτομάτου ὥσπερ ἐκεῖ γίγνεται, ὅσων ἡ ὕλη ^o δύνα-
ται καὶ ὑφ' αὐτῆς κινεῖσθαι ταύτην τὴν κίνησιν ἣν τὸ σπέρμα
κινεῖ· ὅσων δὲ μή, ταῦτα ^p ἀδύνατα γίγνεσθαι ἄλλως πως ἢ
ἐξ ^q αὐτῶν. Οὐ μόνον δὲ περὶ τῆς οὐσίας ὁ λόγος δηλοῖ τὸ
μὴ γίγνεσθαι τὸ εἶδος, ἀλλὰ περὶ πάντων ὁμοίως τῶν πρῶ-
των κοινὸς ὁ λόγος, οἷον ποσοῦ ποιοῦ καὶ τῶν ἄλλων κατη-
⁷ γοριῶν. Γίγνεται γὰρ ὥσπερ ἡ χαλκῇ σφαῖρα, ἀλλ' οὐ
σφαῖρα οὐδὲ χαλκός, ^r καὶ ἐπὶ χαλκοῦ, ^s εἰ γίγνεται (τ' αἰ
γὰρ δεῖ προϋπάρχειν τὴν ὕλην καὶ τὸ εἶδος), οὕτως καὶ ἐπὶ
τοῦ τί ἐστὶ καὶ ἐπὶ τοῦ ποιοῦ καὶ ποσοῦ καὶ τῶν ἄλλων
ὁμοίως κατηγοριῶν· οὐ γὰρ γίγνεται τὸ ποιὸν ἀλλὰ τὸ
ποιὸν ξύλον, οὐδὲ τὸ ποσὸν ἀλλὰ τὸ ποσὸν ξύλον ἢ ζῶον.
⁸ Ἀλλ' ἴδιον τῆς οὐσίας ἐκ τούτων λαβεῖν ἔστιν ὅτι ^v ἀνάγκη
προϋπάρχειν ^w ἑτέραν οὐσίαν ^x ἐντελεχεῖα οὖσαν ἢ ποιεῖ, οἷον
ζῶον, ^y εἰ γίγνεται ζῶον· ποιὸν δ' ἢ ποσὸν οὐκ ἀνάγκη ἀλλ'
^z ἢ δυνάμει μόνον.

- 10 Ἐπεὶ ^a δὲ ὁρισμὸς λόγος ἐστὶ, πᾶς δὲ λόγος ^b μέρη ἔχει,
ὡς δ' ὁ λόγος πρὸς τὸ πρᾶγμα, καὶ τὸ μέρος ^c τοῦ λόγου
πρὸς τὸ μέρος τοῦ πράγματος ὁμοίως ἔχει, ἀπορεῖται ἥδη
πότερον ^d δεῖ τὸν τῶν μερῶν λόγον ἐνυπάρχειν ἐν τῷ ^e τοῦ
ὅλου λόγῳ ^f ἢ οὐ. ^g Ἐνίων μὲν γὰρ φαίνονται ^h ἐνόντα,
² ⁱ ἐνίων δ' οὐ. Τοῦ μὲν γὰρ κύκλου ὁ λόγος οὐκ ἔχει τὸν

^h τὸ Ε. ⁱ δύνάμει Αβ. ^k πως] πρῶτον Αβ. ^l δὴ ζητῇ Τ. ^m ἀλλ' om. Αβ. ⁿ ὅσα δὲ om. Ηβ, δὲ om. Fb. ^o δύναται om. Αβ. ^p ἀδύνατον Τ. ^q αὐτοῦ Ηβ. ^r καὶ—γίγνεται om. Ηβ. ^s εἰ add. Ε.Αβ. ^t αἰ] εἰ Αβ. ^v ἀναγκαῖον Αβ. Fb. ^w ἑτέραν] αἰ ἐτέραν Ε.Τ. ^x οὖσαν ἐντελεχεῖα Τ. ^y εἰ γίγνεται ζῶον om. Αβ. ^z ἢ om. Αβ. Fb. ^a δὲ ὁρισμὸς] δὲ ὁ ὁρισμὸς Fb, δὴ ὁ ὁρισμὸς Τ. Ηβ. ^b ἔχει μέρη Fb. ^c τοῦ —μέρος om. Αβ. ^d δεῖ om. Τ. ^e τοῦ ὅλου] ὅλω Ηβ. ^f ἢ οὐ om. Αβ. ^g ἐπ' ἐνίων Τ.Αβ. ^h ἐνόντες Ε.Τ.Αβ. ⁱ ἐπ' ἐνίων Τ.

τῶν τμημάτων, ὁ δὲ τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τῶν στοιχείων
^k Καίτοι διαιρεῖται ¹ καὶ ὁ κύκλος εἰς τὰ τμήματα ὥσπερ καὶ
 ἡ συλλαβὴ εἰς τὰ στοιχεῖα. Ἔτι ^δ εἰ ^m πρότερα ⁿ τὰ
 μέρη τοῦ ὅλου, τῆς ^δ ὀρθῆς ἢ ὀξείας μέρος καὶ ὁ δάκτυλος
^ο τοῦ ζῴου, πρότερον ἂν εἴη ἢ ὀξεία τῆς ὀρθῆς καὶ ὁ δάκτυ-
 λος τοῦ ἀνθρώπου. Δοκεῖ ^δ ἐκεῖνα ^p εἶναι πρότερα· τῷ ³
 λόγῳ γὰρ λέγονται ἐξ ἐκείνων, ^q καὶ τῷ εἶναι δὲ ἄνευ ἀλλή-
 λων πρότερα. ^r Ἡ πολλαχῶς λέγεται τὸ μέρος, ὧν εἰς μὲν
 τρόπος τὸ μετροῦν κατὰ τὸ ποσόν. Ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἀφεί-
 σθω· ἐξ ὧν ^δ ἡ οὐσία ὡς μερῶν, τοῦτο σκεπτέον. Εἰ οὖν ἐστὶ ⁴
 τὸ μὲν ὕλη τὸ ^δ εἶδος τὸ ^δ ἐκ τούτων, καὶ οὐσία ἢ τε ὕλη καὶ
 τὸ εἶδος καὶ τὸ ἐκ τούτων, ἐστὶ μὲν ὡς καὶ ἡ ὕλη μέρος τινὸς
 λέγεται, ἐστὶ ^δ ὡς οὗ, ἀλλ' ἐξ ὧν ^s ὁ τοῦ εἶδους λόγος. Οἶον
 τῆς μὲν κοιλότητος οὐκ ἐστὶ ^t μέρος ^v ἢ σὰρξ (αὕτη γὰρ ἡ
 ὕλη ^w ἐφ' ἧς γίγνεται), τῆς δὲ σιμότητος ^x μέρος· καὶ τοῦ μὲν
 συνόλου ἀνδριάντος μέρος ὁ χαλκός, τοῦ ^δ ὡς ^y εἶδους λεγο-
 μένου ἀνδριάντος οὗ. Λεκτέον γὰρ τὸ εἶδος καὶ ἡ εἶδος ἔχει ⁵
 ἕκαστον, τὸ ^δ ὑλικὸν οὐδέποτε καθ' αὐτὸ λεκτέον. Διὸ ὁ
 μὲν τοῦ κύκλου λόγος οὐκ ἔχει τὸν τῶν τμημάτων, ὁ δὲ τῆς
^z συλλαβῆς τὸν τῶν στοιχείων· τὰ μὲν γὰρ στοιχεῖα τοῦ
 λόγου μέρη τοῦ εἶδους καὶ οὐχ ὕλη, τὰ δὲ ^a τμήματα οὕτως
 μέρη ὡς ὕλη ἐφ' οἷς ἐπιγίγνεται· ἐγγυτέρω μέντοι τοῦ εἶδους
 ἢ ὁ χαλκός, ὅταν ἐν χαλκῷ ἡ στρογγυλότης ἐγγένηται.
 Ἔστι ^δ ὡς οὐδὲ τὰ στοιχεῖα ^b πάντα τῆς συλλαβῆς ἐν τῷ ⁶
 λόγῳ ἐνέσται, οἶον ταδὶ τὰ κήρινα ἢ τὰ ἐν τῷ ἀέρι· ἥδη γὰρ
 καὶ ταῦτα μέρος τῆς συλλαβῆς ὡς ὕλη αἰσθητή. Καὶ γὰρ ⁷
 ἡ γραμμὴ ^c οὐκ ^d εἰ διαιρουμένη εἰς τὰ ἡμίση φθείρεται, ἢ ὁ
 ἄνθρωπος εἰς τὰ ^e ὀστᾶ καὶ νεῦρα καὶ σάρκας, διὰ τοῦτο καὶ
^f εἰσὶν ἐκ τούτων οὕτως ὡς ὄντων τῆς οὐσίας μερῶν, ἀλλ' ὡς

^k καίτοι] καίτοι καὶ A^b, καὶ F^b. ¹ καὶ om. F^b. ^m πρότερον T. A^b.
ⁿ τὸ μέρος A^b. ^ο τοῦ—δάκτυλος om. A^b. ^p εἶναι om. T. ^q καὶ τῷ
 καὶ τὸ T. ^r ἡ om. F^b. ^s ὁ om. T. ^t ἡ σὰρξ μέρος A^b. ^v ἡ om. E.
^w ἀφ' T. ^x μέρος τι. καὶ E. T. ^y εἶδος T. ^z συλλαβῆς ἔχει τὸν A^b.
^a τμήματα τούτων οὕτως A^b. ^b ἅπαντα A^b. ^c οὐκ om. H^b. ^d ἀεὶ T.
^e ὀστᾶ] στοιχεῖα T. ^f ἐστὶν S, ἐκείν' A^b.

ἐξ ὕλης, καὶ τοῦ μὲν συνόλου μέρη, τοῦ εἶδους δὲ καὶ οὗ ὁ
 8 λόγος οὐκέτι· διόπερ β οὐδ' ἐν τοῖς λόγοις. Τῶν μὲν ^h οὖν
 ἐνέσται ὁ τῶν τοιούτων μερῶν λόγος, τῶν δ' οὐ δεῖ ἐνεῖναι,
ⁱ ἂν μὴ ἦ τοῦ συνειλημμένου· διὰ ^k γὰρ τοῦτο ἓνια μὲν ἐκ τού-
 των ^l ὥς ἀρχῶν ἐστὶν εἰς ^a φθείρονται, ἓνια δ' οὐκ ἔστιν.
 9 ^m Ὅσα μὲν οὖν συνειλημμένα τὸ εἶδος καὶ ἡ ὕλη ἐστίν, οἷον
 τὸ σιμὸν ἢ ὁ χαλκοῦς κύκλος, ταῦτα μὲν φθείρεται εἰς ταῦτα
ⁿ καὶ μέρος αὐτῶν ἡ ὕλη· ὅσα δὲ μὴ συνειληπτὰ ^o τῇ ὕλῃ ἀλλ'
^p ἄνευ ὕλης, ὧν οἱ λόγοι τοῦ εἶδους μόνον, ταῦτα δ' οὐ φθεί-
 10 ρεται, ἢ ὅλως ^q ἢ οὗτοι οὕτω γε. Ὡστ' ἐκείνων μὲν ἀρχαὶ
 καὶ μέρη ^r τὰ ὑφ' αὐτά, τοῦ δ' εἶδους οὔτε μέρη οὗτ' ἀρχαὶ
^s ταῦτα. Καὶ διὰ τοῦτο φθείρεται ὁ πῆλινος ἀνδριάς εἰς
 πηλὸν ^t καὶ ἡ σφαῖρα εἰς χαλκὸν καὶ ὁ Καλλίας εἰς σάρκα
 καὶ ὀστά, ἔτι ^v δὲ ὁ κύκλος εἰς τὰ τμήματα· ἔστι γάρ ^w τι ὃ
 συνείληπται τῇ ὕλῃ· ὁμωνύμως γὰρ ^x λέγεται κύκλος ὃ τε
 ἀπλῶς λεγόμενος καὶ ^y ὁ καθ' ἕκαστα, διὰ τὸ μὴ εἶναι ἴδιον
 11 ὄνομα τοῖς καθ' ἕκαστον. Εἴρηται μὲν οὖν ^z καὶ νῦν τάληθές,
 ὁμως ^a ὃ ἔτι σαφέστερον εἰπώμεν ἐπαναλαβόντες. Ὅσα μὲν
 γὰρ τοῦ λόγου μέρη καὶ εἰς ^a διαιρεῖται ὁ λόγος, ταῦτα
 πρότερα, ἢ πάντα ἢ ἓνια. Ὁ δὲ τῆς ὀρθῆς λόγος οὐ διαι-
 ρεῖται εἰς ὀξείας λόγον, ἀλλὰ τῆς ὀξείας εἰς ὀρθήν· χρῆται
 γὰρ ὁ ὀριζόμενος τὴν ὀξείαν τῇ ὀρθῇ· ἐλάττων γὰρ ὀρθῆς ἢ
 12 ὀξεία. Ὁμοίως δὲ καὶ ^b ὁ κύκλος καὶ ^b τὸ ἡμικύκλιον ἔχουσιν·
 τὸ γὰρ ἡμικύκλιον τῷ κύκλῳ ὀρίζεται καὶ ὁ δάκτυλος τῷ
 ὅλῳ· τὸ γὰρ τοιόνδε μέρος ἀνθρώπου δάκτυλος. Ὡστ' ὅσα
 μὲν μέρη ὥς ^c ὕλη καὶ εἰς ^a διαιρεῖται ^d ὥς ὕλην, ὕστερα· ὅσα
 δὲ ὥς τοῦ λόγου καὶ τῆς οὐσίας τῆς κατὰ τὸν λόγον, πρό-
 13 τερα, ἢ πάντα ἢ ἓνια. Ἐπεὶ δὲ ἡ τῶν ζώων ψυχὴ (τοῦτο

β οὐδ'] καὶ Α^b. ^h οὖν] οὖν οὐκ Ε. S., om. Α^b. ⁱ ἂν μὴ τοῦ Α^b.

^k γὰρ τούτου T. ^l ὥς om. Α^b. ^m ὅσα] ^δ ἓνια Α^b. ⁿ καὶ τὸ μέρος T.

^o τῇ] ἢ S. ^p ἄνευ τῆς ὕλης οἷον λόγοι Ε. T. ^q ἢ οὐ τοιούτω γε Α^b, ἢ
 οὔτι οὕτω γε Ε, ἢ ὅτι οὕτως τε T. ^r τὰ ὑφ' αὐτά] ταῦτα Α^b. ^s ταῦτα
 om. Α^b. ^t καὶ—χαλκὸν om. Η^b. ^v δὲ ὁμοίως ὁ Α^b. ^w τις δὲ Ε. T.
^x λέγεται ὁ κύκλος T. ^y οἱ Ε. ^z καὶ νῦν om. T. ^a δέ τι S. T. ^b ὃ et
 τὸ prius om. Ε. T. Η^b. ^c ὕλη] εἰς ὕλην T. ^d ὥς] ὥς εἰς Ε.

γὰρ οὐσία τοῦ ἐμφύχου) ἡ κατὰ τὸν λόγον ^ε οὐσία καὶ τὸ εἶδος καὶ τὸ τί ἦν εἶναι τῷ ^ς τοιῷδε σώματι· ^ς ἕκαστον γοῦν τὸ μέρος ἐὰν ὀρίζηται ^ῃ καλῶς, οὐκ ἄνευ τοῦ ἔργου ὀριεῖται, ὃ οὐχ ^ι ὑπάρξει ἄνευ αἰσθήσεως· ὥστε τὰ ^κ ταύτης μέρη πρότερα, ἢ πάντα ἢ ἓνια, τοῦ συνόλου ζῴου, καὶ καθ' ἕκαστον δὴ ὁμοίως. Τὸ δὲ σῶμα καὶ τὰ τούτου μόρια ὕστερα ταύτης ¹⁴ τῆς οὐσίας, καὶ διαιρεῖται εἰς ¹ ταῦτα ὡς εἰς ὕλην ^ω οὐχ ἡ οὐσία ἀλλὰ τὸ σύνολον. Τοῦ μὲν ^α οὖν συνόλου πρότερα ταῦτ' ἔστιν ὥς, ἔστι δ' ὡς οὐ. Οὐδὲ γὰρ εἶναι δύναται χωριζόμενα· ^ο οὐδὲ γὰρ ὁ ^ρ πάντως ἔχων δάκτυλος ζῴου, ἀλλ' ὁμῶνυμος ὁ τεθνεώς. Ἐνια δ' ἅμα, ὅσα κύρια καὶ ἐν ^φ πρώτῃ ¹⁵ ὁ λόγος καὶ ἡ οὐσία, οἷον εἰ τοῦτο καρδία ἢ ἐγκέφαλος· διαφέρει γὰρ οὐθὲν ^ι πότερον τοιοῦτον. Ὁ δ' ἄνθρωπος καὶ ^ρ ὁ ἵππος καὶ ^β τὰ οὕτως ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα· καθόλου δ' οὐκ ἔστιν οὐσία, ἀλλὰ σύνολόν τι ἐκ τούδ' τοῦ λόγου καὶ τῆσδ' ἡ ὕλης ὡς καθόλου· καθ' ἕκαστον δ' ἐκ τῆς ἐσχάτης ὕλης ὁ Σωκράτης ἤδη ἐστίν, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. Μέρους ¹⁶ μὲν οὖν ἐστὶ καὶ τοῦ εἶδους (εἶδος δὲ λέγω τὸ τί ἦν εἶναι) ^ε καὶ τοῦ συνόλου ^ν τοῦ ἐκ τοῦ εἶδους καὶ ^ω τῆς ὕλης αὐτῆς. Ἀλλὰ τοῦ λόγου μέρη τὰ τοῦ εἶδους μόνον ἐστίν, ὃ δὲ λόγος ^ξ ἐστὶ τοῦ καθόλου· τὸ γὰρ κύκλῳ εἶναι καὶ κύκλος καὶ ψυχῇ εἶναι καὶ ψυχὴ ταυτό. Τοῦ δὲ συνόλου ^υ ἤδη, οἷον ¹⁷ κύκλου ^ζ τουνδί, τῶν καθ' ἕκαστά τινος ^α ἢ αἰσθητοῦ ἢ νοητοῦ (λέγω δὲ νοητοὺς μὲν οἷον τοὺς μαθηματικούς, αἰσθητοὺς δὲ οἷον τοὺς χαλκοὺς καὶ ^β τοὺς ξυλίνους), τούτων δὲ οὐκ ἔστιν ὀρισμός, ἀλλὰ μετὰ νοήσεως ἢ αἰσθήσεως γνωρίζονται. Ἀ- ¹⁸ πελθόντας δ' ἐκ τῆς ἐντελεχείας οὐ δῆλον πότερόν ^ε ποτέ εἰσιν ἢ οὐκ εἰσίν, ἀλλ' αἰεὶ λέγονται καὶ γνωρίζονται τῷ κα-

^ε καὶ τὸ εἶδος οὐσία S. ^ς τοιούτω E.T. ^ς ἑκάστου E.T. ^ῃ καλῶς] τὸ μέρος καλῶς Ab. ^ι ὑπάρχει S.T.H^b. ^κ ταύτης] τοιαῦτα T. ¹ αὐτὰ T. ^ω οὐχ ἡ οὐσία] οὐκ οὐσίαν Ab. ^α οὖν et mox ἔστιν ὡς om. T. ^ο οὐ E.S. ^ρ παντοίως H^b. ἄλλως πῶς Ab. ^ι πότερον τὸ τοιοῦτον Ab. ^ρ ὁ om. Ab. ^β τὰ] ταῦτα Ab. ^ε καὶ] ὥσπερ καὶ F^b. ^ν τοῦ ἐκ] τῷ ἐκ S. ^ω τῆς] ὡς Ab. ^ξ ἐστὶ τοῦ] ἐστὶ τὸ F^b. ^υ ἤδη] ἢ E.S.T. ^ζ τουνδί καὶ τῶν E.S.T. ^α ἢ post τινος om. E.S. ^β τοὺς add. Ab. ^ε ποτέ om. Ab.

θόλου λόγῳ· ἡ δ' ὕλη ἄγνωστος καθ' αὐτήν. Ὑλῃ δ' ἡ μὲν αἰσθητὴ ^d ἐστὶν ἡ δὲ ^e νοητὴ, αἰσθητὴ μὲν οἶον χαλκὸς καὶ ξύλον καὶ ^f ὅση κινητὴ ὕλη, ^g νοητὴ δὲ ἡ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ¹⁹ ὑπάρχουσα ^h μὴ ⁱ αἰσθητά, ^k οἶον τὰ μαθηματικά. Πῶς μὲν οὖν ἔχει περὶ ¹ ὅλου καὶ μέρους, καὶ ^m περὶ τοῦ προτέρου καὶ ὑστέρου, εἴρηται. Πρὸς δὲ τὴν ἐρώτησιν ἀνάγκη ⁿ ἀπαντᾶν, ὅταν τις ^o ἔρηται πότερον ἡ ὀρθὴ καὶ ὁ κύκλος καὶ τὸ ζῶον ^p πρότερον, ἢ εἰς ^a ^q διαιροῦνται καὶ ἐξ ὧν εἰσὶ, ^r τὰ μέρη, ²⁰ ὅτι οὐχ ἀπλῶς. Εἰ μὲν γάρ ἐστι καὶ ἡ ψυχὴ ζῶον ^s ἑμψυχον ^t ἢ ἕκαστον ἢ ἐκάστου, ^v καὶ κύκλος τὸ κύκλῳ εἶναι, ^w καὶ ἡ ὀρθὴ τὸ ὀρθῇ εἶναι καὶ ἡ οὐσία ἡ τῆς ὀρθῆς, τί μὲν καὶ τινὸς φατέον ὑστερον, οἶον τῶν ἐν τῷ λόγῳ καὶ τινος ²¹ ὀρθῆς. Καὶ γὰρ ἡ μετὰ τῆς ὕλης ἡ χαλκῇ ὀρθή, καὶ ἡ ἐν ταῖς γραμμαῖς ταῖς καθ' ἕκαστα· ἡ δ' ἄνευ ὕλης τῶν μὲν ἐν τῷ λόγῳ ὑστέρα, τῶν δ' ἐν τῷ καθ' ἕκαστα μορίων προτέρα. Ἀπλῶς δ' οὐ φατέον. Εἰ δ' ἐτέρα καὶ μὴ ἐστὶν ἡ ψυχὴ ζῶον, καὶ οὕτω τὰ μὲν φατέον τὰ δ' ^x οὐ φατέον, ὥσπερ εἴρηται.

II Ἀπορεῖται δ' εἰκότως καὶ ποῖα ^y τοῦ εἶδους μέρη καὶ ποῖα οὐ, ἀλλὰ τοῦ συνειλημμένου. Καίτοι τούτου μὴ ^z δήλου ὂντος οὐκ ἔστιν ὀρίσασθαι ἕκαστον· τοῦ γὰρ καθόλου καὶ τοῦ εἶδους ὁ ὀρισμός· ^a ποῖα οὖν ἐστὶ τῶν μερῶν ὡς ὕλη καὶ ποῖα οὐ, εἴαν μὴ ⁱ φανερά, οὐδὲ ὁ λόγος ἔσται φανερός ὁ τοῦ ² πράγματος. Ὅσα μὲν οὖν φαίνεται ἐπιγιγνώμενα ἐφ' ἐτέρων τῷ εἶδει, οἶον κύκλος ἐν χαλκῷ καὶ λίθῳ καὶ ξύλῳ, ταῦτα μὲν δῆλα εἶναι δοκεῖ ὅτι οὐθὲν τῆς τοῦ κύκλου οὐσίας ὁ χαλκὸς οὐδ' ὁ λίθος διὰ τὸ χωρίζεσθαι αὐτῶν. Ὅσα δὲ μὴ ὁράται χωριζόμενα, οὐθὲν μὲν κωλύει ὁμοίως ἔχειν τούτοις, ὥσπερ

^d ἐστὶν om. T. ^e διανοητὴ T. ^f ὅσα κινεῖται, omisso ὕλη, A^b.F^b. ^g νοητὴ] ἡ A^b. ^h μὴ om. H^b. ⁱ αἰσθητοῖς F^b. ^k οἶον] ὄντα A^b. ¹ ὅλου καὶ περὶ μερους A^b, μέρους καὶ ὅλου F^b. ^m περὶ τοῦ om. F^b. ⁿ ἀπαντα T. ^o ἐρωτᾶ T. ^p πρότερα E. ^q διαιρεῖται A^b. ^r τὰ μέρη om. F^b. ^s ἡ ἑμψυχον (ἑμψυχος E.) ἢ ἕκαστον E.A^b.F^b, ἢ ἕκαστον ἢ ἑμψυχον S. ^t ἢ] ἡ E. ^v καὶ ὁ κύκλος F^b. ^w καὶ ἡ ante ὀρθὴ om. A^b. ^x οὐ om. S. ^y τοῦ] ἔσται τοῦ A^b, ἐστὶ τοῦ F^b. ^z δηλοῦντος οὐκ T. ^a ποῖα οὖν] ἢ ποῖα οὖν A^b.

κἂν ^bεἰ οἱ κύκλοι πάντες ἐωρῶντο χαλκοῖ (οὐθὲν γὰρ ἂν ἦττον ἦν ὁ χαλκὸς ^cοὐθὲν τοῦ εἶδους), χαλεπὸν δὲ ἀφελεῖν ^dτοῦτο τῇ διανοίᾳ. Οἶον ^eτὸ τοῦ ἀνθρώπου εἶδος αἰεὶ ἐν σαρκὶ φαί-
νεται καὶ ὅστοις καὶ τοῖς τοιούτοις μέρεσιν· ἄρ' οὖν καὶ ἐστὶ
^fταῦτα μέρη τοῦ εἶδους καὶ τοῦ λόγου, ἢ οὐ, ἀλλ' ὕλη; Ἀλλὰ
διὰ τὸ μὴ καὶ ἐπ' ἑἄλλων ἐπιγίγνεσθαι ἀδυνατούμεν χωρίσαι.
Ἐπεὶ δὲ τοῦτο δοκεῖ ^hμὲν ἐνδέχεσθαι, ἄδηλον δὲ ^hπότε, ἀπο-
ροῦσί τινες ἤδη καὶ ἐπὶ τοῦ κύκλου ⁱκαὶ τοῦ τριγώνου, ὥς οὐ
προσῆκον γραμμαῖς ὀρίζεσθαι καὶ τῷ συνεχεῖ, ἀλλὰ ^kπάντα
ταῦτα ὁμοίως λέγεσθαι ὥσανεὶ σάρκες ἢ ὅστ' αὐτοῦ ἀνθρώπου
^lκαὶ χαλκὸς καὶ λίθος ^mτοῦ ἀνδριάντος· καὶ ἀνάγουσι ⁿπάντα
εἰς τοὺς ἀριθμούς, καὶ γραμμῆς τὸν λόγον τὸν τῶν δύο εἶναι
φασιν. Καὶ τῶν τὰς ιδέας λεγόντων οἱ μὲν αὐτογραμμὴν ^o
τὴν δυάδα, οἱ δὲ τὸ εἶδος τῆς γραμμῆς· ἓνια μὲν γὰρ εἶναι
ὅταν τὰ τὸ εἶδος καὶ οὐ τὸ εἶδος, οἶον δυάδα καὶ ^pτὸ εἶδος δυά-
δος. Ἐπὶ γραμμῆς ^qδὲ οὐκ ἔστι. Συμβαίνει δὲ ἓν τε πολ-
λῶν εἶδος εἶναι, ὣν τὸ εἶδος φαίνεται ἕτερον, ὅπερ καὶ τοῖς
Πυθαγορείοις συνέβαιεν· καὶ ἐνδέχεται ἐν πάντων ^rποιεῖν
αὐτὸ εἶδος, τὰ δ' ἄλλα μὴ εἶδη· καίτοι οὕτως ἐν πάντα ἔσται.
Ὅτι μὲν οὖν ἔχει ^sτινὰ ἀπορίαν ^tτὰ περὶ τοὺς ^uὀρισμούς, ^v
καὶ διὰ τίν' αἰτίαν, εἴρηται. ^xΔιὸ καὶ ^yτὸ πάντ' ἀνάγειν
οὕτω καὶ ἀφαιρεῖν τὴν ὕλην ^zπερίεργον· ἓνια γὰρ ἴσως τόδ'
ἐν τῷδ' ἐστίν, ἢ ὡδὶ ταδὶ ἔχοντα. Καὶ ἡ παραβολὴ ἡ ἐπὶ ⁹
τοῦ ζῶου ἢ ἐν εἰώθει λέγειν Σωκράτης ὁ νεώτερος, οὐ καλῶς
ἔχει· ἀπάγει γὰρ ἀπὸ τοῦ ἀληθοῦς, καὶ ποιεῖ ὑπολαμβάνειν
ὥς ἐνδεχόμενον εἶναι τὸν ἄνθρωπον ἄνευ τῶν μερῶν, ὥσπερ
ἄνευ τοῦ χαλκοῦ τὸν κύκλον. Τὸ δ' οὐχ ὁμοιον· αἰσθητὸν
γὰρ ^aτι τὸ ζῶον, καὶ ἄνευ κινήσεως οὐκ ἔστιν ὀρίσασθαι, διὸ

^b εἰ om. Ab. ^c οὐθὲν ante τοῦ om. E.T. ^d τοῦτον Ab. ^e τὸ om. S.
^f μέρη ταῦτα E.T. ^g ἄλλω T.Ab. ^h μὲν et mox πότε om. T. ⁱ καὶ
τοῦ] καὶ ἐπὶ τοῦ E.T. ^k πάντα καὶ ταῦτα Ab, ταῦτα πάντα T. ^l καὶ
χαλκός—ἀνδριάντος om. Hb. ^m τοῦ ἀνδριάντος Ab.Fb: ceteri κύκλου.
ⁿ πάντας S. ^o τὸ αὐτὸ Ab. ^p τὸ post καὶ om. Ab. ^q δὲ S. ^r οὐκέτι
Hb. ^s αὐτὸ ποιεῖν T. ^t ἀπορίαν τινὰ E.T. ^u τὰ om. T. ^v ἀρι-
θμούς Hb. ^x διὸ καὶ om. T. ^y τὸ om. Ab. ^z περὶ ἔργον T. ^a τι]
τι ἴσως E.T.

- 10 ^b οὐδ' ἄνευ τῶν μερῶν ἐχόντων πῶς. Οὐ γὰρ πάντως τοῦ ἀνθρώπου μέρος ^c ἡ χεὶρ, ἀλλ' ἡ δυναμένη τὸ ἔργον ἀποτελεῖν, ὥστε ἐμψυχος οὐσα· μὴ ἐμψυχος δὲ οὐ μέρος. Περὶ δὲ τὰ μαθηματικά, διὰ τί οὐκ εἰσὶ μέρη οἱ λόγοι τῶν λόγων; Οἶον
- 11 ^d τοῦ κύκλου τὰ ἡμικύκλια· οὐ γὰρ ἐστὶν αἰσθητὰ ταῦτα. ^e Ἡ οὐθέν διαφέρει; ^f Ἔσται γὰρ ὕλη ἐνίων καὶ μὴ αἰσθητῶν καὶ παντὸς ^g γὰρ ὕλη τίς ἐστὶν ὃ μὴ ἐστὶ τί ἦν εἶναι ^h καὶ εἶδος αὐτὸ καθ' αὐτὸ ἀλλὰ τόδε τι. ⁱ Κύκλου μὲν οὖν οὐκ ἔσται τοῦ καθόλου, τῶν δὲ καθ' ἕκαστα ἔσται μέρη ταῦτα, ὥσπερ εἶρηται πρότερον· ἔστι γὰρ ἡ ὕλη ἡ μὲν αἰσθητὴ ἡ δὲ
- 12 ^κ νοητή. Δῆλον δὲ ^λ καὶ ὅτι ἡ μὲν ψυχὴ οὐσία ἡ πρώτη, τὸ δὲ σῶμα ὕλη, ὃ δ' ἄνθρωπος ἡ τὸ ζῶον τὸ ἐξ ἀμφούιν ὡς καθόλου· Σωκράτης δὲ καὶ Κορίσκος, ^μ εἰ μὲν ^ν καὶ ἡ ψυχὴ ^ξ διττόν· οἱ μὲν γὰρ ὡς ψυχὴν, ^ο οἱ δ' ὡς τὸ σύνολον· εἰ δ' ἀπλῶς ἡ ψυχὴ ἦδε ^π καὶ σῶμα ^ρ τόδε, ὥσπερ ^σ τὸ καθόλου τε καὶ τὸ
- 13 καθ' ἕκαστον. Πότερον δ' ^τ ἔστι παρὰ τὴν ὕλην τῶν τοιούτων οὐσιῶν ^θ τις ἄλλη, καὶ δεῖ ^ι ζητεῖν οὐσίαν ^κ αὐτῶν ἑτέραν τινὰ οἶον ἄριθμούς ἢ τι τοιοῦτον, σκεπτέον ὕστερον. Τούτου γὰρ χάριν καὶ περὶ τῶν αἰσθητῶν οὐσιῶν πειρώμεθα διορίζειν, ^λ ἕπει τρόπον τινὰ τῆς φυσικῆς καὶ δευτέρας φιλοσοφίας ἔργον ἢ περὶ τὰς αἰσθητὰς οὐσίας θεωρία· οὐ γὰρ μόνον περὶ τῆς ὕλης δεῖ γνωρίζειν τὸν φυσικόν, ἀλλὰ καὶ τῆς κατὰ
- 14 τὸν λόγον, καὶ μᾶλλον. ^μ Ἐπὶ δὲ τῶν ὁρισμῶν πῶς μέρη τὰ ἐν τῷ λόγῳ, καὶ διὰ τί εἰς λόγος ὁ ὁρισμός (δῆλον γὰρ ὅτι τὸ πρᾶγμα ἓν, τὸ δὲ πρᾶγμα τινὶ ἓν, μέρη γε ἔχον) σκεπτέον ὕστερον.
- 15 Τί μὲν οὖν ἐστὶ τὸ τί ἦν εἶναι καὶ πῶς αὐτὸ καθ' αὐτό, ^ν καθόλου περὶ παντὸς εἶρηται, καὶ διὰ τί τῶν μὲν ^ξ ὁ λόγος

^b οὐδ' om. Ab. ^c ἡ ante χεὶρ om. Ab. ^d τοῦ add. Ab.Fb. ^e γὰρ ὕλη τίς ἐστὶν et καί—τι add. Ab. ^f κύκλου—καθόλου] τοῦ μὲν καθόλου κύκλου οὐκ ἔσται μέρη καθόλου Ab. ^g νοητή] οὐκ αἰσθητὴ T. ^h καὶ om. Ab.Fb. ⁱ εἰ om. T. ^k καὶ add. Ab.Fb. ^λ διττόν] σωκράτης διττόν Ab. ^μ οἱ δ'] ἡ δ' S.T. ^ν καὶ om. Ab. ^ο τόδε] τὰ δὲ Ab. P τὰ Ab. ^π ἔστι τι παρὰ E.T. ^ρ τις ante οὐσιῶν E.T, om. Fb. ^σ ζητεῖν τὴν οὐσίαν Ab. ^τ αὐτῶν om. Ab. ^θ ἀριθμός S. ^ι ἕπει] ἢ ἕπει Ab. ^κ ἐπὶ] εἰ Ab. ^λ μερισμῶν S. ^μ καθόλου om. S. ^ξ ὁ om. Ab.

^b ὁ τοῦ τί ἦν εἶναι ἔχει τὰ μόρια τοῦ ὀριζομένου, τῶν δ' οὐ, καὶ ὅτι ^c ἐν μὲν τῷ τῆς οὐσίας λόγῳ τὰ οὕτω μόρια ὡς ὕλη οὐκ ^d ἐνέσται. Οὐδὲ γὰρ ἔστιν ^e ἐκείνης μόρια τῆς οὐσίας ἀλλὰ τῆς ^f συνόλης· ταύτης ^g δὲ γ' ἔστι πως λόγος καὶ οὐκ ἔστιν. Μετὰ μὲν γὰρ τῆς ὕλης οὐκ ἔστιν (ἀόριστον γάρ), ¹⁶ κατὰ τὴν πρώτην δ' οὐσίαν ἔστιν, οἷον ἀνθρώπου ὁ τῆς ψυχῆς λόγος. Ἡ ^b οὐσία γὰρ ἐστὶ τὸ εἶδος τὸ ἐνόν, ἐξ οὗ καὶ τῆς ὕλης ἡ ⁱ σύννοδος λέγεται οὐσία, οἷον ἡ κοιλότης· ἐκ γὰρ ταύτης καὶ τῆς ῥινὸς σιμὴ ῥίς καὶ ἡ σιμότης ἐστί· ^k δις γὰρ ἐν τούτοις ^l ὑπάρξει ἡ ῥίς. Ἐν δὲ τῇ συνόλῳ οὐσία, οἷον ῥινὶ ¹⁷ σιμῇ ^m ἢ Καλλία, ⁿ ἐνέσται καὶ ἡ ὕλη. Καὶ ὅτι ^o τὸ τί ἦν ^p εἶναι ἕκαστον ἐπὶ τινῶν μὲν ταυτόν, ὥσπερ ἐπὶ τῶν πρώτων οὐσιῶν; Οἷον ^q καμπυλότης καὶ καμπυλότητι εἶναι, ^r εἰ πρώτη ἐστίν. Λέγω δὲ ^s πρώτην ἢ μὴ λέγεται ^t τῷ ἄλλο ἐν ἄλλῳ ¹⁸ εἶναι καὶ ὑποκειμένῳ ὡς ὕλη. Ὅσα δ' ὡς ὕλη ἢ ὡς συνειλημμένα τῇ ὕλῃ, οὐ ταυτό, οὐδὲ κατὰ συμβεβηκὸς ἔν, ^w οἷον ὁ Σωκράτης καὶ τὸ μουσικόν· ταῦτα γὰρ ^x ταῦτα ^y κατὰ συμβεβηκός.

Νῦν δὲ ^z λέγωμεν πρῶτον, ἐφ' ὅσον ἐν τοῖς ἀναλυτικοῖς ¹² περὶ ὀρισμοῦ ^a μὴ εἶρηται· ἡ γὰρ ἐν ἐκείνοις ἀπορία λεχθεῖσα πρὸ ἔργου τοῖς περὶ τῆς οὐσίας ^b ἐστὶ λόγοις. Λέγω δὲ ταύτην τὴν ἀπορίαν, διὰ τί ποτε ^c ἐν ^d ἐστὶν οὐ τὸν λόγον ὀρισμὸν εἶναι φαμέν, οἷον ^e τοῦ ἀνθρώπου τὸ ζῶον δέπουν· ^f ἔστω γὰρ οὗτος αὐτοῦ λόγος. Διὰ τί δὲ τοῦτο ἐν ἐστὶν ² ἀλλ' οὐ πολλά, ζῶον καὶ δέπουν; Ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ ἀνθρώπου καὶ λευκὸν πολλὰ μὲν ἐστὶν, ὅταν μὴ ὑπάρχη θατέρῳ θάτερον, ^g ἐν δέ, ὅταν ὑπάρχη καὶ πάθῃ τι τὸ ὑποκείμενον

^b ὁ om. F^b. ^c ἐν T. ^d ἐνεστιν S, omittis οὐδὲ—οὐκ ἔστιν. ^e ἐκεῖνα H^b. ^f συνόλος T, συνόδου F^b. ^g δὲ γ' δ' T. ^h γὰρ οὐσία E.T. ⁱ σύνολος E.T. ^k δις δ' A^b. ^l ὑπάρχει S. ^m ἢ om. T.A^b. ⁿ ἐν-εστί F^b. ^o τὸ τί om. A^b. ^p εἶναι καὶ ἕκαστον E. ^q καμπυλότης καὶ om. A^b. ^r εἰ] ἢ S.T.A^b. ^s πρῶτον ἢ A^b. ^t τὸ A^b. ^v ὡς τὰ συνειλημμένα A^b. ^w οἷον σωκράτης καὶ μουσικός A^b. ^x ταῦτα S, πάντα T. ^y κατὰ] καὶ κατὰ E.S. ^z λέγομεν T.H^b, λέγω F^b. ^a μὴ] μοι T, om. F^b. ^b λόγοις ἐστί A^b. ^c ἐν om. A^b. ^d ἐστὶν] ἐστὶ τὸ ὀριστὸν S.F^b. ^e τοῦ] ὁ τοῦ E.T. ^f ἔστω—δέπουν om. T.A^b. ^g ἐν] εἰ A^b.

ὁ ἄνθρωπος· ^h τότε γὰρ ἐν γίγνεται καὶ ἔστιν ὁ λευκὸς ἄν-
 3 θρωπος. Ἐνταῦθα δ' οὐ μετέχει θατέρου θάτερον· τὸ γὰρ
 γένος οὐ δοκεῖ μετέχειν τῶν διαφορῶν· ἅμα γὰρ ¹ ἂν τῶν
 ἐναντίων τὸ αὐτὸ μετεῖχεν· αἱ γὰρ διαφοραὶ ἐναντίαι, αἷς
 διαφέρει τὸ γένος. Εἰ δὲ καὶ μετέχει, ὁ αὐτὸς λόγος, εἴπερ
 εἰσὶν ^k αἱ διαφοραὶ πλείους, οἷον πεζόν, δίπουν, ἄπτερον.
 4 Διὰ τί γὰρ ταυθ' ἐν ἄλλ' οὐ πολλά; ¹ Οὐ γὰρ ὅτι ἐνυπάρ-
 χει· οὕτω μὲν γὰρ ἐξ ἀπάντων ἔσται ἐν. Δεῖ δέ γε ἐν εἶναι
 ὅσα ^m ἐν τῷ ὀρισμῷ· ὁ γὰρ ὀρισμὸς λόγος τίς ἐστιν εἰς καὶ
ⁿ οὐσίας, ^o ὥστ' ἐνός τινος δεῖ αὐτὸν ρεῖναι λόγον· ^q καὶ γὰρ
 ἡ οὐσία ἐν τι καὶ τόδε τι σημαίνει, ὡς φαμέν. Δεῖ δ' ^r ἐπι-
 5 σκοπεῖν πρῶτον περὶ τῶν κατὰ τὰς διαιρέσεις ὀρισμῶν. Οὐ-
 θὲν γὰρ ἕτερόν ἐστιν ἐν τῷ ὀρισμῷ πλὴν τό ^s τε πρῶτον λε-
 γόμενον γένος ^t καὶ αἱ διαφοραί· τὰ δ' ἄλλα γένη ἐστὶ τό
 τε πρῶτον καὶ μετὰ ^v τούτου αἱ συλλαμβανόμεναι διαφοραί,
 οἷον τὸ πρῶτον ζῶον, τὸ δ' ἐχόμενον ζῶον δίπουν, καὶ πάλιν
 ζῶον δίπουν ἄπτερον· ὁμοίως δὲ ^w καὶ διὰ πλειόνων λέγεται.
 6 Ὅλως δ' οὐθὲν διαφέρει διὰ πολλῶν ἢ ^x δι' ὀλίγων λέγεσθαι,
 ὥστ' οὐδὲ δι' ὀλίγων ἢ διὰ δυοῖν· τοῖν δυοῖν δὲ τὸ μὲν δια-
 φορὰ τὸ δὲ γένος, οἷον ^y τοῦ ζῶον δίπουν τὸ μὲν ζῶον γένος,
 7 διαφορὰ δὲ θάτερον. Εἰ οὖν τὸ γένος ἀπλῶς μὴ ἐστὶ παρὰ
 τὰ ὡς γένους εἶδη, ἢ εἰ ἐστὶ μὲν ὡς ὕλη δ' ἐστίν (ἡ μὲν γὰρ
 φωνὴ γένος καὶ ὕλη, αἱ δὲ διαφοραὶ τὰ εἶδη καὶ τὰ στοιχεῖα
^z ἐκ ταύτης ποιοῦσιν), φανερόν ὅτι ^a ὁ ὀρισμὸς ἐστὶν ὁ ἐκ
 8 τῶν διαφορῶν λόγος. Ἀλλὰ μὴν καὶ δεῖ γε διαιρεῖσθαι τὴν
 τῆς διαφορᾶς διαφοράν, οἷον ^b ζῶου διαφορὰ τὸ ὑπόπουν
 πάλιν τοῦ ζῶου τοῦ ὑπόποδος τὴν διαφορὰν δεῖ ^c εἰδέναι ἢ
 ὑπόπουν. Ὡστ' οὐ λεκτέον τοῦ ὑπόποδος τὸ μὲν πτερυγόν

^h τοῦτο S. ⁱ ἂν om. Ab. ^k αἱ om. E. ^l οὐ γὰρ ὅτι ἐνυπάρχει
 om. S. ^m ἐν E.T. ⁿ οὐσία E.T. ^o ὥσπερ S. ^p λόγον εἶναι S.T.
^q καὶ] εἰ Ab. ^r σκοπεῖν Fb. ^s τε om. Ab. ^t καὶ διαφοραὶ Ab, καὶ ἡ
 διαφορὰ Fb. et γρ. E. ^v τοῦτο S. ^w καὶ ἐάν Ab. ^x δι' priorem
 om. Ab. ^y τοῦ] τὸ E.T. ^z ἐκ] δ' ἐκ E. ^a ὁ post ὅτι om. T.
^b ζῶω T. ^c εἶναι Ab.

τὸ δὲ ἄπτερον, ἐάν^d περ ^eλέγη καλῶς, ἀλλὰ διὰ τὸ ἄδυνατεῖν ποιήσει τοῦτο· ἀλλ' ^εἢ τὸ μὲν σχιζόπουν τὸ δ' ἄσχιστον· αὐται γὰρ διαφοραὶ ποδός· ἡ γὰρ σχιζοποδία ποδότης τις. Καὶ οὕτως αἰεὶ βούλεται βαδίζειν ἕως ἂν ἔλθῃ εἰς τὰ ἀδιά-9 φορα. Τότε δ' ἔσονται τοσαῦτα εἶδη ποδὸς ὅσαι περ αἱ διαφοραί, καὶ τὰ ὑπόποδα ζῶα ἴσα ταῖς διαφοραῖς. Εἰ δὴ ταῦτα οὕτως ἔχει, φανερόν ὅτι ἡ τελευταία διαφορὰ ἡ οὐσία τοῦ πράγματος ἔσται καὶ ^h ὁ ὀρισμός, εἴπερ μὴ δεῖ πολλάκις ⁱ ταῦτά λέγειν ἐν τοῖς ὅροις· περίεργον γάρ. Συμβαίνει δέ ¹⁰ γε τοῦτο· ὅταν γὰρ εἴπῃ ζῶον ὑπόπουν δίπουν, οὐθὲν ἄλλο εἴρηκεν ^k ἢ ζῶον ^l πόδας ^m ἔχον, δύο πόδας ἔχον· κἂν τοῦτο διαιρῇ τῇ οἰκείᾳ διαιρέσει, πλεονάκεις ἐρεῖ καὶ ἰσάκεις ταῖς διαφοραῖς. Ἐὰν μὲν δὴ διαφορᾶς διαφορὰ ⁿ γίγνηται, μία ¹¹ ἔσται ἡ τελευταία τὸ εἶδος καὶ ἡ οὐσία· ἐὰν δὲ κατὰ συμβεβηκός, οἷον εἰ ^o διαιροῖ τοῦ ὑπόποδος τὸ μὲν λευκὸν τὸ δὲ μέλαν, ^p τοσαῦται ὅσαι ἂν αἱ τομαὶ ᾧσιν. Ὡστε φανερόν ὅτι ὁ ὀρισμὸς λόγος ἐστὶν ὁ ἐκ τῶν διαφορῶν, καὶ τούτων τῆς τελευταίας κατὰ γε τὸ ὀρθόν. Δῆλον ^q δ' ἂν εἴη, εἴ τις ¹² μετατάξειε τοὺς τοιοῦτους ὀρισμούς, οἷον τὸν τοῦ ἀνθρώπου, ^r λέγων ζῶον δίπουν ὑπόπουν· περίεργον γὰρ τὸ ὑπόπουν εἰρημένου τοῦ δίποδος. Τάξις δ' οὐκ ἔστιν ἐν τῇ οὐσίᾳ· πῶς γὰρ δεῖ νοῆσαι τὸ μὲν ὕστερον τὸ δὲ πρότερον; Περὶ μὲν οὖν τῶν κατὰ τὰς διαιρέσεις ὀρισμῶν τοσαῦτα εἰρήσθω ^s τὴν πρώτην, ποιοὶ τινές εἰσιν.

Ἐπεὶ ^t δὲ περὶ τῆς οὐσίας ^v ἡ σκέψις ἐστὶ, πάλιν ἐπανελ- ¹³ θωμεν. Λέγεται δ' ὥσπερ τὸ ὑποκείμενον οὐσία εἶναι καὶ τὸ τί ἦν εἶναι, καὶ τὸ ἐκ τούτων καὶ τὸ καθόλου. Περὶ μὲν οὖν τοῖν δυοῖν εἴρηται· καὶ γὰρ περὶ τοῦ τί ἦν εἶναι καὶ τοῦ ὑποκειμένου, ὅτι διχῶς ὑπόκειται, ^w ἢ τόδε τι ὄν, ὥσπερ τὸ ζῶον

^d περ om. S. ^e λέγεται S.T. ^f δυνατεῖν A^b, ἀδύνατον S. ^ε ἢ A^b, εἰ ceteri. ^h ὁ om. T. ⁱ τὸ αὐτὸ F^b, om. T. ^k ἢ] εἰ μὴ A^b. ^l πόδας post ζῶον om. E.T. ^m ἔχον alterum ante δύο S, om. T. ⁿ γίγνεται S, γένεται T.F^b. ^o διαιρεῖ S.A^b. ^p τοσαῦτα A^b. ^q δ' om. T. ^r λόγον S. ^s τὴν πρώτην om. F^b. ^t δὴ F^b. ^v ἐστὶν ἡ σκέψις T. ^w ἢ om. A^b.

2 τοῖς πάθεσιν, ἢ ὡς ^z ἡ ὕλη τῇ ἐντελεχείᾳ. Δοκεῖ δὲ καὶ τὸ
 καθόλου αἰτιὸν τισιν εἶναι μάλιστα, καὶ εἶναι Ἰαρχὴ τὸ κα-
 θόλου· διὸ ἐπέλθωμεν καὶ περὶ τούτου. ^uΕἰκοι γὰρ ἀδύ-
 νατον ^z εἶναι οὐσίαν εἶναι ὁτιοῦν τῶν καθόλου λεγομένων.
 Πρώτη μὲν ^a γὰρ ^b οὐσία ἴδιος ἐκάστω ^c ἢ οὐχ ὑπάρχει ἄλλω,
 τὸ δὲ καθόλου κοινόν· τοῦτο γὰρ λέγεται καθόλου ὁ πλεί-
 3 οισιν ὑπάρχειν πέφυκεν. Τίνος οὖν οὐσία τοῦτ' ἔσται; ^uἩ
 γὰρ ^d ἀπάντων ἢ οὐθενός. ^d Ἀπάντων δ' οὐχ οἶόν τε· ἐνός
^e δ' εἰ ἔσται, καὶ τὰλλα τοῦτ' ἔσται· ὦν γὰρ μία ἡ οὐσία,
 καὶ τὸ τί ἦν εἶναι ἐν καὶ αὐτὰ ἐν. ^uΕτι οὐσία λέγεται τὸ
 μὴ καθ' ὑποκειμένου, τὸ δὲ καθόλου καθ' ὑποκειμένου τινὸς
 λέγεται αἰεί. Ἀλλ' ἄρα οὕτω μὲν οὐκ ἐνδέχεται ὡς τὸ τί ἦν
 εἶναι, ἐν ^e τούτῳ δὲ ^h ἐνυπάρχειν, οἶον ⁱ τὸ ζῶον ἐν τῷ ἀν-
 4 θρώπῳ καὶ ἵππῳ. Οὐκοῦν δῆλον ὅτι ^k ἔστι τις αὐτοῦ λόγος.
 Διαφέρει δ' οὐθὲν οὐδ' εἰ μὴ πάντων λόγος ἐστὶ τῶν ἐν τῇ
 οὐσίᾳ· οὐθὲν γὰρ ἦττον οὐσία τοῦτ' ἔσται τινός, ὡς ὁ ἄν-
 θρωπος τοῦ ἀνθρώπου ἐν ^φ ὑπάρχει. ^uΩστε τὸ αὐτὸ συμ-
 βήσεται πάλιν· ἔσται γὰρ οὐσία ἐκείνου οὐσία, οἶον τὸ ζῶον
 5 ἐν ¹ ^φ ὡς ἴδιον ὑπάρχει. ^uΕτι δὲ καὶ ἀδύνατον καὶ ἄτοπον
^m τὸ τόδε ⁿ καὶ οὐσίαν, εἰ ἔστιν ἐκ τινων, μὴ ἐξ οὐσιῶν εἶναι
 μηδ' ἐκ τοῦ τόδε τι, ἀλλ' ^o ἐκ ποιού· πρότερον γὰρ ἔσται μὴ
 Ροὐσία τε καὶ τὸ ποιὸν οὐσίας τε καὶ ^q τοῦ τόδε. ^uΟπερ ἀδύ-
 νατον· οὔτε λόγῳ γὰρ οὔτε χρόνῳ οὔτε γενέσει οἶόν τε τὰ
 6 πάθη τῆς οὐσίας εἶναι πρότερα· ἔσται ^r γὰρ χωριστά. ^uΕτι
 τῷ ^s Σωκράτει ^t οὐσία ἐνυπάρξει οὐσία, ὥστε δυοῖν ἔσται ^v οὐ-
 σία. ^w Ὅλως δὲ συμβαίνει, εἰ ἔστιν οὐσία ὁ ἄνθρωπος καὶ

^x ἢ om. S.T. ^y ἀρχὴ S. ^z εἶναι prius om. A^b, alterum T. ^a γὰρ] γὰρ ἢ S.A^b. ^b οὐσία ἢ ἐκάστου ἴδιος ἐκάστου E. et omisso ἢ S, οὐσία ἢ ἐκάστου T. ^c ἢ οὐχ ὑπάρχει ἄλλο T. ^d utrobique πάντων E.S.T. ^e γρ. δὴ ἐστὶ E. ^f post ἔσται S. ἢ γὰρ παντός ἢ οὐθενός. ^g τούτῳ] αὐτῷ E.S.T., γρ. καὶ ἐν αὐτοῖς ἦτοι τοῖς ὑποκειμένοις E. inter versus. ^h ἐνυπάρχει S. ⁱ τὸ ζῶον om. T. ^k ἔσται S. ¹ ^φ] ὡς εἶδει T.A^b. ^m τὸ τόδε] τότε δὲ T. ⁿ καὶ τὴν οὐσίαν F^b. ^o ἐκ τοῦ ποιού T. Ρ οὐσία τε] οὐσία δὲ T. τε om. A^b. ^q τοῦτο δὲ A^b. ^r γὰρ καὶ χωριστά A^b. ^s σωκράτη T. ^t οὐσία om. E.A^b, post οὐσία ponit T. ^v οὐσία T. ^w ἄλλως H.A^b.

δσα οὕτω λέγεται, μηθὲν τῶν ἐν τῷ λόγῳ εἶναι μηθενὸς οὐσίαν, μηδὲ χωρὶς ὑπάρχειν αὐτῶν μηδ' ^z ἐν ἄλλῳ, λέγω δ' οἶον οὐκ εἶναι τι ζῶον παρὰ τὰ τινά, οὐδ' ἄλλο τῶν ἐν τοῖς ὕλοις ^γ τοῖς οὐθέν. Ἐκ ^a τε δὴ τούτων θεωροῦσι φανερόν ὅτι οὐθέν ^γ τῶν καθόλου ὑπαρχόντων οὐσία ἐστί, καὶ ὅτι οὐθέν σημαίνει τῶν κοινῇ κατηγορουμένων ^b τόδε τι, ἀλλὰ τοιόνδε. Εἰ δὲ μή, ἄλλα τε πολλὰ συμβαίνει καὶ ὁ τρίτος ἄνθρωπος. Ἐτι ⁸ δὲ καὶ ᾧδε δῆλον. Ἀδύνατον ^c γὰρ οὐσίαν ἐξ οὐσιῶν εἶναι ἐνυπαρχουσῶν ^d ὡς ἐντελεχεία. ^e τὰ γὰρ δύο οὕτως ἐντελεχεία οὐδέποτε ἐν ἐντελεχείᾳ, ἀλλ' ἐὰν δυνάμει δύο ἦ, ἔσται ἓν, οἶον ^f ἡ διπλασία ἐκ δύο ἡμίσεων δυνάμει ^g γε· ἡ γὰρ ἐντελέχεια χωρίζει. Ὡστε ^h εἰ ἡ οὐσία ἓν, οὐκ ἔσται ἐξ οὐσιῶν ἐνυπαρχουσῶν, καὶ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον ⁱ ὃν λέγει Δημόκριτος ὀρθῶς· ἀδύνατον γὰρ εἶναι φησιν ἐκ δύο ἓν ἢ ἐξ ἐνὸς δύο γενέσθαι· τὰ γὰρ μεγέθη τὰ άτομα τὰς οὐσίας ποιεῖ. Ὁμοίως ^{io} τοίνυν ^k δῆλον ὅτι καὶ ^l ἐπ' ἀριθμοῦ ἔξει, εἴπερ ἐστὶν ^m ὁ ἀριθμὸς ⁿ σύνθεσις μονάδων, ὥσπερ λέγεται ὑπὸ τινων· ἡ γὰρ οὐχ ^o ἓν ^o ἡ δυνάς, ἡ οὐκ ^p ἔστι μονὰς ἐν αὐτῇ ἐντελεχείᾳ. Ἐχει ⁱⁱ δὲ τὸ συμβαῖνον ἀπορίαν. Εἰ γὰρ μήτε ἐκ τῶν καθόλου οἶον ^r εἶναι μηδεμίαν οὐσίαν ^q διὰ τὸ τοιόνδε ἀλλὰ μὴ τόδε τι σημαίνειν, μήτ' ἐξ οὐσιῶν ἐνδέχεται ἐντελεχεία εἶναι μηδεμίαν οὐσίαν ^r σύνθετον, ἀσύνθετον ἂν εἴη οὐσία πᾶσα, ὥστ' οὐδὲ λόγος ἂν εἴη οὐδεμιᾶς οὐσίας. Ἀλλὰ μὴν δοκεῖ ^γ γε ^{ia} ^a πᾶσι καὶ ἐλέχθη πάλαι ἡ μόνον ^t εἶναι οὐσίας ὅρον ἢ μάλιστα· νῦν δ' οὐδὲ ταύτης. Οὐθενὸς ἄρ' ἔσται ὀρισμός· ἡ τὸν τρόπον μὲν τινα ἔσται, τρόπον δὲ τινα οὐ. Δῆλον δ' ἔσται τὸ λεγόμενον ἐκ τῶν ὕστερον μᾶλλον.

Φανερόν δ' ἐξ αὐτῶν ^v τούτων τὸ συμβαῖνον καὶ τοῖς τὰς ¹⁴

^x ἐν] ἐν ἐν T.A^b. ^y λογικοῖς H^b. ^z οὐδὲν γάρ. ^z εκ A^b. ^a τε] δὲ T.
^b τόδε] τὸ τόδε F^b. ^c γὰρ om. A^b. F^b. H^b. ^d ὡς] οὕτως ὡς E.S.T.
^e τὰ—οὕτως ἐντελεχεία om. S. ^f ἡ] εἰ A^b. ^g γε] ἐν T. ^h εἰ om. E.
ⁱ δ T. ^k δῆλον ὅτι om. H^b. ^l ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ H^b. ^m ὁ om. A^b.
ⁿ σύνθεσις om. A^b. ^o ἡ] ἡ T. ^p ἔνεστι E.T. ^q διὰ τοσόνδε T.
^r σύνθετον om. E.S.T.H^b. ^a πᾶσα A^b. ^t οὐσίας εἶναι A^b. ^v τοῦτο F^b.

ιδέας λέγουσιν ^ω οὐσίας τε καὶ χωριστὰς εἶναι, καὶ ^ξ ἅμα ^γ τὸ εἶδος ἐκ τοῦ γένους ποιοῦσι καὶ τῶν διαφορῶν. Εἰ γὰρ ἐστὶ τὰ εἶδη καὶ τὸ ζῶον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ καὶ ἵππῳ, ἦτοι ἐν καὶ ² ταυτὸν τῷ ἀριθμῷ ἐστὶν ἢ ἕτερον. Τῷ ³ μὲν ^α γὰρ λόγῳ δῆλον ὅτι ἐν τὸν γὰρ αὐτὸν ^β διέξεισι λόγον ὁ λέγων ἐν ἑκατέρῳ. Εἰ οὖν ἐστὶ τις ἄνθρωπος ^ε αὐτὸς καθ' αὐτὸν ^δ τόδε τι ^ε καὶ κεχωρισμένον, ἀνάγκη καὶ ἐξ ὧν, οἷον τὸ ζῶον καὶ τὸ δίπουν, τόδε τι σημαίνειν καὶ εἶναι χωριστὰ καὶ οὐσίας· ὥστε ³ καὶ τὸ ζῶον. Εἰ μὲν οὖν τὸ αὐτὸ καὶ ^ε ἐν τὸ ἐν τῷ ἵππῳ ^ς καὶ τῷ ἀνθρώπῳ, ὥσπερ ^η σὺ σαρτῶ, ^ι πῶς ^κ τὸ ἐν ^λ ἐν τοῖς οὐσι χωρὶς ἐν ἔσται, καὶ διὰ τί οὐ καὶ ^μ χωρὶς αὐτοῦ ἔσται τὸ ζῶον ^ν τοῦτο; Ἐπειτα εἰ ^ο μὲν μεθέξει τοῦ δίποδος καὶ τοῦ πολύποδος, ἀδύνατόν τι συμβαίνει· τὰναντία γὰρ ἅμα ⁴ ὑπάρξει αὐτῷ ἐνὶ καὶ ^ρ τῷδέ τινι ὄντι. Εἰ δὲ μή, τίς ^q ὁ τρόπος ὅταν εἴπῃ ^ρ τις τὸ ζῶον εἶναι δίπουν ἢ ^ς πεζόν; Ἄλλ' ἴσως σύγκειται καὶ ἄπτεται ἢ μέμικται. Ἀλλὰ πάντα ἄτοπα. Ἄλλ' ἕτερον ἐν ἑκάστῳ. Οὐκοῦν ἄπειρα ὡς ἔπος εἰπεῖν ἔσται ὧν ἡ οὐσία ζῶον· οὐ ^τ γὰρ κατὰ συμβεβηκὸς ἐκ ζῶον ^υ ὁ ἄνθρωπος. Ἔτι πολλὰ ἔσται αὐτὸ ^ω τὸ ζῶον· οὐσία τε γὰρ τὸ ἐν ἑκάστῳ ζῶον· οὐ γὰρ κατ' ἄλλο λέγεται. Εἰ δὲ μή, ἐξ ἐκείνου ἔσται ὁ ἄνθρωπος καὶ γένος αὐτοῦ ἐκείνο. Καὶ ἔτι ^ξ ιδέαι ἅπαντα ἐξ ὧν ὁ ἄνθρωπος. Οὐκοῦν οὐκ ἄλλου μὲν ⁶ ιδέα ἔσται ἄλλου δ' οὐσία· ἀδύνατον γάρ. Αὐτὸ ἄρα ζῶον ^γ ἐν ^ζ ἑκαστον ἔσται τῶν ἐν τοῖς ζώοις. Ἔτι ἐκ τίνος ^α τοῦτο καὶ πῶς ἐξ αὐτοῦ ^β ζῶον; Ἡ πῶς οἷόν τε εἶναι ^ε τὸ ζῶον ^δ δ

^ω οὐσίας τε χωριστὰς Ab, χωριστὰς τε οὐσίας Fb. ^ξ ἅμα om. S. ^γ τὸ] καὶ τὸ E.T. ² μὲν om. S. ^α γὰρ om. Ab. ^β ὁ λέγων διέξεισι λόγον Ab. ^ε αὐτὸ καθ' αὐτὸ E.T. ^δ τόδε] καὶ τόδε Fb, τὸ τόδε S. ^ε καὶ post τι om. T.Fb, καὶ—τι om. S. ^ς ἐν τὸ add. Ab. ^η καὶ τῷ ἀνθρώπῳ add. Ab.Fb. ^ι σὺ σαρτῶ] αὐτὸς αὐτῷ Ab. ^κ πῶς om. Ab. ^λ τὸ ἐν add. Ab.Fb. ^μ ἐν χωρὶς οὐσιν E.T, ἐγχωρὶς οὐσιν S. ^ν χωρὶς αὐτοῦ] αὐτὸ Ab. ^ο τοῦτο] ἑαυτοῦ Ab. ^ρ μὲν μὴ μεθέξει T. ^ς τῷ δέοντι T. τινὶ add. Ab.Fb. ^q ὁ om. Ab. ^τ τις] τί Ab. ^υ post πεζόν Fb. ἢ ζῶον ἄπουν. ^φ γὰρ] καὶ S. ^ω ὁ om. Ab. ^ω τὸ post αὐτὸ om. T. ^ξ γρ. ιδέα E. ^γ ἐν add. Ab. ^ζ ἔσται ἑκαστον E.S. ^α τοῦτον E.S.T. ^β ζῶον E.S.T. in E. γρ. αὐτοζῶον. ^ε τὸ ζῶον] γρ. οὐσία E. ^δ δ om. Ab.

οὐσία, τοῦτο αὐτὸ παρ' αὐτὸ τὸ ζῶον; "Ετι ^εδ' ἐπὶ τῶν αἰσθητῶν ταῦτά τε συμβαίνει καὶ τούτων ἀτοπώτερα. Εἰ δὴ ἀδύνατον οὕτως ἔχειν, δῆλον ὅτι οὐκ ἔστιν ^ιεἶδη αὐτῶν οὕτως ὥς τινές φασιν.

Ἐπεὶ δ' ἡ οὐσία ἑτέρα τὸ τε σύνολον καὶ ὁ λόγος (λέγω **15** δ' ὅτι ^ε ἡ μὲν οὕτως ἐστὶν οὐσία σὺν τῇ ὕλῃ συνειλημμένος ὁ λόγος, ἡ δ' ὁ λόγος ^η ὅλως), ὅσαι μὲν οὖν οὕτω λέγονται, τούτων μὲν ^ι ἔστι φθορά· καὶ γὰρ γένεσις· τοῦ δὲ λόγου οὐκ ἔστιν οὕτως ^κ ὥστε φθείρεσθαι· ¹ οὐδὲ γὰρ γένεσις (οὐ γὰρ γίγνεται τὸ οἰκία εἶναι ἀλλὰ τὸ τῇδε τῇ οἰκία), ἀλλ' ἄνευ γενέσεως καὶ φθορᾶς εἰσὶ καὶ οὐκ εἰσὶν· δέδεικται γὰρ ὅτι οὐθεὶς ταῦτα γεννᾷ οὐδὲ ποιεῖ. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ τῶν οὐσιῶν ² τῶν αἰσθητῶν τῶν καθ' ἕκαστα ^μ οὐθ' ὀρισμὸς οὐτ' ἀπόδειξις ἐστίν, ὅτι ἔχουσιν ὕλην ἧς ἡ φύσις τοιαύτη ὥστ' ἐνδέχεσθαι καὶ εἶναι καὶ μὴ· διὸ φθαρτὰ πάντα τὰ καθ' ἕκαστα ² αὐτῶν. Εἰ οὖν ἡ ^{τ'} ἀπόδειξις τῶν ἀναγκαίων καὶ ὁ ὀρισμὸς ἐπιστή- **3** μονικός, καὶ οὐκ ἐνδέχεται, ὥσπερ οὐδ' ἐπιστήμην ^ο ὅτε μὲν ἐπιστήμην ὅτε δ' ἄγνοϊαν εἶναι, ἀλλὰ δόξα τὸ τοιοῦτόν ἐστιν, οὕτως οὐδ' ^ρ ἀπόδειξιν οὐδ' ὀρισμόν, ἀλλὰ δόξα ἐστὶ τοῦ ἐνδεχομένου ἄλλως ἔχειν, δῆλον ὅτι οὐκ ἂν εἴη αὐτῶν οὔτε ὀρισμὸς οὔτε ἀπόδειξις. Ἀδηλὰ τε γὰρ τὰ φθειρόμενα τοῖς **4** ἔχουσι τὴν ἐπιστήμην, ὅταν ἐκ τῆς αἰσθήσεως ¹ ἀπέλθῃ· καὶ σωζομένων ^ι τῶν λόγων ἐν τῇ ψυχῇ τῶν αὐτῶν οὐκ ἔσται οὔτε ὀρισμὸς ἔτι οὔτε ἀπόδειξις. Διὸ δεῖ τῶν πρὸς ὄρον, ὅταν τις ὀρίζηται τι τῶν καθ' ² ἕκαστα, μὴ ἀγνοεῖν ὅτι ⁴ αἰὲ ἀναιρεῖν ἔστιν· οὐ γὰρ ἐνδέχεται ὀρίσασθαι. Οὐδὲ ^ν δὴ ιδέαν **5** οὐδεμίαν ἔστιν ^ω ὀρίσασθαι· τῶν γὰρ καθ' ἕκαστον ἡ ιδέα, ὥς φασί, καὶ χωριστή. Ἀναγκαῖον δ' ² ἐξ ὀνομάτων εἶναι τὸν λόγον. Ὀνομα δ' οὐ ποιήσει ὁ ὀριζόμενος· ἄγνωστον

^ε δ'] δὲ καὶ T. ^ι ιδέα E.T. ^ε ἡ] εἰ F^b. ^η ὅλως om. A^b. ^ι ἔστι καὶ φθορά A^b. ^κ ὥστε om. S. ¹ οὐδὲν E, οὐ A^b. ^μ οὐτ' ὀρισμὸς T. ² αὐτῶν om. H^b. ^ο ὅτε μὲν ἐπιστήμην om. A^b. ^ρ ἀπόδειξις οὐδ' ὀρισμὸς A^b. F^b. ^ι ἀπέλθῃ T. ^ι τῶν ἐν τῇ ψυχῇ λόγων αὐτῶν T. ² ἕκαστον E.A^b. ⁴ αἰὲ om. E. ^ν δεῖ T. ^ω ὀρίσασθαι] ἀναιρεῖν F^b. ² ἐξ ὧν ὀνομάτων T.

· γὰρ ἔσται. Τὰ δὲ κείμενα κοινὰ πᾶσιν. Ἀνάγκη ἄρα ὑπάρχειν ὡς καὶ ἄλλω ταῦτα· οἷον εἴ τις σέ ὀρίσαιτο, ζῶν ἐρεῖ ὁ ἰσχνὸν ἢ λευκὸν ἢ ἕτερόν τι ὃ καὶ ἄλλω ὑπάρξει. Εἰ δέ τις φαίη μηθὲν κωλύειν χωρὶς μὲν πάντα πολλοῖς, ἅμα δὲ μόνῳ τούτῳ ὑπάρχειν, ἁλεκτέον πρῶτον μὲν ὅτι καὶ ἄμφοιν, οἷον τὸ ζῶν δίπουν τῷ ζῳῷ καὶ τῷ δίποδι. Καὶ τοῦτο ἐπὶ μὲν τῶν αἰδίων καὶ βανάγκη εἶναι, πρότερά γ' ὄντα καὶ μέρη γ τοῦ συνθέτου. Ἀλλὰ μὴν καὶ χωριστά, εἴπερ τὸ ἄνθρωπος χωριστόν· ἢ γὰρ οὐθὲν ἢ ἄμφω. Εἰ μὲν οὖν μηθὲν, οὐκ ἔσται τὸ ἰγένος παρὰ τὰ εἶδη· εἰ δ' ἔσται, καὶ ἡ διαφορά. Εἰθ' ὅτι πρότερα τῷ εἶναι ταῦτα δὲ οὐκ ἀνταναιρεῖται. 8^k Ἐπειτα δὲ εἰ ἐξ ἰδεῶν αἱ ιδέαι (ἀσυνθετώτερα γὰρ τὰ ἐξ ὧν), ἔτι ἐπὶ πολλῶν δεήσει κακεῖνα κατηγορεῖσθαι ἐξ ὧν ἢ ιδέα, οἷον τὸ ζῶν καὶ τὸ δίπουν. Εἰ δὲ μή, πῶς γνωρισθήσεται; Ἔσται γὰρ ιδέα τις ἣν ἀδύνατον ἐπὶ πλειόνων κατηγορεῖσθαι ἢ ἐνός. Οὐ δοκεῖ δέ, ἀλλὰ πᾶσα ιδέα εἶναι με- 9 θεκτή. Ὡς περ οὖν εἴρηται, λανθάνει ὅτι ἀδύνατον ὀρίσασθαι ἐν τοῖς αἰδίοις, μάλιστα δὲ ὅσα μοναχά, οἷον ἥλιος ἢ σελήνη. Οὐ μόνον γὰρ διαμαρτάνουσι τῷ προστιθέναι τοιαῦτα ὧν ἀφαιρουμένων ἔτι ἔσται ἥλιος, ὥς περ τὸ περὶ γῆν ἰὸν ἢ νυκτικρυφές. Ἄν γὰρ στή ἢ φανῇ, οὐκέτι ἔσται ἥλιος· ἀλλ' ἄτοπον εἰ μή· ὁ γὰρ ἥλιος οὐσίαν τινὰ 10 σημαίνει. Ἔτι ὅσα ἐπ' ἄλλου ἐνδέχεται, οἷον εἰς ἕτερος γένηται τοιοῦτος, δῆλον ὅτι ἥλιος ἔσται. Κοινὸς ἄρα ὁ λόγος. Ἀλλ' ἦν τῶν καθ' ἕκαστα ὁ ἥλιος, ὥς περ Κλέων ἢ Σωκράτης, ἐπεὶ διὰ τί οὐδεὶς ὄρον ἐκφέρει αὐτῶν ιδέας; Γένοιτο γὰρ ἂν δῆλον πειρωμένων ὅτι ἀληθὲς τὸ νῦν εἰρημένον.

γ καὶ ἄλλως τοιαῦτα S, om. T. z οἷον Ab. et γρ. E: ceteri καὶ. a σέ om. Fb. Hb. b ὀρίσαι τὸ T. c ὑπάρχει T. Ab. d ἁλεκτέον add. Ab. Fb. et γρ. E. e ὅτι καὶ] ὅτι τὸ Ab. f καὶ post αἰδίων om. Fb. g ἀνάγκη γε εἶναι E. T. h συντεθέντος S. i γένος] [ῶν Fb. k ἔπειτα] ἔτι γρ. E. l δέ om. Ab. m κατηγορεῖσθαι T. n πᾶσιν S. o ἀδύνατον ἐστὶν ὀρίσασθαι Fb. p ἢ] καὶ T. q post σελήνη Fb. ἢ γῆ. r γὰρ] δέ δὴ E. s ἀμαρτάνουσι E. Fb. t τὰ τοιαῦτα T. v περὶ] ὑπὸ Hb. w γῆ-μιον νυκτικρυφές T. x ἂν γὰρ στή] ἂν γὰρ δέ στή T, ἄνδρες τῇ E. y ἢ] ἢ αἰεί Hb. z ἔσται om. T. a ὄρον S.

Φανερόν δ' ὅτι ^b καὶ τῶν δοκουσῶν ^c εἶναι οὐσιῶν αἱ πλεῖ- 16
 σται δυνάμεις εἰσὶ, τὰ τε μόρια τῶν ζώων· οὐθὲν γὰρ κεχω-
 ρισμένον αὐτῶν ἐστίν· ὅταν δὲ χωρισθῇ, καὶ τότε ὄντα ὡς
 ὕλη πάντα, καὶ γῆ καὶ πῦρ καὶ ἀήρ· οὐθὲν γὰρ αὐτῶν ἐν
 ἐστίν, ἀλλ' οἶον ^d ὅ ^e ὁρρὸς πρὶν ἢ πεφθῇ καὶ γένηται τι ἐξ
 αὐτῶν ἐν. Μάλιστα δ' ἂν τις τὰ τῶν ἐμψύχων ὑπολάβοι ^a
 μόρια καὶ τὰ τῆς ψυχῆς πάρεγγυς ἅμφω γίγνεσθαι, ὄντα
 καὶ ἐντελεχεία καὶ δυνάμει, τῷ ἀρχὰς ἔχειν κινήσεως ἀπό
 τινος ἐν ταῖς καμπαῖς· διὸ ἔνια ζῶα διαιρούμενα ζῇ. Ἀλλ'
 ὁμως δυνάμει πάντ' ἐσται, ὅταν ἢ ἐν καὶ συνεχὲς φύσει, ἀλλὰ
 μὴ βία ἢ ^f καὶ συμφύσει· τὸ γὰρ τοιοῦτον πῆρωσις. ^g Ἐπεὶ ^h
 δὲ τὸ ἐν λέγεται ὥσπερ καὶ τὸ ὄν, καὶ ^h ἡ οὐσία ἡ τοῦ ἐνὸς
 μία καὶ ὦν μία ἀριθμῷ ἐν ἀριθμῷ, φανερόν ὅτι οὔτε τὸ ἐν
 οὔτε τὸ ὄν ἐνδέχεται οὐσίαν εἶναι τῶν πραγμάτων, ὥσπερ
 οὐδὲ τὸ στοιχεῖον εἶναι ⁱ ἢ ἀρχῇ· ἀλλὰ ζητοῦμεν τίς οὖν ἢ
 ἀρχή, ἵνα εἰς ^k γνωριμώτερον ^l ἀναγάγωμεν. Μᾶλλον μὲν ⁴
 οὖν τούτων οὐσία τὸ ὄν καὶ ἐν ἢ ἢ τε ἀρχή καὶ τὸ στοιχεῖον
 καὶ τὸ αἷτιον, οὔπω δὲ οὐδὲ ταῦτα, εἴπερ μὴδ' ἄλλο κοινὸν
 μὴθὲν οὐσία· οὐδενὶ γὰρ ὑπάρχει ἡ οὐσία ἀλλ' ^m ἢ ⁿ αὐτῇ τε
 καὶ τῷ ἔχοντι αὐτήν, οὐ ἐστὶν οὐσία. ^o Ἐτι τὸ ^p ἐν πολ- 5
 λαχῇ οὐκ ἂν εἴη ἅμα, τὸ δὲ κοινὸν ἅμα πολλαχῇ ὑπάρχει·
^q ὥστε δηλὸν ὅτι οὐθὲν τῶν καθόλου ὑπάρχει παρὰ τὰ καθ'
 ἕκαστα ^r χωρὶς, ἀλλ' οἱ τὰ εἶδη λέγοντες ^s εἶναι τῇ μὲν ὀρθῶς
 λέγουσι χωρίζοντες αὐτά, εἴπερ οὐσίαι εἰσὶ, τῇ δ' οὐκ ὀρθῶς,
 ὅτι τὸ ἐν ἐπὶ πολλῶν εἶδος λέγουσιν. Αἷτιον δ' ὅτι οὐκ ⁶
 ἔχουσιν ἀποδοῦναι τίνες αἱ τοιαῦται οὐσίαι αἱ ἄφθαρτοι
^t παρὰ τὰς καθ' ἕκαστα καὶ αἰσθητάς. ^v Ποιοῦσιν οὖν τὰς
 αὐτὰς τῷ εἶδει τοῖς φθαρτοῖς (^w ταύτας γὰρ ^x ἴσμεν), αὐτο-

^b καὶ ἐκ τῶν S. ^c οὐσιῶν εἶναι E.T. ^d ὅ add. Ab. ^e ὁρρὸς Fb. et
 γρ. E: ceteri σωρὸς. ^f καὶ add. Ab. ^g ἐπειδὴ Fb. ^h ἢ post καὶ
 om. Fb. ⁱ ἢ ἀρχῇ E.T. ^k γνωριμώτερα S, γνωριμωτέραν T.Ab. ^l ἀνά-
 γωμεν T. ^m ἢ add. Ab.Fb.Hb. ⁿ αὐτῇ] αὐτή T. ^o ἔτι] ἔτι εἰ T.
^p ἐν] ὄν Ab. ^q ὥστε—ὑπάρχει om. T. ^r χωρὶς om. Ab. ^s εἶναι
 add. Ab.Fb. ^t παρὰ] πρὸς T. ^v ποιοῦντες τὰς Ab. ^w ταῦτα S, τὰς
 αὐτὰς τὸ μὲν Ab. ^x ἴσμεν om. Ab.

άνθρωπον ὕκαὶ αὐτοῖππον, προστιθέντες τοῖς αἰσθητοῖς τὸ
 7 ῥῆμα τὸ αὐτό. Καίτοι κἀν ^z εἰ μὴ ἐωράκειμεν τὰ ἄστρα,
^a οὐθὲν ἂν ^b ἦττον οἶμαι ἦσαν οὐσίαι αἰδίοι παρ' ^c ἃς ἡμεῖς
^d ᾔδεμεν ὥστε καὶ νῦν εἰ μὴ ^e ἔχοιμεν τίνες εἰσίν, ἀλλ' εἶναι
^f γέ τινας ἴσως ἀναγκαῖον. Ὅτι μὲν οὖν οὔτε τῶν καθόλου
 λεγομένων οὐθὲν οὐσία, οὔτ' ἐστὶν οὐσία οὐδεμία ἐξ οὐσιῶν,
 δῆλον.

- 17 Τί δὲ χρὴ λέγειν καὶ ὁποῖόν τι τὴν οὐσίαν, πάλιν ἄλλην
^g οἶον ἀρχὴν ποιησάμενοι ^h λέγωμεν ἴσως γὰρ ἐκ τούτων
 ἔσται δῆλον καὶ περὶ ἐκείνης τῆς οὐσίας ἥτις ἐστὶ κεχω-
 ρισμένη τῶν αἰσθητῶν οὐσιῶν. Ἐπεὶ οὖν ἡ ⁱ οὐσία ἀρχὴ
 καὶ αἰτία τις ἐστίν, ἐντεῦθεν μετιτέον. Ζητεῖται δὲ τὸ διὰ τί
^k αἰεὶ οὕτως, διὰ τί ^l ἄλλο ἄλλῃ τινὶ ὑπάρχει. Τὸ γὰρ ζη-
 τεῖν ^m διὰ τί ὁ ⁿ μουσικὸς ἄνθρωπος ἄνθρωπος μουσικὸς ἐστίν,
 ἥτοι ἐστὶ τὸ εἰρημένον ζητεῖν διὰ τί ὁ ἄνθρωπος μουσικὸς
 ἐστίν, ἢ ἄλλο. Τὸ μὲν οὖν διὰ τί αὐτό ἐστίν αὐτό, οὐθὲν
 ἐστὶ ζητεῖν. Δεῖ γὰρ τὸ ὅτι καὶ τὸ εἶναι ὑπάρχειν δῆλα
^o ὄντα, λέγω δ' οἶον ὅτι ἡ σελήνη ἐκλείπει. Ὅ Αὐτὸ δὲ ὅτι
^p αὐτό, εἰς λόγος καὶ μία ^q αἰτία ἐπὶ πάντων, διὰ τί ὁ ἄν-
 θρωπος ἄνθρωπος ἢ ^r ὁ μουσικὸς μουσικὸς πλὴν εἴ τις λέγοι
 ὅτι ἀδιαίρετον πρὸς αὐτὸ ἕκαστον τοῦτο δ' ἦν τὸ ^s ἐν εἶναι.
 Ἀλλὰ τοῦτο κοινόν τε κατὰ πάντων ^t καὶ σύντομον. Ζητή-
^u σιαι δ' ἂν τις διὰ τί ^v ὁ ἄνθρωπος ἐστὶ ζῶον τοιονδί. Τοῦτο
 μὲν τοίνυν δῆλον ὅτι οὐ ζητεῖ ^w διὰ τί ^x ὅς ἐστιν ἄνθρωπος
 ἄνθρωπος ἐστίν. Ὑ Τὶ ἄρα κατὰ τινος ζητεῖ διὰ τί ὑπάρχει.
 Ὅτι δ' ὑπάρχει, δεῖ δῆλον εἶναι· εἰ γὰρ μὴ οὕτως, οὐθὲν
 ζητεῖ. Οἶον διὰ τί βροντᾷ; ^z Διότι ψόφος γίγνεται ἐν
 τοῖς νέφεσιν· ἄλλο γὰρ οὕτως κατ' ἄλλου ἐστὶ τὸ ζητού-

ὕ καὶ] τὸ δὲ Α^b. ^z εἰ om. T. ^a οὐδ' T. ^b οἶμαι ἦττον S.
 c d Α^b. ^d εἶδμεν T. ^e ἔχομεν E.T. ^f γέ] τε Α^b, om. T. ^g οἶον
 om. F^b. ^h λέγωμεν S. ⁱ οὐσία καὶ ἀρχὴ καὶ Η^b. ^k αἰεὶ om. Α^b, F^b.
^l ἄλλο] ἄλλο τι E.T. ^m διὰ] καὶ διὰ T. ⁿ μουσικὸς ἄνθρωπος E.S.
^o αὐτοῦ E.S.T. ^p αὐτοῦ S. ^q αἰτία om. F^b. ^r ὁ μουσικὸς om. Α^b.
^s ἐν] ἐν E.S.T. ^t καὶ τὸ σύντομον T. ^v ὁ om. Α^b. ^w διὰ τί
 om. Α^b. ^x ὅς ἐστιν] ὅστις T. ^y τί] τὸ S. ^z διατί Α^b, F^b.

μενον. Καὶ διὰ τί ^αταδί, οἶον ^βπλίνθοι καὶ λίθοι, οἰκία ^ς ἐστίν; Φανερόν τοίνυν ὅτι ζητεῖ τὸ αἷτιον· τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ τί ἦν εἶναι, ὡς εἰπεῖν λογικῶς. ^ςΟ ἐπ' ἐνίων μὲν ^δἐστὶ τίνος ἕνεκα, οἶον ἴσως ἐπ' οἰκίας ἢ κλίνης, ἐπ' ἐνίων δὲ τί ἐκίνησε πρῶτον· αἷτιον γὰρ καὶ τοῦτο. Ἀλλὰ τὸ μὲν τοιοῦτον αἷτιον ἐπὶ τοῦ γίνεσθαι ζητεῖται καὶ φθείρεσθαι, θάτερον δὲ καὶ ἐπὶ ^ετοῦ εἶναι. Δανθάνει δὲ μάλιστα ^ιτὸ ζη-
τούμενον ἐν τοῖς μὴ ^ςκαταλλήλως λεγομένοις. Οἶον ἄνθρωπος ^ητί ἐστὶ ^ιζητεῖται διὰ τὸ ἀπλῶς λέγεσθαι, ἀλλὰ μὴ διορίζειν ὅτι τάδε ^κἢ τόδε. Ἀλλὰ δεῖ ^ιδιαρθρώσαντας ζητεῖν· εἰ δὲ μὴ, κοινὸν τοῦ μὴθὲν ζητεῖν ^μκαὶ τοῦ ζητεῖν τι γίγνεται. Ἐπεὶ δὲ δεῖ ἔχειν τε καὶ ὑπάρχειν τὸ εἶναι, δηλον ^νδὴ ὅτι τὴν ὕλην ^οζητεῖ διὰ τί ἐστίν· οἶον οἰκία ^ρταδί ^ςδιὰ τί; Ὅτι ὑπάρχει ταδί, ^ιὅ ἦν οἰκία εἶναι. Καὶ ἄνθρωπος ^ςὁδὶ, ἢ τὸ σῶμα ^ιτοῦτο τοδὶ ἔχον. Ὡς τε τὸ αἷτιον ζητεῖται τῆς ὕλης· τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ εἶδος ^φτί ἐστίν· τοῦτο δ' ἡ οὐσία. ^νΦανερόν τοίνυν ὅτι ἐπὶ τῶν ἀπλῶν οὐκ ἔστι ζήτησις οὐδὲ δίδαξις, ἀλλ' ἕτερος τρόπος τῆς ζητήσεως τῶν τοιούτων. Ἐπεὶ δὲ ^ωτὸ ἐκ τίνος σύνθετον οὕτως ^ςὥστε ἐν εἶναι τὸ πᾶν, ^ςἀλλὰ μὴ ὡς σωρὸς ἀλλ' ὡς ἡ συλλαβή, ἡ ^ςδὲ συλλαβὴ οὐκ ^αἔστι τὰ στοιχεῖα, ^βοὐδὲ τὸ β ^α ταυτὸ τῷ β ^{καὶ} α, οὐδ' ^ςἡ σὰρξ πῦρ ^δκαὶ γῆ· διαλυθέντων γὰρ ^ετὰ μὲν οὐκέτι ^ιἐστίν, οἶον ἡ σὰρξ καὶ ^ςἡ συλλαβή, ^ητὰ δὲ στοιχεῖα ἔστι, καὶ τὸ πῦρ καὶ ἡ γῆ. Ἔστιν ἴα ^{ρα}τι ἡ συλλαβή, οὐ μόνον τὰ στοι-
χεῖα τὸ φωνῆεν καὶ ἄφωνον, ἀλλὰ καὶ ἕτερόν τι· ^κκαὶ ἡ

^α τοδὶ Ab. ^β λίθοι καὶ πλίνθοι Ab. ^ς δ] ἢ S. ^δ ἐστὶ τὸ τίνος Fb. ^ε τοῦ τί εἶναι T. ^ι τὸ] τί ἐστὶ τὸ Hb. ^ς κατ' ἄλλων E.S.T. ^η τί] γρ. καὶ διὰ τί E. ^ι post ζητεῖται S. καὶ φθείρεσθαι, θάτερον δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ εἶναι. ^κ ἢ om. Ab. ^ι διορθώσαντας E.T. ^μ καὶ τοῦ ζητεῖν τι om. Ab. ^ν δὴ om. S. ^ο ζητῶ T. ^ρ ταδί om. Ab. ^ς διὰ τί; ^ι ἐπὶ] διότι Ab. ^ι δ ἦν om. Ab. ^ς τοδὶ Ab. ^ι τοῦτο om. Ab. ^ν φα-
νερόν—δίδαξις om. S. ^ω τὸ] τῶν Hb. ^ς ὡς τὸ Fb. ^ι ἀλλὰ] ἂν Ab. ^ς δε] τε Ab. ^α ἔσται Ab. ^β οὐδὲ ταυτὸ τὸ β ^{καὶ} α T, οὐδὲ τῷ β ^α αὐτὸ τῷ β ^{καὶ} α Ab. Fb. Hb. ^ς ἢ om. S. ^δ καὶ om. T. ^ε τὸ Ab. ^ι ἔσται T. ^ς ἢ post καὶ om. T. ^η τὰ—συλλαβή om. S. ^ι ἴα ^{ρα}τι ἡ συλλαβή] δὲ τῆς συλλαβῆς Ab. Hb. ^κ καὶ ἡ—τι om. T.

σὰρξ οὐ μόνον πῦρ καὶ γῆ ἢ τὸ θερμὸν καὶ ψυχρόν, ἀλλὰ
 10 καὶ ἕτερόν τι. ¹ Εἰ τοίνυν ἀνάγκη κακέينو ἢ στοιχεῖον ἢ
 ἐκ στοιχείων εἶναι, εἰ μὲν στοιχεῖον, πάλιν ὁ αὐτὸς ^μ ἔσται
 λόγος· ἐκ τούτου γὰρ καὶ πυρὸς καὶ γῆς ἔσται ἡ σὰρξ καὶ
^ν ἔτι ἄλλου, ὥστ' εἰς ἄπειρον βαδιέται· εἰ δ' ἐκ ^ο στοιχείου,
 δηλὸν ὅτι οὐχ ἐνὸς ἀλλὰ πλειόνων, ἢ ἐκείνο αὐτὸ ἔσται,
 ὥστε πάλιν ἐπὶ ^ρ τούτου τὸν αὐτὸν ^q ἐροῦμεν λόγον καὶ ἐπὶ
 11 τῆς σαρκὸς ἢ συλλαβῆς. Δόξειε ^τ δ' ἂν εἶναί τι ^σ τοῦτο καὶ
 οὐ στοιχεῖον, καὶ αἰτιὸν γε τοῦ εἶναι ^τ τοδὶ μὲν σάρκα τοδὶ
 12 δὲ συλλαβήν. Ὅμοιως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Ὀυσία δ'
^υ ἐκάστου μὲν τοῦτο· τοῦτο γὰρ αἴτιον ^π πρῶτον τοῦ εἶναι·
 ἐπεὶ δ' ἔνια οὐκ οὐσίαι τῶν πραγμάτων, ἀλλ' ^κ ὅσαι οὐσίαι
^γ κατὰ φύσιν ^κ καὶ φύσει συνεστήκασι, φανείη ^α ἂν ^β καὶ αὕτη
 ἢ φύσις οὐσία, ἢ ἔστιν οὐ στοιχεῖον ἀλλ' ἀρχή. Στοιχεῖον
 δ' ἔστιν εἰς ὃ διαιρεῖται ἐννέπαρχον ὡς ὕλην, οἷον τῆς συλλα-
 βῆς τὸ ^α καὶ ^ς τὸ ^β.

Η.

Ἐκ δὴ τῶν εἰρημένων ^δ συλλογίσασθαι δεῖ, καὶ ^ο συνα-
 γαγόντας τὸ κεφάλαιον τέλος ἐπιθεῖναι. Εἴρηται ^ι δὴ ὅτι
 τῶν οὐσιῶν ζητεῖται τὰ αἰτία καὶ αἱ ἀρχαὶ καὶ τὰ στοι-
 χεῖα. Οὐσίαι δὲ αἱ μὲν ὁμολογούμεναί εἰσιν ὑπὸ πάντων,
 2 περὶ δὲ ^ε ἐνίων ἰδίᾳ τινὲς ἀπεφάναντο. Ὅμολογούμεναι μὲν
 αἱ φυσικαί, οἷον πῦρ γῆ ὕδωρ ^h ἀήρ καὶ τᾶλλα τὰ ἀπλᾶ
 σώματα, ἔπειτα τὰ φυτὰ ^h καὶ τὰ μόρια αὐτῶν, καὶ τὰ ζῶα
 καὶ τὰ μόρια τῶν ζῴων, καὶ τέλος ^ι ὁ οὐρανὸς καὶ τὰ μόρια
 τοῦ οὐρανοῦ· ἰδίᾳ ^κ δὲ τινες οὐσίας λέγουσιν εἶναι τὰ ^τ εἶδη

¹ εἰ] ἔτι S. ^μ λόγος ἔσται E.S.T. ^ν ἔτι ἀλλὰ T, εἰ τι ἄλλο Ab.
^ο στοιχείων Fb.Hb. ^ρ τούτου] γε T. ^q λόγον ἐροῦμεν T. ^τ δ' om.
 Ab. ^ς τοιοῦτο S.T. ^τ τοδὶ—τουδὶ S. ^υ ἑκάστου S. ^π τοῦ εἶναι
 πρῶτον Ab. ^κ ὅσαι] αἱ Ab. ^γ κατὰ φύσιν καὶ om. Ab. ^κ καὶ φύσει
 om. S. ^α ἂν] γὰρ ἂν τισι S, ἂν τισι E.T. ^β καὶ] ὅτι Ab, om. E.
^ς τὸ om. Ab. ^δ συλλογίσασθαι E.S.T. ^ο συναγαγόντα Ab, συνάγοντας
 E.S. ^ι γρ. δὲ E. ^ε ἰδίων ἰδίᾳ T. ^h ἀήρ et mox καὶ post φυτὰ
 om. T. ^ι δ om. Ab. ^κ δὲ] τε Ab.

καὶ τὰ μαθηματικά. Ἄλλας δὲ ¹ δὴ συμβαίνει ἐκ τῶν λόγων ³
οὐσίας εἶναι, τὸ τί ἦν εἶναι καὶ τὸ ὑποκείμενον. Ἐτι ἄλλως
τὸ γένος μᾶλλον τῶν εἰδῶν καὶ τὸ καθόλου τῶν καθ' ἕκαστα.
Τῷ δὲ καθόλου καὶ τῷ γένει καὶ αἱ ιδέαι συνάπτουσιν· κατὰ
τὸν αὐτὸν γὰρ λόγον οὐσίαι δοκοῦσιν εἶναι. Ἐπεὶ δὲ τὸ ⁴
τί ἦν εἶναι οὐσία, τούτου δὲ λόγος ὁ ὀρισμός, διὰ τοῦτο περὶ
ὀρισμοῦ καὶ περὶ τοῦ καθ' αὐτὸ διώρισταί. Ἐπεὶ δὲ ὁ
ὀρισμὸς λόγος, ὁ δὲ λόγος μέρη ἔχει, ἀναγκαῖον καὶ περὶ
^m μέρους ἦν ἰδεῖν, ποῖα τῆς οὐσίας μέρη καὶ ποῖα οὐ· καὶ εἰ
ταῦτα, καὶ ⁿ τοῦ ^o ὀρισμοῦ. Ἐτι τοίνυν οὔτε τὸ καθόλου
οὐσία οὔτε τὸ γένος. Περὶ δὲ ^p τῶν ιδεῶν καὶ τῶν μαθημα- ⁵
τικῶν ὕστερον σκεπτέον· παρὰ γὰρ τὰς αἰσθητὰς οὐσίας
^q ταύτας λέγουσιν οἱ τινες εἶναι. ^r Νῦν δὲ περὶ τῶν ὁμολογου-
μένων οὐσιῶν ἐπέλθωμεν. Αὐταὶ δ' εἰσὶν αἱ αἰσθηταί· ^s αἱ δ'
αἰσθηταὶ ^t οὐσίαι πᾶσαι ὕλην ἔχουσιν. ^v Ἔστι δ' οὐσία ^w τὸ ⁶
ὑποκείμενον, ἄλλως μὲν ἡ ὕλη (ὕλην δὲ λέγω ^x ἢ μὴ τότε τι
οὐσα ἐνεργεῖα δυνάμει ἐστὶ τότε ^y τι), ἄλλως δ' ὁ λόγος καὶ
ἡ μορφή, ^z ὁ τότε τι ὅν τῷ λόγῳ χωριστόν ἐστιν. Τρίτον
δὲ τὸ ἐκ τούτων, οὗ γένεσις μόνου καὶ φθορά ἐστὶ, καὶ χω-
ριστόν ἀπλῶς· τῶν γὰρ κατὰ τὸν λόγον οὐσιῶν αἱ μὲν αἱ δ'
οὐ. Ὅτι δ' ἐστὶν οὐσία καὶ ^a ἡ ὕλη, δῆλον· ἐν πάσαις γὰρ ^γ
ταῖς ἀντικειμέναις μεταβολαῖς ἐστὶ τι τὸ ὑποκείμενον ταῖς
μεταβολαῖς, οἷον κατὰ τόπον τὸ νῦν μὲν ἐνταῦθα, πάλιν δ'
ἄλλοθι, καὶ κατ' αὔξησιν ὃ νῦν μὲν ^b τηλικόνδε, πάλιν δ'
ἐλαττον ἢ μείζον, καὶ κατ' ἀλλοίωσιν ὃ νῦν μὲν ὑγιές, πάλιν
δὲ κάμνον. Ὅμοίως δὲ καὶ κατ' οὐσίαν ὃ νῦν μὲν ἐν γενέσει, ⁸
πάλιν δ' ἐν φθορᾷ, καὶ νῦν ^c μὲν ὑποκείμενον ὡς τότε τι,
πάλιν δ' ὑποκείμενον ὡς κατὰ στήρησιν. Καὶ ἀκολουθοῦσι

¹ δεῖ συμβαίνειν T. ^m μέρους] μερῶν F^b. ⁿ τοῦ] εἰ τοῦ S. ^o ὀρι-
σμένου S. et γρ. E. ^p τῶν post δὲ om. A^b. ^q ταῦτα S. ^r νῦν—
αἰσθηταί om. E. T. ^s αἱ αἰσθηταὶ δὲ S. ^t οὐσαι A^b. ^v ἔστιν οὐσίαν S.
post lacunam litterarum quattuor. idem addit αἱ δὲ αἰσθηταὶ οὐσίαι
πᾶσαι ὕλην ἔχουσιν. ^w γρ. τὰ ὑποκείμενα E. ^x ἢ] εἰ T. ^y τι om. F^b.
^z ὁ om. A^b. ^a ἡ om. E. ^b τηλικόνδε T. A^b, ηλίκον S. ^c μὲν
add. E. F^b.

δη ^d ταύτη αἱ ἄλλαι μεταβολαί. Τῶν δ' ἄλλων ἢ μιᾷ ἢ
^e δυοῖν αὕτη οὐκ ἀκολουθεῖ· οὐ γὰρ ἀνάγκη, εἴ τι ἔϋλην ἔχει
 τοπικὴν, τοῦτο καὶ γεννητὴν καὶ φθαρτὴν ἔχειν. Τίς μὲν
 οὖν διαφορὰ τοῦ ἀπλῶς γίγνεσθαι καὶ μὴ ἀπλῶς, ἐν τοῖς
 φυσικοῖς εἴρηται.

- 2 Ἐπεὶ ^h δ' ἡ μὲν ὡς ὑποκειμένη καὶ ὡς ὕλη ⁱ οὐσία ὁμο-
 λογεῖται, αὕτη δ' ἐστὶν ἡ δυνάμει, λοιπὸν τὴν ὡς ^k ἐνέργειαν
 οὐσίαν τῶν αἰσθητῶν εἰπεῖν τίς ἐστίν. Δημόκριτος μὲν οὖν
 τρεῖς διαφορὰς ἔοικεν οἰομένῳ εἶναι· τὸ μὲν γὰρ ὑποκείμε-
 νον σῶμα τὴν ὕλην ἐν καὶ ταυτόν, διαφέρειν δὲ ^l ἢ ῥυσμῶ,
 ὃ ἐστὶ σχῆμα, ἢ τροπῇ, ὃ ἐστὶ θέσις, ἢ διαθιγῇ, ὃ ἐστὶ
 2 τάξις. Φαίνονται δὲ πολλαὶ διαφοραὶ οὖσαι, οἷον τὰ μὲν
 συνθέσει λέγεται τῆς ὕλης, ^m ὥσπερ ὅσα κράσει καθάπερ
 μελίκρατον, τὰ δὲ δεσμῶ οἷον φάκελος, τὰ δὲ κόλλῃ οἷον
 βιβλίον, τὰ δὲ γόμφῳ οἷον κιβώτιον, τὰ ⁿ δὲ πλείοσι τού-
 των, τὰ δὲ θέσει οἷον οὐδὸς καὶ ὑπέρθυρον (ταῦτα γὰρ τῷ
 κείσθαι πως διαφέρει), τὰ δὲ χρόνῳ οἷον δεῖπνον καὶ ἄριστον,
 τὰ δὲ τόπῳ οἷον τὰ πνεύματα, τὰ δὲ τοῖς τῶν αἰσθητῶν
 πάθεσιν οἷον σκληρότητι καὶ μαλακότητι καὶ πυκνότητι καὶ
 3 ὁμανότητι καὶ ξηρότητι καὶ ὑγρότητι· καὶ τὰ μὲν ἐνίοις τού-
 των τὰ δὲ πᾶσι τοῦτοις, καὶ ὅλως τὰ μὲν ὑπεροχῇ τὰ δὲ
 3 ἐλλείψει. Ὡστε δῆλον ὅτι καὶ τὸ ^p ἔστι τοσαυταχῶς λέ-
 γεται· οὐδὸς γάρ ἐστιν ὅτι οὕτως κείται, καὶ τὸ εἶναι τὸ
 οὕτως αὐτὸ κείσθαι σημαίνει, καὶ τὸ κρύσταλλον εἶναι τὸ
 οὕτω πεπυκνωσθαι. Ἐνίων δὲ ^q τὸ εἶναι καὶ πᾶσι τοῦτοις
 ὁρισθήσεται, τῷ τὰ μὲν μεμίχθαι, τὰ δὲ κεκράσθαι, τὰ δὲ
 δεδέσθαι, τὰ δὲ πεπυκνωσθαι, τὰ δὲ ταῖς ἄλλαις διαφοραῖς
 4 κεχρησθαι, ὥσπερ ^r ἢ χεῖρ ἢ πούς. ^s Ληπτέα οὖν τὰ γένη
 τῶν διαφορῶν αὐται γὰρ ^t ἀρχαὶ ἔσονται τοῦ εἶναι, οἷον τὰ
 τῷ μᾶλλον καὶ ἥττον ἢ πυκνῷ καὶ μαρῷ καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς

^d ταῦτα T. ^e δυοῖν S.T. ^f ἔχει ὕλην E.S.T. ^g ἔχει T. ^h δ' ἢ
 δη F^b. ⁱ ὁμολογεῖται εἶναι οὐσία F^b. ^k ἐνέργεια A^b.F^b. ^l ἢ om. F^b.
^m ὥσπερ om. A^b. ⁿ δὲ ἐν πλείοσι A^b. ^o ὁμανότητι] ἀραιότητι A^b.
^p ἔστι] ἔχειν T. ^q τὸ εἶναι] τὸ εἶδος A^b. ^r ἢ ante χεῖρ om. A^b.
^s ληπτέον E. ^t ἀρχαὶ om. T.

τοιούτοις· πάντα γὰρ ταῦτα ^ν ὑπεροχὴ καὶ ἑλλείψις ἐστίν. Εἰ δέ τι σχήματι ἢ λειότητι καὶ τραχύτητι, πάντα εὐθεὶ καὶ 5
καμπύλῳ. Τοῖς δὲ τὸ εἶναι τὸ μεμῖχθαι ἔσται, ἀντικειμέ-
νως δὲ ^ω τὸ μὴ εἶναι. Φανερόν ^x δὴ ἐκ τούτων ὅτι εἴπερ ἡ
οὐσία αἰτία τοῦ εἶναι ἕκαστον, ὅτι ἐν τούτοις ζητητέον τί
τὸ αἴτιον τοῦ εἶναι τούτων ἕκαστον. Οὐσία μὲν οὖν οὐθέν 6
τούτων οὐδὲ συνδυαζόμενον, ὅμως δὲ τὸ ἀνάλογον ἐν ἑκάστω.
Καὶ ὡς ἐν ταῖς οὐσίαις τὸ τῆς ὕλης κατηγορούμενον αὐτῇ
ἢ ἐνέργεια, καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ὁρισμοῖς μάλιστα. Οἶον εἰ
οὐδὸν δέοι ὀρίσασθαι, ξύλον ἢ λίθον ὡδὶ κείμενον ἐροῦμεν,
καὶ οἰκίαν πλίνθους καὶ ξύλα ὡδὶ κείμενα. Ἡ ^y ἔτι καὶ τὸ 7
οὐ ἔνεκα ἐπ' ἐνίων ἐστίν. Εἰ δὲ κρύσταλλον, ὕδωρ πεπηγὸς
ἢ πεπυκνωμένον ὡδί. Συμφωνία δὲ ὀξέος καὶ βαρέος μῖξις
τοιαυδὶ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Φανερόν
δὴ ἐκ τούτων ὅτι ἡ ἐνέργεια ἄλλη ἄλλης ὕλης καὶ ὁ λόγος·
τῶν μὲν γὰρ ἡ σύνθεσις, τῶν δ' ἡ μῖξις, τῶν δ' ἄλλο τι τῶν
εἰρημένων. Διὸ τῶν ὀριζομένων οἱ μὲν λέγοντες τί ἐστίν 8
οἰκία, ὅτι λίθοι πλίνθοι ξύλα, ^z τὴν δυνάμει οἰκίαν λέγουσιν,
ὕλη γὰρ ταῦτα· οἱ δὲ ἀγγεῖον σκεπαστικὸν ^a σωμάτων καὶ
χρημάτων, ἢ τι ^b καὶ ἄλλο τοιοῦτον ^c προσθέντες, τὴν ^d ἐνεργείαν
λέγουσιν· οἱ δ' ἅμφω ταῦτα ^e συντιθέντες τὴν ^f τρίτην
καὶ τὴν ἐκ τούτων οὐσίαν. Ἐοικε γὰρ ὁ μὲν ^g διὰ τῶν δια-9
φορῶν λόγος τοῦ εἶδους καὶ τῆς ἐνεργείας εἶναι, ὁ δ' ἐκ τῶν
^h ἐνυπαρχόντων τῆς ὕλης μᾶλλον. Ὁμοίως δὲ καὶ ⁱ οἶους
Ἀρχύτας ἀπεδέχετο ὅρους· τοῦ συνάμφω γὰρ εἰσιν. Οἶον
τί ἐστι νηνεμία; Ἡρεμία ἐν πλήθει ἀέρος· ὕλη μὲν ^k γὰρ ὁ
ἀήρ, ἐνέργεια δὲ καὶ οὐσία ἡ ἡρεμία. Τί ἐστι γαλήνη; 10
Ὁμαλότης ¹ θαλάττης· τὸ μὲν ὑποκείμενον ὡς ὕλη ἢ θά-
λαττα, ἢ δ' ἐνέργεια καὶ ^m ἡ μορφή ἢ ὁμαλότης. Φανερόν
δὴ ἐκ τῶν εἰρημένων τίς ἡ αἰσθητὴ οὐσία ἐστὶ καὶ πῶς· ἡ μὲν

^ν ὑπεροχὴ καὶ ἑλλείψις A^b. ^ω τὸ μὴ] τῷ εἶναι τὸ μὴ T. ^x δὲ S.
^y ἔτι] ὅτι T. ^z τῇ E.T.A^b. ^a χρημάτων καὶ σωμάτων E.T. ^b καὶ
om. E.A^b. ^c προστιθέντες T. ^d ἐνέργειαν codices. ^e τιθέντες E.S.
^f πρώτην T. ^g διὰ] δὴ T. ^h ὑπαρχόντων T. ⁱ οὐς E.S. ^k γὰρ
add. A^b. ¹ θαλάσσης A^b. ^m ἢ utrumque om. A^b.

γὰρ ὡς ὕλη, ἡ δ' ὡς μορφή ὅτι ἐνέργεια· ἡ δὲ τρίτη ἡ ἐκ τούτων.

- 3 Δεῖ δὲ μὴ ἀγνοεῖν ὅτι ἐνίοτε λανθάνει πότερον σημαίνει τὸ ὄνομα τὴν σύνθετον οὐσίαν ἢ τὴν ἐνέργειαν καὶ τὴν μορφήν, οἷον ἡ οἰκία πότερον σημείον τοῦ κοινου ὅτι σκέπασμα ἐκ ^α πλίνθων καὶ λίθων ὡδὶ κειμένων, ἢ τῆς ἐνεργείας καὶ τοῦ εἶδους ὅτι σκέπασμα, καὶ γραμμὴ πότερον δυάς ἐν μήκει ἢ ὅτι δυάς, καὶ ζῶον πότερον ψυχὴ ἐν σώματι ἢ ψυχὴ· αὕτη γὰρ οὐσία καὶ ἐνέργεια σώματός τινος. Εἴη δ' ἂν καὶ ἐπ' ἀμφοτέροις ^ο τὸ ζῶον, οὐχ ὡς ἐνὶ λόγῳ λεγόμενον ἀλλ' ὡς πρὸς ἓν. Ἀλλὰ ταῦτα πρὸς μὲν τι ἄλλο διαφέρει, πρὸς δὲ τὴν ζήτησιν τῆς οὐσίας τῆς αἰσθητῆς οὐθέν· τὸ γὰρ τί ἦν ³ εἶναι τῷ εἶδει καὶ τῇ ἐνεργείᾳ ὑπάρχει. ^ρ Ψυχὴ μὲν γὰρ καὶ ψυχῇ εἶναι ταυτόν, ἀνθρώπῳ δὲ καὶ ἀνθρωπος οὐ ταυτόν, εἰ μὴ καὶ ἡ ψυχὴ ἀνθρωπος λεχθήσεται· οὕτω ⁹ δὲ τινὲς μὲν τινὲς δ' οὐ. Οὐ φαίνεται δὴ ζητοῦσιν ἡ συλλαβὴ ἐκ τῶν στοιχείων οὐσα καὶ συνθέσεως, ^ι οὐδ' ἡ οἰκία πλίνθοι τε καὶ σύνθεσις. Καὶ τοῦτο ὀρθῶς· οὐ γὰρ ἐστὶν ἡ σύνθεσις ^α οὐδ' ἡ ⁴ μίξις ἐκ τούτων ὧν ἐστὶν ἡ σύνθεσις ἢ μίξις. Ὅμοιως δὲ οὐδὲ τῶν ἄλλων οὐθέν, οἷον ^ν εἰ ὁ οὐδὸς θέσει, οὐκ ἐκ τοῦ οὐδοῦ ἡ θέσις, ἀλλὰ μάλλον οὗτος ἐξ ἐκείνης. Οὐδὲ δὴ ὁ ἀνθρωπὸς ἐστὶ τὸ ζῶον καὶ δῖπουν, ἀλλὰ τι δεῖ εἶναι ὃ παρὰ ^ω ταῦτά ἐστιν, εἰ ταῦθ' ὕλη, ^κ οὔτε δὲ στοιχεῖον οὔτ' ἐκ στοιχείου, ἀλλ' ἡ οὐσία· ὃ ἐξαιροῦντες τὴν ὕλην λέγουσιν. ⁵ Εἰ οὖν τοῦτ' αἴτιον τοῦ εἶναι καὶ οὐσία τοῦτο, αὐτὴν ἂν τὴν οὐσίαν λέγοιεν. Ἀνάγκη δὴ ταύτην ἢ αἰδῖον εἶναι ἢ ^γ φθαρτὴν ἄνευ τοῦ φθείρεσθαι καὶ γεγονέναι ἄνευ τοῦ γίγνεσθαι. Δέδεικται δὲ καὶ δεδήλωται ἐν ^α ἄλλοις ὅτι τὸ εἶδος οὐθεὶς ποιεῖ οὐδὲ ^α γεννᾷ, ἀλλὰ ποιεῖται τόδε, γίγνεται δὲ τὸ ἐκ ⁶ τούτων. Εἰ δ' εἰσὶ τῶν φθαρτῶν αἱ οὐσίαι χωρισταί, οὐθέν

^α πλίνθων καὶ ξύλων καὶ S. ^ο τὸ om. E. ^ρ ψυχῇ et ψυχῇ Ab, omisso εἶναι. ⁹ δὲ] δ' ἐπὶ Ab, μὲν T. ^ι οὐδ' ἡ—sect. 11. εἴπερ ἐστὶ om. T. ^α οὐδ'] καὶ E. ^ι ἡ add. Ab. ^ν εἰ ὁ om. E, ὁ om. Fb. ^ω ταῦτά] τὰ ἄλλα Ab. ^κ οὔτε δὲ] ὁ οὔτε Ab. ^γ φθαρτὸν Fb. ^α ἀλλας Fb. ^α γεννᾷται E.

πω δῆλον· πλὴν ὅτι ^b γ' ἐνίων οὐκ ἐνδέχεται δῆλον, ὅσα μὴ οἶόν τε παρὰ τὰ τινὰ εἶναι, οἶον οἰκίαν ἢ σκεῦος. Ἴσως μὲν οὖν οὐδ' οὐσίαι εἰσὶν ^c οὗτ' αὐτὰ ταῦτα οὔτε τι τῶν ἄλλων ὅσα μὴ φύσει συνέστηκεν· τὴν γὰρ φύσιν ^d μόνον ἂν τις θείη τῶν ἐν τοῖς φθαρτοῖς οὐσίαν. Ὡστε ἡ ἀπορία ἦν οἱ Ἄν-7 τισθένειοι καὶ οἱ οὕτως ἀπαίδευτοι ἠπόρουσαν, ἔχει τινὰ καιρόν, ὅτι οὐκ ἔστι τὸ τί ἔστιν ὀρίσασθαι (τὸν γὰρ ὅρον λόγον εἶναι μακρόν), ἀλλὰ ποῖον μὲν τί ἔστιν ^e ἐνδέχεται καὶ διδάξαι, ὥσπερ ἄργυρον, τί μὲν ἔστιν, οὐ, ὅτι δ' οἶον καττίτερος. Ὡστ' οὐσίας ἔστι μὲν ἧς ἐνδέχεται εἶναι ὅρον καὶ ⁸ λόγον, οἶον τῆς συνθέτου, εἰάν τε αἰσθητὴ εἰάν τε νοητὴ ^f ἢ ἐξ ὧν δ' αὕτη πρώτων, οὐκ ἔστιν, εἴπερ τι κατὰ τινος σημαίνει ὁ λόγος ὁ ὀριστικός, καὶ δεῖ τὸ μὲν ὥσπερ ὕλην εἶναι, τὸ δὲ ⁹ ὥς μορφήν. Φανερόν δὲ καὶ διότι, εἴπερ ^h εἰσὶ πως ⁹ ἀριθμοὶ αἱ οὐσίαι, οὕτως εἰσὶ καὶ οὐχ ὥς τινες λέγουσι μονάδων· ὅ τε γὰρ ὀρισμὸς ἀριθμὸς τις (διαιρετός τε γὰρ καὶ εἰς ἀδιαίρετα· οὐ γὰρ ἄπειροι οἱ λόγοι) καὶ ὁ ἀριθμὸς δὲ ⁱ τοιοῦτος. Καὶ ὥσπερ οὐδ' ἀπ' ἀριθμοῦ ἀφαιρεθέντος τινὸς ¹⁰ προστεθέντος, ἐξ ὧν ὁ ἀριθμὸς ἔστιν, οὐκέτι ὁ αὐτὸς ἀριθμὸς ^k ἔστιν ἀλλ' ἕτερος, καὶ τοῦλάχιστον ἀφαιρεθῇ ἢ προστεθῇ, οὕτως οὐδὲ ὁ ὀρισμὸς οὐδὲ τὸ τί ἦν εἶναι οὐκέτι ἔσται ἀφαιρεθέντος τινὸς ἢ προστεθέντος. Καὶ τὸν ἀριθμὸν δεῖ εἶναι ¹ τι ^φ εἰς, ^m δ' οὐκ ἔχουσι λέγειν τίνι εἰς, ⁿ εἴπερ ἔστιν εἰς. ^ο Ἡ γὰρ οὐκ ἔστιν ἀλλ' οἶον σωρός, ἢ εἴπερ ἔστί, λεκτέον ¹¹ τί τὸ ποιοῦν ἐν ἐκ πολλῶν. Καὶ ὁ ὀρισμὸς εἰς ἔστιν ὁμοίως δὲ οὐδὲ τοῦτον ἔχουσι λέγειν. Καὶ τοῦτ' εἰκότως συμβαίνει· τοῦ αὐτοῦ γὰρ λόγου, καὶ ^p ἡ οὐσία ἐν οὕτως, ἀλλ' οὐχ ὥς λέγουσιν τινες οἶον μονὰς ^p τις οὐσα ἢ στιγμή, ἀλλ' ἐντελέχεια καὶ φύσις τις ἐκάστη. Καὶ ὥσπερ οὐδὲ ὁ ἀριθμὸς ἔχει ¹² τὸ μᾶλλον ^q καὶ ἥττον, οὐδ' ἡ κατὰ τὸ εἶδος οὐσία, ἀλλ'

^b γ'] γ' ἐπ' Fb. ^c οὗτ'] οὐδέ τι margo E: ceteri οὐδέ. ^d μόνον γρ. E. ^e ἐνδέχεται Ab. ^f ἢ om. Ab.Fb. ^g ὥς om. Ab. ^h εἰσὶν ἀριθμοὶ οὐσίαι Fb. ⁱ τοιοῦτον E. ^k ἔστιν ante ἀλλ' om. Ab. ^l τι ^φ αἰτίω Ab. ^m δ—εἰς om. E. ⁿ εἴπερ ἔστιν om. Ab. ^ο ἢ prius om. Ab. ^p ἡ et μοχ τις om. T. ^q καὶ τὸ ἥττον T.

εἴπερ, ἡ μετὰ τῆς ὕλης. Περὶ μὲν οὖν γενέσεως καὶ φθορᾶς τῶν λεγομένων οὐσιῶν, πῶς ^τ τ' ἐνδέχεται καὶ πῶς ἀδύνατον, ^α καὶ περὶ τῆς εἰς τὸν ἀριθμὸν ἀναγωγῆς, ἔστω μέχρι τούτων διωρισμένον.

- 4 Περὶ δὲ τῆς ὑλικῆς οὐσίας δεῖ μὴ λανθάνειν ὅτι εἰ καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πάντα ^τ πρώτου ἢ τῶν αὐτῶν ὡς πρώτων καὶ ^ν ἡ αὐτὴ ὕλη ὡς ἀρχὴ τοῖς γιγνομένοις, ὅμως ἔστι τις οἰκεία ἐκάστου, οἷον φλέγματός ^ω ἔστι πρώτη ὕλη τὰ γλυκεὰ ἢ λιπαρά, χολῆς δὲ τὰ πικρὰ ἢ ἄλλ' ἅττα. ^κ Ἴσως δὲ ταῦτα ² ἐκ τοῦ αὐτοῦ. Γίγνονται δὲ πλείους ὕλαι τοῦ αὐτοῦ, ὅταν θατέρου ἢ ἐτέρα ^η, οἷον φλέγμα ἐκ λιπαροῦ καὶ γλυκέος, ^γ εἰ τὸ λιπαρὸν ἐκ τοῦ γλυκέος, ἐκ δὲ χολῆς ² τῷ ἀναλύεσθαι εἰς ^α τὴν πρώτην ὕλην τὴν χολήν. Διχῶς γὰρ τόδ' ἐκ τοῦδε, ἢ ὅτι πρὸ οὐδοῦ ἔσται ἢ ὅτι ἀναλυθέντος εἰς τὴν ἀρχήν. ¹ Ἐνδέχεται δὲ μιᾶς τῆς ὕλης οὐσης ἕτερα γίγνεσθαι διὰ τὴν κινουσαν αἰτίαν, οἷον ἐκ ξύλου ^β καὶ κιβωτὸς καὶ κλίνη. ¹ Ἐνίων δ' ἐτέρα ἡ ὕλη ἐξ ἀνάγκης ἐτέρων ὄντων, οἷον πρίων οὐκ ἂν γένοιτο ἐκ ξύλου, ^ο οὐδ' ἐπὶ τῇ κινούσῃ αἰτίᾳ τοῦτο· ⁴ οὐ γὰρ ποιήσει πρίονα ἐξ ἐρίου ^δ ἢ ξύλου. ^ε Εἰ δ' ἄρα τὸ αὐτὸ ἐνδέχεται ἐξ ἄλλης ^ε ὕλης ποιῆσαι, δῆλον ὅτι ἡ τέχνη καὶ ἡ ἀρχὴ ^ς ἡ ὡς κινούσα ἢ αὐτή· εἰ γὰρ καὶ ἡ ὕλη ἐτέρα καὶ τὸ κινεῖν, καὶ τὸ γεγονός. ^ο Ὅταν δὲ τις ζητῇ ^η τί τὸ αἴτιον, ἐπεὶ πλεοναχῶς τὰ αἴτια λέγεται, πάσας δεῖ λέγειν ⁵ τὰς ἐνδεχομένας αἰτίας. Οἷον ἀνθρώπου τίς αἰτία ὡς ὕλη; ¹ Ἄρα τὰ καταμήνια; Τί δ' ὡς κινεῖν; ¹ Ἄρα τὸ σπέρμα; Τί δ' ὡς τὸ εἶδος; Τὸ τί ἦν εἶναι. Τί δ' ὡς οὐ ἕνεκα; Τὸ τέλος. ¹ Ἴσως δὲ ταῦτα ἅμφω τὸ αὐτό. Δεῖ δὲ τὰ ἐγγύτατα αἴτια λέγειν. Τίς ^ι ἡ ὕλη; Μὴ πῦρ ἢ γῆν, ἀλλὰ ⁶ τὴν ἴδιον. Περὶ μὲν οὖν ^κ τὰς φυσικὰς οὐσίας καὶ γεννητὰς

^τ τ' add. Ab. ^α καὶ om. T. ^τ πρώτου] πρώτω Fb. ^ν ἡ om. Ab. ^ω ἔστι πρώτη ὕλη om. Ab. ^κ Ἴσως δὲ] Ἴσως δὲ καὶ T. ^γ εἰ—γλυκέος om. T. ² τὸ T. ^α τὴν post εἰς om. T. ^β καὶ post ξύλου om. Ab. ^ο οὐδ'] ὡς δ' T. ^δ ἢ ἐκ ξύλου Ab. ^ε εἰ] τι Ab. ^ε ὕλης om. Ab. Fb. ^ς ἡ ante ὡς add. E. ^η τί om. Ab. ^ι ἡ] ὡς Ab. ^κ τὰς ἄλλας αἰτίας καὶ γενικὰς T. αἰτίας etiam γρ. Ab.

ἀνάγκη οὕτω μετιέναι, εἴ τις μέτεισιν ὀρθῶς, εἴπερ ¹ ἄρα αἰτία τε ταῦτα καὶ τοσαῦτα, καὶ δεῖ τὰ αἷτια γνωρίζειν. ^m Ἐπὶ δὲ τῶν φυσικῶν μὲν αἰδιῶν δὲ οὐσιῶν ἄλλος λόγος. Ἰσως γὰρ ἓνια οὐκ ἔχει ὕλην, ἣ οὐ τοιαύτην ἀλλὰ μόνον κατὰ τόπον κινητήν. Οὐδ' ὅσα ⁿ δὴ φύσει μὲν μή, οὐσία δέ, ⁷ οὐκ ἔστι τούτοις ὅλη, ^p ἀλλὰ τὸ ὑποκείμενον ἢ οὐσία. Οἶον τί αἷτιον ἐκλείψεως, τίς ὕλη; Οὐ γὰρ ἔστιν, ἀλλ' ἡ σελήνη τὸ πάσχον. Τί ^q δ' αἷτιον ὥς κινήσαν καὶ ^r φθεῖραν τὸ φῶς; Ἡ γῆ. Τὸ δ' οὐ ^s ἔνεκα ἴσως οὐκ ἔστιν. Τὸ δ' ὥς εἶδος ὁ λόγος, ἀλλ' ἄδηλος, ἐὰν μὴ μετὰ τῆς αἰτίας ἢ ὁ λόγος. Οἶον τί ἐκλείψις; Στέρησις φωτός. Ἐὰν δὲ προσ- ⁸ τεθῇ ^t τὸ ὑπὸ γῆς ἐν μέσῳ γιγνομένης, ὁ σὺν τῷ αἰτίῳ λόγος οὗτος. Ὑπνου δ' ἄδηλον τί τὸ πρῶτον πάσχον. Ἄλλ' ὅτι τὸ ζῶον; Ναί, ἀλλὰ τοῦτο κατὰ τί, καὶ τί πρῶτον; Καρδία ἢ ἄλλο τι. ^v Εἴτα ὑπὸ τίνος; Εἴτα τί τὸ πάθος τὸ ἐκείνου καὶ μὴ τοῦ ὅλου; Ὅτι ἀκινήσια ^w τοιαδί; Ναί, ἀλλ' αὕτη τῷ τί πάσχειν τὸ πρῶτον;

^x Ἐπεὶ δ' ἓνια ἄνευ γενέσεως καὶ φθορᾶς ^y ἔστι καὶ οὐκ ⁵ ἔστιν, οἶον αἱ στιγμαί, ^z εἴπερ εἰσί, καὶ ὅλως τὰ εἶδη ^a καὶ αἱ μορφαί (οὐ γὰρ τὸ λευκὸν γίγνεται ἀλλὰ τὸ ξύλον ^b λευκόν, ^c εἰ ἕκ τινος καὶ τί πᾶν τὸ γιγνόμενον γίγνεται), οὐ πάντα ἀν τὰναντία ^d γίγνοιτο ἐξ ἀλλήλων, ἀλλ' ἐτέρως λευκὸς ἄνθρωπος ἐκ μέλανος ἀνθρώπου καὶ λευκὸν ἐκ μέλανος· οὐδὲ παντὸς ὕλη ἐστὶν ἀλλ' ὅσων γένεσις ἐστὶ καὶ μεταβολὴ εἰς ἄλληλα. Ὅσα δ' ἄνευ τοῦ μεταβάλλειν ἔστιν ἢ μή, ² οὐκ ἔστι τούτων ὕλη. Ἐχει δ' ἀπορίαν πῶς πρὸς τὰναντία ἢ ὕλη ^f ἢ ἐκάστου ἔχει. Οἶον εἰ τὸ σῶμα δυνάμει ^g ὑγίεινόν, ἐναντίον δὲ νόσος ὑγεία, ἄρα ἄμφω δυνάμει; Καὶ τὸ

¹ ἄρα om. A^b. ^m περὶ F^b. ⁿ δὴ om. T. ^o ἢ ὕλη A^b. ^p ἀλλὰ—ὕλη om. T. ^q δ' om. E.T. ^r φθεῖρον T. ^s ἔνεκα καὶ ἴσως T. ^t τὸ add. A^b. ^v εἴτα] ἢ τὰ T. ^w τοιάδ' εἶναι ἀλλ' A^b. ^x ἐπειδὴ δ' F^b. ^y εἰσὶ καὶ οὐκ εἰσὶν F^b. ^z εἴπερ εἰσὶ] αἱ ἀφαί F^b. ^a καὶ αἱ μορφαί om. E.T. ^b λευκὸν ante ξύλον F^b, om. T. ^c εἰ] ἢ E.T. ^d γίγνοιτο A^b. ^e ὅσον T. ^f ἢ om. F^b. ^g ὑγαίνει T, ὑγαίνειν E.

ὑδωρ δυνάμει οἶνος καὶ ὄξος; Ἡ τοῦ μὲν καθ' ^h ἔξιν καὶ κατὰ τὸ εἶδος ὕλη, τοῦ δὲ κατὰ στέρησιν ⁱ καὶ φθοράν τὴν ³ παρὰ φύσιν; Ἀπορία ^k δέ τις ἔστι καὶ διὰ τί ὁ οἶνος οὐχ ὕλη τοῦ ὄξους οὐδὲ δυνάμει ὄξος (καίτοι γίγνεται ἐξ αὐτοῦ ὄξος) καὶ ὁ ζῶν δυνάμει νεκρός. Ἡ οὖν, ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκὸς αἱ φθοραί, ἡ δὲ τοῦ ζῶου ὕλη ¹ αὐτὴ κατὰ φθοράν νεκροῦ δύναμις ^m καὶ ὕλη, καὶ τὸ ὑδωρ ὄξους; Γίγνεται γὰρ ⁴ ἐκ τούτων ὥσπερ ἐξ ἡμέρας νύξ. Καὶ ὅσα δὴ οὕτω μεταβάλλει εἰς ἄλλα, εἰς τὴν ὕλην δεῖ ἐπανελθεῖν, ⁿ οἶον ^o εἰ ἐκ νεκροῦ ζῶον, εἰς τὴν ὕλην πρῶτον, εἴθ' οὕτω ζῶον· καὶ τὸ ὄξος ^p εἰς ὑδωρ, εἴθ' οὕτως οἶνος.

6 Περὶ δὲ τῆς ἀπορίας τῆς εἰρημένης περὶ τε τοὺς ὀρισμοὺς ^q καὶ περὶ τοὺς ἀριθμοὺς, τί αἷτιον τοῦ ἐν εἶναι; ^r Πάντων γὰρ ὅσα πλείω μέρη ἔχει καὶ μὴ ἔστιν οἶον σωρὸς τὸ ^s πᾶν ἀλλ' ἔστι τι ^t τὸ ὅλον παρὰ τὰ μέρη, ἔστι τι αἷτιον, ^v ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς σώμασι τοῖς μὲν ἀφῆ αἰτία τοῦ ἐν εἶναι, τοῖς δὲ ² γλίσχρότης ἢ τι πάθος ἕτερον τοιούτων. Ὁ δ' ὀρισμὸς λόγος ἔστιν εἰς οὐ συνδέσμφω καθάπερ ἡ Ἰλιάς, ἀλλὰ τῷ ^w ἐνός εἶναι. Τί ^x οὖν ἔστιν ὁ ποιεῖ ἐν τὸν ἄνθρωπον, καὶ διὰ τί ἐν ἀλλ' οὐ πολλά, οἶον τό τε ζῶον καὶ τὸ δίπουν, ἄλλως τε ^y δὴ καὶ εἰ ἔστιν, ὥσπερ φασί τινες, αὐτό τι ζῶον καὶ αὐτὸ δί- ³ πουν. Διὰ τί γὰρ οὐκ ἐκεῖνα ^z αὐτὰ ὁ ἄνθρωπος ἔστι, καὶ ἔσονται κατὰ μέθεξιν ^a οἱ ἄνθρωποι οὐκ ἀνθρώπου οὐδενὸς ἀλλὰ δυοῖν, ζῶου καὶ δίποδος; Καὶ ὅλως δὴ οὐκ ἂν εἴη ^b ὁ ἄνθρωπος ἐν ἀλλὰ πλείω, ζῶον καὶ δίπουν. Φανερόν δὴ ὅτι οὕτω μὲν μετιούσιν ὡς εἰώθασιν ὀρίζεσθαι καὶ ^c λέγειν, οὐκ ⁴ ἐνδέχεται ἀποδοῦναι καὶ λῦσαι τὴν ἀπορίαν. Εἰ δ' ἔστιν, ὥσπερ λέγομεν, τὸ μὲν ὕλη τὸ δὲ μορφή, καὶ τὸ μὲν δυνάμει τὸ δ' ἐνεργείᾳ, οὐκέτι ἀπορία δόξειεν ἂν εἶναι τὸ ζητούμενον.

^h ἔξιν καὶ] ἔξιν ἢ Ab. ⁱ καὶ κατὰ φθοράν E. ^k δέ τις] δ' ἔτι Ab.
¹ αὕτη T. ^m καὶ ἡ ὕλη T. ⁿ οἶον om. T. ^o εἰ om. E, εἰ ἐκ om. Ab.
^p εἰς om. T. ^q καὶ περὶ τοὺς ἀριθμοὺς om. Fb, περὶ om. T. ^r πάντα E.Ab. ^s πᾶν Ab. ^t τὸ om. γρ. E. ^v ἐπεὶ] εἰ T. ^w ἐν, omisso εἶναι, T. ^x οὖν om. T. ^y δὴ] δὲ T.Fb, om. Ab. ^z αὐτοάνθρωπος Ab.Fb. ^a οἱ] οἶον Ab. ^b ὁ om. T. ^c λέγουσιν T.

Ἔστι γὰρ αὕτη ἡ ἀπορία ἢ αὕτη καὶ ^dεἰ ^eὁ ὅρος εἴη ἱματίου
ὁ στρογγύλος χαλκός· εἴη γὰρ αὖ σημείον τοῦνομα τοῦτο
τοῦ λόγου, ὥστε τὸ ζητούμενόν ἐστι τί αἷτιον τοῦ ἐν εἶναι
^fτὸ στρογγύλον καὶ ^gτὸν χαλκόν. Οὐκέτι ^hδ' ἡ ἀπορία ⁵
φαίνεται, ὅτι τὸ μὲν ὕλη τὸ δὲ μορφή. Τί οὖν ⁱτούτου
αἷτιον τοῦ τὸ δυνάμει ὄν ἐνεργεία εἶναι, παρὰ τὸ ποιῆσαν,
ἐν ὅσοις ἐστὶ γένεσις; Οὐθέν γάρ ἐστιν αἷτιον ἕτερον τοῦ
τὴν δυνάμει σφαῖραν ἐνεργεία εἶναι σφαῖραν, ἀλλὰ τοῦτ' ἦν
τὸ τί ἦν εἶναι ἐκατέρω. Ἔστι δὲ τῆς ὕλης ἢ μὲν νοητὴ ἢ ^δ ⁶
αἰσθητή, καὶ αἰεὶ τοῦ λόγου τὸ μὲν ὕλη τὸ δ' ^kἐνεργεία ἐστίν,
οἷον ^lὁ κύκλος σχῆμα ἐπίπεδον. Ὅσα δὲ μὴ ἔχει ὕλην, μήτε
νοητὴν μήτε αἰσθητήν, εὐθὺς ὅπερ ἐν τι εἶναι ^mἐστίν ἕκα-
στον, ὥσπερ καὶ ὅπερ ὄν τι, τὸ ⁿτόδε, τὸ ποιόν, τὸ ποσόν.
Διὸ ^oκαὶ οὐκ ^pἐνεστὶν ἐν τοῖς ὀρισμοῖς οὔτε τὸ ὄν οὔτε τὸ
ἐν, καὶ τὸ τί ἦν εἶναι εὐθὺς ἐν τί ἐστίν ὥσπερ καὶ ὄν τι. Διὸ ⁷
^qκαὶ οὐκ ἔστιν ἕτερόν τι αἷτιον τοῦ ἐν εἶναι ^rοὐθενὶ τούτων,
οὐδὲ τοῦ ὄν τι εἶναι· εὐθὺς γὰρ ἕκαστόν ἐστίν ὄν τι καὶ ἐν
τι, οὐχ ὥς ἐν γένει τῷ ὄντι καὶ τῷ ἐνί, οὐδ' ὥς χωριστῶν
ὄντων παρὰ τὰ καθ' ἕκαστα. Διὰ ταύτην δὲ τὴν ἀπορίαν ⁸
οἱ μὲν μέθεξιν λέγουσι, καὶ αἷτιον τί τῆς μεθέξεως καὶ τί τὸ
μετέχειν ἀποροῦσιν· οἱ δὲ συνουσίαν ψυχῆς, ὥσπερ Λυκό-
φρων φησὶν εἶναι τὴν ἐπιστήμην τοῦ ἐπίστασθαι καὶ ψυχῆς·
οἱ δὲ σύνθεσιν ἢ σύνδεσμον ψυχῆς σώματι τὸ ζῆν. Καίτοι ⁹
ὁ αὐτὸς λόγος ἐπὶ πάντων· καὶ γὰρ τὸ ὑγιαίνειν ἔσται ἢ
συνουσία ἢ σύνδεσμος ἢ σύνθεσις ^sψυχῆς καὶ ὑγείας, καὶ τὸ
τὸν χαλκὸν εἶναι τρίγωνον σύνθεσις χαλκοῦ καὶ τριγώνου,
καὶ τὸ λευκὸν ^tεἶναι σύνθεσις ἐπιφανείας καὶ λευκότητος. Ἄι-
τιον δ' ὅτι δυνάμει καὶ ἐντελεχείας ζητοῦσι ^vλόγον ^wἐνο-
ποιὸν καὶ διαφοράν. ^xἜστι δ'; ὥσπερ εἴρηται, ^yκαὶ ἡ ¹⁰

^d εἰ] εἴη T. ^e ὁ prius om. A^b. F^b, alterum om. E. ^f τὸ] τὸν T.
^g τὸν] τὸ γρ. E. ^h δ' ἢ] δὴ E. T. ⁱ τούτου τὸ αἷτιον A^b. ^k ἐνεργεία E.
^l ὁ om. A^b. ^m ἕκαστόν ἐστιν F^b. ⁿ τόδε] τοῦτο γρ. E. ^o καὶ om. F^b.
^p ἐνεστὶν] ἐστὶν T. ^q καὶ post διὸ add. E. ^r οὐθενὶ] οὐδὲ ἐνὶ A^b.
^s ψυχῆς—σύνθεσις om. T. ^t εἶναι] ἐν εἶναι καὶ T. ^v λόγον om. E. T.
^w ἐν ὑποίον T, τὸ ἐνοποιόν E. ^x ἐν ἐστὶ A^b. ^y καὶ post εἴρηται om. A^b.

ἐσχάτῃ ὕλῃ καὶ ἡ μορφή ^z ταὐτὸ καὶ δυνάμει, ^a τὸ δὲ ἐνεργεία. Ὡστε ὅμοιον τὸ ζητεῖν τοῦ ἐνὸς τί αἷτιον καὶ τοῦ ἐν εἶναι· ἐν γάρ τι ἕκαστον, καὶ τὸ δυνάμει καὶ τὸ ἐνεργεία ^b ἐν πῶς ἐστίν. Ὡστε αἷτιον οὐθὲν ἄλλο πλὴν ^c εἴ τι ὡς κινήσαν ἐκ δυνάμεως εἰς ἐνέργειαν. Ὅσα δὲ μὴ ἔχει ὕλην, πάντα ἀπλῶς ὅπερ ^d ὄντα τι.

Θ.

Περὶ μὲν οὖν τοῦ πρώτως ὄντος καὶ πρὸς ὃ ^e πᾶσαι αἱ ἄλλαι κατηγορίαι τοῦ ὄντος ἀναφέρονται εἴρηται, περὶ τῆς οὐσίας. Κατὰ γὰρ τὸν τῆς οὐσίας λόγον λέγεται τᾶλλα ὄντα, τό τε ποσὸν καὶ τὸ ποιὸν καὶ τᾶλλα τὰ οὕτως λεγόμενα· πάντα γὰρ ἔξει τὸν τῆς οὐσίας λόγον, ὥσπερ εἴπομεν ² ἐν ^f τοῖς πρώτοις ^g λόγοις. Ἐπεὶ δὲ λέγεται τὸ ὄν τὸ μὲν ^h τὸ τί ^h ἢ ⁱ ποιὸν ἢ ποσόν, τὸ δὲ κατὰ δύνάμιν καὶ ἐντελέχειαν καὶ κατὰ τὸ ἔργον, διορίσωμεν καὶ περὶ δυνάμεως καὶ ἐντελεχείας, καὶ πρῶτον περὶ δυνάμεως ἡ λέγεται μὲν μάλιστα κυρίως, οὐ μὴν ^k χρησίμη γ' ἐστὶ πρὸς ὃ βουλόμεθα νῦν· ἐπὶ ^l πλεόν γάρ ἐστίν ἡ δύνამις καὶ ἡ ἐνέργεια τῶν ^m μόνον λεγόμενων κατὰ κίνησιν. Ἄλλ' εἰπόντες περὶ ταύτης ἐν τοῖς περὶ ⁿ τῆς ἐνεργείας διορισμοῖς ^o δηλώσωμεν καὶ περὶ τῶν ἄλλων. Ὅτι μὲν οὖν ^p πολλαχῶς λέγεται ἡ δύνάμις καὶ τὸ ⁴ δύνασθαι, διώριςται ἡμῖν ἐν ἄλλοις. Τούτων δ' ὅσαι μὲν ὁμωνύμως λέγονται δυνάμεις ἀφείσθωσαν· ἔναι γὰρ ὁμοιότητί τινι λέγονται καθάπερ ἐν γεωμετρία, καὶ δυνατὰ καὶ ἀδύνατα λέγομεν τῷ εἶναί πως ἢ μὴ εἶναι. Ὅσαι δὲ πρὸς τὸ αὐτὸ εἶδος, πᾶσαι ἀρχαί τινές εἰσι, καὶ πρὸς πρώτην μίαν ⁵ λέγονται, ἢ ἐστὶν ἀρχὴ μεταβολῆς ἐν ἄλλῳ ^q ἢ ἄλλο. Ἡ μὲν γὰρ τοῦ παθεῖν ἐστὶ δύνάμις, ἢ ἐν αὐτῷ τῷ πάσχοντι ἀρχὴ μεταβολῆς παθητικῆς ὑπ' ἄλλου ^r ἢ ἄλλο· ἢ δ' ἔξις

^z ταὐτὸ καὶ ἐν καὶ δυνάμει γρ. E. ^a τὸ—ἐστίν] ἐν Ab. ^b πως ἐν T. ^c εἴ τι] εἰ τὸ E.T. ^d ὄντα] ἐν Ab. ^e πᾶσαι om. Ab. ^f τοῖς om. T. ^g λόγοις om. Fb. ^h τὸ] τῷ T. ⁱ ποσὸν ἢ ποιὸν Ab. ^k χρησιμωτάτη Ab. ^l πλείον Ab. ^m μόνων Ab. ⁿ τῆς om. T. ^o δηλώσωμεν T. ^p λέγεται πολλαχῶς E.T. ^q ἢ] ἢ T, ἢ ἢ E. ^r ἢ] ἢ ἢ E.T.

ἀπαθείας τῆς ἐπὶ τὸ χεῖρον καὶ φθοράς τῆς ὑπ' ἄλλου ^α ἢ ἄλλο, ^τ ὑπ' ἀρχῆς μεταβλητικῆς. Ἐν γὰρ τούτοις ἔνεστι πᾶσι τοῖς ὅροις ὁ τῆς πρώτης δυνάμεως λόγος. Πάλιν ^ν δ' ⁶ αὐται αἱ δυνάμεις λέγονται ἢ τοῦ μόνον ποιῆσαι ἢ τοῦ παθεῖν ἢ τοῦ καλῶς, ὥστε καὶ ἐν τοῖς τούτων λόγοις ἐνυπάρχουσί πως οἱ τῶν προτέρων ^ω δυνάμεων λόγοι. Φανερόν οὖν ὅτι ἔστι μὲν ὡς μία δύναμις τοῦ ποιεῖν καὶ πάσχειν (δυνατὸν γὰρ ἔστι καὶ ^κ τῷ ἔχειν αὐτὸ δύναμιν τοῦ παθεῖν καὶ ^κ τῷ ἄλλο ὑπ' αὐτοῦ), ἔστι δ' ὡς ἄλλη. Ἡ ^γ μὲν γὰρ ἐν τῷ πάσχειν ^γ σχοντι· διὰ γὰρ τὸ ἔχειν ^κ τινὰ ἀρχήν, ^α καὶ εἶναι ^β καὶ τὴν ὕλην ἀρχήν τινα, πάσχει τὸ πάσχον καὶ ἄλλο ὑπ' ἄλλου. Τὸ λιπαρόν ^ε μὲν γὰρ καυστόν, τὸ δ' ὑπεῖκον ὡδὶ θλαστόν· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Ἡ δ' ἐν τῷ ποιοῦντι, οἷον ⁸ τὸ θερμὸν καὶ ἡ οἰκοδομική, ἡ μὲν ἐν τῷ θερμαντικῷ, ἡ δ' ἐν τῷ οἰκοδομικῷ. Διὸ ἢ συμπέφυκεν, οὐθὲν πάσχει αὐτὸ ὑφ' ἑαυτοῦ· ἔν γὰρ καὶ οὐκ ἄλλο. Καὶ ἡ ἀδυναμία καὶ τὸ ἀδυνατον ^δ ἢ ^ε τῇ τοιαύτῃ δυνάμει ἐναντία στέρησις ἔστιν, ὥστε τοῦ αὐτοῦ ^ε καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ πᾶσα δύναμις ἀδυναμία. Ἡ ⁹ δὲ στέρησις λέγεται πολλαχῶς· καὶ γὰρ τὸ μὴ ἔχον καὶ τὸ πεφυκὸς ^α μὴ ἔχει, ἢ ὅπως ἢ ὅτε πέφυκεν, ^ε καὶ ⁸ ἢ ὡδί, οἷον παντελῶς, ἢ καὶ ὅπως οὖν. Ἐπ' ἐνίων δέ, ^α μὴ πεφυκότες ^β ἔχειν μὴ ^ε ἔχει βίαν, ἐστερηθῆσαι ταῦτα λέγομεν.

Ἐπεὶ δ' αἱ μὲν ἐν τοῖς ἀψύχοις ἐνυπάρχουσιν ἀρχαὶ τοιαῦται, ^κ αἱ δ' ἐν τοῖς ἐμψύχοις καὶ ἐν ψυχῇ καὶ τῆς ψυχῆς ² ἐν τῷ λόγον ἔχοντι, δηλὸν ὅτι καὶ τῶν δυνάμεων αἱ μὲν ἔσονται ¹ ἄλλοι αἱ δὲ μετὰ λόγου. Διὸ πᾶσαι αἱ τέχναι καὶ ^μ αἱ ποιητικαὶ ^ν καὶ ἐπιστήμαι δυνάμεις εἰσὶν· ἀρχαὶ γὰρ μεταβλητικαὶ ^ο εἰσιν ἐν ἄλλῳ ^ρ ἢ ἄλλο. Καὶ αἱ μὲν μετὰ λόγου ²

^α ἢ ἢ ἢ E. ^τ ὑπ' om. Ab. ^ν δ' αὖ δυνάμεις λέγονται T, δ' αὐται δυνάμεις λέγονται E, δ' αὐται λέγονται αἱ δυνάμεις Ab. ^ω λόγοι δυνάμεων T. ^κ τῷ τὸ utrobique T. ^γ μὲν om. T. ^ζ ἀρχήν τινα Ab. ^α καὶ εἶναι om. T. ^β καὶ—τινὰ om. Ab. ^ε μὲν om. T. ^δ ἢ καὶ ἢ E.T. ^ε τῇ et mox καὶ om. T. ^ε καὶ om. Ab. ⁸ ἢ T.Ab. ^β ἔχειν] μὴ ἔχειν T. ^ε ἔχει Ab. ^κ αἱ om. Ab. ¹ λόγοι γρ. E. ^μ αἱ om. T. ^ν καὶ αἱ ἐπιστήμαι Fb. ^ο εἰσιν om. E.T. ^ρ ἢ ἄλλῳ T.

πᾶσαι τῶν ἐναντίων αἱ αὐταί, αἱ δ' ἄλλοι μίᾳ ἐνός, οἷον τὸ
 θερμὸν τοῦ θερμαίνειν μόνον, ἡ δὲ ἰατρικὴ νόσου καὶ ὑγείας.
 Αἷτιον δὲ ὅτι λόγος ἐστὶν ἡ ἐπιστήμη, ὁ δὲ λόγος ὁ αὐτὸς
 δηλοῖ τὸ πρᾶγμα καὶ τὴν στέρησιν, πλὴν οὐχ ὡσαύτως, καὶ
 3 ἐστὶν ὡς ἀμφοῖν, ἐστὶ δ' ὡς τοῦ ὑπάρχοντος μᾶλλον. Ὡστ'
 ἀνάγκη καὶ τὰς τοιαύτας ἐπιστήμας εἶναι μὲν τῶν ἐναντίων,
 εἶναι ^α δὲ τοῦ μὲν καθ' αὐτὰς τοῦ δὲ μὴ καθ' αὐτάς· καὶ γὰρ
 ὁ λόγος τοῦ μὲν καθ' αὐτό, τοῦ δὲ τρόπον τινὰ κατὰ συμ-
 βεβηκός· ἀποφάσει γὰρ καὶ ἀποφορᾷ δηλοῖ τὸ ἐναντίον.
 Ἡ γὰρ στέρησις ^ι ἡ πρώτη τὸ ἐναντίον, αὕτη δ' ἀποφορὰ
 4 θατερόν. Ἐπεὶ δὲ τὰ ἐναντία οὐκ ἐγγίγνεται ἐν τῷ αὐτῷ,
 ἡ δ' ἐπιστήμη δύναμις τῷ λόγον ἔχειν, καὶ ἡ ψυχὴ κινήσεως
 ἔχει ἀρχήν, τὸ μὲν ὑγιεινὸν ὑγίειαν μόνον ποιεῖ καὶ τὸ θερ-
 μαντικὸν θερμότητα καὶ τὸ ψυκτικὸν ψυχρότητα, ὁ δ' ἐπι-
 5 στήμων ἄμφω. Λόγος γὰρ ἐστὶν ἀμφοῖν μὲν, οὐχ ὁμοίως
 δέ, καὶ ἐν ψυχῇ ^β ἡ ἔχει κινήσεως ἀρχήν· ὥστε ἄμφω ἀπὸ
 τῆς αὐτῆς ἀρχῆς κινήσει πρὸς ^ι τὸ αὐτὸ συνάψασα. Διὸ τὰ
 κατὰ λόγον δυνατὰ τοῖς ἄνευ λόγου δυνατοῖς ποιεῖ τὰναντία·
 6 ^ν μίᾳ γὰρ ἀρχῇ περιέχεται τῷ λόγῳ. Φανερόν δὲ καὶ ὅτι
 τῇ μὲν τοῦ εὖ δυνάμει ἀκολουθεῖ ἡ τοῦ μόνον ποιῆσαι ^ω ἡ
 παθεῖν δύναμις, ταύτη δ' ἐκείνη οὐκ αἰεὶ· ἀνάγκη γὰρ τὸν εὖ
 ποιοῦντα καὶ ποιεῖν, τὸν δὲ μόνον ποιοῦντα οὐκ ἀνάγκη καὶ
 εὖ ποιεῖν.

3 Εἰσὶ δὲ τινες οἱ ^κ φασιν, οἷον οἱ Μεγαρικοί, ὅταν ἐνεργῇ
 μόνον δύνασθαι, ὅταν δὲ μὴ ἐνεργῇ ^α οὐ δύνασθαι, οἷον τὸν
 μὴ οἰκοδομοῦντα οὐ δύνασθαι οἰκοδομεῖν, ἀλλὰ τὸν οἰκοδο-
 2 μοῦντα ὅταν οἰκοδομῇ· ὁμοίως ^α δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Οἷς
 τὰ συμβαίνοντα ἄτοπα οὐ χαλεπὸν ἰδεῖν. Δῆλον γὰρ ὅτι
 οὗτ' οἰκοδόμος ^β ἐστὶ ἐὰν μὴ οἰκοδομῇ· τὸ γὰρ οἰκοδόμῳ
 εἶναι τὸ δυνατῷ εἶναι ἐστὶν οἰκοδομεῖν· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ
 3 τῶν ἄλλων τεχνῶν. Εἰ οὖν ἀδύνατον τὰς τοιαύτας ἔχειν

^α δὲ] μὲν T. ^ι ἡ] ἐστιν ἡ Fb. ^β ἡ] ἡ ἡ Ab. ^ι τὸ om. E.T.Ab.
^ν μᾶ γὰρ ἀρχῇ E. ^ω ἡ παθεῖν om. Ab. ^κ φασιν εἶναι οἷον T.Ab. ^γ οἱ
 om. Ab. ^ζ οὐ] μὴ E.T. ^α δὴ Fb. ^β ἐστὶν E.

τέχνας μὴ ^αμανθάνοντά ποτε καὶ λαβόντα, καὶ μὴ ἔχειν
 μὴ ^δἀποβαλόντα ποτέ (ἢ γὰρ λήθη ἢ πάθει τινὶ ἢ χρόνῳ·
 οὐ γὰρ δὴ τοῦ γε πράγματος φθαρέντος, ^εαὖτε ^εγὰρ ἔστιν),
 ὅταν παύσῃται, οὐχ ἔξει τὴν τέχνην. Πάλιν ^εδ' εὐθὺς οἰκο-
 δομήσει πῶς λαβών; Καὶ τὰ ἄψυχα δὴ ὁμοίως· οὔτε γὰρ
 ψυχρὸν οὔτε θερμὸν οὔτε γλυκὺ οὔτε ὅλως αἰσθητὸν οὐθὲν
 ἔσται μὴ αἰσθανόμενον· ὥστε τὸν Πρωταγόρου λόγον συμ-
 βήσεται λέγειν αὐτοῖς. Ἄλλὰ μὴν οὐδ' αἰσθησιν ἔξει οὐθὲν
 ἂν μὴ αἰσθάνηται μηδ' ἐνεργῇ. Εἰ οὖν τυφλὸν τὸ μὴ ἔχον ^ς
 ὄψιν, πεφυκὸς δὲ καὶ ὅτε πέφυκε καὶ ἔτι ^hὄν, οἱ αὐτοὶ
 τυφλοὶ ἔσονται πολλάκις τῆς ἡμέρας ¹καὶ κωφοί. Ἔτι εἰ
 ἀδύνατον τὸ ἐστερημένον δυνάμεως, τὸ μὴ ^kγενόμενον ἀδύ-
 νατον ἔσται γενέσθαι· τὸ δ' ἀδύνατον γενέσθαι ὁ λέγων ἢ
 εἶναι ἢ ἔσεσθαι ψεύσεται· τὸ γὰρ ἀδύνατον τοῦτο ἐσήμενιν.
^νὩστε ¹οὔτοι οἱ λόγοι ἐξαιροῦσι καὶ ^mκίνησιν καὶ γένεσιν. ⁶
 Ἀεὶ γὰρ τό τε ἐστηκὸς ἐστήξεται καὶ τὸ καθήμενον καθε-
 δεῖται· οὐ γὰρ ἀναστήσεται ἂν καθέζῃται· ἀδύνατον γὰρ
 ἔσται ἀναστήναι ὃ γε μὴ δύναται ἀναστήναι. Εἰ οὖν μὴ ἐν-
 7 δέχεται ταῦτα λέγειν, φανερόν ὅτι δύναμις καὶ ἐνέργεια
 ἑτερόν ἐστιν· ἐκεῖνοι δ' οἱ λόγοι δύναμιν καὶ ἐνέργειαν ταὐτὸ
 ποιοῦσιν, διὸ καὶ οὐ μικρόν τι ζητοῦσιν ἀναιρεῖν. Ὡστ' ἐνδέ-
 χεται δυνατόν μὲν τι εἶναι μὴ εἶναι δέ, ⁿκαὶ δυνατόν μὴ
 εἶναι εἶναι δέ, ὁμοίως δὲ καὶ ^οἐπὶ τῶν ἄλλων κατηγοριῶν
 δυνατόν βαδίζειν ὃν μὴ ^pβαδίζειν, ^qκαὶ ^rμὴ βαδίζον δύ-
 νατὸν εἶναι βαδίζειν. Ἔστι δὲ δυνατόν τοῦτο ^φ, εἰ ὑπάρξῃ ⁸
 ἢ ἐνέργεια, ^ςοὐ λέγεται ἔχειν τὴν δύναμιν, οὐθὲν ἔσται ἀδύ-
 νατον. ^tΛέγω δ' οἶον, εἰ δυνατόν καθῆσθαι καὶ ἐνδέχεται
 καθῆσθαι τούτῳ, εἰ ὑπάρξῃ τὸ καθῆσθαι, οὐθὲν ἔσται ἀδύ-
 νατον· καὶ ^vεἰ κινήσῃ ^wτι ἢ κινήσαι ἢ στηῆναι ἢ στηῆσαι ἢ

^α λαμβάνοντά ποτε καὶ λαμβάνοντα T. ^δ ἀποβάλλοντά ποτε· ἢ γὰρ
 λήθη T. ^ε αὖτε] εἰ F^b. ^ε γέ A^b. ^ε δ'] δ' ὁ T. ^h ὄν] ὥς T. ¹ καὶ
 κωφοὶ om. F^b. ^k γινόμενον A^b. ¹ οὔτοι] οὔτε A^b. ^m γένεσιν καὶ
 κίνησιν T. ⁿ καὶ—δέ om. T.F^b. ^ο ἐπὶ add. E.T. ^p βαδίζειν post μὴ
 om. T. ^q καὶ] δέ καὶ A^b. ^r μὴ om. T. ^ς οὐ] ἦς F^b. ^t λέγω—
 ἀδύνατον om. T. ^v εἰ] εἴη T. ^w τι om. E.T.

εἶναι ἢ ^χ γίγνεσθαι, ἢ μὴ εἶναι ἢ μὴ γίγνεσθαι, ὁμοίως.
 9 Ἐλήλυθε δ' ἡ ἐνέργεια τοῦνομα, ἡ πρὸς τὴν ἐντελέχειαν
 ὕ συντιθεμένη καὶ ἐπὶ τὰ ἄλλα, ἐκ τῶν κινήσεων μάλιστα.
 10 δοκεῖ γὰρ ἡ ἐνέργεια μάλιστα ἡ κίνησις εἶναι. Διὸ καὶ
 τοῖς μὴ οὖσιν οὐκ ἀποδιδόασιν τὸ κινεῖσθαι, ἄλλας δέ τινας
 κατηγορίας, οἷον διανοητὰ καὶ ἐπιθυμητὰ εἶναι τὰ μὴ ὄντα,
 κινούμενα δ' οὐ. ^z Τοῦτο δὲ ὅτι οὐκ ὄντα ἐνεργεῖα ἔσονται
 ἐνεργεῖα. Τῶν γὰρ μὴ ὄντων ἓναι δυνάμει ἐστίν· ^a οὐκ ἔστι
 δέ, ^b ὅτι οὐκ ἐντελεχεία ἐστίν.

- 4 Εἰ δ' ἐστὶ ^c τὸ εἰρημένον δυνατόν ^d ἢ ἀκολουθεῖ, φανερόν
 ὅτι οὐκ ἐνδέχεται ἀληθές εἶναι ^e τὸ εἰπεῖν ὅτι δυνατόν μὲν
 τοδί, οὐκ ἔσται δέ· ὥστε τὰ ἀδύνατα εἶναι ταύτη ^f διαφεύ-
 γειν. Λέγω δὲ οἷον εἴ τις φαίη δυνατόν τὴν διάμετρον
 μετρηθῆναι οὐ μέντοι ^g μετρηθήσεσθαι, ^h ὃ μὴ λογιζόμενος τὸ
 ἀδύνατον εἶναι, ὅτι οὐθὲν κωλύει ⁱ δυνατόν τι ^k ὄν εἶναι ἢ γε-
 2 νέσθαι, μὴ εἶναι ^l δὲ μὴδ' ἔσεσθαι. Ἄλλ' ἐκέينو ἀνάγκη ἐκ
 τῶν κειμένων, ^m εἰ καὶ ὑποθοίμεθα εἶναι ἢ γεγενέσθαι ⁿ οὐκ
 ἔστι μὲν δυνατόν δέ, ὅτι οὐθὲν ἔσται ἀδύνατον· ^o συμβήσεται
 δέ γε, τὸ γὰρ μετρεῖσθαι ἀδύνατον. Οὐ γὰρ ^p δὴ ἐστὶ ταυτό
 τό ^p τε ψεῦδος καὶ τὸ ἀδύνατον· τὸ γὰρ σε ἐστάναι νῦν
 3 ψεῦδος μὲν, οὐκ ἀδύνατον δέ. Ἄμα δὲ δηλὸν ^q καὶ ὅτι, ^r εἰ
 τοῦ Α ὄντος ἀνάγκη τὸ Β εἶναι, καὶ δυνατοῦ ὄντος τοῦ εἶναι
^s Α καὶ τὸ Β ἀνάγκη εἶναι δυνατόν· εἰ γὰρ μὴ ἀνάγκη
 δυνατόν εἶναι, οὐθὲν κωλύει μὴ εἶναι δυνατόν εἶναι. Ἔστω
 δὴ τὸ Α δυνατόν. Οὐκοῦν ὅτε τὸ Α δυνατόν εἴη εἶναι, εἰ
 τεθείη τὸ Α Β, οὐθὲν ἀδύνατον εἶναι συνέβαιεν· τὸ δέ γε Β
 ἀνάγκη εἶναι. Ἄλλ' ἦν ἀδύνατον. ^t Ἔστω δὴ ἀδύνατον.
 4 Εἰ δὴ ἀδύνατον ἀνάγκη εἶναι τὸ Α, ἀνάγκη καὶ τὸ Β εἶναι.

^χ γενέσθαι priore loco E, utroque T. ὕ συντιθεμένη F^b. ^z τοῦτο
 δέ om. A^b. F^b. ^a οὐκ ἔστι δέ om. A^b. ^b διότι A^b. ^c τὸ εἰρημένον
 τὸ δυνατόν A^b. ^d ἢ T. ^e τὸ] τι E.T. ^f διαφεύγει A^b. ^g μετρηθή-
 σεσθαι] μετρηθήσεται A^b. ^h ὃ om. T. ⁱ δυνατόν] ἀδύνατον A^b.
^k ὄν om. T. ^l δέ om. A^b. ^m εἰ καὶ] εἶναι εἰ καὶ E, εἰ εἴη καὶ A^b,
 εἴη T. ⁿ συμβήσεται—ἀδύνατον om. E.T. ^o δὴ add. E.T. ^p τε
 om. E.T. ^q ὅτι καὶ T. ^r εἰ] ἢ F^b, om. T. ^s Α] τὸ α T. ^t ἔστω—
 Β ἄρα om. A^b.

Ἄλλ' ἦν ἄρα τὸ ὁ A δυνατόν καὶ τὸ ὁ B ἄρα. Ἄν ἄρα ἦ τὸ A δυνατόν, καὶ τὸ B ἔσται δυνατόν, εἴ περ οὕτως ^κ εἶχον ὥστε τοῦ A ὄντος ἀνάγκη εἶναι τὸ B. Ἐὰν ἴδῃ οὕτως ἐχόν-⁵ των τοῦ A B ^λ μὴ ἦ δυνατόν τὸ B οὕτως, οὐδὲ τὸ A B ἔξει ὡς ἐτέθη· καὶ εἰ τοῦ A δυνατοῦ ὄντος ἀνάγκη ^μ τὸ B δυνατόν εἶναι, εἰ ἔστι τὸ A, ἀνάγκη εἶναι ^ν καὶ τὸ B. Τὸ γὰρ δυνατόν εἶναι ἐξ ἀνάγκης τὸ B εἶναι, εἰ τὸ A δυνατόν, τοῦτο σημαίνει, ἐὰν ἦ ^ο τὸ A καὶ ὅτε καὶ ὡς ἦν δυνατόν ^π εἶναι, κάκεινο τότε καὶ οὕτως εἶναι ἀναγκαῖον.

Ἀπασῶν δὲ τῶν δυνάμεων οὐσῶν τῶν μὲν συγγενῶν οἶον ⁵ τῶν αἰσθήσεων, τῶν δὲ ἔθει οἶον τῆς τοῦ αὐλεῖν, τῶν δὲ μαθήσει οἶον τῆς τῶν τεχνῶν, τὰς μὲν ἀνάγκη προενεργήσαντας ἔχειν ὅσαι ἔθει καὶ λόγῳ, τὰς δὲ μὴ τοιαύτας καὶ τὰς ἐπὶ τοῦ πάσχειν οὐκ ἀνάγκη. Ἐπεὶ δὲ τὸ ^ρ δυνατόν τι ² δυνατόν καὶ ποτὲ καὶ πῶς καὶ ὅσα ἄλλα ἀνάγκη προσεῖναι ἐν τῷ διορισμῷ, καὶ τὰ μὲν κατὰ λόγον δύναται κινεῖν καὶ αἱ δυνάμεις αὐτῶν μετὰ λόγου, τὰ δ' ἄλογα καὶ αἱ δυνάμεις ἄλογοι, κακέinas μὲν ἀνάγκη ἐν ἐμφύχῳ εἶναι ταύτας δ' ἐν ἀμφοῖν, τὰς ^ς μὲν τοιαύτας δυνάμεις ἀνάγκη, ὅταν ὡς ^ε δύνανται τὸ ποιητικὸν καὶ τὸ παθητικὸν πλησιάζωσι, τὸ μὲν ποιεῖν τὸ δὲ πάσχειν, ἐκέinas δ' οὐκ ἀνάγκη· αὗται μὲν γὰρ πᾶσαι μία ἐνὸς ποιητικῆς, ἐκεῖναι δὲ τῶν ἐναντίων, ὥστε ἅμα ποιήσει τὰναντία. Τοῦτο δὲ ἀδύνατον. Ἀνάγκη ἄρα ἕτερόν ³ τι εἶναι τὸ κύριον· λέγω ^δ δὲ τοῦτο ὁρεξιν ἢ προαίρεσιν. Ὅποτέρου γὰρ ἂν ὁρέγηται κυρίως, τοῦτο ποιήσει, ὅταν ὡς δύναται ὑπάρχει καὶ πλησιάζῃ τῷ παθητικῷ. Ὡστε τὸ δυνατόν κατὰ λόγον ἅπαν ἀνάγκη, ὅταν ὁρέγηται, ^ι οὐ τ' ἔχει τὴν δύναμιν καὶ ὡς ἔχει, τοῦτο ποιεῖν. Ἐχει δὲ παρόντος ⁴ τοῦ παθητικοῦ καὶ ὡδὶ ἔχοντος ποιεῖν. Εἰ δὲ μὴ, ποιεῖν οὐ δυνήσεται. Τὸ γὰρ μηθενὸς τῶν ἔξω κωλύοντος προσδιο-

^ν A et B] πρῶτον et δεύτερον E.T. ^ω ἄρα post B om. E.T.
^κ εἶχον T. ^γ δὲ T. ^λ μὴ—τὸ B om. A^b. ^α τὸ] καὶ τὸ T.
^β καὶ om. E.T. ^ο τὸ α τὸ α A^b. ^δ εἶναι] εἶναι ἦν A^b. ^ε ἀδύνατον A^b.
^ς μὲν] μὲν οὖν T. ^ε δύνανται τὸ παθητικὸν καὶ τὸ ποιητικὸν E.T. ^δ δὲ
τοῦτο] δ' εἴτε A^b. ^ι οὐ τ'] ὅτ' A^b, οὐ E.T.

ρίζεσθαι οὐθὲν ἔτι δεῖ· τὴν γὰρ δύναμιν ἔχει ὡς ἔστι δυνάμει τοῦ ποιεῖν, ἔστι δ' οὐ πάντως ἀλλ' ἐχόντων πῶς, ἐν οἷς ἀφορισθήσεται καὶ τὰ ἔξω κωλύοντα· ἀφαιρεῖται γὰρ ταῦτα τῶν
 5 ἐν τῷ διορισμῷ προσόντων ἓνια. Διὸ οὐδὲ ἂν ἅμα βούληται
^kἢ ^lἐπιθυμῇ ποιεῖν δύο ἢ τὰναντία, οὐ ποιήσει· οὐ γὰρ οὕτως ἔχει αὐτῶν τὴν δύναμιν οὐδ' ^mἔστι τοῦ ἅμα ποιεῖν ἡ δύναμις, ἐπεὶ ὧν ἔστιν οὕτως ποιήσει.

- 6 Ἐπεὶ δὲ περὶ τῆς κατὰ ⁿκίνησιν λεγομένης δυνάμεως εἴρηται, περὶ ἐνεργείας διορίσωμεν τί τέ ἐστιν ἡ ἐνέργεια καὶ ποῖόν τι. Καὶ γὰρ τὸ δυνατόν ἅμα δῆλον ἔσται διαιρουσιν, ὅτι οὐ μόνον τοῦτο λέγομεν ^oδυνατόν ὃ πέφυκε κινεῖν ἄλλο ἢ κινεῖσθαι ὑπ' ἄλλου, ἢ ἀπλῶς ἢ τρόπον τινά, ἀλλὰ
 2 καὶ ἐτέρως. Διὸ ζητοῦντες καὶ περὶ τούτων διήλθομεν. Ἔστι δ' ἡ ἐνέργεια τὸ ὑπάρχειν τὸ πρᾶγμα, μὴ οὕτως ὥσπερ λέγομεν δυνάμει. Λέγομεν δὲ δυνάμει οἶον ἐν τῷ ξύλῳ Ἐρμῆν καὶ ἐν τῇ ^pῶλῃ τὴν ἡμίσειαν, ὅτι ἀφαιρεθείη ἂν, καὶ ἐπιστήμονα ^qκαὶ τὸν μὴ θεωροῦντα, ἂν δυνατός ^rἢ θεω-
 3 ρῆσαι· τὸ δ' ἐνεργεῖα. Δῆλον δ' ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα τῇ ἐπαγωγῇ ὃ βουλόμεθα λέγειν, καὶ οὐ δεῖ παντὸς ὄρον ζητεῖν ἀλλὰ καὶ τὸ ^sἀνάλογον συνορᾶν, ^tὅτι ὡς τὸ οἰκοδομοῦν πρὸς τὸ οἰκοδομικόν, καὶ τὸ ἐγρηγορὸς πρὸς τὸ καθεύδον, καὶ τὸ ὀρῶν πρὸς τὸ μῖνον μὲν ὄψιν δὲ ἔχον, καὶ τὸ ἀποκεκριμένον ἐκ τῆς ὕλης πρὸς τὴν ὕλην, καὶ τὸ ἀπει-
 4 ρασμένον πρὸς τὸ ἀνέργαστον. Ἐταύτης δὲ τῆς διαφορᾶς θάτερον μόριον ^wἔστω ἡ ἐνέργεια ἀφωρισμένη, ^xθατέρω δὲ τὸ δυνατόν. Λέγεται δὲ ^yἐνεργεῖα οὐ πάντα ὁμοίως, ἀλλ' ^zἢ τὸ ἀνάλογον, ὡς τοῦτο ἐν τούτῳ ἢ πρὸς τοῦτο, τὸ δ' ἐν τᾷδε ἢ πρὸς τόδε· τὰ μὲν γὰρ ὡς κίνησις πρὸς δύναμιν, τὰ
 5 δ' ^aὡς οὐσία πρὸς τινὰ ὕλην. Ἄλλως δὲ ^bκαὶ τὸ ἀπειρον

^k ἢ] καὶ T. ^l ἐπιθυμῇ A^b. ^m ἔστιν ἅμα τοῦ ἅμα A^b. ⁿ κίνησιν] δύναμιν T. ^o δυνατόν om. A^b. ^p ῶλῃ] διαμέτρῳ F^b. ^q καὶ τὸν] τὸν θεωροῦντα καὶ τὸν E. ^r ἢ om. E.T. ^s ἀναλογούν T. ^t ὅτι om. A^b. ^v ταύτης—μόριον] ἔστι τέ τι καὶ ταύτης τῆς διαφορᾶς θατέρω μορίῳ E.T. ^w ἔσται A^b. ^x θατέρων F^b. ^y ἐνέργεια A^b. ^z ἢ τὸ] ἢ τῷ F^b. ^a ὡς om. T. ^b καὶ add. E.T.

καὶ ^c τὸ κενὸν καὶ ὅσα τοιαῦτα, λέγεται δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ πολλοῖς τῶν ὄντων, οἷον τῷ ὁρῶντι καὶ βαδίζοντι καὶ ὁρωμένῳ. ^d Ταῦτα μὲν γὰρ ἐνδέχεται καὶ ἀπλῶς ^e ἀληθεύεσθαι ποτε· τὸ μὲν ^f γὰρ ὁρώμενον ὅτι ὁράται, τὸ δ' ὅτι ὁράσθαι δυνατόν· τὸ δ' ἄπειρον οὐχ οὕτω δυνάμει ἐστὶν ὡς ἐνεργείᾳ ἐσόμενον χωριστόν, ἀλλὰ γνώσει. ^g Τῷ γὰρ μὴ ^h ὑπολείπειν τὴν διαίρεσιν ἀποδίδωσι τὸ εἶναι δυνάμει ταύτην τὴν ἐνέργειαν, τῷ δὲ χωρίζεσθαι οὐ.

ⁱ Ἐπεὶ δὲ τῶν πράξεων ὧν ἐστὶ πέρας οὐδεμία τέλος γ ἀλλὰ τῶν περὶ τὸ τέλος, οἷον τοῦ ἰσχυαίνειν ἢ ἰσχυασία αὐτό, αὐτὰ δὲ ὅταν ἰσχυαίνη οὕτως ἐστὶν ἐν κινήσει, μὴ ὑπάρχοντα ὧν ἕνεκα ἢ κίνησις, οὐκ ἔστι ταῦτα πράξις ἢ οὐ τελεία γε· οὐ γὰρ τέλος, ἀλλ' ἐκείνη ἐνυπάρχει τὸ τέλος καὶ ἡ πράξις. Οἷον ὁρᾶ, ἀλλὰ καὶ φρονεῖ καὶ νοεῖ καὶ νε-^g νόηκεν· ἀλλ' οὐ μανθάνει καὶ μεμάθηκεν, οὐδ' ὑγιαίνει καὶ ὑγιασται. Εὖ ζῇ καὶ εὖ ἔζηκεν· ἀλλὰ καὶ εὐδαιμονεῖ καὶ εὐδαιμόνηκεν. Εἰ δὲ μή, ἔδει ἂν ποτε παύεσθαι, ὥσπερ ὅταν ἰσχυαίνη. Νῦν δ' οὐ, ἀλλὰ ζῇ καὶ ἔζηκεν. ^k Τούτων δὴ τὰς μὲν κινήσεις λέγειν, τὰς δ' ἐνεργείας. Πᾶσα γὰρ κίνη-^g σις ἀτελής, ἰσχυασία, μάθησις, βάδισις, οἰκοδόμησις· αὗται δὲ κινήσεις, καὶ ἀτελεῖς γε. Οὐ γὰρ ἅμα βαδίζει καὶ βεβάδικεν, οὐδ' οἰκοδομεῖ καὶ ^l ὠκοδόμηκεν, οὐδὲ γίγνεται καὶ γέγονεν, ἢ κινεῖται καὶ ^m κεκίνηκεν· ἀλλ' ἕτερον καὶ κινεῖ καὶ ⁿ κινεῖται. Ἐώρακε δὲ καὶ ὁρᾶ ἅμα τὸ αὐτό, καὶ νοεῖ καὶ ^o νενόηκεν. Τὴν μὲν οὖν τοιαύτην ἐνέργειαν λέγω, ἐκείνην δὲ κίνησιν. Τὸ μὲν οὖν ^o ἐνεργείᾳ τί τέ ἐστι καὶ ποῖον, ἐκ τούτων καὶ τῶν τοιούτων δῆλον ἡμῖν ^p ἔστω.

Πότε ^q δὲ δυνάμει ἐστὶν ἕκαστον καὶ πότε οὐ, διοριστέον· ⁷ οὐ γὰρ ὁποτεοῦν. Οἷον ἡ γῆ ἄρ' ἐστὶν ^r ἄνθρωπος δυνάμει ἢ

^c τὸ add. Ab.Fb. ^d ταῦτα] εἰ ταῦτα Ab. ^e ἀληθεύεσθαι] καὶ ἀληθεύεσθαι T. ^f γὰρ om. T. ^g τὸ T.Ab. ^h ὑπολείπειν Ab. ⁱ ἐπεὶ—sect. 10. κίνησιν om. E.T. ^k τούτων—sect. 10. κίνησιν] hæc expungit Ab. ^l ὠκοδόμηκεν Ab. ^m κεκίνηκεν] κεκίνηται Ab. ⁿ κινεῖται] κεκίνηκεν Ab. ^o ἐνεργείᾳ T, ἐνεργεῖν Ab. ^p ἔσται E.T. ^q δὲ om. T. ^r δυνάμει ἄνθρωπος E.T.

οὔ; Ἀλλὰ μᾶλλον ὅταν ἤδη γένηται σπέρμα, καὶ οὐδὲ
² τότε ἴσως. Ὡςπερ οὖν οὐδὲ ὑπὸ ἰατρικῆς ἅπαν ^τ ἂν ὑγια-
 σθείη οὐδ' ἀπὸ τύχης, ἀλλ' ἔστι τι ὃ δυνατόν ἐστι, καὶ τοῦτ'
³ ἐστὶν ὑγιαῖνον δυνάμει. Ὅρος δὲ τοῦ μὲν ἀπὸ διανοίας ἐντε-
 λεχεία γιγνομένου ἐκ τοῦ δυνάμει ὄντος, ὅταν βουλευθέντος
 γίγνηται μηθενὸς κωλύοντος τῶν ἐκτός, ἐκεῖ δ' ἐν τῷ ὑγιαζο-
 μένῳ, ὅταν μηθὲν κωλύῃ ^ν τῶν ἐν αὐτῷ. Ὅμοιως δὲ δυ-
 νάμει καὶ οἰκία, ^ω εἰ μηθὲν κωλύει ^κ τῶν ἐν τούτῳ καὶ τῇ
 ὕλῃ τοῦ γίγνεσθαι οἰκίαν, οὐδ' ἔστιν ὃ δεῖ προσγενέσθαι ἢ
³ ἀπογενέσθαι ἢ μεταβαλεῖν, τοῦτο δυνάμει οἰκία. Καὶ ἐπὶ
 τῶν ἄλλων ὡσαύτως, ὅσων ἔξωθεν ἡ ἀρχὴ τῆς γενέσεως, καὶ
 ὅσων δὴ ἐν αὐτῷ τῷ ἔχοντι, ὅσα μηθενὸς τῶν ἔξωθεν ἐμ-
 ποδιζόντος ἔσται δι' αὐτοῦ. Οἶον τὸ σπέρμα οὐκῶ· δεῖ γὰρ
 ἐν ἄλλῳ καὶ ^γ μεταβάλλειν. Ὅταν ^δ ἤδη διὰ τῆς αὐτοῦ
 ἀρχῆς ἢ τοιοῦτον, ἤδη τοῦτο δυνάμει ^α ἐκεῖνο δὲ ἐτέρας ἀρ-
⁴ χῆς δεῖται. Ὡςπερ ἡ γῆ οὐκῶ ἀνδρίας δυνάμει· μεταβάλ-
 λουσα γὰρ ἔσται χαλκός. Ἔοικε δὲ ὃ λέγομεν εἶναι οὐ
 τόδε ἀλλ' ἐκείνινον, οἶον τὸ κιβώτιον οὐ ξύλον ἀλλὰ ξύλινον,
 οὐδὲ τὸ ^β ξύλον γῆ ἀλλὰ γήινον. Πάλιν ἡ γῆ εἰ οὕτως μὴ
 ἄλλο ^ε ἀλλ' ἐκείνινον, ^δ αἰεὶ ἐκεῖνο δυνάμει ἀπλῶς ^ε τὸ ὅσπερ
⁵ ρόν ἐστίν. Οἶον τὸ κιβώτιον οὐ γήινον οὐδὲ γῆ, ἀλλὰ ξύλι-
 νον· τοῦτο γὰρ δυνάμει κιβώτιον καὶ ὕλη κιβωτίου αὐτῇ,
 ἀπλῶς μὲν τοῦ ^ε ἀπλῶς, τουδὲ δὲ ^ς τοδὲ ^η τὸ ξύλον. Εἰ δὲ
 τί ^ι ἐστὶ πρῶτον, ὃ μηκέτι κατ' ^κ ἄλλου λέγεται ^λ ἐκείνινον,
 τοῦτο πρώτη ὕλη· οἶον εἰ ἡ γῆ ἀερίνη, ὃ δ' ἀήρ μὴ πῦρ ἀλλὰ
 πύρινος, τὸ πῦρ ὕλη πρώτη ^μ ὡς τόδε τι ^ν καὶ ^ο οὐσία.
⁶ Τούτῳ γὰρ διαφέρει τὸ καθόλου καὶ τὸ ὑποκείμενον ^ρ τῷ

² τότε] τότε πῶς T, τοῦτό πῶς E, τοῦτο γρ. E. ^τ ἂν] δὴ A^b. ^ν τῶν] τῷ E. ^ω εἰ—οἰκίαν om. A^b. ^κ τῶν om. T. ^γ μεταβαλεῖν E. ^δ om. T. ^α ἐκεῖνα E. ^β ξύλον ἢ γῆ T. ^ε ἀλλ' ἐκείνινον αἰεὶ om. A^b. ^δ αἰεὶ ἐκεῖνο δὲ δυνάμει E, om. γρ. E. δυνάμει om. A^b. ^ε τὸ ὅσπερ] ὃ τὸ προσεχές καὶ τελευταῖον γρ. E. ^ς ἀπλοῦ T. ^η τοδὲ] τουδὲ T. ^η τὸ add. E.A^b. ^ι ἐστὶ τὸ πρῶτον T. ^κ ἄλλο A^b. et margo E, qui γρ. κατ' ἄλλο ἀλλ' ἐκεῖνο αὐτὸ δηλονότι. ^λ ἐκεῖνο δὲ τοῦτο A^b. ^μ ὡς] οὐ T, εἰ δὲ A^b. ^ν καὶ om. E.T.A^b. ^ο οὐσα E.T. ^ρ τῷ] τὸ T.

^α εἶναι τόδε τι ἢ μὴ εἶναι. Οἷον τοῖς πάθεσι τὸ ὑποκείμενον ἄνθρωπος καὶ σῶμα καὶ ψυχὴ, πάθος δὲ τὸ μουσικὸν καὶ λευκόν. Λέγεται δὲ τῆς μουσικῆς ^ι ἐγγενομένης ^β ἐκείνου οὐ μουσικὴ ἀλλὰ μουσικόν, καὶ οὐ λευκότης ὁ ἄνθρωπος ἀλλὰ λευκόν, οὐδὲ βάδισις ^γ ἢ κίνησις ἀλλὰ βαδίζον ἢ κινούμενον, ὡς ^δ τὸ ἐκείνινον. Ὅσα μὲν οὖν οὕτω, τὸ ἔσχατον οὐσία ^γ ὅσα δὲ μὴ οὕτως ἀλλ' εἰδός τι καὶ τόδε τι τὸ κατηγορούμενον, τὸ ἔσχατον ὕλη καὶ οὐσία ὕλική. Καὶ ὁρθῶς δὴ συμβαίνει τὸ ἐκείνινον λέγεσθαι κατὰ τὴν ὕλην καὶ τὰ πάθη· ἅμφω γὰρ ἀόριστα. Πότε μὲν οὖν λεκτέον δυνάμει καὶ πότε οὐ, εἴρηται.

Ἐπεὶ δὲ τὸ ^ω πρότερον διώρισται ^κ ποσαχῶς λέγεται, ⁸ φανερόν ^ι ὅτι πρότερον ἐνέργεια δυνάμεως ἐστίν. Λέγω δὲ δυνάμεως οὐ μόνον τῆς ὁρισμένης ἢ λέγεται ^α ἀρχὴ μεταβλητικὴ ἐν ἄλλῃ ἢ ἄλλο, ἀλλ' ὅλως πάσης ἀρχῆς κινητικῆς ἢ στατικῆς. Καὶ γὰρ ἡ φύσις ἐν ταυτῷ ^α γίγνεται· ἐν ταυτῷ γὰρ γένει τῇ δυνάμει· ἀρχὴ γὰρ κινητικὴ, ἀλλ' οὐκ ἐν ἄλλῃ ἀλλ' ἐν αὐτῷ ἢ αὐτό. Πάσης ^β δὲ τῆς τοιαύτης ^α προτέρα ἐστὶν ἡ ἐνέργεια καὶ λόγῳ καὶ τῇ οὐσίᾳ· χρόνῳ ^δ ἔστι μὲν ὡς, ἔστι ^δ ὡς οὐ. Τῷ λόγῳ μὲν οὖν ὅτι προτέρα, δηλόν· ^ε τῷ γὰρ ἐνδέχασθαι ἐνεργῆσαι δυνατόν ἐστὶ τὸ πρῶτως δυνατόν, οἷον λέγω οἰκοδομικόν τὸ δυνάμενον οἰκοδομεῖν, καὶ ὁρατικόν τὸ ὁρᾶν, καὶ ὁρατὸν τὸ δυνατόν ὁρᾶσθαι. Ὅ ³ ^δ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, ὥστ' ἀνάγκη τὸν λόγον προϋπάρχειν καὶ τὴν γνῶσιν τῆς γνώσεως. Τῷ δὲ χρόνῳ πρότερον ^δ τὸ τῷ εἶδει τὸ αὐτὸ ἐνεργοῦν πρότερον, ἀριθμῷ ^δ οὐ. Λέγω δὲ τοῦτο ὅτι τοῦδε μὲν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ ⁴ ἤδη ὄντος κατ' ἐνέργειαν καὶ τοῦ σίτου καὶ τοῦ ὀρώντος πρότερον τῷ χρόνῳ ἢ ὕλῃ καὶ τὸ σπέρμα καὶ τὸ ὁρατικόν, ^ε ^α δὲ δυνάμει μὲν ^ι ἐστὶν ἄνθρωπος καὶ σίτος καὶ ὀρών, ἐνεργείᾳ

^α εἶναι] καὶ T, om. E. ^ι ἐγγενομένης E. ^β ἐκείνῳ Ab. ^γ ἢ κίνησις] ἢ κίνησις T, οὐδὲ κίνησις Ab. ^δ τὸ] τε Ab. ^ω πρῶτον T. ^κ ποσαχῶς E. T. ^ι ὅτι τὸ πρότερον T. ^α ἀρχὴ om. T. ^α γίγνεται δυνάμει ἐν E. γίγνεται—ταυτῷ γὰρ om. Ab. ^β δὲ T. ^ε τῷ] τὸ E. ^δ τὸ τῷ] ὡς τὸ τῷ Ab. ^ε ^α om. Ab. ^ι ἔσται Ab.

5 δ' οὕτω. Ἀλλὰ τούτων ⁸ πρότερα τῷ χρόνῳ ἕτερα ὄντα ἐνεργεία, ἐξ ὧν ταῦτα ἐγένετο· αἰεὶ γὰρ ἐκ τοῦ δυνάμει ὄντος γίγνεται ^h τὸ ἐνεργεία ὃν ⁱ ὑπὸ ἐνεργεία ὄντος, οἷον ἀνθρώπος ἐξ ἀνθρώπου, μουσικὸς ὑπὸ μουσικοῦ, αἰεὶ κινουντός τινος πρώτου· τὸ δὲ κινεῖν ^k ἐνεργεία ἤδη ἐστίν. Εἴρηται δ' ἐν τοῖς περὶ τῆς οὐσίας λόγοις ὅτι ^l ἅπαν τὸ γιγνόμενον γίγνεται ἐκ τινός τι καὶ ὑπὸ τινος, καὶ τοῦτο τῷ εἶδει τὸ αὐτό.

6 Διὸ καὶ δοκεῖ ἀδύνατον εἶναι οἰκοδόμον εἶναι μὴ οἰκοδομήσαντα μηθὲν ἢ καθαριστὴν μηθὲν καθαρίσαντα· ὁ γὰρ μανθάνων καθαρίζειν καθαρίζων μανθάνει καθαρίζειν, ὁμοίως δὲ καὶ 7 οἱ ἄλλοι. Ὅθεν ὁ σοφιστικὸς ἔλεγχος ἐγίγνετο ὅτι οὐκ ἔχων τις τὴν ἐπιστήμην ποιήσει οὐδ' ἡ ἐπιστήμη· ὁ γὰρ μανθάνων οὐκ ἔχει, ἀλλὰ διὰ τὸ τοῦ γιγνομένου γεγενῆσθαι τι ^m καὶ τοῦ ὅλως κινουμένου κενηθῆσθαι τι (δῆλον δ' ἐν τοῖς περὶ κινήσεως τούτου) καὶ τὸν μανθάνοντα ἀνάγκη ἔχειν τι 8 τῆς ἐπιστήμης ἴσως. Ἀλλ' οὖν καὶ ταύτῃ γε δῆλον ὅτι ἡ ἐνέργεια καὶ οὕτω πρότερα τῆς δυνάμεως κατὰ γένεσιν καὶ χρόνον. Ἀλλὰ μὴν καὶ οὐσία γε, πρῶτον μὲν ὅτι ⁿ τὰ τῇ γενέσει ὕστερα τῷ εἶδει καὶ τῇ οὐσίᾳ πρότερα, οἷον ἀνὴρ παιδὸς καὶ ἀνθρώπος σπέρματος· τὸ μὲν γὰρ ἤδη ἔχει τὸ 9 εἶδος, τὸ δ' οὐ. Καὶ ὅτι ἅπαν ἐπ' ἀρχὴν βαδίζει τὸ γιγνόμενον καὶ τέλος· ἀρχὴ γὰρ ^o τὸ οὐ ἔνεκα, τοῦ τέλους δ' ἔνεκα ἡ γένεσις. Τέλος δ' ἡ ἐνέργεια, καὶ τούτου χάριν ἡ δύναμις λαμβάνεται· οὐ γὰρ ἵνα ὄψιν ἔχωσιν ^p ὁρῶσι τὰ ζῶα, ἀλλ' 10 ὅπως ὁρῶσιν ὄψιν ἔχουσιν. Ὅμοίως δὲ καὶ οἰκοδομικὴν ἵνα οἰκοδομῶσι, καὶ τὴν θεωρητικὴν ἵνα θεωρῶσιν· ἀλλ' οὐ θεωροῦσιν ἵνα ^q θεωρητικὴν ἔχωσιν, εἰ μὴ οἱ μελετώντες· οὗτοι δ' ^r οὐχὶ θεωροῦσιν ἀλλ' ἢ ὥδι ^s ἢ ὅτι οὐθὲν δέονται θεωρεῖν. Ἔτι ἡ ὕλη ἐστὶ δυνάμει, ὅτι ἔλθοι αἶν εἰς τὸ εἶδος· ὅταν δέ ^t γ' ἐνεργεία ᾖ, τότε ἐν τῷ εἶδει ἐστίν. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ

⁸ τῷ χρόνῳ πρότερα E.T. ^h τὸ om. Ab. ⁱ ὑπὸ ἐνεργείας ὄντος E, om. Ab. ^k ἐνέργεια T. ^l πᾶν Ab. ^m καὶ—τι om. T. ⁿ τὰ τῇ ταύτῃ T. ^o τὸ οὐ] ὅτου Ab. ^p τὰ ζῶα ὁρῶσιν T. ^q θεωρητικὴν om. Ab. ^r οὐχ ἢ θεωροῦσιν ἀλλ' ἢ E.T. ^s ἢ post ὥδι om. Ab. ^t γ' om. E.T.

τῶν ἄλλων καὶ ὧν κίνησις τὸ τέλος. ^ν Διὸ ὥσπερ οἱ διδά-
σκοντες ἐνεργοῦντα ἐπιδείξαντες οἴονται τὸ τέλος ἀποδεω-
κέναι, καὶ ἡ φύσις ὁμοίως. Εἰ γὰρ μὴ οὕτω γίγνεται, ὁ
^ω Παύσωνος ^ξ ἔσται Ἑρμῆς· ἄδελος γὰρ ^υ καὶ ἡ ἐπιστήμη
εἰ ἔσω ἢ ἔξω, ὥσπερ κακεῖνος· τὸ γὰρ ἔργον τέλος, ἡ δὲ
ἐνέργεια τὸ ἔργον. Διὸ καὶ τοῦνομα ^z ἐνέργεια λέγεται κατὰ
τὸ ἔργον, καὶ συντείνει πρὸς τὴν ἐντελέχειαν. Ἐπεὶ δ' ἐστὶ ¹²
τῶν μὲν ^a ἔσχατον ἡ χρήσις, οἶον ὄψεως ^b ἢ ^c ὄρασις, καὶ
οὐθὲν γίγνεται παρὰ ταύτην ἕτερον ἀπὸ τῆς ὄψεως ^d ἔργον,
^e ἀπ' ἐνίων δὲ γίγνεται τι, οἶον ἀπὸ τῆς οἰκοδομικῆς οἰκία
παρὰ τὴν οἰκοδόμησιν, ὅμως οὐθὲν ἦπτον ἔνθα μὲν τέλος ἔνθα
δὲ μᾶλλον τέλος τῆς δυνάμεως ἐστίν. Ἡ γὰρ οἰκοδόμησις
ἐν τῷ οἰκοδομουμένῳ, καὶ ἅμα γίγνεται καὶ ἔστι τῇ οἰκίᾳ.
^υ Ὅσων μὲν οὖν ἕτερόν τί ἐστι παρὰ τὴν χρήσιν τὸ γιγνόμε- ¹³
νον, τούτων μὲν ἡ ἐνέργεια ἐν τῷ ποιουμένῳ ἐστίν, οἶον ἢ τε
οἰκοδόμησις ἐν τῷ οἰκοδομουμένῳ καὶ ἡ ὕφανσις ἐν τῷ ὕφαι-
νομένῳ, ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, καὶ ὅλως ἡ κίνησις ἐν
τῷ κινουμένῳ· ὅσων δὲ μὴ ἐστίν ἄλλο τι ἔργον παρὰ τὴν
ἐνέργειαν, ἐν αὐτοῖς ὑπάρχει ^f ἡ ἐνέργεια, οἶον ἡ ὄρασις ἐν
τῷ ὁρῶντι καὶ ἡ θεωρία ἐν τῷ θεωροῦντι καὶ ἡ ζῶη ἐν τῇ
ψυχῇ. Διὸ καὶ ἡ εὐδαιμονία· ζῶη γὰρ ποιά τις ἐστίν. ¹⁴
^ω Ὡστε φανερόν ὅτι ἡ οὐσία καὶ τὸ εἶδος ^g ἐνέργειά ἐστίν.
Κατὰ τε δὴ τοῦτον τὸν λόγον φανερόν ὅτι πρότερον τῇ
οὐσίᾳ ἐνέργεια δυνάμεως· καὶ ὥσπερ εἵπομεν, τοῦ χρόνου
αἰεὶ προλαμβάνει ἐνέργεια ἐτέρα πρὸ ἐτέρας ἕως τῆς ^h τοῦ
αἰεὶ κινούντος πρώτως. Ἀλλὰ μὴν καὶ κυριωτέρως· τὰ μὲν ¹⁵
γὰρ αἰδία πρότερα τῇ οὐσίᾳ τῶν φθαρτῶν, ἔστι δ' οὐθὲν
δυνάμει αἰδίων. Λόγος δὲ ὅδε. Πᾶσα δύναμις ἅμα τῆς
ἀντιφάσεώς ἐστιν· τὸ μὲν γὰρ μὴ δυνατόν ὑπάρχειν οὐκ
ἂν ⁱ ὑπάρξειεν οὐθενί, τὸ δυνατόν δὲ πᾶν ἐνδέχεται μὴ ἐνερ-

^ν διὸ—τέλος om. E. ^ω πάσωνος F^b, πάσσωνος T.A^b. ^ξ ἐρμῆς
ἔσται E, ἐρμήσεται T. ^υ καὶ om. A^b. ^z λέγεται ἐνέργεια A^b. ^a ἐσχά-
των A^b. ^b ἢ post ὄψεως om. E.T. ^c ὄρασιν T. ^d ἔργον om. A^b.
^e ἐπ' E. ^f ἢ δ' ἐνέργεια A^b. ^g ἐνέργειά τις ἐστὶ T. ^h τοῦ] τῷ
χρόνῳ T. ⁱ ὑπάρξει ἐν A^b.

- 16 γεῖν. ^k Τὸ ἄρα δυνατόν εἶναι ἐνδέχεται ^l καὶ εἶναι καὶ μὴ εἶναι. ^m τὸ αὐτὸ ἄρα δυνατόν καὶ εἶναι καὶ μὴ εἶναι. Τὸ δὲ δυνατόν μὴ εἶναι ἐνδέχεται μὴ εἶναι· τὸ δ' ἐνδεχόμενον μὴ εἶναι φθαρτόν, ἢ ἀπλῶς, ἢ τοῦτο αὐτὸ ὃ λέγεται ἐνδέχασθαι μὴ εἶναι, ἢ κατὰ τόπον ἢ ⁿ κατὰ ποσὸν ^o ἢ ποιόν·
- 17 ἀπλῶς δὲ τὸ κατ' οὐσίαν. Οὐθὲν ἄρα τῶν ῥαφθάρτων ἀπλῶς δυνάμει ἐστὶν ὅν ἀπλῶς· ^r κατὰ τι δ' οὐθὲν κωλύει, οἷον ποιόν ἢ ποῦ· ἐνεργεῖα ἄρα ^s πάντα. Οὐδὲ τῶν ἐξ ἀνάγκης ὄντων, καίτοι ταῦτα πρῶτα· εἰ γὰρ ^t ταῦτα μὴ ἦν, οὐθὲν ἂν ἦν. Οὐδὲ δὴ κίνησις, εἴ τίς ἐστὶν αἰδῖος. Οὐδ' εἴ τι κινούμενον αἰδῖον, οὐκ ἔστι κατὰ δυνάμιν κινούμενον ἀλλ' ^v ἢ πόθεν ποῖ·
- 18 ^w τούτου δ' ὕλην οὐθὲν κωλύει ὑπάρχειν. Διὸ αἰεὶ ἐνεργεῖ ἥλιος καὶ ἄστρο καὶ ^x ὅλος ὁ οὐρανός, καὶ οὐ φοβερόν μὴ ποτε στῇ, ὃ φοβοῦνται οἱ περὶ φύσεως. Οὐδὲ κάμνει τοῦτο δρῶντα· οὐ γὰρ ^y περὶ τὴν δυνάμιν τῆς ἀντιφάσεως αὐτοῖς, οἷον τοῖς φθαρτοῖς, ἢ κίνησις, ὥστε ἐπίπονον εἶναι τὴν συνέχειαν τῆς κινήσεως· ἢ γὰρ οὐσία ὕλη καὶ ^z δυνάμεις ^a οὔσα,
- 19 ^b οὐκ ^c ἐνεργεῖα, ^d αἰτία τούτου. Μιμείται δὲ τὰ ^e ἀφθαρτα καὶ τὰ ἐν μεταβολῇ ὄντα, οἷον γῆ καὶ πῦρ. Καὶ γὰρ ταῦτα αἰεὶ ἐνεργεῖ· καθ' ^f αὐτὰ γὰρ καὶ ἐν αὐτοῖς ἔχει τὴν κίνησιν. Αἱ δ' ἄλλαι δυνάμεις, ἐξ ὧν διώρισται, πᾶσαι τῆς ἀντιφάσεως εἰσιν· τὸ γὰρ δυνάμενον ὡδὲ κινεῖν δύναται καὶ μὴ ὡδί,
- 20 ὅσα γε κατὰ λόγον. ^g Αἱ δ' ἄλογοι τῷ παρεῖναι καὶ μὴ τῆς ἀντιφάσεως ἔσονται ^h αἱ αὐταί. Εἰ ἄρα τινές εἰσι φύσεις τοιαῦται ἢ οὐσίαι οἷας λέγουσιν ⁱ οἱ ἐν τοῖς λόγοις τὰς ιδέας, πολὺ μᾶλλον ἐπιστήμον ἂν τι εἴη ἢ αὐτὸ ἐπιστήμη καὶ κινούμενον ἢ ^k κίνησις· ταῦτα γὰρ ἐνεργεῖαι μᾶλλον, ἐκεῖναι δὲ δυνάμεις τούτων. ^l Ὅτι μὲν οὖν πρότερον ἢ ἐνέρ-

^k τὸ ἄρα] ἐν παρὰ T. ^l καὶ ante εἶναι om. Ab. ^m τὸ αὐτὸ] τοῦτο T. ⁿ κατὰ τὸ ποσὸν Ab. ^o ἢ κατὰ τὸ ποιόν T. ^p φθαρτῶν E.T. ^q ὄν om. Ab. ^r κατὰ om. E.T. ^s πάντα] ταῦτα Ab. ^t ταῦτα μὴ] αὐτὰ μὴ Ab.Fb. ^v ἢ Ab. ^w τούτου Ab. ^x ὅλος T. ^y περὶ] ὑπὲρ E, κατὰ T, εἶναι γρ. E. ^z δυνάμει E. ^a οὔσα om. E.T. ^b οὐδ' Fb. ^c ἐνεργεῖα E.T. ^d αἰτιατοῦ μιμείται T. ^e φθαρτὰ Ab.Fb. ^f αὐτὸ E.T. ^g αἱ] ὅσα E. ^h αὐταί Ab. ⁱ οἱ om. Ab. ^k κινήσεις T.

γεια ¹ καὶ δυνάμεως καὶ πάσης ἀρχῆς μεταβλητικῆς, φανερόν.

Ὅτι δὲ ^μ καὶ βελτίων καὶ τιμιωτέρα τῆς σπονδαίας δυνά- 9
μεως ἢ ἐνέργεια, ἐκ τῶνδε δῆλον. Ὅσα γὰρ κατὰ τὸ δύν-
ασθαι λέγεται, ταῦτόν ἐστι δυνατόν τάναντία, οἷον τὸ ^π δύ-
νασθαι λεγόμενον ὑγιαίνειν ταῦτόν ἐστι καὶ τὸ νοσοῦν, ^ο καὶ
ἅμα ^η αὐτὴ γὰρ δύναμις τοῦ ὑγιαίνειν καὶ κάμνειν, καὶ ἡρε-
μεῖν καὶ κινεῖσθαι, καὶ οἰκοδομεῖν καὶ καταβάλλειν, καὶ οἰκο-
δομεῖσθαι καὶ καταπίπτειν. Τὸ μὲν οὖν δύνασθαι τάναντία ^α
ῥᾶμα ὑπάρχει, τὰ δ' ἐναντία ^β ῥᾶμα ἀδύνατον. Καὶ τὰς ἐνερ-
γείας δὲ ῥᾶμα ἀδύνατον ὑπάρχειν, οἷον ὑγιαίνειν καὶ κάμνειν.
Ὡστ' ἀνάγκη τούτων θάτερον εἶναι τὰγαθόν. Τὸ δὲ δύν-
ασθαι ὁμοίως ἀμφοτέρων ἢ οὐδέτερον ^η ἢ ἄρα ἐνέργεια ^ρ βελ-
τίων. Ἀνάγκη δὲ καὶ ἐπὶ τῶν κακῶν τὸ τέλος καὶ τὴν ἐνέρ- 3
γειαν εἶναι χεῖρον τῆς δυνάμεως· τὸ γὰρ δυνάμενον ταῦτὸ
ἅμφω τάναντία. Δῆλον ἄρα ὅτι οὐκ ἔστι ^α τὸ κακὸν παρὰ
τὰ πράγματα· ὕστερον γὰρ τῇ φύσει τὸ κακὸν τῆς δυνά-
μεως. Οὐκ ἄρα οὐδ' ἐν τοῖς ἐξ ἀρχῆς καὶ τοῖς αἰδίοις οὐθέν
ἐστίν οὔτε κακὸν οὔτε ἀμάρτημα οὔτε διεφθαρμένον· καὶ γὰρ
ἢ διαφθορὰ τῶν κακῶν ^τ ἐστίν. Εὐρίσκεται ^ν δὲ καὶ τὰ δια- 4
γράμματα ἐνέργειά· διαιροῦντες γὰρ εὐρίσκουσιν. Εἰ ^ω δ'
ἦν διηρημένα, φανερὰ ἂν ἦν· νῦν δ' ἐνυπάρχει δυνάμει. Διὰ
τί δύο ὀρθαὶ ^κ τὸ τρίγωνον; Ὅτι αἱ περὶ ^γ μίαν στιγμὴν
γωνίαι ἴσαι δύο ὀρθαῖς. Εἰ οὖν ^ζ ἀνήκτο ἢ παρὰ τὴν πλευ-
ράν, ἰδόντι ἂν ἦν εὐθύς δῆλον. Διὰ τί ἐν ἡμικυκλίῳ ὀρθή 5
καθόλου; ^α Διότι ἐὰν ἴσαι τρεῖς, ἣ τε βάσις δύο καὶ ἡ ἐκ
μέσου ἐπισταθεῖσα ὀρθή, ἰδόντι δῆλον τῷ ἐκείνῳ εἰδότη.
Ὡστε φανερόν ὅτι τὰ δυνάμει ὄντα εἰς ἐνέργειαν ἀναγόμενα
εὐρίσκεται. Αἴτιον δ' ὅτι νόησις ἢ ἐνέργεια. Ὡστ' ἐξ ἐνερ-

¹ καὶ ante δυνάμεως om. F^b. ^μ καὶ post δὲ om. A^b.F^b. ^π δύνασθαι
τὸ λεγόμενον A^b. ^ο καὶ ante ἅμα om. T. ^ρ ἅμα ὑπάρχειν T, ὑπάρχει
ἅμα A^b. ^β ἅμα ἀδύνατον—ἅμα om. E.T. ^ρ βέλτιον E.T. ^α τὸ] τι
τὸ E.T. ^τ ἐστίν om. E. ^ν δὲ] γὰρ F^b. ^ω δ' ἦν] δ' ἢ A^b. ^κ τὸ
om. F^b. ^γ μίαν τὴν στιγμὴν T. ^ζ ἀνήκτο ἢ] ἀνάγκη τὸ T. ^α διατί E.

γείας ἢ δύναμις· καὶ διὰ τοῦτο ποιοῦντες γινώσκουσιν· ὕστερον γὰρ γενέσει ἢ ἐνέργεια ἢ κατ' ἀριθμόν.

- ΙΟ ^β Ἐπεὶ δὲ τὸ ^{δν} λέγεται καὶ τὸ μὴ ^{δν} ^δ τὸ μὲν κατὰ τὰ σχήματα τῶν κατηγοριῶν, ^ε τὸ δὲ κατὰ δύναμιν ἢ ἐνέργειαν τούτων ἢ τάναντία, τὸ δὲ ^ε κυριώτατα ^ε ^{δν} ἀληθές ἢ ψεύδος, τοῦτο ^η ^δ ἐπὶ τῶν πραγμάτων ἐστὶ ^ι τῷ συγκεῖσθαι ἢ ^κ διηρηθῆναι, ^λ ὥστε ^μ ἀληθεύει μὲν ὁ τὸ διηρημένον οἰόμενος ^ν διαιρείσθαι καὶ τὸ συγκείμενον συγκεῖσθαι, ἔψευσται δὲ ὁ ἐναντίως ἔχων ^ο ἢ τὰ πράγματα, πότ' ἐστὶν ἢ οὐκ ἔστι ^ρ τὸ ἀληθές λεγόμενον ἢ ψεύδος; Τοῦτο γὰρ σκεπτέον τί λέγεται ² γομεν. Οὐ γὰρ διὰ τὸ ἡμᾶς οἶεσθαι ἀληθῶς ^α σε λευκὸν εἶναι ^τ εἰ σὺ λευκός, ἀλλὰ διὰ τὸ σέ εἶναι λευκὸν ἡμεῖς οἱ φάντες τοῦτο ἀληθεύομεν. Εἰ δὴ τὰ μὲν αἰεὶ σύγκειται καὶ ἀδύνατα διαιρεθῆναι, τὰ ^δ ^β αἰεὶ διήρηται καὶ ἀδύνατα ^ε συνθεθῆναι, τὰ ^δ ἐνδέχεται τάναντία, τὸ μὲν εἶναί ἐστι ^ν τὸ συγκεῖσθαι καὶ ἐν εἶναι, τὸ δὲ μὴ εἶναι τὸ μὴ συγκεῖσθαι ἀλλὰ ³ πλείω εἶναι. Περὶ μὲν οὖν τὰ ἐνδεχόμενα ἢ αὐτὴ γίγνεται ψευδὴς καὶ ἀληθὴς δόξα καὶ ὁ λόγος ὁ αὐτός, καὶ ἐνδέχεται ὅτε μὲν ἀληθεύειν ὅτε δὲ ψεύδεσθαι· περὶ δὲ τὰ ἀδύνατα ἄλλως ἔχειν οὐ ^ω γίγνεται ὅτε μὲν ἀληθές ὅτε δὲ ψεύδος, ἀλλ' ⁴ ^α αἰεὶ ταῦτα ἀληθῆ καὶ ψευδῆ. Περὶ δὲ δὴ τὰ ἀσύνηθτα τί τὸ εἶναι ἢ μὴ εἶναι καὶ τὸ ἀληθές καὶ ^γ τὸ ψεύδος; Οὐ γὰρ ἐστὶ σύνθετον, ὥστε εἶναι μὲν ^z ὅταν ^α συγκέηται, μὴ εἶναι δὲ ^β ἐὰν διηρημένον ᾖ, ὥσπερ τὸ λευκὸν ξύλον ἢ τὸ ἀσύμμετρον τὴν διάμετρον· οὐδὲ τὸ ἀληθές ^ε καὶ ψεύδος ὁμοίως ἔτι ὑπάρ- ⁵ ξει καὶ ^δ ἐπ' ἐκείνων. Ἡ ὥσπερ οὐδὲ τὸ ^ε ἀληθές ἐπὶ τούτων

^β ἐπειδὴ F^b. ^ε λέγομεν F^b. ^δ τὸ μὲν] τὰ μὲν A^b. F^b. ^ε τὸ] τὰ F^b. ^ε κυριώτατον E. ^ε ^{δν}] ἢ T, εἰ E. ^η ^δ ἐπὶ] δὴ ἔτι A^b. ^ι τὸ E.T. ^κ διατηρεῖσθαι T. ^λ ὥστε—διαίρεισθαι om. T. ^μ ἀληθεύειν A^b. ^ν διαιρείσθαι] διηρηθῆναι A^b. ^ο ἢ ante τὰ om. T. ^ρ τὸ] ὡς τὸ E, ὥστε τὸ T. ^α σε ante ἀληθῶς E, om. T. ^τ εἰ—ἡμεῖς om. A^b. ^β αἰεὶ] εἰ T. ^ε συνθεῖναι A^b. ^ν τὸ ἐν εἶναι καὶ συγκεῖσθαι T. ^ω γίγνεται οὐδὲ ὅτε A^b. ^α αἰεὶ] εἰα T. ^γ τὸ ante ψεύδος om. T. ^z ὅταν] ἐὰν A^b. ^α σύγκειται E. ^β ἐὰν μὴ διηρημένον T. ^ε καὶ ψεύδος] καὶ τὸ ψεύδος E, ἢ τὸ ψεύδος T. ^δ ὑπ' T. ^ε ἀληθές ἐν ἐπὶ E.T.

τὸ αὐτό, οὕτως οὐδὲ τὸ εἶναι, ἀλλ' ἔστι τὸ μὲν ἀληθές [†]τὸ δὲ
 ψεῦδος, τὸ μὲν θιγεῖν καὶ φάναι ἀληθές (οὐ γὰρ ἑαυτὸ κα-
 τάφασις καὶ ^h φάσις), τὸ δ' ἀγνοεῖν μὴ θιγγάνειν· ἀπατη-
 θῆναι γὰρ περὶ τὸ τί ἐστίν οὐκ ἔστιν ἀλλ' ἢ κατὰ συμβεβη-
 κός. Ὅμοίως δὲ καὶ περὶ τὰς ⁱ μὴ συνθετὰς οὐσίας· οὐ γὰρ ⁶
 ἔστιν ἀπατηθῆναι. Καὶ πάσαι εἰσιν ^k ἐνεργεῖα, ^l οὐ δυνάμει·
 ἐγίγνοντο ^m γὰρ ἂν καὶ ἐφθείροντο· νῦν δὲ τὸ ὄν αὐτὸ οὐ
 γίγνεται οὐδὲ φθείρεται· ἕκ τινος γὰρ ἂν ἐγίγνετο. Ὅσα
 δὲ ἐστίν ὅπερ εἶναι τι καὶ ἐνεργεῖα, περὶ ταῦτα οὐκ ἔστιν
 ἀπατηθῆναι ἀλλ' ἢ νοεῖν ἢ μὴ. Ἀλλὰ τὸ ⁿ τί ἐστι ζητεῖται ⁷
 περὶ αὐτῶν, εἰ ^o τοιαῦτά ἐστίν ἢ μὴ. Τὸ δ' εἶναι ὡς τὸ
 ἀληθές, καὶ τὸ μὴ εἶναι ^p ὡς τὸ ψεῦδος, ἐν μὲν ἐστίν, εἰ σύγ-
 κειται, ἀληθές· τὸ δ' εἰ μὴ σύγκειται, ψεῦδος. Τὸ δὲ ἐν,
 εἴπερ ὄν, οὕτως ἐστίν· εἰ δὲ μὴ οὕτως, οὐκ ἔστιν. Τὸ δὲ ⁸
 ἀληθές τὸ νοεῖν ^q αὐτά· τὸ δὲ ψεῦδος οὐκ ἔστιν, οὐδ' ἀπάτη,
 ἀλλ' ἄγνοια, οὐχ ^r οἷα ἡ τυφλότης· ^s ἢ μὲν γὰρ τυφλότης
 ἐστίν ὡς ἂν εἰ τὸ νοητικὸν ὅλως μὴ ἔχοι τις. Φανερόν δὲ
^t καὶ ὅτι περὶ τῶν ἀκινήτων οὐκ ἔστιν ἀπάτη κατὰ τὸ ποτέ,
 εἴ τις ὑπολαμβάνει ἀκίνητα. Οἷον τὸ τρίγωνον εἰ μὴ μετα-
 βάλλειν ^v οἴσεται, οὐκ οἰήσεται ποτέ μὲν δύο ὀρθὰς ἔχειν ποτέ
 δ' οὐ (μεταβάλλοι γὰρ ἂν), ἀλλὰ τί μὲν τί δ' οὐ, οἷον ἄρ-
 τιον ἀριθμὸν πρῶτον εἶναι μνηθένα, ἢ τινὰς μὲν τινὰς δ' οὐ.
 Ἀριθμῶ δὲ περὶ ἓνα οὐδὲ τοῦτο· οὐ γὰρ ἔτι τινὰ μὲν τινὰ
 δ' ^w οὐκ οἰήσεται, ἀλλ' ἀληθεύσει ἢ ψεύσεται ὡς αἰεὶ οὕτως
 ἔχοντος.

I.

Τὸ ἐν ὅτι μὲν λέγεται ^x πολλαχῶς, ἐν τοῖς περὶ τοῦ
 ποσαχῶς διηρημένοις εἴρηται πρότερον· πλεοναχῶς δὲ λεγο-
 μένου, οἱ συγκεφαλαιούμενοι τρόποι εἰς ἑτέτταρες τῶν πρῶ-

^f τὸ δέ] ἢ E.T.Ab. ^g τοῦτο T. ^h ἀπόφασις T. καὶ φάσις om. E.
ⁱ μὴ om. T. ^k ἐνεργεῖαι Ab. ^l οὐ] ἢ T. ^m γὰρ om. T. ⁿ τί om. Ab.
^o ἢ τι αὐτά T. ^p ὡς τὸ] τὸ ὡς Ab, τὸ ὡς τὸ T. ^q ταῦτα Ab. ^r οἷον
 Ab. ^s ἢ μὲν γὰρ τυφλότης om. Ab. ^t ὅτι καὶ Ab. ^v οἴσεται Ab,
 οἰοῖτο Fb. ^w οὐκ] οὐ γρ. E. ^x πλεοναχῶς Fb. ^y τέσσαρες E.

των καὶ καθ' αὐτὰ λεγομένων ἔν, ἀλλὰ μὴ κατὰ συμβεβη-
 κός. Τό τε γὰρ συνεχές ἢ ἀπλῶς ἢ μάλιστα γε τὸ φύσει
 καὶ μὴ ἀφῆ μηδὲ δεσμῶ καὶ τούτων μᾶλλον ἔν καὶ πρότε-
 2 ρον, α οὐ ἀδιαίρετωτέρα ἢ κίνησις καὶ μᾶλλον ἀπλῇ. Ἐτι
 τοιοῦτον καὶ μᾶλλον τὸ ὅλον καὶ ἔχον τινὰ μορφήν καὶ εἶδος
 μάλιστα δ' εἴ τι φύσει τοιοῦτον καὶ μὴ βία, ὥσπερ ὅσα
 κόλλη ἢ γόμφῳ ἢ συνδέσμῳ, ἀλλ' ἔχει ε ἐν αὐτῷ τὸ αἷτιον
 3 αὐτῷ τοῦ συνεχές εἶναι. Τοιοῦτον δὲ δ τῷ μίαν τὴν κίνησιν
 εἶναι καὶ ἀδιαίρετον τόπῳ καὶ χρόνῳ, ὥστε φανερόν, εἴ τι
 φύσει κινήσεως ἀρχὴν ἔχει τῆς πρώτης τὴν πρώτην, οἷον
 λέγω φορᾶς κυκλοφορίαν, ὅτι τοῦτο πρῶτον μέγεθος ἔν.
 Τὰ μὲν δὴ οὕτως ἔν ε ἢ συνεχές ἢ ὅλον, τὰ δὲ ὥν ἂν ἡ δ λό-
 4 γος εἰς ἡ. Τοιαῦτα δὲ ὥν ἢ νόησις μία τοιαῦτα δὲ ὥν ἀδιαί-
 ρετος ἀδιαίρετος ἰ δὲ τοῦ ἀδιαίρετου εἶδει ἢ ἀριθμῶ. Ἀρι-
 θμῶ μὲν οὖν τὸ καθ' ἕκαστον ἀδιαίρετον, εἶδει δὲ κ τὸ ἰ τῷ
 γνωστῷ καὶ τῇ ἐπιστήμῃ, ὥσθ' ἐν ἂν εἴη πρῶτον τὸ ταῖς
 5 οὐσίαις αἷτιον τοῦ ἐνός. Λέγεται μὲν οὖν τὸ ἐν τοσαυτα-
 χῶς, τό τε συνεχές φύσει καὶ τὸ ὅλον, καὶ τὸ καθ' ἕκαστον
 καὶ τὸ καθ' ὅλον. Πάντα δὲ ταῦτα ἐν μ τῷ ἀδιαίρετον εἶναι
 τῶν μὲν τὴν κίνησιν, τῶν δὲ τὴν νόησιν ἢ τὸν λόγον. Δεί-
 δὲ κατανοεῖν ὅτι οὐχ ὡσαύτως ληπτέον λέγεσθαι ποιά τε ἐν
 6 λέγεται, καὶ τί ἐστὶ τὸ ν ἐν εἶναι, καὶ τίς αὐτοῦ λόγος. Λέ-
 γεται μὲν γὰρ ο τὸ ἐν τοσαυταχῶς, καὶ ἕκαστον ἔσται ἐν
 τούτων, φ ἂν ῥ ὑπάρχη τις τούτων τῶν τρόπων· τὸ δὲ ἐνὶ
 εἶναι ὅτε ῥ μὲν τούτων τινὲς ἔσται, ὅτε δὲ ἄλλῳ, ὃ καὶ μᾶλλον
 ἐγγὺς τῷ ὀνόματι ῥ ἐστὶ, τῇ δυνάμει δ' ἐκείνα, ὥσπερ καὶ περὶ
 στοιχείου καὶ β αἰτίου εἰ δέοι λέγειν ἐπὶ τε τοῖς πράγμασι
 7 διορίζοντα καὶ τοῦ ῥ ὀνόματος ὄρον ἀποδιδόντα. Ἐστὶ μὲν
 γὰρ ὡς στοιχείον τὸ πῦρ (ἔστι δ' ἴσως καθ' αὐτὸ καὶ τὸ
 ἀπειρον ἢ τι ἄλλο τοιοῦτον), ἔστι δ' ὡς οὐ· οὐ γὰρ τὸ αὐτὸ

α αὐτὸ E. α οὐ] ὥν Ab. β τι τῇ φύσει E.T. γ ἐν] τι ἐν Ab.
 δ τῷ] τὸ E.T. ε ἢ om. E.T. ς τὸ συνεχές ἢ τὸ Fb. ζ ὥν om. E.T.
 h ó om. T. i δὲ τὰ διαίρετον T. k τὸ post δὲ add. E. l τῷ] τὸ T.
 m τῷ] τὸ T. n ἐν T.Ab. o τὸ om. Ab. p ὑπάρξη Fb. q μὲν τὸ
 τούτων Ab. r ἐστὶ, τῇ] ἢ Ab. s αἰτίας T. t ὀνόματος τὸν ὄρον T.

πυρὶ καὶ στοιχείῳ εἶναι, ἀλλ' ὥς μὲν ^ν πρᾶγμα τι καὶ φύσις
 τὸ πῦρ στοιχεῖον, τὸ δὲ ^ω ὄνομα σημαίνει ^χ τὸ τοῦ συμβε-
 βηκέναι αὐτῷ, ὅτι ἐστὶ τι ἐκ τούτου ὡς πρώτου ἐνυπάρχον-
 τος. ^γ Οὕτω καὶ ἐπὶ αἰτίου καὶ ἐνὸς ^κ καὶ τῶν τοιούτων ἀπάν-8
 των. Διὸ καὶ τὸ ἐνὶ ^α εἶναι τὸ ἀδιαίρετῳ ἐστὶν εἶναι, ὅπερ
^β τῷδε ὄντι ^ε καὶ ἀχωρίστῳ ἢ τόπῳ ἢ εἶδει ἢ διανοίᾳ, ἢ ^δ καὶ
 τῷ ὅλῳ καὶ ^ε ἀδιαίρετῳ. Μάλιστα δὲ ^ε τὸ μέτρον εἶναι πρῶ-
 τον ἐκάστου γένους καὶ κυριώτατα τοῦ ποσοῦ ἐντεῦθεν ^ε γὰρ
 ἐπὶ τὰ ἄλλα ἐλήλυθεν. Μέτρον γάρ ἐστιν ^φ τὸ ποσόν, ^γ
 γινώσκεται· γινώσκεται δ' ἢ ἐνὶ ἢ ἀριθμῷ τὸ ποσόν ἢ
 ποσόν, ὃ δ' ἀριθμὸς ἅπας ἐνί. ^ω Ὡστε πᾶν τὸ ποσόν γινώ-
 σκεται ἢ ποσόν τῷ ἐνί, καὶ ^φ πρώτῳ ^η ποσὰ γινώσκεται,
 τοῦτο αὐτὸ ἐν· διὸ τὸ ἐν ἀριθμοῦ ἀρχὴ ἢ ἀριθμὸς. ^ι Εντεῦθεν ^ι
 δὲ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις λέγεται μέτρον ^ι ^φ πρώτῳ τε ἕκαστον
 γινώσκεται, καὶ τὸ μέτρον ἐκάστου ἐν ἐν μήκει, ἐν πλάτει,
 ἐν βάθει, ἐν βάρει, ἐν τάχει. Τὸ γὰρ βάρος καὶ τάχος κοι- ^{ιι}
 νὸν ἐν τοῖς ἐναντίοις· διττὸν γὰρ ἐκάτερον αὐτῶν, οἷον βάρος
 τό τε ^κ ὀποσηνοῦν ἔχον ῥοπήν καὶ τὸ ἔχον ὑπεροχὴν ῥοπῆς,
^ι καὶ τάχος τό τε ^μ ὀποσηνοῦν κίνησιν ἔχον καὶ τὸ ὑπεροχὴν
 κινήσεως· ἔστι γάρ ^η τι τάχος καὶ τοῦ βραδέος καὶ ^ο βάρους
 τοῦ κουφοτέρου. ^ι Εν πᾶσι ^ρ δὴ τούτοις μέτρον καὶ ἀρχὴ ἐν ^ι
 τι καὶ ἀδιαίρετον, ἐπεὶ καὶ ἐν ταῖς γραμμαῖς χρῶνται ὡς
 ἀτόμῳ τῇ ποδιαίᾳ. Πανταχοῦ γὰρ τὸ μέτρον ἐν τι ζητοῦσι
 καὶ ἀδιαίρετον· τοῦτο δὲ τὸ ἀπλοῦν ἢ τῷ ποιῷ ἢ τῷ ποσῷ.
^υ Οπου μὲν οὖν δοκεῖ μὴ εἶναι ἀφελεῖν ἢ ^α προσθεῖναι, τοῦτο ^ι
 ἀκριβές· ^ι τὸ μέτρον· διὸ ^β τὸ ^ε τοῦ ^ν ἀριθμοῦ ἀκριβέστατον·
 τὴν γὰρ μονάδα τιθέασι πάντῃ ἀδιαίρετον· ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις

^ν πράγματι καὶ φύσει E.T. ^ω ὄνομα ὅλον σημαίνει E, ὄνομα συμβαί-
 νει T. ^χ τῷ T. ^γ οὕτως post αἰτίου T. ^κ καὶ post ἐνὸς om. T.
^α εἶναι τὸ] εἶναι τῷ T. ^β τότε E.T. ^ε καὶ ἰδία χωριστῶ Ab. ^δ καὶ
 post ἢ add. E.T. ^ε ἀδιαίρετῳ Ab.Fb: vulgo διωρισμένῳ. ^ε τῷ E.T.Ab.
^ε γὰρ] γὰρ καὶ E.T. ^η ποσὰ add. Ab.Fb. ^ι τε ὁ ἕκαστον πρώτῳ Ab.
^κ ὀποσηνοῦν T, ὀσηνοῦν Ab. ^ι καὶ τάχος] καὶ τὸ τάχος Ab. ^μ ὀπο-
 σηνοῦν T, ὀπηλικηνοῦν Fb. ^η τι om. Ab. ^ο βαρέος T. ^ρ δὲ E.T.
^α προστιθεῖναι T. ^ι τι T. ^β τὸ om. E. ^ε τοὺς E, om. T. ^ν ἀρι-
 θμοὺς E.

μιμούνται τὸ τοιοῦτον· ἀπὸ γὰρ ^ωσταδίου καὶ ταλάντου καὶ
 αἰεὶ τοῦ μεΐζονος λάθοι ^α καὶ ^χπροσθεθέν τι καὶ ἀφαιρεθὲν
 14 μᾶλλον ἢ ^υἀπὸ ἐλάττωνος. ^υὩστε ἀφ' οὗ πρώτου κατὰ τὴν
 αἴσθησιν μὴ ἐνδέχεται, τοῦτο πάντες ποιοῦνται μέτρον καὶ
 ὑγρῶν καὶ ξηρῶν καὶ βάρους καὶ μεγέθους· καὶ ^ζτότ' οἴονται
 εἶδέναι τὸ ποσόν, ὅταν ^αεἰδῶσι διὰ τούτου τοῦ μέτρον. Καὶ
 δὴ καὶ κίνησιν τῇ ἀπλῇ κινήσει καὶ τῇ ταχίστῃ· ^βὀλίγιστον
 15 γὰρ αὕτη ἔχει χρόνον. Διὸ ἐν τῇ ἀστρολογίᾳ τὸ ^ετοιοῦτον
 ἐν ἀρχῇ καὶ μέτρον· τὴν κίνησιν γὰρ ὁμαλὴν ὑποτίθενται καὶ
 ταχίστην τὴν τοῦ οὐρανοῦ, πρὸς ἣν κρίνουσι τὰς ἄλλας. Καὶ
 ἐν μουσικῇ δίεσις, ὅτι ἐλάχιστον, καὶ ἐν φωνῇ στοιχείον.
 Καὶ ^δταῦτα πάντα ἐν τι οὕτως, οὐχ ὥς κοινόν τι τὸ ἐν, ἀλλ'
 16 ὥσπερ εἴρηται. Οὐκ αἰεὶ δὲ τῷ ἀριθμῷ ἐν τὸ μέτρον, ἀλλ'
 ἐνίοτε πλείω, οἷον ^εαἱ δίεσεις ^ςδύο, αἱ μὴ κατὰ τὴν ἀκοὴν
 ἀλλ' ἐν τοῖς λόγοις, καὶ ^ςαἱ φωναὶ πλείους αἰς μετροῦμεν,
 καὶ ἡ διάμετρος δυσὶ μετρεῖται καὶ ἡ πλευρὰ ^ηκαὶ τὰ μεγέθη
 πάντα. Οὕτω δὴ πάντων μέτρον τὸ ἐν, ^ιὅτι γνωρίζομεν
 ἐξ ὧν ἐστὶν ἡ οὐσία διαιροῦντες ἢ κατὰ τὸ ποσόν ἢ κατὰ τὸ
 17 εἶδος. Διὰ τοῦτο τὸ ἐν ἀδιαίρετον, ὅτι τὸ πρῶτον ^κἐκάστων
 ἀδιαίρετον. Οὐχ ὁμοίως δὲ πᾶν ἀδιαίρετον, οἷον πούς καὶ
 μονάς, ἀλλὰ τὸ μὲν ^ιπάντῃ, τὸ ^δεἰς ἀδιαίρετα πρὸς τὴν
 αἴσθησιν ἐθέλει, ὥσπερ εἴρηται ἤδη· ἴσως γὰρ πᾶν συνεχές
 18 διαιρετόν. Ἀεὶ δὲ συγγενὲς τὸ μέτρον· μεγεθῶν μὲν γὰρ
 μέγεθος, καὶ καθ' ἕκαστον μήκους μήκος, πλάτους πλάτος,
^μφωνῶν φωνή, βάρους βάρος, μονάδων μονάς. Οὕτω γὰρ
 δεῖ λαμβάνειν, ἀλλ' οὐχ ὅτι ἀριθμῶν ἀριθμός· καίτοι ἔδει, εἰ
 ὁμοίως· ἀλλ' οὐχ ὁμοίως ἀξιοί, ἀλλ' ὥσπερ εἰ μονάδων μο-
 νάδας ἀξιώσειε μέτρον ἀλλὰ μὴ μονάδα· ὁ ^δἀριθμὸς πλήθος
 19 μονάδων. Καὶ τὴν ἐπιστήμην δὲ μέτρον τῶν πραγμάτων
 λέγομεν καὶ τὴν αἴσθησιν διὰ τὸ αὐτό, ὅτι γνωρίζομέν τι

^ω στασιον T. ^χ προστιθέν T. ^υ ἀπὸ τοῦ ἐλάττωνος T. ^ζ τότ'] τὸ
 τοιόνδε A^b. ^α ἴδωσι T.A^b. ^β ὀλιγοστόν A^b. ^ε τοιοῦτο μὲν A^b.
^δ πάντα ταῦτα T. ^ς ἡ δίεσις F^b. ^ς δύο αἱ om. T. ^ς αἱ om. A^b.
^η καὶ τὰ—οὕτω] μεγέθη τινὰ ὄντα δηλον A^b. ^ι ὅτι] εἰ T. ^κ ἐκάστω T.
^ι πάντως E, πάντῃ πάντως A^b. ^μ φωνῶν] φωνῆς E.T.

αὐτοῖς, ¹ ἐπεὶ μετροῦνται μᾶλλον ἢ μετροῦσιν. Ἄλλα συμβαίνει ἡμῖν ὥσπερ ἂν εἰ ἄλλου ἡμᾶς μετροῦντος ἐγνωρίσαμεν πηλίκοι ἐσμὲν τῷ τὸν πῆχυν ἐπὶ τοσοῦτον ^ο ἡμῖν ἐπιβάλλειν. Πρωταγόρας δ' ἀνθρωπὸν φησι πάντων εἶναι μέτρον, ὥσπερ ²⁰ ἂν εἰ τὸν ἐπιστήμονα εἰπὼν ἢ τὸν αἰσθανόμενον· τούτους δ' ὅτι ῥέχουσιν ὁ μὲν αἰσθῆσιν ὁ δὲ ἐπιστήμην, ¹ ἃ φαμεν εἶναι μέτρα τῶν ὑποκειμένων. Οὐθὲν δὴ ¹ λέγων περιττὸν φαί-
νεταί ² τι λέγειν. Ὅτι μὲν οὖν τὸ ¹ ἐν εἶναι μάλιστα ἐστὶ ²¹
κατὰ τὸ ὄνομα ¹ ἀφορίζοντι μέτρον τι, καὶ κυριώτατα τοῦ ποσοῦ, εἴτα τοῦ ποιοῦ, φανερόν. Ἔσται δὲ τοιοῦτον τὸ μὲν ἂν ἢ ἀδιαίρετον κατὰ τὸ ποσόν, τὸ δὲ ἂν κατὰ τὸ ποιόν· διόπερ ἀδιαίρετον τὸ ἐν ἢ ἀπλῶς ἢ ἢ ἐν.

Κατὰ δὲ τὴν οὐσίαν καὶ τὴν φύσιν ζητητέον ποτέρως ²
¹ ἔχει, καθάπερ ἐν τοῖς διαπορήμασιν ἐπήλθομεν, τί τὸ ἐν ἐστὶ καὶ πῶς δεῖ ¹ περὶ αὐτοῦ λαβεῖν, πότερον ὡς οὐσίας τινὸς οὔσης αὐτοῦ τοῦ ενός, καθάπερ οἱ τε Πυθαγόρειοί φασι πρότερον καὶ Πλάτων ὕστερον, ἢ μᾶλλον ὑπόκειται τις φύσις, ¹ καὶ πῶς δεῖ γνωριμωτέρως λεχθῆναι καὶ μᾶλλον ὥσπερ οἱ περὶ φύσεως· ἐκείνων γὰρ ὁ μὲν τις φιλίαν εἶναι ² φησι τὸ ἐν, ὁ δ' αέρα, ὁ δὲ τὸ ἄπειρον. Εἰ δὲ μηθὲν τῶν καθόλου ²
δυνατὸν οὐσίαν εἶναι, καθάπερ ἐν τοῖς περὶ οὐσίας καὶ ¹ περὶ τοῦ ὄντος εἴρηται λόγοις, οὐδ' αὐτὸ τοῦτο ¹ οὐσίαν ὡς ἐν τι παρὰ τὰ πολλὰ δυνατὸν εἶναι (κοινὸν γάρ) ἀλλ' ἢ κατηγορημα μόνον, δῆλον ὡς οὐδὲ τὸ ἐν· ¹ τὸ γὰρ ὄν καὶ τὸ ἐν καθόλου κατηγορεῖται μάλιστα πάντων. Ὡστε οὔτε τὰ γένη ³
¹ φύσεις τινὲς καὶ οὐσίαι χωρισταὶ τῶν ἄλλων εἰσίν, οὔτε τὸ ἐν γένος ἐνδέχεται εἶναι διὰ τὰς αὐτὰς αἰτίας δι' ἃσπερ οὐδὲ τὸ ὄν οὐδὲ τὴν οὐσίαν. Ἔτι δ' ὁμοίως ἐπὶ πάντων ἀναγκαῖον ἔχειν. Λέγεται δ' ἰσαχῶς ¹ τὸ ὄν καὶ τὸ ἐν ὥστ' ⁴

¹ ἐπεὶ] εἴτε T. ^ο ἡμῶν E. ¹ ῥέχουσιν Ab. ¹ ἃ om. Ab. ¹ λέγοντες περιττὸν φαίνονται T. Ab. ¹ τι om. T. ¹ ἐν] E. T. ¹ ἀφορίζοντι] ὁ ἀφορίζουσι E. T. ¹ ἔχειν T. ¹ περὶ τοῦ αὐτοῦ T. ¹ γρ. καὶ προσδεῖ γνωριμωτέρως, ἥτοι ἐλλείπει ἐνδέχεται. ¹ τὸ ἐν φησιν Ab. ¹ περὶ post καὶ om. T. ¹ οὐσία Ab. ¹ τὸ γὰρ ὄν καὶ τὸ ἐν om. T. ¹ φύσει Ab. ¹ τὸ ἐν καὶ τὸ ὄν T.

ἐπείπερ ἐν τοῖς ποιοῖς ἐστὶ τι τὸ ἐν καὶ τις φύσις, ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τοῖς ποσοῖς, δῆλον ὅτι καὶ ὅλως ζητητέον τί τὸ ἐν, ὥσπερ καὶ τί τὸ ὄν, ὡς οὐχ ἱκανὸν ὅτι τοῦτο αὐτὸ ἡ φύσις αὐτοῦ. Ἄλλα μὴν ἐν γε χρώμασιν ἐστὶ ^fτὸ ἐν ^gχρῶμα, οἷον τὸ λευκόν, ^hεἰ τὰ ἄλλα ἐκ τούτου καὶ τοῦ μέλανος φαίνεται γιγνόμενα, τὸ δὲ μέλαν στέρησις λευκοῦ, ὥσπερ καὶ φωτὸς σκότος· τοῦτο δ' ἐστὶ στέρησις φωτός. Ὡστ' εἰ τὰ ⁶ὄντα ἦν χρώματα, ἦν ἂν ἀριθμὸς τις τὰ ὄντα. Ἄλλα τίνων; ⁱΔήλον δὴ ὅτι χρωμάτων. Καὶ τὸ ἐν ἦν ἂν τι ἐν, οἷον τὸ λευκόν. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ μέλη τὰ ὄντα ἦν, ἀριθμὸς ἂν ἦν, ^kδιέσεων μέντοι, ἀλλ' οὐκ ἀριθμὸς ἡ οὐσία αὐτῶν· καὶ τὸ ἐν ἦν ἂν τι οὐ ἡ οὐσία οὐ τὸ ἐν ἀλλὰ διέσις. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν φθόγγων στοιχείων ^lἂν ἦν τὰ ὄντα ἀριθμὸς, καὶ τὸ ⁷ἦν στοιχείον φωνῆν. Καὶ εἰ σχήματα εὐθύγραμμα, σχημάτων ἂν ἦν ἀριθμὸς, καὶ τὸ ἐν τὸ τρίγωνον. Ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων γενῶν. Ὡστ' εἴπερ καὶ ἐν τοῖς πάθεσι καὶ ἐν τοῖς ποιοῖς καὶ ^mἐν τοῖς ποσοῖς καὶ ἐν κινήσει ἀριθμῶν ὄντων καὶ ἐνός τινος ἐν ἅπασιν ὃ τε ἀριθμὸς τινῶν καὶ τὸ ⁿἐν τι ἐν, ἀλλ' οὐχὶ τοῦτο ^oαὐτοῦ ἡ οὐσία, καὶ ἐπὶ τῶν οὐσιῶν ἀνάγκη ὡσαύτως ἔχειν· ὁμοίως γὰρ ἔχει ἐπὶ πάντων. Ὅτι μὲν οὖν τὸ ἐν ἐν ^pπαντὶ γένει ἐστὶ τις φύσις, καὶ οὐθενὸς τοῦτό ^qγ' αὐτὸ ἡ φύσις τὸ ἐν, φανερόν· ἀλλ' ὥσπερ ἐν χρώμασι χρῶμα ἐν ζητητέον αὐτὸ τὸ ἐν, οὕτω καὶ ⁹ἐν οὐσίᾳ ^rοὐσίαν μίαν, αὐτό ^sτε τὸ ἐν. Ὅτι δὲ ταῦτο σημαίνει πως τὸ ἐν καὶ ^tτὸ ὄν, δῆλον τῷ τε παρακολουθεῖν ἰσαχῶς ταῖς κατηγορίαις καὶ μὴ εἶναι ^vἐν μηδεμιᾷ, οἷον οὐτ' ἐν τῇ ^wτί ἐστὶν οὐτ' ἐν τῇ ποίον, ἀλλ' ὁμοίως ἔχει ὥσπερ τὸ ὄν, καὶ ^xτῷ μὴ προσκατηγορεῖσθαι ἕτερόν τι τὸ εἰς ἄνθρωπος ^yτοῦ ἀνθρώπου, ὥσπερ οὐδὲ τὸ εἶναι παρὰ τὸ τί ^zἡ ποιὸν ἢ ποσόν, ^aκαὶ τὸ ἐν εἶναι τὸ ἐκάστω εἶναι.

^f τὸ] τι τὸ E. ^g χρῶμα om. Fb. ^h εἰ] εἴτα T. ⁱ δηλαδή ὅτι T. ^k διέσεως T. Ab. ^l ἦν ἂν E. ^m ἐν ante τοῖς om. T. ⁿ τι ἐν] τι ὄν Ab, om. T. ^o αὐτό Ab. ^p ἅπαντι Ab. Fb. ^q γε τὸ ἡ T. ^r οὐσίαν μίαν] καὶ οὐσία μία margo E. ^s τε om. E. ^t τὸ post καὶ om. E. T. ^v ἐν E. T. ^w τί om. Ab. ^x τὸ μὴ T, οὐ τῷ Fb. ^y τοῦ ἀνθρώπου] τοῦ ἀνθρώπου T. ^z ἡ post τί om. Ab. ^a καὶ om. T.

Ἀντίκειται δὲ τὸ ἐν καὶ ^bτὰ πολλὰ κατὰ πλείους τρό- 3
 πους, ὦν ἓνα τὸ ἐν καὶ τὸ πλήθος ὡς ἀδιαίρετον καὶ διαιρε-
 τόν· τὸ μὲν γὰρ ἢ διηρημένον ἢ διαιρετὸν πλήθός τι λέγε-
 ται, τὸ δὲ ἀδιαίρετον ἢ μὴ διηρημένον ἐν. Ἐπεὶ ^cοὖν αἱ
 ἀντιθέσεις τετραχῶς, καὶ ^dτούτων κατὰ στέρησιν ^eλέγεται
 θάτερον, ἐναντία ἂν εἴη, καὶ οὔτε ὡς ἀντίφασις οὔτε ὡς τὰ
 πρὸς τι ^fλεγόμενα. Λέγεται δ' ἐκ τοῦ ἐναντίου καὶ δηλοῦται ^g
 τὸ ἐν ἐκ τοῦ διαιρετοῦ τὸ ἀδιαίρετον διὰ τὸ μᾶλλον αἰσθητὸν
 τὸ πλήθος εἶναι καὶ τὸ διαιρετὸν ἢ τὸ ἀδιαίρετον, ὥστε τῷ
 λόγῳ πρότερον τὸ πλήθος τοῦ ἀδιαίρετου διὰ τὴν αἴσθησιν.
 Ἔστι δὲ τοῦ μὲν ἐνός, ὥσπερ καὶ ἐν τῇ διαιρέσει ^hτῶν
 ἐναντίων διεγράψαμεν, ⁱτὸ ταῦτόν καὶ ὁμοιον καὶ ἴσον, τοῦ
 δὲ πλήθους τὸ ἕτερον καὶ ἀνόμοιον καὶ ἄνισον. Λεγομένου ³
 δὲ ^kτοῦ ταύτου πολλαχῶς, [^lκαὶ] ἓνα μὲν τρόπον κατ' ἀρι-
 θμὸν ^mλέγομεν ἐνίστε αὐτό, ⁿτοῦτο δ' εἶναι καὶ λόγῳ καὶ
 ἀριθμῷ ἐν ἡ, οἷον σὺ σαρτῷ καὶ τῷ εἶδει καὶ τῇ ὕλῃ ἐν. Ἔτι
 δ' εἶναι ὁ λόγος ὁ τῆς πρώτης οὐσίας εἰς ἡ, οἷον αἱ ἴσαι γραμ-
 μαὶ εὐθείαι αἱ αὐταί, καὶ ^oτὰ ἴσα καὶ τὰ ἰσογώνια τετρά-
 γωνα, καίτοι πλείω· ἀλλ' ἐν τούτοις ἡ ἰσότης ἐνότης. Ὅμοια ⁴
 δὲ εἶναι μὴ ταῦτά ἀπλῶς ὄντα, μηδὲ κατὰ τὴν οὐσίαν ἀδιάφορα
 τὴν ^pσυγκειμένην, κατὰ τὸ εἶδος ταῦτά ^qἡ, οἷον τὸ μείζον
 τετράγωνον τῷ μικρῷ ὁμοιον, καὶ αἱ ἄνισοι εὐθείαι· ^rαὗται
 γὰρ ὁμοιαὶ μὲν, αἱ αὐταί ^sδὲ ἀπλῶς οὐ. Τὰ δ' εἶναι τὸ αὐτὸ
 εἶδος ἔχοντα, ἐν οἷς τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἐγγίγνεται, μήτε
 μᾶλλον ^tἢ μήτε ἥττον. Τὰ δ' εἶναι ἡ τὸ αὐτὸ πάθος καὶ ἐν ⁵
^vτῷ εἶδει, οἷον τὸ λευκὸν σφόδρα καὶ ἥττον, ὁμοιά φασιν
 εἶναι ὅτι ἐν τὸ εἶδος αὐτῶν. Τὰ δ' εἶναι πλείω ἔχει ταῦτά ^wἢ
 ἕτερα, ἢ ἀπλῶς ἢ τὰ πρόχειρα, οἷον καττίτερος ἀργύρῳ ἢ

^b τὰ om. Ab.Fb. ^c γοῦν T. ^d τούτων] οὔτε Ab. ^e θάτερον λέγε-
 ται T. ^f λεγόμενα om. Ab. ^g ἔτι Ab. ^h τῶν ἐναντίων om. Fb. ⁱ τὸ
 ante ταῦτό om. T. ^k τοῦ add. Ab.Fb. ^l καὶ om. E. ^m λέγομεν] ὁ
 λέγομεν E.T. ⁿ τοῦτο] τὸ E.T. ^o τὰ ἴσα καὶ om. T. ^p ὑποκειμένην
 E.T. ^q ἡ οἷον] ὥσπερ Ab. ^r αὗται μὲν γὰρ ὁμοιαί, ὁμοιαὶ δὲ αἱ αὐταί
 ἀπλῶς οὐ T. ^s δὲ om. Ab. ^t ἢ μήτε] ἢ μήτε Ab. ^v τὸ εἶδος Fb.
^w ἢ τὰ ἕτερα E.T.

χρυσῷ, ^z χρυσὸς δὲ πυρὶ ἢ ξανθὸν ^y καὶ πυρρόν. Ὡστε δὴλον ὅτι καὶ τὸ ἕτερον καὶ ^z τὸ ἀνόμοιον πολλαχῶς λέγεται. Καὶ τὸ μὲν ἄλλο ἀντικειμένως καὶ τὸ ^a ταυτό, διὸ ^b πᾶν πρὸς ἅπαν ἢ ταυτό ἢ ἄλλο· τὸ δ' εἶναι μὴ καὶ ἡ ὕλη καὶ ὁ ^c λόγος εἰς, διὸ σὺν καὶ ^d ὁ πλησίον ἕτερος. Τὸ δὲ τρίτον ὡς τὰ ἐν τοῖς μαθηματικοῖς. Τὸ μὲν οὖν ἕτερον ἢ ταυτό διὰ τοῦτο ^y πᾶν ^e πρὸς πᾶν λέγεται, ὅσα λέγεται ἐν καὶ ὄν. Ὁὐδὲ γὰρ ἀντίφασις ἐστὶ τοῦ ταύτου· διὸ οὐ λέγεται ἐπὶ τῶν μὴ ὄντων (τὸ δὲ μὴ ταυτό λέγεται), ἔπὶ δὲ ^h τῶν ὄντων πάντων ἢ γὰρ ἐν ἢ οὐκ ἐν πεφυκὸς ⁱ καὶ ὄν ^k καὶ ἔν. Τὸ μὲν οὖν ἕτερον καὶ ταυτόν οὕτως ἀντίκειται, διαφορὰ δὲ καὶ ἑτερότης ⁸ ἄλλο. Τὸ μὲν γὰρ ἕτερον καὶ οὐ ἕτερον οὐκ ἀνάγκη εἶναι τιμὴν ἕτερον· πᾶν γὰρ ἢ ἕτερον ἢ ταυτό ὅ τι αὖ ἢ ὄν· τὸ δὲ διάφορον τινὸς τιμὴν διάφορον, ὥστ' ἀνάγκη ταυτό τι εἶναι ⁹ διαφέρουσιν. Τοῦτο δὲ τὸ ¹ αὐτὸ γένος ἢ εἶδος· πᾶν γὰρ τὸ διαφέρον διαφέρει ἢ γένει ἢ εἶδει, γένει μὲν ὧν μὴ ἐστὶ κοινὴ ἢ ὕλη μὴδὲ γένεσις εἰς ἄλληλα, οἶον ὅσων ἄλλο σχῆμα τῆς κατηγορίας, εἶδει δὲ ὧν τὸ αὐτὸ γένος. Λέγεται δὲ γένος ὁ ἄμφω ταυτό ^m λέγονται κατὰ τὴν οὐσίαν τὰ διάφορα. ¹⁰ ⁿ Τὰ δ' ἐναντία διάφορα, καὶ ἡ ἐναντίωσις διαφορὰ τις. Ὅτι δὲ καλῶς τοῦτο ὑποτιθέμεθα, δὴλον ἐκ τῆς ἐπαγωγῆς· πάντα γὰρ διαφέροντά ^o τε φαίνεται, καὶ ^o ταῦτα οὐ μόνον ἕτερα ὄντα, ἀλλὰ τὰ μὲν τὸ γένος ἕτερα, τὰ δ' ἐν τῇ αὐτῇ συστοιχίᾳ τῆς κατηγορίας, ὥστ' ἐν ταύτῳ γένει καὶ ^p ταῦτα τῷ ^q εἶδει. Διόρισται δ' ἐν ἄλλοις ποῖα τῷ γένει ταῦτα ἢ ἕτερα.

4 Ἐπεὶ δὲ διαφέρειν ἐνδέχεται ἀλλήλων τὰ διαφέροντα πλείον καὶ ἔλαττον, ^r ἔστι τις καὶ μεγίστη διαφορὰ, καὶ

^z χρυσὸς δὲ πυρὶ ἢ] πῦρ ἢ E, om. T. ^y καὶ τὸ πυρρόν E.T. ^z τὸ ante ἀνόμοιον om. T. ^a αὐτό T.F^b. ^b ἅπαν Ab. ^c λόγος ἴδιος καὶ τὸ πλησιαιτέρον. τὸ Ab. ^d τὸ πλησίον ἕτερον T.A^b. ^e πρὸς ἅπαν Ab. ^f οὐ E.T. ^g ἐπὶ δὲ] ἐπειδὴ T. ^h πάντων τῶν ὄντων Ab. ⁱ καὶ ante ὄν add. E. ^k καὶ post ὄν om. T. ^l αὐτὸ] ταυτό E.T. ^m λέγεται Ab. ⁿ τὰ δ' ἐναντία διάφορα om. T. ^o τε et ταῦτα om. Ab. ^p ταῦτα] ταῦτα T. ^q εἶδει] γένει Ab.F^b. ^r ἔστι] καὶ ἔστι Ab.

ταύτην λέγω ἐναντίωσιν. Ὅτι δ' ἡ μεγίστη ἔστι διαφορά, δῆλον ἐκ τῆς ἐπαγωγῆς. Τὰ μὲν γὰρ γένει διαφέροντα ^τ οὐκ ἔχει ὁδὸν εἰς ἄλληλα, ἀλλ' ἀπέχει πλέον καὶ ἀσύμβλητα τοῖς δ' εἶδει διαφέρουσιν αἱ γενέσεις ἐκ τῶν ἐναντίων εἰσιν ὡς ἐσχάτων. Τὸ δὲ τῶν ἐσχάτων διάστημα μέγιστον, ὥστε ² καὶ τὸ τῶν ἐναντίων. Ἀλλὰ μὴν τό γε μέγιστον ἐν ἐκάστῳ γένει τέλειον. Μέγιστόν τε γὰρ οὐ μὴ ἐστὶν ὑπερβολή, καὶ τέλειον οὐ μὴ ἐστὶν ἔξω λαβεῖν τι δυνατόν· τέλος γὰρ ἔχει ἡ ὕψις διαφορά, ὥσπερ καὶ τὰλλα τῷ τέλει ἔχειν λέγεται τέλεια. Τοῦ δὲ τέλους οὐθὲν ἔξω ἔσχατον γὰρ ἐν παντί ³ καὶ περιέχει. Διὸ οὐθὲν ἔξω τοῦ τέλους, οὐδὲ προσδεῖται οὐθενὸς τὸ τέλειον. Ὅτι μὲν οὖν ἡ ἐναντιότης ἐστὶ διαφορά τέλειος, ἐκ ^ω τούτων δῆλον· πολλαχῶς δὲ λεγομένων τῶν ἐναντίων, ἀκολουθήσει ^κ τὸ τελείως ὡς αὖ καὶ τὸ ἐναντίοις εἶναι ^κ ὑπάρχει αὐτοῖς. Τούτων δὲ ὄντων φανερόν ⁴ ὅτι οὐκ ἐνδέχεται ἐνὶ πλείῳ ἐναντία εἶναι· οὔτε γὰρ ^α τοῦ ἐσχάτου ἐσχατώτερον εἴη αὖ τι, οὔτε τοῦ ἐνὸς διαστήματος πλείῳ δυοῖν ἔσχατα. Ὅλως ^β τε εἰ ἐστὶν ἡ ἐναντιότης διαφορά, ἡ δὲ διαφορά δυοῖν, ὥστε καὶ ^γ ἡ τέλειος. Ἀνάγκη δὲ καὶ τοὺς ἄλλους ὅρους ἀληθεῖς εἶναι τῶν ἐναντίων. Καὶ ⁵ γὰρ πλείστον διαφέρει ἡ τέλειος διαφορά. Τῶν τε γὰρ γένει διαφερόντων οὐκ ἐστὶν ἔξωτέρῳ λαβεῖν καὶ τῶν εἶδεσ' δέδεικται γὰρ ὅτι πρὸς τὰ ἔξω τοῦ γένους οὐκ ἐστὶ διαφορά· τούτων δ' αὕτη μεγίστη, καὶ τὰ ἐν ^δ ταύτῳ γένει πλείστον διαφέροντα ^ε τὰναντία· μεγίστη γὰρ διαφορά τούτων ἡ τέλειος. Καὶ τὰ ἐν ταύτῳ δεκτικῷ πλείστον διαφέροντα ⁶ ἐναντία· ἡ γὰρ ὕλη ἡ αὕτη τοῖς ἐναντίοις. Καὶ τὰ ὑπὸ τὴν αὐτὴν δύναμιν πλείστον διαφέροντα· καὶ γὰρ ἡ ἐπιστήμη περὶ ἓν γένος ἡ μία, ἐν οἷς ἡ τελεία διαφορά μεγίστη. Πρώτη δὲ ⁸ ἐναντίωσις ἑξὶς καὶ στέρησίς ἐστιν· οὐ πᾶσα δὲ ⁷

^α διαφορά ἐστὶ T. ^τ οὐδὲ Ab. ^ν τελεία] τοιαύτη T. ^ω τούτου T. ^κ τοῦ Ab. ^υ ὄντως Fb. ^κ ὑπάρχει T. ^α τοῦ om. E. ^β τε] δὲ Ab. ^γ ἡ] εἰ T. ^δ τούτω T. ^ε ἐναντία E. ^ε ἐναντία om. E. T. ⁸ ἐναντιότης Fb, ἐναντίως T.

στέρησις (πολλαχῶς γὰρ λέγεται ἡ στέρησις), ἀλλ' ^h ἥτις
 ἀν τελεία ῆ. Τὰ δ' ἄλλα ἐναντία κατὰ ταῦτα λεχθήσεται,
 τὰ μὲν τῷ ἔχειν, τὰ δὲ τῷ ποιεῖν ἢ ποιητικὰ εἶναι, τὰ δὲ τῷ
 8¹ λήψειν εἶναι καὶ ἀποβολαὶ τούτων ἢ ἄλλων ἐναντίων. Εἰ
 δὴ ἀντίκειται μὲν ἀντίφασις καὶ στέρησις καὶ ἐναντιότης καὶ
 τὰ πρὸς τι, τούτων δὲ πρῶτον ἀντίφασις, ἀντιφάσεως δὲ
 μῆθὲν ἐστὶ μεταξύ, τῶν δὲ ἐναντίων ἐνδέχεται, ὅτι μὲν οὐ
 ταυτόν ἀντίφασις καὶ τὰναντία δηλον, ἡ δὲ στέρησις ἀντί-
 9 φασίς τίς ἐστίν. Ἡ γὰρ τὸ ἀδύνατον ὅλως ἔχειν, ἢ ὃ ἀν
 πεφυκὸς ἔχειν μὴ ἔχει, ἐστέρηται ἢ ὅλως ἢ πῶς ^k ἀφορισθέν·
 πολλαχῶς γὰρ ἤδη τοῦτο λέγομεν, ὥσπερ διήρηται ἡμῖν ἐν
 ἄλλοις. Ὡστ' ἐστὶν ἡ στέρησις ἀντίφασίς τις, ἡ ἀδυναμία
 10 διορισθεῖσα ἢ συνειλημμένη τῷ δεκτικῷ. Διὸ ἀντιφάσεως
 μὲν οὐκ ἐστὶ μεταξύ, στέρησεως δὲ τινὸς ἐστίν· ἴσον μὲν γὰρ
 ἢ οὐκ ἴσον πᾶν, ἴσον δ' ἢ ἀνισον οὐ πᾶν, ἀλλ' εἴπερ, μόνον
 ἐν τῷ δεκτικῷ τοῦ ἴσου. Εἰ δὴ ¹ αἱ γενέσεις τῇ ὕλῃ ἐκ τῶν
 ἐναντίων, γίγνονται δὲ ἢ ἐκ τοῦ εἶδους καὶ τῆς τοῦ εἶδους
 ἕξεως ἢ ^m ἐκ στέρησεώς τινος τοῦ εἶδους καὶ τῆς μορφῆς,
 δηλον ὅτι ἡ μὲν ἐναντίωσις στέρησις ἂν ⁿ τις εἴη πᾶσα, ἡ δὲ
 11 στέρησις ἴσως οὐ πᾶσα ἐναντιότης. Αἴτιον δ' ὅτι πολλα-
 χῶς ἐνδέχεται ἐστερηῆσθαι τὸ ἐστερημένον· ἐξ ὧν γὰρ ^o αἱ
 μεταβολαὶ ἐσχάτων, ἐναντία ταῦτα. Φανερόν δὲ καὶ διὰ
 τῆς ἐπαγωγῆς. Πᾶσα γὰρ ^p ἐναντίωσις ἔχει στέρησιν ^q θα-
 τέρου τῶν ἐναντίων. Ἀλλ' οὐχ ὁμοίως πάντα· ἀνισότης μὲν
 γὰρ ἰσότητος, ἀνομοιότης δὲ ^r ὁμοιότητος, κακία δὲ ἀρετῆς.
 12 Διαφέρει δὲ ὥσπερ εἴρηται· τὸ μὲν γὰρ ^s εἰς μόνον ἢ ἐστε-
 ρημένον, τὸ δ' εἰς ἢ ποτὲ ἢ ἐν τινι, οἷον ^t ἀν ἐν ἡλικίᾳ τινὶ ἢ
 τῷ κυρίῳ ἢ πάντῃ. Διὸ τῶν μὲν ἐστὶ μεταξύ, καὶ ἐστὶν οὔτε
 ἀγαθὸς ἄνθρωπος οὔτε κακός, τῶν δὲ οὐκ ἐστίν, ^v ἀλλ'
 13 ἀνάγκη εἶναι ἢ περιττὸν ἢ ἄρτιον. Ἐτι τὰ μὲν ἔχει τὸ

^h εἴτις T. ⁱ λείψεις E.T. ^k πολλαχῶς ἀφορισθέν T. ^l αἱ μὲν
 γενέσεις F^b. ^m ἐκ om. E.T. ⁿ τις om. A^b. ^o αἱ om. T. ^p ἐναν-
 τιότης F^b. ^q θάτερον A^b. ^r ἀνομοιότητος T. ^s μόνον εἰς T. ^t ἀν
 om. A^b. ^v ἀλλ' om. T.

ὑποκείμενον ὠρισμένον, τὰ δ' οὐ. Ὡστε φανερόν ὅτι αἰεὶ θάτερον τῶν ἐναντίων λέγεται κατὰ στέρησιν· ἀπόχρη δὲ καὶ τὰ πρῶτα καὶ τὰ γένη τῶν ἐναντίων, οἷον τὸ ἐν καὶ τὰ πολλά· τὰ γὰρ ἄλλα εἰς ταῦτα ἀνάγεται.

Ἐπεὶ δ' ἐν ἐνί^ω ἐστὶν ἐναντίον, ἀπορήσειεν ἂν τις πῶς 5 ἀντίκειται τὸ ἐν καὶ τὰ πολλά καὶ τὸ ἴσον τῷ μεγάλῳ καὶ τῷ μικρῷ. Ὡς γὰρ πότερον αἰεὶ ἐν ἀντιθέσει λέγομεν, οἷον πότερον λευκὸν ἢ μέλαν, καὶ πότερον λευκὸν ἢ οὐ λευκόν· πότερον δὲ ἄνθρωπος ἢ λευκὸν οὐ λέγομεν, εἰ μὴ ἐξ ὑποθέσεως καὶ ζητοῦντες, οἷον πότερον ἦλθε Κλέων ἢ Σωκράτης. Ἄλλ' οὐκ ἀνάγκη ἐν οὐθενὶ γένει τοῦτο, ἀλλὰ καὶ 2 τοῦτο ἐκείθεν ἐλήλυθεν· τὰ γὰρ ἀντικείμενα μόνον οὐκ ἐνδέχεται ἅμα ὑπάρχειν· ὅ καὶ ἐνταῦθα χρῆται ἐν τῷ πότερος ἦλθεν· εἰ γὰρ ἅμα ἐνεδέχετο, γελοῖον τὸ ἐρώτημα. Εἰ δὲ καὶ οὕτως, ὁμοίως ἐμπίπτει εἰς ἀντίθεσιν, εἰς τὸ ἐν ἢ πολλά, οἷον πότερον ἀμφοτέροι ἦλθον ἢ ἄτερος. Εἰ δὲ ἐν 3 τοῖς ἀντικειμένοις αἰεὶ τοῦ ποτέρου ἢ ζήτησις, λέγεται δὲ πότερον μείζον ἢ ἑλαττον ἢ ἴσον, τίς ἐστὶν ἡ ἀντίθεσις πρὸς ταῦτα τοῦ ἴσου; Οὔτε γὰρ θατέρῳ μόνῳ ἐναντίον οὗτ' ἀμφοῖν· τί γὰρ ἄλλῳ τῷ μείζονι ἢ τῷ ἐλάττονι; Ἐπὶ τῷ ἀνίσφ' ἐναντίον τὸ ἴσον· ὥστε πλείοσιν ἔσται ἢ ἐνί. Εἰ 4 δὲ τὸ ἄνισον σημαίνει τὸ αὐτὸ ἅμα ἀμφοῖν, εἴη μὲν ἂν ἀντικείμενον ἀμφοῖν· καὶ ἡ ἀπορία ἰσοβοηθεῖ τοῖς φάσκουσι τὸ ἄνισον δυάδα εἶναι. Ἀλλὰ συμβαίνει ἐν δυοῖν ἐναντίον· ὅπερ ἀδύνατον. Ἐπὶ τὸ μὲν ἴσον μεταξὺ^κ φαίνεται μεγάλου καὶ 5 μικροῦ, ἐναντίωσις¹ δὲ μεταξὺ οὔτε φαίνεται οὔτε ἐκ τοῦ ὀρισμοῦ δυνατόν· οὐ γὰρ ἂν εἴη τελεία μεταξὺ τινος οὔσα, ἀλλὰ μᾶλλον ἔχει αἰεὶ^μ ἐαυτῆς τι^ν μεταξὺ. Λείπεται δὲ ἡ ὥς ἀπόφασιν ἀντικεῖσθαι ἢ ὥς στέρησιν. Θατέρου μὲν δὲ

^ω ἐστὶν om. A^b. F^b. ^κ τῷ om. A^b. ^γ τὸ γὰρ] εἰ γὰρ τὸ A^b. et γρ. E. ^ζ οὐ κατ' ἀνάγκην γρ. E. ^α ἦλθεν] ἐλθεῖν T. A^b. ^β ὅμως E, ὁ μὲν T. ^γ ἐμπίπτει A^b. ^δ μᾶλλον ἢ τῷ E. T. ^ε ὅστ' ἐν πλ. E. T. ^ς ἢ ἐν ἐνί E. ^ε ἅμα om. A^b. ^η ἂν add. E. ^ι βοήθεια A^b. ^κ φαίνεται καὶ μεγάλου καὶ T. ¹ δὲ οὐδεμία μεταξὺ A^b. ^μ αὕτη A^b. ^ν μεταξὺ] μεταξὺ τινος οὔσα E. T. ^ο ὥς om. F^b.

- 6 οὐκ ἐνδέχεται· τί γὰρ μᾶλλον τοῦ μεγάλου ἢ μικροῦ; Ἀμφοῖν ἄρα ἀπόφασις στερητική. Διὸ καὶ πρὸς ἀμφοτέρα τὸ πότερον λέγεται, πρὸς δὲ θάτερον οὐ, οἷον πότερον μεῖζον ἢ ἴσον, ἢ πότερον ἴσον ἢ ἔλαττον· ἀλλ' αἰετρία. Οὐ στέρησις δὲ ἐξ ἀνάγκης· οὐ γὰρ πᾶν ἴσον ὃ μὴ μεῖζον ἢ ἔλαττον, ἀλλ' ἐν οἷς πέφυκεν ἐκεῖνα. Ὑπάρχει δὴ τὸ ἴσον τὸ μήτε μέγα μήτε μικρόν, πεφυκὸς δὲ ἡ μέγα ἢ μικρόν εἶναι καὶ ἀντίκειται ἀμφοῖν ὡς ἀπόφασις στερητική, διὸ καὶ μεταξὺ ἐστίν. Καὶ τὸ μήτ' ἀγαθὸν μήτε κακὸν ἀντίκειται ἀμφοῖν, ἀλλ' ἀνώνυμον· πολλαχῶς γὰρ λέγεται ἐκάτερον καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τὸ δεκτικόν, ἀλλὰ μᾶλλον τὸ μήτε λευκὸν 8 μήτε μέλαν. Ἐν δὲ οὐδὲ τοῦτο λέγεται, ἀλλ' ὠρισμένα πως τὰ χρώματα ἐφ' ὧν λέγεται στερητικῶς ἢ ἀπόφασις αὕτη· ἀνάγκη γὰρ ἢ φαιὸν ἢ ὠχρὸν εἶναι ἢ τοιοῦτόν τι 9 ἄλλο. Ὡστε οὐκ ὀρθῶς ἐπιτιμῶσιν οἱ νομίζοντες ὁμοίως λέγεσθαι πάντα, ὥστε ἔσεσθαι ὑποδήματος καὶ χειρὸς μεταξὺ τὸ μήτε ὑπόδημα μήτε χεῖρα, εἴπερ καὶ τὸ μήτε ἀγαθὸν μήτε κακὸν τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ κακοῦ, ὡς πάντων ἐσομένου τινὸς μεταξὺ. Οὐκ ἀνάγκη δὲ τοῦτο συμβαίνειν.
- 10 Ἡ μὲν γὰρ ἀντικειμένων συναπόφασις ἐστίν ὧν ἔστι μεταξύ τι καὶ διάστημά τι πέφυκεν εἶναι· τῶν δ' οὐκ ἔστι διαφορά· ἐν ἄλλῃ γὰρ γένοιτο αἱ συναποφάσεις, ὥστ' οὐχ ἐν τὸ ὑποκείμενον.
- 6 Ὅμοιως δὲ καὶ περὶ τοῦ ἐνὸς καὶ τῶν πολλῶν ἀπορήσειεν ἂν τις. Εἰ γὰρ τὰ πολλὰ τῷ ἐνὶ ἀπλῶς ἀντίκειται, συμβαίνει ἕνια ἀδύνατα. Τὸ γὰρ ἐν ὀλίγον ἢ ὀλίγα ἔσται 2 τὰ γὰρ πολλὰ καὶ τοῖς ὀλίγοις ἀντίκειται. Ὑπάρχει τὰ δύο πολλά, εἴπερ τὸ διπλάσιον πολλαπλάσιον, λέγεται δὲ καὶ τὰ δύο διπλάσια· ὥστε τὸ ἐν ὀλίγον πρὸς τί γὰρ πολλὰ τὰ δύο εἰ μὴ πρὸς ἐν τε καὶ τὸ ὀλίγον; Οὐθέν γάρ ἐστιν

Ρ τρία οὐ. στέρησις T. α ἢ post δὲ add. Ab. ρ μήτε κακὸν μήτ' ἀγαθὸν E.T. σ οὐ E.T. τ τὰ χρώματα om. Ab. υ ἄλλο] ἄλλο ὠρισμένον Ab. ω ἔσεσθαι] λέγεσθαι γρ. E. x εἴπερ Ab. y τοῦ om. Ab. z ἀντίκειται E.T. a καὶ τὰ] κατὰ τὰ E, κατὰ T. b διπλάσια om. E.T. c καὶ πρὸς τὸ Ab.

ἐλαττον. ^dἜτι ὡς ἐν μήκει τὸ μακρὸν καὶ βραχύ, οὕτως ἐν πληθεί τὸ πολὺ ^eκαὶ ὀλίγον, καὶ ὃ ἂν ᾖ πολὺ καὶ πολλὰ, καὶ τὰ πολλὰ πολὺ. Εἰ μὴ τι ἄρα διαφέρει ^fἐν συνεχεί ³ εὐορίστῳ τὸ ὀλίγον, πληθὸς τι ἔσται. ⁴Ὡστε τὸ ἐν πληθὸς ^hτι, εἴπερ καὶ ὀλίγον· τοῦτο δ' ἀνάγκη, εἰ τὰ δύο πολλὰ. ⁴Ἀλλ' ἴσως τὰ πολλὰ λέγεται ⁱμὲν πως καὶ τὸ πολὺ, ἀλλ' ὡς διαφέρουν, οἷον ὕδωρ πολὺ, πολλὰ δ' οὐ. ⁴Ἀλλ' ὅσα διαιρετά, ⁴ἐν τοιούτοις λέγεται, ἓνα μὲν τρόπον εἰάν ᾖ πληθὸς ἔχον ὑπεροχὴν ^kἢ ἀπλῶς ἢ πρὸς τι, καὶ τὸ ὀλίγον ὡσαύτως πληθὸς ἔχον ἔλλειψιν, τὸ δὲ ὡς ἀριθμός, ὃ ^lκαὶ ἀντίκειται τῷ ἐνί μόνον. Οὕτως γὰρ λέγομεν ἐν ἡ πολλὰ, ὥσπερ εἴ τις εἴποι ἐν καὶ ἓνα ἢ λευκὸν καὶ ^mλευκά, καὶ τὰ μεμετρημένα πρὸς τὸ μέτρον καὶ τὸ μετρητόν. Οὕτως καὶ τὰ πολλαπλάσια ⁿλέγεται· πολλὰ γὰρ ^oἕκαστος ἀριθμὸς ὅτι ^pἓνα καὶ ὅτι μετρητὸς ἐνί ἕκαστος, καὶ ὡς τὸ ἀντικείμενον τῷ ἐνί, οὐ τῷ ὀλίγῳ. Οὕτω μὲν οὖν ἐστὶ πολλὰ καὶ τὰ δύο, ὡς δὲ πληθὸς ἔχον ὑπεροχὴν ἢ πρὸς τι ἢ ἀπλῶς οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ πρῶτον. ⁴Ολίγα δ' ἀπλῶς τὰ δύο· πληθὸς γὰρ ἐστὶν ἔλλειψιν ἔχον πρῶτον. Διὸ ^qκαὶ οὐκ ὀρθῶς ἀπέστη Ἀναξαγόρας ⁶εἰπὼν ὅτι ὁμοῦ πάντα χρήματα ἦν ἄπειρα καὶ πληθεὶ καὶ μικρότητι· ἔδει δ' εἰπεῖν ἀντὶ τοῦ “καὶ μικρότητι” καὶ ὀλιγότητι· οὐ γὰρ ἄπειρα, ἐπεὶ τὸ ὀλίγον οὐ διὰ τὸ ἐν, ὥσπερ τινὲς φασιν, ἀλλὰ διὰ τὰ δύο. ⁴Ἀντίκειται ^rδὴ τὸ ^sἐν καὶ ⁷τὰ πολλὰ τὰ ἐν ἀριθμοῖς ὡς μέτρον μετρητῶ· ^tταῦτα δὲ ὡς τὰ πρὸς τι, ^vὅσα μὴ καθ' αὐτὰ τῶν πρὸς τι. ^wΔιήρηται δ' ἡμῖν ἐν ἄλλοις ὅτι διχῶς λέγεται τὰ πρὸς τι, τὰ μὲν ὡς ἐναντία, τὰ δ' ὡς ἐπιστήμη πρὸς ἐπιστητόν, ^xτῷ λέγεσθαί τι ἄλλο πρὸς αὐτό. Τὸ δὲ ἐν ἐλαττον εἶναι τινός, οἷον τοῖν ⁸δυοῖν, οὐθὲν κωλύει· οὐ γὰρ εἰ ἐλαττον καὶ ὀλίγον. Τὸ δὲ

^d ἔτι εἰ ὡς E.T. ^e καὶ τὸ ὀλίγον T. ^f ἐν] ἐπὶ F^b. ^g εὐορίστῳ T.
^h τι] τι ἔσται E, τι ἔστιν T. ⁱ μὲν πως] μὲν ὡς E.T. ^k ἢ ante
ἀπλῶς om. A^b. ^l καὶ om. T. ^m λευκά] λευκόν T. ⁿ λέγεται]
λέγεται πολλά A^b. ^o ἕκαστος ὁ ἀριθμὸς E. ^p ἐν E.T. ^q καὶ om.
E.T.F^b. ^r δὲ T. ^s ἐν—ἀριθμοῖς] ἐν τοῖς πολλοῖς E.T. ^t ταῦτα]
τὰ E.T. ^v ὅσα—τι om. A^b. ^w διήρηται—τι om. T. ^x τῷ] τὸ T.

- πλήθος γ οἶον γένος ἐστὶ τοῦ ἀριθμοῦ· ἔστι γὰρ ἀριθμὸς πλήθος ἐνὶ μετρητόν. Καὶ ἀντίκειται πῶς τὸ ἐν καὶ ἀριθμὸς, οὐχ ^zὡς ἐναντίον, ἀλλ' ὥσπερ εἴρηται τῶν πρὸς τι ἕνια· ἢ γὰρ μέτρον, τὸ δὲ μετρητόν, ταύτῃ ἀντίκειται. Διὸ οὐ πᾶν ὃ ἂν ἢ ἐν ἀριθμὸς ἐστίν, οἶον εἴ τι ἀδιαίρετόν ἐστιν. Ὁμοίως δὲ λεγομένη ἢ ἐπιστήμη πρὸς τὸ ἐπιστητὸν οὐχ ὁμοίως ἀποδίδωσιν· δόξειε μὲν γὰρ ἂν μέτρον ἢ ἐπιστήμη εἶναι, τὸ δ' ἐπιστητὸν τὸ μετρούμενον, συμβαίνει δ' ἐπιστήμην μὲν πᾶσαν ^aἐπιστητὸν εἶναι, τὸ δ' ἐπιστητὸν μὴ πᾶν ἐπιστήμην, 10 ὅτι τρόπον τινὰ ἢ ἐπιστήμη μετρεῖται τῷ ἐπιστητῷ. Τὸ δὲ πλήθος οὔτε τῷ ὀλίγῳ ἐναντίον, ἀλλὰ ^bτούτῳ μὲν τὸ πολὺ ὡς ὑπερέχον πλήθος ^cὑπερεχομένην πλήθει, οὔτε τῷ ἐνὶ πάντως· ἀλλὰ τὸ ^dμὲν ὥσπερ εἴρηται, ὅτι διαιρετόν τὸ ^eδ' ἀδιαίρετον, τὸ δ' ὡς πρὸς τι, ὥσπερ ἢ ἐπιστήμη ἐπιστητῷ ἐὰν ἢ ἀριθμὸς· τὸ δ' ἐν μέτρον.
- 7 Ἐπεὶ δὲ τῶν ἐναντίων ἐνδέχεται εἶναι ^fτι μεταξὺ καὶ ἐνίων ἔστιν, ἀνάγκη ἐκ τῶν ἐναντίων εἶναι βτὰ μεταξὺ· πάντα γὰρ τὰ μεταξὺ ἐν τῷ αὐτῷ γένει ἐστὶ καὶ ὦν ἐστὶ μεταξὺ.
- 2 Μεταξὺ μὲν γὰρ ταῦτα λέγομεν εἰς ^hὅσα μεταβάλλειν ⁱἀνάγκη πρότερον τὸ μεταβάλλον· οἶον ἀπὸ τῆς ὑπάτης ἐπὶ τὴν νήτην εἰ μεταβαίνει τῷ ^kὀλιγίστῳ, ἥξει πρότερον εἰς τοὺς μεταξὺ φθόγγους, καὶ ἐν χρώμασιν εἰ ἥξει ἐκ τοῦ λευκοῦ εἰς τὸ μέλαν, πρότερον ἥξει εἰς τὸ φοινικοῦν καὶ φαιὸν 3 ἢ εἰς τὸ μέλαν· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Μεταβάλλειν δ' ἐξ ἄλλου γένους εἰς ἄλλο γένος οὐκ ἔστιν ἀλλ' ἢ κατὰ συμβεβηκός, οἶον ἐκ χρώματος εἰς σχῆμα. Ἀνάγκη ἄρα τὰ μεταξὺ ^lκαὶ αὐτοῖς καὶ ὦν μεταξὺ εἰσιν ἐν τῷ αὐτῷ γένει εἶναι. Ἀλλὰ μὴν πάντα γε τὰ μεταξὺ ἐστὶν ἀντικειμένων τινῶν· ἐκ τούτων γὰρ ^mμόνων καθ' αὐτὰ ἔστι μεταβάλλειν.
- 4 Διὸ ἀδύνατον εἶναι μεταξὺ μὴ ἀντικειμένων· εἴη γὰρ ἂν με-

γ οἶον ὡς γένος E.T.F^b. ^z ὡς] ὡ T. ^a ἐπιστητὸν] ἐπιστητὴν A^b.
^b τοῦτο T. ^c ὑπ. τῷ πλήθει T. ^d μὲν] μὲν ἐν A^b. ^e δ' prius om. E.
^f τι om. T.A^b. ^g τὰ om. T. ^h ὅσα] ἃ T. ⁱ πρότερον ἀνάγκη E.T.
^k ὀλιγίστῳ λόγῳ ἥξει E.T. ^l καὶ ante αὐτοῖς om. A^b. ^m μόνων A^b.

ταβολή καὶ μὴ ἐξ ἀντικειμένων. Τῶν δ' ἀντικειμένων ἀντι-
φάσεως μὲν οὐκ ἔστι μεταξύ· τοῦτο γὰρ ἐστὶν ἀντίφασις,
ἀντίθεσις ἧς ὀτφοῦν θάτερον μῶριον πάρεστιν, οὐκ ἐχούσης
οὐθέν μεταξύ. Τῶν δὲ λοιπῶν τὰ μὲν πρὸς τι, τὰ δὲ στέ-
ρησις, τὰ δ' ἐναντία ἐστίν. Τῶν δὲ πρὸς τι ὅσα μὴ ἐναντία, 5
οὐκ ἔχει μεταξύ. Αἴτιον δ' ὅτι οὐκ ἐν τῷ αὐτῷ γένει ἐστίν.
Τί γὰρ ἐπιστήμης καὶ ἐπιστητοῦ μεταξύ; Ἀλλὰ μεγάλου
καὶ μικροῦ. Εἰ δ' ἐστὶν ἐν ταύτῳ γένει τὰ μεταξύ, ὥσπερ
δέδεικται, καὶ μεταξύ ἐναντίων, ἀνάγκη αὐτὰ συγκεῖσθαι ἐκ
τούτων τῶν ἐναντίων. Ἡ γὰρ ἔσται τι γένος αὐτῶν ἢ
οὐθέν. Καὶ εἰ μὲν γένος ἔσται οὕτως ὥστ' εἶναι πρότερόν 6
τι τῶν ἐναντίων, αἱ διαφοραὶ ὁ πρότεροι ἐναντίαί ἐσονται αἱ
ποιήσασαι τὰ ἐναντία, εἶδη ὡς ρ γένους· ἐκ γὰρ τοῦ γένους
καὶ τῶν διαφορῶν τὰ εἶδη. Οἶον εἰ τὸ λευκὸν καὶ μέλαν 7
ἢ ἐναντία, ἔστι δὲ τὸ μὲν διακριτικὸν χρῶμα τὸ δὲ συγκρι-
τικὸν χρῶμα, αὗται αἱ διαφοραὶ τὸ διακριτικὸν καὶ συγκρι-
τικὸν πρότεροι· ὥστε ταῦτα ἐναντία ἀλλήλοισι ὁ πρότερα.
Ἀλλὰ μὴν τὰ γ' ἐναντίως διαφέροντα μᾶλλον ἐναντία, καὶ 8
τὰ λοιπὰ καὶ τὰ μεταξύ ἐκ τοῦ γένους ἔσται καὶ τῶν διαφο-
ρῶν οἶον ὅσα ἔχρωματα τοῦ λευκοῦ καὶ μέλανός ἐστι με-
ταξύ, ταῦτα ὁ δὲ ἐκ τοῦ γένους λέγεσθαι (ἔστι δὲ γένος τὸ
χρῶμα) καὶ ἐκ διαφορῶν τινῶν. Αὗται δ' οὐκ ἔσονται τὰ 9
πρῶτα ἐναντία· εἰ δὲ μή, ἔσται ἕκαστον ἢ λευκὸν ἢ μέλαν.
Ἐτεροι ἄρα μεταξύ ὁ ἄρα τῶν πρώτων ἐναντίων αὗται
ἔσονται. Αἱ πρῶται ὁ δὲ διαφοραὶ τὸ διακριτικὸν καὶ ὁ συγ-
κριτικόν. Ὡστε ταῦτα πρῶτα ζητητέον ὅσα ἐναντία μὴ ἐν
γένει, ἐκ τίνος τὰ μεταξύ αὐτῶν. Ἀνάγκη γὰρ τὰ ἐν ταύτῳ 10
γένει ἐκ τῶν ἀσυνθέτων τῷ γένει συγκεῖσθαι ἢ ἀσύνθετα
εἶναι. Τὰ μὲν οὖν ἐναντία ἀσύνθετα ἐξ ἀλλήλων, ὥστ' ἀρχαί·
τὰ δὲ μεταξύ ἢ πάντα ἢ οὐθέν. Ἐκ δὲ τῶν ἐναντίων γίγνε-

ἢ ἔχει τὰ μεταξύ Ε. ὁ πρότερον Ε.Τ. ρ γένους. ἐκ] γένει. εἰ Τ.
ἢ ἐναντία Ε.Τ. ὁ δὲ—πρότερα om. Τ. ὁ πρότερον Ε. ἢ χρώ-
ματος Τ. ὁ δὲ ἐκ τε τοῦ Τ. ὁ ἄρα ante τῶν om. Τ. ὁ δὲ] γρ.
καὶ χωρὶς τοῦ δὲ συνδέσμου, ἵνα στίζωμεν μέχρι τοῦ διαφοραὶ παρὰ Ε.
ὁ συγκριτικόν καὶ ὥστε Τ.

- ταί τι, ὥστ' ἔσται μεταβολή εἰς τοῦτο πρὶν ἢ εἰς αὐτά·
 ἐκατέρου γὰρ καὶ ἦττον ἔσται καὶ μᾶλλον. Μεταξὺ ἄρα
 11 ἔσται καὶ τοῦτο τῶν ἐναντίων. Καὶ τὰλλα ἄρα πάντα σύν-
 θετα ^z τὰ μεταξὺ· τὸ γὰρ τοῦ μὲν μᾶλλον τοῦ δ' ἦττον
 σύνθετόν ^a πως ἐξ ἐκείνων ὧν λέγεται εἶναι τοῦ μὲν μᾶλλον
 τοῦ δ' ἦττον. Ἐπεὶ ^b δ' οὐκ ἔστιν ἕτερα πρότερα ὁμογενῇ
 τῶν ἐναντίων, ἅπαντ' ἂν ἐκ τῶν ἐναντίων εἴη τὰ μεταξὺ.
 12 Ὡστε καὶ τὰ κάτω πάντα, καὶ τὰναντία καὶ τὰ μεταξὺ,
 ἐκ τῶν πρώτων ἐναντίων ἔσονται. Ὅτι μὲν οὖν τὰ μεταξὺ
 ἔν τε ταύτῳ γένει πάντα καὶ μεταξὺ ἐναντίων καὶ σύγκειται
 ἐκ τῶν ἐναντίων ^c ἅπαντα, δῆλον.
- 8 Τὸ δ' ἕτερον τῷ εἶδει τινός τι ἕτερόν ἐστι, καὶ δεῖ τοῦτο
 ἀμφοῖν ὑπάρχειν· οἷον εἰ ζῶον ἕτερον τῷ εἶδει, ἄμφω ζῶα.
 Ἀνάγκη ^d ἄρα ἐν γένει τῷ αὐτῷ εἶναι τὰ ἕτερα τῷ εἶδει. Τὸ
 γὰρ ^e τοιοῦτον γένος καλῶ, ^f ὃ ἄμφω ἐν ταῦτό λέγεται, μὴ
 κατὰ συμβεβηκὸς ἔχον διαφοράν, εἴθ' ὥς ὕλη ὃν ^g εἴτ' ἄλ-
 2 λως. Οὐ μόνον γὰρ δεῖ τὸ κοινὸν ὑπάρχειν, οἷον ἄμφω ζῶα,
 ἀλλὰ καὶ ἕτερον ἐκατέρῳ τοῦτο αὐτὸ τὸ ζῶον, οἷον τὸ μὲν
 ἵππον τὸ δὲ ἄνθρωπον. ^h Διὰ τοῦτο τὸ κοινὸν ἕτερον ἀλ-
 λήλων ἐστὶ τῷ εἶδει. Ἔσται δὲ καθ' ⁱ αὐτὰ τὸ μὲν ^k τοιονδί
 ζῶον τὸ δὲ τοιονδί, οἷον τὸ μὲν ἵππος τὸ δ' ἄνθρωπος.
 1 Ἀνάγκη ἄρα τὴν διαφορὰν ταύτην ἐτερότητα τοῦ γένους
 3 εἶναι. Λέγω γὰρ γένους διαφορὰν ἐτερότητα ἢ ἕτερον
 ποιεῖ τοῦτο αὐτό. Ἐναντίωσις τοίνυν ἔσται αὕτη. Δῆλον
 δὲ ^m καὶ ἐκ τῆς ἐπαγωγῆς. Πάντα γὰρ διαιρεῖται τοῖς ἀν-
 τικειμένοις, καὶ ὅτι τὰναντία ἐν ταύτῳ γένει, δέδεικται· ἡ γὰρ
 ἐναντιότης ἦν διαφορὰ τελεία. ⁿ Ἡ δὲ διαφορὰ ἡ εἶδει
 πᾶσα τινός τι· ὥστε τοῦτο τὸ αὐτό τε καὶ γένος ἐπ' ἀμ-
 4 φοῖν. Διὸ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ συστοιχίᾳ πάντα τὰ ἐναντία τῆς
 κατηγορίας, ὅσα εἶδει διάφορα καὶ μὴ γένει, ἕτερά τε ἀλλή-

^z τὰ om. T. ^a πῶς δ' ἐξ T. ^b δ' οὐκ] οὖν οὐκ E. ^c πάντα E.T.
^d ἄρα] καὶ Ab. ^e τοιοῦτο E. ^f ὃ E.T. ^g εἴτ'] εἴθ' ὡς Ab. ^h διὸ Ab.
ⁱ αὐτό E.T. ^k τοιονδί] τοῖον τὸ T. ^l ἀνάγκη—εἶναι om. T. ^m καὶ
 om. Ab. ⁿ γρ. καὶ οὕτως· ἡ δὲ διαφορὰ ἡ τελείως τινός τι E.

λων μάλιστα· τελεία γὰρ ἡ διαφορά, καὶ ἅμα ἀλλήλοις οὐ γίγνεται. Ἡ ἄρα διαφορὰ ἐναντιώσις ἐστίν. Τοῦτο ὁ ἄρα ἐστὶ τὸ ἐτέροις εἶναι τῷ εἶδει, ῥτὸ ἐν ταύτῳ γένει ὄντα ἐναντίωσιν ἔχειν ἄτομα ὄντα. Ἡ Ταῦτὰ δὲ τῷ εἶδει, ὅσα μὴ ἔχει ἐναντίωσιν ἄτομα ὄντα· ἐν γὰρ τῇ διαιρέσει καὶ ἐν τοῖς μεταξὺ γίγνονται ἐναντιώσεις πρὶν εἰς τὰ ἄτομα ἐλθεῖν. Ὡστε φανερόν ὅτι πρὸς τὸ καλούμενον ὃν γένος οὔτε ταῦ-6 τὸν οὔτε ἕτερον τῷ εἶδει οὐθέν ἐστι τῶν ὡς γένους εἰδῶν ὁ προσηκόντων· ἡ γὰρ ὕλη ἀποφάσει δηλοῦται, τὸ δὲ γένος ὕλη ὅτ' οὐ λέγεται γένος, μὴ ὡς τὸ τῶν Ἡρακλειδῶν, ἀλλ' ὡς ῥτὸ ἐν τῇ φύσει, οὐδὲ πρὸς τὰ μὴ ἐν ταύτῳ γένει, ἀλλὰ διοίσει τῷ γένει ὡς ἐκείνων, εἶδει δὲ ὁ τῶν ἐν ταύτῳ γένει. Ἐναντίωσιν γὰρ ἀνάγκη εἶναι τὴν διαφορὰν οὐ ὅτι διαφέρει εἶδει· αὕτη δ' ὑπάρχει τοῖς ἐν ταύτῳ γένει οὐσι μόνοις.

Ἀπορήσειε δ' ἂν ὅτις διὰ τί ὁ γυνὴ ἀνδρὸς οὐκ εἶδει δια-9 φέρει, ἐναντίου τοῦ θήλεος καὶ τοῦ ἄρρενος ὄντος, τῆς δὲ διαφορᾶς ἐναντιώσεως· οὐδὲ ζῶον θῆλυ καὶ ἄρρεν ἕτερον τῷ εἶδει, καίτοι καθ' ὅτ' αὐτὸ τοῦ ζώου αὕτη ἡ διαφορὰ καὶ οὐχ ὡς λευκότης ἢ μελανία, ἀλλ' ὅτι ζῶον καὶ τὸ θῆλυ καὶ τὸ ἄρρεν ὑπάρχει. Ἔστι δ' ἡ ἀπορία αὕτη σχεδὸν ἡ αὕτη καὶ διὰ τί ἡ μὲν ποιεῖ τῷ εἶδει ἕτερα ἐναντιώσεις, ἡ δ' οὐ, οἷον τὸ πεζὸν καὶ τὸ πτερωτόν, λευκότης δὲ καὶ μελανία οὐ. Ἡ ὅτι τὰ μὲν οἰκεία πάθη τοῦ γένους, τὰ δ' ἥττον; Καὶ ἐπειδὴ ἐστὶ τὸ μὲν λόγος τὸ δ' ὕλη, ὅσαι μὲν ἐν τῷ λόγῳ εἰσὶν ἐναντιότητες εἶδει ποιοῦσι διαφορὰν, ὅσαι δ' ἐν τῷ συνειλημμένῳ τῇ ὕλῃ οὐ ποιοῦσιν. Διὸ ἀνθρώπου λευκότης οὐ ποιεῖ οὐδὲ μελανία, οὐδὲ τοῦ λευκοῦ ἀνθρώπου ἐστὶ διαφορὰ κατ' εἶδος πρὸς μέλανα ἄνθρωπον, οὐδ' ἂν ὄνομα ἐν τεθῇ. Ὡς ὕλη γὰρ ὁ ἄνθρωπος, οὐ ποιεῖ δε διαφορὰν ἡ ὕλη· οὐκ ἀνθρώπου γὰρ εἶδη εἰσὶν οἱ ἄνθρωποι διὰ τοῦτο, καίτοι ἕτεραι αἱ σάρκες

ὁ ἄρα γὰρ E.T. ῥ τὸ ἐν] τῷ ἐν T. ἡ ταῦτα—ὄντα om. T. ὁ ὄν om. E. ὁ προσηκόντων E. ὅτ' οὐ] ὅ T.Ab. ὁ τὸ alterum om. E.T. ὡς ἐκείνα Ab. ὁ τῶν] τὰ T.Ab. ὁ διαφέρειν T. ὁ τις om. T. ὁ ἀνδρὸς γυνὴ Ab. ὁ αὐτὰ Ab. ὁ ὡς ἢ λευκότης Ab. ὁ καὶ] ἢ E, om. T. ὁ οὐκ] οὐδὲν Ab. ὁ εἶδει T, ὕλη Ab.

- καὶ τὰ ὀστά ἐξ ὧν ὁδε καὶ ὁδε· ἀλλὰ τὸ σύνολον ἕτερον μὲν, εἶδει δ' οὐχ ἕτερον, ὅτι ἐν τῷ λόγῳ οὐκ ἔστιν ἐναντίωσις·
 4 τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ ἔσχατον ἄτομον. Ὁ δὲ Καλλίας ἐστὶν ὁ λόγος μετὰ τῆς ὕλης· καὶ ὁ λευκὸς δὴ ἄνθρωπος ὅτι Καλλίας λευκός· κατὰ συμβεβηκὸς οὖν ὁ ἄνθρωπος ^h λευκός. ⁱ Οὐδὲ χαλκοῦς δὴ κύκλος καὶ ξύλινος, οὐδὲ τρίγωνον χαλκοῦν καὶ ^k κύκλος ξύλινος, οὐ διὰ τὴν ὕλην εἶδει διαφέρουσιν, ἀλλ' ὅτι
 5 ἐν τῷ λόγῳ ἔνεστιν ἐναντίωσις. Πότερον δ' ἡ ὕλη ^l οὐ ποιεῖ ἕτερα τῷ εἶδει, οὐσά ^m πως ⁿ ἑτέρα, ἢ ἔστιν ὡς ποιεῖ; Διὰ τί γὰρ ^o ὁδὶ ὁ ἵππος τουδὶ ἀνθρώπου ἕτερος τῷ εἶδει; Καίτοι σὺν τῇ ὕλῃ οἱ λόγοι αὐτῶν. ^a Ἡ ὅτι ἔνεστιν ἐν τῷ λόγῳ ἐναντίωσις; Καὶ γὰρ τοῦ λευκοῦ ἀνθρώπου καὶ ^p μέλανος ἵππου. Καὶ ἔστι γε εἶδει, ἀλλ' οὐχ ἡ ὁ μὲν λευκὸς ὁ δὲ μέλας, ἐπεὶ καὶ εἰ ἄμφω λευκὰ ἦν, ὅμως ἂν ἦν εἶδει ἕτερα.
 6 Τὸ δὲ ἄρρεν καὶ θῆλυ τοῦ ζώου οἰκεῖα μὲν πάθη, ἀλλ' οὐ κατὰ τὴν οὐσίαν ἀλλ' ἐν τῇ ὕλῃ καὶ τῷ σώματι. Διὸ τὸ αὐτὸ σπέρμα θῆλυ ἢ ἄρρεν γίγνεται παθόν τι πάθος. ^q Τί μὲν οὖν ἐστὶ τὸ τῷ εἶδει ἕτερον εἶναι, καὶ διὰ τί τὰ μὲν διαφέρει εἶδει τὰ δ' οὐ, εἴρηται.
- 10 Ἐπειδὴ δὲ τὰ ἐναντία ἕτερα τῷ εἶδει, τὸ ^r δὲ φθαρτὸν καὶ ^s τὸ ἀφθαρτὸν ἐναντία (στέρησις γὰρ ἀδυναμία διωρισμένη), ἀνάγκη ἕτερον εἶναι τῷ γένει τὰ φθαρτὸν καὶ ^t τὸ ἀφθαρτὸν. Νῦν μὲν ^v οὖν ἐπ' αὐτῶν εἰρήκαμεν τῶν καθόλου ὀνομάτων, ὥστε δόξειεν ἂν οὐκ ἀναγκαῖον εἶναι ὅτιοῦν ἀφθαρτον καὶ φθαρτὸν ἕτερα εἶναι τῷ εἶδει, ὥσπερ οὐδὲ λευκὸν
 2 καὶ μέλαν. Τὸ γὰρ αὐτὸ ἐνδέχεται εἶναι καὶ ἅμα, εἴαν ἡ τῶν καθόλου, ὥσπερ ὁ ἄνθρωπος ^x εἴη ἂν καὶ λευκὸς καὶ μέλας, καὶ τῶν καθ' ^y ἑκάστον· εἴη γὰρ ἂν μὴ ἅμα ὁ αὐτὸς λευκὸς καὶ μέλας. ^z Καίτοι ἐναντίον τὸ λευκὸν τῷ μέλανι.
 3 Ἀλλὰ τῶν ἐναντίων τὰ μὲν κατὰ συμβεβηκὸς ὑπάρχει

ε τὸ om. E.T. ^h λευκός om. A^b. ⁱ οὐδ' ὁ χ. E.T. ^k ξύλινος κύκλος T. ^l οὐ om. E.T. ^m πως] ἀπλῶς rc. E. ⁿ ἑτέρα om. T. et pr. E. ^o ὁδε A^b. ^p μέλανος om. A^b. ^q τί] ὅτι E. ^r δὲ post τὸ om. A^b. ^s τὸ om. A^b. ^t τὸ post καὶ om. A^b. ^v οὖν om. T. ^w ὡς δὲ E.A^b. ^x ἂν εἴη T. ^y ἑκαστα T. ^z καίτοι] καὶ τὸ T.

ἐνίοις, οἷον καὶ τὰ νῦν εἰρημένα καὶ ἄλλα πολλά, τὰ δὲ ἀδύνατον, ὧν ἐστὶ καὶ τὸ φθαρτὸν καὶ τὸ ἀφθαρτον· οὐθὲν γὰρ ἐστὶ φθαρτὸν κατὰ συμβεβηκός· τὸ μὲν γὰρ συμβεβηκὸς ἐνδέχεται μὴ ὑπάρχειν, τὸ δὲ φθαρτὸν τῶν ἐξ ἀνάγκης ὑπαρχόντων ἐστὶν οἷς ὑπάρχει· ἢ ἔσται ταυτὸ ^a καὶ ἐν φθαρτὸν καὶ ἀφθαρτον, εἰ ἐνδέχεται μὴ ὑπάρχειν αὐτῷ τὸ φθαρτόν. Ἡ τὴν οὐσίαν ἄρα ἢ ἐν τῇ οὐσίᾳ ἀνάγκη ὑπάρχειν τὸ φθαρ- 4 τὸν ἐκάστω τῶν φθαρτῶν. ^b Ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ περὶ τοῦ ἀφθάρτου· τῶν γὰρ ἐξ ἀνάγκης ὑπαρχόντων ἄμφω. Ἡ ἄρα καὶ καθὼ πρῶτον τὸ μὲν φθαρτὸν τὸ δ' ἀφθαρτον, ἔχει ἀντίθεσιν, ὥστε ἀνάγκη ^c γένοι εἕτερα εἶναι. Φανερόν ^ς τοίνυν ὅτι οὐκ ἐνδέχεται εἶναι εἶδη τοιαῦτα οἷα λέγουσί τινες· ἔσται γὰρ ^d καὶ ἄνθρωπος ὁ μὲν φθαρτὸς ὁ δ' ἀφθαρτος. Καίτοι τῷ εἶδει ταῦτα λέγεται εἶναι τὰ εἶδη τοῖς τισὶ καὶ οὐχ ὁμώνυμα· τὰ δὲ ^e γένοι εἕτερα πλείον διέστηκεν ἢ τὰ εἶδει.

K.

Ὅτι μὲν ἡ σοφία περὶ ἀρχὰς ἐπιστήμη ^f τίς ἐστὶ, δηλὸν ἐκ τῶν πρώτων ἐν οἷς διηπόρηται πρὸς τὰ ὑπὸ τῶν ἄλλων εἰρημένα περὶ τῶν ἀρχῶν· ἀπορήσειε δ' ἂν τις πότερον μίαν ὑπολαβεῖν εἶναι δεῖ τὴν σοφίαν ἐπιστήμην ἢ πολλὰς. Εἰ μὲν γὰρ μίαν, μία ^g γ' ἐστὶν αἰ τῶν ἐναντίων· αἱ δ' ἀρχαὶ οὐκ ἐναντία. Εἰ δὲ μὴ μία, ποίας δεῖ θεῖναι ταύτας; Ἔτι ² τὰς ἀποδεικτικὰς ἀρχὰς θεωρῆσαι μιᾶς ἢ πλείονων; Εἰ μὲν γὰρ μιᾶς, τί μᾶλλον ταύτης ἢ ὁποιασούν; Εἰ δὲ πλείονων, ποίας δεῖ ταύτας ^h θεῖναι; Ἔτι πότερον πασῶν τῶν οὐσιῶν ἢ οὐ; Εἰ μὲν γὰρ μὴ πασῶν, ποίων χαλεπὸν ἀποδοῦναι· εἰ δὲ πασῶν μία, ἄδηλον ⁱ πῶς ἐνδέχεται πλείονων τὴν αὐτὴν ἐπιστήμην εἶναι. Ἔτι πότερον περὶ τὰς οὐσίας μόνον ἢ καὶ ³ τὰ συμβεβηκότα ^k ἀπόδειξις ἐστίν; Εἰ γὰρ περὶ ^l γε τὰ συμβεβηκότα ἀπόδειξις ἐστίν, ^m περὶ τὰς οὐσίας οὐκ ἔστιν.

^a καὶ om. Ab. ^b ὁ αὐτὸς δὲ Ab. ^c γένη T. ^d καὶ om. E.T.
^e γένη ἕτερα εἶδη πλείον T. ^f τίς om. E.T. ^g γ' δ' E.T. ^h τθεῖναι Ab.
ⁱ πῶς] ἀποδοῦναι πῶς T. ^k ἀπόδειξις ἐστίν add. E. ^l γε om. E.T.
^m περὶ δὲ τὰς T.

Εἰ δ' ἐτέρα, τίς ἐκατέρα καὶ ποτέρα σοφία; Ἡ μὲν γὰρ ἀποδεικτικὴ σοφία ^η ἢ περὶ τὰ συμβεβηκότα, ἡ δὲ περὶ τὰ
 4 πρῶτα ^ο ἢ τῶν οὐσιῶν. Ἀλλ' οὐδὲ περὶ τὰς ἐν τοῖς φυσικοῖς
 εἰρημένας αἰτίας τὴν ^ρ ζητουμένην ἐπιστήμην θετέον. Οὔτε
 γὰρ περὶ τὸ ^ο οὐ ἔνεκεν τοιοῦτον γὰρ τὰγαθόν, τοῦτο δ' ἐν
 τοῖς ^ρ πρακτοῖς ὑπάρχει καὶ τοῖς οὖσιν ἐν κινήσει· καὶ τοῦτο
 5 πρῶτον κινεῖ (τοιοῦτον γὰρ τὸ τέλος), τὸ δὲ πρῶτον κινήσαν
 οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς ἀκινήτοις. Ὅλως δ' ἀπορίαν ἔχει πότερόν
 ποτε περὶ τὰς αἰσθητὰς οὐσίας ἐστὶν ἡ ζητουμένη νῦν ἐπι-
 στήμη ἢ οὐ, περὶ δὲ τινος ἐτέρας. Εἰ γὰρ περὶ ἄλλας, ἢ
 περὶ τὰ εἶδη εἴη ἂν ἢ περὶ τὰ μαθηματικά. Τὰ μὲν οὖν εἶδη
^α ὅτι οὐκ ἔστι, δηλόν. ^β Ὅμως δ' ἀπορίαν ἔχει, κἂν εἰναί τις
 αὐτὰ θῇ, διὰ τί ποτ' οὐχ ὥσπερ ἐπὶ τῶν μαθηματικῶν, οὕτως
 6 ἔχει καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὧν ἔστιν εἶδη. Λέγω δ' ὅτι τὰ μα-
 θηματικά μὲν μεταξύ ^γ τε τῶν εἰδῶν τιθέασιν καὶ τῶν αἰσθη-
 τῶν οἶον ^δ τρίτα τινὰ παρὰ τὰ εἶδη τε καὶ τὰ δεῦρο· τρίτος
 δ' ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν οὐδ' ἵππος παρ' αὐτόν τε καὶ τοὺς καθ'
^ε ἕκαστον. Εἰ δ' αὖ μή ἐστιν ὡς λέγουσι, περὶ ποῖα θετέον
 πραγματεύεσθαι τὸν μαθηματικόν; Οὐ γὰρ δὴ περὶ τὰ
 δεῦρο· τούτων γὰρ οὐθέν ἐστιν οἶον ^α αἱ μαθηματικαὶ ζη-
 7 τούσι τῶν ἐπιστημῶν. Οὐδὲ μὴν περὶ τὰ μαθηματικά ἡ
 ζητουμένη νῦν ἐστὶν ἐπιστήμη· χωριστὸν γὰρ αὐτῶν οὐθέν.
 Ἀλλ' οὐδὲ τῶν αἰσθητῶν οὐσιῶν φθαρταὶ γάρ. Ὅλως δ'
 ἀπορήσειε ^γ τις ἂν ποίας ἐστὶν ἐπιστήμης τὸ διαπορῆσαι
 8 περὶ τῆς τῶν μαθηματικῶν ὕλης. Οὔτε γὰρ τῆς φυσικῆς,
 διὰ τὸ περὶ τὰ ^α ἔχοντα ἐν ^β αὐτοῖς ἀρχὴν κινήσεως καὶ στά-
 σεως τὴν τοῦ φυσικοῦ πάσαν εἶναι πραγματείαν, οὐδὲ μὴν
 τῆς σκοπούσης ^β περὶ ἀποδείξεώς τε καὶ ἐπιστήμης· περὶ
 γὰρ αὐτὸ τοῦτο τὸ γένος τὴν ζήτησιν ποιεῖται. Λέπεται
 τοίνυν τὴν προκειμένην φιλοσοφίαν περὶ ^γ αὐτῶν τὴν σκέψιν

^η ἢ ante περὶ om. Ab. ^ο ἢ τῶν] ἢ τῶν T. ^ρ ἐπιζητουμένην E.T.Ab.
^ο οὐ ἔνεκεν] ἔνεκεν τινός Ab.Fb. ^ρ πρακτικοῖς Ab. ^α διότι et ὁλως Ab.
^γ τε om. E.T. ^δ τρίτα] τρόπον T. ^ε ἕκαστα E.T. ^α ζητούσων αἰ
 μαθηματικῶν Ab. ^γ ἂν τις Fb. om. ἂν T. et pr. E. ^α ἔχοντα] ἔσχατα T.
^β αὐτοῖς Ab. ^β περὶ ante ἀποδ. om. T. ^γ αὐτῶν T.

ποιεῖσθαι. Διαπορήσειε δ' ἂν τις εἰ δεῖ θείναι τὴν ζητου-
 μένην ἐπιστήμην περὶ τὰς ἀρχὰς τὰ καλούμενα ὑπὸ τινων
 στοιχεῖα· ταῦτα δὲ πάντες ἐνυπάρχοντα τοῖς συνθέτοις τι-
 θέασιν. Μᾶλλον δ' ἂν δόξειε τῶν καθόλου δεῖν εἶναι τὴν
 ζητουμένην ἐπιστήμην· πᾶς γὰρ λόγος καὶ πᾶσα ἐπιστήμη
 τῶν καθόλου καὶ οὐ τῶν ἐσχάτων, ὥστ' εἴη ἂν οὕτω τῶν
 πρώτων γενῶν. Ταῦτα δὲ ^d γίγναιτ' ἂν τό τε ὄν καὶ τὸ ἔν ¹⁰
 ταῦτα γὰρ μάλιστ' ἂν ὑποληφθεὶ περιέχειν τὰ ὄντα πάντα
 καὶ μάλιστα ἀρχαῖς εἰκέναι διὰ τὸ εἶναι πρῶτα τῇ φύσει·
 φθαρέντων γὰρ αὐτῶν συναναιρεῖται ^e καὶ τὰ λοιπά· ^f πάντα
 γὰρ ὄν καὶ ἔν. Ἦι δὲ τὰς διαφορὰς αὐτῶν ἀνάγκη μετέ- ¹¹
 χεῖν εἰ θήσει τις αὐτὰ γένη, διαφορὰ δ' οὐδεμία τοῦ γένους
 μετέχει, ταύτῃ δ' οὐκ ἂν δόξειε δεῖν αὐτὰ τιθέναι γένη οὐδ'
 ἀρχάς. Ἔτι δ' εἰ μᾶλλον ἀρχὴ τὸ ἀπλούστερον τοῦ ἦττον ¹²
 τοιούτου, τὰ δ' ἔσχατα τῶν ἐκ τοῦ γένους ἀπλούστερα τῶν
 γενῶν (ἄτομα γάρ), τὰ ^g γένη δ' εἰς ^h εἶδη πλείω καὶ διαφέ-
 ροντα διαιρεῖται, μᾶλλον ἂν ἀρχὴ δόξειεν εἶναι τὰ εἶδη τῶν
 γενῶν. Ἦι δὲ ⁱ συναναιρεῖται τοῖς γένεσι τὰ εἶδη, τὰ γένη ¹³
 ταῖς ἀρχαῖς εἴοικε μᾶλλον· ἀρχὴ γὰρ τὸ συναναιροῦν. Τὰ
 μὲν οὖν τὴν ἀπορίαν ἔχοντα ταῦτα καὶ τοιαῦτ' ἐστὶν ^k ἕτερα.

Ἔτι πότερον δεῖ τιθέναι τι παρὰ τὰ καθ' ἕκαστα ἢ οὐ, ²
 ἀλλὰ τούτων ἡ ζητουμένη ^l ἐπιστήμη. Ἀλλὰ ταῦτα ἄπειρα.
 Τὰ γε μὴν παρὰ τὰ καθ' ἕκαστα γένη ἢ εἶδη ἐστίν· ἀλλ'
 οὐδετέρου τούτων ἡ ζητουμένη ^m νῦν ἐπιστήμη. ⁿ Διότι γὰρ
 ἀδύνατον τοῦτ', εἴρηται. Καὶ γὰρ ὅλως ἀπορίαν ἔχει πό- ²
 τερον δεῖ τινὰ ὑπολαβεῖν οὐσίαν εἶναι χωριστὴν παρὰ τὰς
 αἰσθητὰς οὐσίας καὶ τὰς δεῦρο, ἢ οὐ, ἀλλὰ ταῦτ' εἶναι τὰ
 ὄντα καὶ περὶ ταῦτα τὴν σοφίαν ὑπάρχειν. Ζητεῖν μὲν γὰρ
 εἰκόταμεν ἄλλην τινά, καὶ τὸ προκείμενον τοῦτ' ἐστὶν ἡμῖν,
 λέγω δὲ τὸ ^o ἰδεῖν εἴ τι χωριστὸν καθ' αὐτὸ καὶ μηδενὶ τῶν
 αἰσθητῶν ὑπάρχον. Ἔτι δ' εἰ ^p παρὰ τὰ αἰσθητὰς οὐσίας ³

^d γίγναιτ' E. ^e καὶ om. T. ^f πᾶν Ab. ^g γένει T. ^h εἶδη om. T.
ⁱ συναναιρεῖται Ab. ^k ἕτερα om. Fb. ^l ἐπιστήμη om. T. ^m νῦν om. T.
ⁿ διὸ E.T. ^o δεῖν Ab. ^p περὶ T.

¹ ἔστι τις ἐτέρα οὐσία, παρὰ ποίας τῶν αἰσθητῶν δεῖ τιθέσθαι ταύτην εἶναι; Τί γὰρ μᾶλλον παρὰ τοὺς ἀνθρώπους ἢ τοὺς ἵππους ἢ τῶν ἄλλων ζώων θήσεται αὐτήν ἢ καὶ τῶν ἀψύχων ὅλως; Τό γε μὴν ¹ ἴσας ταῖς αἰσθηταῖς καὶ φθαρταῖς οὐσίαις αἰδίους ἐτέρας κατασκευάζειν ἐκτὸς τῶν εὐλόγων δό-
⁴ ξειεν ἂν πίπτειν. Εἰ δὲ μὴ χωριστὴ τῶν σωμάτων ἡ ζητού-
 μένη νῦν ² ἐστὶν ἀρχή, τίνα ἂν ³ τις ἄλλην ⁴ μᾶλλον θέη τῆς
 ὕλης; Αὕτη γε μὴν ἐνεργεῖα μὲν οὐκ ἔστι, δυνάμει δ' ἔστιν.
 Μᾶλλον τ' ἂν ἀρχὴ κυριωτέρα ταύτης δόξειεν εἶναι τὸ εἶδος
 καὶ ἡ μορφή· τοῦτο δὲ φθαρτόν, ὥσθ' ὅλως οὐκ ἔστιν αἰδῖος
⁵ οὐσία χωριστὴ καὶ καθ' αὐτήν. Ἄλλ' ἄτοπον· ἔοικε γὰρ καὶ
 ζητεῖται σχεδὸν ὑπὸ τῶν χαριεστάτων ὡς οὐσά τις ἀρχὴ καὶ
 οὐσία τοιαύτη· πῶς γὰρ ἔσται τάξις μὴ τινος ὄντος αἰδίου
⁶ καὶ χωριστοῦ καὶ μένοντος; Ἔτι δ' εἴπερ ἔστι τις οὐσία
 καὶ ἀρχὴ τοιαύτη τὴν φύσιν οἷαν νῦν ζητοῦμεν, καὶ αὕτη
⁷ μία πάντων καὶ ⁸ ἡ αὕτη τῶν αἰδίων τε καὶ φθαρτῶν, ἀπο-
 ρίαν ἔχει διὰ τί ποτε τῆς αὐτῆς ἀρχῆς οὐσης τὰ μὲν ἔστιν
 αἰδία τῶν ὑπὸ τὴν ἀρχήν, τὰ δ' οὐκ αἰδία· τοῦτο γὰρ ἄτο-
⁷ πον. Εἰ δ' ἄλλη μὲν ἔστιν ἀρχὴ τῶν φθαρτῶν ἄλλη δὲ τῶν
 αἰδίων, εἰ μὲν αἰδῖος καὶ ἡ τῶν φθαρτῶν, ὁμοίως ἀπορήσομεν·
 διὰ τί γὰρ οὐκ ² αἰδίου τῆς ἀρχῆς οὐσης καὶ τὰ ὑπὸ τὴν ³ ἀρ-
 χὴν αἰδία; Φθαρτῆς δ' οὐσης ἄλλη τις ἀρχὴ γίγνεται ταύ-
⁸ τῆς κακείνης ἐτέρα, καὶ τοῦτ' εἰς ἀπειρον πρόεισιν. Εἰ δ'
⁹ αὖ τις τὰς δοκούσας μάλιστα ἀρχὰς ἀκινήτους εἶναι, τό τε
 ὄν καὶ τὸ ἐν θήσεται, πρῶτον μὲν εἰ μὴ τόδε τι καὶ οὐσίαν ἐκά-
 τερον αὐτῶν σημαίνει, πῶς ἔσονται χωρισταὶ καὶ καθ' αὐτάς;
 Τοιαύτας δὲ ζητοῦμεν τὰς αἰδίους ⁴ τε καὶ πρώτας ἀρχάς.
⁹ Εἴ γε μὴν ⁴ τόδε τι καὶ οὐσίαν ἐκότερον αὐτῶν δηλοῖ, πάντ'
⁵ ἐστὶν οὐσίαι τὰ ὄντα· ⁶ κατὰ πάντων γὰρ τὸ ὄν κατηγο-
 ρεῖται, κατ' ἐνίων δὲ ⁷ καὶ τὸ ἐν. Οὐσίαν δ' εἶναι πάντα τὰ

¹ ἔστι om. Fb.

² ἴσα T.

³ ἐστὶν om. Ab.

⁴ ἄλλην τις Ab.

⁵ θεῖη μᾶλλον E.T.

⁶ μία, μία πάντων T.

⁷ ἡ αὕτη] αὕτη Ab.

⁸ οὐκ αἰδία] οὐ. καὶ Ab.

⁹ αἰδία Ab.

¹⁰ ἀρχὴν οὐκ αἰδία E, αἰδῖον Ab.

¹¹ αὖ] ἂν T.

¹² τε om. Ab.

¹³ οὐσίαν καὶ τόδε τι Ab.

¹⁴ εἰσὶν Ab.

¹⁵ κατὰ] καὶ T.

¹⁶ καὶ add. E.

ὄντα ψεύδος. Ἔτι δὲ τοῖς τὴν πρώτην ἀρχὴν τὸ ἐν λέγουσι ¹⁰ καὶ τοῦτ' οὐσίαν, ἐκ δὲ τοῦ ἐνὸς καὶ τῆς ὕλης τὸν ἀριθμὸν γεννῶσι πρῶτον, καὶ τοῦτον οὐσίαν φάσκουσιν εἶναι, πῶς ἐνδέχεται τὸ λεγόμενον ἀληθές εἶναι; Τὴν γὰρ δυνάδα καὶ τῶν λοιπῶν ἕκαστον ^h ἀριθμῶν τῶν συνθέτων πῶς ἐν δεῖ νοῆσαι; Περὶ τούτου γὰρ οὔτε λέγουσιν οὐθέν οὔτε ῥάδιον εἰπεῖν. Εἴ γε μὴν γραμμὰς ἢ τὰ τούτων ἐχόμενα (λέγω δ' ἐπιφα- ¹¹ νείας τὰς πρώτας) θήσῃ ⁱ τις ἀρχάς, ταῦτα ^k δ' οὐκ εἰσὶν οὐσίαι χωρισταί, τομαὶ δὲ καὶ διαιρέσεις αἱ ^l μὲν ἐπιφανειῶν αἱ δὲ σωματίων, αἱ δὲ στιγμαὶ γραμμῶν, ἔτι δὲ ^m πέρατα τῶν αὐτῶν τούτων ⁿ πάντα δὲ ταῦτα ἐν ἄλλοις ὑπάρχει καὶ χωριστὸν ^o οὐθέν ἐστιν. Ἔτι πῶς οὐσίαν ὑπολαβεῖν εἶναι ¹² δεῖ τοῦ ἐνὸς ^p καὶ στιγμῆς; Οὐσίας μὲν γὰρ ^q πάσης γένεσις ἐστὶ, στιγμῆς δ' οὐκ ἔστιν· διαιρέσεις γὰρ ἢ στιγμῆ. Παρέχει δ' ἀπορίαν καὶ τὸ πᾶσαν μὲν ἐπιστήμην εἶναι τῶν καθόλου καὶ τοῦ ^r τοιουδί, τὴν ^s δ' οὐσίαν μὴ τῶν καθόλου εἶναι, μᾶλλον δὲ τόδε τι καὶ χωριστόν, ὥστ' εἰ περὶ τὰς ἀρχάς ἐστὶν ἐπιστήμη, πῶς δεῖ τὴν ἀρχὴν ὑπολαβεῖν οὐσίαν εἶναι; Ἔτι πότερον ἔστι τι παρὰ τὸ σύνολον ἢ οὐ; Λέγω ¹³ δὲ τὴν ὕλην καὶ τὸ μετὰ ταύτης. Εἰ μὲν γὰρ μή, τὰ ^t γ' ἐν ὕλῃ φθαρτὰ πάντα. Εἰ δ' ἔστι τι, τὸ εἶδος ^u ἂν εἴη καὶ ἡ μορφή. Τοῦτ' οὖν ἐπὶ τίνων ἐστὶ καὶ ἐπὶ τίνων οὐ, χαλεπὸν ἀφορίσαι· ἐπ' ἐνίων γὰρ δῆλον ^v οὐκ ὄν χωριστὸν τὸ εἶδος, οἷον οἰκίας. Ἔτι πότερον αἱ ἀρχαὶ εἶδει ἢ ἀριθμῷ αἱ αὐταί; Εἰ ^w γὰρ ἀριθμῷ, ^x πάντ' ἔσται ^y ταυτά.

Ἐπεὶ δ' ἐστὶν ἡ τοῦ φιλοσόφου ἐπιστήμη τοῦ ὄντος ἢ ὄν ³ καθόλου καὶ οὐ κατὰ μέρος, τὸ δ' ὄν πολλαχῶς καὶ οὐ καθ' ἓνα λέγεται τρόπον· εἰ μὲν οὖν ὁμωνύμως κατὰ δὲ κοινὸν μὴ-
θέν, οὐκ ἔστιν ὑπὸ μίαν ἐπιστήμην (οὐ ^z γὰρ ἐν γένος τῶν

^h ἀριθμὸν A^b. ⁱ τις] τὰς T. ^k δ'] γὰρ A^b. ^l μὲν γὰρ ἐπιφανειῶν A^b.
^m πέρατα om. T. ⁿ ἅπαντα A^b. ^o οὐθέν ἐστιν om. T. ^p καὶ τῆς
στιγμῆς T. ^q πάσης om. T. ^r τοιουδί T. ^s δ' om. A^b. ^t γ' ἐν]
γένῃ T. ^v οὐκ ἂν χωριστὸν T, κἂν χωριστὸν A^b. ^w γὰρ ἀριθμῷ] γὰρ
ἀριθμῷ ἐν A^b. ^x πάντες εἰσὶ T. ^y ταῦτα T. A^b, τοιαῦτα E. ^z γὰρ ἂν
ἐν A^b.

τοιούτων), εἰ δὲ κατὰ τι κοινόν, εἴη ἂν ὑπὸ μίαν ἐπιστήμην.
 2^α Ἔοικε ^α δὴ τὸν εἰρημένον λέγεσθαι τρόπον καθάπερ τό ^β τε
 ἱατρικὸν ^ε καὶ ὑγιεινόν· καὶ γὰρ τούτων ἐκάτερον πολλαχῶς
^δ λέγομεν. Λέγεται ^ε δὲ τοῦτον τὸν τρόπον ἕκαστον τῷ τὸ
 μὲν πρὸς τὴν ἱατρικὴν ἐπιστήμην ἀνάγεσθαι πως, τὸ δὲ πρὸς
 ὑγίειαν, τὸ δ' ἄλλως, πρὸς ταὐτὸ δ' ἕκαστον. Ἰατρικὸς ^ε γὰρ
 λόγος καὶ ^ε μαχαίριον λέγεται τῷ τὸ μὲν ἀπὸ τῆς ἱατρικῆς
 3 ἐπιστήμης εἶναι, τὸ δὲ ταύτῃ χρήσιμον. Ὅμοιως δὲ καὶ
 ὑγιεινόν· τὸ μὲν γὰρ ^η ὅτι σημαντικὸν ὑγιείας, τὸ δ' ὅτι
 ποιητικόν. Ὁ δ' αὐτὸς τρόπος καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν. Τὸν
 αὐτὸν ^ι δὴ τρόπον καὶ τὸ ὃν ἅπαν λέγεται· ^κ τῷ γὰρ τοῦ
 ὄντος ἢ ὃν πάθος ἢ ἕξις ἢ διάθεσις ἢ κίνησις ^ι ἢ τῶν ἄλλων
 4 τι τῶν τοιούτων ^μ εἶναι λέγεται ἕκαστον αὐτῶν ὄν. Ἐπεὶ
 δὲ παντὸς τοῦ ὄντος πρὸς ἓν τι καὶ ^ν κοινὸν ἢ ἀναγωγὴ γί-
 γνεται, καὶ τῶν ἐναντιώσεων ἐκάστη πρὸς τὰς πρώτας δια-
 φορὰς ^ο καὶ ἐναντιώσεις ^ρ ἀναχθήσεται τοῦ ὄντος, εἴτε πλῆθος
 καὶ ἓν εἴθ' ὁμοιότης καὶ ἀνομοιότης αἱ πρώται τοῦ ὄντος εἰσὶ
 διαφοραί, εἴτ' ἄλλαι τινές· ἔστωσαν γὰρ αὗται τεθεωρημέναι.
 5 Διαφέρει δ' οὐθὲν τὴν τοῦ ὄντος ἀναγωγὴν πρὸς τὸ ὃν ἢ
 πρὸς τὸ ἓν γίγνεσθαι. Καὶ γὰρ εἰ μὴ ταὐτὸν ἄλλο δ' ἐστίν,
 6 ἀντιστρέφει γε· τό τε γὰρ ἓν καὶ ὃν πως, τό τε ὃν ἓν. Ἐπεὶ
 δ' ἐστὶ τὰ ἐναντία πάντα τῆς αὐτῆς καὶ μιᾶς ἐπιστήμης θεω-
 ρῆσαι, λέγεται ^q δ' ἕκαστον αὐτῶν κατὰ στέρησιν (καίτοι γ'
 ἓν ἂν ἀπορήσειέ τις ἂν πῶς λέγεται κατὰ στέρησιν, ὦν ἔστιν
 ἀνὰ μέσον τι, καθάπερ ἀδίκου καὶ δικαίου), περὶ πάντα ^ρ δὴ
 τὰ τοιαῦτα τὴν στέρησιν δεῖ τιθέναι, μὴ τοῦ ὅλου λόγου,
 τοῦ τελευταίου δὲ εἵδους· οἷον εἰ ἔστιν ^σ ὁ δίκαιος ^ε καθ' ἕξιν
 τινὰ πειθαρχικὸς τοῖς νόμοις, οὐ πάντως ὁ ἄδικος ἔσται ^ν τοῦ
 ὅλου στερούμενος λόγου, περὶ δὲ ^ω τὸ πείθεσθαι τοῖς νόμοις

^α δὲ T. ^β τε om. Ab. ^ε καὶ τὸ ὑγιεινόν Ab. ^δ λεγόμενον T. Ab.
^ε δὲ τῶν τρόπων E. T. ^ε γὰρ] δὲ T. ^ε μαχαίριος T. ^η ὅτι post γὰρ
 om. T. ^ι δὲ T. ^κ τὸ γὰρ τοῦ T, τοῦ γὰρ Ab. ^ι ἢ τῶν] καὶ τῶν Ab.
^μ λέγεται εἶναι Ab. ^ν κοινὴ ἀναγωγὴ Ab. Fb. ^ο καὶ τὰς ἐναντιώσεις E. T.
^ρ ἀναχθήσονται T. ^q δ'] γὰρ Fb. ^ρ δεῖ T. ^σ ὁ δίκαιος ὁ καθ' Fb.
^ε καθ' ἕξιν] μέθεξιν Ab. ^ν τοῦ] ὁ τοῦ E. T. ^ω τοῦ T.

^αἐκλείπων πῆ, καὶ Ὑταύτῃ ἡ στέρησις ὑπάρξει αὐτῷ. Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Καθάπερ δ' ὁ μαθη-7
ματικὸς περὶ τὰ ἐξ ἀφαιρέσεως τὴν ^βθεωρίαν ποιεῖται (περι-
ελὼν γὰρ πάντα τὰ αἰσθητὰ θεωρεῖ, οἷον βάρος καὶ κουνφό-
τητα καὶ σκληρότητα καὶ τούναντίον, ἔτι δὲ ^γκαὶ θερμότητα
καὶ ψυχρότητα καὶ τὰς ἄλλας ^δτὰς αἰσθητὰς ἐναντιώσεις,
μόνον δὲ καταλείπει τὸ ποσὸν καὶ συνεχές, τῶν μὲν ἐφ' ἑν
τῶν δ' ἐπὶ δύο τῶν δ' ἐπὶ τρία, καὶ τὰ πάθη ^ετὰ τούτων ἢ
ποσά ἐστι καὶ συνεχῇ, καὶ οὐ καθ' ἕτερόν τι θεωρεῖ, καὶ τῶν
μὲν τὰς πρὸς ἄλληλα θέσεις σκοπεῖ καὶ ^ςτὰ ταύταις ὑπάρ-
χοντα, τῶν δὲ τὰς συμμετρίας καὶ ἀσυμμετρίας, τῶν δὲ τοὺς
λόγους, ἀλλ' ^ζὁμῶς μίαν πάντων καὶ τὴν αὐτὴν τίθεμεν ἐπι-
στήμην τὴν γεωμετρικὴν), τὸν αὐτὸν ^ηδὴ τρόπον ἔχει καὶ
περὶ τὸ ὄν. Τὰ γὰρ τούτῳ συμβεβηκότα καθ' ὅσον ἐστὶν ^θ
ὄν, καὶ τὰς ἐναντιώσεις αὐτοῦ ἢ ὄν, οὐκ ἄλλης ἐπιστήμης ἢ
φιλοσοφίας θεωρῆσαι. Τῇ φυσικῇ μὲν γὰρ οὐχ ἢ ὄντα,
μᾶλλον δ' ἢ κινήσεως ^ιμετέχει, τὴν θεωρίαν τις ^κἀπονεύειεν
αὐν. Ὡς γὰρ μὴν διαλεκτικὴ καὶ ^λἡ σοφιστικὴ τῶν συμβεβη-
κότων μὲν εἰσι τοῖς οὖσιν, οὐχ ἢ δ' ὄντα, οὐδὲ περὶ τὸ ὄν
^μαὐτὸ καθ' ὅσον ^νὄν ἐστίν. Ὡστε λείπεται τὸν φιλοσόφον, ^ξ
καθ' ὅσον ^οὄντ' ἐστίν, εἶναι περὶ τὰ λεχθέντα θεωρητικόν.
Ἐπεὶ δὲ τό τε ὄν ἅπαν καθ' ἑν τι καὶ κοινὸν λέγεται πολ-
λαχῶς λεγόμενον, καὶ τὰναντία τὸν αὐτὸν τρόπον (εἰς τὰς
πρώτας γὰρ ἐναντιώσεις καὶ διαφορὰς τοῦ ὄντος ἀνάγεται),
τὰ δὲ τοιαῦτα δυνατόν ὑπὸ μίαν ἐπιστήμην εἶναι, διαλύοιτ'
αὐν ἢ κατ' ἀρχὰς ἀπορία λεχθεῖσα, λέγω δ' ἐν ἢ ^πδιηπορεῖτο
πῶς ἔσται πολλῶν καὶ διαφόρων ὄντων τῷ γένει μία τις
ἐπιστήμη. Ἐπεὶ δὲ καὶ ὁ μαθηματικὸς χρῆται τοῖς κοινοῖς ^ρ
^σἰδίως, καὶ τὰς τούτων ἀρχὰς αὐν εἴη θεωρῆσαι τῆς πρώτης

^α ἐκλείπων T. ^γ ταύτῃ στέρησις αὐτῷ ὑπάρξει Ab. ^β ἀπορίαν T.
^α καὶ post δὲ om. E.T. ^δ τὰς post ἄλλας add. E. ^ε τὰ post πάθη
om. T. ^ς τὰ om. T. ^ζ ὁμῶς Ab. ^η δὴ add. Ab. ^θ ἔχει Ab.
^ι ἀπονεύειεν Ab. ^λ ἢ om. E.T. ^κ αὐτῷ T. ^λ ὄν] γρ. ὄντως E.
^μ ὄντ'] οὐτός T.Ab. ^ν διηπόρητο T. ^ο ἰδίως Fb.

- 2 φιλοσοφίας. ^p Ὅτι γὰρ ἀπὸ τῶν ἴσων ^q ἴσων ἀφαιρεθέντων ἴσα τὰ λειπόμενα, κοινὸν μὲν ἐστὶν ἐπὶ πάντων τῶν ποσῶν, ἡ μαθηματικὴ δ' ἀπολαβοῦσα περὶ τι μέρος τῆς οἰκειάς ὕλης ποιεῖται τὴν θεωρίαν, οἷον περὶ γραμμὰς ἢ γωνίας ἢ ἀριθμοὺς ἢ τῶν λοιπῶν τι ποσῶν, οὐχ ^r ἢ δ' ὄντα ἀλλ' ^s ἢ συνεχῆς αὐτῶν ἕκαστον ἐφ' ἓν ἢ δύο ἢ τρία· ἡ δὲ φιλοσοφία περὶ τῶν ἐν μέρει μὲν, ^t ἢ τούτων ^u ἑκάστω τί συμβέβηκεν, οὐ σκοπεῖ, περὶ τὸ ὄν δ' ^v ἢ ὄν τῶν τοιούτων ἕκαστον θεωρεῖ.
- 3 Τὸν αὐτὸν δ' ἔχει τρόπον καὶ περὶ τὴν φυσικὴν ἐπιστήμην τῇ μαθηματικῇ· τὰ συμβεβηκότα γὰρ ἡ φυσικὴ καὶ τὰς ἀρχὰς θεωρεῖ τὰς τῶν ὄντων ἢ κινούμενα καὶ οὐχ ^w ἢ ὄντα. Τὴν δὲ πρώτην εἰρήκαμεν ἐπιστήμην τούτων εἶναι καθ' ὅσον ὄντα ^x τὰ ὑποκείμενά ἐστιν, ἀλλ' οὐχ ^y ἢ ἕτερόν τι. Διὸ καὶ ταύτην καὶ τὴν μαθηματικὴν ἐπιστήμην μέρη τῆς σοφίας εἶναι θετέον.
- 5 ^z Ἔστι δέ τις ἐν τοῖς οὖσιν ἀρχὴ περὶ ἣν ^z οὐκ ἔστι διεψεύσθαι, τούναντίον δ' ἀναγκαῖον αἰεὶ ποιεῖν, λέγω δὲ ἀληθεύειν, οἷον ὅτι οὐκ ἐνδέχεται τὸ αὐτὸ καθ' ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν χρόνον εἶναι καὶ μὴ εἶναι, καὶ τᾶλλα τὰ τούτων αὐτοῖς ἀντικείμενα ^y τὸν τρόπον. Καὶ περὶ τῶν τοιούτων ἀπλῶς μὲν οὐκ ^z ἐστὶν ἀποδείξεις, πρὸς τόνδε δ' ἔστιν. Οὐ γὰρ ἔστιν ἐκ πιστοτέρας ἀρχῆς αὐτοῦ τούτου ποιήσασθαι ^z τὸν συλλογισμὸν, δεῖ δέ ^a γ', εἴπερ ἔσται τὸ ἀπλῶς ἀποδοδεῖχθαι. Πρὸς δὲ τὸν ^b λέγοντα τὰς ἀντικειμένας φάσεις τῷ δεικνύντι διότι ^c ψεῦδος, ληπτέον τι τιοιούτον ^d ὃ ταὐτὸ μὲν ἔσται τῷ μὴ ἐνδέχεσθαι ταὐτὸ εἶναι καὶ μὴ εἶναι καθ' ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν χρόνον, μὴ ^e δόξει δ' εἶναι ταυτόν· οὕτω γὰρ ^f μόνως ἂν ἀποδειχθεῖ πρὸς τὸν φάσκοντα ἐνδέχεσθαι τὰς ἀντικειμένας ^g φάσεις ἀληθεύεσθαι κατὰ τοῦ αὐτοῦ. Τοὺς ^g δὲ μέλλοντας

^p ὅτι] εἰ T. ^q alterum ἴσων add. E. ^r ἢ] ἢ Ab. ^s ἑκάστων Ab. ^t τὰ om. Ab. ^v ἢ om. E. T. ^w ἕτερ' ἄλλα γρ. E. ^x οὐκ ἔσται Ab. ^y τὸν om. T. ^z τὸν om. Ab. Fb. ^a γ' om. T. ^b λόγον T. ^c ψεύδεται Fb. ^d ὃ ταὐτῷ T. ^e δόξη Ab, δόξει re. E. ^f μόνως Ab. ^g δὲ T.

ἀλλήλοις λόγου κοινωνήσιν δεῖ τι συνιέναι αὐτῶν· μὴ γιγνο-
μένου γὰρ τούτου πῶς ἔσται κοινωνία τούτοις πρὸς ἀλλή-
λους λόγου; Δεῖ τοίνυν τῶν ὀνομάτων ἕκαστον εἶναι γνώ-
ριμον καὶ δηλοῦν τι, καὶ μὴ πολλά, μόνον δ' ἔν' ἂν δὲ ἰπλείω
σημαίνει, φανερόν ποιεῖν ἐφ' ὃ φέρει τοῦνομα τούτων. Ὅς
ἔδῃ λέγων εἶναι τοῦτο καὶ μὴ εἶναι, τοῦτο ἰδ' φησιν οὐ φη-
σιν, ὥσθ' ὃ σημαίνει τοῦνομα τοῦτ' οὐ φησι σημαίνει· τοῦτο
δ' ἀδύνατον. Ὡστ' εἴπερ σημαίνει τι τὸ εἶναι τὸδε, τὴν ἀν-
τίφασιν ἄδύνατον ἀληθεύειν ἢ κατὰ τοῦ αὐτοῦ. Ἐτι δ' εἴ
τι σημαίνει τοῦνομα καὶ τοῦτ' ἀληθεύεται, ὃ δὲ τοῦτ' ἐξ
ἀνάγκης εἶναι· τὸ δ' ἐξ ἀνάγκης ὅν οὐκ ἐνδέχεται ῥποτε μὴ
εἶναι· τὰς ἀντικειμένας ἄρα οὐκ ἐνδέχεται ἴφάσεις ἀληθεύειν
κατὰ τοῦ αὐτοῦ. Ἐτι δ' εἰ μὴθὲν μᾶλλον ἢ φάσις ἢ ἢ
ἀπόφασις ἀληθεύεται, ὃ λέγων ἄνθρωπον ἢ οὐκ ἄνθρωπον
οὐθὲν μᾶλλον ἀληθεύσει. Δόξειε δὲ καὶ οὐχ ἵππον εἶναι
φάσκων τὸν ἄνθρωπον ἢ μᾶλλον ἢ οὐχ ἵπτον ἀληθεύειν ἢ
οὐκ ἄνθρωπον, ὥστε καὶ ἵππον φάσκων εἶναι τὸν αὐτὸν ἀλη-
θεύσει· τὰς γὰρ ἀντικειμένας ὁμοίως ἦν ἀληθεύειν. Συμβαίνει
τοίνυν τὸν αὐτὸν ἄνθρωπον εἶναι καὶ ἵππον ἢ τῶν ἄλλων τι
ζῶν. Ἀπόδειξις μὲν οὖν οὐδεμία τούτων ἐστὶν ἀπλῶς, πρὸς 8
μέντοι τὸν ταῦτα τιθέμενον ἀπόδειξις. Ταχέως δ' ἂν τις
καὶ αὐτὸν τὸν Ἡράκλειτον τοῦτον ἔρωτήσας τὸν τρόπον
ἠνάγκασεν ὁμολογεῖν μὴδέποτε τὰς ἀντικειμένας φάσεις δυ-
νατὸν εἶναι κατὰ τῶν αὐτῶν ἀληθεύεσθαι· νῦν δ' οὐ συνεῖς
ἑαυτοῦ τί ποτε λέγει, ταύτην ἔλαβε τὴν δόξαν. Ὅλως δ' 9
εἰ τὸ λεγόμενον ὑπ' αὐτοῦ ἐστὶν ἀληθές, οὐδ' ἂν αὐτὸ τοῦτο
εἴη ἀληθές, λέγω δὲ τὸ ἐνδέχεσθαι τὸ αὐτὸ καθ' ἓνα καὶ τὸν
αὐτὸν χρόνον εἶναί τε καὶ μὴ εἶναι. Καθάπερ γὰρ καὶ διη- 10
ρημένων αὐτῶν οὐθὲν μᾶλλον ἢ κατάφασις ἢ ἢ ἀπόφασις

ἡ ἔστι E.A^b. ἰ πλείονα E.T. κ δεῖ F^b. ἰ δ' ὅ δ' ὅλως εἶναι E, om. T.
ἢ ἀληθεύειν ἀδύνατον E.T. ἢ κατὰ τοῦ αὐτοῦ om. E.T. ὃ δὲ καὶ τοῦτ'
E.T. ῥ τότε E.T. ἴ φάσεις καὶ ἀποφάσεις ἀληθεύειν E.T. ἢ post
ἢ om. T. ἢ οὐθὲν] οὐδὲ T. ἢ om. E. ἢ ἐρωτῶν A^b. ἢ συνεῖς
T.A^b. et γρ. E. ἢ ἑαυτὸν T, αὐτοῦ A^b. ἢ ἀληθές εἴη E.T.

ἀληθεύεται, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ² τοῦ συναμφοτέρου καὶ τοῦ συμπεπλεγμένου καθάπερ ³ μιᾶς τινὸς καταφάσεως οὔσης οὐθὲν μᾶλλον ἢ ἀπόφασις ἢ τὸ ὅλον ὡς ἐν καταφάσει τιθέ-
 11 μενον ⁴ ἀληθεύσεται. Ἔτι δ' εἰ μὴθὲν ἔστιν ἀληθῶς κατα-
 φῆσαι, καὶν αὐτὸ τοῦτο ψεῦδος εἴη τὸ φάναι μηδεμίαν ἀληθῆ
 κατάφασιν ὑπάρχειν. Εἰ δ' ἔστι τι, λύοιτ' ἂν τὸ λεγό-
 μενον ὑπὸ τῶν τὰ τοιαῦτα ἐνισταμένων καὶ παντελῶς ἀναι-
 ρούντων τὸ διαλέγεσθαι.

- 6 Παραπλήσιον δὲ τοῖς εἰρημένοις ἔστι καὶ τὸ λεχθὲν ὑπὸ
 τοῦ Πρωταγόρου· καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἔφη πάντων ⁵ χρημάτων
 εἶναι μέτρον ⁶ ἄνθρωπον, οὐθὲν ἕτερον λέγων ἢ τὸ δοκοῦν
 2 ἐκάστω τοῦτο καὶ εἶναι παγίως. Τούτου δὲ γιγνομένου τὸ
 αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἶναι καὶ μὴ εἶναι, καὶ κακὸν καὶ ἀγαθὸν
 εἶναι, καὶ τᾶλλα τὰ κατὰ τὰς ἀντικειμένας ⁷ λεγόμενα φά-
 σεις, διὰ τὸ πολλάκις τοισδὶ μὲν φαίνεσθαι τόδε εἶναι καλὸν
 τοισδὶ δὲ τούναντίον, μέτρον δ' εἶναι τὸ φαινόμενον ἐκάστω.
 3 Λύοιτο δ' ἂν αὕτη ἡ ἀπορία θεωρήσασι ⁸ πόθεν ἢ ἀρχὴ τῆς
 ὑπολήψεως ταύτης. Ἔοικε γὰρ ἐνίοις μὲν ἐκ τῆς τῶν φυ-
 σιολόγων δόξης γεγενῆσθαι, τοῖς δ' ἐκ τοῦ μὴ ταῦτα περὶ
 τῶν αὐτῶν ⁹ ἅπαντας γινώσκειν, ἀλλὰ ¹⁰ τοισδὶ μὲν ἡδὺ ¹¹ τόδε
 4 φαίνεσθαι ¹² τοισδὶ δὲ τούναντίον. Τὸ γὰρ μὴθὲν ¹³ ἐκ μὴ ὄντος
 γίγνεσθαι πᾶν δ' ἐξ ὄντος, σχεδὸν ἀπάντων ¹⁴ ἐστὶ κοινὸν δό-
 γμα τῶν περὶ φύσεως. Ἐπεὶ οὖν οὐ λευκὸν γίγνεται λευκοῦ
¹⁵ τελέως ὄντος καὶ ¹⁶ οὐδαμῇ μὴ λευκοῦ, νῦν δὲ γεγεννημένον μὴ
 λευκὸν γίγνοιτ' ἂν ¹⁷ ἐκ μὴ ὄντος λευκοῦ τὸ γιγνόμενον μὴ
 λευκόν· ὥστε ἐκ μὴ ὄντος γίγνοιτ' ἂν κατ' ἐκείνους, εἰ μὴ
 5 ὑπῆρχε ¹⁸ ἡ μὴ λευκὸν τὸ αὐτὸ καὶ λευκόν. Οὐ χαλεπὸν δὲ δια-
 λύειν τὴν ἀπορίαν ταύτην· εἴρηται γὰρ ἐν τοῖς φυσικοῖς πῶς
 ἐκ τοῦ μὴ ὄντος γίγνεται τὰ γιγνόμενα καὶ πῶς ἐξ ὄντος.

² τοῦ om. T. ³ τινὸς μιᾶς Ab. ⁴ ἀληθεύεται Fb, ἀληθές ἔσται E.
⁵ εἶναι χρημάτων μέτρον E, εἶναι μέτρον χρημάτων T. ⁶ τὸν ἄνθρωπον E.
⁷ εἰ φάσεις λεγόμενα E.T. ⁸ πόθεν ἐλήλυθεν ἢ E.T. ⁹ ἅπαντα E.
¹⁰ τοῖσδε Ab. ¹¹ τότε φαίνεται T. ¹² τοῖς E.T. ¹³ ἐκ τοῦ μὴ T. ¹⁴ κοι-
 νόν ἐστι Ab. ¹⁵ τελείως ET. ¹⁶ οὐδαμῇ Fb. ¹⁷ γρ. καὶ οὕτως· ἐκ μὴ
 ὄντος μὴ λευκοῦ margo E. ¹⁸ μὴ post καὶ Ab.

Τό γε μὴν ὁμοίως [†] προσέχειν ^β ταῖς δόξαις καὶ ταῖς φαν-
 τασίαις [†] τῶν πρὸς αὐτοὺς ^γ διαμφισβητούντων εὐθες· δηλον
 γὰρ ὅτι τοὺς ἐτέρους αὐτῶν ἀνάγκη διεψεύσθαι. Φανερόν δέ 6
 τοῦτ' ἐκ τῶν γιγνομένων κατὰ τὴν αἴσθησιν· οὐδέποτε γὰρ
 τὸ αὐτὸ φαίνεται τοῖς μὲν γλυκὺ τοῖς δὲ τούναντίον, ^ω μὴ
^κ διεφθαρμένων καὶ λελωβημένων τῶν ἐτέρων τὸ αἰσθητήριον
 καὶ κριτήριον τῶν λεχθέντων χυμῶν. Τούτου δ' ὄντος τοιού-
 του τοὺς ^γ ἐτέρους μὲν ὑποληπτέον μέτρον εἶναι, τοὺς δ' ἐτέ-
 ρους οὐχ ὑποληπτέον. Ὅμοίως δὲ τοῦτο λέγω καὶ ἐπὶ ἀγα- 7
 θοῦ καὶ κακοῦ, καὶ καλοῦ καὶ αἰσχροῦ, καὶ τῶν ἄλλων τῶν
 τοιούτων. Οὐθὲν γὰρ διαφέρει ^κ τοῦτ' ἀξιοῦν ἢ τὰ φαινό-
 μενα τοῖς ὑπὸ τὴν ὄψιν ὑποβάλλουσι τὸν δάκτυλον καὶ ποι-
 οῦσιν ἐκ τοῦ ἐνὸς φαίνεσθαι δύο, δύο δ' εἶναι διὰ τὸ φαίνε-
 σθαι τοσαῦτα, καὶ πάλιν ἔν' τοῖς γὰρ μὴ κινουσί τὴν ^α ὄψιν
 ἐν φαίνεται τὸ ἔν. Ὅλως δ' ἄτοπον ἐκ τοῦ φαίνεσθαι τὰ 8
 δεῦρο μεταβάλλοντα καὶ μηδέποτε διαμέοντα ἐν τοῖς αὐτοῖς,
 ἐκ τούτου περὶ τῆς ἀληθείας τὴν κρίσιν ποιεῖσθαι. Δεῖ γὰρ
 ἐκ τῶν αἰεὶ ^β κατὰ ταῦτα ^γ ἐχόντων καὶ μηδεμίαν μεταβολὴν
 ποιουμένων τὰληθὲς θηρεύειν. Τοιαῦτα δ' ἐστὶ τὰ κατὰ τὸν 9
 κόσμον· ταῦτα ^δ γὰρ οὐχ ὅτε μὲν ^ε τοιαδὶ πάλιν δ' ἄλλοῖα
 φαίνεται, ταῦτα δ' αἰεὶ καὶ μεταβολῆς οὐδεμιᾶς κοινωνοῦντα.
 Ἔτι δ' ^{εἰ} κίνησίς ἐστι καὶ κινούμενόν τι, κινεῖται δὲ πᾶν ἔκ-
 τινος καὶ εἰς τι, δεῖ ἄρα τὸ κινούμενον ^{εἶναι} ἐν ἐκείνῳ ἐξ οὗ
 κινήσεται καὶ ^β οὐκ εἶναι ἐν αὐτῷ, καὶ εἰς ^ι τοδὶ κινεῖσθαι καὶ
 γίγνεσθαι ἐν τούτῳ, τὸ δὲ κατὰ τὴν ἀντίφασιν μὴ ^κ ἀλη-
 θεύεσθαι κατ' αὐτοὺς. Καὶ εἰ κατὰ τὸ ποσὸν συνεχῶς τὰ 10
 δεῦρο ῥεῖ καὶ κινεῖται, καὶ τις τοῦτο θεῖη καίπερ οὐκ ἀληθὲς
 ὄν, διὰ τί κατὰ τὸ ποιὸν οὐ μένει; ^ι Φαίνονται γὰρ οὐχ
 ἥκιστα ^μ τὰ κατὰ τὰς ἀντιφάσεις ^ν ταύτου κατηγορεῖν ἐκ

[†] προσέχειν] προσέχειν ἀμφοτέραις E.T. ^β ταῖς δόξαις καὶ om. Fb.
[†] τῶν πρὸς αὐτοὺς om. Fb. ^γ ἀμφισβητούντων Ab.Fb. ^ω μηδὲ Ab.
^κ ἐφθαρμένων T. ^γ ἐτέρους] ἄλλους Ab. ^κ ταῦτ' T, τοῦ Fb. ^α ὄψιν
 ἐμφαίνεται Ab. ^β κατ' αὐτὴν T. ^γ ἐχόντων] ὄντων Ab. ^δ γὰρ] μὲν T.
^ε τοιάδε E. ^{εἰ} ἢ T. ^{εἶναι} ἔτι ἐν E.T. ^β οὐκ] μὴ Ab. ^ι τόδε Ab.
^κ συναληθεύεσθαι Ab. ^ι φαίνεται T. ^μ τὰ om. T. ^ν αὐτοῦ Ab.

τοῦ τὸ ποσὸν ὑπειληφέναι μὴ μένειν ἐπὶ τῶν σωμάτων ^ο διὰ
 11 τὸ καὶ εἶναι τετράπηχυ τὸ αὐτὸ καὶ οὐκ εἶναι. Ἡ δ' οὐσία
 κατὰ τὸ ποίον, τοῦτο ^ρ δὲ τῆς ὀρισμένης φύσεως, τὸ δὲ
 ποσὸν τῆς ἀορίστου. Ἔτι διὰ τί προστάττοντος τοῦ ἱατροῦ
 τοδὶ τὸ σιτίον προσενέγκασθαι προσφέρονται; Τί γὰρ
 μᾶλλον ^q τοῦτο ἄρτος ἐστὶν ἢ οὐκ ἔστιν; Ὡστ' οὐθὲν ἂν
^α διέχοι φαγεῖν ἢ μὴ φαγεῖν. Νῦν δ' ὡς ^τ ἀληθεύοντες περὶ
 αὐτὸ καὶ ὄντος τοῦ προσταχθέντος σιτίου τούτου προσφέ-
 12 ρονται ^υ τοῦτο. Καίτοι ^ω γ' οὐκ ἔδει ^z μὴ διαμενούσης παγίως
 μηδεμιᾶς φύσεως ἐν τοῖς αἰσθητοῖς, ἀλλ' αἰεὶ πασῶν κινου-
 μένων καὶ ρεουσῶν. Ἔτι δ' εἰ μὲν ἀλλοιούμεθα ^υ αἰεὶ καὶ μη-
 δέποτε ^z διαμένομεν οἱ αὐτοί, τί ^α καὶ θαυμαστὸν εἰ μηδέποθ'
 13 ἡμῖν ταῦτ' αἰνέται καθάπερ τοῖς κάμνουσιν; Καὶ γὰρ τού-
 τοις διὰ τὸ μὴ ὁμοίως ^β διακείσθαι τὴν ἔξιν καὶ ὄθ' ὑγίαινον,
 οὐχ ὅμοια φαίνεται τὰ κατὰ τὰς αἰσθήσεις, αὐτὰ μὲν οὐ-
 δεμιᾶς διὰ γε τοῦτο μεταβολῆς κοινωνοῦντα τὰ αἰσθητά,
 αἰσθήματα δ' ἕτερα ποιοῦντα τοῖς κάμνουσι ^ε καὶ μὴ ταῦτά.
 Τὸν αὐτὸν δὴ τρόπον ἔχειν καὶ τῆς εἰρημένης μεταβολῆς
 14 ^δ γιγνομένης ἴσως ἀναγκαῖόν ἐστιν. Εἰ δὲ μὴ μεταβάλλομεν
 ἀλλ' οἱ αὐτοὶ διατελοῦμεν ὄντες, εἴη ^ο ἂν τι μένον. Πρὸς
 μὲν οὖν τοὺς ἐκ λόγου τὰς εἰρημένας ἀπορίας ἔχοντας οὐ
 ῥάδιον διαλύσαι μὴ τιθέντων τι καὶ τούτου ^f λόγον μηκέτι
 ἀπαιτούντων· οὕτω ^ε γὰρ πᾶς λόγος καὶ πᾶσα ὑπόδειξις
 γίγνεται· μὴθὲν γὰρ τιθέντες ἀναιροῦσι τὸ διαλέγεσθαι καὶ
 15 ὅλως λόγον. Ὡστε πρὸς μὲν τοὺς τοιούτους οὐκ ἔστι λόγος,
 πρὸς δὲ τοὺς διαφοροῦντας ἐκ τῶν παραδεδομένων ἀποριῶν
 ῥάδιον ἀπαντᾶν καὶ διαλύειν τὰ ποιοῦντα τὴν ἀπορίαν ἐν
 16 αὐτοῖς. Δῆλον δ' ἐκ τῶν εἰρημένων. Ὡστε φανερόν ἐκ
 τούτων ὅτι οὐκ ἐνδέχεται τὰς ἀντικειμένας φάσεις περὶ ταύ-
 του καθ' ἓνα χρόνον ἀληθεύειν, οὐδὲ τὰ ἐναντία, διὰ τὸ λέ-

^ο διὰ τὸ] διὰ Ab. ^ρ δέ] γὰρ Ab. ^q τοῦτο om. E.T. ^τ ἄρτον T.
^α διέχοι] τι ἔχοι E.T. ^τ ἀληθεύοντος Ab. ^υ τούτω T. ^ω γ' om. Ab.
^z μὴ om. T. ^υ αἰεὶ om. Ab. ^z διαμένωμεν E. ^α καὶ om. Ab.
^β τὴν ἔξιν διακείσθαι Ab. ^ε καὶ μὴ ταῦτά om. Ab. ^δ γενομένης Ab.
^ο τι ἂν E.T. ^f μηκέτι λόγον E.T. ^ε γὰρ καὶ πᾶς T.

γεσθαι κατὰ στέρησιν ^h πᾶσαν ἐναντιότητα. Δῆλον δὲ τοῦτ' ἐπ' ἀρχὴν τοὺς λόγους ⁱ ἀναλύουσι τοὺς τῶν ἐναντίων. Ὁμοίως δ' οὐδὲ τῶν ἀνὰ μέσον οὐθέν οἶόν τε κατηγορεῖσθαι καθ' ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ. Λευκοῦ γὰρ ὄντος τοῦ ὑποκειμένου ¹⁷ λέγοντες αὐτὸ εἶναι οὔτε ^k λευκὸν οὔτε μέλαν ψευδόμεθα· συμβαίνει γὰρ εἶναι λευκὸν αὐτὸ καὶ μὴ εἶναι· θάτερον γὰρ τῶν συμπεπλεγμένων ^l ἀληθεύεται ^m κατ' αὐτοῦ, τοῦτο δ' ἐστὶν ἀντίφασις τοῦ λευκοῦ. Οὔτε δὴ καθ' Ἡράκλειτον ⁿ ἐνδέχεται λέγοντας ἀληθεύειν, οὔτε κατ' Ἀναξαγόραν. Εἰ ¹⁸ δὲ μὴ, συμβήσεται τὰναντία τοῦ αὐτοῦ κατηγορεῖν· ὅταν γὰρ ἐν παντὶ φῇ παντὸς εἶναι μοῖραν, οὐθέν μᾶλλον εἶναι φησι γλυκὺ ἢ πικρὸν ἢ τῶν λοιπῶν ὅποιανοῦν ἐναντιώσεων, εἴπερ ἐν ᾧπαντι ^o πᾶν ὑπάρχει μὴ δυνάμει μόνον ἀλλ' ἐνεργείᾳ καὶ ἀποκεκριμένον. Ὁμοίως δὲ οὐδὲ πάσας ψευδεῖς οὐδ' ¹⁹ ἀληθεῖς τὰς ^p φάσεις δυνατόν εἶναι, δι' ἄλλα τε πολλὰ τῶν συναχθέντων ἂν δυσχερῶν διὰ ταύτην τὴν θέσιν, ^q καὶ διότι ψευδῶν μὲν οὐσῶν πασῶν οὐδ' αὐτὸ ^r τοῦτό τις φάσκων ἀληθεύσει, ἀληθῶν δὲ ψευδεῖς εἶναι πάσας λέγων οὐ ψεύσεται.

Πᾶσα δ' ἐπιστήμη ζητεῖ τινὰς ἀρχὰς καὶ αἰτίας περὶ ἑκα- ⁷ στον τῶν ὑφ' αὐτὴν ἐπιστητῶν, οἷον ἰατρικὴ καὶ γυμναστικὴ καὶ τῶν λοιπῶν ἐκάστη τῶν ποιητικῶν ^s καὶ μαθηματικῶν. Ἐκάστη γὰρ τούτων περιγραφασμένη τι γένος ^t αὐτῇ περὶ τοῦτο πραγματεύεται ὡς ὑπάρχον καὶ ὄν, οὐχ ἢ δὲ ὄν, ἀλλ' ἐτέρα τις αὐτῇ παρὰ ταύτας τὰς ἐπιστήμας ἐστὶν ἐπιστήμη. Τῶν δὲ λεχθειῶν ἐπιστημῶν ἐκάστη λαβοῦσά πως τὸ τί ² ἐστὶν ἐν ἐκάστῳ γένει πειρᾶται δεικνύναι τὰ λοιπὰ μαλακώτερον ἢ ἀκριβέστερον. Λαμβάνουσι δὲ τὸ τί ἐστὶν αἱ μὲν διὰ ^r τῆς αἰσθήσεως αἱ δ' ὑποτιθέμεναι· διὸ καὶ δῆλον ἐκ τῆς τοιαύτης ἐπαγωγῆς ὅτι τῆς οὐσίας καὶ τοῦ τί ἐστὶν οὐκ

^h πᾶσαν ἐναντιότητα] τὰ ἐναντία Ab. ⁱ λύουσι E. T. ^k μέλαν οὔτε λευκὸν Ab. ^l ἀληθεύεται E. ^m κατὰ τοῦ αὐτοῦ T. ⁿ ἐνδέχεται λέγοντα T, λέγοντα ἐνδέχεται F^b. ^o πάντα Ab. ^p φύσεις T. ^q καὶ om. T. ^r τις τοῦτο Ab. ^s καὶ] ἢ T. ^t αὐτῇ Ab. ^v τῆς om. Ab.

3 ἔστιν ἀπόδειξις. Ἐπεὶ δ' ἔστι τις ἡ περὶ φύσεως ἐπιστήμη,
 δηλον ὅτι καὶ πρακτικῆς ἑτέρα καὶ ποιητικῆς ἔσται. Ποιη-
 τικῆς μὲν γὰρ ἐν τῷ ποιοῦντι καὶ ^ω οὐ τῷ ποιουμένῳ τῆς
 κινήσεως ἡ ἀρχή, καὶ τοῦτ' ἔστιν εἴτε τέχνη τις εἴτ' ἄλλη τις
 δύναμις. Ὁμοίως δὲ ^κ καὶ τῆς πρακτικῆς οὐκ ἐν τῷ πρακτῷ,
 4 μᾶλλον δ' ^γ ἐν τοῖς πράττουσιν ἡ κίνησις. Ἡ δὲ τοῦ φυσι-
 κοῦ περὶ τὰ ἔχοντ' ἐν ^κ ἑαυτοῖς κινήσεως ἀρχὴν ἔστιν. Ὅτι
 μὲν τοίνυν οὔτε πρακτικὴν οὔτε ποιητικὴν ἀλλὰ θεωρητικὴν
 ἀναγκαῖον εἶναι τὴν φυσικὴν ἐπιστήμην, δηλον ἐκ τούτων
 εἰς ἐν γάρ τι τούτων τῶν γενῶν ἀνάγκη πίπτειν ^α αὐτὴν.
 5 Ἐπεὶ δὲ τὸ τί ἐστὶν ἀναγκαῖον ἐκάστη πῶς τῶν ἐπιστημῶν
 εἰδέναι καὶ τούτῳ χρῆσθαι ἀρχῇ, δεῖ μὴ λανθάνειν πῶς ὀρι-
 στέον τῷ φυσικῷ καὶ πῶς ὁ τῆς οὐσίας λόγος ληπτέος, πό-
 6 τερον ὡς τὸ σιμὸν ἢ μᾶλλον ὡς τὸ κοῖλον. Τούτων γὰρ
 ὁ μὲν τοῦ σιμοῦ λόγος μετὰ τῆς ὕλης λέγεται τῆς τοῦ
 πράγματος, ὁ δὲ τοῦ κοίλου χωρὶς τῆς ὕλης· ἡ γὰρ σιμότης
 ἐν ῥίνι γίγνεται, διὸ καὶ ὁ λόγος αὐτῆς μετὰ ταύτης ^β θεω-
 ρεῖται· τὸ σιμὸν γάρ ἐστι ρῖς κοίλη. Φανερόν οὖν ὅτι καὶ
 σαρκὸς καὶ ὀφθαλμοῦ καὶ τῶν λοιπῶν μορίων μετὰ τῆς ὕλης
 7 αἰετὸν τὸν λόγον ἀποδοτέον. Ἐπεὶ δ' ἔστι τις ἐπιστήμη τοῦ
 ὄντος ἢ ὄν καὶ χωριστόν, σκεπτέον πότερον ποτε τῇ φυσικῇ
 τὴν αὐτὴν θετέον ^γ ταύτην εἶναι ἢ μᾶλλον ἑτέραν. Ἡ μὲν
 οὖν φυσικὴ περὶ τὰ κινήσεως ἔχοντ' ἀρχὴν ἐν αὐτοῖς ἐστίν, ἡ
 δὲ μαθηματικὴ θεωρητικὴ μὲν καὶ περὶ ^δ μένοντά τις αὕτη,
 8 ἀλλ' οὐ χωριστά. Περὶ τὸ χωριστὸν ἄρα ὄν καὶ ^ε τὸ ἀκίνη-
 τον ἑτέρα τούτων ἀμφοτέρων τῶν ἐπιστημῶν ἐστί τις, εἴπερ
 ὑπάρχει τις οὐσία τοιαύτη, λέγω δὲ χωριστὴ καὶ ἀκίνητος,
 ὅπερ πειρασόμεθα δεικνύναι. Καὶ εἴπερ ^ς ἔστι τις τοιαύτη
 φύσις ἐν τοῖς οὖσιν, ἐνταῦθ' ἂν εἴη που καὶ τὸ θεῖον, καὶ αὕτη
 9 ^h ἂν εἴη πρώτη καὶ κυριωτάτη ἀρχή. Δηλον τοίνυν ὅτι τρία

^ω οὐ] ἐν T. ^κ καὶ ἐπὶ τῆς T. ^γ ἐν αὐτοῖς τοῖς T. ^κ αὐτοῖς E.

^α αὐτὴν om. Ab.

^β θεωρεῖται] εἴρηται E.T.

^γ εἶναι ταύτην E.T.

^δ μὲν ὄντα T. ^ε τὸ post καὶ om. Ab.

^ς τις om. Ab.

^ς ἔστι om. T.

^h ἂν om. Ab.

γένη τῶν θεωρητικῶν ἐπιστημῶν ἐστί, φυσική, μαθηματική, θεολογική. Βέλτιστον μὲν οὖν τὸ τῶν θεωρητικῶν ^κἐπιστημῶν γένος, τούτων δ' αὐτῶν ἡ τελευταία λεχθεῖσα· περὶ τὸ ^ιτιμιώτατον γὰρ ἐστὶ τῶν ὄντων, βελτίων δὲ καὶ χείρων ἐκάστη λέγεται κατὰ τὸ οἰκείον ἐπιστητόν. Ἀπορήσειε δ' ἂν τις πότερον ποτε τὴν τοῦ ὄντος ἢ ὃν ἐπιστήμην καθόλου ^μδεῖ θείναι ἢ οὐ. Τῶν ^νμὲν γὰρ μαθηματικῶν ἐκάστη περὶ ^{ιο}ἐν τι γένος ἀφωρισμένον ἐστίν, ἡ δὲ καθόλου κοινὴ περὶ πάντων. Εἰ μὲν οὖν αἱ φυσικαὶ οὐσίαι πρῶται τῶν ὄντων εἰσί, ^οκαὶ ἡ φυσικὴ πρώτη τῶν ἐπιστημῶν εἴη· εἰ δ' ἔστιν ἑτέρα φύσις καὶ οὐσία χωριστὴ καὶ ἀκίνητος, ἑτέραν ἀνάγκη καὶ τὴν ἐπιστήμην αὐτῆς εἶναι καὶ προτέραν τῆς φυσικῆς καὶ καθόλου ^ρτῷ προτέραν.

Ἐπεὶ δὲ τὸ ἀπλῶς ^αὃν κατὰ ^τπλείους λέγεται τρόπους, ^δὦν εἰς ἐστὶν ὁ κατὰ ^σσυμβεβηκὸς λεγόμενος, σκεπτέον πρῶτον περὶ τοῦ ^ιοὕτως ὄντος. Ὅτι μὲν οὖν οὐδεμία τῶν παραδεδομένων ἐπιστημῶν πραγματεύεται περὶ τὸ συμβεβηκὸς, δῆλον· οὔτε γὰρ οἰκοδομικὴ σκοπεῖ τὸ συμβησόμενον τοῖς τῇ οἰκίᾳ χρησιμομένοις, οἷον ^νεἰ λυπηρῶς ἢ τούναντίον οἰκήσουσιν, οὔθ' ὑφαντικὴ οὔτε σκυτοτομικὴ οὔτε ^ωὀψοποικὴ. Τὸ δὲ ^ακαθ' αὐτὴν ἴδιον ἐκάστη τούτων σκοπεῖ τῶν ἐπιστημῶν μόνον· τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ οἰκείον τέλος. ^ζΟὐδὲ μουσικὸν καὶ γραμματικόν, οὐδὲ τὸν ὄντα μουσικὸν ὅτι γενόμενος γραμματικὸς ^ιτὰ ἀμφοτέρα ἅμα ἔσται, πρότερον οὐκ ^ζὦν, ὃ δὲ ^αμὴ αἰεὶ ὄν ἔστιν, ^βἐγένετο τοῦτο, ὥσθ' ἅμα μουσικὸς ^βἐγένετο καὶ γραμματικὸς. Τοῦτο δὲ οὐδεμία ζητεῖ τῶν ὁμολογουμένως ³οὐσῶν ἐπιστημῶν πλὴν ἡ σοφιστικὴ· περὶ τὸ συμβεβηκὸς γὰρ αὕτη μόνη πραγματεύεται, διὸ Πλάτων οὐ κακῶς εἶρηκε

^ι μὲν om. idem. ^κ ἐπιστημῶν om. E. ^ι κυριώτατον Ab. ^μ θείναι δεῖ T. ^α μὲν om. Ab. ^ο καὶ γρ. E. ^ρ τῷ om. Ab. ^α ὃν om. T. ^τ πλείους εἶναι λέγεται Ab. ^σ συμβεβηκὸς εἶναι λεγόμενος Ab. ^ι οὕτως] ὄντως E.T.Fb. ^ν εἴ] ἢ E. ^ω ὀψοποιητικὴ T.Ab. ^ζ οὐδὲ ἢ μουσικὸν T. οὐδὲ μουσικὸν καὶ γραμματικόν om. Fb. ^ι ἅμα ἔσται τὰ ἀμφοτέρα E.T. ^ζ ὄν T. ^α μὴ] ὄν T. ^β ἐγένετο utrobique T.Ab. ³ οὐσῶν om. Fb.

φήσας ^d τὸν σοφιστὴν περὶ τὸ μὴ ὄν διατρίβειν. Ὅτι δ' ^e οὐδ' ἐνδεχόμενον ἔστιν εἶναι τοῦ συμβεβηκότος ἐπιστήμην, φανερόν ἔσται πειραθεῖσιν ἰδεῖν τί ποτ' ἔστι τὸ συμβεβηκός.

4 Πᾶν δὴ φαμεν εἶναι τὸ μὲν αἰεὶ καὶ ἐξ ἀνάγκης (ἀνάγκης δ' οὐ τῆς κατὰ ^f τὸ βίαιον λεγομένης, ἀλλ' ἢ χρώμεθα ἐν τοῖς κατὰ τὰς ἀποδείξεις), τὸ δ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺν, τὸ δ' οὐθ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ οὐτ' αἰεὶ καὶ ἐξ ἀνάγκης ἀλλ' ὅπως ἔτυχεν· οἶον ἐπὶ κυνὶ γένοιτ' ἂν ψύχος, ἀλλὰ τοῦτ' οὐθ' ὡς αἰεὶ ^h καὶ ἐξ ἀνάγκης οὐθ' ⁱ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ γίγνεται, ^k συμβαίη δέ ποτ' ⁵ αἶν. Ἔστι δὴ τὸ συμβεβηκός ὃ γίγνεται μὲν, οὐκ αἰεὶ ^l δ' οὐδ' ἐξ ἀνάγκης οὐδ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺν. Τί μὲν οὖν ἔστι τὸ συμβεβηκός, εἴρηται, διότι δ' οὐκ ἔστιν ἐπιστήμη τοῦ τοιοῦτου, δῆλον· ἐπιστήμη μὲν γὰρ πᾶσα τοῦ αἰεὶ ὄντος ἢ ὡς ἐπὶ ⁶ τὸ πολὺν, τὸ δὲ συμβεβηκός ^m ἐν οὐδετέρῳ ταύτων ἔστιν. Ὅτι δὲ τοῦ κατὰ συμβεβηκός ὄντος οὐκ εἰσὶν αἰτίαι καὶ ἀρχαὶ τοιαῦται οἰαίμεν τοῦ καθ' αὐτὸ ὄντος, δῆλον· ἔσται γὰρ ἅπαντ' ἐξ ἀνάγκης. Εἰ γὰρ τόδε μὲν ἔστι τοῦδε ὄντος, τόδε δὲ τοῦδε, τοῦτο δὲ μὴ ὅπως ἔτυχεν ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης, ἐξ ἀνάγκης ἔσται καὶ οὐ τοῦτ' ἦν αἴτιον ⁿ ἕως τοῦ τελευταίου λεγομένου γαιτίατου· τοῦτο δ' ἦν κατὰ συμβεβηκός. Ὡστ' ἐξ ἀνάγκης ^o ἅπαντ' ἔσται, καὶ τὸ ^p ὁποτέρως ἔτυχε καὶ ^q τὸ ἐνδέχασθαι καὶ ^r γίγνεσθαι καὶ μὴ παντελῶς ἐκ τῶν γιγνομένων ἀναιρεῖται. Κἂν μὴ ὄν ^s δὲ ἀλλὰ γιγνόμενον τὸ αἴτιον ὑποτεθῇ, ⁸ ταῦτα συμβήσεται· πᾶν γὰρ ἐξ ἀνάγκης γενήσεται. ^u Ἡ γὰρ αὖριον ἐκλείψις γενήσεται ἂν ^v τόδε γένηται, τοῦτο δ' ἂν ἕτερόν τι, καὶ τοῦτ' ἂν ἄλλο· καὶ τοῦτον δὴ τὸν τρόπον ἀπὸ πεπερασμένου χρόνου ^w τοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν μέχρι αὖριον ἀφαιρουμένου χρόνου ᾗξει ποτὲ εἰς τὸ ὑπάρχον. Ὡστ' ἐπεὶ τοῦτ' ἔστιν, ἅπαντ' ἐξ ἀνάγκης τὰ μετὰ τοῦτο γενήσεται,

^d τὴν σοφιστικὴν T. ^e οὐδ' οὐκ E. ^f τὸ βίαιον] βίαν Ab.Fb. ^g οὐθ' οὐδὲ Ab. ^h καὶ add. E.Fb. ⁱ ὡς om. E.T. ^k συμβαίνει T. ^l δ' om. T.Ab. ^m ἐν om. Ab. ⁿ ὡς T.Ab. ^o ἅπαντες τε καὶ T. ^p ὁποτέρ' Ab. ^q τὸ om. T. ^r γενέσθαι E. ^s δὲ om. E. ^t ταυτὰ Ab. ^u ἢ] εἰ E.T. ^v τοδὶ T. ^w τοῦ ἀπὸ—χρόνου om. Ab.

ὥστε ^α πάντα ἐξ ἀνάγκης γίγνεσθαι. Τὸ δ' ὡς ἴαληθῶς ὄν ⁹
καὶ ^β μὴ κατὰ συμβεβηκὸς τὸ μὲν ἐστίν ἐν συμπλοκῇ ^γ τῆς
διανοίας καὶ πάθος ἐν ταύτῃ· διὸ περὶ μὲν τὸ οὕτως ὄν οὐ ζη-
τοῦνται αἱ ἀρχαί, περὶ δὲ τὸ ἔξω ὄν καὶ χωριστόν· τὸ δ' οὐκ
ἀναγκαῖον ἀλλ' ἀόριστον, λέγω δὲ τὸ κατὰ συμβεβηκός· τοῦ
τοιούτου δ' ἄτακτα καὶ ἄπειρα τὰ αἷτια. Τὸ δὲ ἐνεκά του ¹⁰
ἐν τοῖς φύσει γιγνομένοις ἢ ἀπὸ διανοίας ἐστίν. Τύχη δ'
ἐστίν ὅταν τι ^δ τούτων γένηται κατὰ συμβεβηκός. Ὡσπερ
γὰρ καὶ ὅν ἐστι τὸ μὲν καθ' αὐτὸ τὸ δὲ κατὰ συμβεβηκός,
οὕτω καὶ αἷτιον. Ἡ τύχη ^ε δ' αἷτιον κατὰ συμβεβηκός ἐν
τοῖς κατὰ προαίρεσιν τῶν ἐνεκά του γιγνομένοις. Διὸ περὶ ¹¹
^α ταῦτ' οὐ τύχη καὶ διάνοια· προαίρεσις γὰρ οὐ χωρὶς διανοίας.
Τὰ δ' αἷτια ἀόριστα ἀφ' ὧν ^β ἂν γένοιτο ^γ τὰ ἀπὸ τύχης· διὸ
ἄδηλος ἀνθρωπίνῃ λογισμῷ ^δ καὶ αἷτιον κατὰ συμβεβηκός,
ἀπλῶς δ' οὐθενός. Ἀγαθὴ ^ε δὲ τύχη καὶ κακὴ ὅταν ἀγαθόν ¹²
ἢ φανλὸν ἀποβῇ· ^ζ εὐτυχία δὲ καὶ δυστυχία περὶ μέγεθος
τούτων. Ἐπεὶ δ' οὐθέν κατὰ συμβεβηκός πρότερον τῶν καθ'
αὐτό, οὐδ' ἄρ' αἷτια. Εἰ ἄρα τύχη ^η καὶ τὸ αὐτόματον αἷτιον
τοῦ οὐρανοῦ, πρότερον νοῦς ^θ αἷτιον καὶ φύσις.

Ἔστι δὲ τὸ μὲν ἐνεργεῖα μόνον, ^α τὸ δὲ δυνάμει, τὸ δὲ ⁹
δυνάμει καὶ ἐνεργεῖα, τὸ μὲν ὄν, τὸ δὲ ποσόν, τὸ δὲ τῶν
λοιπῶν. Οὐκ ἔστι ^β δὲ κίνησις παρὰ τὰ πράγματα· μετα-
βάλλει γὰρ αἰεὶ κατὰ τὰς τοῦ ὄντος κατηγορίας. Κοινὸν
δ' ἐπὶ τούτων οὐθέν ^γ ἐστίν οὐδ' ἐν μιᾷ κατηγορίᾳ. Ἐκαστον
δὲ διχῶς ὑπάρχει πᾶσιν, οἷον τὸ ῥτόδε· τὸ μὲν γὰρ ^δ μορφὴ
αὐτοῦ, τὸ δὲ στέρησις. Καὶ κατὰ τὸ ποῖον τὸ μὲν λευκόν ^ε
τὸ δὲ μέλαν, καὶ κατὰ τὸ ποσὸν τὸ μὲν τέλειον τὸ δ' ἀτελές,
καὶ κατὰ φορὰν τὸ μὲν ἄνω τὸ δὲ κάτω, ^ζ καὶ κούφον ^η καὶ
βαρύν. Ὡστε κινήσεως καὶ μεταβολῆς τοσαύτ' εἶδη ὅσα τοῦ

^α πάντα om. Ab. ^β ἀληθές Ab. ^γ μὴ om. E. ^δ τῆς om. Ab.
^ε γίνηται τούτων Ab. ^ζ δ' αἷτία E. ^δ ταυτὰ E. ^ε ἂν om. T. ^ζ τὸ Ab.
^η καὶ τὸ αἷτιον T. ^θ δὲ om. Ab. ^ι εὐτυχία] ἀτυχία T. Ab. ^κ καὶ
τὸ Ab. ^λ αἷτιος E. T. Ab. ^μ τὸ δὲ δυνάμει om. Ab. ^ν δὲ] δὲ τις E,
δὲ τι T. ^ξ ἐστίν δ' οὐδ' E. T. ^ρ τόνδε T. ^σ μορφῇ] ἔξισ T. ^τ καὶ τὸ
μὲν κούφον T. ^θ καὶ] τὸ δὲ E. T.

ὄντος. Διηρημένου δὲ καθ' ἕκαστον γένος ^ι τοῦ μὲν δυνάμει
 τοῦ δ' ἐντελεχείᾳ, ^ν τὴν τοῦ δυνάμει ἢ τοιοῦτόν ἐστιν ἐνέρ-
 3 γειαν λέγω κίνησιν. ^ω Ὅτι δ' ἀληθῆ λέγομεν, ἐνθένδε δῆ-
 λον. Ὅταν γὰρ τὸ οἰκοδομητὸν ἢ τοιοῦτον, αὐτὸ λέγομεν
 εἶναι ἐνεργείᾳ ἢ οἰκοδομεῖται, καὶ ^ξ ἔστι τοῦτο οἰκοδόμησις.
 Ὅμοιως μάθησις, ἰάτρουσις ^υ καὶ κύλισις, ^ζ βάδισις, αἰσις,
^α γήρανσις, ἄδρυνσις. Συμβαίνει δὲ κινεῖσθαι ὅταν ἢ ἐντε-
 4 λέχεια ἢ αὐτή, καὶ οὔτε πρότερον οὔθ' ὕστερον. ^β Ἡ δὲ
 τοῦ δυνάμει ὄντος, ὅταν ἐντελεχείᾳ ὦν ἐνεργῇ ^ε ἢ αὐτὸ ἢ ἄλλο
 ἢ κινήτῳ, κίνησις ἐστίν. Λέγω δὲ τὸ ἢ ὧδε. Ὑπάρχει γὰρ ὁ
 χαλκὸς δυνάμει ἀνδριάς· ἀλλ' ὅμως οὐχ ἡ τοῦ χαλκοῦ ἐντε-
 λέχεια, ἢ χαλκός, κίνησις ἐστίν. Οὐ γὰρ ταῦτόν χαλκῶ
 εἶναι καὶ δυνάμει τινί, ἐπεὶ εἰ ταῦτόν ἦν ἀπλῶς κατὰ τὸν λό-
 γον, ἦν αὖν ἡ τοῦ χαλκοῦ ἐντελέχεια κίνησις τις. Οὐκ ἔστι
 5 δὲ ταυτό. Δῆλον δ' ἐπὶ τῶν ἐναντίων· τὸ μὲν γὰρ δύνασθαι
 ὑγιαίνειν καὶ δύνασθαι κάμνειν ^δ οὐ ^ε ταυτόν (καὶ γὰρ ^ε αὖν τὸ
 ὑγιαίνειν καὶ ^ε τὸ κάμνειν ταυτόν ἦν), τὸ δ' ὑποκείμενον καὶ
 ὑγιαῖνον καὶ νοσοῦν, εἴθ' ὑγρότης εἴθ' αἷμα, ταῦτό καὶ ἔν.
 Ἐπεὶ δ' ^η οὐ ταυτόν, ὥσπερ οὐδὲ χρῶμα ταυτόν καὶ ὁρατόν,
 6 ἢ τοῦ δυνατοῦ ^ι ἢ δυνατὸν ἐντελέχεια κίνησις ἐστίν. Ὅτι μὲν
^κ γὰρ ἐστίν αὕτη, καὶ ^λ ὅτι συμβαίνει ^μ τότε κινεῖσθαι ^ν ὅταν
 ἢ ἐντελέχεια ἢ αὕτη, καὶ οὔτε πρότερον οὔθ' ὕστερον, δῆλον.
 Ἐνδέχεται γὰρ ἕκαστον ὅτε μὲν ἐνεργεῖν ὅτε δὲ μὴ, οἷον τὸ
 οἰκοδομητὸν ἢ οἰκοδομητόν, καὶ ἡ τοῦ οἰκοδομητοῦ ἐνέργεια
 7 ἢ οἰκοδομητόν, οἰκοδόμησις ἐστίν. ^ο Ἡ γὰρ τοῦτο ^ρ ἐστίν
^α ἢ οἰκοδόμησις ^β ἢ ἐνέργεια ^γ ἢ οἰκία. Ἀλλ' ὅταν οἰκία ἢ,
 οὐκέτι οἰκοδομητὸν ^δ ἔσται· οἰκοδομεῖται δὲ τὸ οἰκοδομητόν.

^ι τοῦ μὲν om. A^b. ^ν τὴν τοῦ] τοῦτο T. ^ω ὅτι—δῆλον om. T.
^ξ ἔστι τι τοῦτο E. ^υ καὶ κύλισις om. E.T. ^ζ βάδισις om. A^b. ^α γή-
 ρανσις] πέπανσις, πείρανσις T. ^β ἢ δὴ] ἤδη T.A^b. ^ε ἢ αὐτὸ—κίνησις]
 οὐχ ἢ αὐτὸ ἀλλ' ἢ κινήτῳ ἢ κίνησις E.T. ^δ οὐ om. T. ^ε ταυτόν ἦν
 καὶ T.A^b. ^ε αὖν om. T. ^ε τὸ post καὶ om. E. ^η οὐ τὸ αὐτὸ E, οὕτω
 αὐτὸ T. ^ι ἢ] καὶ ἢ A^b. ^κ γὰρ] οὖν A^b. ^λ ὅτε A^b. ^μ κινεῖσθαι
 τότε T. ^ν ὅταν ἢ ἐντελέχεια αὕτη E.T. ^ο ἢ] εἰ E. ^ρ ἐστίν] οἰκία
 ἐστίν E.T. ^α ἢ] ἢ ἢ T. ^β ἢ om. E.T. ^γ ἢ οἰκία om. E.T.A^b.
^δ ἔσται om. A^b.

Ἀνάγκη ἄρα οἰκοδόμησιν τὴν ἐνέργειαν εἶναι, ἢ δ' οἰκοδόμησις κίνησις τις. Ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων κινήσεων. Ὅτι δὲ καλῶς εἴρηται, δῆλον ἐξ ὧν οἱ ἄλλοι λέ-8 γουσι περὶ αὐτῆς, καὶ ἐκ τοῦ μὴ ῥάδιον εἶναι διορίσαι ἄλλως αὐτήν. Οὔτε γὰρ ἐν ἄλλῃ τις γένει δύναιτ' ἂν θεῖναι αὐτήν. Δῆλον ἦ δ' ἐξ ὧν λέγουσιν οἱ ἄλλοι ἕτερότητα καὶ ἀνισότη-9 καὶ τὸ μὴ ὂν, ὧν οὐθὲν ἀνάγκη κινεῖσθαι. Ἀλλ' οὐδ' ἡ μετα-9 βολὴ οὗτ' εἰς ταῦτα οὗτ' ἐκ τούτων μᾶλλον ἢ ὕ ἐκ τῶν ἀντικειμένων. Αἴτιον δὲ τοῦ εἰς ταῦτα τιθέσθαι ὅτι ἀόριστόν τι δοκεῖ εἶναι ἡ κίνησις, τῆς δ' ἐτέρας ἡ συστοιχίας αἱ ἀρχαὶ διὰ τὸ στερητικαὶ εἶναι ἀόριστοι· οὔτε γὰρ τόδε οὔτε τοιόνδε οὐδεμία αὐτῶν οὔτε τῶν λοιπῶν κατηγοριῶν. Τοῦ δὲ δοκεῖν 10 ἀόριστον ἂν εἶναι τὴν κίνησιν αἴτιον ὅτι οὗτ' εἰς δύναμιν τῶν ὄντων οὗτ' εἰς ἐνέργειαν ἔστι θεῖναι αὐτήν· οὔτε γὰρ τὸ δυνατὸν ποσὸν εἶναι κινεῖται ἐξ ἀνάγκης, οὔτε τὸ ἐνεργεῖα πο- σόν. Ἡ τε κίνησις ἐνέργεια μὲν εἶναι δοκεῖ ὅτις, ἀτελὴς δέ 11 αἴτιον δ' ὅτι ἀτελὲς τὸ δυνατόν οὐ ἔστιν ἐνέργεια. Καὶ διὰ τοῦτο χαλεπὸν αὐτὴν λαβεῖν τί ἐστίν· ἢ γὰρ εἰς στέρησιν ἀνάγκη θεῖναι ἢ εἰς δύναμιν ἢ εἰς ἐνέργειαν ἀπλῆν, τούτων δ' οὐθὲν φαίνεται ἐνδεχόμενον. Ὡστε λέιπεται τὸ λεχθὲν εἶναι 12 καὶ ἐνέργειαν ἃ καὶ μὴ ἐνέργειαν τὴν εἰρημένην, ἰδεῖν μὲν χαλεπὴν ἐνδεχομένην δ' εἶναι. Καὶ ὅτι ἔστιν ἡ κίνησις ἐν τῷ κινητῷ, δῆλον· ἐντελέχεια γὰρ ἔστι τούτου ὑπὸ τοῦ κινητικοῦ, καὶ ἡ τοῦ κινητικοῦ ἐνέργεια οὐκ ἄλλη ἐστίν. Δεῖ μὲν 13 γὰρ εἶναι ἐντελέχειαν ἀμφοῖν· κινητικὸν μὲν γὰρ ἔστι τῷ δύνασθαι, κινεῖν δὲ τῷ ἐνεργεῖν. Ἀλλ' ἔστιν ἐνεργητικὸν τοῦ κινητοῦ, ὥσθ' ὁμοίως ὅτις ἀμφοῖν ἐνέργεια ὥσπερ ἡ τὸ αὐτὸ διάστημα ἐν πρὸς δύο καὶ δύο πρὸς ἓν, καὶ τὸ ἄναπτεσθαι καὶ τὸ κάταντεσθαι, ἀλλὰ τὸ εἶναι οὐχ ἓν. Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ κινουμένου καὶ κινουμένου.

ἢ ἄλλως αὐτήν om. T. ἦ δ' om. idem. ἄ μὲν] μὲν γὰρ A^b. ὕ ἐκ post ἢ om. E.T. ἡ συστοιχίας T. ἂ τὴν κίνησιν εἶναι A^b. ἢ τιθέσθαι E.T. ὅτις om. T. ἃ καὶ μὴ ἐνέργειαν om. A^b. ὅτις ἡ ἀμφοῖν E. ἡ τὸ διάστημα τὸ αὐτὸ E.

10 Τὸ ε' δ' ἄπειρον ἢ τὸ ἀδύνατον διελθεῖν τῷ μὴ πεφυκέναι
 διέναι, καθάπερ ἡ φωνὴ ἀόρατος, ἢ τὸ διέξοδον ἔχον ἀτελεύ-
 τητον, ἢ ὁ μόλις, ἢ ὁ πεφυκὸς ἔχειν μὴ ἔχει διέξοδον ἢ πέρας·
 ἔτι προσθέσει ἢ ἀφαιρέσει ἢ ἄμφω. Χωριστὸν μὲν δὴ αὐτό
 2 τι ὄν, ἡ αἰσθητὸν δ' οὐχ οἷόν τ' εἶναι. Εἰ γὰρ μήτε μέγεθος
 ἴ ἐστι μήτε πλῆθος, οὐσία δ' κ' αὐτοῦ τὸ ἄπειρον καὶ μὴ συμ-
 βεβηκός, ἀδιαίρετον ἔσται· τὸ γὰρ διαιρετὸν ἢ μέγεθος ἢ
 πλῆθος. Εἰ δὲ ἀδιαίρετον, οὐκ ἄπειρον, εἰ μὴ καθάπερ ἡ
 φωνὴ ἀόρατος. Ἀλλ' οὐχ οὕτω λέγουσιν ἰ οὐδ' ἡμεῖς ζη-
 3 τοῦμεν, ἀλλ' ὥς ἀδιέξοδον. Ἔτι πῶς ἐνδέχεται καθ' αὐτό
 εἶναι ἄπειρον, εἰ μὴ καὶ ἀριθμὸς καὶ μέγεθος, ὧν πάθος τὸ
 ἄπειρον; Ἔτι ^μ εἰ κατὰ συμβεβηκός, οὐκ ἂν εἴη στοιχεῖον
 τῶν ὄντων ^η ἢ ἄπειρον, ὥσπερ οὐδὲ τὸ ἀόρατον τῆς διαλέκτου,
 καίτοι ἡ φωνὴ ἀόρατος. Καὶ ὅτι οὐκ ἔστιν ἐνεργεία εἶναι
 4 τὸ ἄπειρον, δῆλον. Ἔσται γὰρ ^ο ὅτι οὐκ αὐτοῦ ἄπειρον μέ-
 ρος τὸ λαμβανόμενον· τὸ γὰρ ἀπείρῳ εἶναι καὶ ἄπειρον ταυ-
 τό, εἴπερ οὐσία τὸ ἄπειρον καὶ ^ρ μὴ καθ' ὑποκειμένον. Ὡστε
 ἢ ἀδιαίρετον, ἢ εἰς ^θ ἄπειρα διαιρετόν, ^ρ εἰ μεριστόν. Πολλὰ
 δ' εἶναι τὸ αὐτὸ ἀδύνατον ἄπειρα· ὥσπερ γὰρ ^σ αἲρος ἀήρ
 5 μέρος, οὕτως ἄπειρον ἀπείρου, εἰ ἔστιν οὐσία καὶ ἀρχή. Ἀμέ-
 ριστον ἄρα καὶ ἀδιαίρετον. Ἀλλ' ἀδύνατον τὸ ἐντελεχεία
 ὄν ἄπειρον· ποσὸν γὰρ εἶναι ἀνάγκη. Κατὰ συμβεβηκός
 ἄρα ὑπάρχει. Ἀλλ' ^τ εἰ οὕτως, εἴρηται ὅτι οὐκ ἐνδέχεται
 εἶναι ἀρχὴν ἀλλ' ^ν ἐκείνο ^φ συμβέβηκε, τὸν αἲρα ἢ τὸ ἄρτιον.
 Αὕτη μὲν οὖν ἡ ζήτησις καθόλου· ὅτι ^ω δ' ἐν τοῖς αἰσθητοῖς
 6 οὐκ ἔστιν, ἐνθένδε δῆλον. Εἰ γὰρ σώματος λόγος τὸ ἐπι-
 πέδοις ὠρισμένον, οὐκ εἴη ἂν ἄπειρον σῶμα οὗτ' αἰσθητὸν
 οὔτε νοητόν, ^κ οὐδ' ἀριθμὸς ὡς κεχωρισμένος καὶ ἄπειρος·
 ἀριθμητὸν γὰρ ὁ ἀριθμὸς ἢ τὸ ἔχον ἀριθμόν. Ὑφυσικῶς δὲ

ε' δ' om. A^b. ἡ αἰσθητὸν δ' om. E. ἰ ἐστι om. A^b. κ' αὐτὸ E.T.
 ἰ οὐδ'] οὐθ' E.T. ^μ εἰ om. T. ^η ἢ A^b. ^ο ὅτι οὐκ αὐτοῦ T, αὐτοῦ
 ὅτι οὐκ A^b. ^ρ μὴ om. T. ^θ ἄπειρα] αἰεὶ διαιρετὰ A^b. ^ρ εἰ] ἢ T.
^σ μέρος ἀήρ αἲρος E.T. ^τ εἰ om. A^b. ^ν ἐκείνω T. ^ω δ' οὐδ' ἐν A^b.
^κ οὗτ' E.T. ^γ φυσικὸν T.

ἐκ τῶνδε δῆλον. Οὔτε γὰρ σύνθετον οἶον ^zτ' εἶναι οὔθ' ἀπλοῦν. Σύνθετον μὲν γὰρ οὐκ ^aἔσται σῶμα, ^bἐπεὶ περ πέρανται τῷ πλήθει τὰ στοιχεῖα. Δεῖ γὰρ ἰσάζειν τὰναντία γ καὶ μὴ εἶναι ἐν αὐτῶν ἄπειρον· εἰ γὰρ ^cὅπουσούν λείπεται ἡ θατέρου σώματος δύναμις, φθαρήσεται ὑπὸ τοῦ ἀπείρου τὸ πεπερασμένον. Ἐκαστον δ' ἄπειρον εἶναι ἀδύνατον· σῶμα γὰρ ἐστὶ τὸ πάντῃ ἔχον διάστασιν, ἄπειρον δὲ τὸ ἀπεράντως διεσθηκός, ὥστ' ^dεἰ τὸ ἄπειρον σῶμα, πάντῃ ἔσται ἄπειρον. ^eΟὐδὲ ἐν δὲ καὶ ἀπλοῦν ἐνδέχεται ^fτὸ ἄπειρον εἶναι σῶμα, ^gοὔθ' ὡς λέγουσιν τινες, παρὰ τὰ στοιχεῖα ἐξ οὗ γεννῶσι ταῦτα (οὐκ ἔστι γὰρ ἐτὶ τοιοῦτο σῶμα παρὰ τὰ στοιχεῖα· ^hἅπαντα γὰρ ἐξ ⁱῶν ἐστὶ καὶ διαλύεται εἰς ^kταῦτα, οὐ φαίνεται δὲ τοῦτο ^lπερὶ τὰ ἀπλᾶ σώματα), οὐδὲ πῦρ οὐδ' ἄλλο ^mτι τῶν στοιχείων οὐθέν. Χωρὶς γὰρ τοῦ ἄπειρον εἶναι τι αὐ- ⁹τῶν ἀδύνατον τὸ ἅπαν, καὶ ἢ πεπερασμένον, ἢ εἶναι ἢ γίγνεσθαι ἐν τι αὐτῶν, ὥσπερ Ἡράκλειτός φησιν ἅπαντα γίγνεσθαι ποτε πῦρ. Ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνός, ^oὃ ποιοῦσι παρὰ τὰ στοιχεῖα οἱ φυσικοί. Πᾶν γὰρ μεταβάλλει ἐξ ἐναντίου, οἶον ἐκ θερμοῦ εἰς ψυχρόν. Ἔτι τὸ αἰσθη- ¹⁰τὸν σῶμα ποῦ, καὶ ὁ αὐτὸς τόπος ὅλου καὶ μορίου, οἶον τῆς γῆς. Ὡστ' εἰ μὲν ὁμοειδές, ἀκίνητον ἔσται ἢ αἰεὶ ⁿοισθήσεται. Τοῦτο δὲ ἀδύνατον· τί γὰρ μᾶλλον ^oκάτω ἢ ἄνω ἢ ὀπουοῦν; Οἶον εἰ βῶλος εἴη, ποῦ αὕτη κινήσεται ἢ μενεῖ; Ὁ γὰρ τόπος αὐτῆς τοῦ συγγενούς σώματος ἄπειρος. Κα- ¹¹θέξει οὖν τὸν ὅλον τόπον. Καὶ πῶς; Τίς οὖν ^pἢ μονὴ καὶ ἢ κίνησις; Ἡ πανταχοῦ μενεῖ; Οὐ· κινήσεται ἄρα. Ἡ πανταχοῦ ^qκινήσεται; Οὐκ ἄρα στήσεται. Εἰ δ' ἀνόμοιον τὸ πᾶν, ἀνόμοιοι καὶ οἱ τόποι, καὶ πρῶτον μὲν οὐχ ἐν τῷ σῶμα τοῦ παντός ἀλλ' ἢ τῷ ἄπτεσθαι, εἴτα ἢ πεπερασμένα

^z τ' om. T. ^a ἔσται] ἐν Ab. ^b ἐπεὶ περ] εἰ E.T. ^c ὅπουοῦν E.
^d εἰ om. E.T. ^e οὐδὲ ἐν δὲ ἀπλοῦν E, οὐδὲ ἐν καὶ ἀπλοῦν Ab, ἀπλοῦν
δ T. ^f τὸ om. E.T. ^g τὸ om. E.T. ^h ἅπαν T. ⁱ ὧν] οὐ E.T.
^k ταυτὸ T, τοῦτο E. ^l παρὰ Ab. ^m τι om. Ab. ⁿ αἰσθήσεται
τοῦ δὲ T. ^o κάτω] καὶ τὸ T. ^p ἢ utrumque om. Ab. ^q κινήσεται
om. E.T.Ab.

- 12 ταῦτ' ἔσται ἡ ἄπειρα ^τεἶδει. Πεπερασμένα μὲν οὖν οὐχ οἶόν τε· ἔσται γὰρ τὰ μὲν ἄπειρα τὰ δ' οὐ, εἰ τὸ πᾶν ἄπειρον, οἶον πῦρ ἢ ὕδωρ· φθορὰ δὲ τὸ τοιοῦτον τοῖς ἐναντίοις. Εἰ δ' ἄπειρα καὶ ἀπλᾶ, καὶ οἱ τόποι ἄπειροι καὶ ἔσται ἄπειρα ^ατὰ στοιχεῖα· εἰ δὲ τοῦτ' ἀδύνατον, καὶ οἱ τόποι πεπερασμέ-
 13 νοι, καὶ τὸ πᾶν ἀνάγκη πεπεράνθαι. Ὅλως δ' ἀδύνατον ἄπει-
 ρον εἶναι σῶμα καὶ τόπον τοῖς σώμασιν, εἰ πᾶν σῶμα αἰσθη-
 τὸν ^ιἢ βάρος ἔχει ἢ κουφότητα. Ἡ γὰρ ἐπὶ τὸ μέσον ἢ ἄνω οἰσθήσεται, ἀδύνατον δὲ τὸ ἄπειρον ἢ πᾶν ἢ τὸ ἡμισυ
^νἢ ὀκτοτερονοῦν πεπονθέναι· πῶς γὰρ ^ωδιελείς; Ἡ πῶς τοῦ
 ἀπείρου ἔσται τὸ μὲν κάτω τὸ δ' ἄνω, ἢ ἔσχατον καὶ μέσον;
 14 Ἔτι πᾶν ^κσῶμα αἰσθητὸν ἐν τόπῳ, τόπου δὲ εἶδη ἔξ, ἀδύ-
 νατον δ' ἐν τῷ ἀπείρῳ σώματι ταῦτ' εἶναι. Ὅλως δ' εἰ
 ἀδύνατον τόπον ἄπειρον εἶναι, καὶ σῶμα ἀδύνατον· τὸ γὰρ ἐν
 τόπῳ ποῦ, τοῦτο ^γδὲ σημαίνει ἢ ἄνω ἢ κάτω ἢ τῶν λοιπῶν
 15 τι, τούτων δ' ἕκαστον πέρας τι. Τὸ δ' ἄπειρον οὐ ταῦτόν
 ἐν μεγέθει καὶ ^κκινήσει καὶ χρόνῳ ὡς μία τις φύσις, ^αἀλλὰ
 τὸ ὕστερον λέγεται κατὰ τὸ πρότερον, οἶον κινήσεις κατὰ τὸ
 μέγεθος ἐφ' οὗ κινεῖται ἢ ἀλλοιοῦνται ἢ αὖξεται, χρόνος δὲ
 διὰ τὴν κίνησιν.
- II Μεταβάλλει δὲ τὸ μεταβάλλον τὸ μὲν κατὰ συμβεβηκός,
 ὡς τὸ μουσικὸν ^ββαδίζειν, τὸ δὲ τῷ τούτου τι μεταβάλλειν
 ἀπλῶς λέγεται μεταβάλλειν, οἶον ὅσα κατὰ μέρη· ὑγιάζεται
 γὰρ τὸ σῶμα, ὅτι ὁ ὀφθαλμός. Ἔστι δέ τι ^εδ καθ' αὐτὸ
 2 πρῶτον κινεῖται, καὶ τοῦτ' ἐστὶ τὸ καθ' αὐτὸ κινήτόν. Ἔστι
 δέ τι καὶ ἐπὶ τοῦ κινουίντος ὡσαύτως· κινεῖ γὰρ κατὰ συμβε-
 βηκός ^δτὸ ^εμὲν κατὰ μέρος τὸ δὲ καθ' αὐτό· ἔστι δέ τι τὸ
 κινοῦν πρῶτον· ἔστι ^ιδέ τι τὸ κινούμενον ^εἐν τινι χρόνῳ καὶ
 ἐξ οὗ καὶ εἰς ὅ. Τὰ ^βδ εἶδη καὶ ^ιτὰ πάθη καὶ ὁ τόπος, εἰς

^τ ἐν τισι λείπει τὸ εἶδει γρ. E. ^α τὰ om. Ab. ^ι ἢ om. idem.
^ν ἢ post ἡμισυ om. E. ^ω διελθς Ab. ^κ αἰσθητὸν σῶμα E.T. ^γ δὲ
 δὴ σημαίνει E.T. ^κ χρόνῳ καὶ κινήσει T. ^α ἀλλὰ] ἅμα T. ^β βαδί-
 ζει Ab. ^ε δ καθ' καὶ δ E.T. ^δ τόδε T. ^ε μὲν] δὲ Ab. ^ι δὲ
 alterum om. E. ^ε ἐν τινι] ἐτι ἐν φ E.T. ^β δ om. T. ^ι τὰ
 om. E.T.

ἃ κινούνται τὰ κινούμενα, ἀκίνητά ἐστιν, οἷον ἐπιστήμη καὶ θερμότης· ἔστι δ' οὐχ ἡ θερμότης κίνησις ἀλλ' ἡ θέρμανσις. Ἡ δὲ μὴ κατὰ συμβεβηκὸς μεταβολὴ οὐκ ἐν ἅπασιν ὑπάρ-³ χει, ἀλλ' ἐν τοῖς ἐναντίοις καὶ μεταξὺ καὶ ἐν ἀντιφάσει. Τούτου δὲ πίστις ἐκ τῆς ἐπαγωγῆς. Μεταβάλλει δὲ τὸ μεταβάλλον ἢ ἐξ ὑποκειμένου εἰς ὑποκείμενον, ^κἢ οὐκ ἐξ ὑποκειμένου εἰς οὐχ ὑποκείμενον, ἢ ἐξ ὑποκειμένου εἰς ¹οὐχ ὑποκείμενον, ^μἢ οὐκ ἐξ ὑποκειμένου εἰς ὑποκείμενον. Λέγω δὲ ⁴ ὑποκείμενον τὸ καταφάσει δηλούμενον. Ὡστ' ἀνάγκη τρεῖς εἶναι μεταβολάς· ἡ γὰρ ἐξ οὐχ ὑποκειμένου εἰς μὴ ὑποκείμενον οὐκ ἔστι μεταβολή· οὔτε γὰρ ἐναντία οὔτε ἀντίφασίς ἐστίν, ὅτι οὐκ ἀντίθεσις. Ἡ μὲν οὖν οὐκ ἐξ ὑποκειμένου εἰς ὑποκείμενον κατ' ἀντίφασιν γένεσις ἐστίν, ἡ μὲν ἀπλῶς ἀπλῇ, ἡ δὲ ^πτινὸς τίς· ἡ δ' ἐξ ὑποκειμένου εἰς μὴ ὑποκείμενον φθορά, ἡ μὲν ἀπλῶς ^οἀπλῇ, ἡ δὲ ^ρτινὸς τίς. Εἰ δὴ τὸ μὴ ὄν λέγε-⁵ ται πλεοναχῶς, καὶ μήτε τὸ κατὰ σύνθεσιν ἢ διαίρεσιν ἐνδέχεται κινεῖσθαι, μήτε τὸ κατὰ δύναμιν τὸ τῷ ἀπλῶς ^qὄντι ἀντικείμενον· τὸ γὰρ μὴ λευκὸν ἢ μὴ ἀγαθὸν ^ρὅμως ἐνδέχεται κινεῖσθαι ^ακατὰ συμβεβηκός· ^εεἴη γὰρ ^νἄν ἄνθρωπος τὸ μὴ λευκόν· τὸ δ' ἀπλῶς μὴ τόδε οὐδαμῶς ἀδύνατον ^ωγὰρ τὸ μὴ ὄν κινεῖσθαι· εἰ δὲ τοῦτο, καὶ τὴν γένεσιν κίνησιν εἶναι γίγνεται γὰρ τὸ μὴ ὄν. Εἰ γὰρ καὶ ὅτι μάλιστα κατὰ ⁶ συμβεβηκός γίγνεται, ἀλλ' ὅμως ἀληθὲς εἰπεῖν ὅτι ὑπάρχει τὸ μὴ ὄν κατὰ τοῦ γιγνομένου ἀπλῶς. Ὅμοίως δὲ καὶ τὸ ἡρεμεῖν. Ταῦτά ^ςτε δὴ συμβαίνει δυσχερῇ, καὶ εἰ πᾶν τὸ κινούμενον ἐν τόπῳ, τὸ δὲ μὴ ὄν οὐκ ἔστιν ἐν τόπῳ· εἴη γὰρ ἄν που. Οὐδὲ δὴ ^γἡ φθορὰ κίνησις· ἐναντίον γὰρ κινήσει κίνησις ^ηἡ ἡρεμία, φθορὰ δὲ γενέσει. Ἐπεὶ δὲ πᾶσα κίνησις ⁷ μεταβολὴ τις, μεταβολαὶ δὲ τρεῖς ^ααἱ εἰρημέναι, τούτων δ' ^βαἱ κατὰ γένεσιν καὶ φθορὰν οὐ κινήσεις, αὗται δ' εἰσὶν αἱ

^κ ἢ οὐκ—δὲ ὑποκείμενον om. A^b. ¹ οὐχ om. T. ^μ ἢ—ὑποκείμενον add. E. ^π τις τινός T. A^b. ^ο ἀπλῇ om. A^b. ^ρ τις τινός A^b. ^q ὄντι om. A^b. ^ρ ὅμως T. ^α κατὰ] μὴ κατὰ T. ^ε εἰ T. ^ν ἄν] ἢν T, om. A^b. ^ω γὰρ om. T. ^ς τε] δὴ A^b. ^γ ἡ om. E. ^η ἡ om. T. ^α αἱ om. A^b. ^β αἱ μὲν κατὰ A^b.

κατ' ἀντίφασιν, ἀνάγκη τὴν ἐξ ὑποκειμένου εἰς ὑποκείμενον κίνησιν εἶναι μόνην. Τὰ δ' ὑποκείμενα ^ε ἢ ἐναντία ἢ μεταξύν καὶ γὰρ ἢ στέρησις κείσθω ἐναντίον, καὶ δηλοῦται καταφάσει, οἷον τὸ γυμνὸν καὶ ^δ νωδὸν καὶ τὸ μέλαν.

- 12 Εἰ οὖν αἱ κατηγορίαι διήρηνται οὐσίᾳ, ποιότητι, τόπῳ, ^ε τῷ ποιεῖν ^ε ἢ πάσχειν, τῷ πρὸς τι, ^ε τῷ ποσῶ, ἀνάγκη τρεῖς εἶναι κινήσεις, ποιού, ποσοῦ, τόπου. Κατ' οὐσίαν δ' οὐ διὰ τὸ μηθὲν εἶναι οὐσίᾳ ἐναντίον, οὐδὲ ^ε τοῦ πρὸς τι· ἔστι γὰρ ^ε θατέρου μηθὲν μεταβάλλοντος ἀληθεύεσθαι θάτερον μηθὲν ² μεταβάλλον, ὥστε κατὰ συμβεβηκὸς ἡ κίνησις αὐτῶν. Οὐδὲ ποιούντος ^h καὶ πάσχοντος, ἢ κινούντος καὶ κινουμένου, ὅτι οὐκ ἔστι κινήσεως κίνησις οὐδὲ γενέσεως γένεσις, οὐδ' ὅλως ⁱ μεταβολῆς μεταβολή. Διχῶς γὰρ ἐνδέχεται κινήσεως ^k εἶναι κίνησιν, ἢ ὡς ὑποκειμένου, οἷον ὁ ἄνθρωπος ^l κινεῖται ὅτι ἐκ λευκοῦ εἰς μέλαν μεταβάλλει, ὥστε οὕτω καὶ ἡ κίνησις ἢ θερ- ³ μάζεται ἢ ψύχεται ἢ ^m τόπον ἀλλάττει ἢ αὔξεται. Τοῦτο δὲ ἀδύνατον· οὐ γὰρ τῶν ὑποκειμένων τι ἡ μεταβολή. Ἡ ⁿ τῷ ἑτερόν τι ὑποκείμενον ἐκ μεταβολῆς μεταβάλλειν εἰς ἄλλο εἶδος, οἷον ἄνθρωπον ἐκ νόσου εἰς ὑγίειαν. Ἄλλ' οὐδὲ ⁴ τοῦτο δυνατόν· πλὴν κατὰ συμβεβηκός. Ὅτι πᾶσα γὰρ κίνησις ἐξ ἄλλου εἰς ἄλλο ἐστὶ μεταβολή, καὶ γένεσις καὶ φθορά ὡσαύτως· πλὴν ^p αἱ μὲν ^q εἰς ἀντικείμενα ὡδὶ ἢ ὡδὶ ^r οὐ κινήσεις. Ἀμα οὖν μεταβάλλει ἐξ ὑγείας εἰς νόσον, καὶ ἐξ ⁵ αὐτῆς ταύτης τῆς μεταβολῆς εἰς ἄλλην. Δῆλον ^s δὴ ὅτι ἂν νοσήσῃ, μεταβεβληκὸς ἔσται εἰς ὅποιον οὖν (ἐνδέχεται γὰρ ἡρεμεῖν) καὶ ἔτι εἰς μὴ τὴν τυχοῦσαν αἰεὶ· κακείνη ἐκ τίνος εἰς ^t τι ἄλλο ^v ἔσται. Ὡσθ' ἡ ἀντικείμενη ἔσται ὑγίανσις, ἀλλὰ τῷ συμβεβηκέναι, οἷον ἐξ ἀναμνήσεως εἰς λήθην μεταβάλλει

^c ἢ prius om. A^b. ^d νωδὸν] λευκὸν A^b. ^e τῷ primum tertiumque et ἢ om. A^b. ^f τοῦ om. E.T. ^g θατέρου μεταβάλλοντος μηδὲν ἀληθεύεσθαι θάτερον μὴ δὲ μ. A^b. ^h καὶ πάσχοντος] ἢ πάσχοντος A^b. ⁱ μεταβολὴ μεταβολῆς E.T. ^k κίνησιν εἶναι A^b. ^l κείται T. ^m τόπον] τὸ πᾶν T. ⁿ τῷ] τὸ T. ^o ἅπασιν γὰρ ἡ κίνησις A^b. ^p αἱ] ἡ A^b. ^q ἐξ ἀντικείμενων T. ^r οὐ κινήσεις] ἡ κίνησις A^b. ^s δ' E.T. ^t ἄλλο τε T. ^v ἔσται om. E.T.

ὅτι ᾧ ὑπάρχει ἐκείνο μεταβάλλει, ὅτε μὲν εἰς ἐπιστήμην ὅτε δὲ εἰς ὑγίειαν. Ὑἑτι εἰς ἄπειρον βαδιεῖται, εἰ ἔσται μεταβολῆς μεταβολὴ καὶ γενέσεως γένεσις. Ἀνάγκη ὦ δὴ καὶ τὴν προτέραν, εἰ ἡ ὑστέρα· οἶον εἰ ἡ ἀπλὴ ἡ γένεσις ἐγίγνετό ποτε, καὶ τὸ γιγνόμενον ὧ ἀπλῶς ἐγίγνετο. Ὡστε οὐπω ἦν ἡ γένεσις τὸ γιγνόμενον ἀπλῶς, ἀλλὰ ἡ γένεσις ἡ γιγνόμενον. Εἰ δὴ καὶ τοῦτ', ἐγίγνετό ποτε, ὥστ' οὐκ ἦν πω τότε γιγνόμενον. Ἐπεὶ δὲ τῶν ἀπείρων οὐκ ἔστι τι πρῶτον, οὐκ ἔσται τὸ πρῶτον, ὥστ' οὐδὲ τὸ ἐχόμενον. Οὔτε γίνεσθαι οὐδὲ κινεῖσθαι οἶόν τε οὐτε μεταβάλλειν οὐθέν. Ὑἑτι τοῦ αὐτοῦ κίνησις ἡ ἐναντία καὶ ἡρέμησης, ἡ καὶ γένεσις καὶ φθορά. Ὡστε τὸ γιγνόμενον ὅταν γένηται γιγνόμενον, τότε φθείρεται· οὔτε γὰρ εὐθὺς ἡ γιγνόμενον οὐθ' ὕστερον· εἶναι γὰρ δεῖ τὸ φθειρόμενον. Ὑἑτι δεῖ ἕλην ὑπεῖναι τῷ γιγνόμενῳ καὶ μεταβάλλοντι. Τίς οὖν ἔσται, ὥσπερ τὸ ἀλλοιωτὸν σῶμα ἢ ψυχὴ, οὕτω τί τὸ γιγνόμενον ἡ κίνησις ἢ γένεσις; Καὶ ἔτι τί εἰς ὃ κινεῖνται; Δεῖ γὰρ εἶναι τὴν τοῦδε ἐκ τοῦδε εἰς τόδε κίνησιν μὴ κίνησιν. Πῶς οὖν; Οὐ γὰρ ἔσται μάθησις ὁ τῆς μαθήσεως, ὥστ' οὐδὲ γένεσις γενέσεως. Ἐπεὶ δ' οὐτ' οὐσίας οὔτε τοῦ πρὸς τι οὔτε τοῦ ποιεῖν καὶ πάσχειν, λείπεται κατὰ τὸ ποιὸν καὶ ποσὸν καὶ τόπον κίνησιν εἶναι· τούτων γὰρ ἐκάστῳ ἐναντιώσις ἔστιν. Λέγω δὲ τὸ ποιὸν οὐ τὸ ἐν τῇ οὐσίᾳ (ἡ καὶ γὰρ καὶ ἡ διαφορὰ ποιόν) ἀλλὰ τὸ παθητικόν, καθὼ λέγεται πάσχειν ἢ ἀπαθεῖς εἶναι. Τὸ δὲ ἀκίνητον τό τε ὅλως ἀδύνατον κινηθῆναι καὶ τὸ μόνις ἐν χρόνῳ πολλῷ ἢ βραδέως ἀρχόμενον, καὶ τὸ πεφυκὸς μὲν κινεῖσθαι, μὴ δυνάμενον δὲ ὅτε

ὦ δὲ Τ. ἡ γένεσις ἐγίγνετο] γένετο Αῇ. ὧ ἀπλῶς om. Ε.Τ. ἡ γένεσις τὸ om. Ε. ἡ γιγνόμενον τι Αῇ. ἡ εἰ δὴ] ἦδη Αῇ. ἡ τότε] ποτε Αῇ. ἡ τι om. Ε.Τ. ἡ οὐκ ἔσται τὸ πρῶτον om. Αῇ. ἡ οὐν αὐται οὔτε Ε. ἡ καὶ ἡ γένεσις Αῇ. ἡ γιγνόμενον Αῇ. ἡ μεταβάλλειν τι. τίς Ε.Τ. ἡ τί] τί καὶ Αῇ. ἡ κίνησις] ἡ κίνησις Αῇ. ἡ ἔτι] τοι Τ, om. Ε. ἡ εἶναι τι τὴν Ε.Τ. ἡ τῆς μαθήσεως] ἡ τῆς μαθήσεως γένεσις Αῇ. ἡ οὐδὲ γένεσις] τῆς post lacunam Αῇ. ἡ οὐσίαν Τ. ἡ καὶ τὸ ποσὸν Αῇ. ἡ καὶ γὰρ καὶ ἡ διαφορὰ] καὶ τῇ διαφορὰ Τ.Αῇ. ἡ ἀκίνητον] ἀδύνατον Τ. ἡ μόνις Αῇ. ἡ πολλῷ] ποτε Τ. ἡ ἢ om. Ε.Τ.

πέφυκε καὶ γ οὐ ^κ καὶ ὧς. *Ο καλῶ ἡρεμεῖν τῶν ἀκινήτων μόνον· ἐναντίον γὰρ ἡρεμία κινήσει, ὥστε στέρησις αὖ εἴη τοῦ δεκτικοῦ.

- 11 Ὑμα κατὰ τόπον ὅσα ἐν ἐνὶ τόπῳ ^απρώτῳ, καὶ χωρὶς ὅσα ἐν ἄλλῳ. ὙΑπτεσθαι ^β δὲ ὧν τὰ ἄκρα ἅμα. Μεταξὺ δ' εἰς ὃ πέφυκε πρότερον ἀφικνεῖσθαι τὸ μεταβάλλον ἢ εἰς ὃ ἔσχατον μεταβάλλει κατὰ φύσιν ^ο τὸ συνεχῶς μεταβάλλον. ὙΕναντίον κατὰ τόπον τὸ κατ' εὐθείαν ἀπέχον πλείστον. ὙΕξῆς δὲ ^δ οὐ μετὰ τὴν ἀρχὴν ὄντος, θέσει ἢ εἶδει ἢ ἄλλως πρὸς ἀφορισθέντος, μηθὲν μεταξὺ ἐστὶ τῶν ἐν ταυτῷ γένει καὶ ^ε οὐ ἐφεξῆς ἐστίν, οἷον γραμμαὶ γραμμῆς ἢ μονάδες μονάδος ἢ οἰκίας οἰκία. ὙἌλλο δ' οὐθὲν κωλύει μεταξὺ εἶναι· τὸ γὰρ ἐξῆς ^ς τινὸς ἐφεξῆς καὶ ὕστερόν τι· οὐ γὰρ τὸ ¹³ ἐν ἐξῆς τῶν δύο, οὐδ' ἡ νομηνία τῆς δευτέρας. ὙΕχόμενον δὲ ὃ αὖ ἐξῆς ὅν ^ς ἀπτηται. ὙΕπεὶ δὲ πᾶσα μεταβολὴ ἐν τοῖς ἀντικειμένοις, ταῦτα ^η δὲ τὰ τ' ἐναντία καὶ ἀντίφασις, ἀντιφάσεως δ' οὐθὲν ἀνὰ μέσον, δηλον ^ι ὥς ἐν τοῖς ἐναντίοις τὸ μεταξύ. Τὸ δὲ συνεχὲς ὅπερ ἐχόμενόν τι ^κ ἢ ἀπτόμενον.
- 14 ὙΛέγω δὲ συνεχὲς ὅταν ταυτὸ γένηται καὶ ἐν τὸ ἐκατέρου πέρασ οἷς ἀπτονται καὶ συνέχονται, ὥστε δηλον ὅτι τὸ συνεχὲς ἐν τούτοις ἐξ ὧν ^μ ἐν τι πέφυκε γίγνεσθαι κατὰ ^ν τὴν σύναψιν. Καὶ ὅτι πρῶτον τὸ ἐφεξῆς, δηλον· τὸ γὰρ ἐξῆς οὐχ ἀπτεται, τοῦτο δ' ^ο ἐφεξῆς καὶ ^ρ εἰ συνεχὲς, ἀπτεται, εἰ ¹⁵ δ' ἀπτεται, οὐπω συνεχὲς. ὙΕν οἷς δὲ μὴ ἐστὶν ἀφή, οὐκ ἔστι σύμφυσις ἐν τούτοις. ὙὩστ' οὐκ ἔστι στιγμή μονάδι ταυτόν· ταῖς μὲν γὰρ ὑπάρχει τὸ ἀπτεσθαι, ταῖς δ' οὐ, ^ρ ἀλλὰ τὸ ἐφεξῆς καὶ ^ς τῶν μὲν μεταξύ τι, τῶν δ' οὐ.

γ οὐ] οὐ πέφυκε Αβ. * καὶ ὧς. δ καλῶ] ὡς οὐκ ἄλλο Τ. ^α πρώτον Αβ. ^β δὲ om. Αβ. ^ο τὸ om. Ε.Τ. ^δ οὐ Τ. ^ε οὐ] δ Αβ. ^ς τινὸς] τινὶ Αβ. ^ς ἀνάπτηται Αβ. ^η δὲ τὰναντία Τ, δὲ ἐναντία Αβ. ^ι ὥς] δ' ὡς Τ. ^κ ἢ ἀπτόμενον om. Ε.Τ. ^ι λέγω] λέγεται Αβ. ^μ ἐν τι] ἔτι Τ. ^ν τὴν om. Τ. ^ο ἐφεξῆς] ἐξῆς Τ. ^ρ εἰς Τ.Αβ. ^ρ ἀλλὰ πρὸς τὸ Ε.Τ. ^ς τῶν] τῷ γε Τ.

Α.

Περὶ τῆς οὐσίας ἡ θεωρία· τῶν γὰρ οὐσιῶν αἱ ἀρχαὶ καὶ τὰ αἷτια ζητοῦνται. Καὶ γὰρ εἰ ὥς ὅλον τι τὸ πᾶν, ἡ οὐσία πρῶτον μέρος· ^ακαὶ εἰ ^ττῷ ἐφεξῆς, ^νκᾶν οὕτω πρῶτον ἡ οὐσία, εἴτα τὸ ποιόν, ^ωεἴτα τὸ ποσόν. Ὑπομαρτυροῦσι δὲ οὐδ' ὄντα ^αὥς εἰπεῖν ἀπλῶς ὕπαλλα, ^αἀλλὰ ποιότητες ^ακαὶ κινήσεις, ^βἥ καὶ ^ετὸ οὐ λευκὸν καὶ τὸ οὐκ εὐθύ· λέγομεν ^δγούν· ^εεἶναι καὶ ταῦτα, οἷον ἔστιν οὐ λευκόν. Ὑπομαρτυροῦσι δὲ καὶ οἱ ἀρχαῖοι ἔργῳ· τῆς γὰρ οὐσίας ἐξήτουν ἀρχὰς καὶ στοιχεῖα καὶ αἷτια. Οἱ μὲν οὖν νῦν τὰ καθόλου οὐσίας μᾶλλον τιθέασιν· τὰ γὰρ γένη καθόλου, ^αἃ φασιν ἀρχὰς καὶ οὐσίας εἶναι μᾶλλον διὰ τὸ λογικῶς ζητεῖν· οἱ δὲ πάλαι τὰ καθ' ^εἑκαστον, οἷον πῦρ καὶ γῆν, ἀλλ' οὐ τὸ κοινὸν σῶμα. Οὐσίαι δὲ τρεῖς, μία μὲν αἰσθητή, ἥς ἡ ³μὲν αἰδῖος ἡ δὲ φθαρτή, ἣν πάντες ὁμολογοῦσιν, οἷον τὰ φυτὰ καὶ τὰ ζῷα· ἡ δ' αἰδῖος ἥς ἀνάγκη τὰ στοιχεῖα λαβεῖν, εἴτε ἐν εἴτε πολλά. Ὑπομαρτυροῦσι δὲ ἀκίνητος, ^βκαὶ ταύτην ^ιτινὲς ⁴εἶναι φασι χωριστήν, οἱ μὲν εἰς δύο διαιροῦντες, οἱ δὲ εἰς μίαν φύσιν τιθέντες τὰ εἶδη καὶ τὰ μαθηματικά, ^κοἱ δὲ τὰ μαθηματικά μόνον τούτων. Ὑπομαρτυροῦσι μὲν δὴ φυσικῆς (μετὰ κινήσεως γάρ), αὕτη δ' ἐτέρας, εἰ μηδεμία αὐτοῖς ἀρχὴ κοινή.

Ἡ δ' αἰσθητὴ οὐσία μεταβλητή. Εἰ ¹δ' ἡ μεταβολὴ ἐκ ⁵τῶν ἀντικειμένων ἢ τῶν μεταξὺ, ἀντικειμένων δὲ ^μμὴ πάντων (οὐ λευκὸν γὰρ ἡ φωνή) ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐναντίου, ἀνάγκη ὑπεῖναι τι τὸ μεταβάλλον εἰς τὴν ἐναντίωσιν· οὐ γὰρ τὰ ἐναντία μεταβάλλει. Ὑπομαρτυροῦσι δὲ τὸ μὲν ὑπομένει, τὸ δ' ἐναντίον οὐχ ὑπο- ²μένει· ἔστιν ἄρα τι τρίτον παρὰ τὰ ἐναντία, ἡ ὕλη. Εἰ δὲ αἱ μεταβολαὶ τέτταρες, ἢ κατὰ ^ντὸ τί ἢ κατὰ τὸ ^οποιὸν ἢ

^α εἰ καὶ Fb. ^τ τὸ Ab.Fb. ^ν καὶ E.T. ^ω εἴτα τὸ ποσόν] ἡ ποσόν E.T. ^α ἀπλῶς ὥς εἰπεῖν Fb, ὥς ἀπλῶς εἰπεῖν Ab. ^υ ταῦτα E.T.Fb. ^α ἀλλὰ] οἷον Fb. ^α καὶ om. Fb. ^β ἢ Fb. ^ε τὸ οὐ] οὐ τὸ T. ^δ γούν] εὐν T. ^ε καὶ ταῦτα εἶναι Ab. ^ε οὐδὲ T. ^ε ἑκαστα Ab. ^β καὶ add. Ab. ^ι φασί τινες εἶναι E.T. ^κ οἱ δὲ τὰ μαθηματικά om. E. ¹ δ' ἢ] δὴ E, δὲ T. ^μ μὴ] οὐ T. ^ν τὸ om. E. ^ο οἷον T.

ποσόν ἢ ποῦ, καὶ γένεσις μὲν ἢ ἀπλῇ καὶ φθορὰ ῥ ἢ κατὰ
τόδε, αὐξήσις δὲ καὶ φθίσις ἢ κατὰ τὸ ποσόν, ἀλλοιώσις δὲ
ἢ κατὰ τὸ πάθος, ⁹ φθορὰ δὲ ἢ κατὰ τόπον, εἰς ἐναντιώσεις
² αὖν εἰεν ^τ τὰς καθ' ἑκάστον αἰ μεταβολαί. Ἀνάγκη δὴ μετα-
βάλλειν τὴν ὕλην δυναμένην ἄμφω· ἐπεὶ δὲ διττὸν ⁸ τὸ ὄν,
μεταβάλλει πᾶν ἐκ τοῦ δυνάμει ὄντος εἰς τὸ ἐνεργεῖα ὄν, οἶον
ἐκ λευκοῦ δυνάμει εἰς τὸ ἐνεργεῖα λευκόν. Ὅμοιως δὲ καὶ
ἐκ' αὐξήσεως καὶ φθίσεως. Ὡστε οὐ μόνον κατὰ συμβεβηκὸς
ἐνδέχεται γίγνεσθαι ἐκ μὴ ὄντος, ἀλλὰ καὶ ἐξ ὄντος γίγνεται
³ πάντα, δυνάμει ^ι μέντοι ὄντος, ἐκ μὴ ὄντος δὲ ἐνεργεῖα. Καὶ
τούτ' ἐστὶ τὸ Ἀναξαγόρου ἔν (βέλτιον γὰρ ^ν ἢ ὁμοῦ πάντα)
καὶ Ἐμπεδοκλέους τὸ μίγμα καὶ Ἀναξιμάνδρου. Καὶ ὡς
Δημόκριτός φησιν, ἦν ^ω ὁμοῦ πάντα δυνάμει, ἐνεργεῖα δ' οὐ.
⁴ Ὡστε τῆς ὕλης αὖν εἰεν ἡμμένοι. Πάντα δ' ὕλην ἔχει ὅσα
μεταβάλλει, ἀλλ' ἐτέραν· καὶ τῶν αἰδίων ὅσα μὴ ^χ γεννητὰ
κινητὰ δὲ φορᾷ, ἀλλ' οὐ ^γ γεννητῇ, ἀλλὰ πόθεν ποῖ. Ἀπο-
ρήσειε ⁸ δ' αὖν τις ἐκ ποίου μὴ ὄντος ἢ γένεσις· τριχῶς γὰρ
τὸ μὴ ὄν. Εἰ δὴ ^α τί ἐστι δυνάμει, ἀλλ' ὅμως οὐ τοῦ τυχόν-
⁵ τος, ἀλλ' ἔτερον ἐξ ἐτέρου. Οὐδ' ἰκανὸν ὅτι ὁμοῦ πάντα
χρήματα· διαφέρει γὰρ τῇ ὕλῃ, ἐπεὶ διὰ τί ἄπειρα ἐγένετο
ἀλλ' οὐχ ἔν; Ὁ γὰρ νοῦς εἰς, ὥστ' εἰ ^β καὶ ἡ ὕλη μία, ἐκείνο
ἐγένετο ἐνεργεῖα οὐ ^ε ἢ ὕλη ἦν δυνάμει. Τρία δὲ τὰ αἷτια
καὶ ^δ τρεῖς αἰ ἀρχαί, δύο μὲν ἢ ἐναντιώσεις, ἥς τὸ μὲν λόγος
καὶ εἶδος τὸ δὲ στέρησις, τὸ δὲ τρίτον ἢ ὕλη.

³ Μετὰ ταῦτα ὅτι οὐ γίγνεται οὔτε ^ε ἢ ὕλη οὔτε τὸ εἶδος,
λέγω δὲ τὰ ἔσχατα. Πᾶν γὰρ μεταβάλλει τι καὶ ὑπὸ τινος
καὶ εἰς ^ι τι. Ὑφ' οὐ μὲν, τοῦ πρώτου κινούντος· ⁸ δ' δέ, ἢ
ὕλη· εἰς δ' δέ, τὸ εἶδος. Εἰς ἄπειρον οὖν εἰσιν, εἰ μὴ μόνον
ὁ χαλκὸς γίγνεται στρογγύλος ἀλλὰ καὶ τὸ στρογγύλον
² ἢ ὁ χαλκός· ἀνάγκη δὴ στῆναι. Μετὰ ταῦτα ὅτι ἐκάστη

ῥ ἢ post φθορὰ om. E.T. ⁹ φθορὰ T. ^τ ταῖς T. ⁸ τὸ om. F^b.
^ι μέντοι ἢ ὄντος T. ^ν ἢ] ἦν Ab. ^ω ὁμοῦ γρ. E: E.T.A^b. ἡμίν. ^χ γεν-
νητὰ τὰ κινητὰ T. ^γ γεννητὸν T. ⁸ δ' om. F^b. ^α τί ἐστι] ἐστι τὸ F^b.
^β καὶ om. A^b. ^ε ἢ] καὶ ἢ T. ^δ τρεῖς om. F^b. ^ε ἢ et τὸ om. F^b.
^ι post τι Ab. καὶ ἐξ οὗ. ⁸ δ] οὐ T.

ἐκ συνωνύμου γίγνεται ^h ἢ ⁱ οὐσία· τὰ γὰρ φύσει οὐσίαι καὶ τάλλα. ^h Ἡ γὰρ τέχνη ἢ φύσει γίγνεται ἢ τύχῃ ἢ τῷ αὐτομάτῳ. Ἡ μὲν οὖν τέχνη ἀρχὴ ἐν ἄλλῳ, ἡ δὲ φύσις ἀρχὴ ἐν ^k αὐτῷ· ἄνθρωπος γὰρ ἄνθρωπον γεννᾷ. Αἱ δὲ λοιπαὶ αἰτίαι στερεώσεις τούτων. Οὐσίαι δὲ τρεῖς, ἡ μὲν ὕλη τόδε ³ τι οὐσα τῷ φαίνεσθαι (ὅσα γὰρ ^l ἐστὶν ἀφῆ καὶ μὴ συμφύσει, ὕλη καὶ ὑποκείμενον), ἡ δὲ φύσις ^m τόδε τι, εἰς ἣν, καὶ ἕξις ⁿ τις· ἐστὶ τρίτη ἢ ἐκ τούτων ^o ἢ καθ' ἕκαστα, οἷον Σωκράτης ἢ Καλλίας. Ἐπὶ μὲν οὖν τινῶν τὸ τόδε ^p τι οὐκ ἔστι παρὰ τὴν συνθέτην οὐσίαν, οἷον οἰκίας τὸ εἶδος, εἰ μὴ ^q ἡ τέχνη. Οὐδ' ἔστι γένεσις καὶ φθορὰ τούτων, ἀλλ' ἄλ- ⁴ λον τρόπον εἰς ^r καὶ οὐκ εἰσὶν οἰκία ^s τε ἢ ἄνευ ὕλης καὶ ὑγίεια καὶ πᾶν τὸ κατὰ τέχνην. Ἄλλ' εἴπερ, ἐπὶ τῶν φύσει. Διὸ ^t δὴ οὐ κακῶς ^v ὁ Πλάτων εἶφη ὅτι εἶδη ἐστὶν ὅποσα φύσει, εἴπερ ἐστὶν εἶδη ^w ἄλλα τούτων, οἷον πῦρ, σάρξ, κεφαλὴ. Ὑπαντα ^x γὰρ ὕλη ἐστί, καὶ τῆς μάλιστ' οὐσίας ἡ τελευταία. ⁵ Τὰ μὲν οὖν κινούμενα αἰτία ὡς προγεγενημένα ὄντα, τὰ δ' ὡς ὁ λόγος ἅμα. Ὅτε γὰρ ὑγιαίνει ὁ ἄνθρωπος, τότε καὶ ^y ἡ ὑγίεια ἐστίν, καὶ τὸ σχῆμα τῆς χαλκῆς σφαίρας ἅμα καὶ ἡ χαλκῇ σφαῖρα. Εἰ δὲ καὶ ὕστερόν τι ὑπομένει, σκεπτέον· ⁶ ἐπ' ἐνίῳν γὰρ οὐθέν κωλύει, οἷον εἰ ^z ἡ ψυχὴ τοιοῦτον, μὴ πᾶσα ἀλλ' ὁ νοῦς· πᾶσαν γὰρ ἀδύνατον ἴσως. Φανερόν δὴ ὅτι οὐθέν δεῖ διὰ γε ταῦτ' εἶναι τὰς ιδέας· ἄνθρωπος γὰρ ἄνθρωπον γεννᾷ, ὃ ^a καθ' ἕκαστον τὸν τινά. Ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν τεχνῶν· ἡ γὰρ ἰατρικὴ τέχνη ^b ὁ λόγος τῆς ὑγείας ἐστίν.

^c Τὰ δ' αἰτία καὶ αἱ ἀρχαὶ ^d ἄλλα ἄλλων ἔστιν ὥς, ἔστι ⁴ δ' ὥς, ἂν καθόλου ^e λέγῃ τις καὶ κατ' ἀναλογίαν, ταῦτα ^f πάν-

^h ἢ add. Ab. ⁱ οὐσία] οὐσίας T. ^k ἐαυτῷ Ab. ^l ἐστὶν om. T. ^m τόδε] καὶ τόδε Ab. ⁿ τις· ἐστὶ] ἡ T. ^o ἢ καθ' ἡ καὶ καθ' Ab. ^p τι om. E. ^q ἡ τέχνη. οὐδ' τὸ εἶδος οὐκ T. ^r καὶ οὐκ εἰσὶν om. T. ^s τε om. E.T. ^t δὴ om. Ab. ^v ὁ om. E.T. ^w ἄλλα E.T. ^x γὰρ καὶ ὕλη T. ^y ἡ om. E.T. ^z ἡ om. Ab. ^a καθέκαστος Ab. ^b ὁ et ἐστὶν om. Ab. ^c τὰ δ' ἔστι δὲ τὰ Ab. ^d ἄλλαι ἄλλων, ἔστι δ' ὥς ἂν Ab. ^e λέγοι Ab. ^f πάντα Ab.

των. Ἀπορήσειε γὰρ § ἂν τις πότερον ἕτεροι ἢ αἱ αὐταὶ ἀρχαὶ καὶ στοιχεῖα τῶν οὐσιῶν καὶ τῶν πρὸς τι, καὶ καθ' ἐκάστην ^h δὴ τῶν κατηγοριῶν ὁμοίως. Ἀλλ' ἄτοπον εἰ ταυτὰ πάντων ἐκ τῶν αὐτῶν γὰρ ἔσται ⁱ τὰ πρὸς τι καὶ ^k ἡ οὐσία.

2 Τί οὖν τοῦτ' ἔσται; Παρὰ γὰρ τὴν οὐσίαν καὶ τὰλλα τὰ κατηγορούμενα οὐθέν ἐστι κοινόν· πρότερον δὲ τὸ στοιχεῖον ἢ ὧν ^l ἐστὶ τὸ στοιχεῖον. Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἡ οὐσία στοιχεῖον τῶν πρὸς τι, οὐδὲ τούτων οὐθέν τῆς οὐσίας. Ἔτι πῶς ἐνδέ-

3 χεται πάντων εἶναι ταυτὰ στοιχεῖα; Οὐθέν γὰρ οἷόν τ' εἶναι τῶν στοιχείων τῷ ἐκ ^m τῶν στοιχείων συγκειμένῳ τὸ αὐτό, οἷον ⁿ τῷ ΒΑ τὸ Β ἢ Α. Οὐδὲ δὴ τῶν νοητῶν ^o στοιχείον ῥέστιν, οἷον τὸ ^q ἐν ἢ τὸ ὄν· ὑπάρχει γὰρ ταῦθ' ἐκάστω καὶ τῶν συνθέτων. Οὐθέν ἄρ' ἔσται αὐτῶν οὗτ' οὐσία οὔτε πρὸς τι· ἀλλ' ἀναγκαῖον. Οὐκ ἔστιν ἄρα πάντων ταυτὰ στοι-

4 χεῖα. Ἡ ὥσπερ λέγομεν, ἔστι μὲν ὥς, ἔστι δ' ὡς οὗ, οἷον ἴσως τῶν αἰσθητῶν σωμάτων ὡς μὲν εἶδος τὸ θερμὸν καὶ ἄλλον τρόπον τὸ ψυχρὸν ἢ στέρησις, ἣ ὕλη δὲ τὸ δυνάμει ταῦτα πρῶτον καθ' ^r αὐτό, ^s οὐσαὶ δὲ ταυτὰ τε καὶ τὰ ἐκ τούτων ὧν ἀρχαὶ ταῦτα, ἢ εἴ τι ἐκ ^v θερμοῦ καὶ ψυχροῦ γίγνεται ἐν, οἷον σὰρξ ἢ ὅσπου· ἕτερον γὰρ ἀνάγκη ἐκείνων εἶναι τὸ γε-

5 νόμενον. Τούτων μὲν οὖν ^w ταυτὰ στοιχεῖα καὶ ἀρχαί, ἄλλων δ' ἄλλα. Πάντων δὲ οὕτω μὲν εἰπεῖν οὐκ ἔστιν, ^x τῷ ἀνάλογον δέ, ὥσπερ εἴ τις ^y εἴποι ὅτι ἀρχαὶ εἰσι ^z τρεῖς, τὸ εἶδος καὶ ἡ στέρησις καὶ ἡ ὕλη. Ἀλλ' ἕκαστον τούτων ἕτερον περὶ ἕκαστον γένος ἐστίν, οἷον ἐν ^a χρώματι λευκόν, μέλαν, ἐπιφάνεια, φῶς, σκότος, ἀήρ· ἐκ δὲ τούτων ἡμέρα ^b καὶ νύξ. Ἐπεὶ δὲ οὐ μόνον τὰ ἐνυπάρχοντα αἷτια, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐκτὸς οἷον τὸ κινεῖν, δηλὸν ὅτι ἕτερον ἀρχὴ καὶ στοιχεῖον. Αἷτια δ' ἄμφω· καὶ εἰς ταῦτα διαιρεῖται ἡ ἀρχή, τὸ

§ ἂν om. T. ^h δὴ κατηγορίαν Ab. ⁱ τὰ] τὸ Ab. ^k αἱ οὐσαὶ E.T.
^l ἐστὶ τὸ om. Ab. ^m τῶν om. Ab.Fb. ⁿ τὸ βα τῷ T. ^o στοιχείων E.Fb.
^p ἔστιν om. E.T. ^q ἐν καὶ τὸ ὄν Fb, ὄν ἢ τὸ ἐν Ab. ^r ὕλη] ἡ ὕλη E.T.
^s ἐαυτὸ Ab, αὐτόν T. ^t οὐσία T. ^v ψυχροῦ καὶ θερμοῦ Ab.
^w ταῦτα E.T. ^x τὸ Ab. ^y εἴποιεν Ab. ^z τρεῖς om. T. ^a χρώμασι Ab.
^b καὶ om. E.T.

δ' ὡς κινοῦν ἢ ^ο ἰστὰν ἀρχή τις ^α καὶ οὐσία. "Ὡστε στοιχεῖα γ μὲν κατ' ἀναλογίαν τρία, αἰτίαι δὲ καὶ ἀρχαὶ ^ο τέτταρες· ἄλλο δ' ἐν ἄλλῳ, καὶ τὸ πρῶτον αἷτιον ὡς κινοῦν ἄλλο ἄλλῳ. *Υγίεια, νόσος, σῶμα· τὸ κινοῦν ἰατρική. Εἶδος, ἀταξία τοι- αδί, πλίνθοι· τὸ κινοῦν οἰκοδομική. ^ι Καὶ εἰς ταῦτα διαιρεῖ- ⁸ ται ἡ ἀρχή. 'Επεὶ δὲ τὸ κινοῦν ἐν μὲν τοῖς φυσικοῖς ⁸ ἀν- θρώποις ἄνθρωπος, ἐν δὲ τοῖς ἀπὸ διανοίας τὸ εἶδος ^h ἢ τὸ ἐναντίον, τρόπον τινὰ τρία αἷτια ἂν εἴη, ὡδὶ δὲ τέτταρα. *Υγίεια γάρ πως ἡ ἰατρική, καὶ οἰκίας εἶδος ἡ οἰκοδομική, καὶ ἄνθρωπος ἄνθρωπον γεννᾷ· ἔτι παρὰ ταῦτα ὡς τὸ πρῶτον πάντων κινοῦν ^ι πάντα.

'Επεὶ δ' ἐστὶ τὰ μὲν χωριστὰ τὰ δ' οὐ χωριστά, ^κ οὐσίαι ⁵ ¹ ἐκεῖνα. ^μ Καὶ διὰ τοῦτο πάντων αἷτια ταῦτα, ὅτι τῶν οὐ- σιῶν ἄνευ οὐκ ἔστι τὰ πάθη καὶ αἱ κινήσεις. "Επειτα ἔσται ταῦτα ψυχὴ ἴσως καὶ σῶμα, ἢ νοῦς καὶ ὄρεξις καὶ σῶμα. "Ετι δ' ἄλλον τρόπον τῷ ἀνάλογον ^ν ἀρχαὶ αἱ αὐταί, οἶον ἐνέργεια καὶ δυνάμις· ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἄλλα τε ἄλλοις καὶ ἄλλως. 'Εν ἐνίοις μὲν γὰρ τὸ αὐτὸ ὅτε μὲν ἐνεργεία ἐστὶν ² ὅτε δὲ δυνάμει, οἶον οἶνος ἢ σὰρξ ἢ ἄνθρωπος. Πίπτει δὲ καὶ ταῦτα εἰς τὰ εἰρημένα αἷτια. ^ο 'Ενεργεία μὲν γὰρ τὸ εἶδος, ^ρ ἐὰν ^q ἢ χωριστόν, ^ρ καὶ τὸ ἐξ ἀμφοῖν, στέρησις δὲ οἶον σκότος ἢ κάμνον, δυνάμει δὲ ἡ ὕλη· τοῦτο γάρ ἐστὶ τὸ δυνάμενον γίγνεσθαι ἀμφο. "Ἀλλως δ' ἐνεργεία καὶ δυνάμει ³ διαφέρει, ⁸ ὧν μὴ ἐστὶν ἡ αὐτὴ ὕλη, ὧν οὐκ ἔστι τὸ αὐτὸ εἶδος ἀλλ' ἕτερον, ὥσπερ ἀνθρώπου αἷτιον τά τε στοιχεῖα, πῦρ καὶ γῆ ὡς ὕλη, ^ι καὶ τὸ ^ν ἴδιον εἶδος καὶ εἰ ^ω τι ἄλλο ἔξω, οἶον ὁ πατήρ, καὶ παρὰ ^κ ταῦτα ὁ ἥλιος καὶ ὁ λοξὸς κύκλος, οὔτε ὕλη ὄντα οὔτ' εἶδος οὔτε στέρησις οὔτε ὁμοειδές,

^ο ἰστών Ab. Fb. ^α καὶ οὐσία] οὔσα E. T. ^ο τέσσαρες T. ^ι καὶ —ἀρχή om. Ab. ⁸ ἀνθρώποις om. Ab. γρ. ἄνθρωπος ἄνθρωπος, ἔτι ἄν- θρωπος ἄνθρωπον margo E. ^h ἢ om. T. ^ι πάντα] τὰ πάντα T. ^κ οὐσία γρ. E. ¹ ἐκεῖνα E, δοκεῖ εἶναι T. ^μ καὶ om. Ab. ^ν αἱ ἀρχαὶ αὐταί Fb. ^ο ἐνέργεια Fb. ^ρ ἂν Fb. ^q ἢ τὸ χωριστόν Ab. ^ρ καὶ] ἢ γρ. E. ⁸ ὧν μὴ] εἰ μὴ T. ^ι καὶ ante τὸ om. T. ^ν αἶδιον E. ^ω τι] ἔτι Ab. ^κ ταυτὸ T.

- ἀλλὰ κινούνται. Ἔτι ὃδὲ ὁρᾶν δεῖ ὅτι τὰ μὲν καθόλου ἔστιν
 4 εἰπεῖν, τὰ δ' οὐ. Πάντων δὴ πρῶται ἀρχαὶ τὸ ἐνεργεῖα
 πρῶτον, ²τὸ εἶδει, καὶ ἄλλο ὃ δυνάμει. Ἐκεῖνα μὲν οὖν ^ατὰ
 καθόλου οὐκ ἔστιν. Ἀρχὴ γὰρ τὸ καθ' ἕκαστον ^ατῶν καθ'
 ἕκαστον· ἄνθρωπος μὲν γὰρ ἀνθρώπου καθόλου· ἀλλ' οὐκ
 ἔστιν οὐθείς, ἀλλὰ Πηλεὺς Ἀχιλλέως, σοῦ δὲ ὁ πατήρ, καὶ
 τοδὶ τὸ Β τοῦδὶ τοῦ ΒΑ, ὅλως δὲ ^βτὸ Β τοῦ ἀπλῶς ΒΑ.
 5 Ἐπειτα εἶδη τὰ τῶν οὐσιῶν· ἄλλα δὲ ἄλλων αἷτια καὶ στοι-
 χεῖα, ὥσπερ ἐλέχθη, τῶν μὴ ἐν ταυτῷ γένει, χρωμάτων,
^γψόφων, οὐσιῶν, ποσότητος. Πλὴν τῷ ἀνάλογον καὶ τῶν
 ἐν ταυτῷ εἶδει ἕτερα, οὐκ εἶδει, ἀλλ' ὅτι ^δτῶν καθ' ἕκαστον
 ἄλλο, ἥ τε σὴ ὕλη καὶ τὸ κινήσαν ^εκαὶ τὸ εἶδος καὶ ἡ ἐμή,
 6 τῷ καθόλου δὲ λόγῳ ταυτά. Ἐπὶ τὸ δὲ ζητεῖν τίνες ἀρχαὶ
^εἡ στοιχεῖα τῶν οὐσιῶν καὶ πρὸς τι καὶ ποιῶν, πρότερον αἰ
 αὐταὶ ἢ ἕτεραι, δῆλον ὅτι πολλαχῶς τε λεγομένων ἔστιν
 ἐκάστου, διαιρεθέντων δὲ οὐ ταυτά ἀλλ' ἕτερα, πλὴν ὡδὶ
 καὶ πάντων. Ὡδὶ ^ημὲν ταυτά ^ιἡ τῷ ἀνάλογον, ὅτι ὕλη,
 εἶδος, στέρησις, τὸ κινεῖν, καὶ ὡδὶ τὰ τῶν οὐσιῶν αἷτια ὡς
 αἷτια πάντων, ὅτι ἀναιρεῖται ἀναιρουμένων. Ἔτι τὸ πρῶ-
 7 τον ἐντελεχεῖα. Ὡδὶ δὲ ἕτερα πρῶτα ὅσα τὰ ἐναντία, ^α
^κμήτε ὡς γένῃ λέγεται μήτε πολλαχῶς λέγεται· καὶ ἔτι αἰ
 ὕλαι. Τίνες μὲν οὖν ^ιαἰ ἀρχαὶ τῶν αἰσθητῶν καὶ πόσαι,
 καὶ ^ιπῶς αἰ αὐταὶ καὶ πῶς ἕτεραι, εἴρηται.
 6 Ἐπεὶ δ' ἦσαν ^μτρεῖς οὐσίαι, δύο μὲν αἰ φυσικαί, μία
 δ' ἡ ἀκίνητος, περὶ ταύτης λεκτέον, ὅτι ἀνάγκη εἶναι ^ντινα
 αἰδίδιον οὐσίαν ἀκίνητον. Αἶ τε γὰρ οὐσίαι πρῶται τῶν ὄν-
 τῶν, καὶ εἰ πᾶσαι φθαρταί, πάντα φθαρτά. Ἀλλ' ἀδύνατον
 κίνησιν ^οἡ γενέσθαι ἢ φθαρῆναι· αἰεὶ γὰρ ἦν. Οὐδὲ χρόνον·
 οὐ γὰρ οἶόν τε ^οτὸ πρότερον καὶ ὕστερον εἶναι μὴ ὄντος

γ δὲ om. Ab. ² τὸ εἶδει] τοδὶ E.T. ^α α et mox τῶν καθ' ἕκαστον
 om. Ab. ^β τὸ post δὲ om. E. ^γ οὐσιῶν ψόφων T. ^δ τῶν] τῷ E,
 τὸ T. ^ε καὶ τὸ εἶδος post ὕλη E.T. ^ε τὸ δὲ] τὸ δὴ E.T.Fb. ^ε ἡ στοι-
 χεῖα om. Fb. ^η μὲν] δὲ Ab. ^ι ἡ om. Fb. ^κ ὡς μήτε T. ^ι αἰ post
 οὖν et mox πῶς om. Ab. ^μ τρεῖς αἰ οὐσίαι Fb. ^ν αἰδίδιον τινα E.
^ο ἡ post κίνησιν et mox τὸ om. T.

χρόνου. Καὶ ἡ κίνησις ἄρα οὕτω συνεχῆς ὥσπερ καὶ ὁ χρό-²
νος· ἢ γὰρ τὸ αὐτὸ ἢ κινήσεώς τι πάθος. Κίνησις δ' οὐκ
ἔστι συνεχῆς ἀλλ' Ρ ἢ ἡ κατὰ τόπον, καὶ ταύτης ἡ κύκλω.
Ἀλλὰ μὴν εἰ ῥῆσται κινητικὸν ἢ ποιητικόν, μὴ ἐνεργοῦν δέ
τι, οὐκ ἔστι κίνησις· ἐνδέχεται γὰρ τὸ δύναμιν ἔχον μὴ ἐνε-
ργεῖν. Ὁὐθέν ἄρα ὄφελος οὐδ' εἰς οὐσίας ποιήσωμεν αἰ-³
δίους, ὥσπερ οἱ τὰ εἶδη, εἰ μὴ τις δυναμένη ἐνέσται ἀρχὴ
μεταβάλλειν. Οὐ τοίνυν οὐδ' αὕτη ἰκανή, οὐδ' ἄλλη οὐσία
παρὰ τὰ εἶδη· εἰ γὰρ μὴ ὁ ἐνεργήσῃ, οὐκ ἔσται κίνησις.
Ἐτι οὐδ' εἰ ἐνεργήσῃ, ἡ δ' οὐσία αὐτῆς δύναμις· οὐ γὰρ⁴
ἔσται κίνησις αἰδίου· ἐνδέχεται γὰρ τὸ δυνάμει ὄν μὴ εἶναι.
Δεῖ ἄρα εἶναι ἀρχὴν τοιαύτην ἧς ἡ οὐσία ἐνέργεια. Ἐτι
τοίνυν ταύτας δεῖ ὅτι οὐσίας εἶναι ἀνευ ὕλης. Αἰδίου γὰρ
δεῖ, εἰ πέρ ὡς καὶ ἄλλο τι αἰδίου. Ἐνεργεῖα ἄρα. Καί-⁵
τοι ἀπορία· δοκεῖ γὰρ τὸ μὲν ἐνεργοῦν πᾶν δύνασθαι, τὸ δὲ
δυνάμενον οὐ πᾶν ἐνεργεῖν, ὥστε πρότερον εἶναι τὴν δύναμιν.
Ἀλλὰ μὴν εἰ τοῦτο, οὐθέν ἔσται τῶν ὄντων· ἐνδέχεται γὰρ
δύνασθαι μὲν εἶναι μήπω δ' εἶναι. Καίτοι ὅτι ὡς λέγουσιν⁶
οἱ θεολόγοι οἱ ἐκ νυκτὸς γεννῶντες, ἢ ὡς οἱ φυσικοὶ ἦν
ὁμοῦ πάντα χρήματα φασί, τὸ αὐτὸ ἄδύνατον. Πῶς γὰρ
κινηθήσεται, εἰ ὁ μὴ ἔσται ἐνεργεῖα αἴτιον; Οὐ γὰρ ἢ γε
ὕλη κινήσει αὐτὴ ὁ αὐτήν, ἀλλὰ τεκτονική, οὐδὲ τὰ ἐπιμήνια
οὐδ' ἡ γῆ, ἀλλὰ τὰ σπέρματα καὶ ἡ γονή. Διὸ ἔτι οἱ ποιῶν-⁷
σιν αἰὲ ἐνέργειαν, οἷον Λεύκιππος καὶ Πλάτων· αἰὲ γὰρ
εἶναι φασὶ κίνησιν. Ἀλλὰ διὰ τί καὶ τίνα οὐ λέγουσιν,
οὐδὲ ὡδί, οὐδὲ τὴν αἰτίαν. Οὐθέν γὰρ ὡς ἔτυχε κινεῖται,
ἀλλὰ δεῖ ὁ τι αἰὲ ὑπάρχειν, ὥσπερ νῦν φύσει μὲν ὡδί, βία δὲ
ἢ ὑπὸ νοῦ ἢ ἄλλου ὡδί. Εἴτα ποία πρώτη; ὁ Διαφέρει
γὰρ ἀμήχανον ὅσον. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ ὁ Πλάτωνι γε οἷόν⁸

Ρ ἢ om. A^b. ρ ἔστι A^b. ρ οὐθέν] οὐδ' εἰς E.T. ὁ ἐνεργήσῃ
οὐκ ἔστι A^b. τ ἔτι δ' οὐδ' T. ν τὰς om. A^b. ὡς om. T.A^b.
x ἐνεργεῖα A^b. γ εἰ δ' T. z ὡς et ἦν om. E. ὁ ἀδύνατον] αἴτιον F^b.
b μὴ ἔσται ἐνεργεῖα τι αἴτιον E. c αὐτήν A^b. d τι αἰεὶ τι ὑπάρχειν A^b.
e διαφέρειν A^b. f ὅσον om. A^b. ε πλάτων T, πλάτων εἰ A^b.

τε ^h λέγειν ⁱ ἥν οἶεται ἐνίοτε ἀρχὴν εἶναι, τὸ αὐτὸ ἑαυτὸ
 κινεῖν· ὕστερον γὰρ καὶ ἅμα τῷ οὐρανῷ ἢ ψυχῇ, ὡς φησίν.
 Τὸ μὲν δὴ δύναμιν οἶσθαι ἐνεργείας πρότερον ἔστι μὲν ὡς
 9 καλῶς, ἔστι δ' ὡς οὐ· εἴρηται δὲ πῶς. Ὅτι δ' ἐνέργεια πρό-
 τερον, μαρτυρεῖ Ἀναξαγόρας (ὁ γὰρ νοῦς ^k ἐνέργεια) καὶ
 Ἐμπεδοκλῆς φιλίαν ^l καὶ νεῖκος, καὶ οἱ αἰεὶ λέγοντες κίνησιν
 εἶναι, ὥσπερ Λεύκιππος. Ὡστ' οὐκ ἦν ἄπειρον ^m χρόνον
 χάος ἢ νύξ, ἀλλὰ ταῦτα αἰεὶ ἢ περιόδῳ ἢ ἄλλως, εἴπερ πρό-
 10 τερον ἐνέργεια δυνάμεως. Εἰ δὴ τὸ αὐτὸ αἰεὶ περιόδῳ, δεῖ
 τι αἰεὶ μένειν ὡσαύτως ἐνεργεῖν. Εἰ δὲ μέλλει γένεσις καὶ
 φθορὰ εἶναι, ἄλλο δεῖ ⁿ εἶναι αἰεὶ ἐνεργεῖν ἄλλως καὶ ἄλλως.
 Ἀνάγκη ἄρα ὧδὲ μὲν καθ' αὐτὸ ἐνεργεῖν, ὧδὲ δὲ κατ' ἄλλο·
 11 ἥτοι ἄρα καθ' ὅτερον ἢ κατὰ τὸ πρῶτον. Ἀνάγκη δὴ
 κατὰ τοῦτο· πάλιν γὰρ ^p ἐκείνο αὐτῷ τε αἴτιον καὶ κείνῳ.
 Οὐκοῦν βέλτιον τὸ πρῶτον· καὶ γὰρ αἴτιον ἦν ἐκείνο τοῦ αἰεὶ
 ὡσαύτως, ^q τοῦ δ' ἄλλως ἕτερον· τοῦ δ' αἰεὶ ἄλλως ἅμφω δη-
 λονότι. Οὐκοῦν οὕτως καὶ ἔχουσιν αἰεὶ κινήσεις. Τί οὖν ἄλ-
 λας δεῖ ζητεῖν ἀρχάς;

- 7 Ἐπεὶ δ' οὕτω τ' ἐνδέχεται, καὶ εἰ μὴ οὕτως, ἐκ νυκτὸς
 ἔσται καὶ ὁμοῦ πάντων καὶ ἐκ μὴ ὄντος, λύοιτ' ἂν ταῦτα,
 καὶ ἔστι τι αἰεὶ κινούμενον κίνησιν ἁπανστον, αὕτη δ' ἢ κύ-
 κλω· καὶ τοῦτο οὐ ^r λόγῳ μόνον ἀλλ' ἔργῳ δῆλον. Ὡστ'
 αἰδίδιος ἂν εἴη ὁ πρῶτος οὐρανός. Ἔστι τοίνυν τι καὶ ὃ
 2 κινεῖ. Ἐπεὶ δὲ ^s τὸ κινούμενον καὶ κινεῖν, καὶ μέσον τοῖνυν
 ἐστὶ ^t τι ὃ οὐ κινούμενον κινεῖ, αἰδίδιον, καὶ οὐσία καὶ ἐνέργεια
 οὐσα. Κινεῖ δὲ ὧδε. Τὸ ὀρεκτὸν καὶ ^u τὸ νοητὸν κινεῖ οὐ
 κινούμενα. Τούτων τὰ πρῶτα τὰ αὐτά. Ἐπιθυμητὸν ^w μὲν
 γὰρ τὸ φαινόμενον καλόν, βουλευτὸν δὲ πρῶτον τὸ ὄν καλόν.
 Ὁρεγόμεθα δὲ ^x διότι δοκεῖ ^y μᾶλλον ἢ δοκεῖ διότι ὀρεγό-

^h λόγῳ T. ⁱ ἥν om. A^b. ^k ἐνέργεια T. ^l καὶ τὸ νεῖκος E. T.
^m χρόνου A^b. ⁿ ἐνεργεῖν εἶναι, omisso αἰεὶ, E. T. ^o ἐκάτερον T.
^p ἐκείνο om. T. ^q τοῦ δ' τὰ δ' T, οὐδ' A^b. ^r μόνον λόγῳ A^b. ^s τὸ
 et mox τι om. F^b. ^t τὸ post καὶ om. T. ^u κινούμενον A^b. ^w γὰρ
 μὲν A^b. ^x ὅτι E. T. ^y μᾶλλον] καλόν E.

μεθα. Ἀρχὴ ^z δὲ ἡ νόησις. Νοῦς δὲ ὑπὸ τοῦ νοητοῦ ^aκινεῖ-3
ται, ^bνοητὴ δὲ ἡ ἑτέρα συστοιχία καθ' αὐτήν· καὶ ταύτης ^c ἡ
οὐσία πρώτη, ^c καὶ ταύτης ἡ ἀπλὴ ^d καὶ κατ' ἐνέργειαν.
Ἔστι δὲ τὸ ἐν καὶ ^e τὸ ἀπλοῦν οὐ τὸ αὐτό· τὸ μὲν ^f γὰρ ἐν
μέτρον σημαίνει, τὸ δὲ ἀπλοῦν πῶς ἔχον αὐτό. Ἀλλὰ μὴν ⁴
καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ ^g δι' αὐτὸ αἰρετὸν ἐν τῇ αὐτῇ ^h συστοι-
χίᾳ· καὶ ἔστιν ἄριστον αἰεὶ ἢ ἀνάλογον τὸ πρῶτον. Ὅτι δ'
ἔστι τὸ οὐ ἔνεκα ἐν τοῖς ἀκίνητοις, ἡ διαίρεσις δηλοῖ. Ἔστι
γὰρ τινι τὸ οὐ ⁱ ἔνεκα, ὧν τὸ μὲν ἔστι τὸ δ' οὐκ ἔστι, κινεῖ
^k δὲ ὡς ^l ἐρώμενον, ^m κινούμενον δὲ τὰλλα κινεῖ. ⁿ Εἰ μὲν ⁵
οὖν τι κινεῖται, ἐνδέχεται ^o καὶ ἄλλως ἔχειν. Ὡστ' ^p εἰ ^q ἡ
φορὰ ^r πρώτη, καὶ ἐνέργειά ἐστιν ἢ κινεῖται· ^a ταύτην δὲ ἐν-
δέχεται ἄλλως ἔχειν κατὰ τόπον, καὶ εἰ μὴ κατ' οὐσίαν.
Ἐπεὶ δ' ἐστὶ τι κινεῖν αὐτὸ ἀκίνητον ὄν, ἐνέργειά ὄν, τοῦτο
οὐκ ἐνδέχεται ἄλλως ἔχειν οὐδαμῶς. Φορὰ γὰρ ἡ πρώτη ⁶
τῶν μεταβολῶν, ταύτης δὲ ἡ κύκλῳ· ταύτην δὲ τοῦτο κινεῖ.
Ἐξ ἀνάγκης ἄρα ἐστὶν ὄν· καὶ ἡ ἀνάγκη, καλῶς, καὶ οὕτως
ἀρχή. Τὸ γὰρ ἀναγκαῖον τοσαυταχῶς, τὸ μὲν βίᾳ ὅτι
παρὰ τὴν ὁρμήν, τὸ δὲ οὐ οὐκ ἄνευ τὸ εὐ, τὸ δὲ μὴ ἐνδεχό-
μενον ἄλλως ἀλλ' ἀπλῶς. Ἐκ τοιαύτης ἄρα ἀρχῆς ἤρτηται
ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ φύσις. Διαγωγὴ δ' ^t ἐστὶν ^v οἷα ἡ ἀρίστη ⁷
μικρὸν χρόνον ἡμῖν. Οὕτω γὰρ αἰεὶ ἐκείνῳ ^w ἐστίν. Ἡμῖν
^x μὲν γὰρ ἀδύνατον, ἐπεὶ ^y καὶ ἡ ἡδονὴ ἐνέργεια τούτου· καὶ
διὰ τοῦτο ἐγρήγορσις αἰσθησις νόησις ἡδιστον, ἐλπίδες δὲ
καὶ ^z μνήμαι διὰ ταῦτα. Ἡ δὲ νόησις ἡ καθ' αὐτήν τοῦ καθ'
^a αὐτὸ ἀρίστου, καὶ ἡ μάλιστα τοῦ μάλιστα. ^b Αὐτὸν δὲ ⁸

^z δὲ ἡ] γὰρ ἡ E.T. ^a κινεῖται om. Ab. ^b νοητὸν T. ^c ἡ ante
οὐσία et mox καὶ ταύτης ἡ om. Ab. ^d καὶ ante κατ' om. T. ^e τὸ
ante ἀπλοῦν om. E.T.Fb. ^f γὰρ om. Ab. ^g δι' αὐτὸ om. T.
^h συστοιχία Ab. ⁱ ἔνεκα] ἔνεκα τινός Ab. ^k δὲ] δὴ Ab. ^l ἐρώ-
μενον T. ^m κινούμενον E.T. ⁿ εἰ] ὅτι Fb. ^o καὶ om. E.Fb. ^p εἰ
post πρώτη T, om. E. ^q ἡ om. Fb. ^r πρώτη] ἡ πρώτη E.Fb.
^s ταύτη E.Fb. ^t ἐστὶν om. Fb. ^v οἷα] οἷα τε E, om. T. ^w ἐστίν
om. Ab. ^x μὲν om. T. ^y γρ. καὶ ἡδονὴ ἢ ἐνέργεια E. ^z κνήμαι E.
^a αὐτὸ] αὐτὸν T. ^b αὐτὸν Ab.

νοεῖ ὁ νοῦς ^cκατὰ μετάληψιν τοῦ νοητοῦ· ^dνοητὸς γὰρ γίγνεται θιγγάνων καὶ νοῶν, ὥστε ταῦτόν νοῦς ^eκαὶ νοητόν. Τὸ γὰρ δεκτικὸν τοῦ νοητοῦ καὶ τῆς οὐσίας νοῦς. Ἐνεργε δὲ ἔχων. Ὡστ' ἐκεῖνο μᾶλλον τούτου ὃ δοκεῖ ὁ νοῦς θεοῖς ⁹ἔχειν, καὶ ἡ θεωρία τὸ ἡδιστον καὶ ^fἄριστόν. Εἰ ^gοὖν οὕτω εὖ ἔχει, ὥς ἡμεῖς ποτέ, ὁ θεὸς αἰεὶ, θαυμαστόν· εἰ δὲ μᾶλλον ἔτι θαυμασιώτερον. Ἐχει δὲ ^hᾧδί. Καὶ ζωὴ δέ γε ὑπάρχει· ἡ γὰρ νοῦ ἐνέργεια ζωή, ⁱἐκεῖνος δὲ ἡ ἐνέργεια· ἐνέργεια δὲ ἡ καθ' αὐτὴν ἐκείνου ζωὴ ἀρίστη καὶ ^kαἰδῖος. Φαμέν δὲ τὸν θεὸν εἶναι ζῶν αἰδῖον ^lἄριστον, ὥστε ζωὴ καὶ αἰὼν συνεχῆς ^{10m}καὶ αἰδῖος ὑπάρχει τῷ θεῷ· τοῦτο γὰρ ὁ θεός. Ὅσοι δὲ ὑπολαμβάνουσιν, ὥσπερ οἱ Πυθαγόρειοι καὶ Σπεύσιππος, τὸ κάλλιστον καὶ ἄριστον μὴ ἐν ἀρχῇ εἶναι, διὰ τὸ καὶ τῶν φυτῶν ⁿκαὶ τῶν ζῶων τὰς ἀρχὰς αἰτία μὲν εἶναι, τὸ δὲ καλὸν ^oκαὶ τέλειον ἐν τοῖς ἐκ τούτων, οὐκ ὀρθῶς οἴονται. ¹¹Τὸ γὰρ σπέρμα ἐξ ἐτέρων ^pἐστὶ προτέρων τελείων, καὶ τὸ πρῶτον οὐ σπέρμα ἐστίν, ἀλλὰ τὸ τέλειον· ^qοἷον πρότερον ἄνθρωπον ἂν φαίη ^rτις εἶναι τοῦ σπέρματος, οὐ τὸν ἐκ τούτου ¹²γενόμενον, ἀλλ' ἕτερον ἐξ οὗ τὸ σπέρμα. Ὅτι μὲν οὖν ἔστιν οὐσία τις αἰδῖος ^sκαὶ ἀκίνητος καὶ κεχωρισμένη τῶν αἰσθητῶν, φανερόν ἐκ τῶν εἰρημένων. Δέδεικται δὲ καὶ ὅτι μέγεθος οὐθὲν ἔχειν ἐνδέχεται ταύτην τὴν οὐσίαν, ἀλλ' ἀμερῆς καὶ ἀδιαίρετός ἐστιν. ^tΚινεῖ γὰρ τὸν ἄπειρον χρόνον, ¹³οὐθὲν δ' ἔχει δύναμιν ἄπειρον ^vπεπερασμένον. Ἐπεὶ δὲ πᾶν μέγεθος ἢ ἄπειρον ἢ πεπερασμένον, πεπερασμένον μὲν διὰ τοῦτο οὐκ ἂν ἔχοι ^wμέγεθος, ἄπειρον δ' ὅτι ὅλως οὐκ ἔστιν οὐθὲν ἄπειρον μέγεθος. Ἀλλὰ ^xμὴν καὶ ὅτι ἀπαθὲς καὶ ἀναλλοίωτον· πᾶσαι γὰρ αἱ ἄλλαι κινήσεις ὕστεραι τῆς

^c κατὰ] καὶ Ab. ^d νοητὸς—νοητοῦ om. T. ^e καὶ post νοῦς om. Ab. ^f ἀρίστον E.T. ^g οὖν om. T. ^h ᾧδε E.T. ⁱ ἐκεῖνο E. ^k αἰδῖος —ζῶν om. T. ^l ἀρίστον T. ^m καὶ om. E.T. ⁿ καὶ τῶν ζῶων om. T. ^o καὶ τὸ τέλειον T. ^p προτέρων ἐστὶ Ab. ^q οἷον τε πρότερον Ab, οἷον ὥστε πρότερον T. ^r τις] τις ἄνθρωπον T. ^s καὶ ἀκίνητος om. T. ^t κινεῖται T. ^v πεπερασμένον ὄν. ἐπεὶ T. ^w μέγεθος εἰς ἄπειρον T. ^x μὴν ὅτι καὶ ἀπαθὲς καὶ ἀναλλοίωτος T.

κατὰ τόπον. Ταῦτα μὲν οὖν δῆλα διότι τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον.

Πότερον δὲ μίαν θετέον τὴν τοιαύτην οὐσίαν ἢ πλείους, 8
καὶ πόσας, δεῖ μὴ λανθάνειν, ἀλλὰ μεμνηῖσθαι καὶ τὰς τῶν
ἄλλων ἀποφάσεις, ὅτι περὶ πλήθους οὐθὲν εἰρήκασιν, ὃ τι
καὶ σαφὲς εἰπεῖν. Ἡ μὲν γὰρ περὶ τὰς ιδέας ὑπόληψις 2
οὐδεμίαν ἔχει σκέψιν ἰδίαν· ἀριθμοὺς γὰρ λέγουσι τὰς ιδέας
οἱ λέγοντες ιδέας, περὶ δὲ τῶν ἀριθμῶν ὅτε μὲν ὡς περὶ
ἀπείρων λέγουσιν, ὅτε δὲ ὡς μέχρι τῆς δεκάδος ὠρισμένων·
δι' ἣν δ' αἰτίαν τοσοῦτον τὸ πλῆθος τῶν ἀριθμῶν, ὃ οὐθὲν
λέγεται μετὰ σπουδῆς ἀποδεικτικῆς. Ἡμῖν δ' ἐκ τῶν ὑπο-3
κειμένων καὶ διωρισμένων λεκτέον. Ἡ μὲν γὰρ ἀρχὴ καὶ
τὸ πρῶτον τῶν ὄντων ἀκίνητον καὶ καθ' αὐτὸ καὶ κατὰ συμ-
βεβηκός, κινοῦν δὲ τὴν πρώτην αἰδίον καὶ μίαν κίνησιν. Ἐπεὶ 4
δὲ τὸ κινούμενον ἀνάγκη ὑπὸ τινος κινεῖσθαι, καὶ τὸ πρῶτον
κινοῦν ἀκίνητον εἶναι καθ' αὐτό, καὶ τὴν αἰδίον κίνησιν ὑπὸ
αἰδίου κινεῖσθαι καὶ τὴν μίαν ὑφ' ενός, ὁρῶμεν δὲ παρὰ τὴν
τοῦ παντὸς τὴν ἀπλὴν φορὰν, ἣν κινεῖν φαμέν τὴν πρώτην
οὐσίαν καὶ ἀκίνητον, ἅλλας φορὰς οὕσας τὰς τῶν πλανήτων
αἰδίους (αἰδίον γὰρ καὶ ἄστατον τὸ κύκλῳ σῶμα· δέδεικται δ'
ἐν τοῖς φυσικοῖς περὶ τούτων), ἀνάγκη καὶ τούτων ἐκάστην
τῶν φορῶν ὑπ' ἀκινήτου τε κινεῖσθαι καθ' 5 αὐτὸ καὶ αἰδίου
οὐσίας. Ἡ τε γὰρ τῶν ἄστρων 6 φύσις αἰδίου οὐσία τις 5
οὕσα, καὶ τὸ κινοῦν αἰδίον καὶ πρότερον τοῦ κινουμένου, καὶ
τὸ πρότερον οὐσίας οὐσίαν ἀναγκαῖον εἶναι. Φανερόν τοίνυν
ὅτι τοσαύτας τε οὐσίας ἀναγκαῖον εἶναι τὴν τε φύσιν αἰδίου
καὶ ἀκινήτους καθ' αὐτὰς 7 καὶ ἄνευ μεγέθους, διὰ τὴν εἰρη-
μένην αἰτίαν πρότερον. Ὅτι μὲν οὖν 8 εἰσὶν οὐσῖαι, καὶ τού-6
των τίς πρώτη καὶ δευτέρα κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν ταῖς φο-
ραῖς τῶν ἄστρων, φανερόν. Τὸ δὲ πλῆθος ἥδη τῶν 7 α φορῶν 7
ἐκ τῆς οἰκειοτάτης φιλοσοφίας τῶν μαθηματικῶν ἐπιστημῶν
δεῖ σκοπεῖν, ἐκ τῆς ἀστρολογίας· αὕτη γὰρ περὶ οὐσίας

γ οὐδὲ T. 2 αὐτὴν E. 3 φύσις αἰδίου οὐσία] οὐσία αἰδίου T. 4 καὶ
ἀμεγέθους T. 5 εἰσὶν om. T. 6 σφαιρῶν Fb.

αίσθητης μὲν αἰδίου δὲ ποιεῖται τὴν θεωρίαν, αἱ δ' ἄλλαι
περὶ οὐδεμιᾶς οὐσίας, οἷον ἢ τε περὶ τοὺς ἀριθμοὺς καὶ τὴν
γεωμετρίαν. Ὅτι μὲν οὖν πλείους τῶν φερομένων αἱ φοραί,
φανερὸν τοῖς καὶ μετρίως ἡμμένοις· πλείους γὰρ ἕκαστον
8 φέρεται μιᾷς τῶν πλανωμένων ἄστρον. Πόσαι δ' αὐται
τυγχάνουσιν οὐσαι, νῦν μὲν ἡμεῖς αὖ λέγουσι τῶν μαθημα-
τικῶν τινὲς ἐννοίας χάριν λέγομεν, ὅπως ἢ τι τῇ διανοίᾳ
πλήθος ὠρισμένον ὑπολαβεῖν· τὸ δὲ λοιπὸν τὰ μὲν ζητοῦν-
τας αὐτοὺς δεῖ, τὰ δὲ πυνθανομένους παρὰ τῶν ζητούντων,
ἃν τι ^ε φαίνεται παρὰ τὰ νῦν εἰρημένα τοῖς ταῦτα πραγμα-
τευομένοις, φιλεῖν μὲν ἀμφοτέρους, πείθεσθαι δὲ τοῖς ἀκρι-
9 βεστέροις. Εὐδόξος μὲν οὖν ἡλίου καὶ σελήνης ^ε ἑκατέρου
τὴν φορὰν ἐν τρισὶν ἐτίθετ' εἶναι σφαίραις, ὧν τὴν μὲν πρῶ-
την τὴν τῶν ἀπλανῶν ἄστρον εἶναι, τὴν δὲ δευτέραν κατὰ
^ε τὸν διὰ μέσων τῶν ζωδίων, τὴν ^h δὲ τρίτην κατὰ τὸν λε-
λοξωμένον ἐν τῷ πλάτει τῶν ζωδίων· ἐν μείζονι δὲ πλάτει
λελοξῶσθαι καθ' ὃν ἡ σελήνη φέρεται ἢ καθ' ὃν ὁ ἥλιος.
10 Τῶν δὲ πλανωμένων ἄστρον ἐν ^ι τέτταρσιν ἑκάστου σφαί-
ραις, καὶ τούτων δὲ τὴν μὲν πρῶτην καὶ δευτέραν τὴν αὐτὴν
εἶναι ἐκείναις (τὴν τε γὰρ τῶν ἀπλανῶν τὴν ἀπάσας φέρου-
σαν εἶναι, ^k καὶ τὴν ὑπὸ ^l ταύτην τεταγμένην καὶ κατὰ ^m τὸν
διὰ μέσων τῶν ζωδίων τὴν φορὰν ἔχουσαν κοινὴν ἀπασῶν
εἶναι), ⁿ τῆς δὲ τρίτης ἀπάντων τοὺς πόλους ἐν τῷ διὰ μέσων
τῶν ζωδίων εἶναι, τῆς δὲ τετάρτης τὴν φορὰν κατὰ τὸν λε-
λοξωμένον πρὸς τὸν μέσον ταύτης· εἶναι δὲ τῆς τρίτης σφαί-
ρας τοὺς πόλους τῶν μὲν ἄλλων ἰδίους, ^o τοὺς δὲ τῆς Ἀφρο-
11 δίτης καὶ τοῦ Ἑρμοῦ τοὺς αὐτοὺς. Κάλλιππος δὲ τὴν μὲν
θέσιν τῶν σφαιρῶν τὴν αὐτὴν ἐτίθετο Εὐδόξω, ^p τοῦτ' ἔστι
τῶν ἀποστημάτων τὴν τάξιν, τὸ δὲ πλήθος τῷ μὲν τοῦ Διὸς
καὶ τῷ τοῦ Κρόνου τὸ αὐτὸ ^q ἐκείνῳ ^r ἀπεδίδου, τῷ δ' ^s ἡλίου

^ε φαίνεται T. ^f ἑκατέρου om. F^b. ^ε τὸν] τὴν T, τὸ E. A^b. ^h δὲ
om. F^b. ^ι τέτταρσιν T. ^k καὶ τὴν—ἀπασῶν εἶναι om. T. ^l ταύτη E.
^m τὸ A^b. ⁿ τῆς] τοὺς F^b. ^o τοὺς δὲ] τοῦ δὲ T. ^p τοῦτ'—
τάξιν om. E. ^q ἐκείνο A^b. ^r ἀπεδίδου T. ^s ἡλίῳ καὶ τῇ σε-
λήνῃ E. T.

καὶ τῷ σελήνης δύο [†] ᾤετο ἔτι προσθετέας εἶναι σφαίρας, τὰ φαινόμενα εἰ [‡] μέλλει τις ἀποδώσειν, [¶] τοῖς δὲ λοιποῖς τῶν πλανήτων ἐκάστῃ μίαν. Ἀναγκαῖον δέ, εἰ μέλλουσι συντε-¹² θείσαι πᾶσαι τὰ φαινόμενα ἀποδώσειν, καθ' ἕκαστον τῶν πλανωμένων ἐτέρας σφαίρας [×] μιᾷ ἐλάττονας εἶναι τὰς ἀνελιττούσας καὶ εἰς τὸ αὐτὸ [‡] ἀποκαθιστάσας τῇ θέσει τὴν πρώτην σφαῖραν ἀεὶ τοῦ ὑποκάτω τεταγμένου ἄστρου· οὕτω γὰρ μόνως ἐνδέχεται τὴν τῶν πλανητῶν φορὰν ἅπαντα ποιεῖσθαι. Ἐπεὶ οὖν ἐν αἷς μὲν αὐτὰ ^ζ φέρεται σφαίραις αἱ μὲν ¹³ ὀκτὼ αἱ δὲ πέντε καὶ εἴκοσιν εἰσιν, τούτων δὲ μόνως οὐ δεῖ ^α ἀνελιχθῆναι ἐν αἷς τὸ κατωτάτω τεταγμένον φέρεται, αἱ μὲν τὰς τῶν πρώτων δύο ἀνελίττους ἐξ ἔσονται, αἱ δὲ τὰς τῶν ὕστερον τεττάρων ἐκκαίδεκα, ὁ ^β δὲ ἀπασῶν ἀριθμὸς τῶν τε φερουσῶν καὶ τῶν ἀνελιττουσῶν ταύτας πεντήκοντά τε καὶ πέντε. Εἰ δὲ τῇ σελήνῃ τε καὶ τῷ ἡλίῳ μὴ ^γ προστιθείη ¹⁴ τις ἂς ἔπομεν κινήσεις, αἱ πᾶσαι σφαῖραι ἔσονται ἐπτά τε καὶ τεσσαράκοντα. Τὸ μὲν οὖν πλῆθος τῶν σφαιρῶν ἔστω τοσοῦτον, ὥστε καὶ τὰς οὐσίας καὶ τὰς ἀρχὰς τὰς ἀκινήτους καὶ τὰς αἰσθητὰς τοσαύτας εὐλογον ὑπολαβεῖν· τὸ γὰρ ἀναγκαῖον ἀφείσθω τοῖς ἰσχυροτέροις λέγειν. Εἰ δὲ μηδε-¹⁵ μίαν ^δ οἶόν τ' ^ε εἶναι φορὰν μὴ συντείνουσαν πρὸς ἄστρου φορὰν, ἔτι δὲ πᾶσαν φύσιν καὶ πᾶσαν οὐσίαν ^ε ἀπαθῇ καὶ καθ' αὐτὴν τοῦ ἀρίστου τετυχηκυῖαν τέλους εἶναι δεῖ νομίζειν, οὐδεμία ἂν εἴη παρὰ ταύτας ἐτέρα φύσις, ἀλλὰ τοῦτον ἀνάγκη τὸν ἀριθμὸν εἶναι τῶν οὐσιῶν. Εἴτε γὰρ εἰσιν ἔτε-
ραι, κινοῖεν ἂν ὡς τέλος οὐσαι φορᾶς. Ἄλλ' εἶναι γε ἄλλας ¹⁶ φορὰς ἀδύνατον παρὰ τὰς εἰρημένας. Τοῦτο δ' εὐλογον ἐκ τῶν ^ς φερομένων ὑπολαβεῖν. Εἰ γὰρ πᾶν τὸ φέρον τοῦ φερομένου χάριν πέφυκε καὶ φορὰ πᾶσα φερομένου τινός ἐστιν, οὐδεμία φορὰ αὐτῆς ^η ἂν ἔνεκα εἴη οὐδ' ἄλλης φορᾶς,

[†] ἔτι ᾤετο T. [‡] μέλλοι E. [¶] τοῖς—ἀποδώσειν om. T. [×] μιᾷ] μὴ T. [‡] ἀποκαθιστώσας A^b. ^ζ φέρονται T. ^α ἀνελιχθῆναι οὐ δεῖ ἐν ᾧ τὸ κάτω φέρεται F^b. ἀνελιχθῆναι T. ^β δὴ E.T. ^γ προστεθείη T. ^δ οἶόν om. T. ^ε εἶναι om. F^b. ^ε ἀπαθῇ] ἀγαθὴν ἀπαθῇ T. ^ς φαιρομένων T. ^η ἂν om. E.

17 ἀλλὰ τῶν ἀστρων ἕνεκα. Εἰ γὰρ ἔσται φορὰ φορᾶς ἕνεκα,
 καὶ ἐκείνην ¹ ἐτέρου δεήσει χάριν εἶναι· ὥστ' ἐπειδὴ οὐχ οἶόν
 τε εἰς ἄπειρον, τέλος ἔσται πάσης φορᾶς τῶν φερομένων τι
 θείων σωμάτων κατὰ τὸν οὐρανόν. Ὅτι δὲ εἰς οὐρανός, φα-
 νερόν. Εἰ γὰρ πλείους οὐανοὶ ὥσπερ ἄνθρωποι, ἔσται εἶδει
 18 μία ἢ περὶ ἕκαστον ἀρχή, ἀριθμῷ δέ γε πολλαί. Ἀλλ' ὅσα
 ἀριθμῷ πολλά, ὕλην ἔχει· εἰς γὰρ λόγος καὶ ὁ αὐτὸς πολ-
 λῶν, οἶον ἀνθρώπου, ^k Σωκράτης δὲ εἰς. Τὸ δὲ τί ἦν εἶναι
 οὐκ ἔχει ὕλην τὸ πρῶτον· ἐντελέχεια γάρ. Ἐν ἄρα καὶ
 λόγῳ καὶ ἀριθμῷ τὸ πρῶτον κινεῖν ἀκίνητον ὄν· καὶ τὸ
 κινούμενον ἄρα αἰεὶ καὶ συνεχῶς ¹ ἐν μόνον· εἰς ἄρα οὐρανός
 19 μόνος. Παραδέδοται δὲ παρὰ τῶν ἀρχαίων καὶ παμπалаίων
 ἐν μύθου σχήματι καταλελειμμένα τοῖς ὕστερον ὅτι θεοὶ τέ
 20 εἰσιν οὗτοι καὶ περιέχει τὸ θεῖον τὴν ὅλην φύσιν. Τὰ δὲ
 λοιπὰ μυθικῶς ἤδη ^m προσῆκται πρὸς τὴν πειθῶ τῶν πολλῶν
 καὶ πρὸς τὴν εἰς τοὺς νόμους καὶ τὸ συμφέρον χρῆσιν· ἀν-
 θρωποειδείς τε γὰρ τούτους καὶ τῶν ἄλλων ζῶων ὁμοίους
 τισὶ λέγουσι, καὶ τούτοις ἕτερα ἀκόλουθα καὶ παραπλήσια
 21 τοῖς εἰρημένοις. Ὡν εἴ τις χωρίσας αὐτὸ λάβοι μόνον τὸ
 πρῶτον, ὅτι θεοὺς φροντο τὰς πρώτας οὐσίας εἶναι, θείως ἂν
 εἰρησθαι νομίσειεν, καὶ κατὰ τὸ εἰκὸς πολλάκις εὐρημένης εἰς
 τὸ δυνατόν ἐκάστης καὶ τέχνης καὶ φιλοσοφίας καὶ πάλιν
 φθειρομένων καὶ ταύτας τὰς δόξας ἐκείνων οἶον λείψανα
 περισεσῶσθαι μέχρι τοῦ νῦν. Ἡ μὲν οὖν πάτριος δόξα καὶ
 ἢ παρὰ τῶν πρώτων ἐπὶ τοσοῦτον ἡμῖν φανερά μόνον.
 9 Τὰ δὲ περὶ τὸν νοῦν ἔχει τινὰς ἀπορίας· δοκεῖ μὲν γὰρ
 εἶναι τῶν φαινομένων θεϊότατον, πῶς δ' ἔχων τοιοῦτος ἂν
 εἴη, ἔχει τινὰς δυσκολίας. Εἴτε γὰρ ⁿ μηθὲν νοεῖ, τί ἂν εἴη
 τὸ σεμνόν, ἀλλ' ἔχει ὥσπερ ἂν εἰ ὁ καθεύδων· εἴτε νοεῖ,
 τούτου δ' ἄλλο κύριον (οὐ γὰρ ἔστι τούτο ὃ ἔστιν αὐτοῦ ἢ
 οὐσία νόησις, ἀλλὰ δύναμις), οὐκ ἂν ἢ ἀρίστη οὐσία εἴη· διὰ
 2 γὰρ τοῦ νοεῖν τὸ τίμιον αὐτῷ ὑπάρχει. Ἐτι δὲ εἴτε νοῦς ἢ

¹ ἐτέρων Ab.^k γρ. σωκράτης δὲ οὐχ εἰς margo E.¹ ἐν μόνον

om. Ab.

^m προσῆκται Fb.ⁿ μηδ' ἐννοεῖ Ab.

οὐσία αὐτοῦ εἴτε νόησις ἐστὶ, τί νοεῖ; Ἡ γὰρ αὐτὸς αὐτὸν ἢ ἕτερόν τι. ^οΚαὶ εἰ ἕτερόν τι, ἢ τὸ αὐτὸ αἰεὶ ἢ ἄλλο. Πότερον οὖν διαφέρει τι ἢ οὐθὲν τὸ νοεῖν τὸ καλὸν ἢ τὸ τυχόν; Ἡ καὶ ἄτοπον τὸ διανοεῖσθαι περὶ ἐνίων; Δῆλον τοίνυν ³ὅτι τὸ θεϊότατον καὶ τιμιώτατον νοεῖ, καὶ οὐ μεταβάλλει· εἰς χεῖρον ^ργὰρ ἢ μεταβολή, καὶ κίνησις τις ἤδη τὸ τοιοῦτον. Πρῶτον μὲν οὖν εἰ μὴ νόησις ἐστὶν ἀλλὰ δύναμις, εὐλογον ἐπίπονον εἶναι τὸ συνεχὲς αὐτῷ τῆς νοήσεως. Ἐπειτα δῆλον ὅτι ἄλλο τι ἂν εἴη τὸ τιμιώτερον ἢ ^qὁ νοῦς, τὸ νοούμενον. Καὶ γὰρ ^ττὸ νοεῖν καὶ ἡ νόησις ὑπάρξει καὶ τὸ χερίστον ⁴νοοῦντι. Ὡστ' ^βεἰ φευκτὸν τοῦτο (καὶ γὰρ μὴ ὁρᾶν ἐνια ^κκρείττον ἢ ὁρᾶν), οὐκ ἂν εἴη τὸ ἄριστον ἢ νόησις. Αὐτὸν ἄρα νοεῖ, εἴπερ ἐστὶ τὸ κράτιστον, καὶ ἔστιν ^νἡ νόησις νοήσεως νόησις. Φαίνεται δ' αἰεὶ ἄλλου ἢ ἐπιστήμη καὶ ^ωἡ αἰσθησις καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ διάνοια, ^ααὐτῆς δ' ἐν παρέργῳ. ^γἘτι εἰ ἄλλο τὸ νοεῖν καὶ τὸ νοεῖσθαι, κατὰ πότερον αὐτῷ ⁵τὸ εὖ ὑπάρχει; Οὐδὲ γὰρ ταῦτό τὸ εἶναι νόησει καὶ νοούμενῳ. Ἡ ἐπ' ἐνίων ἢ ἐπιστήμη τὸ πρᾶγμα; Ἐπὶ μὲν τῶν ποιητικῶν ἀνευ ὕλης ἢ οὐσία καὶ τὸ τί ἦν εἶναι, ἐπὶ δὲ τῶν θεωρητικῶν ὁ λόγος τὸ πρᾶγμα καὶ ἡ νόησις. Οὐχ ἑτέρου οὖν ὄντος τοῦ νοουμένου καὶ τοῦ νοῦ, ὅσα μὴ ὕλην ἔχει τὸ αὐτὸ ἔσται, καὶ ἡ νόησις τοῦ νοουμένου ^zμία. ^ιἘτι δὴ λεί- ⁶πεται ἀπορία, εἰ σύνθετον τὸ νοούμενον· ^αμεταβάλλοι γὰρ ἂν ἐν τοῖς μέρεσι τοῦ ὅλου. Ἡ ἀδιαίρετον πᾶν τὸ μὴ ἔχον ὕλην, ὥσπερ ὁ ἀνθρώπινος νοῦς, ἢ ὁ γε τῶν συνθέτων ἔχει ἐν τινι χρόνῳ· οὐ γὰρ ἔχει τὸ εὖ ἐν τῷδὶ ἢ ἐν τῷδὶ, ἀλλ' ἐν ὅλῳ τινὶ τὸ ἄριστον, ὃν ἄλλο τι. Οὕτως δ' ἔχει αὐτὴ αὐτῆς ἢ νόησις τὸν ἅπαντα αἰῶνα.

^ιἘπισκεπτέον δὲ καὶ ποτέρως ἔχει ἡ τοῦ ^βὅλου φύσις τὸ ^{ιο}ἀγαθὸν καὶ τὸ ἄριστον, πότερον ^εκεχωρισμένον τι καὶ αὐτὸ

^ο καὶ—τι om. E.T. ^ρ γὰρ κίνησις καὶ μεταβολή A^b. ^q ὁ om. T. ^τ τὸ post γὰρ om. F^b. ^β εἰ] εἰ ἔστι E, om. T. ^κ κρείττονι, omisso ἢ, T. ^ν ἡ νόησις κάτω νοήσεως νοήσει. φ. T. ^ω ἡ post καὶ om. E. ^α ἐαυτῆς F^b. ^γ ἔτι δ' εἰ T. ^z μία om. E. ^α μεταβάλλοι A^b, μετάβαλλει T. ^β λόγου T. ^ε τι κεχωρισμένον T.

καθ' αὐτό, ἢ τὴν τάξιν, ἢ ἀμφοτέρως ὥσπερ στράτευμα.
 2 Καὶ γὰρ ἐν τῇ τάξει τὸ εὖ καὶ ὁ στρατηγός, καὶ μᾶλλον
 ὁ οὗτος· οὐ γὰρ οὗτος διὰ τὴν τάξιν ἀλλ' ἐκείνη διὰ τοῦτόν
 ἐστίν. Πάντα δὲ συντέτακται πως, ἀλλ' οὐχ ὁμοίως, καὶ
 πλωτὰ καὶ πτηνὰ καὶ φυτὰ· ^εκαὶ οὐχ οὕτως ἔχει ὥστε μὴ
 3 εἶναι θατέρῳ πρὸς θατέρον μηθέν, ἀλλ' ἐστί τι. Πρὸς μὲν
 γὰρ ἐν ἅπαντα συντέτακται, ἀλλ' ὥσπερ ἐν οἰκίᾳ τοῖς ἐλευ-
 θέροις ἡκιστα ἔξεστιν ^ε ὅ τι ἔτυχε ποιεῖν, ἀλλὰ πάντα ἢ τὰ
 πλείστα τέτακται, τοῖς δὲ ἀνδραπόδοις καὶ τοῖς θηρίοις μι-
 κρόν τὸ εἰς τὸ κοινόν, τὸ δὲ πολὺ ὅ τι ἔτυχε· τοιαύτη γὰρ
 4 ἐκάστου ἀρχὴ αὐτῶν ἢ φύσις ἐστίν. Λέγω δ' οἷον εἰς γε τὸ
 διακριθῆναι ἀνάγκη ἅπασιν ἐλθεῖν, καὶ ἄλλα οὕτως ἐστίν ὧν
 κοινωνεῖ ἅπαντα εἰς τὸ ὅλον. Ὅσα δὲ ἀδύνατα ^h συμβαίνει
 ἢ ἄτοπα τοῖς ἄλλως λέγουσι, καὶ ⁱ ποῖα οἱ χαριεστέρως λέ-
 γοντες, καὶ ἐπὶ ποίων ἐλάχισται ἀπορίαι, δεῖ μὴ λανθάνειν.
 5 Πάντες γὰρ ἐξ ἐναντίων ποιοῦσι πάντα. Οὔτε ^k δὲ τὸ πάντα
 οὔτε τὸ ἐξ ἐναντίων ὀρθῶς, οὔτ' ἐν ὅσοις τὰ ἐναντία ὑπάρχει,
 πῶς ἐκ τῶν ἐναντίων ἔσται, οὐ λέγουσιν· ἀπαθὴ γὰρ τὰ ἐναν-
 τία ὑπ' ἀλλήλων. Ἡμῖν δὲ λύεται τοῦτο εὐλόγως τῷ τρί-
 τον τι εἶναι. Οἱ δὲ τὸ ἕτερον τῶν ἐναντίων ὕλην ποιοῦσιν,
 6 ὥσπερ οἱ τὸ ἄνισον τῷ ἴσῳ ἢ τῷ ἐνὶ τὰ πολλά. Λύεται δὲ
 καὶ τοῦτο τὸν αὐτὸν τρόπον· ἢ γὰρ ὕλη ἢ μία οὐθενὶ ἐναν-
 τίων. Ἐτι ἅπαντα τοῦ φαύλου μεθέξει ἔξω τοῦ ἐνός· τὸ
 γὰρ κακὸν αὐτὸ θατέρον τῶν στοιχείων. Οἱ δ' ἄλλοι οὐδ'
 ἀρχὰς τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακόν· καίτοι ἐν ἅπασι μάλιστα
 τὸ ἀγαθὸν ἀρχή. Οἱ δὲ τοῦτο μὲν ὀρθῶς ὅτι ἀρχήν, ^l ἀλλὰ
 πῶς τὸ ἀγαθὸν ἀρχὴ οὐ λέγουσιν, πότερον ὡς τέλος ἢ ὡς
 7 κινήσαν ἢ ὡς εἶδος. Ἀτόπως δὲ καὶ Ἐμπεδοκλῆς· τὴν γὰρ
 φιλίαν ποιεῖ τὸ ἀγαθόν. Αὕτη δ' ἀρχὴ καὶ ὡς κινουσα
 (συνάγει γάρ) καὶ ὡς ὕλη· μόριον γὰρ τοῦ μίγματος. Εἰ
 δὴ καὶ τῷ αὐτῷ συμβέβηκεν ὡς ὕλη καὶ ^m ἀρχῇ εἶναι καὶ ὡς

^d οὗτος· οὐ] αὐτός· οὐ T. ^e τοῦτ' ἦν ἐστίν T. ^f καὶ οὐχ οὕτως]
 οὔτε T. ^ε ὅ τι ἔτυχε] ὁτιοῦν E. ^h ἢ ἄτοπα συμβαίνει F^b. ⁱ ποῖα ἢ
 χάρις ἐτέρως λέγοντες T. ^k δὴ T. ^l ἀλλὰ—ἀρχὴ om. T. ^m ἀρχῇ E.A^b.

κινούνται, ἀλλὰ ^πτό γ' εἶναι οὐ ταυτό. ^ο Κατὰ πότερον οὖν
 φιλία; ^α Ατοπον δὲ καὶ τὸ ἀφθαρτον εἶναι τὸ νεῖκος· τοῦτο
 δ' ἐστὶν αὐτὸ ἢ τοῦ κακοῦ φύσις. ^ι Αναξαγόρας δὲ ὡς κινούν ⁸
 τὸ ἀγαθὸν ἀρχήν· ὁ γὰρ νοῦς κινεῖ, ἀλλὰ κινεῖ ἕνεκά τινος,
 ὥστε ἕτερον. Πλὴν ὡς ἡμεῖς λέγομεν· ἡ γὰρ ἰατρικὴ ἐστὶ
 πως ^ρ ἢ ὑγίεια. ^α Ατοπον δὲ καὶ τὸ ἐναντίον μὴ ποιῆσαι τῷ
 ἀγαθῷ καὶ τῷ νῷ. Πάντες δ' οἱ τὰναντία λέγοντες οὐ χρῶν-
 ται τοῖς ἐναντίοις, ἐὰν μὴ ^ι ῥυθμίση τις. Καὶ διὰ τί τὰ μὲν ⁹
 φθαρτὰ τὰ δ' ἀφθαρτα, οὐδεὶς λέγει· ^ι πάντα γὰρ τὰ ὄντα
 ποιοῦσιν ἐκ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν. ^ι Ἔτι οἱ μὲν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος
 ποιοῦσι τὰ ὄντα· οἱ δ' ἵνα μὴ τοῦτο ἀναγκασθῶσιν, ἐν πάντα
 ποιοῦσιν. ^ι Ἔτι διὰ τί αἰεὶ ἔσται γένεσις καὶ τί αἴτιον γενέ-
 σεως, οὐδεὶς λέγει. Καὶ τοῖς δύο ἀρχὰς ποιοῦσιν ἄλλη ¹⁰
^β ἀνάγκη ἀρχὴν κυριωτέραν εἶναι, καὶ τοῖς τὰ εἶδη, ὅτι ἄλλη
 ἀρχὴ κυριωτέρα· διὰ τί γὰρ ^ι μετέσχευεν ἢ μετέχει; Καὶ τοῖς
 μὲν ἄλλοις ἀνάγκη τῇ σοφίᾳ καὶ τῇ τιμιωτάτῃ ἐπιστήμῃ
 εἶναι τι ἐναντίον, ἡμῖν δ' οὐ· οὐ γὰρ ἐστὶν ἐναντίον τῷ πρώτῳ
 οὐθέν. Πάντα γὰρ τὰ ἐναντία ὕλην ἔχει καὶ δυνάμει ταυτὰ ¹¹
 ἐστίν, ^ν ἢ δὲ ἐναντία ἄγνοια εἰς τὸ ἐναντίον· τῷ δὲ πρώτῳ
 ἐναντίον οὐθέν. ^ω Εἴτε μὴ ἔσται παρὰ τὰ αἰσθητὰ ἄλλα,
 οὐκ ἔσται ἀρχὴ καὶ τάξις καὶ γένεσις καὶ τὰ οὐράνια, ἀλλ'
 αἰεὶ τῆς ἀρχῆς ἀρχή, ὥσπερ τοῖς θεολόγοις καὶ τοῖς φυσικοῖς
 πάσιν. Εἰ δ' ἔσται τὰ εἶδη ^κ ἢ ἀριθμοί, οὐδενὸς αἴτια· εἰ ¹²
 δὲ μή, ^γ οὔτε κινήσεως γε. ^ι Ἔτι πῶς ἔσται ἐξ ἀμεγεθῶν μέ-
 γεθος καὶ συνεχές; ^ο Ὁ γὰρ ἀριθμὸς οὐ ποιήσει συνεχές, οὔτε
 ὡς κινούν οὔτε ὡς εἶδος. ^ι Ἀλλὰ μὴν οὐθέν γ' ἔσται τῶν ἐναν-
 τίων ὅπερ καὶ ποιητικὸν καὶ κινητικόν· ἐνδέχοιτο γὰρ ^α ἂν
 μὴ εἶναι. ^ι Ἀλλὰ μὴν ὕστερόν γε τὸ ποιεῖν δυνάμεως. Οὐκ ¹³
 ἄρα αἰδία τὰ ὄντα. ^ι Ἀλλ' ἔστιν· ἀναιρετέον ἄρα τούτων τι.
 Τοῦτο δ' εἴρηται ^α ὥς. ^ι Ἔτι τίνι οἱ ἀριθμοὶ ἐν ἡ ἢ ψυχῇ
 καὶ τὸ σῶμα καὶ ὅλως τὸ εἶδος καὶ τὸ πρᾶγμα, οὐθέν λέγει

^π τό] τῷ T. ^ο κατὰ] καὶ T. ^ρ ἢ post πως om. T. ^ι ῥαθυμῆση T.
^ε πάντες E. ^β ἀρχὴν ἀνάγκη T. ^ι μετίσχει E. T. ^ν ἢ] εἰ T. ^ω εἴτε]
 ἐν εἰ F^b. ^κ ἢ om. T. ^γ οὔτε A^b. ^α ἂν om. E. ^α ὥς] οὕτως T.

οὐθείς· οὐδ' ἐνδέχεται εἰπεῖν, εἰ μὴ ὡς ἡμεῖς εἶπη, ὡς τὸ κι-
 14 νοὺν ποιεῖ. Οἱ δὲ λέγοντες τὸν ἀριθμὸν πρῶτον τὸν μαθη-
 ματικὸν καὶ οὕτως αἰεὶ ἄλλην ἐχομένην οὐσίαν καὶ ἀρχὰς ἐκά-
 στης ἄλλας, ἐπεισοδιώδη τὴν τοῦ παντὸς οὐσίαν ποιοῦσιν
 (οὐθὲν γὰρ ἢ ἐτέρα τῇ ἐτέρα συμβάλλεται οὐσα ἢ μὴ οὐσα)
 καὶ ἀρχὰς πολλὰς· τὰ δὲ ὄντα οὐ βούλεται πολιτεύεσθαι
 κακῶς.

Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἰς κοίρανος ἔστω.

Μ.

Περὶ μὲν ^ε οὖν τῆς τῶν αἰσθητῶν οὐσίας εἴρηται τίς ἐστίν,
 ἐν μὲν τῇ μεθόδῳ τῇ τῶν φυσικῶν περὶ τῆς ὕλης, ὕστερον δὲ
 2 περὶ τῆς κατ' ἐνέργειαν. Ἐπεὶ δ' ἡ σκέψις ἐστὶ πότερον
 ἔστι τις παρὰ τὰς αἰσθητὰς οὐσίας ἀκίνητος καὶ αἰδῖος ἢ οὐκ
 ἔστι, καὶ εἴ ἐστὶ τίς ἐστὶ, πρῶτον τὰ παρὰ τῶν ἄλλων λε-
 γόμενα θεωρητέον, ὅπως εἴτε τι μὴ καλῶς λέγουσι, μὴ τοῖς
 αὐτοῖς ἔνοχοι ᾖμεν, καὶ εἴ ^δ τι δόγμα κοινὸν ἡμῖν κακείοις,
 τοῦτ' ἰδίᾳ μὴ καθ' ἡμῶν ^ε δυσχεραίνωμεν· ἀγαπητὸν γὰρ εἴ
 3 τις τὰ μὲν κάλλιον λέγοι τὰ δὲ μὴ χεῖρον. Δύο δ' εἰσὶ
 δόξαι περὶ τούτων· τὰ τε γὰρ μαθηματικά φασιν ^ι οὐσίας
 εἶναι τινες, οἷον ἀριθμοὺς καὶ γραμμὰς καὶ τὰ συγγενῆ τού-
 4 τοις, καὶ πάλιν τὰς ιδέας. Ἐπεὶ δὲ οἱ μὲν δύο ^ε ταῦτα γένη
 ποιοῦσι, τὰς τε ιδέας καὶ τοὺς μαθηματικοὺς ἀριθμοὺς, οἱ δὲ
 μίαν φύσιν ἀμφοτέρων, ἕτεροι δὲ τινες τὰς μαθηματικὰς μό-
 νον οὐσίας εἶναι φασι, σκεπτέον πρῶτον μὲν περὶ τῶν μαθη-
 ματικῶν, μηδεμίαν προστιθέντας φύσιν ἄλλην αὐτοῖς, οἷον
 πότερον ιδέαι τυγχάνουσιν οὐσαι ἢ οὐ, καὶ πότερον ἀρχαὶ
 καὶ οὐσίαι τῶν ὄντων ἢ οὐ, ἀλλ' ὡς περὶ μαθηματικῶν μόνον
 εἴτ' εἰσὶν εἴτε μὴ εἰσι, καὶ εἴ εἰσι πῶς εἰσίν, ἔπειτα ^η μετὰ
 ταῦτα χωρὶς περὶ τῶν ιδεῶν αὐτῶν ἀπλῶς καὶ ὅσον νόμου
 5 λόγων. Ἔτι δὲ πρὸς ἐκείνην δεῖ τὴν σκέψιν ἀπαντᾶν τὸν

^β ἔστω add. E. et margo T. ^ε οὖν om. T. ^δ τε Ab. ^ε δυσχε-
 ραίνωμεν F^b. ^ι οὐσίαν T. ^ε γένη ταῦτα Ab. ^η μετὰ om. T.

πλείω λόγον, ὅταν ἐπισκοπῶμεν εἰ αἱ οὐσίαι καὶ αἱ ἀρχαὶ
¹ τῶν ὄντων ἀριθμοὶ καὶ ἰδέαι εἰσὶν· μετὰ γὰρ τὰς ἰδέας αὕτη
 λείπεται τρίτη σκέψις. Ἀνάγκη δ', εἴπερ ἔστι τὰ μαθη-6
 ματικά, ἢ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς εἶναι αὐτά, καθάπερ λέγουσί
 τινες, ἢ κεχωρισμένα τῶν αἰσθητῶν (λέγουσι δὲ καὶ οὕτω
 τινές)· ἢ εἰ μηδετέρως, ἢ οὐκ εἰσὶν ἢ ἄλλον τρόπον εἰσὶν.
 Ὡσθ' ἡ ἀμφισβήτησις ἡμῖν ἔσται οὐ περὶ τοῦ εἶναι ἀλλὰ
 περὶ τοῦ τρόπου.

Ὅτι μὲν ^k τοίνυν ἔν γε τοῖς αἰσθητοῖς ἀδύνατον εἶναι καὶ 2
 ἄμα πλασματίας ὁ λόγος, εἴρηται μὲν καὶ ἐν τοῖς ¹ διαπορή-
 μασιν ὅτι δύο ^m ἄμα στερεὰ εἶναι ἀδύνατον, ἔτι δὲ καὶ ὅτι
 τοῦ ⁿ αὐτοῦ λόγου καὶ τὰς ἄλλας δυνάμεις καὶ φύσεις ἐν τοῖς
 αἰσθητοῖς εἶναι καὶ μηδεμίαν κεχωρισμένην. Ταῦτα μὲν οὖν
 εἴρηται πρότερον. Ἀλλὰ πρὸς τούτοις φανερόν ὅτι ἀδύ-2
 νατον διαιρεθῆναι ὅτιοῦν σῶμα. Κατ' ἐπίπεδον γὰρ διαι-
 ρηθήσεται, καὶ τοῦτο κατὰ γραμμὴν, καὶ αὕτη κατὰ στι-
 γμὴν, ὥστ' εἰ τὴν στιγμὴν διελεῖν ἀδύνατον, καὶ τὴν γραμ-
 μὴν, εἰ δὲ ταύτην, καὶ τὰλλα. Τί οὖν διαφέρει ἢ ταύτας 3
 εἶναι τοιαύτας φύσεις, ἢ αὐτὰς μὲν μή, εἶναι δ' ἐν αὐταῖς τοι-
 αύτας φύσεις; Τὸ αὐτὸ γὰρ συμβήσεται· διαιρουμένων γὰρ
 τῶν αἰσθητῶν διαιρεθήσονται, ἢ οὐδὲ αἱ αἰσθηταί. Ἀλλὰ
 μὴν οὐδὲ ^o κεχωρισμένας γ' εἶναι φύσεις τοιαύτας δυνατόν.
 Εἰ γὰρ ἔσται στερεὰ παρὰ τὰ αἰσθητὰ κεχωρισμένα τούτων 4
 ἕτερα καὶ πρότερα τῶν αἰσθητῶν, δῆλον ὅτι καὶ παρὰ τὰ
 ἐπίπεδα ἕτερα ἀναγκαῖον εἶναι ἐπίπεδα κεχωρισμένα καὶ στι-
 γμὰς καὶ γραμμὰς· τοῦ γὰρ αὐτοῦ λόγου. Εἰ δὲ ταῦτα,
 πάλιν παρὰ ^p τὰ τοῦ στερεοῦ τοῦ μαθηματικοῦ ἐπίπεδα καὶ
 γραμμὰς καὶ στιγμὰς ἕτερα κεχωρισμένα. Πρότερα γὰρ 5
 τῶν συγκειμένων ἐστὶ τὰ ἀσύνθετα· καὶ εἴπερ τῶν αἰσθητῶν
 πρότερα σώματα ^q μὴ αἰσθητά, τῷ αὐτῷ λόγῳ καὶ τῶν ἐπι-
 πέδων τῶν ἐν τοῖς ἀκινήτοις στερεοῖς τὰ αὐτὰ καθ' αὐτά.

¹ τῶν ὄντων] τούτων T. ^k τοίνυν] οὖν F^b. ¹ ἀπορήμασιν F^b. ^m ἄμα
 ante δύο A^b, post στερεὰ G^b. I^b. ⁿ αὐτοῦ om. A^b. ^o κεχωρισμένως
 γ' εἶναι τοιαύτας φύσεις T. P τὰ om. T. ^q μὴ] τὰ μὴ E.

ἽΩστε ἕτερα ταῦτα ἐπίπεδα καὶ γραμμαὶ τῶν ἅμα τοῖς στερεοῖς τοῖς κεχωρισμένοις· τὰ μὲν γὰρ ἅμα τοῖς μαθηματικοῖς 6 στερεοῖς, τὰ δὲ πρότερα τῶν μαθηματικῶν στερεῶν. Πάλιν τοίνυν τούτων τῶν ἐπιπέδων ἔσονται γραμμαί, ὧν πρότερον δέησει ἐτέρας γραμμὰς καὶ στιγμὰς εἶναι διὰ τὸν αὐτὸν λόγον· καὶ τούτων ἐν ταῖς προτέραις γραμμαῖς ἐτέρας προ- 7 τέρας Ἵστιγμὰς, ὧν οὐκέτι πρότεραι ἕτεραι. Ἐποπὸς τε δὴ γίγνεται ἡ σώρευσις· συμβαίνει γὰρ στερεὰ μὲν μοναχὰ παρὰ τὰ αἰσθητά, ἡ ἐπίπεδα δὲ τριττὰ παρὰ τὰ αἰσθητά, τὰ τε παρὰ τὰ αἰσθητά καὶ ἡ τὰ ἐν τοῖς μαθηματικοῖς στερεοῖς καὶ παρὰ τὰ ἐν τούτοις, γραμμαὶ δὲ τετραξαί, στιγμαὶ 8 δὲ πενταξαί. ἽΩστε περὶ ποῖα αἱ ἐπιστῆμαι ἔσονται αἱ μαθηματικαὶ τούτων; Οὐ γὰρ δὴ περὶ τὰ ἐν τῷ στερεῷ τῷ ἀκινήτῳ ἐπίπεδα καὶ γραμμὰς καὶ στιγμὰς· αἱ γὰρ περὶ τὰ πρότερα ἢ ἐπιστῆμη. Ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ περὶ τῶν ἀριθμῶν· Ἵπαρ' ἐκάστας γὰρ ἡ τὰς στιγμὰς ἕτεραι ἔσονται μονάδες, καὶ παρ' ἐκάστα τὰ ὄντα αἰσθητά, εἴτα τὰ νοητά, 9 ὥστ' ἔσται γένη ἡ ἄπειρα τῶν μαθηματικῶν ἀριθμῶν. Ἐτι ἄπερ καὶ ἐν τοῖς ἡ ἀπορήμασιν ἐπήλθομεν, πῶς ἐνδέχεται λύνειν; Περὶ ἡ γὰρ ἡ ἀστρολογία ἐστίν, ὁμοίως ἐστὶ ἡ παρὰ τὰ αἰσθητά, καὶ περὶ ἡ ἡ γεωμετρία· εἶναι δ' οὐρανὸν καὶ τὰ μόρια αὐτοῦ πῶς δυνατόν, ἡ ἄλλο ὅτιοῦν ἔχον κίνησιν; Ὁμοίως δὲ καὶ τὰ ὀπτικά καὶ τὰ ἀρμονικά· ἔσται γὰρ φωνή 10 τε καὶ ὄψις παρὰ τὰ αἰσθητά καὶ τὰ καθ' ἐκάστα. ἽΩστε δῆλον ὅτι καὶ αἱ ἄλλαι αἰσθήσεις καὶ τὰ ἄλλα αἰσθητά· τί γὰρ μᾶλλον τάδε ἢ τάδε; Εἰ δὲ ταῦτα, καὶ ζῶα ἔσονται, εἴπερ καὶ αἰσθήσεις. Ἐτι γράφεται ἔνια καθόλου ὑπὸ τῶν 11 μαθηματικῶν ἡ παρὰ ταύτας τὰς οὐσίας. ἽΕσται οὖν καὶ ἡ αὕτη τις ἄλλη οὐσία μεταξὺ κεχωρισμένη τῶν τ' ἡ ἰδεῶν καὶ τῶν μεταξὺ, ἡ ἡ οὔτε ἀριθμὸς ἐστὶν οὔτε ἡ στιγμαὶ οὔτε μέ-

Ἵστιγμὰς] γραμμὰς A^b. ἡ ἐπίπεδα—αἰσθητά om. E. ἡ τὰ post καὶ om. T.A^b. ἡ παρ' καὶ παρ' T. ἡ τὰς] ἐν F^b. ἡ ἄπειρα om. E.T.A^b.G^b.I^b. ἡ διαπορήμασιν F^b. ἡ περὶ G^b.I^b. ἡ παρὰ πάντας τὰς αἰτίας G^b. ἡ ἄλλη τις αὕτη T.G^b.I^b. ἡ εἰδῶν G^b. ἡ ἡ A^b. ἡ στιγμῇ G^b.I^b.

γεθος οὔτε χρόνος. Εἰ δὲ τοῦτο ἀδύνατον, ^f δῆλον ὅτι κα-
 κείνα ἀδύνατον ^ε εἶναι κεχωρισμένα τῶν αἰσθητῶν. ^οὈλως ¹²
^h δὲ τούναντίον συμβαίνει καὶ τοῦ ἀληθοῦς καὶ τοῦ εἰωθότος
 ὑπολαμβάνεσθαι, εἴ τις θήσει οὕτως εἶναι τὰ μαθηματικά ὡς
 κεχωρισμένας τινὰς φύσεις. Ἀνάγκη γὰρ διὰ τὸ μὲν ⁱ οὕτως
 εἶναι αὐτὰς προτέρας εἶναι τῶν αἰσθητῶν μεγεθῶν, κατὰ ^k τὸ
 ἀληθὲς δὲ ὑστέρας· τὸ γὰρ ἀτελὲς ^l μέγεθος γενέσει μὲν πρό-
 τερόν ἐστι, ^m τῇ οὐσίᾳ δ' ὕστερον, οἷον ἄψυχον ἐμψύχον.
ⁿ Ἐτι τίνι καὶ πότ' ἔσται ^o ἐν τὰ μαθηματικά μεγέθη; Τὰ ¹³
 μὲν γὰρ ἐνταῦθα ψυχῇ ἢ μέρει ψυχῆς ἢ ἄλλῃ τινὶ εὐλόγῳ
 εἰ δὲ μή, πολλά, καὶ διαλύεται. Ἐκείνοις δὲ ^p διαιρετοῖς καὶ
 ποσοῖς οὐσι τί αἰτιὸν τοῦ ἐν εἶναι καὶ ^q συμμένειν; Ἐτι αἱ
 γενέσεις δηλοῦσιν. Πρῶτον μὲν γὰρ ἐπὶ μῆκος γίγνεται, ¹⁴
 εἶτα ἐπὶ πλάτος, τελευταῖον δ' ^r εἰς βάθος, καὶ τέλος ἔσχεν.
 Εἰ οὖν τὸ τῇ γενέσει ὕστερον τῇ οὐσίᾳ πρότερον, τὸ σῶμα
 πρότερον ἂν εἴη ἐπιπέδου καὶ μήκου, καὶ ταύτῃ καὶ τέλειον
 καὶ ὅλον μᾶλλον, ^s ὅτι ἐμψυχον γίγνεται· γραμμὴ δὲ ἐμ-
 ψυχος ἢ ἐπίπεδον πῶς ἂν εἴη; ^t Ὑπὲρ γὰρ τὰς αἰσθήσεις
 τὰς ἡμετέρας ἂν ^v εἴη τὸ ἀξίωμα. Ἐτι τὸ μὲν σῶμα οὐσία ¹⁵
 τίς· ἥδη γὰρ ^w ἔχει πῶς τὸ τέλειον· αἱ δὲ γραμμαὶ πῶς οὐσίαι;
 Οὔτε γὰρ ὡς εἶδος καὶ μορφή τις, οἷον εἰ ἄρα ἡ ψυχὴ τοι-
 οὔτον, ^x οὔτε ὡς ἡ ὕλη, οἷον τὸ σῶμα· οὐθὲν γὰρ ἐκ γραμ-
 μῶν οὐδ' ἐπιπέδων ^y οὐδὲ στιγμῶν φαίνεται συνίστασθαι δυ-
 νάμενον. Εἰ δ' ^z ἦν οὐσία τις ὑλική, τοῦτ' ἂν ἐφαίνετο ^a δυ-
 νάμενα πάσχειν. Τῷ μὲν οὖν λόγῳ ἔστω πρότερα. ^b Ἄλλ'
 οὐ πάντα ὅσα τῷ λόγῳ πρότερα, καὶ ^c τῇ οὐσίᾳ πρότερα.
 Τῇ μὲν γὰρ οὐσίᾳ πρότερα ὅσα χωριζόμενα τῷ εἶναι ὑπερ-
 βάλλει, τῷ λόγῳ δὲ ὅσων οἱ λόγοι ἐκ τῶν λόγων ταῦτα

^f δῆλον om. G^b. ^ε κεχωρισμένα εἶναι G^b.I^b. ^h δὴ T. ⁱ εἶναι
 οὕτως T. ^k δὲ τὸ ἀληθὲς G^b.I^b. ^l μέγεθος τῇ γενέσει G^b.I^b. ^m τῇ δ'
 οὐσία G^b.I^b. ⁿ ἔτι ἐν τίνι E. ^o ἐν om. T. ^p διαιρετικοῖς G^b. ^q συμ-
 βαίνειν T. ^r εἰς] εἰ G^b. ^s ὅτι] καὶ ὅτι G^b.I^b. ^t ὑπὸ G^b.I^b. ^v εἴη
 om. T. ^w ἔχει om. A^b. ^x οὔτε ὡς] ὥστε T. ^y οὐδὲ ἐκ στιγμῶν G^b.I^b.
^z ἦν] ἐν G^b. ^a δυνάμενον G^b.I^b, om. F^b. ^b ἀλλ'—πρότερα om. T.
^c τῇ οὐσίᾳ πρότερον G^b.

17 ^d δὲ οὐχ ἅμα ὑπάρχει. Εἰ γὰρ μὴ ἔστι τὰ πάθη παρὰ τὰς οὐσίας, οἷον κινούμενον ^e τι ^f ἢ λευκόν, τοῦ λευκοῦ ἀνθρώπου τὸ λευκὸν πρότερον κατὰ τὸν λόγον, ἀλλ' οὐ κατὰ τὴν οὐσίαν· οὐ γὰρ ^g ἐνδέχεται εἶναι κεχωρισμένον, ἀλλ' αἰεὶ ἅμα τῷ συνόλῳ ἐστίν· σύνολον δὲ λέγω τὸν ἄνθρωπον ^h τὸν λευκόν. Ὡστε φανερόν ὅτι οὔτε ⁱ τὸ ἐξ ἀφαιρέσεως πρότερον οὔτε τὸ ἐκ ^k προσθέσεως ὕστερον· ἐκ προσθέσεως γὰρ τῷ λευκῷ ὁ λευκὸς ἄνθρωπος λέγεται. Ὅτι μὲν οὖν οὔτε οὐσίαι μᾶλλον τῶν σωμάτων εἰσίν, οὔτε πρότερα τῷ εἶναι τῶν αἰσθητῶν, ἀλλὰ τῷ λόγῳ ^l μόνον, οὔτε κεχωρισμένα που εἶναι 19 δυνατόν, εἴρηται ἱκανῶς. Ἐπεὶ δ' ^m οὐδ' ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ⁿ ἐνδέχετο αὐτὰ εἶναι, φανερόν ὅτι ἢ ὅλως οὐκ ἔστιν ἢ τρόπον τινὰ ἔστι καὶ διὰ τοῦτο οὐχ ἀπλῶς ἐστίν· πολλαχῶς 3 γὰρ τὸ εἶναι λέγομεν. Ὡσπερ γὰρ καὶ ^o τὰ καθόλου ἐν τοῖς μαθήμασιν οὐ ^p περὶ κεχωρισμένων ἐστὶ ^q παρὰ τὰ μεγέθη καὶ τοὺς ἀριθμούς, ἀλλὰ περὶ τούτων μὲν, οὐχ ^r ἢ δὲ τοιαῦτα οἷα ἔχειν μέγεθος ἢ εἶναι διαιρετά, δηλόν ὅτι ἐνδέχεται καὶ περὶ τῶν αἰσθητῶν μεγεθῶν εἶναι καὶ λόγους καὶ 2 ἀποδείξεις, μὴ ^s ἢ δὲ αἰσθητά, ἀλλ' ^t ἢ τοιαυδί. Ὡσπερ γὰρ καὶ ^u ἢ κινούμενα μόνον πολλοὶ λόγοι εἰσὶ, χωρὶς τοῦ τί ἕκαστόν ἐστι τῶν τοιούτων καὶ τῶν συμβεβηκότων αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἀνάγκη διὰ ταῦτα ἢ κεχωρισμένον τι εἶναι κινούμενον τῶν αἰσθητῶν ἢ ἐν τούτοις τινὰ φύσιν εἶναι ἀφωρισμένην, οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν κινουμένων ἔσονται λόγοι καὶ ἐπιστήμαι, ^v οὐχ ^w ἢ κινούμενα δὲ ἀλλ' ^x ἢ σώματα μόνον, καὶ πάλιν ^y ἢ ἐπίπεδα μόνον καὶ ^z ἢ μήκη μόνον, καὶ ^{aa} ἢ διαιρετά ^{ab} καὶ ^{ac} ἢ ἀδιαίρετα 3 ἔχοντα ^{ad} δὲ θέσιν, καὶ ^{ae} ἢ ἀδιαίρετα μόνον. Ὡστ' ἐπεὶ ἀπλῶς λέγειν ἀληθὲς μὴ μόνον τὰ χωριστὰ εἶναι ἀλλὰ καὶ τὰ μὴ χωριστά, ^{af} οἷον κινούμενα εἶναι, καὶ τὰ μαθηματικά ὅτι ἔστιν

^d δὲ] γὰρ T. ^e τι] τε G^b. ^f ἢ om. T. ^g ἐνδέχεται] ἐν T. ^h τὸν λευκόν] καὶ τὸ λευκόν F^b. ⁱ τὸ om. A^b. ^k προσθέσεως A^b.F^b.G^b. ^l μόνον T, μόνον I^b. ^m οὐδὲν τοῖς A^b. ⁿ ἐνδέχεται T. ^o τὰ] τὸ F^b. ^p περὶ] παρὰ F^b. ^q παρὰ I^b: ceteri περὶ. ^r τοιαυδέ G^b. ^s οὐχὶ κινούμενα G^b. ^t καὶ ἢ ἀδιαίρετα om. G^b. ^v δὲ om. T.A^b. ^w οἷον τὰ κινούμενα G^b.I^b.

ἀπλῶς ἀληθὲς εἰπεῖν, καὶ τοιαῦτά γε οἶα λέγουσιν. Καὶ ὥσπερ καὶ τὰς ἄλλας ἐπιστήμας ἀπλῶς ἀληθὲς εἰπεῖν ^κτούτου εἶναι, οὐχὶ τοῦ συμβεβηκότος, οἷον ὅτι λευκοῦ εἰ ^γτὸ ὑγιεινὸν λευκόν, ἢ ^δ ἔστιν ^κ ὑγιεινόν, ^α ἀλλ' ἐκείνου ^β οὐ ^δ ἐστὶν ἐκάστη, εἰ ὑγιεινὸν ὑγιεινοῦ, εἰ ^δ ἢ ἄνθρωπος ἀνθρώπου, οὕτω καὶ τὴν γεωμετρίαν· οὐκ εἰ συμβέβηκεν αἰσθητὰ εἶναι ὧν ἐστί, μὴ ἐστὶ ^δ ^ε ἢ ^δ αἰσθητά, οὐ τῶν αἰσθητῶν ἔσονται αἱ μαθηματικαὶ ἐπιστήμαι, οὐ μέντοι οὐδὲ παρὰ ταῦτα ἄλλων κεχωρισμένων. Πολλὰ δὲ συμβέβηκε καθ' αὐτὰ τοῖς πράγμασιν ^ε ἢ ἕκαστον ὑπάρχει τῶν τοιούτων, ἐπεὶ καὶ ἢ θῆλυ τὸ ζῶον ^ς καὶ ἢ ἄρρεν, ἴδια πάθη ἐστίν, καίτοι οὐκ ἔστι τι θῆλυ οὐδ' ἄρρεν ^ς κεχωρισμένον τῶν ζώων· ὥστε καὶ ἢ ^β μήκη μόνον καὶ ἢ ἐπίπεδα. Καὶ ὅσῳ δὴ ἂν περὶ προτέρων ^ι τῷ λόγῳ ⁶ καὶ ἀπλουστέρων, τοσούτῳ μᾶλλον ἔχει τὰκριβές· τοῦτο δὲ τὸ ἀπλοῦν ἐστίν. Ὡστε ἄνευ ^κ τε μεγέθους ^ι μᾶλλον ἢ μετὰ μεγέθους, καὶ μάλιστα ἄνευ κινήσεως. Ἐὰν δὲ κίνησιν, μάλιστα τὴν πρώτην· ἀπλουστάτη γάρ, καὶ ταύτης ἢ ^{ιι} ὀμαλή. Ὁ ^δ αὐτὸς λόγος καὶ περὶ ἀρμονικῆς καὶ ὀπτικῆς· οὐδετέρα ^γ γὰρ ^η ἢ ὄψις ἢ ἢ φωνὴ θεωρεῖ, ἀλλ' ἢ γραμμαὶ καὶ ἀριθμοί· οἰκεῖα μέντοι ταῦτα πάθη ἐκείνων. Καὶ ἡ μηχανικὴ ^ο δὲ ὡσαύτως. Ὡστ' εἴ τις θέμενος κεχωρισμένα τῶν συμβεβηκότων ⁸ σκοπεῖ τι περὶ τούτων ἢ τοιαῦτα, οὐθὲν διὰ τοῦτο ψεῦδος ψεύσεται, ὥσπερ οὐδ' ὅταν ἐν τῇ γῇ γράφη καὶ τὴν ποδιαίαν φῆ μὴ ποδιαίαν· οὐ γὰρ ἐν ταῖς προτάσεσι τὸ ψεῦδος. Ἀριστὰ ^δ ἂν οὕτω ^ρ θεωρηθεῖ ἕκαστον, εἴ τις τὸ μὴ κεχωρισμένον θεῖη χωρίσας, ὅπερ ὁ ἀριθμητικὸς ποιεῖ καὶ ὁ γεωμέτρης. Ἐν μὲν γὰρ καὶ ἀδιαίρετον ὁ ἄνθρωπος ἢ ἄνθρωπος· ^ο ^δ ⁹ ἔθετο ἐν ἀδιαίρετον, εἴτ' ἐθεώρησεν εἴ τι τῷ ἀνθρώπῳ συμ-

^κ τοῦτο T. ^γ ὑγιεινὸν τὸ E.T.A^b.G^b.I^b. ^κ ὑγιεινοῦ F^b. ^α ἀλλ'—
 ὑγιεινὸν om. T. ^β ἢ ἐστὶν ἐκάστου ὑγιεινὸν ὑγ. E.A^b.G^b.I^b. ^ε ἢ om.
 F^b. ^δ αἰσθητά] ἔστι τὰ G^b. ^ε ἢ ἕκαστον G^b. ^ς καὶ ἢ] ἢ G^b. ^ς κεχω-
 ρισμένων T.A^b. ^β μήκη μόνον] μὴ κείμενον T, μὴ κινούμενον F^b. ^ι τῶν
 λόγων G^b. ^κ τε] τοῦ A^b. ^ι μᾶλλον om. G^b.I^b. ^{ιι} ὀμαλῆς E.G^b.
^η ὄψις ἢ ἢ φωνὴ θεωρεῖ ἀλλ' αἱ γραμμαὶ G^b. ^ο δὲ om. G^b.I^b. ^ρ θεω-
 ρήσει ἢ ἕκαστον T. ^ο δὲ διέθετο ἐν ἀδ. εἴτι θεωρήσεν T.

- βέβηκεν ἢ ἀδιαίρετος. Ὁ δὲ γεωμέτρης ὁ οὗθ' ἢ ἄνθρωπος οὗθ' ἢ ἀδιαίρετος, ἀλλ' ἢ στερεόν. Ἄ γὰρ καὶ εἰ μὴ που ἦν ἀδιαίρετος ὑπῆρχεν αὐτῷ, δῆλον ὅτι καὶ ἄνευ τούτων ἐν-
 10 δέχεται αὐτῷ ὑπάρχειν τὸ δυνατόν. Ὡστε διὰ τοῦτο ὀρθῶς τοὶ γεωμέτραι λέγουσι, καὶ περὶ ὄντων διαλέγονται, καὶ ὄντα ἐστίν· διττὸν γὰρ τὸ ὄν, τὸ μὲν ἐντελεχεία τὸ δ' ὑλικῶς. Ἐπεὶ δὲ τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ καλὸν ἕτερον (τὸ μὲν γὰρ αἰετῶς ἐν πράξει, τὸ δὲ καλὸν καὶ ἐν τοῖς ἀκινήτοις), οἱ φάσκοντες οὐθὲν λέγειν τὰς μαθηματικὰς ἐπιστήμας περὶ καλοῦ ἢ ἀγα-
 11 θοῦ ψεύδονται. Λέγουσι γὰρ καὶ δεικνύουσι μάλιστα· οὐ γὰρ εἰ μὴ ὀνομάζουσι, τὰ δ' ἔργα καὶ τοὺς λόγους δεικνύουσιν, οὐ λέγουσι περὶ αὐτῶν. Τοῦ δὲ καλοῦ μέγιστα εἶδη τάξις καὶ συμμετρία καὶ τὸ ὠρισμένον, αὐτὰ μάλιστα δεικνύ-
 12 ουσιν αἱ μαθηματικαὶ ἐπιστήμαι. Καὶ ἐπεὶ γε πολλῶν αἵτια φαίνεται ταῦτα (λέγω δ' οἷον ἡ τάξις καὶ τὸ ὠρισμένον), δῆλον ὅτι λέγοιεν αὐτὰ καὶ τὴν τοιαύτην αἰτίαν τὴν ὡς τὸ καλὸν αἴτιον τρόπον τινά. Ὑμᾶλλον δὲ γνωρίμως ἐν ἄλλοις περὶ αὐτῶν ἐροῦμεν.
- 4 Περὶ μὲν οὖν τῶν μαθηματικῶν, ὅτι τε ὄντα ἐστὶ καὶ πῶς ὄντα, καὶ πῶς πρότερα καὶ πῶς οὐ πρότερα, τοσαῦτα εἰρήσθω. Περὶ δὲ τῶν ιδεῶν πρῶτον αὐτὴν τὴν κατὰ τὴν ιδέαν δόξαν ἐπισκεπτέον, μεθὲν συνάπτοντας πρὸς τὴν τῶν ἀριθμῶν φύσιν, ἀλλ' ὡς ὑπέλαβον ἐξ ἀρχῆς οἱ πρῶτοι τὰς ιδέας φήσαντες εἶναι. Συνέβη δ' ἡ περὶ τῶν εἰδῶν δόξα τοῖς εἰποῦσι διὰ τὸ πεισθῆναι περὶ τῆς ἀληθείας τοῖς Ἡρακλειτείοις λόγοις ὡς πάντων τῶν αἰσθητῶν αἰετῶς ῥεόντων, ὥστ' εἴπερ ἐπιστήμη τινὸς ἔσται καὶ φρόνησις, ἐτέρας δεῖν τινὰς φύσεις εἶναι παρὰ τὰς αἰσθητὰς μενούσας· οὐ γὰρ εἶναι τῶν ῥεόντων ἐπιστήμην. Σωκράτους δὲ περὶ τὰς ἠθικὰς ἀρετὰς πραγματευομένου καὶ περὶ τούτων ὀρίζεσθαι καθόλου ζη-

τ οὗθ' ἢ ἄνθρωπος om. T. σ ἦν] ἢ T. τ λέγουσιν οἱ γεωμέτραι T.
 υ τὸ θ' G^b. ω ἐν πράξει] ἐνυπάρξει T. x εἰ γὰρ καὶ μὴ F^b. υ μᾶλλον
 —ἐροῦμεν om. (γ^b. I^b). z καὶ πῶς οὐ πρότερα om. E. α συνάπτοντα
 T, συνάπτοντες G^b. I^b. b συμβέβηκε T. c ιδεῶν T. G^b. I^b. d καὶ
 om. G^b. e πρὸς T.

τοῦντος πρώτου (τῶν μὲν γὰρ φυσικῶν ἐπὶ μικρὸν Δημό-
κριτος ἤψατο μόνον καὶ ὠρίσατό πως τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψυ-
χρόν· οἱ δὲ Πυθαγόρειοι πρότερον περὶ τινων ὀλίγων, ὧν
τοὺς [†]λόγους εἰς τοὺς ἀριθμοὺς [§] ἀνῆπτον, οἷον τί ἐστι καιρὸς
ἢ τὸ δίκαιον ἢ γάμος), ^h ἐκεῖνος εὐλόγως ⁱ ἐζήτει τὸ τί ἐστιν.
Συλλογίζεσθαι γὰρ ἐζήτει, ἀρχὴ δὲ τῶν συλλογισμῶν τὸ ⁴
τί ἐστιν. Διαλεκτικὴ γὰρ ἰσχὺς οὕτω τὸτ' ἦν, ὥστε δύνα-
σθαι καὶ χωρὶς τοῦ τί ἐστι τὰναντία ἐπισκοπεῖν, καὶ τῶν
ἐναντίων ^k εἰ ἢ ^l αὐτὴ ἐπιστήμη. Δύο γὰρ ἐστὶν ^m αἱ τις ⁿ ἀποδοίη
^o Σωκράτει δικαίως, τοὺς ^p ἐπακτικούς λόγους καὶ
τὸ ^q ὀρίζεσθαι καθόλου· ταῦτα γὰρ ἐστὶν ἄμφω περὶ ἀρχὴν
ἐπιστήμης. Ἄλλ' ὁ μὲν Σωκράτης τὰ καθόλου οὐ χωριστὰ
ἐποίει οὐδὲ τοὺς ὁρισμούς· οἱ δ' ἐχώρισαν, καὶ ^o τὰ τοιαῦτα
τῶν ὄντων ιδέας προσηγόρευσαν. ^v Ὡστε συνέβαινεν αὐτοῖς ⁶
σχεδὸν τῷ αὐτῷ λόγῳ πάντων ιδέας εἶναι τῶν καθόλου λε-
γομένων, καὶ παραπλήσιον ὥσπερ ⁿ αἱ εἰ τις ἀριθμῆσαι βου-
λόμενος ἐλαττόνων μὲν ὄντων οἶοιτο μὴ ^p δύνασθαι, πλείω
δὲ ποιήσας ἀριθμοῖ· πλείω γὰρ ἐστὶ τῶν καθ' ^q ἕκαστα
αἰσθητῶν ^r ὥς εἰπεῖν τὰ εἶδη, περὶ ὧν ζητοῦντες τὰς αἰτίας
ἐκ τούτων ἐκεῖ προῆλθον· ^s καθ' ἕκαστόν τε γὰρ ὁμώνυμόν
ἐστὶ καὶ παρὰ τὰς οὐσίας, τῶν τε ^t ἄλλων ἓν ἐστὶν ἐπὶ πολ-
λῶν, καὶ ἐπὶ τοῖσδε καὶ ἐπὶ τοῖς αἰδίοις. Ἔτι καθ' οὗς τρό- ⁷
πους δέικνται ὅτι ἔστι τὰ εἶδη, κατ' οὐθένα φαίνεται τούτων·
ἐξ ἐνίων μὲν γὰρ οὐκ ἀνάγκη γίγνεσθαι ^v συλλογισμόν, ἐξ
ἐνίων δὲ καὶ οὐχ ὧν οἶονται τούτων ^w εἶδη γίγνεται. Κατὰ ⁸
τὰς τοὺς λόγους τοὺς ἐκ τῶν ἐπιστημῶν ἔσται εἶδη πάντων
ὄσων ἐπιστήμαί εἰσιν, καὶ κατὰ τὸ ἓν ἐπὶ πολλῶν καὶ τῶν
ἀποφάσεων, κατὰ δὲ τὸ νοεῖν τι φθαρέντος τῶν φθαρτῶν
φάντασμα γάρ τι ^x τούτων ἐστίν. Ἔτι δὲ οἱ ἀκριβέστατοι
τῶν λόγων οἱ μὲν τῶν πρὸς τι ποιοῦσιν ιδέας, ὧν οὐ φασιν

[†] λόγους εἰς τοὺς om. T. [§] γρ. ἀνῆγον E. ^h ἐκεῖνος T, ἐκεῖνος δ' E.
ⁱ ἐζήτουν G^b. ^k εἰ ἢ] ἢ ἢ A^b, εἴη T. ^l αὐτὴ T. ^m ἀποδῶν E.T.A^b.
ⁿ ὀρίζεσθαι τὰ καθόλου F^b. ^o τὰ om. G^b. ^p δυνήσεσθαι A^b.G^b.I^b.
^q ἕκαστον E. ^r ὥς εἰπεῖν om. G^b.I^b. ^s καθ' παρ' G^b.I^b. ^t ἄλλων
ἐνεστὶν E.T. ^v συλλογισμούς G^b. ^w ἥδη G^b.I^b. ^x τοῦτ' E.

εἶναι καθ' ὃ αὐτὸ γένος, οἱ δὲ τὸν τρίτον ἄνθρωπον λέγουσιν.
 9 Ὅλως τε ἀναιροῦσιν οἱ περὶ τῶν εἰδῶν λόγοι ἃ μᾶλλον βού-
 λονται εἶναι οἱ λέγοντες εἶδη τοῦ τὰς ιδέας εἶναι· συμβαί-
 νει γὰρ μὴ εἶναι πρῶτον τὴν δυνάδα ἀλλὰ τὸν ἀριθμόν, καὶ
 τούτου τὸ πρὸς τι καὶ ^z τοῦτο τοῦ καθ' αὐτό, καὶ πάνθ'
 ὅσα τινὲς ἀκολουθήσαντες ταῖς περὶ τῶν ^a εἰδῶν δόξαις ἦσαν-
 10 τιώθησαν ταῖς ἀρχαῖς. Ἔτι κατὰ μὲν τὴν ὑπόληψιν καθ'
 ἣν ^b φασιν εἶναι τὰς ιδέας ^c οὐ μόνον τῶν οὐσιῶν ἔσονται εἶδη
^d ἀλλὰ καὶ ^e ἄλλων πολλῶν· τὸ γὰρ νόημα ἓν οὐ μόνον
 περὶ τὰς οὐσίας ἀλλὰ καὶ ^f κατὰ μὴ οὐσιῶν ^g ἔσται, καὶ ^h αἰ
 ἐπιστῆμαι οὐ μόνον τῆς οὐσίας ἔσονται· συμβαίνει δὲ καὶ
 11 ἄλλα ⁱ μυρία τοιαῦτα. Κατὰ δὲ τὸ ἀναγκαῖον καὶ τὰς
 δόξας τὰς περὶ αὐτῶν, εἰ ἔστι μεθεκτὰ τὰ εἶδη, τῶν οὐσιῶν
 ἀναγκαῖον ιδέας εἶναι μόνον· οὐ γὰρ κατὰ συμβεβηκὸς με-
 τέχονται, ἀλλὰ ^k δεῖ ^l ταύτῃ ἐκάστου μετέχειν ἢ μὴ καθ' ὑπο-
 12 κειμένου ^m λέγεται. Λέγω δ' οἷον ⁿ εἴ τι ^o αὐτοῦ διπλασίον
 μετέχει, τοῦτο καὶ αἰδίου μετέχει, ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκὸς
 συμβέβηκε γὰρ τῷ διπλασίῳ ^p αἰδίῳ εἶναι. Ὡστε ἔσται
 οὐσία τὰ εἶδη. Ταῦτα δ' ἐνταῦθα οὐσίαν σημαίνει κακεῖ
^q ἢ τί ^r ἔσται τὸ εἶναι φάναι τι παρὰ ταῦτα τὸ ἐν ἐπὶ πολ-
 13 λῶν; Καὶ εἰ μὲν ταῦτο εἶδος τῶν ιδεῶν καὶ τῶν μετεχόν-
 των, ἔσται τι κοινόν· τί γὰρ μᾶλλον ἐπὶ ^s τῶν φθαρτῶν
 δυνάδων, ^t καὶ τῶν δυνάδων τῶν πολλῶν μὲν αἰδίων δέ, τὸ δυνάς
 ἓν καὶ ταυτόν, ἢ ^v ἐπ' αὐτῆς καὶ ^w τῆς τίνος; Εἰ δὲ μὴ τὸ
 αὐτὸ εἶδος, ^x ὁμώνυμα ἂν εἴη, καὶ ὅμοιον ὥσπερ ἂν εἴ τις
 ὕκαλοι ἄνθρωπον τόν τε Καλλίαν καὶ τὸ ξύλον, μηδεμίαν
 14 κοινωνίαν ἐπιβλέψας αὐτῶν. Εἰ δὲ τὰ μὲν ἄλλα τοὺς κοι-
 νοὺς λόγους ἐφαρμόττειν θήσομεν τοῖς εἶδεσιν, οἷον ἐπ' αὐ-

γ αὐτὰ G^b. z τούτου τὸ G^b, τὸ A^b. a ιδεῶν T. b εἶναι φασιν
 G^b. I^b. c οὐ μόνον τῶν οὐσιῶν om. E. T. d ἀλλὰ καὶ om. iidem.
 e ἄλλων] ἄλλων τε T, ἐτέρων A^b. f κατὰ] τὰ G^b. g ἔστι T. A^b,
 ἔσται ὅσα μὴ οὕτως ἐστὶ I^b. h αἰ om. A^b. i μόρια T. k δὴ G^b.
 l ταύτῃ A^b. m λέγονται E. T. A^b. G^b. I^b. n εἴ τι om. G^b. o γρ. καὶ
 αὐτοδιπλασίον E. p αἰδίον A^b. q ἢ T. r ἔσται om. T. s φθαρτῶν
 τῶν δυνάδων T. t καὶ τῶν δυνάδων om. G^b. v ἐπὶ ταύτης G^b. I^b. w τῆς
 om. T. x ὁμώνυμία T. y καλοῖοι A^b.

τὸν ^α τὸν ^α κύκλον σχῆμα ἐπίπεδον καὶ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ λόγου, ^β τὸ δ' οὐ ἐστὶ προστεθήσεται, σκοπεῖν δεῖ μὴ κενὸν ἢ τοῦτο παντελῶς. Τίτι τε γὰρ προστεθήσεται; Τῷ μέσῳ ¹⁵ ἢ τῷ ἐπιπέδῳ ἢ πᾶσιν; Πάντα γὰρ τὰ ἐν τῇ οὐσίᾳ ἰδέαι, οἷον τὸ ζῶον καὶ τὸ δίπουν. Ἔτι δὴλον ὅτι ἀνάγκη αὐτὸ εἶναι τι, ὥσπερ τὸ ἐπίπεδον φύσιν τινὰ ἢ πᾶσιν ἐννυάρξει τοῖς εἶδεσιν ὡς γένος.

Πάντων δὲ μάλιστα διαπορήσειεν ἂν τις τί ποτε συμβαλ- ⁵ λονται τὰ εἶδη ἢ τοῖς αἰδίοις τῶν αἰσθητῶν ἢ τοῖς γιγνομένοις καὶ ^ε τοῖς φθειρομένοις· οὔτε γὰρ κινήσεως ^δ ἐστὶν οὔτε μεταβολῆς οὐδεμιᾶς ^ε αἰτία αὐτοῖς. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ ² πρὸς τὴν ἐπιστήμην οὐθὲν ^ε βοηθεῖ ^ε τὴν τῶν ἄλλων· οὔτε γὰρ οὐσία ἐκεῖνα τούτων (ἐν τούτοις γὰρ ^β ἂν ἦν)· οὔτ' εἰς τὸ εἶναι, μὴ ἐννυάρχοντά γε τοῖς μετέχουσιν· οὕτω μὲν γὰρ ἴσως αἰτία δόξειεν ^ι ἂν εἶναι ^κ ὡς τὸ λευκὸν μεμιγμένον τῷ λευκῷ. Ἀλλ' οὗτος μὲν ὁ λόγος λίαν εὐκίνητος, ὃν Ἀναξα- ³ γόρας μὲν πρότερος Εὐδοξος δ' ὕστερος ^ι ἔλεγε διαπορῶν καὶ ἑτεροὶ τινες· ῥάδιον γὰρ πολλὰ συναγαγεῖν καὶ ἀδύνατα πρὸς τὴν τοιαύτην δόξαν. Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἐκ τῶν εἰδῶν ἔστι τὰλλα κατ' οὐθένα τρόπον τῶν εἰωθότων λέγεσθαι. Τὸ ^μ δὲ ⁴ λέγειν παραδείγματα εἶναι καὶ μετέχειν αὐτῶν τὰλλα κενολογεῖν ἐστὶ καὶ μεταφορὰς λέγειν ποιητικὰς. Τί γάρ ἐστι τὸ ἐργαζόμενον πρὸς τὰς ἰδέας ^ν ἀποβλέπον; Ἐνδέχεται τε ^ο καὶ εἶναι καὶ γίγνεσθαι ὅτιοῦν καὶ μὴ εἰκαζόμενον, ὥστε καὶ ^ρ ὄντος Σωκράτους καὶ μὴ ὄντος γένοιτ' ἂν ^α οἷον Σωκράτης. Ὅμοιως δὲ δὴλον ὅτι καὶ εἴη ^ρ ὁ Σωκράτης αἰδῖος, ⁵ ἔσται τε πλείω παραδείγματα τοῦ αὐτοῦ, ὥστε καὶ εἶδη, οἷον τοῦ ἀνθρώπου τὸ ζῶον καὶ τὸ δίπουν, ἅμα δὲ ^β καὶ αὐ-

^α τὸν om. G^b.I^b. ^α κύκλον] δ Α^b. ^β τὰ δ' οὐκέτι προστεθήσεται T, τὸ δ' οὐκ ἔστι προστεθήσεται G^b. ^ε τοῖς om. G^b.I^b. ^δ ἐστὶν post οὐδεμιᾶς G^b.I^b. ^ε αἰτία E. ^ε συντελεῖ G^b.I^b. ^ε τὴν om. G^b. ^β ἂν om. G^b. ^ι ἂν om. A^b. ^κ ὡς om. E. ^ι ἔλεγε γε διαπορῶν E. ^μ δὲ γε λέγειν I^b. ^ν ἀποβλέπων A^b, ἀποβλέπειν T. ^ο καὶ post τε om. T. ^ρ ὄντος τοῦ σωκράτους G^b.I^b. ^α οἷον] ὁ T. ^ρ ὁ om. E. ^β καὶ ὁ αὐτοάνθρωπος G^b.I^b.

- 6 τοάνθρωπος. Ἔτι οὐ μόνον τῶν αἰσθητῶν παραδείγματα τὰ εἶδη, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν, οἷον τὸ γένος τῶν ὡς γένους εἰδῶν ὥστε τὸ αὐτὸ ἔσται παράδειγμα καὶ εἰκὼν. Ἔτι δόξειεν ἂν ἀδύνατον χωρὶς εἶναι τὴν οὐσίαν καὶ οὐ ἡ οὐσία ὥστε πῶς ἂν αἱ ιδέαι οὐσίαι τῶν πραγμάτων οὐσαι χωρὶς εἶεν; Ἐν δὲ τῷ Φαίδωνι τοῦτον λέγεται τὸν τρόπον, ὡς καὶ τοῦ εἶναι καὶ τοῦ γίγνεσθαι αἷτια τὰ εἶδη ἐστίν. Καίτοι τῶν εἰδῶν ὄντων ὁμῶς οὐ γίγνεται, ἂν μὴ ἢ τὸ κινήσον, καὶ πολλὰ γίγνεται ἕτερα, οἷον οἰκία καὶ δακτύλιος, ὧν οὐ φασιν εἶναι γείδη. Ὡστε δῆλον ὅτι ἐνδέχεται κάκεῖνα ὧν φασὶν ιδέας εἶναι, καὶ εἶναι καὶ γίγνεσθαι διὰ τοιαύτας αἰτίας ὅας καὶ τὰ ῥηθέντα νῦν, ἀλλ' οὐ διὰ τὰ εἶδη. Ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν ιδεῶν καὶ τοῦτον τὸν τρόπον καὶ διὰ ὡλογικωτέρων καὶ ἀκριβεστέρων λόγων ἔστι πολλὰ συναγαγεῖν ὁμοῖα τοῖς τεθεωρημένοις.
- 6 Ἐπεὶ δὲ διώρισται περὶ τούτων, καλῶς ἔχει πάλιν θεωρῆσαι τὰ περὶ τοὺς ἀριθμοὺς συμβαίνοντα τοῖς λέγουσιν οὐσίας αὐτοὺς εἶναι χωριστὰς καὶ τῶν ὄντων αἰτίας πρώτας. Ἀνάγκη δ', εἴπερ ἐστὶν ὁ ἀριθμὸς φύσις τις καὶ μὴ ἄλλη τίς ἐστὶν αὐτοῦ ἢ οὐσία ἀλλὰ τούτ' αὐτό, ὥσπερ φασί τινες, ἥτοι εἶναι τὸ μὲν πρῶτόν τι αὐτοῦ τὸ δ' ἐχόμενον, ἕτερον ὃν τῷ εἶδει ἕκαστον. Καὶ τοῦτο ἢ ἐπὶ τῶν μονάδων εὐθὺς ὑπάρχει καὶ ἔστιν ἀσύμβλητος ὅποια οὖν μονὰς ὅποια οὖν μονάδι· ἢ εὐθὺς ἐφεξῆς πᾶσαι καὶ συμβληταὶ ὅποια οὖν ὅποια οὖν, οἷον λέγουσιν εἶναι τὸν μαθηματικὸν ἀριθμὸν ἐν γὰρ τῷ μαθηματικῷ οὐθὲν διαφέρει οὐδεμία μονὰς ἐτέρα ἐτέρας. Ἡ τὰς μὲν συμβλητὰς τὰς δὲ μή, οἷον εἰ ἔστι μετὰ τὸ ἐν πρώτη ἢ δυάς, ἔπειτα ἢ τριάς καὶ οὕτω δὴ ὁ ἄλλος ἀριθμὸς. Εἰσὶ δὲ συμβληταὶ αἱ ἐν ἐκάστῳ ἀριθμῷ μονάδες, οἷον αἱ ἐν τῇ δυάδι τῇ πρώτῃ αὐταῖς, β καὶ ἐν τῇ

τὰ om. T. ὅας] δι' οἷας G^b. I^b. ὡλογικωτέρων E. αὐτοῖς E. γ ὁ ἀριθμὸς om. T. ζ αὐτοῦ ἐστὶν T. α ἐνδεχόμενον T. b ὅποια T. A^b. c ἐτέρα om. G^b. d μὲν οἷον συμβλητὰς T. e αἱ post ἀριθμῷ A^b. f αἱ om. T. β καὶ—αὐταῖς om. G^b. h ἐν] αἱ ἐν A^b.

τριάδι τῇ πρώτῃ αὐταῖς, καὶ οὕτω δὴ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀριθμῶν· αἱ δ' ἐν τῇ δυάδι αὐτῇ ¹ πρὸς τὰς ἐν τῇ τριάδι αὐτῇ ἀσύμβλητοι. Ὅμοιως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐφεξῆς ⁴ ἀριθμῶν. Διὸ καὶ ὁ μὲν μαθηματικὸς ἀριθμεῖται μετὰ τὸ ἐν δύο, πρὸς τῷ ἔμπροσθεν ἐνὶ ἄλλο ἐν, καὶ τὰ τρία πρὸς τοῖς δυσὶ τούτοις ἄλλο ἐν, καὶ ὁ λοιπὸς ^k δὲ ὡσαύτως· οὗτος δὲ μετὰ τὸ ἐν δύο ἕτερα ἄνευ τοῦ ἐνὸς τοῦ πρώτου, καὶ ἡ τριάς ἄνευ τῆς δυάδος, ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἄλλος ἀριθμός. Ἡ ⁵ ¹ τὸν μὲν εἶναι τῶν ἀριθμῶν ^m οἶος ὁ πρῶτος ἐλέχθη, τὸν δ' οἶον ⁿ οἱ μαθηματικοὶ λέγουσι, τρίτον δὲ τὸν ῥηθέντα τελευταῖον. Ἔτι τούτους ἢ χωριστοὺς εἶναι ^o τοὺς ἀριθμοὺς τῶν πραγμάτων, ἢ οὐ χωριστοὺς ἀλλ' ἐν τοῖς αἰσθητοῖς, οὐχ οὕτως δ' ὡς τὸ πρῶτον ^p ἐπεσκοποῦμεν, ἀλλ' ὡς ἐκ τῶν ἀριθμῶν ἐνυπαρχόντων ὄντα τὰ αἰσθητά· ἢ τὸν μὲν ^q αὐτῶν εἶναι τὸν δὲ μή, ^r ἢ πάντας εἶναι. Οἱ μὲν οὖν τρόποι καθ' ⁶ οὓς ἐνδέχεται αὐτοὺς εἶναι οὗτοί εἰσιν ἐξ ἀνάγκης μόνοι. Σχεδὸν δὲ καὶ οἱ λέγοντες τὸ ἐν ἀρχὴν εἶναι καὶ οὐσίαν καὶ στοιχεῖον πάντων, καὶ ἐκ τούτου καὶ ἄλλου τινὸς εἶναι τὸν ἀριθμόν, ἕκαστος τούτων τινὰ τῶν ^s τρόπων εἴρηκε, πλὴν τοῦ πάσας τὰς μονάδας εἶναι ἀσυμβλήτους. Καὶ τοῦτο συμβέβηκεν εὐλόγως· οὐ γὰρ ἐνδέχεται ^v ἔτι ἄλλον τρόπον εἶναι παρὰ τοὺς εἰρημένους. Οἱ μὲν οὖν ἀμφοτέρους φασὶν εἶναι τοὺς ἀριθμοὺς, τὸν μὲν ἔχοντα τὸ πρότερον καὶ ὕστερον ^w τὰς ιδέας, ^x τὸν δὲ μαθηματικὸν παρὰ τὰς ιδέας καὶ τὰ αἰσθητά, καὶ χωριστοὺς ἀμφοτέρους τῶν αἰσθητῶν· οἱ δὲ τὸν μαθηματικὸν μόνον ἀριθμὸν εἶναι τὸν πρῶτον τῶν ὄντων ^y κεχωρισμένον τῶν αἰσθητῶν. Καὶ οἱ Πυθαγόρειοι δ' ἕνα ⁸ τὸν μαθηματικόν, πλὴν οὐ κεχωρισμένον ἀλλ' ἐκ τούτου τὰς αἰσθητὰς οὐσίας συνεστάναι φασὶν· τὸν γὰρ ὄλον οὐρανὸν κατασκευάζουσιν ἐξ ἀριθμῶν, πλὴν οὐ ^z μοναδικῶν, ἀλλὰ τὰς

¹ πρὸς—αὐτῇ om. G^b. ^k δὲ om. G^b. ^l τὴν G^b. ^m οἶον T.
ⁿ οἱ om. A^b. ^o τῶν πραγμάτων τοὺς ἀριθμοὺς G^b. I^b. ^p ἐπεσκοποῦν A^b.
^q αὐτὸν E. ^r ἢ πάντας om. G^b. I^b. ^s τρόπων] πρώτων G^b. ^t εἶναι om. E. T. G^b. I^b. ^v ἔτι om. G^b. ^w τῆς G^b. ^x τὸν—ιδέας om. G^b.
^y κεχωρισμένων A^b. G^b. ^z μοναδικὸν G^b. I^b.

μονάδας ὑπολαμβάνουσιν ἔχειν μέγεθος· ὅπως δὲ τὸ πρῶτον
 9 ἐν συνέστη ἔχον μέγεθος, ἀπορεῖν εἰκάσιν. Ἄλλος δέ τις
 τὸν πρῶτον ἀριθμὸν τὸν τῶν εἰδῶν ἓνα εἶναι, ἔνιοι δὲ καὶ τὸν
 μαθηματικὸν τὸν αὐτὸν τοῦτον εἶναι. Ὅμοιως δὲ καὶ περὶ
 10 τὰ μήκη καὶ περὶ τὰ ἐπίπεδα καὶ περὶ ^aτὰ στερεά. Οἱ μὲν
 γὰρ ἕτερα τὰ μαθηματικὰ καὶ ^bτὰ μετὰ τὰς ιδέας τῶν
 δ' ἄλλως λέγοντων οἱ μὲν τὰ μαθηματικὰ καὶ μαθηματικῶς
 λέγουσιν, ὅσοι μὴ ποιοῦσι τὰς ιδέας ἀριθμοὺς μηδὲ εἶναί
 φασιν ιδέας, οἱ δὲ τὰ μαθηματικά, οὐ μαθηματικῶς ^cδέ· οὐ
 γὰρ τέμνεσθαι οὔτε μέγεθος πᾶν εἰς μεγέθη, οὔθ' ὅποιασούν
 11 ^dμονάδας δυνάδα εἶναι. Μοναδικούς δὲ τοὺς ἀριθμοὺς εἶναι
 πάντες τιθέασι, πλὴν τῶν Πυθαγορείων, ὅσοι τὸ ἐν στοι-
 χεῖον καὶ ἀρχὴν φασιν εἶναι τῶν ὄντων· ἐκείνοι δ' ^eἔχοντα
 μέγεθος, καθάπερ εἴρηται πρότερον. Ὅσαχῶς μὲν οὖν ἐνδέ-
 χεται λεχθῆναι περὶ αὐτῶν, καὶ ὅτι πάντες εἰσὶν εἰρημένοι οἱ
 τρόποι, φανερόν ἐκ τούτων· ^fἔστι δὲ πάντα μὲν ἀδύνατα,
 μᾶλλον δ' ἴσως θάτερα τῶν ἐτέρων.

- 7 Πρῶτον μὲν οὖν σκεπτέον εἰ συμβληταὶ αἱ μονάδες ἢ ἀσύμ-
 βλητοι, καὶ εἰ ἀσύμβλητοι, ὅποτερως ὥσπερ διείλομεν. Ἔστι
^hμὲν γὰρ ὅποιανούν εἶναι ὅποιον μόνῳ μονάδι ἀσύμβλητον, ἔστι
 δὲ τὰς ἐν αὐτῇ τῇ δυνάδι πρὸς τὰς ἐν αὐτῇ τῇ τριάδι, καὶ οὕτως
 δὴ ἀσύμβλητους εἶναι τὰς ἐν ἐκάστῃ τῷ πρώτῳ ⁱἀριθμῷ πρὸς
 2 ἀλλήλας. Εἰ μὲν οὖν πᾶσαι συμβληταὶ καὶ ἀδιάφοροι αἱ
 μονάδες, ὁ ^kμαθηματικὸς γίγνεται ἀριθμὸς καὶ εἰς μόνος, καὶ
 3 τὰς ιδέας οὐκ ἐνδέχεται εἶναι τοὺς ἀριθμούς. ^lΠοῖος γὰρ
^mἔσται ἀριθμὸς αὐτοάνθρωπος ἢ ζῶν ἢ ἄλλο ὅτιον τῶν
 εἰδῶν; Ἰδέα μὲν γὰρ μία ἐκάστου, οἷον ⁿαὐτοῦ ἀνθρώπου
 μία καὶ αὐτοῦ ζῶν ἄλλη μία· οἱ δ' ὅμοιοι καὶ ἀδιάφοροι
 ἄπειροι, ὥστ' οὐθὲν μᾶλλον ἢδε ἢ τριάς αὐτοάνθρωπος ἢ
 ὅποιασούν. Εἰ δὲ μὴ εἰσὶν ἀριθμοὶ αἱ ιδέαι, οὐδ' ὅλως οἷον

^a τὰ ante στερεά om. G^b. ^b τὰ μετὰ] τῶν μετὰ G^b. I^b. ^c δέ om. G^b. I^b. ^d μονάδος G^b. ^e ἔχοντας tc. E, ἔχον G^b. ^f ἔστι T. ^g πρότερον T. ^h μὲν om. G^b. ⁱ ἀριθμῷ om. idem. ^k μαθητικὸς A^b. ^l ὅποιος T. ^m ἀριθμὸς ἔσται I^b. ⁿ αὐτοανθρώπου μία καὶ αὐτοζώιον E.

τε αὐτὰς εἶναι. Ἐκ τίνων γὰρ ἔσονται ἀρχῶν αἱ ἰδέαι; Ὁ⁴ γὰρ ἀριθμὸς ἐστὶν ἐκ τοῦ ἐνὸς καὶ τῆς δυνάδος τῆς ἀορίστου, καὶ αἱ ἀρχαὶ καὶ τὰ στοιχεῖα λέγονται τοῦ ἀριθμοῦ εἶναι, ὁ τάξι^ο τε οὔτε προτέρας ἐνδέχεται τῶν ἀριθμῶν αὐτὰς οὐδ' ὑστέρας. Εἰ δ' ἀσύμβλητοι αἱ μονάδες, καὶ οὕτως ἀσύμ-⁵ βλητοι ὥστε ἡτισοῦν ἡτινιοῦν, οὔτε τὸν μαθηματικὸν ἐνδέχεται εἶναι τοῦτον τὸν ἀριθμόν (ὁ μὲν γὰρ μαθηματικὸς ἐξ ἀδιαφόρων, καὶ τὰ δεικνύμενα κατ' αὐτοῦ ὡς ἐπὶ Ρ τοιούτου ἀρμόττει) οὔτε τὸν τῶν εἰδῶν οὐ γὰρ ἔσται ἡ δυνὰς πρώτη ἐκ τοῦ ἐνὸς καὶ τῆς ἀορίστου δυνάδος, ἔπειτα οἱ ἐξῆς ἀριθμοὶ ὡς λέγεται, δυνάς, τριάς, τετράς· ἅμα γὰρ αἱ ἐν τῇ δυνάδι τῇ πρώτῃ μονάδες γεννῶνται, εἴτε ὥσπερ ὁ πρῶτος εἰπὼν ἐξ ἀνίσων (ἡ ἰσασθέντων γὰρ ἔγένοντο) εἴτε ἄλλως. Ἐπειτα⁶ εἰ ἔσται ἡ ἑτέρα μονὰς ὅτις ἑτέρας προτέρα, καὶ τῆς δυνάδος τῆς ἐκ τούτων ἔσται προτέρα· ὅταν γὰρ ἡ τι τὸ μὲν πρότερον τὸ δ' ὕστερον, καὶ τὸ ἐκ τούτων τοῦ μὲν ἔσται πρότερον τοῦ δ' ὕστερον. Ἐτι ἐπειδὴ ἐστὶ πρῶτον μὲν αὐτὸ τὸ ἔν,⁷ ἔπειτα τῶν ἄλλων ἐστὶ ἡ τι πρῶτον ἔν, δεύτερον δὲ μετ' ἐκείνο καὶ πάλιν τρίτον, τὸ δεύτερον ὡς μὲν μετὰ τὸ δεύτερον, τρίτον δὲ μετὰ τὸ πρῶτον ἔν· ὥστε πρότεραι ἂν εἴεν αἱ μονάδες ἢ οἱ ἀριθμοὶ ἐξ ὧν^z πλέκονται, οἷον ἐν τῇ δυνάδι τρίτῃ μονὰς ἔσται πρὶν τὰ τρία εἶναι, ὡς καὶ ἐν τῇ τριάδι τετάρτῃ καὶ ἡ πέμπτῃ^z πρὶν τοὺς ἀριθμοὺς τούτους. Οὐθεὶς μὲν οὖν τὸν⁸ τρόπον τοῦτον εἴρηκεν αὐτῶν τὰς μονάδας ὡς ἀσυμβλήτους, ἔστι δὲ κατὰ μὲν τὰς ἐκείνων ἀρχὰς εὐλογον^d καὶ οὕτως, κατὰ μέντοι τὴν ἀλήθειαν ἀδύνατον. Τὰς τε γὰρ μονάδας⁹ προτέρας καὶ ὑστέρας εἶναι εὐλογον, εἴπερ καὶ πρώτη τίς ἐστὶ μονὰς καὶ ἔν πρῶτον, ὁμοίως δὲ καὶ δυνάδας, εἴπερ καὶ δυνὰς πρώτη ἐστίν· μετὰ γὰρ τὸ πρῶτον εὐλογον καὶ ἀναγ-

^ο τάξει T. ^P τοιούτοις T. ^q ἰσασθέντα G^b. ^r ἐγένετο T. ^s ἡ et τῆς om. G^b. I^b. ^t καὶ] καὶ διὰ G^b. ^v τι om. A^b. ^w μὲν] δὲ T. ^x λέγονται E. ^y καὶ om. G^b. ^z πλὴν T. ^a post ἀσυμβλήτους T. εἶναι. ^b ἔστι om. G^b. I^b. ^c ἀρχὰς] γραφὰς G^b. ^d καὶ] καὶ τοῦτον T. ^e καὶ δυνάδας δὲ ὁμοίως A^b.

καὶ οὐτὼ δὲ καὶ εἰ δὲ δεύτερον, τρίτον, καὶ οὕτω ἴδη
 10 τὰ ἄλλα ἐφεξῆς. Ἄμα δ' ἀμφοτέρω λέγειν, μονάδα τε
 μετὰ τὸ ἐν πρώτῃν εἶναι καὶ δευτέραν, καὶ δυάδα πρώτῃν,
 ἀδύνατον. Οἱ δὲ ποιῶσι μονάδα μὲν καὶ ἐν πρώτῃν, δεύ-
 11 τερον δὲ καὶ τρίτον οὐκέτι, καὶ δυάδα πρώτῃν, δευτέραν ἢ δὲ
 καὶ τρίτῃν οὐκέτι. Φανερόν δὲ καὶ ὅτι οὐκ ἐνδέχεται, εἰ
 ἀσύμβλητοι πᾶσαι αἱ μονάδες, δυάδα εἶναι αὐτὴν καὶ τριάδα
 12 καὶ οὕτω τοὺς ἄλλους ἀριθμούς. Ἄν τε γὰρ ὥσιν ἀδιά-
 φοροι αἱ μονάδες ἂν τε διαφέρουσαι ἐκάστη ἐκάστης, ἀνάγκη
 ἀριθμεῖσθαι τὸν ἀριθμὸν κατὰ πρόσθεσιν, οἷον ἡ τὴν δυάδα
 πρὸς τῇ ἐν ἄλλου ἐνὸς ἁ προστεθέντος, καὶ τὴν τριάδα ἄλ-
 13 λου ἐνὸς πρὸς τοῖς δυοῖν ἁ προστεθέντος, καὶ τὴν τετράδα
 ὡσαύτως. Τούτων δὲ ὄντων ἀδύνατον τὴν γένεσιν εἶναι τῶν
 ἀριθμῶν, ὡς γεννῶσιν ἐκ τῆς δυάδος καὶ τοῦ ἐνός· μόριον γὰρ
 γίνεσθαι ἢ δυὰς τῆς τριάδος καὶ αὕτη τῆς τετράδος· τὸν αὐ-
 14 τὸν ἢ δὲ τρόπον συμβαίνει καὶ ἐπὶ τῶν ἐχομένων. Ἄλλ' ἐκ
 τῆς δυάδος τῆς πρώτης καὶ τῆς ἀορίστου δυάδος ἐγγίγνετο ἡ
 τετράς, δύο δυάδες παρ' αὐτὴν τὴν δυάδα· εἰ δὲ μή, μόριον
 ἔσται αὕτη ἢ δυὰς, ἐτέρα δὲ προσέσται μία δυὰς, καὶ ἡ δυὰς
 ἔσται ἐκ τοῦ ἐνός αὐτοῦ καὶ ἄλλου ἐνός. Εἰ δὲ τοῦτο, οὐχ
 οἷόν τ' εἶναι τὸ ἕτερον στοιχείον δυάδα ἀόριστον· μονάδα
 15 γὰρ ὁμίαν γεννᾷ, ἀλλ' οὐ δυάδα ὠρισμένην. Ἐπὶ παρ' αὐ-
 τὴν τὴν τριάδα ἡ καὶ αὐτὴν τὴν δυάδα πῶς ἔσονται ἄλλαι
 τριάδες καὶ δυάδες; Καὶ τίνα τρόπον ἐκ προτέρων μονάδων
 καὶ ὑστέρων σύγκεινται; Πάντα γὰρ ταῦτ' ἔστι καὶ πλα-
 σματώδη, καὶ ἀδύνατον εἶναι ἁ πρώτῃν δυάδα, εἴτ' αὐτὴν τριάδα.
 Ἀνάγκη δ', ἐπεὶπερ ἔσται τὸ ἐν ἡ καὶ ἡ ἀόριστος δυὰς στοι-
 16 χεῖα. Εἰ δ' ἀδύνατα τὰ συμβαινόντα, καὶ τὰς ἀρχὰς εἶναι
 ταύτας ἀδύνατον. Εἰ μὲν οὖν διάφοροι αἱ μονάδες ὅποιαιούν

ἴ δὲ et ἄλλα om. G^b.I^b. ε εἶναι om. G^b. ἢ δὲ post δευτέραν
 om. G^b. ἱ ἄλλους om. A^b.G^b. κ τῇ δυάδι G^b, τῇ δυάδα I^b. ἁ προ-
 τεθέντος utrobique A^b. ἡ καὶ—προστεθέντος om. T. ἡ δὲ om. G^b.
 ομίαν οὐ γεννᾷ G^b. ρ καὶ τὴν αὐτὴν δ. G^b. ρ ἄλλαι om. G^b.I^b.
 ρ εἰσι A^b. σ πρώτως G^b. τ καὶ om. G^b. υ ταύτας εἶναι T.

ὅποιαισοῦν, ταῦτα καὶ τοιαῦθ' ἕτερα συμβαίνει ἐξ ἀνάγκης. Εἰ δ' αἱ μὲν ἐν ἄλλῃ διάφοροι, αἱ δ' ἐν τῷ αὐτῷ ἀριθμῷ ἀδιάφοροι ἀλλήλαις μόναι, καὶ οὕτως οὐθέν ἐλάττω συμβαίνει τὰ δυσχερῆ. Ὡς οἶον γὰρ ἐν τῇ δεκάδι αὐτῇ ἔνεισι 16 δέκα μονάδες, σύγκειται δὲ καὶ ἐκ τούτων καὶ ἐκ δύο πεντάδων ἢ δεκάς. Ἐπεὶ ^κδ' οὐχ ὁ τυχὼν ἀριθμὸς αὕτη ἢ δεκάς, οὐδὲ σύγκειται ἐκ τῶν τυχουσῶν πεντάδων, ὥσπερ οὐδὲ μονάδων, ἀνάγκη διαφέρειν τὰς μονάδας ὧς ἐν τῇ δεκάδι ταύτῃ. Ἄν γὰρ μὴ διαφέρωσιν, οὐδ' αἱ ^ζ πεντάδες διοίσουσιν ἐξ ὧν 17 ἔστιν ἢ δεκάς· ἐπεὶ ^αδὲ διαφέρουσι, καὶ αἱ μονάδες διοίσουσιν. Εἰ δὲ διαφέρουσι, πότερον ^βοὐκ ἐνέσονται ^γ πεντάδες ἄλλαι ἀλλὰ μόνον αὗται ^δαἱ δύο, ἢ ἔσονται; Εἴτε ^εδὲ μὴ ^ςἐνέσονται, ἄτοπον· εἴτ' ^ςἐνέσονται, ποία ἔσται ^ςδεκάς ἐξ ἐκείνων; Οὐ γὰρ ἔστιν ἑτέρα δεκάς ἐν τῇ δεκάδι παρ' αὐτήν. Ἀλλὰ 18 μὴν καὶ ἀνάγκη γε μὴ ἐκ τῶν τυχουσῶν δυνάδων τὴν τετράδα συγκείσθαι· ἢ γὰρ ἀόριστος δνὰς, ὡς φασί, λαβοῦσα τὴν ὠρισμένην δυνάδα δύο δυνάδας ἐποίησεν· τοῦ γὰρ ληφθέντος ἦν δυοποιός. Ἐτι τὸ εἶναι παρὰ τὰς δύο μονάδας τὴν ^δδυνάδα 19 φύσιν τινά, καὶ τὴν τριάδα παρὰ τὰς τρεῖς μονάδας, πῶς ἐνδέχεται; ^ιἩ γὰρ μεθέξει θατέρου θάτερον, ὥσπερ λευκὸς ἄνθρωπος παρὰ λευκὸν καὶ ἄνθρωπον (μετέχει γὰρ ^κτούτων), ἢ ὅταν ἢ θατέρου θάτερον διαφορά τις, ὥσπερ ὁ ἄνθρωπος ^λπαρὰ ζῶον καὶ δίπουν. Ἐτι τὰ μὲν ἀφή ἔστιν ἓν, τὰ δὲ 20 μίξει, τὰ δὲ θέσει· ὧν οὐθέν ἐνδέχεται ὑπάρχειν ταῖς μονάσιν ἐξ ὧν ἢ δνὰς καὶ ἢ τριάς· ἀλλ' ὥσπερ οἱ δύο ἄνθρωποι οὐχ ἓν τι παρ' ἀμφοτέρους, οὕτως ἀνάγκη καὶ τὰς μονάδας. Καὶ 21 οὐχ ὅτι ἀδιαίρετοι, διοίσουσι διὰ τοῦτο· καὶ γὰρ αἱ στιγμαὶ ^μἀδιαίρετοι, ἀλλ' ὅμως παρὰ τὰς δύο οὐθέν ἕτερον ἢ δνὰς αὐτῶν. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τοῦτο δεῖ λανθάνειν, ὅτι συμβαίνει προτέρας καὶ ὑστέρας εἶναι δυνάδας, ^νὁμοίως δὲ καὶ τοὺς ἄλ-

^κ οἱ Ab. ^κ δ' οὐ τυχὼν T. ^γ τὰς ante ἐν om. Ab. ^ζ πεμπτάδες T. ^α δὲ διαφέρουσι post ἐπεὶ om. Gb. ^β οὐκ ἔσονται Gb. Ib. οὐχ ἐν ἔσονται T. ^γ πεμπτάδες E. ^δ αἱ om. E. Gb. Ib. ^ε δὴ Ab. ^ς ἐν ἔσονται utrobique T. ^ς δνὰς Gb. ^δ δυνάδα] δύναμιν Gb. ^ι εἰ T. ^κ ταυτῶν T. ^λ παρὰ τὸ ζῶον T. ^μ ἀδιαίρετον Ab. ^ν ὁμοίους Gb.

21 λους ἀριθμούς. °Αἱ μὲν γὰρ ἐν τῇ τετράδι δυνάδες ἔστωσαν
 ἀλλήλαις ἅμα· ἀλλ' αὐται τῶν ἐν τῇ ὀκτάδι πρότεραί εἰσι,
 καὶ ἐγέννησαν, ὥσπερ ἡ δυὰς ταύτας, αὐται τὰς τετράδας τὰς
 ἐν τῇ ὀκτάδι αὐτῇ. °Ωστε εἰ καὶ °ἡ πρώτη δυὰς °ιδέα, καὶ
 22 αὐται ιδέαι τινὲς ἔσονται. 'Ο δ' αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν
 μονάδων· αἱ γὰρ ἐν τῇ δυνάδι τῇ πρώτῃ μονάδες γεννῶσι τὰς
 τέτταρας τὰς ἐν τῇ τετράδι, ὥστε πᾶσαι αἱ μονάδες ιδέαι
 γίγνονται καὶ °συγκείσεται ιδέα °ἐξ ιδεῶν. °Ωστε δηλον ὅτι
 23 κάκεινα, ὧν ιδέαι αὐται τυγχάνουσιν οὔσαι, συγκείμενα ἔσται,
 οἷον εἰ τὰ ζῶα φαίη τις συγκείσθαι ἐκ ζώων, εἰ τούτων °ιδέαι
 24 εἰσίν. °Ολως δὲ τὸ ποιεῖν τὰς μονάδας διαφόρους ὅπως οὖν
 ἄτοπον καὶ πλασματῶδες (λέγω δὲ πλασματῶδες τὸ πρὸς
 ὑπόθεσιν βεβιασμένον)· οὔτε γὰρ κατὰ τὸ ποσὸν οὔτε κατὰ
 τὸ ποιὸν ὁρῶμεν διαφέρουσιν °μονάδα μονάδος, ἀνάγκη °τε
 ἢ ἴσον ἢ ἄνισον εἶναι ἀριθμόν, πάντα μὲν ἀλλὰ μάλιστα τὸν
 25 μοναδικόν. °Ωστ' εἰ μήτε πλείων μήτ' ἐλάττω, °ἴσος· τὰ
 δ' ἴσα καὶ ὅλως ἀδιάφορα ταῦτα ὑπολαμβάνομεν ἐν τοῖς ἀρι-
 θμοῖς. Εἰ δὲ μή, οὐδ' αἱ ἐν ταύτῃ τῇ δεκάδι δυνάδες ἀδιά-
 φοροι ἔσονται ἴσαι οὔσαι· τίνα γὰρ αἰτίαν ἔξει °λέγειν ὃ
 26 φάσκων ἀδιαφόρους εἶναι; °Ἐτι εἰ ἅπασα μονὰς καὶ μονὰς
 ἄλλη δύο, ἢ °α' ἐκ τῆς δυνάδος αὐτῆς μονὰς καὶ ἡ ἐκ τῆς τριά-
 δος αὐτῆς δυὰς ἔσται ἐκ διαφερουσῶν τε, καὶ πότερον προ-
 τέρα τῆς τριάδος ἢ °ὑστέρα; Μᾶλλον °γὰρ ἔοικε προτέραν
 ἀναγκαῖον εἶναι· ἡ μὲν γὰρ ἅμα τῇ τριάδι, ἢ δ' ἅμα τῇ δυνάδι
 27 τῶν μονάδων. Καὶ ἡμεῖς μὲν ὑπολαμβάνομεν ὅλως ἐν καὶ
 ἐν, καὶ ἐὰν ἢ ἴσα ἢ ἄνισα, δύο εἶναι, οἷον τὰ γαθὸν καὶ τὸ
 κακόν, καὶ ἄνθρωπον καὶ ἵππον· °οἱ δ' οὕτως λέγοντες οὐδὲ
 τὰς μονάδας. Εἴτε °δὲ μή ἐστὶ πλείων ἀριθμὸς ὁ τῆς τριά-
 δος αὐτῆς ἢ ὁ τῆς δυνάδος, θαυμαστόν· εἴτε ἐστὶ °πλείων, δη-
 λον ὅτι καὶ ἴσος ἔνεστι τῇ δυνάδι, ὥστε οὗτος ἀδιάφορος αὐτῇ

° αἱ] εἰ G^b. ° ὀκτάδι E. ° ἡ om. E.A^b. ° ιδέαι T.A^b. ° συ-
 κείσονται ιδέαι G^b.I^b. ° ἐξ om. G^b. ° ιδέαι] ἐκ ζώων ιδέαι A^b.G^b.I^b.
 ° μονάδα om. A^b. ° τε] τε καὶ G^b.I^b. ° ἴσος· τὰ δ' ἴσα] ἴσος τὰ δὲ
 ἴσως T, ἴσως τὰ δίκαια G^b. ° λέγειν om. G^b. ° α' om. A^b. ° ὑστε-
 ραία G^b. ° γὰρ] μὲν γὰρ G^b. ° οἱ] οὐ E.T. ° δὴ G^b. ° πλείω A^b.

τῇ ὁδῳ. Ἄλλ' οὐκ ἐνδέχεται, εἰ πρῶτός τις ἐστὶν ἀριθμὸς καὶ δεύτερος· οὐδὲ ἔσονται αἱ ἰδέαι ἀριθμοί. Τοῦτο μὲν γὰρ αὐτὸ ὀρθῶς λέγουσιν οἱ διαφόρους τὰς μονάδας ἀξιούντες εἶναι, εἴπερ ἰδέαι ἔσονται, ὥσπερ εἴρηται πρότερον· ἐν γὰρ τῷ εἶδος. Αἱ δὲ μονάδες ^h εἰ ⁱ ἀδιάφοροι, καὶ αἱ δυάδες καὶ αἱ τριάδες ^k ἔσονται ἀδιάφοροι. Διὸ καὶ τὸ ²⁹ ἀριθμῆσθαι οὕτως, ἐν δύο, μὴ προσλαμβανομένου πρὸς τῷ ὑπάρχοντι ἀναγκαῖον αὐτοῖς λέγειν· οὔτε γὰρ ἡ γένεσις ἔσται ἐκ τῆς ἀορίστου δυάδος, ^l οὐτ' ἰδέαν ἐνδέχεται εἶναι· ἐνυπάρξει γὰρ ἑτέρα ἰδέα ἐν ἑτέρᾳ, καὶ πάντα τὰ εἶδη ἐνὸς μέρη. Διὸ πρὸς μὲν τὴν ὑπόθεσιν ὀρθῶς λέγουσιν, ὅλως δ' ³⁰ οὐκ ὀρθῶς· πολλὰ γὰρ ἀναιροῦσιν, ἐπεὶ τοῦτό ^m γ' αὐτὸ ἔχειν τινὰ φήσουσιν ἀπορίαν, πότερον, ὅταν ἀριθμῶμεν καὶ εἴπωμεν ἐν δύο τρία, προσλαμβάνοντες ἀριθμοῦμεν ἢ ⁿ κατὰ μερίδας. Ποιοῦμεν δὲ ἀμφοτέρως· διὸ γελοῖον ταύτην εἰς τηλικαύτην ^o τῆς οὐσίας ἀνάγειν διαφοράν.

Πάντων ^p δὲ πρῶτον καλῶς ἔχει διορίσασθαι τίς ἀριθμοῦ ⁸ διαφορὰ καὶ μονάδος, εἰ ἔστιν. Ἀνάγκη ^q δὴ ^r ἢ κατὰ τὸ ποσὸν ἢ κατὰ τὸ ποιὸν διαφέρειν· τούτων δ' οὐδέτερον φαίνεται ἐνδέχεσθαι ὑπάρχον. Ἄλλ' ^s ἢ ἀριθμός, κατὰ ^t τὸ ποσόν. Εἰ δὲ δὴ καὶ αἱ μονάδες τῷ ποσῷ διέφερον, καὶ ἀριθμὸς ἀριθμοῦ διέφερον ^v ὁ ἴσος τῷ πλήθει τῶν μονάδων. Ἔτι πότερον αἱ πρῶται μείζους ἢ ἐλάττους, καὶ ^w αἱ ^x ὕστερον ἐπιδιδόασιν ἢ τούναντίον; Πάντα γὰρ ταῦτα ἄλογα. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ κατὰ τὸ ποιὸν διαφέρειν ἐνδέχεται. Οὐθὲν γὰρ αὐταῖς οἶόν τε ὑπάρχειν πάθος· ὕστερον γὰρ ^y καὶ τοῖς ἀριθμοῖς φασὶν ὑπάρχειν τὸ ποιὸν τοῦ ποσοῦ. Ἔτι οὐτ' ^z ἀν ³ ἀπὸ τοῦ ἐνὸς τοῦτ' αὐταῖς γένοιτο οὐτ' ἀν ἀπὸ τῆς δυάδος· τὸ μὲν γὰρ ^z οὐ ποιόν, ^a ἢ δὲ ^b ποσὸν ποιόν· τοῦ γὰρ πολλὰ

g δεκάδι ἄλλ' G^b. h εἰ om. T. i διάφοροι G^b. k ἔσονται om. T. l οὐτ' ἰδέαν] οὔτε δὲ ἂν T. m γ' om. G^b. n κατὰ τὰς μερίδας G^b. Ib. o τῆς οὐσίας om. G^b. p δὲ] τε E.T.A^b. q δ' E.A^b. Ib. r ἢ om. G^b. s ἢ E.G^b. Ib. ἢ T. t τὸ om. E.I^b. v ὁ ἴσος om. G^b. w αἱ post καὶ om. T.A^b. x ὕστεροι G^b. y καὶ ἐν τοῖς G^b. z οὐ om. G^b. a ἢ] ἢ ὁ T. b ποσοποιόν G^b. Ib.

τὰ ὄντα εἶναι αἰτία ^c αὐτῆς ^d ἢ φύσις. Εἰ δ' ἄρα ἔχει πως ἄλλως, λεκτέον ἐν ἀρχῇ μάλιστα τοῦτο καὶ διοριστέον περὶ μονάδος διαφορᾶς, μάλιστα μὲν καὶ διότι ἀνάγκη ^e ὑπάρχειν· εἰ δὲ μή, τίνα λέγουσιν; Ὅτι μὲν οὖν, εἴπερ εἰσὶν ἀριθμοὶ αἱ ἰδέαι, οὔτε συμβλητὰς τὰς μονάδας ἀπάσας ἐνδέχεται εἶναι, φανερόν, οὔτε ἀσυμβλήτους ἀλλήλαις οὐδέτερον ^f τῶν ^g τρόπων. Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ὥς ἕτεροὶ τινες λέγουσι περὶ τῶν ἀριθμῶν λέγεται καλῶς. Εἰσὶ δ' οὗτοι ὅσοι ἰδέας μὲν οὐκ οἶονται εἶναι οὔθ' ἀπλῶς οὔτε ^h ὥς ἀριθμούς τινας οὕσας, τὰ δὲ μαθηματικὰ εἶναι καὶ τοὺς ἀριθμούς πρῶτους τῶν ὄντων, καὶ ⁱ ἀρχὴν αὐτῶν εἶναι αὐτὸ τὸ ἐν. Ἀποπον γὰρ τὸ ἐν μὲν εἶναι τι πρῶτον τῶν ^k ἐνῶν, ὥσπερ ἐκείνοί φασι, δυνάδα ^l δὲ τῶν δυνάδων μή, μηδὲ τριάδα τῶν τριάδων· τοῦ γὰρ αὐτοῦ λόγου πάντα ἐστίν. Εἰ μὲν οὖν οὕτως ἔχει τὰ περὶ ^m τὸν ἀριθμὸν καὶ θήσει τις εἶναι τὸν μαθηματικὸν μόνον, οὐκ ἔστι τὸ ἐν ἀρχῇ. Ἀνάγκη γὰρ διαφέρειν τὸ ἐν τὸ τοιοῦτο τῶν ἄλλων μονάδων· εἰ δὲ τοῦτο, καὶ δυνάδα τινὰ πρῶτην τῶν δυνάδων, ⁿ ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς ἄλλους ἀριθμούς γ τοὺς ἐφεξῆς. Εἰ δὲ ἐστὶ τὸ ἐν ἀρχῇ, ἀνάγκη μᾶλλον, ὥσπερ Πλάτων ἔλεγεν, ἔχειν τὰ περὶ τοὺς ἀριθμούς, καὶ εἶναι ^o τινα δυνάδα πρῶτην καὶ τριάδα, καὶ οὐ συμβλητοὺς εἶναι τοὺς ἀριθμούς πρὸς ἀλλήλους. Ἄν δ' αὖ πάλιν τις τιθῇ ταῦτα, εἴρηται ὅτι ^p ἀδύνατα πολλὰ συμβαίνει. Ἀλλὰ μὴν ἀνάγκη ^q γε ἢ οὕτως ἢ ἐκείνως ἔχειν, ὥστ' εἰ μηδετέρως, οὐκ ἂν ^r ἐνδέχ-
^g χοιτο εἶναι τὸν ἀριθμὸν χωριστόν. Φανερόν ^s δ' ἐκ τούτων καὶ ὅτι ^t χερίστα λέγεται ὁ τρίτος τρόπος, τὸ εἶναι τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν τὸν τῶν εἰδῶν καὶ τὸν μαθηματικόν. Ἀνάγκη γὰρ εἰς μίαν δόξαν συμβαίνειν δύο ἀμαρτίας· οὔτε γὰρ μαθηματικὸν ἀριθμὸν ἐνδέχεται τοῦτον εἶναι τὸν τρόπον, ἀλλ'

^c αὕτη Ab. ^d ἢ φύσις] φησιν Gb. ^e ὑπάρχει Gb. ^f τὸν E, om. Gb. ^g τρόπων Gb. ^h ὥς om. Gb. ⁱ ἀρχὰς T, τὴν ἀρχὴν Gb. ^k ἐνῶν E.Ab.Ib, ἐνάδων Gb. ^l δὲ τῶν] δὲ καὶ T. ^m τοὺς ἀριθμούς Gb.Ib. ⁿ ὁμοίους Gb. ^o τινα om. Ab. ^p πολλὰ ἀδύνατα Gb.Ib. ^q γε om. T. ^r ἐνεδέχετο T. ^s δ'] δὲ καὶ Gb. ^t χερίστος Ab. ^v αὐτὸν om. Gb.

ιδίας ὑποθέσεις ὑποθέμενον ἀνάγκη ^ωμηκύνειν· ὅσα τε τοῖς
ὡς εἶδη τὸν ἀριθμὸν λέγουσι συμβαίνει, καὶ ταῦτα ἀναγκαῖον
λέγειν. Ὁ δὲ τῶν Πυθαγορείων τρόπος τῇ μὲν ἐλάττους ⁹
ἔχει δυσχερείας τῶν πρότερον εἰρημένων, τῇ δὲ ιδίας ἐτέ-
ρας. Τὸ μὲν γὰρ μὴ χωριστὸν ποιεῖν τὸν ἀριθμὸν ἀφαι-
ρεῖται πολλὰ τῶν ἀδυνάτων· τὸ δὲ τὰ σώματα ἐξ ἀριθμῶν
εἶναι συγκείμενα, καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦτον εἶναι μαθηματικόν,
ἀδύνατόν ἐστιν. Οὔτε γὰρ ἄτομα μεγέθη λέγειν ἀληθές· ¹⁰
^αεἴθ' ὅτι μάλιστα τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον, οὐχ αἶ ^γγε
μονάδες μέγεθος ἔχουσιν· μέγεθος δ' ἐξ ἀδιαίρετων συγκεί-
σθαι πῶς δυνατόν; Ἀλλὰ μὴν ^zὁ ^{γ'} ἀριθμητικὸς ἀριθμὸς
μοναδικὸς ἐστιν. Ἐκεῖνοι δὲ τὸν ^aἀριθμὸν τὰ ^bὄντα λέ-
γουσιν· τὰ γοῦν θεωρήματα προσάπτουσι τοῖς σώμασιν ὡς
ἐξ ἐκείνων ὄντων τῶν ἀριθμῶν. ^cΕἰ ^dτοίνυν ἀνάγκη μὲν, ¹¹
εἴπερ ἐστὶν ἀριθμὸς τῶν ὄντων τι καθ' αὐτό, τούτων εἶναι
τινα τῶν εἰρημένων τρόπων, οὐθένα δὲ τούτων ἐνδέχεται, φα-
νερὸν ὡς οὐκ ἐστὶν ἀριθμοῦ τις ^eτοιαύτη φύσις οἷαν κατα-
σκευάζουσιν οἱ χωριστὸν ποιοῦντες αὐτόν. Ἐτι πρότερον ¹²
ἐκάστη μονὰς ἐκ τοῦ μεγάλου καὶ μικροῦ ἰσασθέντων ἐστίν,
ἢ ἡ μὲν ἐκ τοῦ μικροῦ ἢ δ' ἐκ τοῦ μεγάλου; Εἰ μὲν δὴ
οὕτως, οὔτε ἐκ πάντων ^fτῶν στοιχείων ἕκαστον, οὔτε ἀδιά-
φοροι αἱ μονάδες· ^gἐν τῇ μὲν γὰρ τὸ μέγα ἐν τῇ δὲ τὸ
μικρὸν ὑπάρχει, ἐναντίον τῇ φύσει ὄν. Ἐτι αἱ ἐν τῇ τριάδι ¹³
αὐτῇ πῶς; ^hΜία γὰρ περιττή. Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἴσως
αὐτὸ τὸ ἐν ποιοῦσιν ἐν τῷ περιττῷ μέσον. Εἰ δ' ἐκατέρα
τῶν μονάδων ἐξ ἀμφοτέρων ἐστὶν ἰσασθέντων, ἢ δυὰς πῶς
ἔσται μία τις οὔσα φύσις ἐκ τοῦ μεγάλου καὶ μικροῦ; Ἡ τί
διοίσει τῆς μονάδος; Ἐτι προτέρα ἢ μονὰς τῆς δυνάδος
ἀναιρουμένης γὰρ ἀναιρεῖται ἡ δυνάς. ⁱἸδέαν οὖν ιδέας ἀναγ- ¹⁴
καῖον αὐτὴν εἶναι, προτέραν ^kγ' οὔσαν ιδέας, καὶ γεγονέναι
προτέραν ἐκ τινοςοῦν· ἢ γὰρ ἀόριστος δυὰς δυοποιὸς ἦν.

^ω μὴ κινεῖν T. ^α εἴθ' Ib. ^γ γε om. T. ^z ὁ γὰρ μαθηματικὸς T.
^a ἀριθμητικόν Ib, om. G. ^b ὄντα] ὄντα τόνδε Ib. ^c εἰ] ἔτι T.A^b.
^d τοίνυν] νῦν T. ^e φύσις τοιαύτη T. ^f τῶν om. E. ^g ἐν τι T.
^h μία] μὲν T. ⁱ ιδέαν οὖν ιδέας om. G^b. ^k γ' om. T.

- Ἐτι ἀνάγκη ἦτοι ἄπειρον ¹ τὸν ἀριθμὸν εἶναι ἢ πεπερασμέ-
 νον· χωριστὸν γὰρ ποιούσι τὸν ἀριθμὸν, ὥστε οὐχ οἷόν τε
 15 μὴ οὐχὶ ^μ τούτων θάτερον ὑπάρχειν. Ὅτι μὲν τοίνυν ἄπει-
 ρον οὐκ ἐνδέχεται, δῆλον· οὔτε γὰρ περιττός ὁ ἄπειρός ἐστιν
 οὔτ' ἄρτιος, ἢ δὲ γένεσις τῶν ἀριθμῶν ἢ περιττοῦ ἀριθμοῦ
 ἢ ἀρτίου ^α αἰεὶ ἐστίν, ὡδὶ μὲν τοῦ ἐνὸς εἰς τὸν ἄρτιον ^ο πί-
 πτοντος περιττός, ὡδὶ δὲ τῆς μὲν δυνάδος ἐμπιπτούσης ὁ ἀφ'
 ἐνὸς διπλασιαζόμενος, ὡδὶ δὲ τῶν περιττῶν ὁ ἄλλος ἄρτιος.
 16 Ἐτι εἰ πᾶσα ἰδέα τινός, οἱ δὲ ἀριθμοὶ ἰδέαι, καὶ ὁ ἄπειρος
^ρ ἔσται ἰδέα τινός, ἢ τῶν αἰσθητῶν ἢ ἄλλου τινός. Καίτοι
 οὔτε κατὰ τὴν θέσιν ἐνδέχεται οὔτε κατὰ λόγον, τάττουσαι
 δ' οὕτω τὰς ἰδέας. Εἰ δὲ πεπερασμένος, μέχρι πόσου;
 Τοῦτο γὰρ δεῖ λέγεσθαι οὐ μόνον ὅτι, ἀλλὰ καὶ διότι.
 17 Ἀλλὰ μὴν ^ε εἰ μέχρι τῆς δεκάδος ὁ ἀριθμός, ὥσπερ τινές
 φασιν, πρῶτον μὲν ταχὺ ἐπιλείψει τὰ εἶδη οἷον ^ε εἰ ἐστίν ἢ
 τριάς αὐτοάνθρωπος, τίς ἔσται ἀριθμὸς αὐτοῖππος; Αὐτὸ
 γὰρ ἕκαστος ἀριθμὸς μέχρι δεκάδος. Ἀνάγκη ^δ δὴ τῶν ^ε ἐν
 τούτοις ἀριθμῶν τινὰς εἶναι· οὐσίαι γὰρ καὶ ἰδέαι οὗτοι.
 18 Ἀλλ' ὅμως ^ν ἐπιλείψει· τὰ τοῦ ζῆου γὰρ εἶδη ^ω ὑπερέξει.
^υ Ἀμα δὲ δῆλον ὅτι ^κ εἰ οὕτως ἢ τριάς αὐτοάνθρωπος, καὶ
 αἱ ἄλλαι τριάδες· ὅμοιαι γὰρ αἱ ἐν τοῖς ^γ αὐτοῖς ^z ἀριθμοῖς,
 ὥστ' ἄπειροι ἔσονται ἄνθρωποι, εἰ μὲν ἰδέα ἐκάστη τριάς,
 19 ^α αὐτοέκαστος ἄνθρωπος, εἰ δὲ μή, ἀλλ' ἄνθρωποί γε. Καὶ
 εἰ μέρος ὁ ἐλάττων τοῦ μείζονος, ὁ ἐκ τῶν συμβλητῶν μονά-
 δων τῶν ἐν τῷ αὐτῷ ἀριθμῷ· εἰ δ' ἢ τετράς ^β αὕτη ἰδέα τινός
 ἐστίν, οἷον ἵππου ἢ λευκοῦ, ὁ ἄνθρωπος ἔσται μέρος ^ο ἵππου,
 εἰ δὴς ὁ ἄνθρωπος. Ἀτοπον δὲ καὶ τὸ τῆς ^δ μὲν δεκάδος
 εἶναι ἰδέαν, ἐνδεκάδος δὲ ^δ μή, μηδὲ τῶν ἐχομένων ἀριθμῶν.
 20 Ἐτι δὲ καὶ ἔστι καὶ γίγνεται ἔνια καὶ ὧν εἶδη οὐκ ἔστιν,

¹ εἶναι τὸν ἀριθμὸν T. ^μ τούτω T. ^α ἐστὶν αἰεὶ T. ^ο ἐμπιπτοντος π.
 G^b. I^b. ^ρ ἔσται εἰ ἰδέα A^b. ^ε εἰ] ἢ G^b. ^ε εἰ om. A^b. ^δ δὴ]
 γὰρ G^b. I^b. ^ε ἐν τούτοις] γρ. καὶ ἐντὸς τούτων E. ^ν ὑπολείπει G^b.
^ω ὑπάρξει T. ^κ εἰ om. G^b. ^γ αὐτοῖς om. I^b. ^z ἀριθμητικοῖς (G^b.
^α αὐτοέκαστος ἂν ἄνθρωπος E. ^β αὕτη T. ^ο ἵππου om. T. ^δ μὲν
 et mox μή om. G^b.

ὥστε διὰ τί οὐ κακείνων εἶδη ἐστίν; Οὐκ ἄρα αἷτια τὰ εἶδη ἐστίν. Ἔτι ἄτοπον εἰ ὁ ἀριθμὸς ὁ μέχρι τῆς δεκάδος μᾶλλον τι ὢν καὶ εἶδος αὐτῆς τῆς δεκάδος· καίτοι τοῦ μὲν οὐκ ἔστι γένεσις ὡς ἐνός, τῆς δ' ἔστιν. Πειρῶνται δ' ὡς τοῦ μέχρι τῆς δεκάδος τελείου ὄντος ἀριθμοῦ. Γεννῶσι γοῦν τὰ ἐπόμενα, οἷον τὸ κενόν, ἀναλογίαν, τὸ περιττόν, τὰ ἄλλα τὰ τοιαῦτα ἐντὸς τῆς δεκάδος· τὰ μὲν γὰρ ταῖς ἀρχαῖς ἀποδιδόασιν, οἷον κίνησιν, στάσιν, ἀγαθόν, κακόν, τὰ δ' ἄλλα τοῖς ἀριθμοῖς. Διὸ τὸ ἐν τὸ περιττόν· ^fεἰ γὰρ ἐν ^gτῇ ²²τριάδι, πῶς ἢ πεντὰς περιττόν; ^hἜτι τὰ ⁱμεγέθη καὶ ὅσα τοιαῦτα μέχρι πόσου, οἷον ἡ πρώτη γραμμὴ ^kἄτομος, εἴτα δυνάς, εἴτα καὶ ταῦτα μέχρι δεκάδος. Ἔτι εἰ ἔστι χωριστὸς ὁ ἀριθμὸς, ἀπορήσειεν ἂν τις πρότερον πρότερον τὸ ἐν ἢ ¹ἢ τριάς καὶ ἡ δυνάς. Ἦι μὲν δὴ σύνθετος ὁ ἀριθμὸς, τὸ ἐν, ²³ἢ δὲ τὸ καθόλου πρότερον καὶ τὸ εἶδος, ὁ ἀριθμὸς· ἐκάστη γὰρ τῶν μονάδων μόνιον τοῦ ἀριθμοῦ ὡς ὕλη, ὁ δ' ὡς εἶδος. Καὶ ἔστι μὲν ὡς ἡ ὀρθὴ προτέρα τῆς ὀξείας, ὅτι ὥριστα ^mκαὶ τῷ λόγῳ· ἔστι δ' ὡς ἡ ὀξεῖα, ὅτι μέρος καὶ εἰς ταύτην διαιρεῖται. Ὡς μὲν δὴ ὕλη ⁿἢ ὀξεῖα καὶ τὸ στοιχεῖον καὶ ²⁴ἡ μονὰς πρότερον, ὡς δὲ κατὰ τὸ εἶδος καὶ τὴν οὐσίαν τὴν κατὰ τὸν λόγον ἡ ὀρθὴ καὶ τὸ ὅλον τὸ ἐκ τῆς ὕλης καὶ τοῦ εἶδους· ἐγγύτερον γὰρ τοῦ εἶδους καὶ οὐ ὁ λόγος τὸ ὁ ἄμφω, γενέσει δ' ὕστερον. Πῶς οὖν ἀρχὴ τὸ ἐν; Ὅτι οὐ ρηδαιρετόν, φασίν. Ἀλλ' ἀδιαίρετον καὶ τὸ καθόλου καὶ τὸ ἐπὶ ²⁵μέρους καὶ τὸ στοιχεῖον. Ἀλλὰ τρόπον ἄλλον, τὸ μὲν κατὰ λόγον τὸ δὲ κατὰ χρόνον. Ποτέρως οὖν τὸ ἐν ἀρχή; Ὡσπερ γὰρ εἴρηται, καὶ ^rἡ ὀρθὴ τῆς ὀξείας καὶ αὕτη ἐκείνης δοκεῖ προτέρα εἶναι καὶ ἐκατέρα μία. Ἀμφοτέρως ^sδὴ ποιούσι τὸ ἐν ἀρχήν. Ἔτι δὲ ἀδύνατον· τὸ μὲν γὰρ ὡς ^vεἶδος καὶ ἡ ²⁶

^e ἄρα om. G^b.I^b. ^f εἰ] ἢ T. ^g τῇ om. G^b. ^h ὅτι T. ⁱ μεγέθη] μετὰ πάθη A^b, πάθη T. ^k τόμος T. ¹ ἢ om. G^b. ^m καὶ post ὥριστα om. G^b. ⁿ ἢ om. G^b.I^b. ^o ἄμφω τῆς ὕλης γενέσει G^b.I^b. ^p ἀδιαίρετόν T, et omissa οὐ G^b. ^q μέρος T. ^r ἡ ὀρθότης ὀξείας καὶ αὐτῆς ἐκείνης G^b. ^s δὲ G^b. ^t ἔστι T.G^b.I^b. ^v εἶδος] μέρος G^b.I^b.

οὐσία, τὸ δ' ὡς μέρος ^ωκαὶ ὡς ὕλη. Ὑπάρχει γάρ πως ἐν ἐκάτερον τῇ μὲν ἀληθείᾳ δυνάμει, εἴ γε ὁ ἀριθμὸς ἐν τι καὶ μὴ ὡς σωρός, ἀλλ' ^zἕτερος ἐξ ἐτέρων μονάδων, ὥσπερ φασίν· ἐν-
 27 τελεχεία δ' οὐκ ἔστι μονὰς ἐκάτερα. Αἷτιον δὲ τῆς συμβαινούσης ἀμαρτίας ὅτι ἅμα ἐκ τῶν μαθημάτων ἐθήρεον καὶ ἐκ τῶν λόγων τῶν καθόλου, ὥστ' ἐξ ἐκείνων μὲν ὡς στιγμὴν τὸ ἐν καὶ τὴν ἀρχὴν ἔθηκαν· ἡ γὰρ μονὰς στιγμή ἀθετός ἐστιν. Καθάπερ οὖν καὶ ἕτεροί τινες ἐκ τοῦ ἐλα-
 28 χίστου τὰ ὄντα συνετίθεσαν, καὶ οὗτοι. Ὡστε γίγνεται ἡ μονὰς ὕλη τῶν ἀριθμῶν καὶ ἅμα προτέρα τῆς δυάδος, πάλιν δ' ὕστερα ὡς ὅλου τινὸς καὶ ἐνὸς καὶ εἶδους τῆς δυάδος οὐσης. Διὰ δὲ τὸ καθόλου ζητεῖν τὸ κατηγορούμενον ἐν καὶ οὕτως ὡς μέρος ἔλεγον. Ταῦτα δ' ἅμα τῷ αὐτῷ ἀδύνατον ὑπάρ-
 29 χειν. Εἰ δὲ τὸ ἐν αὐτῷ ^γδεῖ μόνον ἀθετον εἶναι (οὐθενὶ γὰρ διαφέρει ἢ ὅτι ἀρχή), καὶ ἡ μὲν δυὰς διαιρετὴ ἡ δὲ μονὰς οὐ, ὁμοιοτέρα ἂν εἴη τῷ ἐνὶ αὐτῷ ἢ μονάς. Εἰ δ' ἡ μονὰς, κακεῖνο τῇ μονάδι ἢ τῇ δυάδι· ὥστε προτέρα ἂν εἴη ἐκάτερα ^zἢ μονὰς τῆς δυάδος. Οὐ· φασὶ δὲ· γεννώσι γοῦν τὴν δυάδα ^aπρῶτον. Ὑπάρχει εἰ ^bἔστιν ἡ δυὰς ἐν τι αὐτῇ καὶ ἡ ^cτριας αὐτή, ^dἄμφω δυάς. Ἐκ τίνος οὖν ^eαὕτη ἡ δυάς;

9 Ἀπορήσειε δ' ἂν τις καὶ ἐπεὶ ἀφή μὲν οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς ἀριθμοῖς, τὸ δ' ἐφεξῆς, ^fὅσων μὴ ἔστι μεταξὺ μονάδων, οἷον ^gἑτῶν ἐν τῇ δυάδι ἢ τῇ τριάδι, πότερον ἐφεξῆς τῷ ἐνὶ αὐτῷ ἢ οὐ, καὶ πότερον ἢ δυὰς προτέρα τῶν ἐφεξῆς ἢ τῶν μονά-
 2 δων ὁποτεραοῦν. Ὅμοίως δὲ καὶ περὶ τῶν ^hὕστερον γενῶν τοῦ ἀριθμοῦ συμβαίνει τὰ δυσχερῆ, γραμμῆς τε καὶ ἐπιπέδου καὶ σώματος. ἸΟὶ μὲν γὰρ ἐκ τῶν εἰδῶν τοῦ μεγάλου καὶ τοῦ μικροῦ ποιοῦσιν, οἷον ἐκ μικροῦ μὲν καὶ βραχέος τὰ μήκη, πλατέος δὲ καὶ στενοῦ τὰ ἐπίπεδα, ἐκ βαθέος δὲ καὶ ταπεινοῦ τοὺς ὄγκους· ταῦτα δὲ ἔστιν εἶδη τοῦ μεγάλου καὶ μικροῦ.

^ω καὶ om. E.T.G^b.I^b.^z ἕτερος] ἕτερον T.A^b.^γ δεῖ] δὴ I^b.^z ἢ om. I^b.^a πρῶτην E.^b ἔστιν om. T.^c τριάς αὕτη G^b.I^b.^d ἢ ἄμφω I^b.^e αὕτη E.^f ὅσων G^b.^g τὸν E.^h ὕστερων Tⁱ ἢ T, εἰ G^b.

Τὴν δὲ κατὰ τὸ ἐν ἀρχὴν ἄλλοι ἄλλως τιθέασι τῶν τοιού-³
των. Καὶ ἐν τούτοις δὲ μυρία φαίνεται τὰ τε ἀδύνατα καὶ
τὰ πλασματώδη καὶ τὰ ὑπεναντία πᾶσι τοῖς εὐλόγοις. Ἀπο-
λελυμένα τε γὰρ ἀλλήλων συμβαίνει, εἰ μὴ συνακολουθοῦσι
^k καὶ αἱ ἀρχαί, ὥστ' εἶναι τὸ πλατὺ καὶ στενὸν καὶ μακρὸν
καὶ βραχύ· εἰ δὲ τοῦτο, ἔσται ^l τὸ ἐπίπεδον γραμμὴ καὶ τὸ
στερεὸν ἐπίπεδον. Ἔτι δὲ γωνίαί καὶ σχήματα καὶ τὰ τοι-⁴
αῦτα πῶς ἀποδοθήσεται; ^m Ταυτό τε συμβαίνει τοῖς περὶ
τὸν ἀριθμὸν· ταῦτα γὰρ πάθη μεγέθους ἐστίν, ἀλλ' οὐκ ἐκ
τούτων τὸ μέγεθος, ὥσπερ οὐδ' ἐξ εὐθέος καὶ καμπύλου τὸ
μῆκος, οὐδ' ἐκ λείου καὶ ⁿ τραχέος τὰ στερεά. Πάντων δὲ ⁵
κοινὸν τούτων ὅπερ ἐπὶ τῶν εἰδῶν τῶν ὡς γένους συμβαίνει
διαφορεῖν, ὅταν τις ^o θῇ τὰ καθόλου, πότερον τὸ ζῶον αὐτὸ
ἐν τῷ ζῳῳ ἢ ἕτερον αὐτοῦ ζῶον. ^p Τοῦτο γὰρ μὴ χωριστοῦ
μὲν ὄντος οὐδεμίαν ^q ποιήσει ἀπορίαν· χωριστοῦ δ', ὥσπερ
οἱ ταῦτα λέγοντές ^r φασι, ^s τοῦ ἐνὸς καὶ ^t τῶν ἀριθμῶν οὐ ῥά-
διον ^v λῦσαι, εἰ μὴ ῥάδιον δεῖ λέγειν τὸ ἀδύνατον. Ὅταν ⁶
γὰρ νοῇ τις ἐν τῇ δυάδι τὸ ἐν καὶ ὅλως ἐν ἀριθμῷ, πότερον
αὐτὸ νοεῖ τι ^w ἢ ἕτερον; Οἱ μὲν οὖν ^x τὰ μεγέθη γεννώσιν
ἐκ τοιαύτης ὕλης, ἕτεροι δὲ ἐκ τῆς στιγμῆς (ἡ δὲ στιγμή
αὐτοῖς δοκεῖ εἶναι οὐχ ἐν ἀλλ' οἷον τὸ ἐν) καὶ ἄλλης ^y ὕλης
οἷας τὸ πλῆθος, ἀλλ' οὐ πλήθους· περὶ ὧν οὐθεν ἦττον συμ-
βαίνει ^z τὰ αὐτὰ ἀπορεῖν. Εἰ μὲν γὰρ μία ἡ ὕλη, ταὐτὸ ⁷
γραμμὴ καὶ ἐπίπεδον καὶ στερεόν· ἐκ γὰρ τῶν αὐτῶν τὸ
αὐτὸ καὶ ἐν ἔσται. Εἰ δὲ πλείους αἱ ὕλαι, καὶ ἑτέρα μὲν
^a γραμμῆς ἑτέρα δὲ τοῦ ἐπιπέδου καὶ ἄλλη τοῦ στερεοῦ, ἥτοι
ἀκολουθοῦσιν ἀλλήλαις ἢ οὐ, ὥστε ^b ταῦτα συμβήσεται καὶ
οὕτως· ἢ γὰρ οὐχ ἔξει τὸ ἐπίπεδον γραμμὴν ἢ ἔσται γραμμὴ.
⁴ Ἔτι πῶς μὲν ἐνδέχεται εἶναι ἐκ τοῦ ἐνὸς καὶ πλήθους τὸν ⁸

^k καὶ ante αἱ om. G^b.I^b. ^l τὸ] καὶ τὸ T. ^m ταυτότητι συμβαίνει G^b.
ⁿ ταχέως G^b. ^o θῇ] τιθῇ T. ^p τοῦτον T. ^q ποιήσει ἀπορίαν G^b,
ἀπορίαν ποιήσει T. ^r φασι om. G^b.I^b. ^s τὸ G^b. ^t τὸν ἀριθμὸν T.
^v διαλῦσαι T. ^w ἢ om. G^b. ^x ἐκ τῆς τοιαύτης T. ^y ὕλης om. I^b.
^z τὰ αὐτὰ] ταῦτα T. ^a γραμμὴ ἑτέρα δὲ ἐπίπεδον G^b. ^b ταῦτα A^b,
ταῦτα αὐτὰ G^b.

ἀριθμὸν οὐθὲν ἐπιχειρεῖται· ὅπως δ' οὖν λέγουσι ταυτὰ ἐσυμ-
βαίνει δυσχερῇ ἅπερ καὶ τοῖς ἐκ τοῦ ἐνὸς καὶ ἐκ τῆς δυάδος
τῆς ἀορίστου. Ὁ μὲν γὰρ ἐκ τοῦ κατηγορουμένου καθόλου
γεννᾷ τὸν ἀριθμὸν καὶ ^dοὐ τινὸς πλήθους, ^eὃ δ' ἔκ τινος πλή-
θους, τοῦ πρώτου δέ· τὴν γὰρ δυάδα πρώτον τι εἶναι πλήθος.
9 Ὡστε διαφέρει οὐθὲν ^fὡς εἰπεῖν, ἀλλ' ^fαἱ ἀπορίαι αὐται ἀκο-
λουθήσουσι, μῆξις ἢ θέσις ἢ κράσις ἢ γένεσις καὶ ὅσα ἄλλα
τοιαῦτα. Μάλιστα δ' ἂν τις ἐπιζητήσκειν, ^gεἰ μία ἐκάστη
μονάς, ἐκ τίνος ἐστίν· οὐ γὰρ δὴ αὐτό γε τὸ ἐν ἐκάστη.
Ἀνάγκη ^hδ' ἢ ἐκ τοῦ ἐνὸς αὐτοῦ ⁱεἶναι καὶ πλήθους, ἢ μορίου
10 τοῦ πλήθους. Τὸ μὲν οὖν πλήθός τι εἶναι φάναι ^kτὴν μο-
νάδα ἀδύνατον, ^lἀδιαίρετόν ^mγ' οὖσαν· τὸ δ' ἐκ μορίου ⁿἄλ-
λας ἔχει πολλὰς δυσχερείας· ἀδιαίρετόν ^oτε γὰρ ἕκαστον
ἀναγκαῖον εἶναι τῶν μορίων, ἢ πλήθος εἶναι ^pκαὶ τὴν μονάδα
διαιρετήν, ^pκαὶ μὴ στοιχεῖον εἶναι τὸ ἐν καὶ τὸ πλήθος· ἢ
11 γὰρ μονὰς ἐκάστη οὐκ ἐκ πλήθους καὶ ἐνός. Ἔτι οὐθὲν ἄλλο
ποιεῖ ὃ ^qτοῦτο λέγων ἀλλ' ἢ ἀριθμὸν ἕτερον· τὸ γὰρ πλῆ-
θος ἀδιαιρέτων ἐστὶν ἀριθμός. Ἔτι ζητητέον καὶ παρὰ τοὺς
οὕτω λέγοντας, πότερον ^rἄπειρος ὁ ἀριθμὸς ἢ πεπερασμένος.
12 Ὑπῆρχε γάρ, ὡς ἔοικε, καὶ πεπερασμένον πλήθος, ἐξ οὗ αἱ
πεπερασμέναι μονάδες καὶ τοῦ ἐνός· ἐστὶ τε ^sἕτερον αὐτὸ
πλήθος καὶ πλήθος ἄπειρον. Ποῖον οὖν πλήθος ^tστοιχεῖον
ἐστὶ καὶ τὸ ἐν; Ὁμοίως δὲ καὶ περὶ στιγμῆς ἂν τις ζητή-
σειε καὶ τοῦ στοιχείου ἐξ οὗ ποιούσι τὰ μεγέθη· οὐ γὰρ μία
13 ^vγε μόνον στιγμή ἐστὶν αὕτη. Τῶν γοῦν ἄλλων στιγμῶν
ἐκάστη ἐκ τίνος; Οὐ γὰρ δὴ ἔκ ^wγε διαστήματός τινος καὶ
αὐτῆς στιγμῆς. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ μόρια ἀδιαίρετα ἐνδέχεται
τοῦ διαστήματος εἶναι ^xμόρια, ὥσπερ τοῦ πλήθους ἐξ ὧν αἱ
μονάδες· ὁ μὲν γὰρ ἀριθμὸς ἐξ ἀδιαιρέτων σύγκειται, τὰ δὲ

^c δυσχερῇ συμβαίνει G^b.I^b. ^d οὐ] οὔτι T. ^e ὃ δ'] οὐδ' E. ^f ὡς
et αἱ om. G^b. ^g εἰ om. G^b. ^h δ' ἢ] δὴ E.T. ⁱ καὶ πλήθους εἶναι T.
^k τὴν μονάδα om. T. ^l ἀδιόριστόν E. ^m γ' om. G^b.I^b. ⁿ ἄλλως G^b.
^o τε om. G^b.I^b. ^p καὶ utramque om. G^b. ^q λέγων τοῦτο T. ^r ὁ ἀρι-
θμὸς ἄπειρος T. ^s αὐτὸ ἕτερον T. ^t καὶ στοιχεῖον ἐστὶ T. ^v γε μόνον
om. G^b. ^w τε T. ^x μόριον G^b.

μεγέθη οὕ. Πάντα δὴ ταῦτα καὶ ἄλλα τοιαῦτα φανερόν ¹⁴
 ποιεῖ ὅτι ἀδύνατον εἶναι τὸν ὕαριθμὸν καὶ τὰ μεγέθη χω-
 ριστά. Ἔτι δὲ τὸ διαφωνεῖν τοὺς ^απρώτους ^βπερὶ τῶν ἀρι-
 θμῶν σημείον ὅτι τὰ πράγματα ^γταῦτα οὐκ ὄντα ἀληθῆ
 παρέχει τὴν ταραχὴν αὐτοῖς. Οἱ μὲν γὰρ τὰ μαθηματικὰ ¹⁵
 μόνον ποιοῦντες ^δπαρὰ τὰ αἰσθητά, ὁρῶντες τὴν περὶ τὰ
 εἶδη δυσχέρειαν καὶ πλάσιν, ἀπέστησαν ἀπὸ τοῦ εἰδητικοῦ
 ἀριθμοῦ καὶ τὸν μαθηματικὸν ἐποίησαν· οἱ δὲ τὰ εἶδη βου-
 λόμενοι ἅμα καὶ ἀριθμοὺς ποιεῖν, οὐχ ὁρῶντες δέ, ^εεἰ τὰς
 ἀρχάς ^ςτις ^ςταύτας θήσεται, πῶς ἔσται ὁ μαθηματικὸς ἀρι-
 θμὸς παρὰ τὸν εἰδητικόν, τὸν αὐτὸν εἰδητικὸν καὶ μαθηματι-
 κὸν ἐποίησαν ἀριθμὸν τῷ λόγῳ, ἐπεὶ ἔργῳ ^ςγε ἀνήρηται ὁ
 μαθηματικός· ^ςἰδίας γὰρ ^ςκαὶ οὐ μαθηματικὰς ὑποθέσεις λέ-
 γουσιν. Ὁ δὲ πρῶτος θέμενος τὰ ^ςτε εἶδη εἶναι καὶ ἀρι- ¹⁶
 θμοὺς τὰ εἶδη καὶ τὰ ^ςμαθηματικὰ εἶναι εὐλόγως ἐχώρισεν.
^ςὩστε πάντας συμβαίνει κατὰ μὲν τι λέγειν ὀρθῶς, ὅλως δ'
 οὐκ ὀρθῶς. Καὶ αὐτοὶ δὲ ὁμολογοῦσιν οὐ ταῦτα λέγοντες
 ἀλλὰ τὰναντία. Αἴτιον δ' ὅτι αἱ ὑποθέσεις καὶ αἱ ἀρχαὶ
 ψευδεῖς. Χαλεπὸν δ' ἐκ μὴ καλῶς ἐχόντων λέγειν ^ςκαλῶς, ¹⁷
 κατ' Ἐπίχαρμον· ἀρτίως ^ςτε γὰρ λέλεκται, καὶ εὐθέως φαί-
 νεται οὐ καλῶς ἔχον. Ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν ἀριθμῶν ἱκανὰ
 τὰ διηπορημένα καὶ διωρισμένα· μᾶλλον γὰρ ^ςἐκ πλείονων
 ἂν ἔτι πεισθεῖη τις πεπεισμένος, ^ςπρὸς δὲ τὸ πεισθῆναι μὴ
 πεπεισμένος οὐθὲν μᾶλλον. Περὶ δὲ τῶν πρώτων ἀρχῶν καὶ ¹⁸
 τῶν πρώτων αἰτίων καὶ στοιχείων ὅσα μὲν λέγουσιν οἱ περὶ
 μόνης τῆς αἰσθητῆς οὐσίας διορίζοντες, τὰ μὲν ἐν τοῖς περὶ
 φύσεως εἴρηται, τὰ δ' οὐκ ἔστι τῆς μεθόδου τῆς νῦν· ὅσα δὲ
 οἱ φάσκοντες εἶναι παρὰ τὰς αἰσθητὰς ἐτέρας οὐσίας, ἐχό-
 μενόν ἐστι θεωρῆσαι τῶν εἰρημένων. Ἐπεὶ οὖν λέγουσί τινες ¹⁹

ὕ ἀριθμὸν χωριστὸν καὶ τὰ μεγέθη. ὅτι δὲ G^b.I^b. ^ςπρώτους] τρόπους
 T.A^b, τόπους G^b.I^b. ^α περὶ om. G^b. ^β αὐτὰ E. ^γ περὶ T. ^δ εἰς
 E.G^b.I^b. ^ε τις om. T. ^ς ταῦτα G^b. ^ς γε om. G^b. ^ς ἰδέας E.G^b.I^b.
^ς καὶ om. A^b. ^ς τε add. G^b.I^b. ^ς μαθηματικὰ ὡς λόγος ἐχώρησεν G^b.
^ς καλῶς om. G^b. ^ς τε om. T. ^ς ἂν ἐκ πλείονων T. ^ς πρὸς—
 πεπεισμένος om. G^b.

- τοιαύτας εἶναι τὰς ἰδέας καὶ τοὺς ἀριθμούς, καὶ τὰ τούτων
στοιχεῖα ⁹ τῶν ὄντων εἶναι στοιχεῖα καὶ ἀρχάς, σκεπτέον
20 περὶ τούτων τί λέγουσι καὶ πῶς λέγουσιν. Οἱ μὲν οὖν ἀρι-
θμούς ποιοῦντες μόνον καὶ τούτους μαθηματικούς ὕστερον
ἐπισκεπτέοι· τῶν δὲ τὰς ἰδέας λεγόντων ἅμα τὸν τε τρόπον
θεάσαιτ' ¹ ἂν τις καὶ τὴν ἀπορίαν τὴν περὶ αὐτῶν. Ἄμα
² γὰρ καθόλου ³ τε ὡς οὐσίας ποιοῦσι τὰς ἰδέας καὶ πάλιν ὡς
21 χωριστάς καὶ τῶν καθ' ἕκαστον. Ταῦτα δ' ὅτι οὐκ ἐνδέ-
χεται διηπόρηται πρότερον. Αἷτιον δὲ ⁴ τοῦ συνάψαι ταῦτα
εἰς ταὐτὸν τοῖς λέγουσι τὰς ἰδέας καθόλου, ὅτι τοῖς αἰσθη-
τοῖς οὐ τὰς αὐτὰς οὐσίας ἐποιοῦν. Τὰ μὲν οὖν ἐν τοῖς αἰ-
σθητοῖς καθ' ἕκαστα ρεῖν ἐνόμιζον καὶ μένειν οὐθὲν αὐτῶν,
τὸ δὲ καθόλου παρὰ ταῦτα εἶναι ⁵ τε καὶ ἕτερόν τι εἶναι.
22 Τοῦτο δ', ὥσπερ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ἐλέγουμεν, ἐκίνησε μὲν
Σωκράτης διὰ τοὺς ὀρισμούς, οὐ μὴν ἐχώρισέ γε τῶν καθ'
ἕκαστον· καὶ τοῦτο ὀρθῶς ἐνόησεν οὐ χωρίσας. Δηλοῖ δὲ
ἐκ τῶν ἔργων· ἄνευ μὲν γὰρ ⁶ τοῦ καθόλου οὐκ ἔστιν ἐπι-
στήμην λαβεῖν, τὸ δὲ χωρίζειν αἷτιον τῶν συμβαινόντων δυσ-
23 χερῶν περὶ τὰς ἰδέας ἐστίν. Οἱ δ' ὡς ἀναγκαῖον, εἶπερ
ἔσονταί τινες οὐσίαι ⁷ παρὰ τὰς αἰσθητὰς καὶ ρεούσας, ⁸ χω-
ριστάς εἶναι, ἄλλας μὲν οὐκ εἶχον, ταύτας δὲ τὰς καθόλου
λεγομένας ἐξέθεσαν, ὥστε ⁹ συμβαίνειν σχεδὸν τὰς αὐτὰς
φύσεις εἶναι τὰς καθόλου καὶ τὰς καθ' ἕκαστον. Αὕτη μὲν
οὖν αὐτὴ καθ' αὐτὴν εἴη τις ἂν δυσχέρεια τῶν ¹⁰ εἰρημένων.
10 Ὁ δὲ καὶ τοῖς λέγουσι τὰς ἰδέας ἔχει τινὰ ἀπορίαν καὶ
τοῖς μὴ λέγουσιν, ¹¹ καὶ κατ' ἀρχὰς ἐν τοῖς διαπορήμασιν
ἐλέχθη πρότερον, ¹² λέγωμεν νῦν. Εἰ μὲν γὰρ ¹³ τις μὴ θή-
σει τὰς οὐσίας εἶναι κεχωρισμένας, καὶ τὸν τρόπον τούτον
ὡς λέγεται τὰ καθ' ἕκαστα τῶν ὄντων, ἀναιρήσει τὴν οὐσίαν,
ὡς βουλούμεθα λέγειν· ἂν δὲ ¹⁴ τις θῇ τὰς οὐσίας χωριστάς,

⁹ τῶν—στοιχεῖα om. G^b. ¹ ἂν om. T. ² γὰρ om. G^b. ³ τε ὡς G^b.I^b: vulgo τέως. ⁴ τὸ συνάψαι ταὐτὸ εἰ ταὐτὸν T. ⁵ τε om. G^b.I^b. ⁶ τοῦ] τῶν T. ⁷ παρὰ] ὑπὲρ G^b. ⁸ χωρὶς T. ⁹ συμβαίνει T. ¹⁰ λε-
γομένων G^b. ¹¹ καὶ ante κατ' om. T. ¹² λέγομεν E.G^b.I^b. ¹³ τις μα-
θήσει T. ¹⁴ τις τίθῃ E.T.I^b.

ε πῶς θήσει τὰ στοιχεῖα καὶ τὰς ἀρχὰς αὐτῶν; Εἰ μὲν γὰρ ²
 καθ' ἕκαστον καὶ μὴ καθόλου, τοσαύτ' ἔσται τὰ ὄντα ὅσα περ
 τὰ στοιχεῖα, καὶ οὐκ ἐπιστητὰ τὰ στοιχεῖα. Ὑποτίθωσαν γὰρ
 αἱ μὲν ἐν τῇ φωνῇ συλλαβαὶ οὐσίαι, τὰ δὲ στοιχεῖα αὐτῶν
 στοιχεῖα τῶν οὐσιῶν· ἀνάγκη ^h δὴ τὸ Β Α ⁱ ἐν εἶναι καὶ ἐκά-
 στην τῶν συλλαβῶν μίαν, εἴπερ μὴ καθόλου καὶ τῷ εἶδει αἱ
 αὐταί, ἀλλὰ μία ἐκάστη τῷ ἀριθμῷ καὶ τόδε τι καὶ μὴ ὁμώ-
 νυμον. Ὑποτίθω δ' αὐτὸ ὃ ἔστιν ἐν ἕκαστον τιθέασιν· ^k εἰ δ' αἱ ³
 συλλαβαί, οὕτω καὶ ἐξ ὧν εἰσὶν· οὐκ ἔσται ἄρα πλείω ἄλφα
 ἑνός, οὐδὲ τῶν ἄλλων ^l στοιχείων οὐθέν κατὰ τὸν αὐτὸν λό-
 γον ὅν περ οὐδὲ τῶν ἄλλων συλλαβῶν ἢ αὐτὴ ἄλλη καὶ ἄλλη.
 Ἀλλὰ μὴν εἰ τοῦτο, οὐκ ἔσται παρὰ τὰ στοιχεῖα ἕτερα
 ὄντα, ἀλλὰ μόνον τὰ στοιχεῖα. Ὑποτίθω δὲ οὐδ' ἐπιστητὰ τὰ ⁴
 στοιχεῖα· οὐ γὰρ καθόλου, ἢ δ' ἐπιστήμη τῶν καθόλου. Δι-
 ῥα λον δ' ἔκ ⁿ τε τῶν ἀποδείξεων καὶ τῶν ὁρισμῶν· οὐ γὰρ γί-
 γνεται συλλογισμὸς ὅτι τόδε τὸ τρίγωνον δύο ὀρθαῖς, εἰ μὴ
 πᾶν ^o τρίγωνον δύο ὀρθαῖς, οὐδ' ὅτι ὁδὶ ὁ ἄνθρωπος ζῶν,
 εἰ μὴ πᾶς ἄνθρωπος ζῶν. Ἀλλὰ μὴν εἴγε καθόλου αἱ ἀρ- ⁵
 χαὶ ἡ ^q καὶ ἐκ τούτων ^r οὐσίαι καθόλου, ^s ἔσται μὴ οὐσία
 πρότερον οὐσίας· τὸ μὲν γὰρ καθόλου οὐκ οὐσία, τὸ δὲ στοι-
 χεῖον καὶ ἡ ἀρχὴ καθόλου· ^t πρότερον δὲ τὸ στοιχεῖον καὶ ἡ
 ἀρχὴ ὧν ἀρχὴ καὶ στοιχεῖόν ^v ἔστιν. Ταῦτά ^w τε δὴ πάντα ⁶
 συμβαίνει εὐλόγως, ὅταν ἐκ στοιχείων τε ποιῶσι τὰς ἰδέας
 καὶ παρὰ τὰς τὸ αὐτὸ εἶδος ἐχούσας οὐσίας καὶ ἰδέας ἐν τι
 ἀξιῶσιν εἶναι κεχωρισμένον. Εἰ ^x δὲ μὴθὲν κωλύει ὥσπερ
 ἐπὶ τῶν τῆς φωνῆς στοιχείων πολλὰ εἶναι τὰ ἄλφα καὶ τὰ
 βῆτα ^y καὶ μὴθὲν εἶναι παρὰ τὰ πολλὰ αὐτὸ ἄλφα καὶ αὐτὸ
 βῆτα, ἔσονται ^z ἐνεκά γε τούτου ἄπειροι ^a αἱ ὅμοιαι συλλα-
 βαί. Τὸ δὲ τὴν ἐπιστήμην εἶναι καθόλου πᾶσαν, ὥστε ⁷

ε πῶς θήσει] προθήσει T. h δὲ T.A^b. i ἐν om. A^b. k εἰ] εἰαν E.
 l στοιχείων—ἄλλων om. G^b. m δὲ om. T. n τε om. A^b. o τρί-
 γωνον post πᾶν om. A^b. p ὀρθαί E.T.A^b. q καὶ] καὶ αἱ A^b. r οὐσίαι
 αἱ καθόλου E, οὐσίαι ἢ καθόλου T. s ἔσται τι μὴ G^b. I^b. t πρότερον γὰρ
 στοιχεῖον T. v ἔσται G^b. w τε om. T. x τε G^b. y καὶ μὴθὲν—
 αὐτὸ βῆτα om. G^b. I^b. z γε ἐνεκά T. a αἱ] καὶ G^b.

ἀναγκαῖον εἶναι καὶ τὰς τῶν ὄντων ἀρχὰς καθόλου εἶναι καὶ μὴ ^b οὐσίας κεχωρισμένας, ἔχει ^c μὲν μάλιστ' ἀπορίαν τῶν λεχθέντων, οὐ μὴν ἀλλ' ἔστι μὲν ὡς ἀληθές τὸ λεγόμενον, 8 ἔστι δ' ὡς οὐκ ἀληθές. Ἡ γὰρ ἐπιστήμη, ὥσπερ καὶ τὸ ἐπίστασθαι, διττόν, ὦν τὸ μὲν ^d δυνάμει τὸ δὲ ^e ἐνεργείᾳ. Ἡ μὲν οὖν δύναμις ὡς ὕλη τοῦ καθόλου οὔσα καὶ ἀόριστος τοῦ καθόλου καὶ ἀορίστου ἐστίν, ἡ δ' ἐνέργεια ὠρισμένη καὶ 9 ^f ὠρισμένον τόδε τι οὔσα τοῦδέ τινος. Ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκὸς ἡ ὄψις τὸ καθόλου χρῶμα ὀρά, ὅτι τόδε ^g τὸ χρῶμα ὃ ὀρά χρῶμά ἐστιν· καὶ ὃ θεωρεῖ ὁ γραμματικός, τόδε τὸ ἄλφα ἄλφα, ἐπεὶ ^h εἰ ἀνάγκη τὰς ἀρχὰς καθόλου εἶναι, ἀνάγκη καὶ τὰ ἐκ τούτων καθόλου, ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἀποδείξεων. Εἰ δὲ τοῦτο, οὐκ ⁱ ἔσται χωριστὸν οὐθὲν οὐδ' οὐσία. Ἀλλὰ δῆλον ὅτι ἔστι μὲν ^k ὡς ἐπιστήμη καθόλου, ἔστι δ' ὡς οὐ.

N.

Περὶ μὲν οὖν ¹ τῆς οὐσίας ταύτης εἰρήσθω τοσαῦτα, πάντες ^m δὲ ποιούσι τὰς ἀρχὰς ἐναντίας, ὥσπερ ἐν τοῖς φυσικοῖς, 2 καὶ περὶ τὰς ἀκινήτους οὐσίας ὁμοίως. Εἰ δὲ τῆς τῶν ⁿ ἀπάντων ἀρχῆς μὴ ἐνδέχεται ^o πρότερόν τι εἶναι, ἀδύνατον ἂν εἴη τὴν ἀρχὴν ἕτερόν τι οὔσαν εἶναι ἀρχήν, οἷον εἴ τις λέγοι Ρτὸ λευκὸν ἀρχὴν εἶναι οὐχ ^p ἢ ἕτερον ἀλλ' ^q ἢ λευκόν, εἶναι μέντοι καθ' ὑποκειμένου, καὶ ἕτερόν τι ὃν λευκὸν εἶναι· ἐκείνο 3 γὰρ πρότερον ἔσται. Ἀλλὰ μὴν γίγνεται πάντα ἐξ ἐναντίων ὡς ὑποκειμένου τινός· ἀνάγκη ἄρα μάλιστα ^r τοῖς ἐναντίοις τοῦθ' ὑπάρχειν. Αἰὲ ἄρα πάντα τὰναντία καθ' ὑποκειμένου, καὶ οὐθὲν χωριστόν. Ἀλλ' ὥσπερ καὶ φαίνεται, οὐθὲν οὐσία ἐναντίον, καὶ ὁ λόγος μαρτυρεῖ. Οὐθὲν ἄρα τῶν ἐναντίων 4 κυρίως ἀρχὴ πάντων ἀλλ' ἑτέρα. Οἱ δὲ τὸ ἕτερον τῶν ἐναντίων ὕλην ποιοῦσιν, ^r οἱ μὲν τῷ ἐνὶ τῷ ἴσῳ τὸ ἄνισον, ὡς

^b οὐσας Αῃ. ^c μὲν om. Αῃ. ^d δύναμις Γῃ. ^e ἐνέργεια Τ.Γῃ.
^f ὠρισμένου] ὠρισμένον Γῃ. ^g τὸ om. Γῃ. ^h εἰ] εἰ καὶ Γῃ. ⁱ ἔστι Γῃ.
^k ὡς ἡ ἐπιστήμη Ιῃ. ¹ ταύτης τῆς οὐσίας Γῃ.Ιῃ. ^m δε] γὰρ Γῃ.Ιῃ.
ⁿ πάντων Τ. ^o τι πρότερον Τ. ^p τὸ add. Ε. ^q τοῖς] ἐν τοῖς Τ.
^r ὁ Γῃ.

^a τοῦτο τὴν τοῦ πλήθους οὖσαν φύσιν, ^tοἱ δὲ τῷ ἐνὶ τῷ
 πλήθους. Γεννῶνται γὰρ οἱ ἀριθμοὶ τοῖς μὲν ἐκ τῆς τοῦ ⁵
 ἀνίσου δυάδος τοῦ μεγάλου καὶ μικροῦ, τῷ δ' ἐκ τοῦ πλήθους,
 ὑπὸ τῆς τοῦ ἐνὸς δὲ οὐσίας ἀμφοῖν· καὶ γὰρ ὁ τὸ ἄνισον καὶ
 ἐν λέγων τὰ στοιχεῖα, τὸ δ' ἄνισον ^vἐκ μεγάλου καὶ μικροῦ
 δυάδα, ὡς ἐν ὄντα τὸ ἄνισον καὶ τὸ μέγα καὶ τὸ μικρὸν λέγει,
 καὶ οὐ διορίζει ὅτι λόγῳ ἀριθμῷ δ' οὐ. Ἀλλὰ μὴν καὶ τὰς ⁶
 ἀρχὰς ^wἅς στοιχεῖα καλοῦσιν, οὐ καλῶς ἀποδιδάσιν, οἱ μὲν
 τὸ μέγα καὶ τὸ μικρὸν λέγοντες ^xμετὰ τοῦ ἐνὸς τρία ταῦτα
 στοιχεῖα τῶν ἀριθμῶν, τὰ μὲν δύο ὕλην, τὸ δ' ἐν τὴν μορ-
 φήν, οἱ δὲ τὸ πολὺ καὶ ὀλίγον, ὅτι τὸ μέγα καὶ ^yτὸ μι-
 κρὸν μεγέθους ^zοἰκειότερα τὴν ^aφύσιν, οἱ δὲ τὸ καθόλου μᾶλ-
 λον ἐπὶ τούτων τὸ ὑπερέχον καὶ τὸ ὑπερεχόμενον. Διαφέρει ^γ
^bδὲ ^cτούτων οὐθὲν ὡς εἰπεῖν πρὸς ἓνα τῶν συμβαινόντων,
 ἀλλὰ πρὸς τὰς λογικὰς μόνον δυσχερείας, ἅς φυλάττονται
 διὰ τὸ καὶ αὐτοὶ λογικὰς φέρειν τὰς ἀποδείξεις. Πλὴν τοῦ ⁸
 αὐτοῦ γε λόγου ἐστὶ τὸ ὑπερέχον καὶ ^dτὸ ὑπερεχόμενον εἶναι
 ἀρχὰς ἀλλὰ μὴ τὸ μέγα καὶ τὸ μικρὸν, καὶ τὸν ἀριθμὸν
 πρότερον τῆς δυάδος ἐκ τῶν στοιχείων· καθόλου γὰρ ἀμφό-
 τερα μᾶλλον ἐστίν. Νῦν δὲ τὸ μὲν λέγουσι τὸ δ' οὐ λέγου-
 σιν. Οἱ δὲ τὸ ἕτερον καὶ τὸ ἄλλο πρὸς τὸ ἐν ἀντιτιθέασιν,
 οἱ ^eδὲ πλῆθος καὶ τὸ ἐν. Εἰ δ' ἐστίν, ὥσπερ βούλονται, τὰ ⁹
 ὄντα ἐξ ἐναντίων, τῷ δὲ ἐνὶ ἧ οὐθὲν ἐναντίον, ^fἢ εἴπερ ἄρα
^gμέλλει, τὸ πλῆθος, τὸ δ' ἄνισον τῷ ἴσῳ καὶ τὸ ^hἕτερον τῷ
 ταύτῳ καὶ τὸ ⁱἄλλο ^kταύτῳ, μάλιστα μὲν οἱ τὸ ἐν τῷ πλή-
 θει ἀντιτιθέντες ἔχονται τινος δόξης, οὐ μὴν οὐδ' οὗτοι ἰκα-
 νῶς ἔσται γὰρ τὸ ἐν ὀλίγον· πλῆθος μὲν γὰρ ὀλιγότῃ, τὸ
 δὲ πολὺ τῷ ὀλίγῳ ἀντίκειται. Τὸ δ' ἐν ὅτι μέτρον σημαίνει, ¹⁰
 φανερόν. Καὶ ἐν παντί ^lἐστὶ τι ἕτερον ὑποκείμενον, οἷον ἐν

^a τούτου T. ^t ὁ E. ^v ἐκ] καὶ ἐκ T. ^w ἅ T. ^x τοῦ ἐνὸς μετὰ Ab.
^y τὸ post καὶ om. G^b. ^z οἰκειότερον T. ^a φύσιν ἐστίν οἱ G^b. Ib.
^b δὲ om. T. ^c οὐθὲν τούτων, om. ὡς εἰπεῖν, G^b. Ib. ^d τὸ post
 καὶ om. E. Ab. ^e δὲ τὸ πλῆθος T. ^f ἢ ante εἴπερ om. T. ^g μέλλει]
 ἀμύλει Ab. G^b. Ib. ^h ἕτερον καὶ τῷ G^b. ⁱ ἄλλω Ab. ^k αὐτῷ E. T.
 G^b. Ib. τὸ αὐτῷ Ab. ^l τι ἐστὶ G^b, ἐστὶ τὸ T.

ἁρμονία δίεσις, ἐν δὲ μεγέθει δάκτυλος ἢ πούς ἢ τι τοιοῦτον, ἐν δὲ ῥυθμοῖς βάσις ἢ συλλαβή· ὁμοίως δὲ καὶ ἐν βάρει σταθμός τις ὠρισμένος ἐστίν. Καὶ κατὰ πάντων δὲ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἐν ^μ μὲν τοῖς ποιοῖς ποιόν τι, ἐν δὲ τοῖς ποσοῖς πο-
 11 σόν τι. ^μ Καὶ ^ν ἀδιαίρετον τὸ μέτρον, τὸ μὲν κατὰ τὸ εἶδος τὸ δὲ πρὸς τὴν αἴσθησιν, ὥς οὐκ ὄντος τινὸς τοῦ ἐνὸς καθ' ^ο αὐτὸ οὐσίας. Καὶ τοῦτο κατὰ λόγον· σημαίνει γὰρ τὸ ἐν ὅτι μέτρον πλήθους τινός, καὶ ^ρ ὁ ἀριθμὸς ὅτι πλήθος μεμετρημένον καὶ πλήθος μέτρων. Διὸ καὶ εὐλόγως οὐκ ἔστι τὸ ἐν ἀριθμὸς· οὐδὲ γὰρ τὸ μέτρον ^ι μέτρα, ἀλλ' ἀρχὴ καὶ τὸ
 12 μέτρον καὶ τὸ ἔν. Δεῖ δὲ αἰεὶ τὸ αὐτό τι ὑπάρχειν πᾶσι τὸ μέτρον, οἷον εἰ ἵππος τὸ μέτρον, ἵππους, καὶ εἰ ἄνθρωπος, ἀνθρώπους. Εἰ δ' ἄνθρωπος καὶ ἵππος καὶ θεός, ζῶν ἴσως,
 13 καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἔσται ζῶα. Εἰ δ' ἄνθρωπος καὶ ^ρ λευκὸν καὶ βαδίζον, ἥκιστα μὲν ἀριθμὸς τούτων διὰ τὸ ταυτῷ πάνθ' ὑπάρχειν καὶ ἐνὶ κατὰ ^β τὸν ἀριθμόν, ὅμως δὲ γενῶν ἔσται ὁ ἀριθμὸς ὁ τούτων, ἢ τινος ^ι ἄλλης τοιαύτης προσηγορίας.
 14 Οἱ δὲ τὸ ἀνίσουν ὥς ἐν ^ν τι, τὴν δυάδα δὲ ἀόριστον ποιοῦντες μεγάλου καὶ μικροῦ, πόρρω λίαν τῶν δοκούντων καὶ δυνατῶν λέγουσιν· πάθη τε γὰρ ταῦτα καὶ συμβεβηκότα μᾶλλον ἢ ὑποκείμενα τοῖς ἀριθμοῖς καὶ τοῖς μεγέθεσιν ἔστι, τὸ πολὺ καὶ ὀλίγον ἀριθμοῦ, καὶ μέγα καὶ μικρὸν μεγέθους, ὥσπερ ἄρτιον καὶ περιττόν, καὶ λεῖον καὶ τραχύ, καὶ εὐθὺ καὶ
 15 καμπύλον. ^ν Ἔτι δὲ πρὸς ταύτῃ τῇ ἀμαρτίᾳ καὶ πρὸς τι ἀνάγκη ^ω εἶναι τὸ μέγα καὶ τὸ μικρὸν καὶ ὅσα τοιαῦτα· τὸ δὲ πρὸς τι πάντων ἥκιστα φύσις ^κ τις ἢ οὐσία τῶν κατηγοριῶν ἐστί, καὶ ὑστέρα τοῦ ποιοῦ ^γ καὶ ποσοῦ καὶ πάθος τι τοῦ ποσοῦ τὸ πρὸς τι, ὥσπερ ἐλέχθη, ἀλλ' οὐχ ὕλη, ^ε εἰ τι ἕτερον. Καὶ ^α τῷ ^β ὅλως κοινῷ πρὸς τι, καὶ τοῖς μέρεσιν
 16 αὐτοῦ καὶ εἶδεςιν. Οὐθὲν γὰρ ἐστὶν οὔτε μέγα οὔτε μικρόν,

^μ μὲν et mox καὶ om. T. ^ν ἀδιαίρετον γὰρ τὸ G^b.I^b. ^ο ἐναντὶ T.
^ρ ὁ om. A^b. ^ι μέτρα] μετρεῖ T. ^ρ λευκός T. ^β τὸν om. T.
^ι ἄλλως G^b. ^ν τι om. E. ^ω τὸ μέγα εἶναι T. ^κ τις ἢ οὐσία om. G^b.I^b. ^γ καὶ τοῦ ποσοῦ A^b. ^ε ἢ G^b.I^b. ^α τὸ T. ^β ὅλως G^b.

οὔτε πολὺν οὔτε ὀλίγον, οὔθ' ὅλως πρὸς τι, ὃ οὐχ ἕτερόν τι
 ὄν πολὺ ἢ ὀλίγον ἢ μέγα ἢ μικρόν ^c ἢ πρὸς τι ἐστίν. Ση-
 μείον δ' ὅτι ἡκιστα οὐσία τις καὶ ὄν τι τὸ πρὸς τι τὸ ἄμόνον
 μὴ εἶναι γένεσιν αὐτοῦ μηδὲ φθορὰν μηδὲ κίνησιν, ὥσπερ
 κατὰ τὸ ποσὸν αὐξήσεις καὶ φθίσεις, κατὰ τὸ ποιὸν ἀλλοιώ-
 σεις, κατὰ τόπον φορά, κατὰ τὴν οὐσίαν ἢ ^e ἀπλῇ γένεσιν καὶ
 φθορά. Ἄλλ' οὐ κατὰ τὸ πρὸς τι· ἄνευ γὰρ τοῦ κινήθηναι ¹⁷
 ὅτε μὲν μεῖζον ὅτε δὲ ^f ἔλαττον ἢ ἴσον ^g ἔσται θατέρου κινή-
 θέντος κατὰ τὸ ποσόν. Ἀνάγκη τε ἐκάστου ὕλην εἶναι τὸ
 δυνάμει τοιοῦτον, ὥστε καὶ οὐσίας· τὸ δὲ πρὸς τι οὔτε δυνά-
 μει οὐσία οὔτε ἐνεργεία. Ἀτοπον ^h οὖν, μᾶλλον δὲ ἀδύνα- ¹⁸
 τον, τὸ οὐσίας μὴ οὐσίαν ποιεῖν στοιχεῖον καὶ πρότερον
 ὕστερον ¹ γὰρ πᾶσαι αἱ κατηγορίαι. Ἔτι δὲ τὰ στοιχεῖα
 οὐ κατηγορεῖται καθ' ^k ὧν στοιχεῖα, τὸ δὲ πολὺ καὶ ὀλίγον
 καὶ χωρὶς καὶ ἅμα ¹ κατηγορεῖται ^m ἀριθμοῦ, καὶ τὸ μακρὸν
 καὶ τὸ βραχὺ γραμμῆς, καὶ ἐπίπεδόν ἐστι ⁿ καὶ πλατὺ καὶ
 στενόν. Εἰ δὲ ἤ καὶ ἔστι τι πλήθος ^o οὐ τὸ μὲν αἰεὶ ὀλί- ¹⁹
 γον, οἶον ἢ δυνάς (εἰ γὰρ πολὺ, τὸ ἐν αὐτῷ ὀλίγον εἴη), καὶ
 πολὺ ἀπλῶς εἴη, οἶον ἢ δεκάς πολὺ, ^p καὶ εἰ ταύτης μὴ ἐστι
 πλείον, ^q ἢ τὰ μύρια. Πῶς οὖν ἔσται ^r οὕτως ἐξ ὀλίγου
 καὶ πολλοῦ ὁ ἀριθμός; Ἡ γὰρ ἄμφω ἔδει κατηγορεῖσθαι ἢ
 μηδέτερον· νῦν δὲ τὸ ^s ἕτερον μόνον κατηγορεῖται.

Ἀπλῶς δὲ ^t δεῖ σκοπεῖν, ἄρα δυνατόν τὰ αἰδία ἐκ στοι- ²
 χείων συγκεῖσθαι; Ὑλὴν γὰρ ἔξει· σύνθετον γὰρ πᾶν τὸ ἐκ
 στοιχείων. Ἐἰ τοίνυν ἀνάγκη, ἐξ οὗ ἐστίν, εἰ καὶ αἰεὶ ἐστι ^z
 καὶ εἰ ἐγένετο, ἐκ ^w τούτου ^x γίγνεσθαι, γίγνεται δὲ πᾶν ^y ἐκ
 τοῦ δυνάμει ὄντος τοῦτο ^z γίγνεται (οὐ γὰρ αὐτὸ ^a ἐγένετο

^c ἢ πρὸς] ἢ πρὸς E, πρὸς G^b.I^b. ^d μόνον E.I^b. ^e ἀπλῶς G^b.
^f ἔλασσον E.T.A^b. ^g ἐστὶ G^b.I^b. ^h οὖν] δὲ G^b.I^b. ⁱ γὰρ] δὲ T.
^k ὧν τὰ στοιχεῖα G^b.I^b. ¹ κατηγορεῖται G^b. ^m ἀριθμῶν A^b, τοῦ
 ἀριθμοῦ G^b. ⁿ καὶ post ἐστι om. G^b.I^b. ^o οὐ E, ὧν G^b.I^b. ^p καὶ]
 καὶ S. ^q ἢ τὰ μύρια om. G^b.I^b. ^r οὕτως E, om. T. ^s ἕτερον οὐ
 μόνον I^b. ^t δεῖ om. G^b. ^v εἰ τοίνυν] οὐ τοίνυν A^b, εἰ τοίνυν T.
^w τούτων G^b. ^x γίγνεσθαι καὶ γίγνεται δὲ T. ^y ἐκ τοῦ] εἰς τὸ A^b.
^z οὐδὲ G^b.I^b. ^a ἐγένετο A^b.

ἐκ τοῦ ἀδυνάτου οὐδὲ ἦν), τὸ δὲ δυνατὸν ἐνδέχεται καὶ ἐνεργεῖν καὶ μὴ, εἰ καὶ ὅτι μάλιστα αἰεὶ ἐστὶν ὁ ἀριθμὸς ἢ ὅτι οὐν ὁ ἄλλο ὕλην ἔχον, ἐνδέχοιτ' ἂν μὴ εἶναι, ὥσπερ καὶ τὸ μίαν ἡμέραν ἔχον καὶ τὸ ὅποσα οὐν ἔτη^ε εἰ δ' οὕτω, καὶ ὁ τὸ το-
 3 σοῦτον χρόνον^ο οὐ μὴ ἐστὶ πέρασ. Οὐκ ἂν τοίνυν εἴη αἰδία, εἴπερ μὴ αἰδίου τὸ ἐνδεχόμενον μὴ εἶναι, καθάπερ ἐν ἄλλοις λό-
 γοις συνέβη πραγματευθῆναι. Εἰ δ' ἐστὶ τὸ λεγόμενον νῦν ἀληθὲς καθόλου, ὅτι οὐδεμία ἐστὶν αἰδίου οὐσία ἐὰν μὴ ἢ
 ἡ ἐνεργεία, τὰ δὲ στοιχεῖα ὕλη τῆς οὐσίας, οὐδεμίας ἂν εἴη
 4 αἰδίου οὐσίας στοιχεῖα ἐξ ὧν ἐστὶν ἐνυπαρχόντων. Εἰσὶ δὲ
 τινες οἱ δυνάα μὲν ἀόριστον ποιοῦσι τὸ μετὰ τοῦ ἐνὸς στοι-
 χείου, τὸ δ' ἴανισον δυσχεραίνουσιν εὐλόγως διὰ τὰ συμβαί-
 νοντα ἀδύνατα^κ οἷς τοσαῦτα μόνον ἀφήρηται τῶν δυσχερῶν,
 ὅσα διὰ τὸ ποιεῖν τὸ ἴανισον καὶ ὁ τὸ πρὸς τι στοιχεῖον
 ἡ ἀναγκαῖα συμβαίνει τοῖς λέγουσιν^μ ὅσα δὲ χωρὶς ταύτης
 τῆς δόξης, ἡ ταῦτα ἀκείνοις ὑπάρχειν ἀναγκαῖον, ἐάν τε τὸν
 ο εἰδητικὸν ἀριθμὸν ἐξ αὐτῶν ποιῶσιν, ἐάν τε ὁ τὸν μαθηματι-
 5 κόν. Πολλὰ μὲν οὖν τὰ αἷτια τῆς ἐπὶ ταύτας αἰτίας ἡ ἐκ-
 τροπῆς, μάλιστα δὲ τὸ ἀπορῆσαι ἀρχαῖκως. Ἐδοξε γὰρ
 αὐτοῖς πάντ' ἔσσεσθαι ἐν τὰ ὄντα, αὐτὸ τὸ ὄν, εἰ μὴ τις λύσει
 καὶ ὁμοσε^ρ βαδιεῖται τῷ Παρμενίδου λόγῳ

οὐ γὰρ μήποτε τοῦτο^σ δαῖς εἶναι μὴ ἔόντα,

ἀλλ' ἡ ἀνάγκη^ω εἶναι τὸ μὴ ὄν δεῖξαι ὅτι ἔστιν^χ οὕτω γὰρ ἐκ
 τοῦ ὄντος καὶ ἄλλου τινὸς τὰ ὄντα ἔσσεσθαι, εἰ πολλὰ ἐστὶν.
 6 Καίτοι πρῶτον μὲν, εἰ τὸ ὄν, πολλαχῶς^υ τὸ μὲν γὰρ ὅτι
 οὐσίαν σημαίνει, τὸ δ' ὅτι ποιόν, ὁ τὸ ὅτι ποσόν, καὶ τὰς
 ἄλλας δὴ κατηγορίας. Ποῖον οὖν τὰ ὄντα πάντα ἓν, εἰ μὴ
 τὸ ὁ μὴ ὄν ἔσται; Πότερον αἰ οὐσίαι ἢ τὰ πάθη; Καὶ τὰ

^b ἄλλου Α^b. ^c ἔτη] ἐστὶ Γ^b. ^d τὸ om. Τ.Α^b. ^e οὐ Γ^b.
^f λόγοις om. Ε. ^g δὴ Τ. ^h ἐνέργεια Ε.Α^b. ⁱ ἴανισον] ἀόριστον Γ^b.
^k οἷς] εἰς Τ. ^l τὸ post καὶ om. Α^b. ^m ἀναγκαῖον Τ.Α^b. ⁿ ταυτὰ Τ.
^ο εἰδητικὸν Α^b. ^p τῶν μαθηματικῶν Γ^b. ^q ἐπιτροπῆς Τ. ^r βαδιεί-
 ται om. Τ. ^s δαμῇ Ε, δυνάμει Τ, οὐδαμῇ Α^b.Γ^b.Ι^b. ^t ἔωντα Α^b.
^v ἀνάγκην Γ^b. ^w εἶναι om. Τ. ^x οὕτω] ὄντως Ε. ^y τὸ δ' ὅτι ποσόν
 et mox μὴ ante ὄν om. Γ^b.

ἄλλα ^γ δὴ ὁμοίως ^α ἅπαντα· καὶ ἔσται ἐν τῷ τόδε καὶ τὸ τοι-
 όνδε ^β καὶ τὸ τοσόνδε καὶ ^β τᾶλλα ὅσα ^ε ἐν τι σημαίνει. Ἄλλ' ^γ
 ἄτοπον, μᾶλλον δὲ ἀδύνατον, τὸ μίαν φύσιν τινὰ γενομένην
 αἰτίαν εἶναι ^δ τοῦ τοῦ ὄντος τὸ μὲν ^ε τόδε εἶναι, τὸ δὲ ^ε τοι-
 όνδε, τὸ δὲ τοσόνδε, τὸ δὲ ποῦ. Ἐπειτα ^ε ἐκ ποίου μὴ ὄντος ^δ
 καὶ ὄντος τὰ ὄντα; Πολλαχῶς γὰρ καὶ τὸ μὴ ὄν, ἐπειδὴ
 καὶ τὸ ὄν καὶ τὸ μὲν μὴ ἄνθρωπον σημαίνει τὸ μὴ εἶναι
 τοδί, τὸ δὲ μὴ εὐθὺ τὸ μὴ εἶναι τοιονδί, τὸ δὲ μὴ τρίπηχυ
 τὸ μὴ εἶναι τοσονδί. Ἐκ ποίου οὖν ὄντος καὶ μὴ ὄντος ^δ
 πολλὰ τὰ ὄντα; Βούλεται μὲν δὴ τὸ ψεῦδος καὶ ταύτην
 τὴν φύσιν λέγειν τὸ οὐκ ὄν, ἐξ οὗ καὶ τοῦ ὄντος πολλὰ τὰ
 ὄντα. Διὸ καὶ ἐλέγετο ὅτι ^δ δεῖ ψεῦδός τι ὑποθέσθαι, ὥσ-
 περ ^ι καὶ οἱ γεωμέτραι ^κ τὸ ποδιαίαν εἶναι τὴν μὴ ποδιαίαν.
 Ἀδύνατον δὲ ταῦθ' οὕτως ἔχειν. Οὔτε γὰρ οἱ γεωμέτραι ^ι
 ψεῦδος οὐθέν ὑποτίθενται (οὐ γὰρ ἐν τῷ ^ι συλλογισμῷ ἢ
 πρότασις), οὔτ' ἐκ τοῦ οὕτω μὴ ὄντος τὰ ὄντα γίγνεται οὐδὲ
 φθίρεται· ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ μὲν κατὰ τὰς πτώσεις μὴ ὄν ἰσα-
 χῶς ταῖς κατηγορίαις λέγεται, παρὰ τοῦτο δὲ τὸ ὡς ψεῦδος
 λέγεται ^μ τὸ μὴ ὄν καὶ τὸ κατὰ δύναμιν, ἐκ τούτου ἢ γένεσις
 ἐστίν, ἐκ τοῦ μὴ ἀνθρώπου δυνάμει δὲ ἀνθρώπου ἄνθρωπος,
 καὶ ἐκ τοῦ μὴ λευκοῦ δυνάμει δὲ λευκοῦ λευκόν, ὁμοίως ἐάν τε
 ἐν ^ν τι γίγνηται ἐάν τε πολλά. Φαίνεται δὲ ἡ ζήτησις πῶς ^{ιι}
 πολλὰ τὸ ὄν τὸ κατὰ τὰς οὐσίας λεγόμενον· ἀριθμοὶ γὰρ
 καὶ μήκη καὶ σώματα ^ο τὰ γεννώμενά ἐστιν. Ἄτοπον ^ρ δὴ
 τὸ ὅπως μὲν πολλὰ τὸ ὄν, τὸ τί ^ρ ἐστὶ ζητῆσαι, πῶς δὲ ^η
 ποιά ^η ποσά, μή. Οὐ γὰρ δὴ ἡ δυὰς ἢ ἀόριστος ^ρ αἰτία οὐδὲ ^{ιι}
 τὸ μέγα καὶ τὸ μικρὸν τοῦ δύο λευκὰ ^η πολλὰ εἶναι χρώ-
 ματα ^η χυμοὺς ^η σχήματα· ἀριθμοὶ γὰρ αἶν καὶ ταῦτα ἦσαν

^γ δὴ om. G^b. ^α ἢ πάντα I^b, ἢ ἅπαντα G^b. ^β καὶ τὸ τοσόνδε om.
 G^b, τὸ om. T. ^β ἄλλα G^b. ^ε ἐν om. E. ^δ τοῦ τοῦ] τοῦ T,
 καὶ τούτου καὶ ὄντος εἶναι τοῦ A^b. ^ε εἶναι τόδε G^b, I^b. ^ε τοιόνδε
 om. A^b. ^ε ἐκ τοῦ ποίου G^b. ^δ δὴ G^b, om. E. ^ι καὶ om. G^b.
^κ τὸ] τὴν T. ^ι λογισμῷ G^b. ^μ τὸ ante μὴ om. T. ^ν τι om. E, G^b.
^ο τὰ om. T. ^ρ δὴ τὸ] δὲ τὸ I^b, δὲ καὶ G^b. ^ρ ἐστὶ] ἐπὶ G^b. ^ρ αἰτία]
 οὐσία G^b.

² καὶ μονάδες. Ἀλλὰ μὴν εἴ γε ταῦτ' ἐπῆλθον, εἶδον ἂν τὸ αἷτιον καὶ τὸ ἐν ἐκείνοις· τὸ γὰρ αὐτὸ καὶ τὸ ἀνάλογον
¹³ αἷτιον. Αὕτη γὰρ ἡ παρέκβασις αἰτία καὶ ^ν τοῦ τὸ ἀντικείμενον ^ω ζητοῦντας τῷ ὄντι καὶ τῷ ἐνί, ἐξ οὗ καὶ τούτων τὰ ὄντα, τὸ πρὸς τι καὶ τὸ ἄνισον ὑποθεῖναι, ὃ οὐτ' ἐναντίον οὐτ' ἀπόφασις ἐκείνων, μία τε φύσις τῶν ὄντων ὥσπερ καὶ τὸ τί καὶ τὸ ποιόν. Καὶ ζητεῖν ἔδει καὶ τοῦτο, πῶς πολλὰ
¹⁴ ^κ τὰ πρὸς τι ἀλλ' οὐχ ἓν. Νῦν δὲ πῶς μὲν πολλὰι μονάδες παρὰ τὸ πρῶτον ἐν ζητεῖται, πῶς δὲ πολλὰ ἄνισα παρὰ τὸ ἄνισον οὐκέτι. Καίτοι χρῶνται καὶ λέγουσι μέγα μικρόν, πολὺ ὀλίγον, ἐξ ὧν οἱ ἀριθμοί, μακρὸν βραχύ, ἐξ ὧν τὸ μῆκος, πλατὺ στενόν, ἐξ ὧν τὸ ἐπίπεδον, βαθὺ ταπεινόν, ἐξ ὧν οἱ ^γ ὄγκοι· καὶ ἔτι δὴ πλείω εἶδη λέγουσι τοῦ πρὸς τι.
¹⁵ Τούτοις δὴ τί αἷτιον τοῦ πολλὰ εἶναι; Ἀνάγκη μὲν οὖν, ὥσπερ λέγομεν, ὑποθεῖναι τὸ ² δυνάμει ὃν ἐκάστω. Τοῦτο δὲ προσαπεφνήματο ὁ ταῦτα λέγων, τί τὸ δυνάμει τόδε καὶ οὐσίᾳ, μὴ ὃν δὲ καθ' αὐτό, ὅτι τὸ πρὸς τι, ὥσπερ ² αἰ εἶπε τὸ ποιόν, ὃ οὔτε δυνάμει ἐστὶ τὸ ἐν ἢ τὸ ὄν, οὔτε ἀπόφασις
¹⁶ τοῦ ἐνὸς ^β οὐδὲ τοῦ ὄντος, ἀλλ' ἓν τι τῶν ὄντων. Πολύ τε μᾶλλον, ὥσπερ ^γ ἐλέχθη, εἰ ^δ ἐζητεῖτο πῶς πολλὰ τὰ ὄντα, μὴ τὰ ἐν ^ε τῇ αὐτῇ κατηγορίᾳ ζητεῖν, πῶς πολλὰι οὐσίαι ἢ πολλὰ ποιᾶ, ἀλλὰ πῶς πολλὰ τὰ ὄντα· τὰ μὲν γὰρ οὐσίαι,
¹⁷ τὰ δὲ πάθη, τὰ δὲ πρὸς τι. Ἐπὶ μὲν οὖν τῶν ἄλλων κατηγοριῶν ἔχει τινὰ καὶ ἄλλην ἐπίστασιν πῶς πολλὰ· διὰ γὰρ τὸ μὴ χωριστὰ εἶναι ^ε τῷ τὸ ὑποκείμενον πολλὰ γίγνεσθαι καὶ εἶναι ποιὰ τε πολλὰ εἶναι καὶ ποσά. Καίτοι δεῖ γέ τινα εἶναι ὕλην ἐκάστω γένει· πλὴν χωριστὴν ἀδύνατον τῶν
¹⁸ οὐσιῶν. Ἀλλ' ἐπὶ τῶν τόδε τι ἔχει τινὰ λόγον, πῶς πολλὰ τὸ τόδε τι, εἰ μὴ τι ἔσται καὶ τόδε τι καὶ φύσις τις τοιαύτη. Αὕτη δὲ ἐστὶν ἐκείθεν μᾶλλον ἢ ἀπορία, πῶς πολλὰι ἐνερ-

² καὶ om. G^b. ^ε ἐπῆλθεν E. ^ν τὸ τὸ E, τοῦτο G^b. ^ω ζητοῦντα E. ^κ τὰ] τὸ A^b. ^γ ὄγκοι· ἔτι δὲ εἶδη πλείω λέγουσι T. ² δυνάμενον ἐκάστω A^b. ² αἰ om. G^b. ^β οὐδέ] οὔτε codices. ^γ ἐλέχθη] εἰ ἐλέχθη καὶ G^b. ^δ ἐζητεῖ το G^b, ἐζητεῖ T.A^b. ^ε τῇ om. G^b. ^ε τῷ τὸ] τό τι T.

γεία ἢ οὐσίαι ἀλλ' ^h οὐ μία. Ἄλλα μὲν ⁱ καὶ εἰ μὴ ταυτόν
 ἐστὶ τὸ τόδε καὶ τὸ ποσόν, οὐ λέγεται πῶς καὶ διὰ τί πολλὰ
 τὰ ὄντα, ἀλλὰ πῶς ποσὰ πολλὰ. ^k Ὁ γὰρ ἀριθμὸς πᾶς ¹⁹
 ποσόν τι σημαίνει· καὶ ἡ μονάς, εἰ μὴ μέτρον, ὅτι τὸ κατὰ
¹ τὸ ποσὸν ἀδιαίρετον. Εἰ μὲν οὖν ἕτερον τὸ ποσὸν καὶ τὸ
 τί ἐστίν, οὐ λέγεται τὸ τί ἐστίν ἐκ τίνος οὐδὲ πῶς πολλὰ·
 εἰ δὲ ταυτό, πολλὰς ὑπομένει ὁ λέγων ἐναντιώσεις. Ἐπι-
 στησείε δ' ἂν τις τὴν σκέψιν καὶ περὶ τῶν ἀριθμῶν πόθεν
 δεῖ λαβεῖν τὴν πίστιν ὡς εἰσίν. Τῷ μὲν ^m γὰρ ιδέας τιθε- ²⁰
 μένῳ παρέχονται τιν' αἰτίαν τοῖς οὖσιν, εἴπερ ἕκαστος τῶν
 ἀριθμῶν ιδέα τις, ⁿ ἢ δ' ιδέα τοῖς ἄλλοις αἰτία τοῦ εἶναι ὅν
 δὴ ποτε τρόπον· ἔστω γὰρ ^o ὑποκείμενον αὐτοῖς τοῦτο. Τῷ ²¹
 δὲ τοῦτον μὲν τὸν τρόπον οὐκ οἰομένῳ διὰ τὸ τὰς ἐνούσας
 δυσχερείας ὁρᾶν περὶ τὰς ιδέας, ὥστε διὰ γε ταῦτα μὴ ποιεῖν
 ἀριθμούς, ποιοῦντι δὲ ἀριθμὸν τὸν μαθηματικόν, πόθεν ^p τε
 χρὴ πιστεῦσαι ὡς ἔστι τοιοῦτος ἀριθμὸς, καὶ τί τοῖς ἄλλοις
 χρήσιμος; Οὐθενὸς γὰρ οὔτε φησὶν ὁ λέγων αὐτὸν εἶναι,
 ἀλλ' ^q ὡς αὐτὴν τινα λέγει καθ' αὐτὴν φύσιν οὖσαν, οὔτε
 φαίνεται ὡς αἷτιος· τὰ γὰρ θεωρήματα τῶν ^r ἀριθμητικῶν
 πάντα καὶ κατὰ τῶν αἰσθητῶν ὑπάρξει, καθάπερ ἐλέχθη.

Οἱ μὲν οὖν τιθέμενοι τὰς ιδέας εἶναι καὶ ἀριθμούς αὐτάς ³
 εἶναι, κατὰ τὴν ἔκθεσιν ἐκάστου παρὰ τὰ πολλὰ λαμβάνειν,
 τὸ ἓν τι ἕκαστον πειρῶνται ^s γε λέγειν πῶς ^t καὶ διὰ τί ἐστίν.
 Οὐ μὲν ἀλλ' ἐπεὶ οὔτε ἀναγκαῖα οὔτε δυνατὰ ταῦτα, οὐδὲ
 τὸν ἀριθμὸν διὰ γε ταῦτα εἶναι λεκτέον. Οἱ δὲ Πυθαγό- ²
 ρεῖοι διὰ τὸ ὁρᾶν πολλὰ τῶν ἀριθμῶν πάθη ὑπάρχοντα τοῖς
 αἰσθητοῖς σώμασιν, εἶναι μὲν ἀριθμούς ἐποίησαν τὰ ὄντα, οὐ
 χωριστοὺς δέ, ἀλλ' ἐξ ἀριθμῶν ^v τὰ ὄντα. Διὰ τί δέ; Ὅτι
 τὰ ^w πάθη τὰ τῶν ἀριθμῶν ^x ἐν ἀρμονίᾳ ὑπάρχει καὶ ἐν τῷ
 οὐρανῷ καὶ ἐν πολλοῖς ἄλλοις. Τοῖς δὲ τὸν μαθηματικὸν ³

g οὖσαι E. ^h οὐ om. G^b. ⁱ εἰ καὶ G^b, I^b. ^k ὁ γὰρ—πῶς πολλὰ
 om. T. ¹ τὸ post κατὰ om. I^b. ^m γὰρ om. G^b. ⁿ ἢ] εἰ G^b. ^o αὐ-
 τοῖς ὑποκείμενον G^b, I^b. ^p τί T. ^q ὡς om. E. ^r ἀρ.] μαθηματικῶν
 ἀριθμῶν I^b. ^s γε om. T, G^b. ^t καὶ om. E. ^v τὰ] δὲ τὰ T. ^w παθη-
 τικά τῶν G^b. ^x ἐναρμόνια A^b.

μόνον λέγουσιν εἶναι ἀριθμὸν οὐθὲν τοιοῦτον ἐνδέχεται λέγειν κατὰ τὰς ὑποθέσεις, ἀλλ' ὅτι οὐκ ἔσονται αὐτῶν αἱ ἐπιστῆμαι ὧς ἐλέγετο. Ἡμεῖς δὲ φάμεν εἶναι, καθάπερ εἴπομεν πρότερον. Καὶ δῆλον ὅτι οὐ κεχώριστα τὰ μαθηματικά· οὐ γὰρ ἂν κεχωρισμένων τὰ πάθη ὑπῆρχεν ἐν τοῖς σώμασιν.

4 Οἱ μὲν οὖν Πυθαγόρειοι κατὰ μὲν ^z τὸ τοιοῦτον οὐθενὶ ἔνοχοι εἰσιν· κατὰ μὲντοι τὸ ποιεῖν ἐξ ἀριθμῶν τὰ φυσικὰ σώματα, ἐκ μὴ ἐχόντων βάρος ^a μηδὲ κουφότητα ἔχοντα κουφότητα καὶ βάρος, εἰκάσι περὶ ἄλλου οὐρανοῦ λέγειν καὶ

5 σωματίων ἀλλ' οὐ τῶν αἰσθητῶν. Οἱ δὲ χωριστὸν ποιοῦντες, ὅτι ἐπὶ τῶν αἰσθητῶν οὐκ ἔσται τὰ ἀξιώματα, ἀληθῆ δὲ τὰ λεγόμενα καὶ σαίνει τὴν ψυχὴν, εἶναι ^b τε ὑπολαμβάνουσι καὶ χωριστὰ εἶναι· ὁμοίως δὲ καὶ ^c τὰ μεγέθη τὰ μαθηματικά. Δῆλον οὖν ὅτι καὶ ὁ ἐναντιούμενος λόγος τὰναντία ἐρεῖ· καὶ ὁ ἄρτι ἠπορήθη ^d λυτέον τοῖς οὕτω λέγουσι, διὰ τί οὐδαμῶς ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ὑπαρχόντων τὰ πάθη ὑπάρχει αὐτῶν ἐν τοῖς αἰσθητοῖς. Εἰσὶ δὲ τινες οἱ ἐκ τοῦ πέρατα εἶναι καὶ ἔσχατα τὴν στιγμὴν ^e μὲν γραμμῆς, ταύτην ^δ ἐπιπέδου, τοῦτο δὲ ^f τοῦ στερεοῦ, οἷονται εἶναι ^g ἀνάγκην τοιαύτας φύσεις εἶναι. Δεῖ δὴ καὶ τοῦτον ὁρᾶν τὸν λόγον, μὴ λίαν ἢ μαλακός. Οὔτε γὰρ οὐσίαι εἰσὶ τὰ ἔσχατα ἀλλὰ μᾶλλον ^h πάντα ταῦτα πέρατα, ἐπεὶ καὶ τῆς βαδίσσεως καὶ ὅλως κινήσεώς ἐστὶ ⁱ τι πέρασ. Τοῦτ' οὖν ^k ἔσται ^l τόδε τι καὶ οὐσίαι τις. Ἀλλ' ἄτοπον. Οὐ μὴν ἀλλὰ εἰ καὶ εἰσὶ, τῶνδε τῶν αἰσθητῶν ἔσονται πάντα· ἐπὶ τούτων γὰρ ὁ λόγος εἴρηκεν.

8 Διὰ τί οὖν χωριστὰ ^m ἔσται; Ἐπεὶ δὲ ⁿ ἐπιζητήσκειν ἂν τις μὴ λίαν εὐχερὲς ᾖν περὶ ^o μὲν τοῦ ἀριθμοῦ παντὸς καὶ τῶν μαθηματικῶν τὸ μηθὲν συμβάλλεσθαι ἀλλήλοις τὰ πρότερα τοῖς ῥύστερον· μὴ ὄντος γὰρ τοῦ ἀριθμοῦ οὐθὲν ἦττον τὰ μεγέθη ἔσται τοῖς ^q τὰ μαθηματικὰ μόνον εἶναι φαιμένοις,

γ ἐλέγοντο T. z τὸ om. G^b. a μηδὲ] οὐδὲ E.G^b.I^b. b τε G^b.I^b. c τὰ μεγέθη om. T. d λύεται T.A^b.G^b. e μὲν om. G^b. f τοῦ om. G^b.I^b. g ἀνάγκη T. h ταῦτα πάντα T.A^b. i τι om. T. k ἐστὶ E.T. l τόδε τι καὶ om. G^b. m ἔσται] ἐστὶν E. n ζητήσκειν T. o μὲν οὖν τοῦ T.I^b. p ὑστέροις G^b. q τὰ post τοῖς om. T.

καὶ [†]τούτων μὴ ὄντων ἢ ψυχὴ καὶ τὰ σώματα τὰ αἰσθητά. Οὐκ ἔοικε δ' ἡ φύσις ἐπεισοδιώδης οὕσα ἐκ τῶν φαινομένων, ⁹ ὥσπερ μοχθηρὰ τραγωδία. Τοῖς δὲ τὰς ιδέας τιθεμένοις τοῦτο μὲν ἐκφεύγει· ποιοῦσι γὰρ τὰ μεγέθη ἐκ τῆς ὕλης καὶ ἀριθμοῦ, ἐκ μὲν τῆς δυάδος τὰ μήκη, ⁸ ἐκ τριάδος δ' ἴσως τὰ ἐπίπεδα, ἐκ δὲ τῆς τετράδος τὰ στερεὰ ἢ καὶ ἐξ ἄλλων ἀριθμῶν διαφέρει γὰρ οὐθέν. Ἀλλὰ ταῦτά γε [†]πότερον ιδέαι ¹⁰ ἔσονται, ἢ [†]τίς ὁ τρόπος αὐτῶν, καὶ τί συμβάλλονται τοῖς οὖσιν; Οὐθέν γάρ, ὥσπερ [†]οὐδὲ τὰ μαθηματικά, οὐδὲ ταῦτα συμβάλλεται. Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ὑπάρχει γε [†]κατ' αὐτῶν οὐθέν θεώρημα, εἰ μὴ τις βούληται κινεῖν τὰ μαθηματικά καὶ ποιεῖν ιδίας τινὰς δόξας. Ἔστι δ' οὐ χαλεπὸν ὁποιασούν ὑποθέσεις λαμβάνοντας [†]μακροποιεῖν καὶ συνείρειν. Οὗτοι ¹¹ μὲν οὖν ταύτῃ προσγλιχόμενοι ταῖς ιδέαις τὰ μαθηματικά διαμαρτάνουσιν· οἱ δὲ πρῶτοι δύο τοὺς ἀριθμοὺς ποιήσαντες, τὸν τε τῶν [†]εἰδῶν καὶ [†]τὸν [†]μαθηματικόν, [†]ἄλλον οὐδαμῶς οὐτ' εἰρήκασιν οὐτ' ἔχοιεν ἂν εἰπεῖν πῶς καὶ ἐκ τίνος ἔσται ὁ [†]μαθηματικός. Ποιοῦσι γὰρ αὐτὸν μεταξὺ τοῦ [†]εἰδητικοῦ καὶ τοῦ αἰσθητοῦ. Εἰ μὲν γὰρ ἐκ τοῦ μεγάλου καὶ μικροῦ, ¹² [†]ὁ αὐτὸς [†]ἐκείνῳ ἔσται τῷ τῶν [†]εἰδῶν, ἐξ ἄλλου δέ τινος μικροῦ καὶ μεγάλου· τὰ γὰρ μεγέθη ποιεῖ. Εἰ δ' ἕτερόν τι ἐρεῖ, πλείω τὰ στοιχεῖα [†]ἐρεῖ καὶ εἰ ἓν τι [†]ἐκατέρου ἢ ἀρχῇ, κοινόν τι ἐπὶ τούτων ἔσται τὸ ἓν. Ζητητέον τε πῶς καὶ ¹³ ταῦτα πολλὰ [†]τὸ ἓν, καὶ ἅμα τὸν ἀριθμὸν γενέσθαι ἄλλως ἢ ἐξ ἐνὸς καὶ δυάδος ἀορίστου ἀδύνατον κατ' ἐκείνον. Πάντα δὲ ταῦτα ἄλογα, καὶ μάχεται καὶ αὐτὰ ἑαυτοῖς καὶ τοῖς εὐλόγοις, καὶ ἔοικεν ἐν αὐτοῖς εἶναι ὁ Σιμωνίδου μακρὸς λόγος· [†]γίγνεται γὰρ ὁ μακρὸς λόγος ὥσπερ ὁ τῶν δούλων, ὅταν μῆθ' ὑγιὲς λέγωσιν. Φαίνεται δὲ καὶ [†]αὐτὰ τὰ στοιχεῖα ¹⁴

[†] τούτων] τῶν T. ⁸ ἐκ τῆς τριάδος T. [†] πότερον Ib. [†] τίς om. T. [†] οὐδὲ om. Gb. [†] κατ' αὐτῶν] τούτων E. [†] μακρὸν ποιεῖν E. [†] εἰδῶν E. [†] τῶν Gb. Ib. [†] μαθηματικῶν Ab. Gb. Ib. [†] ἄλλον οὐδαμῶς om. Ab. οὐδαμῶς om. E. [†] μαθηματικὸς κατ' ἐκείνον. ποιοῦσι T. [†] εἰδητικῶν Ab. [†] ὁ — μικροῦ om. T. [†] ἐκείνους Gb. Ib. [†] εἰδῶν Gb. Ib. [†] ἐρεῖ om. Gb. [†] ἐκατέρω T. [†] τὸ] τὰ Ab. Ib. καὶ Gb. [†] γίγνεται—λόγος om. T. Gb. [†] αὐτῶ Gb.

- τὸ μέγα καὶ τὸ μικρὸν βοᾶν ὡς ἐλκόμενα· οὐ δύναται γὰρ οὐδαμῶς γεννηῆσαι τὸν ἀριθμὸν ἀλλ' ^ο ἢ τὸν ἀφ' ἐνὸς διπλασιαζόμενον. Ἀποπον δὲ καὶ γένεσιν ποιεῖν αἰδίων ὄντων,
 15 μᾶλλον δ' ἐν τι τῶν ἀδυνάτων. Οἱ μὲν οὖν Πυθαγόρειοι ^α πότερον οὐ ποιοῦσιν ἢ ποιοῦσι ^ι γένεσιν οὐθέν δεῖ διστάζειν· φανερώς γὰρ ^β λέγουσιν ὡς τοῦ ἐνὸς συσταθέντος, εἴτ' ἐξ ἐπιπέδων εἴτ' ἐκ χροιάς εἴτ' ἐκ σπέρματος εἴτ' ἐξ ὧν ἀποροῦσιν εἰπεῖν, εὐθὺς τὸ ἔγγιστα τοῦ ἀπείρου ὅτι εἴλκετο καὶ
 16 ἐπεραίνετο ὑπὸ τοῦ πέρατος. Ἀλλ' ἐπειδὴ κοσμοποιοῦσι καὶ φυσικῶς βούλονται λέγειν, ^ι δίκαιον αὐτοὺς ἐξετάζειν ^ν τι περὶ φύσεως, ἐκ δὲ τῆς νῦν ἀφείναι μεθόδου· τὰς γὰρ ἐν τοῖς ἀκινήτοις ζητοῦμεν ἀρχάς, ὥστε καὶ τῶν ἀριθμῶν τῶν τοιούτων ἐπισκεπτέον τὴν γένεσιν.
- 4 Τοῦ μὲν οὖν περιττοῦ γένεσιν οὗ ^ω φασιν, ὡς δῆλον ὅτι τοῦ ἀρτίου ^χ οὐσης γενέσεως· τὸν δ' ἄρτιον ^υ πρῶτον ἐξ ἀνίσων τινὲς κατασκευάζουσι τοῦ μεγάλου καὶ μικροῦ ἰσασθέντων. Ἀνάγκη οὖν ^ζ πρότερον ὑπάρχειν τὴν ἀνισότητα αὐτοῖς τοῦ ἰσασθῆναι. Εἰ δ' αἰεὶ ἦσαν ἰσασμένα, οὐκ ἂν ἦσαν ἄνισα πρότερον· τοῦ γὰρ αἰεὶ οὐκ ἔστι πρότερον οὐθέν.
 2^ν Ὡστε φανερόν ὅτι ^α οὐ τοῦ θεωρῆσαι ἔνεκεν ποιοῦσι τὴν γένεσιν τῶν ἀριθμῶν. Ἐχει δ' ἀπορίαν καὶ εὐπορήσαντι ^β ἐπιτίμησιν, πῶς ἔχει ^ε πρὸς τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ καλὸν τὰ στοιχεῖα καὶ αἱ ἀρχαί, ἀπορίαν μὲν ταύτην πότερόν ἐστὶ τι ἐκείνων οἶον βουλόμεθα λέγειν αὐτὸ τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ ^δ ἄριστον, ἢ οὐ, ἀλλ' ὑστερογενῇ. Παρὰ μὲν γὰρ τῶν θεολόγων ἔοικεν ὁμολογεῖσθαι τῶν νῦν τισίν, ^ε οἳ οὐ φασιν, ἀλλὰ προελθούσης τῆς τῶν ὄντων φύσεως καὶ τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ καλὸν ἐμφαίνεσθαι. Τοῦτο δὲ ποιοῦσιν εὐλαβούμενοι ἀληθινὴν δυσχέριαν, ἢ συμβαίνει τοῖς λέγουσιν, ὥσπερ ἔνιοι, τὸ

^ο ἢ G^b. ^ρ διπλασιαζόμενος G^b. I^b. ^α πότερον ποιοῦσιν ἢ οὐ ποιοῦσι I^b. ^ι τὴν γένεσιν G^b. I^b. ^β λέγουσι τινες ὡς I^b. ^ι δίκαιον om. G^b. et rc. I^b. ^ν τὰ rc. I^b. ^ω φασιν εἶναι ὡς G^b. I^b. ^χ οὐσία T. ^υ πρῶτον om. G^b. et rc. I^b. ^ζ πρότερον om. iidem. ^α οὐ om. G^b. ^β ἐπιστήμησιν E. ^ε πρὸς] κατὰ G^b. I^b. ^δ ἀρίστον G^b. I^b. ^ε εἰ T.

ἐν ἀρχῇ. Ἔστι δ' ἡ δυσχέρεια οὐ διὰ τὸ ^ττῇ ἀρχῇ τὸ ^εεὖ ⁴ἀποδιδόναι ὡς ὑπάρχον, ἀλλὰ διὰ τὸ τὸ ἐν ἀρχῇ καὶ ἀρχὴν ὡς στοιχεῖον καὶ τὸν ἀριθμὸν ἐκ τοῦ ἐνός. Οἱ δὲ ποιηταὶ οἱ ἀρχαῖοι ταύτῃ ὁμοίως, ^hἢ ¹βασιλεύειν καὶ ἄρχειν φασιν οὐ τοὺς πρώτους, οἷον νύκτα καὶ οὐρανὸν ἢ χάος ἢ ὠκεανόν, ἀλλὰ ^kτὸν Δία. Οὐ μὲν ἀλλὰ τούτοις μὲν διὰ τὸ μετα- ⁵βάλλειν τοὺς ἄρχοντας τῶν ὄντων συμβαίνει τοιαῦτα λέγειν, ἐπεὶ οἱ ^lγε μεμιγμένοι αὐτῶν καὶ ^mτῷ μὴ μυθικῶς ⁿἅπαντα λέγειν, οἷον Φερεκύδης καὶ ἕτεροί τινες, τὸ γεννῆσαν πρῶτον ἄριστον τιθέασι, καὶ οἱ Μάγοι, καὶ τῶν ^oυστέρων δὲ σοφῶν, οἷον Ἐμπεδοκλῆς τε καὶ Ἀναξαγόρας, ὁ μὲν ^pτὴν φιλίαν στοιχεῖον, ὁ δὲ τὸν νοῦν ἀρχὴν ποιήσας. Τῶν δὲ τὰς ἀκινή- ⁶τους οὐσίας ^qεἶναι λεγόντων οἱ μὲν φασιν αὐτὸ τὸ ἐν τὸ ἀγαθὸν αὐτὸ εἶναι· οὐσίαν μέντοι τὸ ἐν αὐτοῦ ᾧοντο εἶναι μάλιστα. Ἡ μὲν οὖν ἀπορία αὕτη, ποτέρως δεῖ λέγειν. Θαυμαστὸν δ' εἰ τῷ πρώτῳ καὶ αἰδίῳ καὶ αὐταρκεστάτῳ ⁷τοῦτ' αὐτὸ πρῶτον οὐχ ὡς ἀγαθὸν ὑπάρχει τὸ αὐταρκες καὶ ἡ σωτηρία. Ἀλλὰ μὲν οὐ δι' ἄλλο τι ἄφθαρτον ἢ διότι εὖ ἔχει, οὐδ' αὐταρκες. Ὡστε τὸ μὲν φάναι τὴν ἀρχὴν τοιαύτην εἶναι εὐλογον ἀληθὲς εἶναι. Τὸ μέντοι ταύτην ⁸εἶναι τὸ ἐν, ἢ εἰ μὴ τούτο, στοιχεῖον ^rτε καὶ στοιχεῖον ἀριθμῶν, ἀδύνατον· συμβαίνει γὰρ πολλὴ δυσχέρεια, ἣν ἔνιοι φεύγοντες ἀπειρήκασιν, οἱ τὸ ἐν ^sμὲν ὁμολογοῦντες ἀρχὴν εἶναι πρῶτην καὶ στοιχεῖον, τοῦ ἀριθμοῦ δὲ τοῦ μαθηματικοῦ ἅπασαι γὰρ αἱ μονάδες γίνονται ὅπερ ἀγαθόν τι, καὶ πολλή τις ^tεὐπορία ἀγαθῶν. Ἔτι ^vεἰ τὰ εἶδη ἀριθμοί, τὰ ⁹εἶδη πάντα ὅπερ ἀγαθόν τι. Ἀλλὰ μὲν ὅτου βούλεται τιθέτω τις εἶναι ιδέας. Εἰ μὲν γὰρ τῶν ἀγαθῶν ^wμόνον, οὐκ ἔσονται ^xοὐσίαι ^yαἱ ιδέαι· εἰ δὲ καὶ τῶν οὐσιῶν, πάντα τὰ

^f τῇ] ἐν G^b. ^g εὖ] ἐν E.T.G^b. ^h ἢ] οἱ G^b.I^b. ⁱ βασιλεύειν E.
^k τὸν om. G^b. ^l γε om. T. ^m τῷ μὴ] τῶν G^b. ⁿ πάντα E.G^b.I^b.
^o υστέρον E, ἐτέρων G^b. ^p τὴν om. G^b. ^q εἶναι om. T. ^r γε
καὶ στοιχεῖον ἀριθμὸν G^b.I^b. ^s μὲν om. G^b. ^t ἀπορία T. ^v εἰ
om. A^b. ^w μόνων G^b.I^b. ^x οὐσίαι om. G^b. et rc. I^b. ^y αἱ om. T.

10 ζῶα καὶ τὰ φυτὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ μετέχοντα. Ταῦτά ^z τε δὴ συμβαίνει ἄτοπα, καὶ τὸ ἐναντίον στοιχείον, εἴτε πλήθος ὃν εἴτε τὸ ἄνισον ^a καὶ μέγα καὶ μικρόν, τὸ κακὸν αὐτό. Διόπερ ὁ μὲν ἔφευγε τὸ ἀγαθὸν προσάπτειν τῷ ἐνὶ ^b ὡς ἀναγκαῖον ὄν, ^c ἐπειδὴ ἐξ ἐναντίων ἡ γένεσις, τὸ κακὸν τὴν τοῦ πλήθους
 11 φύσιν ^d εἶναι. Οἱ δὲ λέγουσι τὸ ἄνισον τὴν τοῦ κακοῦ φύσιν συμβαίνει δὴ πάντα τὰ ὄντα μετέχειν τοῦ κακοῦ ἔξω ἐνὸς αὐτοῦ τοῦ ἐνός, καὶ μᾶλλον ἀκράτου μετέχειν τοὺς ἀριθμοὺς ἢ τὰ μεγέθη, καὶ τὸ κακὸν τοῦ ἀγαθοῦ χώραν ^e εἶναι, καὶ μετέχειν καὶ ὀρέγεσθαι τοῦ φθαρτικοῦ· φθαρτικὸν γὰρ ^f τοῦ
 12 ἐναντίου τὸ ἐναντίον. Καὶ εἰ ὥσπερ ἐλέγομεν ^g ὅτι ἡ ὕλη ἐστὶ τὸ δυνάμει ἕκαστον, οἷον πυρὸς τοῦ ἐνεργείᾳ τὸ δυνάμει πῦρ, τὸ κακὸν ἔσται αὐτὸ τὸ δυνάμει ἀγαθόν. Ταῦτα δὴ πάντα συμβαίνει, τὸ μὲν ὅτι ἀρχὴν πᾶσαν στοιχείον ποιοῦσι, τὸ δ' ὅτι τὰναντία ἀρχάς, τὸ δ' ὅτι τὸ ἐν ἀρχὴν, τὸ δ' ὅτι τοὺς ἀριθμοὺς τὰς πρώτας οὐσίας καὶ ^h χωριστὰς καὶ εἶδη.

5 Εἰ οὖν καὶ τὸ ⁱ μὴ τιθέναι τὸ ἀγαθὸν ἐν ταῖς ἀρχαῖς καὶ τὸ τιθέναι οὕτως ἀδύνατον, δηλὸν ὅτι αἱ ἀρχαὶ οὐκ ὀρθῶς ἀποδίδονται οὐδὲ ^k αἱ πρῶται οὐσίαι. Οὐκ ὀρθῶς ^l ὁ ὑπολαμβάνει οὐδ' εἴ τις παρεικάζει τὰς τοῦ ὅλου ἀρχάς ^m τῇ τῶν ζώων καὶ φυτῶν, ὅτι ἐξ ἀορίστων ἀτελῶν δὲ αἰεὶ τὰ τελειότερα, διὸ καὶ ἐπὶ τῶν πρώτων οὕτως ἔχειν φησίν, ὥστε μηδὲ
 2 ὃν τι εἶναι τὸ ἐν αὐτό. Εἰσὶ γὰρ καὶ ἐνταῦθα τέλειαι ⁿ αἱ ἀρχαὶ ἐξ ὧν ^o ταῦτα· ἄνθρωπος γὰρ ^p ἄνθρωπον γεννᾷ, καὶ οὐκ ἔστι τὸ σπέρμα πρῶτον. Ἄτοπον δὲ ^q καὶ τὸ τόπον ἅμα τοῖς στερεοῖς ^r καὶ τοῖς μαθηματικοῖς ποιῆσαι (ὁ μὲν γὰρ τόπος τῶν καθ' ^s ἕκαστον ἴδιος, διὸ χωριστὰ τόπων, τὰ

^z τε om. G^b. ^a καὶ μέγα] εἴτε μέγα G^b. et rc. I^b. ^b ὡς ἀναγκαῖον ὃν om. G^b. ^c ἐπειδὴ—εἶναι om. G^b. I^b. ^d εἶναι—φύσιν om. T. ^e εἶναι] ὃν T. ^f τὸ ἐναντίον τοῦ ἐναντίου G^b. ^g ὅτι om. T. ^h χωριστὰ I^b. ⁱ μὴ μετέχειν G^b. ^k αἱ om. E. ^l δ' om. G^b. ^m τῇ] τι E. ⁿ αἱ om. T. ^o ταῦτα αὐτά· ἄνθρωπος I^b. ^p ἄνθρωπον om. G^b. ^q καὶ τὸν τόπον E. ^r καὶ om. T. A^b. ^s ἕκαστα ὧν αἰεὶς T.

δὲ μαθηματικὰ οὐ ποῦ), καὶ τὸ εἰπεῖν μὲν ὅτι ποῦ ἔσται, ^τ τί δέ ἐστιν ὁ τόπος, μὴ. Ἔδει δὲ τοὺς λέγοντας ἐκ στοιχείων ³ εἶναι τὰ ὄντα καὶ τῶν ὄντων τὰ πρῶτα τοὺς ἀριθμούς, διελομένους πῶς ἄλλο ἐξ ἄλλου ἐστίν, οὕτω λέγειν τίνα τρόπον ὁ ἀριθμός ἐστιν ἐκ τῶν ἀρχῶν. Πότερον μίξει; Ἀλλ' οὔτε πᾶν μικτόν, τό τε γιγνόμενον ἕτερον, οὐκ ἔσται τε χωριστὸν τὸ ἐν οὐδ' ἑτέρα φύσις· οἱ δὲ βούλονται. Ἀλλὰ συν-⁴ θέσει, ὥσπερ συλλαβήν; Ἀλλὰ θέσιν ^ν τε ἀνάγκη ὑπάρχειν, καὶ χωρὶς ὁ νοῶν νοήσῃ τὸ ἐν καὶ τὸ πλῆθος. Τοῦτ' ^ω οὖν ἔσται ^z ὁ ἀριθμός, μονὰς καὶ πλῆθος, ἢ τὸ ἐν καὶ ἄνισον. Καὶ ἐπεὶ τὸ ἐκ τινῶν εἶναι ἔστι μὲν ὡς ἐνυπαρχόντων ἔστι δὲ ὡς οὐ, ποτέρως ὁ ἀριθμός; Οὕτως γὰρ ὡς ἐνυπαρχόντων οὐκ ἔστιν ἀλλ' ἢ ὧν γένεσις ἐστίν. Ἀλλ' ὡς ἀπὸ σπέρ-⁵ ματος; Ἀλλ' οὐχ οἷόν τε τοῦ ὑαδιαιρέτου τι ἀπελθεῖν. Ἀλλ' ὡς ἐκ τοῦ ἐναντίου μὴ ὑπομένοντος; Ἀλλ' ὅσα οὕτως ἐστί, καὶ ἐξ ἄλλου τίνος ^z ἐστίν ὑπομένοντος. Ἐπεὶ τοίνυν τὸ ἐν ὁ μὲν τῷ πλήθει ὡς ἐναντίον τίθησιν, ὁ δὲ τῷ ἀνίσφ, ὡς ἴσφ τῷ ἐνὶ χρώμενος, ὡς ἐξ ^a ἐναντίων εἴη ἂν ὁ ἀριθμός. Ἔστιν ἄρα τι ἕτερον ἐξ οὗ ὑπομένοντος καὶ θατέρου ἐστίν ^η ⁶ γέγονεν. Ἔτι τί δὴ ποτε τὰ μὲν ἄλλ' ὅσα ἐξ ἐναντίων ^η ^b οἷς ἐστίν ^c ἐναντία φθίρεται, ^d κἂν ἐκ παντός ^η, ὁ δὲ ἀριθμός οὐ; Περὶ τούτου γὰρ οὐθὲν λέγεται. Καίτοι καὶ ἐνυπάρχον ^e καὶ μὴ ἐνυπάρχον ^f φθίρει τὸ ἐναντίον, οἷον τὸ νείκος, τὸ μίγμα. ^ε Καίτοι οὐκ ἔδει· οὐ γὰρ ^h ἐκείνῳ γε ἐναντίον. Οὐθὲν δὲ διώρισται οὐδὲ ὁποτέρως οἱ ἀριθμοὶ ⁱ αἰ-⁷ τιοι τῶν οὐσιῶν καὶ τοῦ εἶναι, ^k πότερον ὡς ὀροι, ^m οἷον ⁿ αἰστιγμαὶ τῶν μεγεθῶν, καὶ ὡς Εὐρυτος ἔταπτε τίς ἀριθμὸς τίνος, οἷον ὁδὶ μὲν ἀνθρώπου, ὁδὶ δὲ ἵππου, ὥσπερ οἱ τοὺς ἀριθμοὺς ἄγοντες εἰς τὰ σχήματα τρίγωνον καὶ τετράγωνον,

^τ τί] τὸ T. ^ν τε om. E. ^ω ἔσται οὖν Ab. ^z ὁ om. T. ^υ ἀδιαι-
ρετόν T. Ab. ^a ἐστίν om. Ib. ^a ἐναντίου G^b. Ib. ^b οἷς T.
^c ἐναντία] ὑπάρχον G^b. ^d κἂν—φθίρει om. G^b. ^e καὶ μὴ ἐνυπάρ-
χον om. E. ^f φθίρεται Ib. ^ε καίτοι γε T. Ab. G^b. Ib. ^h ἐκείνῳ
Ab. G^b. Ib. ⁱ αἰτιῶν Ib. ^k πρότερον Ib. ^l ὅρος E, σωροὶ T, οἱ ὅροι
G^b. Ib. ^m οἷος T. ⁿ αἰ om. T. Ab.

- 8 οὕτως ὁμοιοῦν ταῖς ψήφοις τὰς μορφὰς τῶν φυτῶν. Ἡ ὅτι ὁ λόγος ἢ συμφωνία ἀριθμῶν, ὁμοίως δὲ ρ καὶ ἄνθρωπος ἁ καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστον; Τὰ δὲ δὴ πάθη πῶς ἀριθμοί, τὸ λευκὸν καὶ γλυκὺ καὶ ῥ τὸ θερμόν; Ὅτι δὲ οὐχ οἱ ἀριθμοὶ οὐσίαι οὐδὲ τῆς μορφῆς αἷτιοι, δῆλον· ὁ γὰρ λόγος ἔῃ οὐσία, ὁ δ' ἀριθμὸς ὕλη. Οἶον σαρκὸς ἢ ὅσπου ἀριθμὸς ὧ ἢ οὐσία.
- 9 Οὕτω τρία πυρὸς, γῆς δὲ δύο· καὶ αἰεὶ ὁ ἀριθμὸς ὥς ἂν ἢ τινῶν ἐστίν, ἢ πύρινος ἢ γήινος ἢ μοναδικός. Ἀλλ' ἡ οὐσία τὸ τοσόνδ' εἶναι ἔπρὸς τοσόνδε κατὰ τὴν μίξιν· τοῦτο δ' οὐκέτι ἀριθμὸς ἀλλὰ λόγος ἔμειξεν ἀριθμῶν σωματικῶν ἢ ὁποιονοῦν. Οὔτε οὖν ἔτῃ ποιῆσαι αἷτιος ὁ ἀριθμὸς, οὔτε ὅλως ὁ ἀριθμὸς οὔτε ὁ μοναδικός, οὔτε ὕλη οὔτε λόγος· καὶ εἶδος τῶν πραγμάτων. Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ὥς τὸ οὐ ἔνεκα.
- 6 Ἀπορήσειε δ' ἂν τις καὶ τί τὸ εἶ ἐστὶ τὸ ἀπὸ τῶν ἀριθμῶν, τὸ ἐν ἀριθμῷ εἶναι τὴν μίξιν, ἢ ἐν εὐλογίστῳ ἢ ἐν περιττῷ. Νυνὶ γὰρ οὐθὲν ὑγιεινότερον τρεῖς τρία ἂν ἢ τὸ μελίκρατον κεκραμένον, ἀλλὰ μάλλον ὠφελήσειεν ἂν ἐν οὐ-
2 θενὶ λόγῳ ὃν ὑδαρὲς ἔδὲ ἢ ἐν ἀριθμῷ ἄκρατον ὄν. Ἐτι οἱ λόγοι ἐν προσθέσει ἀριθμῶν εἰσίν, οἱ τῶν μίξεων, οὐκ ἔν ἀριθμοῖς, οἶον τρία πρὸς δύο, ἀλλ' οὐ τρεῖς δύο. Τὸ γὰρ αὐτὸ δεῖ γένος εἶναι ἐν ταῖς ἡπολλαπλασιώσεσιν. Ὡστε ὁδεῖ μετρεῖσθαι ἔτῃ τε Α τὸν στοίχον ἔφ' οὗ ΑΒΓ καὶ τῷ Δ τὸν ἡΔΕΖ· ὥστε τῷ αὐτῷ πάντα. Οὐκοῦν ἔσται πυρὸς ΒΕΓΖ,
3 καὶ ὕδατος ἀριθμὸς δις τρία. Εἰ δ' ἀνάγκη πάντα ἀριθμοῦ κοινωνεῖν, ἀνάγκη πολλὰ συμβαίνειν τὰ αὐτά, καὶ ἀριθμὸν τὸν αὐτὸν τῷδε καὶ ἄλλῳ. Ἀρ' οὖν τοῦτ' αἷτιον καὶ διὰ τοῦτό ἐστι τὸ πρᾶγμα, ἢ ἄδηλον; Οἶον ἔστι τις τῶν τοῦ ἡλίου φορῶν ἀριθμὸς, καὶ πάλιν τῶν τῆς σελήνης, καὶ τῶν

ο ἄφ' ὁμοίων Ιβ. ρ καὶ] καὶ ὡς Τ, καὶ ὁ Γβ. q καὶ om. Γβ. r τὸ om. Τ. s οὐσία E.T. t ἢ om. Τ. v ἢ] ἢ δ' E.T. w ὅς] ὡς Τ. x πρὸς τὸ τοσόνδε Τ. y οὐκ ἔστιν E.Γβ. z μίξιν Γβ.Ιβ. a ἢ om. Τ. b τοῦ Τ. c οὔτε ὅλως ὁ ἀριθμὸς om. Τ, ὁ om. Αβ. d ὁ] εἰ Τ. e εὐλογίστῳ ἢ E. f ἂν om. Τ. g δὲ om. Γβ. h ἐν τοῖς ἀριθμοῖς Τ. i ἡπολλαπλασιώσεσιν Γβ.Ιβ. k δ' εἰ Τ, om. Γβ. l τῷ] τὸ Γβ.Ιβ. m ἔφ' οὗ om. Γβ. n Δ E om. Γβ.

ζῶων γε ἐκάστου τοῦ βίου καὶ ἡλικίας· τί οὖν κωλύει ἐνίους
^ο μὲν τούτων τετραγώνους εἶναι, ἐνίους δὲ κύβους καὶ ἴσους,
 τοὺς δὲ διπλασίους; Οὐθὲν γὰρ κωλύει, ἀλλ' ἀνάγκη ἐν τού-
 4 τοις στρέφεσθαι, εἰ ἀριθμοῦ πάντα ἐκoinώνει, ἐνεδέχεται τε
 τὰ διαφέροντα ὑπὸ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν πίπτειν. Ὡστ' εἴ
^α τισιν ὁ αὐτὸς ἀριθμὸς συνεβεβήκει, ἴ ταῦτα ἂν ἦν ἀλλήλοις
 ἐκείνα τὸ αὐτὸ εἶδος ἀριθμοῦ ἔχοντα, ^β οἷον ἥλιος καὶ σελήνη
 τὰ αὐτά. Ἀλλὰ διὰ τί αἷτια ταῦτα; Ἑπτὰ μὲν φωνήεντα, ^γ
 ἐπτὰ δὲ χορδαὶ ^δ ἡ ἀρμονίαι, ἐπτὰ δὲ αἱ πλειάδες, ἐν ἐπτὰ
 δὲ ὀδόντας βάλλει ^ε ἐνιά γε, ἔνια δ' οὐ· ἐπτὰ δὲ οἱ ἐπὶ Θή-
 5 βας. Ἀρ' οὖν ^ω ὅτι ^κ τοιοσδὶ ὁ ἀριθμὸς ^υ πέφυκεν, διὰ τοῦτο
 ἡ ἐκείνοι ἐγένοντο ἐπτὰ ἡ ἡ πλειὰς ἐπτὰ ἀστέρων ἐστίν; Ἡ
 οἱ μὲν διὰ τὰς πύλας ^ζ ἡ ἄλλην τινὰ αἰτίαν, τὴν δὲ ἡμεῖς οὐ-
 τως ἀριθμοῦμεν; Τὴν δὲ ἄρκτον γε δώδεκα, οἱ δὲ πλείους.
 Ἐπεὶ καὶ τὸ ΞΨΖ ^α συμφωνίας φασὶν εἶναι, καὶ ὅτι ἐκείναι ^β
 6 τρεῖς, καὶ ταῦτα τρία. Ὅτι δὲ μυρία ἂν εἴη τοιαῦτα, οὐθὲν
^β μέλει· ^γ τὸ γὰρ Γ καὶ Ρ εἴη ἂν ἐν σημείον. Εἰ δ' ὅτι δι-
 πλάσιον τῶν ἄλλων ἕκαστον, ἄλλο δ' οὐ, αἷτιον δ' ὅτι τριῶν
 ὄντων τόπων ἐν ^δ ἐφ' ἐκάστου ἐπιφέρεται ^ε τῷ σίγμα, διὰ
 τοῦτο τρία μόνον ἐστίν, ἀλλ' οὐχ' ὅτι αἱ συμφωνίαι τρεῖς,
 ἐπεὶ πλείους γε αἱ συμφωνίαι· ἐνταῦθα δ' οὐκέτι δύναται.
^ο Ὅμοιοι δὴ καὶ οὗτοι τοῖς ἀρχαίοις Ὀμηρικοῖς, οἱ μικρὰς ^γ
 ὁμοιότητος ὁρῶσι, μεγάλας δὲ παρορῶσιν. Λέγουσι δέ τι-
 νες ὅτι πολλὰ τοιαῦτα, οἷον αἶ τε μέσαι ἡ μὲν ἐννέα ^β ἡ δὲ
 ὀκτώ, καὶ τὸ ἔπος δεκαεπτὰ, ἰσάριθμον τούτοις· βαίνεται δ'
 ἐν μὲν τῷ δεξιῷ ἐννέα ^δ συλλαβαῖς, ἐν δὲ τῷ ἀριστερῷ ὀκτώ.
 Καὶ ὅτι ἴσον τὸ διάστημα ἐν τε τοῖς ^ι γράμμασιν ἀπὸ τοῦ ^δ
 Α πρὸς τὸ ^κ Ω, καὶ ἀπὸ τοῦ βόμβυκος ἐπὶ τὴν ὀξυτάτην νεά-
 7 τὴν ἐν αὐλοῖς, ἥς ὁ ἀριθμὸς ἴσος τῇ οὐλομελείᾳ ^μ τοῦ οὐ-

^ο μὲν τούτων om. G^b. P αὐτὸν post ἀριθμὸν T, om. G^b. ^α τις T.
^γ ταῦτα T.A^b.G^b. ^β οἷον—αὐτά om. G^b.I^b. ^δ ἡ ἀρμονία E. ^ε ἐνιά
 γε om. E. ^ω ὅτι om. T. ^κ τοιοσδ' G^b. ^υ πέφυκεν om. G^b.I^b.
^ζ ἡ δι' ἄλλην G^b. ^α συμφωνίαν T. ^β μέλλει E. ^γ τῷ E.A^b. ^δ ἐφ' T.
^ε τὸ G^b. ^ε δ' A^b. ^γ ἡ δὲ] οἱ δὲ T. ^δ συλλαβὰς T, συλλαβαῖ E.G^b.
^ι πράγμασιν E. ^κ Ω] β G^b.I^b. ^ι ἰσότης E.T.A^b. ^μ τοῦ] τε τοῦ E.

ρανού. Ὅραν δὲ ^ηδεῖ μὴ τοιαῦτα οὐθεὶς ἂν ἀπορήσειεν οὔτε
 λέγειν οὔθ' εὐρίσκειν ἐν τοῖς αἰδίοις, ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς φθαρ-
 9 τοῖς. Ἄλλ' αἱ ἐν τοῖς ἀριθμοῖς φύσεις αἱ ἐπαινούμεναι καὶ
 τὰ τούτοις ἐναντία καὶ ὅλως τὰ ἐν τοῖς μαθήμασιν, ὡς μὲν
 λέγουσιν τινες καὶ αἷτια ποιούσιν τῆς φύσεως, ἔοικεν Ρ οὕτωςί
 γε ^θσκοποῦμένοις ^ρδιαφεύγειν κατ' οὐθένα γὰρ τρόπον τῶν
 διωρισμένων περὶ τὰς ἀρχὰς ^σοὐθὲν αὐτῶν αἰτιῶν ἐστίν.
 10 ^ιἘκεῖνο μέντοι ποιούσιν φανερόν ὅτι τὸ εὖ ὑπάρχει ^νκαὶ
 τῆς συστοιχίας ^ωἐστὶ τῆς τοῦ καλοῦ τὸ περιττόν, τὸ εὐθύ,
 τὸ ^ιἴσον, ^υαἱ δυνάμεις ἐνίων ἀριθμῶν ἅμα γὰρ ὄραι καὶ
 ἀριθμὸς ^ςτοισοδί· καὶ τὰλλα ^αδὴ ὅσα συνάγουσιν ἐκ τῶν
 μαθηματικῶν θεωρημάτων πάντα ταύτην ἔχει τὴν δύναμιν.
 11 Διὸ καὶ ἔοικε συμπτώμασιν ἐστὶ γὰρ συμβεβηκότα μὲν,
 ἀλλ' οἰκεῖα ἀλλήλοις πάντα, ἐν δὲ ^βτὸ ἀνάλογον ἐν ἐκάστη
 γὰρ τοῦ ὄντος κατηγορία ἐστὶ τὸ ἀνάλογον, ὡς εὐθὺ ἐν
 μήκει, οὕτως ἐν πλάτει τὸ ὁμαλὸν ἴσως, ἐν ἀριθμῷ τὸ πε-
 12 ριττόν, ἐν δὲ ^ςχρόα τὸ λευκόν. Ἔτι οὐχ οἱ ἐν τοῖς εἶδεσιν
 ἀριθμοὶ αἷτιοι τῶν ἀρμονικῶν καὶ τῶν τοιούτων· διαφέρουσι
 γὰρ ^δἐκείνοι ἀλλήλων οἱ ἴσοι εἶδει· καὶ γὰρ αἱ μονάδες, ὥστε
 13 ^ςδιὰ γε ^ρταῦτα εἶδη οὐ ποιητέον. Τὰ μὲν οὖν συμβαίνοντα
 ταυτὰ τε κἂν ἔτι πλείω ^ςσυναχθεῖη. Ἔοικε δὲ τεκμήριον
 εἶναι τὸ πολλὰ κακοπαθεῖν περὶ τὴν γένεσιν αὐτῶν καὶ μη-
 θένα ^ητρόπον δύνασθαι ^ισυνεῖραι τοῦ μὴ χωριστὰ εἶναι τὰ
 μαθηματικὰ τῶν αἰσθητῶν, ὡς ἔνιοι λέγουσι, μηδὲ ταύτας
 εἶναι τὰς ἀρχάς.

^η δεῖ] δὴ Ε, δεῖ δὴ Τ. ^ο φύσεις ὡς αἱ Γ^β. Ρ οὕτω οἷγε Τ. ^θ σκο-
 πούμενοι Τ.Ι^β. ^ρ διαφεύγει Τ. ^ς ἐν Α^β. οὐθὲν—ἴσον om. Τ. ^ι ἐκεῖνο]
 ὡς Α^β, om. Ε. ^ν καὶ et συστοιχίας om. Ε. ^ω ἐστὶ] ταύτης ἐστὶ Γ^β.Ι^β.
^υ ισάριθμον Ε, ισάκεις ἴσον Γ^β.Ι^β. ^υ αἱ] καὶ Τ, καὶ αἱ Γ^β.Ι^β. ^ς τοιούδε Τ.
^α δ' Τ. ^β τὸ] τῷ Ε.Ι^β. ^ς χρόα Τ.Α^β. ^δ ἀλλήλων ἐκείνοι Γ^β.Ι^β.
^ς διὰ om. Ε. ^ρ ταυτὰ Ε. ^ς συναχθῇ Τ. ^η τόπον Τ, λλοιοπὸν Ε.
^ι συνιδεῖν Ε.

INDEX

VERBORUM ET FORMULARUM

MEMORABILIORUM.

Numerus Romanum librum, Arabicus prior caput, alter sectionem indicat.

A NEGATIVA seu privativa particula quotuplici significatione dicatur iv. 22, 3	10. x. 5, 8. ἀληθινότερον iii. 4, 45
ἀβαρές iii. 2, 18	ἀλλοίωσις vii. 1, 7. xi. 2, 1
ἀγαθός et τέλειος etiam de malis dicuntur metaphorice iv. 16, 2.	ἀλλοφρονέων Hector iii. 5, 14
ἀγαθὸν et καλὸν ut differant xii. 3, 10	ἄλλοις x. 9, 3
ἀγαπᾶσθαι δι' αὐτόν i. 1, 1	ἄμα x. 12, 11
ἀγώνιον σχῆμα iv. 14, 1	τὸ ἄμεινον εἰς τοῦναντίον ἀποτελεῦσθαι i. 2, 16
ἀδιάφορα τίνα iv. 6, 14	ἀμετάβλητον iv. 4, 3
ἀδρὸς σῖτος iv. 7, 8	ἀμετάπειστος iv. 5, 3
9, 3	ἀμυγῆς καὶ καθαρὸς i. 8, 13
ἀδυναμία et ἀδύνατον viii. 1, 8.	ἀμοιβαῖος ii. 4, 19
ναμία τί iv. 12, 8	ἀμπεχόμενοι iv. 23, 1
ἀδύνατα ποσαχῶς λέγεται iv. 12, 9	ἀμυδρῶς ἐφάπτεσθαι i. 4, 4.
ἀέριος viii. 7, 5	ἀμυδρῶς θηγγάνειν τινός i. 7, 1
ἄθετον, ἡ μανάς iv. 6, 24, 25.	ἀμφισβητήσιμον iii. 5, 19
τος στιγμή xii. 8, 27, 29	ἀναγωγὴ iii. 2, 22
ἄθρεῖν τὴν φύσιν ii. 3, 3	ἀνακάμπτειν εἰς [†πρὸς v.l.i.] ἄλληλα i. M. 2, 7
ἀίδιος οὐσία xi. 1, 3.	ἀναλλοίωτον καὶ ἀπαθές ii. 7, 13
αἰδία καὶ ἀκίνητα i. 6, 4. iv. 5, 6.	ἀνατροπὴ πλοίου iv. 2, 5
αἰδία διαμένειν i. 3, 9	ἀνδριαντοποιητικὴ iv. 2, 4
αἰσθήματα iii. 5, 29. x. 6, 13.	ἀνελίττουςαι σφαῖραι xi. 8, 12, 13
αἰσθητήριον τῶν χυμῶν x. 6, 6	ἀνέργαστος viii. 6, 3
αἰτεῖσθαι τὸ ἐν ἀρχῇ iii. 4, 4, 5	ἀνθρώπῳ εἶναι iii. 4, 16.
ἀκίνητον τί x. 12, 10.	ἀνθρωποειδεῖς θεοί ii. 2, 22. xi. 8, 20
ἐν i. 3, 12.	ἄνισον τί iv. 22, 3
ἀκινήσις vii. 4, 8.	ἀνομοιομερῆ iv. 27, 2
ἀκινήσις αἰτία i. 7, 4	ἀνταναιρεῖν vi. 15, 7
ἀκριβὲς quid habeat i. M. 3, 2	ἀντιθέσεις τετραχῶς λέγονται ix. 3, 1
ἀληθεύεσθαι κατὰ τῶν αὐτῶν iii. 6,	ἀντικείμενα ποσαχῶς λέγεται iv. 10, 1
VOL. VIII.	U

- ἀντιφάσεως μηδέν ἐστὶ μεταξύ ix.
 4, 8
 ἀντίχθον i. 5, 3
 ἀνυπόθετος ἀρχή iii. 3, 8
 αἰδοὶ πολλὰ ψεύδονται i. 2, 13
 ἀόρατον dupl. signif. iv. 22, 3
 ἀπαθὴ τίνα iv. 12, 4
 ἀπαιδευσία τί iii. 4, 2. ἀπαιδευσία.
 τῶν ἀναλυτικῶν iii. 3, 5
 ἀπαξ, οὐσία ἐκάστου τῶν ἀριθμῶν iv.
 14, 2
 ἀπεράντως x. 10, 7
 ἀπειργασμένοις viii. 6, 3
 ἄπειρον τί x. 10, 7. ἀπείρῳ εἶναι,
 et ἀπειρον, idem sunt x. 10, 4.
 εἰς ἄπειρον βαδίζειν iii. 4, 2
 ἀπογίνεσθαι ἢ προσγίνεσθαι viii. 7, 2
 ἀποδέχεσθαι τῶν λεγόντων i. M. 3, 2.
 ἀποδεκτέον ἐκαστα πῶς i. M. 3, 3
 ἀποκαθιστᾶν xi. 8, 12
 ἀπολελυμένα ἑλλήλων vi. 6, 5
 ἀπόρημα iii. 2, 15. ἀπορία, δέσις τις
 ii. 1, 2
 ἀποτελεῦσθαι εἰς τοῦναντίον i. 2, 16
 ἀποτρέγειν τὸ ἀπορῆν ii. 4, 23
 ἄπου dupl. signif. iv. 22, 3
 ἀπόφασις, τὸ μὴ εἶναι iii. 7, 6. ἀπό-
 φασις, ἀπουσία ἐκείνου iii. 2, 11.
 ἀποφορά viii. 2, 3
 ἀποψηφίζεσθαι et καταψηφίζεσθαι
 opposita iii. 5, 22
 ἄπτεσθαι τίνα λέγεται x. 12, 11
 ἀπύρηνον dupl. signif. iv. 22, 4
 ἄριστον et δειπνον differunt tem-
 pore vii. 2, 2
 ἀρμονικῆς καὶ ὁπτικῆς λόγος xii. 3, 7
 ἄρσις τις ἢ ἀδυναμία iv. 12, 8
 ἀρτᾶσθαι ἐκ τίνος iii. 2, 5
 ἄρτιον, ἐκ τίνων ἐστὶ xiii. 4, 1
 ἄρτιον et περιττὸν, elementa nu-
 meri i. 5, 5. ἀρτιότης καὶ περιτ-
 τότης iii. 2, 18
 ἀρύθμιστον iv. 4, 3
 ἀρχαϊκῶς ἀπορῆσαι xiii. 2, 5
 ἀρχηγὸς φιλοσοφίας i. 3, 5
 ἀρχικωτάτη καὶ ἡγεμονικωτάτη τῶν
 ἐπιστημῶν i. 2, 7. ii. 2, 7
 ἀρχιτέκτονες cur χειροτέχναις praefer-
 rantur i. 1, 11. ἀρχιτεκτονικαὶ
 τέχναι iv. 1, 2
 ἀρχοειδές ii. 3, 9
 ἀσύμβλητοι ἀλλήλαις xii. 8, 4
 ἀσύμμετρος iv. 7, 6. ἀσυμμετρία
 διαμέτρον i. 2, 15
 ἀσυνθεία i. M. 3, 1
 ἀσύνθετα τῷ γένει ix. 7, 10. ἀσύν-
 θετοι οὐσίαι viii. 10, 6
 ἄσχιστον ζῶον, seu τὸ ἀσχίστους πό-
 δας ἔχον vi. 12, 8
 ἀτελεύτητος διέξοδος x. 10, 1
 ἄτμητον duplici signif. iv. 22, 4
 αὐξήσις καὶ φθίσις xi. 2, 1. αὐξή-
 σεως ratione res majores dicun-
 tur aut minores vii. 1, 7
 αὐτὸ sensibilibum rerum nomini-
 bus praefixum quid notet vi.
 16, 6. αὐτὸ ὃν et αὐτὸ ἐν ii. 4,
 29. αὐτὸ ἄνθρωπος, αὐτὸ ἵππος
 i. 9, 13, 18. ii. 2, 22
 αὐτοαγαθόν ii. 2, 2
 αὐτοάλφα, αὐτοβῆτα xii. 10, 6
 αὐτοάνθρωπος vi. 16, 6
 αὐτογραμμὴ vi. 11, 6
 αὐτοῦτοπος vi. 16, 6. †αὐτοῦτοπος xii.
 8, 17.
 ἀφεΐσαν pro ἀφήκων i. 6, 4
 ἀφείθη σχολάζειν i. 1, 16
 ἄχρων i. 8, 12
 †ἀχρώματος ib. v. l. a.
 ἄχυνον i. 8, 13
 ἄψασθαι μεθόδου τινός i. 3, 12
 B.
 Βαδίζων ἐστίν, et βαδίζει, idem sunt
 iv. 7, 5. βάδις i. M. 2, 2
 βαθὺ et ταπεινὸν oppos. i. 9, 23,
 24. iv. 13, 3. xii. 9, 2. xiii.
 2, 14
 βαίνεισθαι, scandi xiii. 6, 7
 βάνουσι τέχναι ii. 2, 4
 βία καὶ βίαιον iv. 5, 2
 βόθρον ἐρύττειν iv. 30, 1
 βόμβυξ, bombator in concentu
 harmonica xiii. 6, 8
 βουλῆτὸν, τὸ καλόν xi. 7, 2
 βροντῇ, ψόφος ἐν τοῖς νέφεσι γινόμενος
 vi. 17, 4
 Γ.
 Γαλήνη τι vii. 2, 10

- γένεσις τί x. 11, 4. γενέσεων καὶ
κινήσεων εἶδη vi. 7, 7
γένος ποσαχῶς λέγεται iv. 28, 1.
γένος pro εἶδος, ut apud Latinos
x. 7, 9
γεωδαισία τίνων ἐστὶ ii. 2, 26
γῆινον viii. 7, 5
γῆρανσις, ἄδρυνσις x. 9, 3
γνωστά [†seu γνωριστά v.l.t.] vi.
4, 3. γνωστοῦ [†γνωριστοῦ] ἀρχή
iv. 6, 22
γόμφος vii. 2, 2
- Δ.
Δαιμόνια, substantiæ iv. 8, 1
- δακτύλον κινεῖν iii. 5, 18. δακτύλων
ὑπάλλαξις iii. 6, 7
δεῖπνον et ἄριστον differunt tempore
vii. 2, 2
δεκαεπτά xiii. 6, 7
δεκάς videtur esse res perfecta i.
5, 3
διαγραμμάτων στοιχεῖα τίνα ii. 3, 1.
iv. 3, 3
διάθεσις ποσαχῶς λέγεται iv. 19, 1.
διαθέσεως etymon ibid.
διαθηγὴ seu διαθυγὴ Democrito
quid i. 4, 11. vii. 2, 1
διαίρετον εἰς ἐνυπάρχοντα iv. 13, 1
διακόσμησις ὅλη [†τοῦ ὅλου] i. 5, 2
διακριτικὸν χρῶμα ix. 7, 7
διαλέγεσθαι περὶ ἀπάντων iii. 2, 19
διάλλαξις μινύτων iv. 4, 5
διάμετρος μετρητή i. 2, 16
διαμέτρου ἀσυμμετρία i. 2, 15
διανοητὸν iv. 15, 8
διὰ πασῶν iv. 2, 1
διαρθροῦν ii. 6, 4. διαρθροῦν σαφῶς
i. 5, 9
διασαφηνίζειν οὐδέν i. 5, 12
διαφερόντως ἔχειν iii. 4, 39
διαφεύγει τί τὸ ὄν sc. ἐστι ii. 5, 7.
διαφεύγειν σκοπούμενοις xiii. 6, 9
διάφορα τίνα λέγεται iv. 9, 4
διαψεύδεσθαι περὶ τι iii. 3, 7
διδάξις vi. 17, 7
διερωτᾶν ii. 4, 14
δίεσις iv. 6, 23. δίεσις ἐν τῇ μουσικῇ
ix. 1, 15
διίσταται i. 4, 6
- Διονύσια ante Thargelia sunt iv.
24, 5
δίπουν ζῆλον, τὸ δύο πόδας ἔχον vi. 12,
10
δολεχαλῶνες θεοί ii. 4, 16
δόξα τίνων ἐστὶ vi. 15, 3
δυάς, αὐτογραμμὴ vi. 11, 6. δυάς
an prima numerorum ii. 3, 10.
δυάς, πρῶτόν τι πλῆθος xii. 9, 8.
xiii. 1, 19. δυάς et διπλάσιον
non sunt idem i. 5, 17. δυάς
duplex xii. 7, 18. δυάδος in-
troduction i. 6, 7. δυάδων εἰ
πρώτη τις δυάς xii. 8, 6
δυεῖν αἰτίαις κεκρημένοι i. 5, 15.
6, 9
δύναμις ποσαχῶς λέγεται iv. 12, 1.
δυνάμειον divisio viii. 2, 1. δυ-
νάμει λεγόμενα viii. 6, 2.
δυνατὸν τί, καὶ ποσαχῶς λέγεται iv.
12, 10. viii. 3, 8. iv. 12, 5. δυ-
νατὸν quot modis dicatur iv.
12, 5. viii. 6, 1. δυνατὸν πρώτως
viii. 8, 2
δυοποιός xii. 8, 14. 7, 18
δυστυχεῖς πάντων οἱ περιττοί i. 2, 13
δυσχερεῖαι λογικαί iii. 3, 9. δυσχε-
ραίνειν ἑαυτῷ i. 3, 12
- Ε.
Ἐγγήγοσις, ἥδιστον xi. 7, 7
τὸ εἰδέναι καὶ τὸ ἐπίστασθαι propter
se expetuntur i. 2, 6
εἰδητικὸς ἀριθμὸς xii. 9, 15. xiii. 2,
4. 3, 11
†εἰδικὸς ἀριθμὸς ibid. v.l.¹ †εἰδικὸς
καὶ οὐσιώδης iii. 4, 22
εἶδος τί vi. 7, 4. εἶδος καὶ μορφή iv.
4, 6
εἰκάζεσθαι πρὸς τι i. 9, 12
ἐκ duplici significatione i. M. 2,
5. ἔκ τινος εἶναι ποσαχῶς λέγεται
iv. 24, 1
ἐκείνινον vi. 7, 10. viii. 7, 4
ἐκμαγεῖον i. 6, 7
ἐκτοπωτέρως χρῆσθαι i. 8, 17
ἐκφεύγειν τινί xiii. 3, 9
ἐλεγχος τίνων ἴασις iii. 5, 3. ἐλεγ-
κτικῶς ἀποδείξαι iii. 4, 3, 4
ἐλικες τοῦ οὐρανοῦ ii. 2, 27

- ἔμβρυα iv. 4, 1
 ἐμποητικὸς ἄλλοις τῶν τοιούτων iv. 29, 5
 ἐν τῶν ἐνῶν πρῶτον xii. 8, 5. ἐνα, una, plurali num. ix. 6, 4
 ἐναντία ποσαχῶς λέγεται iv. 10, 2
 ἐνάριθμα i. 9, 19
 ἐνδεκάς xii. 8, 19
 ἐνδιατρίβειν περὶ τινος i. 8, 16
 ἐνέργεια τί, καὶ ποῖον viii. 6, 1. ἐνεργείας nomen viii. 3, 9. 8, 11.
 ἐνεργεῖα εἶναι x. 9, 3. xi. 5, 2, 3
 ἐνημμένοι αἰτίας τοιαύτης i. 7, 3
 ἐνίζειν, unum ponere i. 5, 12
 ἐνίστασθαι τι x. 5, 11
 ἐννοήματα i. 1, 5
 ἐννοίας χάριν xi. 8, 8
 ἐνοποιᾶς λόγος vii. 6, 9
 ἔνιοι δόξαι iii. 5, 10
 ἐντελέχεια scorpus τῆς ἐνεργείας viii. 8, 11. ἐντελεχεῖα ὅν iii. 4, 28.
 ἐντελεχεῖα ὅν ἐνεργεῖ x. 9, 4
 ἐντεύξεως τρόπος οὐχ ὁ αὐτὸς πρὸς ἀπαντας iii. 5, 2
 ἐξαίρειν pro ἐξαιρεῖν viii. 3, 6
 ἐξῆς x. 12, 12
 ἐπαίνει i. 1, 10. ἐπαίνει περὶ τινος iii. 2, 18
 ἐπακτικοὶ λόγοι xii. 4, 5
 ἐπαναδιπλοῦσθαι iii. 2, 7
 ἐπεισοδιώδης οὐσία xi. 10, 14. ἐπεισοδιώδης φύσις xiii. 3, 9
 ἐπέρχεσθαι [ἐπέχεσθαι] i. 5, 4
 ἐπὶ κυνί, sub canicula dierum canicularium tempore v. 2, 7
 ἐπιθυμητὸν τὸ φαινόμενον καλὸν xi. 7, 2
 ἐπιλείπειν, deficere xii. 8, 17
 ἐπιμελὲς οὐδενὶ περὶ τούτου v. 2, 2.
 ἐπιμελητέον τῆς ἀληθείας iii. 4, 43
 Ἐπιμήνια xi. 6, 6
 ἐπιμόριον iv. 15, 3
 ἐπίπεδον iv. 6, 24, 25. ἐπίπεδα σχήματα iv. 28, 2
 ἐπιπολαίως ὀρίζειν i. 5, 16
 ἐπιρρίπτειν περὶ τινος i. 5, 8
 τὸ ἐπίστασθαι sectati sunt prisca διὰ τὸ εἰδέναι i. 2, 10. ἐπιστητὰ μάλιστα, τὰ πρῶτα καὶ τὰ αἴτια i. 2, 6. ἀπὸ ἐπιστήμης i. 4, 4
 ἐπιφάνεια ii. 5, 3. iv. 18, 4. ἐπιφάνειαί αἱ πρῶται x. 2, 11
 ἐπομένως εἰ πρῶτως iv. 4, 13
 ἐρμῆς ἐν λίθῳ ἐστί ii. 5, 6
 ἔρος, pro ἔρω i. 4, 1
 ἐσχατὸν ἐσχατώτερον οὐδέν ix. 4, 4
 ἕτερα τίνα λέγεται iv. 9, 4. ἐτερότης τί ix. 8, 3. ἐτερότης ἐστὶν ἡ διαφορά iii. 2, 12
 ἐτερόφθαλμος iv. 22, 4
 εὐδαιμόνηκεν viii. 6, 8
 εὐθύγραμμα σχήματα ix. 2, 7
 εὐλατος ἄγνοια iii. 5, 3
 εὐκίνητος λόγος i. 9, 11
 εὐλόγιστος xiii. 6, 1
 εὐλογον οὕτως ἔχειν ii. 4, 14
 εὐμετακίνητα iv. 12, 4
 τεύνουχίας ἀνὴρ iv. 12, 8. v.l.f.
 εὐρύστερνος γαῖα i. 4, 1
 εὐτέλεια τῆς διανοίας i. 3, 7
 εὐφυῆς πρὸς τι iii. 2, 2
 εὐχερὴς ἀνθρώπος iv. 29, 5
 ἐφαρμόττειν i. 5, 2
 ἐφεξῆς x. 12, 12
 ἐφιστάναι τὴν σκέψιν xiii. 2, 19.
 ἐπιστῆσαι τὴν διάνοιαν i. 6, 2
 ἔχειν quot modis dicatur iv. 23, 1.
 ἐχόμενον τί x. 12, 13
 Z.
 Z symphonia est xiii. 6, 6. Z et N differunt tantum positura i. 4, 11
 H.
 Ἡ quomodo dicatur x. 9, 4
 ἡμικύκλιον vi. 10, 12. ἡμικυκλίου ὀρθή viii. 9, 5
 ἡμιόλιον iii. 7, 5. iv. 15, 3
 ἡμίσεια ἐν τῇ ὅλῃ viii. 6, 2
 ἡμμένοι αἰτίας τοιαύτης i. 7, 3
 Ἡρακλείτειοι δόξαι i. 6, 2. Ἡρακλείτῃ ζειν iii. 5, 18
 ἡρέμησις iv. 2, 2
 τῆφεϊθ i. 1, 16. v.l.s.
 Θ.
 Θαργήλια ἐκ Διονυσίων iv. 24, 5
 θεμέλιος οἰκίας iv. 1, 1
 θεολόγοι xi. 6, 6. θεολόγοι veteres ii. 4, 12. οἱ θεολογήσαντες πρῶτοι i. 3, 6

- θέρμανσις motus est, non θερμότης
 x. 11, 2. θερμαντικὸν et θερμαντὸν
 relata iv. 15, 6
 θέσις, positura, diversa a τάξει seu
 ordine i. 4, 11. θετὸς ἡ στιγμαὶ
 iv. 6, 25
 θιγγάνειν τινῶν i. 7, 1. θιγγάνειν
 [†περὶ] τινός ii. 4, 13. θίγειν
 τῆς αἰτίας i. 7, 7. θίγειν τῆς φύ-
 σεως i. 5, 12
 θλαστόν viii. 1, 7
 θρυλλούμενον πᾶσι λόγοις iii. 8, 4
 I.
 Ἱατρικὸν pluribus modis dicitur iii.
 2, 2. x. 3, 2
 Ἱδέαι τί xii. 4, 6. ἰδέαι Platoni
 quid i. 6, 3
 ἰσάριθμοι τούτοις xiii. 6, 7
 ἰσαχῶς iv. 1, 2
 ἰσογόνια ix. 3, 3
 ἰσὼν τί ix. 5, 7. xii. 7, 25. ἰσότης,
 ἐνότης ix. 3, 3
 ἰσόπλευρον et ἰσοσκελές iv. 6, 17
 ἰσχυαίνειν, ἰσχυασία viii. 6, 7. ἰσχυα-
 σία iv. 2, 3
 K.
 Καθ' αὐτὸ pluribus modis dicitur
 iv. 18, 3. τὸ καθέκαστον, et τὸ
 ἀριθμῷ ἐν, idem sunt ii. 4, 9.
 καθ' ὃ seu καθὼ quot modis di-
 catur iv. 18, 1
 καθεδεῖσθαι viii. 3, 6
 καινοπρεπεστέρως λέγειν i. 8, 11
 καλὸν et ἀγαθὸν ut differant xii. 3,
 10
 καμπυλότης vi. 11, 17
 †κᾶνπερ vi. 12, 8
 καταμετρεῖν iv. 25, 1
 καταμήνια vii. 4, 5
 καταφάναι καὶ ἀποφάναι iii. 6, 11.
 καταφῆσαι καὶ ἀποφῆσαι iii. 4,
 27. καταφάσις et φάσις non
 sunt idem viii. 10, 5
 κατηγορήμα χωριστόν vi. 1, 5
 καττίτερος vii. 3, 7. ἄργυρῳ ὅμοιος
 ix. 3, 5
 καύσφ πυρέττειν i. 1, 6
 κενολογεῖν i. 9, 12. xii. 5, 4
 κενὸν καὶ μανόν i. 4, 9
 κεφαλαιωδῶς ἐπέρχεσθαι i. 7, 1
 κήρινα vi. 10, 6
 καθαρίζων μανθάνει καθαρίζειν viii. 8, 6
 κλᾶσθαι καὶ συντριβεσθαι iv. 12, 4
 κλέπτῃς ἀγαθός iv. 16, 2
 κοινωνεῖν διόξῃ τινός i. M. 1, 3
 κολοβὸν τί iv. 27, 1. κολοβὸς foemin.
 gen. ibid. 4. κολόβωμα iv. 27, 1
 κορυφαῖος iv. 11, 4
 κοσμοποιεῖν xiii. 3, 16. κοσμοποιία
 i. 4, 5
 κρᾶσις μελέων iii. 5, 12
 κριτήριον τῶν χυμῶν x. 6, 6
 κρύσταλλος τί vii. 2, 3, 7
 κύβοι καὶ ἴσοι xiii. 6, 3
 κυκλοφορία ix. 1, 3
 κύκλω εἶναι, et κύκλος, idem sunt
 vi. 10, 16
 κύλισις x. 9, 3
 Λ.
 Λείψανα περισσεωσμένα xi. 8, 21
 λήψεις [†λήψεις] καὶ ἀποβολαὶ ix.
 4, 7
 λυπαρὸν, καυστόν viii. 1, 7
 λογικαὶ δυσχερεῖαι iii. 3, 9
 λόγος ὁ αὐτὸς ἐπὶ—ii. 5, 7. λόγου χάριν
 λέγειν iii. 5, 3. 6, 7. λόγον ζητεῖν
 ὧν οὐκ ἔστι λόγος iii. 6, 2. λόγοι
 αὐτοὶ ἑαυτοὺς ἀναιρουῦντες iii. 8, 4
 λοιδορία parens rixae iv. 1, 1
 λοξοῦσθαι xi. 8, 9
 λώπιον καὶ ἱμάτιον iii. 4, 14
 M.
 Μαθηματικὰ ζῆα i. 1, 2. μαθημα-
 τικῶς λέγειν i. M. 3, 2
 μακρὸς λόγος τί xiii. 3, 13. μακρο-
 ποιεῖν xiii. 3, 10
 μαλακὸς λόγος xiii. 3, 7
 μεγαλομέρεια τῆς γῆς i. 8, 4
 μεθεκτός xii. 4, 11. μέθεξις Platonis
 i. 6, 3
 μελανία iv. 14, 3. ix. 9, 1
 μελίκρατον v. 2, 13
 μελοποιίας pater Timotheus i. M.
 1, 4
 μέσης εὐρεσις ii. 2, 9
 μεταβλητικόν iv. 2, 2
 μεταξύ iii. 7, 3. μεταξύ τίνα λέ-
 γεται ix. 7, 2. x. 12, 11
 U 3

- μεταφέρειν ἐπὶ φαῦλα iv. 16, 4.
 μεταφορᾶ, metaphoricē iv. 4, 7.
 κατὰ μεταφορὰν λέγεσθαι iv. 12,
 11. μεταφοραὶ ποιητικαὶ xii. 5, 4
 μετιτέον vi. 17, 1
 κατὰ μετοχὴν λέγεσθαι vi. 4, 11
 μέτρον τί ix. 1, 9. μετρητὸν rela-
 tive dicitur iv. 15, 8
 μηδαμῇ διαιρετόν iv. 6, 25
 μηθέν et μηδὲν in eodem membro
 usurpata vi. 13, 6
 μῆτις ἐναυξεται iii. 5, 11
 μῆγμα [†μῆγμα] iii. 7, 8
 μικρολογία i. M. 3, 2
 μικρομερέστατον τῶν σωματῶν i. 8, 3
 μονὰς τί iv. 6, 24, 25. μονὰς, στιγμὴ
 ἄθετος xii. 8, 27, 29. μοναδικοὶ
 πάντες οἱ ἀριθμοὶ xii. 6, 11
 μοναχὰ vi. 15, 9. μοναχῶς ii. 1, 7
 μορφὴ καὶ εἶδος ii. 4, 6. iv. 8, 4.
 μύειν, oculos claudere viii. 6, 3
 μυθώδη καὶ παιδαριώδη i. M. 3, 1
 μυρία, maximus numerus xiii. 1,
 19
 N.
 Ναῦται, vectores in navi iv. 23, 2
 νεάτη, ἔξτάτη xiii. 6, 8
 ἐκ νέου, ab adolescentia i. 6, 2
 νημελία τί vii. 2, 9
 νήτη et ὑπάτη, extremæ ix. 7, 2.
 νήτη παρανήτης ὕστερον iv. 11, 4
 νόησις τί vi. 7, 7. νόησις, νόησεως
 νόησις xi. 9, 4. νοητοὶ κύκλοι vi.
 10, 17
 νόμου χάριν xii. 1, 4
 νοῦς καὶ νοητὸν ταυτό xi. 7, 8
 νυκτικρυφές vi. 15, 9
 νυδὸν, στέρησις τις x. 11, 7
 Ξ.
 Ξ, symphonia est xiii. 6, 6
 ξανθὸν καὶ πυρρὸν ix. 3, 5
 ξενικώτερα καὶ ἀγνωστότερα i. M. 3, 1
 O.
 Ὀγκοί, ἐκ βαθέος καὶ ταπεινοῦ xii.
 9, 2. xiii. 2, 14
 ὄθεν ἢ κίνησις ii. 2, 6. iv. 2, 4. ὄθεν
 ἢ ἀρχή iv. 2, 8
 οἰκοδόμησις x. 9, 3, 6. οἰκοδομικὸν τί
 viii. 8, 2
 ὀκτάς xii. 7, 22
 ὀλιγοστὸς χρόνος ix. 1, 14
 ὄλον ποσαχῶς λέγεται, καὶ τί διαφέρει
 τοῦ παντός iv. 26, 1, 3
 ὀλομελία xiii. 6, 8
 ὀλότης, ἐνότης τις iv. 26, 3
 ὀμαλότης θαλάττης vii. 2, 10. ὀμα-
 λυνθῆναι vi. 7, 7
 ὀμοειδῇ μῦρια iv. 3, 1
 ὀμολογούμενος ὑπὸ πάντων vii. 1, 1.
 ὀμολογούμενός τῃ λόγῳ τούτῳ i. 8,
 4. ὀμολογούμενός αὐτῷ ii. 4, 15
 ὀμοῦ πάντα χρήματα iii. 4, 28. xi.
 2, 3, 5. 6, 6
 ὄν pluribus modis dicitur x. 3, 3.
 ὄντως ὄν vi. 1, 2
 ὄξυτάτη ἐν αὐλοῖς xiii. 6, 8
 ὀποσοσῶν ix. 1, 11
 ὀποσοσῶν v.l.^m.
 ὀποτεῶν viii. 7, 1
 ὀπτικά καὶ ἀρμονικά xii. 2, 9
 ὀπάπαμεν ii. 4, 18
 ὀρατικὸν τί viii. 8, 2
 ὄρκος πλατύς ii. 4, 19
 ὄσαχῶς iv. 7, 4
 οὐ ἔνεκα iv. 2, 2
 οὐδὸς καὶ ὑπέρθυρον vii. 2, 2, 3, 6
 οὐλομελεία xiii. 6, 8
 οὐρανὸς ὁ καλούμενος i. 8, 18
 ὀχείας ὑπὸ μιᾶς πληροῦσθαι i. 6, 8
 ὀψοποιητική v. 2, 8
 Π.
 Παγχάλεπον ii. 2, 19
 πάθος ποσαχῶς λέγεται iv. 21, 1.
 πάθος καὶ ἔξεις iv. 13, 3
 παιδαριώδη i. M. 3, 1
 παμπάλαιοι i. 3, 6
 πᾶν τί, καὶ τί διαφέρει τοῦ ὅλου iv.
 26, 3, 4. πάντως πάντῃ iii. 5,
 18
 παραβολή vi. 11, 9
 παράδειγμα καὶ εἰκὼν ταυτό xii. 5, 6.
 παραδειγματικῶς λέγειν i. M. 3, 2
 παρανήτη νήτης πρότερον iv. 11, 4
 παραστάτης τρίτοστάτου πρότερον ib.
 παρεγγύς vi. 16, 2
 παρεικάζειν τινί xiii. 5, 1
 παρελήλαται ii. 4, 19. †παρελήλατο
 ib. v.l.^h

παρορᾶν μεγάλη xiii. 6, 7. παρεωρα-
μένον ii. 1, 1
πειθοῦς δεῖσθαι iii. 5, 2
πενταζός xii. 2, 7
πεπειμμένος i. 8, 7
πέρας καὶ ἄπειρον iii. 2, 22. πέρας
πράξεων viii. 6, 7. πέρας τί i. M.
2, 10. πέρας ποσαχῶς λέγεται iv.
17, 1

περιγράφειν αὐτῷ γένος τι x. 7, 1
περίεργον, supervacuum, vi. 12, 12
πεφρομισμασμένα ii. 1, 5
πῆλυνος ἀνδριάς vi. 10, 11
πῆρωμα vi. 9, 5. πῆρωσις vi. 16, 2
πλασματίας λόγος xii. 2, 1. πλα-
σματῶδες τί xii. 7, 24

πλεοναχῶς ἔχειν iv. 5, 6
πληθὺς τί iv. 13, 1
πλὴν absolute positum ii. 4, 15
πλήρες καὶ στερρόν i. 4, 9
πλυνθίνη οἰκία vi. 7, 12
πνίγος καὶ ἀλέα v. 2, 7
ποδιαία ix. 1, 12. xiii. 2, 9
ποδότης vi. 12, 8
πόθεν ποῖ xi. 2, 4

ποιησόμενον passive iv. 15, 7. ποιήσις
τί vi. 7, 6, 7. ποιήσεων spe-
cies tres vi. 7, 3. ποιητικά καὶ
παθητικά qua relatione dicantur
iv. 15, 6. ποιητικῶν τεχνῶν ἀρχή
v. 1, 5

ποιὸν τί x. 12, 9. ποιὰ καὶ ποσά xiii.
2, 17

πολλάκις τῆς ἡμέρας viii. 3, 5
πολλαπλάσιον iv. 15, 2. πολλαπλα-
σίας xiii. 6, 2

πολλοστημόριον iv. 15, 1
πολύκαμπτα μένη iii. 5, 12
πολυκοιρανὴ οὐκ ἀγαθὴν xi. 10, 14
ποσάκις ποσά iv. 14, 2
τὸ πότερον λέγεται πρὸς ἀμφότερα ix.
5, 6. τὸ πότερον ἐν ἀντιθέσει ἀεὶ
λέγομεν ix. 5, 1. πωτέρως ἔχει xi.
10, 1

πραγματεύεσθαι περὶ τι x. 7, 1
πρακτικῶν τεχνῶν ἀρχή v. 1, 5
[†πρινῇ, seu] πρὶν ἢ vi. 16, 1
προαίρεσις, ἀρχή iv. 11, 3
πραπορεῖν ii. 1, 3

προασκεῖν i. M. 1, 3
προδοξάζειν iii. 6, 8
προελθεῖν εἰς τὸ ἔμπροσθεν ii. 1, 2
προενεργεῖν viii. 5, 1
προεπίστασθαι iii. 3, 5
πρὸ ἔργου ἐστὶ πρὸς— vi. 6, 1
†προθέσεις v.l.i. seu προσθέσεις i.
2, 5

προπηλακίζειν τινά ii. 2, 4
προσαποκρίτεον iii. 4, 19
προσαποφαίνειν xiii. 2, 15
προσγίνεσθαι ἢ ἀπογίνεσθαι viii. 7, 2
προσγλίχεσθαι i. 5, 3. xiii. 3, 11
προσδιωρισμένα iii. 3, 9
προσεπιτίθῃμι i. 5, 15
†προσηρμοσμένος λόγος iii. 4, 22
ἐκ προσθέσεως λόγος vi. 5, 1. ἐκ προσ-
θέσεως quid vi. 5, 6

προσκατηγορεῖσθαι ix. 2, 9
προσπεφυκέναι iv. 4, 1
πρὸς τι ποσαχῶς λέγεται iv. 15, 1
†προστυπακούεσθαι iii. 8, 6
πτώσεις καὶ κατηγορίαι xiii. 2, 10
πύρινος ἀήρ viii. 7, 5
πυρρόν ix. 3, 5

P.

Ῥεῖν et μένειν xii. 9, 21
ῤῆμα, vocabulum vi. 16, 6
ῤυθμοῦ μέτρον τί xiii. 1, 11
ῤυσμός Democrito quid i. 4, 11.
vii. 2, 1

Σ.

Σ in symphoniam coit cum π, κ, τ,
xiii. 6, 6

σαίνειν τὴν ψυχὴν xiii. 3, 5
σιμὸν, καὶ ἡ ῤίς v. 1, 6

—σις finita verbalia x. 9, 3. actum
significant x. 9, 7

σκέλους partes, μηρὸς et κνήμη iv. 6,
13

σκεπαστικός χρηματῶν vii. 2, 8
σκιαγραφία iv. 29, 2

σκυτική τέχνη ii. 2, 4
σμα— i. 9, 35

σοφίζόμενα μυθικῶς ii. 4, 14
στάσις καὶ κίνησις v. 1, 4. στατική

καὶ κινητική ἀρχή viii. 8. I. στα-
τικόν iv. 12, 5

στοιχείον ποσαχῶς λέγεται iv. 3, 1.
U 4

στοιχεῖον metaphorice quid iv. 3,
4. στοιχειωδέστατον πάντων i. 8, 3
συγκεφαλαιοῦσθαι ix. 1, 1
συγκέηται [†συγκηται], compositum
sit viii. 10, 4

σὺγκρισις καὶ διάκρισις i. 3, 9
συκοφάντης τέλειος iv. 16, 2
συμβαίνουνσι δύο ἀμαρτίαι εἰς μίαν δό-
ξαν xii. 8, 8

†συμπεπεπλεγμένους i. 8, 7
συμπεφυκέναι iv. 4, 1, 2
συμπλεκόμενον λέγεσθαι iv. 2, 13.
συμπλεγμένων θάτερον ἀληθεύεται
x. 6, 17. συμπλοκή καὶ διαίρεσις
v. 4, 3. συμπλοκή tantum duo-
rum iii. 4, 23

σύμφασιν ἀληθές εἶναι iii. 7, 7
σύμφυσις et ἀφ᾽ ἑαυτῆς differunt iv. 4, 2
σύμφυσις non est ubi non est
tactus x. 12, 15. συμφύσει εἶναι
xi. 3, 3.

συμφωνία τί vii. 2, 7
†συναληθεύεσθαι x. 6, 9. v.l.^k
συνάμφω vii. 2, 9. συναμφότερον x.
5, 10

συναναγκάζειν i. 3, 10
συναπόφασις ix. 5, 10
συνάπτειν ἢ ἀφαιρεῖν v. 4, 3

σύναψις x. 12, 14
συνδεδυασμένος vi. 5, 1

συνδιαθροῦν i. 8, 11
σύνεγγυς τούτῳ ii. 6, 5

συνεδρεύειν τῷ λόγῳ i. 5, 14
συνεῖρειν xiii. 3, 10

συνέχον τί iv. 23, 4. συνεχές τί x.
12, 13. †συνεχεῖα ἐν iv. 6, 21
v.l.^f.

σύνθετος οὐσία iv. 24, 3
σύνολος οὐσία vi. 11, †16. v.l.¹, 17.

σύνολον ζῶον vi. 10, 13. σύνολον
τί ii. 1, 11. vi. 3, 2. xii. 2, 17.

συνουσία ψυχῆς vii. 6, 8
συστοιχία decem principiorum i.

5, 6. συστοιχία κατηγορίας ix. 3,
10. 8, 4. συστοιχία ἐναντίων iii.
2, 21

σχῆμα, τάξις, θέσις i. 4, 11. vii. 2, 1

σχίζουσιν ζῶον vi. 12, 8. σχιζοποδία
vi. 12, 8

σχολῇ, ægre, vix ii. 3, 10. 4, 28
σφαῖρα τί vi. 8, 5
σώρευσις xii. 2, 7

T.

Ταῦτά τίνα iv. 15, 5. ταῦτα ποσα-
χῶς λέγεται iv. 9, 1

ταυτόματα τῶν θαυμάτων i. 2, 15
ταυτότης ii. 1, 9. ταυτότης, ἐνότης

τις iv. 9, 3
τάχος duplici significat. ix. 1, 11

τελειομένοιο χρόνιο ii. 4, 19
τέλειον ποσαχῶς λέγεται iv. 16, 1.

τέλειον τί ix. 4, 2. τέλειον, τὸ
ἔχον τέλος iv. 24, 2

τελείως ἀπολωλέναι iv. 16, 4
τελευτῇ per metaphoram τέλος di-
citur iv. 16, 4

τέλος, πέρας ἐστὶ i. M. 2, 10. τέλος
ἐπιθεῖναι vii. 1, 1

τετραγωνίζειν τί ii. 2, 9
τετραξίς xii. 2, 7

τετράπηχυ x. 6, 10
τετράς, mater solidorum xiii. 3, 9

†τέττασι v.l.i. pro τέτταρι xi. 8,
10

τηκτὰ, ἐξ ὕδατος ἐστὶ iv. 24, 1.
τηκτῶν unitas, et ultimum sub-
jectum iv. 6, 15

τί ἐστὶ πλεοναχῶς λέγεται vi. 4, 12.
τί ἐστὶ quot modis sit v. 1, 6.

τί ἦν εἶναι, et substantia rei i.
10, 2. τί ἦν εἶναι, quid sit vi.

4, 1, 4, 5. qualem finitionem
requirat i. M. 2, 10. quorum sit

vi. 5, 7. τί ἦν εἶναι, et ἕκαστω,
idemne an diversa sint vi. 6, 1.

τί ἦν εἶναι, ἐπιστήμη ἐστὶν ἕκαστου
vi. 6, 6. τί ἦν εἶναι unum illis

est, quibus una est substantia
vi. 13, 3

τιμωτάτων τὸ πρεσβυτάτων i. 3, 6
τίς ἀνὴρ θύρας ἀμάρτοι i. M. 1, 2

τμήματα κύκλου vi. 10, 10
τῷδε τι quid, et quibus insit vi.

4, 9
τσαυταχῶς iv. 2, 4. 7, 4

τριτημόριον iv. 15, 1
τριτοστάτης παραστάτου ὕστερον iv.

11, 4

τροπή Democrito quid i. 4, 11.

vii. 2, 1

τρόπος πλοίου

iv. 1, 1

τύφω εἴρηται

vi. 3, 3

τυφλὸς τίς

iv. 22, 4. viii. 3, 5

Τ.

Ἵγιάζει ἄνθρωπον ὁ ἰατρεύων i. 1, 8

ὑγιαίνειν ἐστίν, et ὑγιαίνει, idem sunt

iv. 7, 5

ὑγιαίνον pluribus modis dicitur iii.

2, 1. x. 3, 3

ὑδατοθρέμμονες ἰχθύς

ii. 4, 16

ὑλική οὐσία

vii. 4, 1. viii. 7, 7

ὑπάλληλα

iv. 10, 4

ὑπάτη et ἡγή, extremæ ix. 7, 2

ὑπεπιμόριον

iv. 15, 3

ὑπερέχον et ὑπερεχόμενον qualem rela-

tionem habeant iv. 15, 4

ὑπέρθυρον

vii. 2, 2

ὑπὸ μίαν ἐπιστήμην εἶναι

x. 3, 1

ὑποδέσθαι ταῦτο σχῆμα

iii. 2, 19

ὑποδοίμεθα

viii. 4, 2

ὑπόπουν ζῆον, τὸ πόδας ἔχον

vi. 12, 10

ὕφημύλιον

iv. 15, 3

Φ.

Φαῖδον χρῶμα τί

iii. 7, 2

φάκελος, δεσμῶ ἐν iv. 6, 11.

φάκελος, συνδέσμων εἰς vii. 2, 2

φαλακροὶ οὐ κολοβοί

iv. 27, 4

φάραγξ

iii. 4, 40

φάσεις καὶ ἀποφάσεις ἀντικείμεναι οὐκ

ἀληθεύονται κατὰ τοῦ αὐτοῦ x. 5, 6,

8. 6, 16

φθορά τί

x. 11, 4

φλεγματώδεις ἄνθρωποι

i. 1, 6

φαινικῶν et φαῖον colores inter al-

bum et nigrum medii ix. 7, 2

φορά

xi. 2, 1

φρόνησις, αἴσθησις

iii. 5, 10

φύεσθαι quæ dicantur

iv. 4, 1

φύσις, v. producto et correpto iv.

4, 1. φυσικοῦ ἀνωτέρω τι [τι v.l.ε.]

iii. 3, 4. φυσιολόγοι i. 5, 11

X.

Χαλκικὰ σκεύη

iv. 4, 3

χάος omnium primum

i. 4, 1

χαριεστέρως λέγοντες xi. 10, 4.

στάτων ζήτησις x. 2, 5

χάριν ἡδονῆς

ii. 4, 13

χολώδεις ἄνθρωποι

i. 1, 6

χροά xiii. 6, 11.

χροα xiii. 3, 15

χυμοί, succi, unum esse dicuntur

6, 15

χωλαίνειν

iv. 29, 6

χωρὶς τίνα

x. 12, 11

Ψ.

Ψ, συμφωνία

xiii. 6, 6

ψελλίζεσθαι i. 4, 3.

ψελλίζεσθαι videtur prisca philosophia i.

10, 2

ψευδὴς ἄνθρωπος iv. 29, 5.

ποσαχῶς λέγεται iv. 29, 1

ψόφος, de murmure tonitruum vi.

17, 4

ψυχῇ εἶναι, et ψυχῇ, idem vi. 10, 16.

vii. 3, 3

Ω.

Ὠικοδόμηκεν

viii. 6, 9

ὥς ἐπ' ἔλαττον ix. 8, 9: ut ὥς ἐπι-

τοπολύ x. 8, 4

ὥσανεί

vi. 11, 5

INDEX RERUM

QUÆ IN METAPHYSICIS

MEMORABILIORES VISÆ SUNT.

ACCIDENS quid sit, cur sit, et cur non ejus scientia v. 2, 3, 13. quot modis dicatur iv. 30, 1. non accidit accidenti iii. 4, 23. aliud aliis prius iv. 2, 12. accidentia non sunt per se iv. 9, 2. sunt infinita iii. 4, 18. per accidens dici vi. 6, 10. per accidens unum esse quæ dicantur iv. 6, 1

Acria sitim movent v. 3, 2

Actus quid sit, et quale viii. 6, 1. potentia et omni principio mutativo prior est viii. 8, 1. potentia melior viii. 9, 1

Acutus angulus recti pars vi. 10, 2

Admiratio, philosophiæ initium i. 2, 9, inquirendi nobis occasionem præbuit i. 2, 15

Admittenda quæque ut sint i. M. 3, 3

Ægyptiis sacerdotibus otium ad tractandas disciplinas datum i. 1, 16

Æqualia quæ iv. 15, 5. ix. 5, 7. xii. 7, 25. æquale ut magno et parvo sit oppositum ix. 5, 1

Aer aqua prior, at prima omnium causa i. 3, 8

Æternum esse nequit e quo primo corrupto aliquid factum est i. M. 2, 8. æterna ex elementis composita esse non possunt xiii. 2, 1. æternis nihil mali nec ullum delictum inest viii. 9, 3. æterno quodnam primum xiii. 4, 7. æterna cur sint alia, alia corruptibilia, cum sint ex eadem origine ii. 4, 14. æterni quomodo sunt dii si alimento indigent ii. 4, 13

Affectio seu dispositio quot modis dicatur iv. 19, 1

Affirmandum aut negandum esse unum quippiam de uno iii. 7, 1

Album et nigrum an contraria, et quid sint ix. 7, 7

Alcmæonis Crotoniatis opinio i. 5, 7

Alimentum omnium rerum humidum est i. 3, 5. alimento indigentia an æterna ii. 4, 13

Aliud aliis gratia esse i. M. 2, 2

Altitudo quid iv. 13, 2

Amicitia et discordia rerum principia statuuntur i. 4, 2, 6

Amor et concupiscentia, rerum principium i. 4, 1

Anaxagoras Clazomenius infinita principia statuit i. 3, 9. mentem principium facit xiii. 4, 5. mente ceu machina utitur ad mundi fabricationem i. 4, 5. an duo statuerit elementa i. 8, 10, 14. omne in omni mixtum dixit iii. 5, 5, 4, 28. omnia una esse dixit ix. 6, 6. τὴν ὁμοιομερῶν ἀρείπῳ statuit principium ceu materiam i. 7, 3. dixit esse aliquid inter contradictionem iii. 7, 8. Anaxagoræ opinio de mente i. 3, 17. dictum, tales esse res quales putentur iii. 5, 13. opinio de speciebus xii. 5, 3. ratio infirma i. 9, 11

Anaximandri μῦθος xi. 2, 3

Anaximenes aërem primam causam statuit i. 3, 8

Anima animali et corpori quid sit vi. 10, 13

Animalia ut vitam tueantur i. 1, 3. sensus beneficium primum memoriam, deinde prudentiam aut disciplinarum capacitatem consequuntur i. 1, 2. animalium principium alii alibi locant iv. 1, 1. animalibus ceteris et nobis diversa sæpe videntur iii. 5, 9. animalia quædam etiam dissecta vivunt vi. 16, 2

Antiquissimum quodque honoratissimum i. 3, 6

Antisthenis opinio confutata iv. 29, 4.

- Antistheneorum dubitatio vii. 3,
I
- Apparentia au vera omnia iii. 5, 2, 10.
apparens, non omne verum est iii. 5,
23, 6, 4
- Appetitus ad faciendum impellit viii.
5, 3.
- Aquam rerum principium statuit Thales
i. 3, 5. Aqua humidis naturæ prin-
cipium est i. 3, 5
- Architecti cur manuarius operis præpo-
nantur i. 1, 11
- Archytæ definitiones vii. 2, 9
- Argentum stanno simile vii. 3, 7
- Arguendi qui iii. 5, 3
- Aristippus sophista ii. 2, 4
- Arithmetica geometrica exactior i. 2,
5. arithmeticonum theoremata sunt
etiam de sensilibus xiii. 2, 21
- Ars cur magis scientia, quam peritia i.
1, 12. quomodo fiat i. 1, 5. nata
ex usu rerum i. 1, 5. arte aut
sponte cur fiant quædam, quædam
non vi. 9, 1. artifices empiricis sa-
pientiores i. 1, 10, 17
- Astrologia rerum cælestium una ii. 2,
23. astrologiæ objectum ii. 2, 26,
27. initium et mensura quæ ix. 1,
15
- Atlas cælum sustinens iv. 23, 3
- Aurum igni simile ix. 3, 5
- Auscultationes secundum consuetudines
accidunt i. M. 3, 1
- Axiomatum omnium principium iii. 3,
12. axiomatum mathematicorum et
substantiæ an eadem scientia iii.
3, 1
- B.
- Beatissima vita ceteris minus prudens
ii. 4, 17
- Bilis materia prima vii. 4, 1
- Bina esse pleraque in rebus humanis i.
5, 7
- Bonum et perfectum metaphorice di-
cuntur etiam de malis iv. 16, 2. bo-
num et optimum quomodo sit in uni-
versi natura xi. 10, 1. bonum et
malum an principia xi. 10, 6
- C.
- Calvities non est mutilatio iv. 27, 4
- Causa quot modis dicatur iv. 2, 1. qua-
tuor modis dicitur i. 3, 1. causæ di-
cuntur multipliciter iv. 2, 10. cau-
sarum modi iv. 2, 9. causarum modi
quatuor iv. 2, 6. causas considerare,
uniusne an plurium scientiarum sit
ii. 1, 5. causarum genera omnia con-
templari uniusne an plurium scien-
tiarum sit ii. 2, 1. causæ primæ quæ
iv. 5, 5. causæ mutue seu reciproce
iv. 2, 5. causas materiales plerique
rerum principia statuerunt i. 3, 3.
causæ omnes principia sunt iv. 1, 3.
causæ omnes perpetuæ v. 1, 10. cau-
sæ unius sæpe multæ iv. 2, 4
- Celeritas, dupl. signif. ix. 1, 11
- Cerebrum, animalium principium iv.
1, 1
- Chaos, principium xiii. 4, 4
- Chordæ septem xiii. 6, 5
- Circuli continuas omnium linearum
maxima iv. 6, 22
- Cæcus qui iv. 22, 4. viii. 3, 5. cæcitas,
privatio quædam est iv. 22, 2
- Cælum quod dicitur i. 8, 18. cælum
an principium xiii. 4, 4. cælum
harmoniam esse ac numerum statue-
runt Pythagorici i. 5, 8. per cælum
ferri decem i. 5, 10. cælum Pytha-
goricum xiii. 3, 4
- Cogitatio seu *νόησις* vi. 7, 7. triplex
v. 1, 5. cogitationis ejusdem est pla-
num facere quid et an sit v. 1, 3
- Cognitio potissimum ex visu i. 1, 2.
cognitionis finis quis iv. 16, 4
- Colores an tales quales videntur emi-
nus iii. 5, 24. colorum unitas, et
compositio ix. 2, 5
- Compositum est, quidquid ex elemen-
tis constat xiii. 2, 1
- Concentus quid vii. 2, 7
- Considerari unumquodque ut possit
optime xii. 3, 8
- Consueta, notiora i. M. 3, 1
- Contemplatio substantiarumne solum-
modo sit, an etiam accidentium ii.
2, 18. contemplationis finis veritas;
actionis opus i. M. 1, 5. contem-
plativæ scientiæ ceteris præoptandæ,
et inter has ipsas prima philosophia
v. 1, 11
- Continens quid iv. 23, 4
- Continuum quid iv. 6, 12. continuum,
unum dicitur iv. 6, 11. continuum,
natura vel arte iv. 6, 11. continui-
tate unum iv. 6, 21
- Contradictio non capit medium iv. 4, 8.
contradictiones simul prædicari non
possunt iii. 4, 26. contradictiones
non sunt simul veræ iii. 6, 10. con-
tradictionis partem alteram veram
esse necesse est iii. 8, 3. contradic-
tiones et contraria an simul sint iii.
5, 4. contradictio et contrarietas non
sunt idem ix. 4, 8
- de Contrarietate ix. 4, 1. contrarietas,
differentia quædam est iii. 2, 12. ix.
3, 10. an medium esse possit ix. 5,
5. contrarietas prima, habitus et
privatio ix. 4, 8
- Contraria quæ ix. 4, 11. contraria,
specie diversa ix. 10, 1. contraria

- quot modis dicantur iv. 10, 2. multis modis dicuntur ix. 4, 3. contraria uni unum ix. 5, 1. contrarium corrumpit contrarium xiii. 4, 11. contraria eidem simul inesse non possunt iii. 6, 10. contraria non mutantur xi. 1, 5. contraria omnia materiam habent, et potentia sunt eadem xi. 10, 11. contrariorum sæpe eadem causa iv. 2, 5. contrariorum eadem quodammodo species vi. 7, 5. contrariorum nullum proprie principium est omnium xiii. 1, 1
- Convitium pugnam parit iv. 1, 1. 24, 2
- Cor, animantis principium iv. 1, 1
- Corpus quid iv. 6, 24. 13, 2. unde constet i. 9, 23. sine quibus esse nequeat ii. 5, 3. minus substantia est quam superficies ii. 5, 3. corporum causæ iv. 2, 7. elementa iv. 3, 2. corpus physicum an conflatum e numeris xiii. 3, 4. corpora sensilia multas habent numerorum affectiones xiii. 3, 2
- Corrumpuntur omnia in ea unde orta sunt ii. 4, 21. corruptio unius, generatio est alterius i. M. 2, 8. corruptio per accidens vii. 5, 3. corruptionis causam Empedocles statuit discordiam ii. 4, 15
- Corruptibilia cur sint alia, alia æterna, cum sint ex eadem origine ii. 4, 14. corruptibilium et incorruptibilium an eadem principia ii. 4, 11
- Cratylus, Platonis præceptor i. 6, 2. Heraclitum reprehendit iii. 5, 18
- D.
- Decipimur in iis quæ non novimus iii. 3, 7
- Definibile cur unum sit, cujus ratio definitio dicitur vi. 12, 1
- de Definitionibus dubitationes vii. 6, 1. definitio quid vi. 5, 7. 4, 10. numerus quidam est vii. 3, 9. unde fiat iii. 7, 8. quomodo sit una oratio vii. 6, 2. si quid addatur aut dematur, non manet eadem vii. 3, 10. definitioni quæ insint vi. 12, 5
- Democritus et Leucippus quæ posuerint elementa i. 4, 9. vacuum et plenum peræque in omni parte esse dixit iii. 5, 5. e duobus unum, et ex uno duo fieri posse negat vi. 13, 9. dixit aut nihil esse verum, aut nobis obscenum iii. 5, 9. tres rerum differentias statuit vii. 2, 1. Physica leviter attigit xii. 4, 3
- Demonstratio omnium omnino esse nequit ii. 2, 14. xiii. 4, 2. demonstrationis principium non est demonstratio iii. 6, 2
- Demonstrativæ scientiæ omnes utuntur axiomatibus ii. 2, 14
- Denarius numerus videtur esse perfectus i. 5, 3. denarii numeri compositio xii. 7, 16
- Densum et rarum primæ subjecti differentiæ i. 9, 28
- Dentes quædam abijciunt septimo anno xiii. 6, 5
- Deus omnibus principium et causa est i. 2, 14. an invidus i. 2, 13. Deos principia faciunt veteres theologi ii. 4, 12. Deos esse, sed humana specie ii. 2, 22. xi. 8, 20. dii quomodo sunt æterni, si alimento indigent ii. 4, 13
- Dialecticæ expertes erant prisci i. 6, 7. Dialecticæ ac sophisticæ affinitas et differentia ii. 2, 19, 20
- Dici uno modo, et dici de omnibus nihil potest iii. 8, 1
- Dies e matutino tempore fieri ut dicatur i. M. 2, 7
- Differentia est alteritas ii. 2, 12. differentiarum multiplex ratio vii. 2, 2. differentias qui ceterorum causas statuerint i. 4, 10. differunt omnia, quorum est aliqua differentia, aut genere aut specie ix. 3, 9
- Digitorum variatio iii. 6, 7
- Diogenes aerem aqua priorem statuit i. 3, 8
- Discens fit sciens i. M. 2, 6. faciendo acquirit scientiam viii. 8, 7
- Disciplina omnis per quæ fiat i. 9, 27. disciplinæ principium iv. 1, 1
- Dispositio seu affectio quot modis dicatur iv. 19, 1
- Dissimilia quot modis dicantur iv. 10, 1
- Distantia extrema, maxima ix. 4, 2. distantia extremæ unius rei non sunt plures quam duæ ix. 4, 4
- Diversa quæ dicantur iv. 9, 4. diversa specie quæ iv. 10, 4
- Divina scientia duplex i. 2, 14. divinisissima, honoratissima i. 2, 14
- Docent, qui rei cujusque causam reddunt i. 2, 5
- Dubitans et admirans, videtur ignorare i. 2, 10. dubitans sen hæsitans, victo similis ii. 1, 2. dubitantium ignoratio sanabilis iii. 5, 3
- Dubitatio proba, expeditam viam aperit ii. 1, 2. dubitationis utilitas; et de quibus primum dubitandum ii. 1, 1
- Ductor exercitus, non propter ordinem, sed ordo propter illum xi. 10, 2
- Dulce non omnibus idem iii. 4, 8

Duo, multa sunt ix. 6, 2, 3. multitudo exigua xiii. 1, 19

Duplæ literæ, symphonia sunt xiii. 6, 6

Duplex, multiplex est ix. 6, 2. duplum et binarius numerus non sunt idem i. 5, 16

E.

Eadem quæ iv. 15, 5. quot modis dicantur iv. 9, 1. eadem specie quæ iv. 10, 5

Eclipsis quid vii. 4, 8. eclipsæ causa vii. 4, 7

Elementum quid vi. 17, 12. quot modis dicatur iv. 3, 1. elementum cuiusque quod iv. 3, 6. elementum ac principium, universale xii. 10, 5. elementa an scibilia xii. 10, 4. elementa omnium entium quærere, aut haberi posse opinari, verum non est i. 9, 31. elementa entium inveniri nequeunt, nisi distinguantur prius quæ multipliciter dicuntur i. 9, 31. elementa compositis insunt x. 1, 9. non prædicantur de iis, quorum elementa sunt xiii. 1, 18. elementa plura qui statuunt, coguntur et ipsi tot ens et unum dicere, quot aiunt esse principia ii. 4, 27. elementa et principia quomodo se habeant ad bonum et malum xiii. 4, 2. elementum corporum quale i. 8, 4. elementa materialia quatuor i. 4, 8. elementorum concretio et discretio rerum ortus et interitus i. 3, 8, 9. elementa Empedoclis ii. 3, 2

Empedocles quæ principia statuerit i. 4, 3, 5, 7. ignem, terram, aquam et aerem principia statuit i. 7, 1. materiam rerum ponit in quatuor corporibus i. 8, 7. quatuor elementa primam rerum causam statuit i. 3, 8. amicitiam elementum ponit xiii. 4, 5. corruptionis causam statuit dissidium ii. 4, 15. os ratione esse dicit i. 10, 2. refutatur xi. 10, 7. Empedoclis *ψευδολογία* i. 4, 3. Empedoclis materia quæ i. 10, 3. elementa ii. 3, 2. Empedoclis amicitia an principium rerum ii. 1, 13. *φύσις* iv. 4, 5. Empedocli unum ens ii. 4, 26. Empedoclis versus ii. 4, 16, 18. locus de natura iv. 4, 5. loci duo quibus tradit sapientiam mutari cum habitu iii. 5, 11

Ens quot modis dicatur iv. 7, 1. pluribus modis dicitur iii. 2, 1, 3. v. 2, 1. viii. 1, 2. totidem modis dicitur quot unum ix. 2, 4. duplex est xii. 3, 10. ens unum i. 5, 11. ens et unum, an sint substantiæ eorum quæ

sunt ii. 4, 24. ens mutari necesse est iii. 8, 8. entis causæ primæ iii. 1, 2. species tot quot unius iii. 2, 8. entis species omnes contemplari unius est scientiæ iii. 2, 6. entis proprietates contemplari philosophi est iii. 2, 18. entia contemplari unius est scientiæ iii. 2, 4. entia omnia an ex iisdem principiis xi. 10, 9. entia et substantia sunt fere ex contrariis iii. 2, 21. entium alia sensilia, alia non i. 8, 16. entia ejusdem originis, cui alia æterna, alia corruptibilia ii. 4, 14. ens primum quid vi. 1, 1. non ens multipliciter dicitur xiii. 2, 8

Epicharmi et Xenophanis opinio iii. 5, 17. Epicharmi dictum xii. 9, 17

Esse pluribus modis dicitur iv. 7, 1. 11, 7. vii. 2, 3. esse idem et non esse non potest iii. 4, 1. esse huic hoc, significat hoc huic accidere iv. 7, 1. esse in aliquo iv. 23, 4. esse ex aliquo iv. 24, 1. esse per se iv. 7, 6

Eudoxi opinio de speciebus xii. 5, 3. sententia de solis et lunæ latione xi. 8, 9. ratio infirma i. 9, 11

Eveni pentameter de rebus coactis iv. 5, 2

Euryti numeri et calculi xiii. 5, 7

Ex aliquo esse quot modis dicatur iv. 24, 1. ex aliquibus esse, dupliciter dicitur xiii. 5, 4. ex aliquo aliquid dupliciter vii. 4, 2

Exactum quid in se habere soleat i. M. 3, 2

Experientia quid, et qua re ab arte differat i. 1, 8. scientiæ et arti similis i. 1, 4. artem peperit i. 1, 5. ex memoria accedit hominibus i. 1, 4

Expositione non fiunt unum omnia i. 9, 29

Extrema idem fieri per accidens vi. 6, 3

F.

Fabricator domus, non simul facit ejus accidentia v. 2, 2

Falli non in omnibus par est iii. 4, 44

Falsum quid iii. 7, 1. quot modis dicatur iv. 29, 1. falsæ res quæ iv. 29, 5

Febriticanti prodest aqua mulsa v. 2, 13

Fieri quot modis res dicantur vi. 7, 1. fieri tribus modis res dicuntur vi. 7, 3. fieri omne ex ente; ex non ente nihil fieri x. 6, 4. fieri simpliciter aut non simpliciter quo discrimine dicatur vii. 1, 8. fieri arte aut sponte cur soleant quedam, quedam non vi. 9, 1. fieri hoc ex hoc duobus modis dicitur i. M. 2, 5. quod fit, ab aliquo et ex aliquo fit vi. 8, 1, 7,

1. viii. 8, 5. non fit quod ut species vel ut substantia dicitur vi. 8, 1

Figura, ordo, positura i. 4, 11

Finis quot modis dicatur iv. 17, 1

Flumen idem an bis inscendi possit iii. 5, 18

Fortuna, imperitiæ filia i. 1, 5. fortunæ et casui fortuito non est committenda tanta res i. 3, 15

de Futuro peritis credendum potius quam imperitis iii. 5, 25

G.

Generatio e contrariis est xiii. 4, 10. generatione posterius an prius substantia xii. 2, 14. generationis incrementa et progressus xii. 2, 14. generationum species vi. 7, 1. generationum et motuum species vi. 7, 7

Genus quot modis dicatur iv. 28, 1. genus quid iv. 28, 3. ix. 3, 9. speciei pars iv. 25, 3. sine speciebus suis esse nequit ii. 3, 7. generis cujusque mensura prima quæ iv. 6, 22. genere unum iv. 6, 26, 27. genere diversa quæ iv. 28, 4. genere quæ differant ix. 3, 9. e genere alio in aliud transire non datur, nisi per accidens ix. 7, 3. genera dividua in species ii. 3, 9. an pro elementis et principiis sumenda ii. 3, 1. cur elementa esse nonnulli statuunt iv. 3, 6. generum principia ii. 3, 11. generum extremæ progenies, simpliciores ipsi generibus x. 1, 12. genus summum iv. 6, 17. genera prima quæ ii. 3, 6. x. 1, 9. genera prima, esse principia ii. 3, 1

Geometræ munus iii. 2, 24. geometræ nihil falsi ponunt xiii. 2, 10. geometras ut arguerit Protagoras ii. 2, 27. geometricæ linæ quales ii. 2, 27

Glaciei definitio vii. 2, 7

Globus quid vi. 8, 5

Grammatica, una cum sit, omnes tamen contemplatur voces iii. 2, 5

Gustus aliis aliis iii. 5, 8

H.

Habere quot modis dicatur iv. 23, 1

Habitus quot modis dicatur iv. 20, 1

Harmonix septem xiii. 6, 5. harmonica disciplina ii. 2, 24

Hellen, Hellenum seu Græcorum progenitor iv. 28, 1

Heraclitus Ephesius ignem primam rerum causam statuit i. 3, 8. idem esse, et non esse opinatus est iii. 3, 10. dixit omnia esse et non esse iii. 7, 8. 8, 2. Heraclitæ rationes xii. 4, 1. Heraclitus a Cratylo re-

prehensus iii. 5, 18

Hermotimi Clazomenii opinio de mente i. 3, 17

Hesiodus deos fecit principia ii. 4, 12. Hesiodi locus de amore, velut rerum principio i. 4, 1

Hippasus Metapontinus ignem primam causam statuit i. 3, 8

Hipponis opinio futilis i. 3, 7

Homerici veteres xiii. 6, 7

Homo quid significet iii. 4, 11. homo, unus homo, et ens homo, idem sunt iii. 2, 7. hominis causa, velut materia, quæ vii. 4, 5. homines æterni ii. 2, 22

I.

a Janua quis aberret? i. M. 1, 2

Ideæ quid xii. 4, 6. quibusdam sunt primæ substantiæ vi. 6, 4. quarum rerum sint xiii. 4, 9. an rerum causæ i. 9, 1. an numeri xii. 7, 2. ideæ et mathematici numeri an idem xii. 1, 4. ideæ an idea prior xii. 8, 14. ideas non esse xii. 4, 6. ideis plane sublati mathematica et numeros quidam rerum primordia faciunt xii. 8, 5. de ideis dubitationes xii. 10, 1

Idem quot modis dicatur iv. 9, 1. multis modis dicitur ix. 3, 2. idem eidem simul esse et non esse impossibile iii. 3, 9

Identitas unitas quædam est iv. 9, 3

Ignis a quibusdam statuitur principium rerum i. 8, 4

Ignorantia dubitantium facile sanabilis iii. 5, 3

Illiberale ut in commerciis est, sic etiam in sermone i. M. 3, 2

Imaginatio non idem quod sensus iii. 5, 23

Impar, mali natura est xiii. 4, 11

Imperitia fortunam peperit i. 1, 5

Impossibilia quot modis dicantur iv. 12, 6, 12

Impotentia quid iv. 12, 8. impotentia et impotens viii. 1, 8

In aliquo esse iv. 23, 4

Inæquale quid xiii. 1, 5

Indifferentia quæ iv. 6, 15

Individuum quot modis quodque ii. 3, 9. individua duum generum ix. 1, 4. individua, ut Callias, Socrates, sunt ratio cum materia ix. 9, 4. in individuis non est aliud prius, aliud posterius ii. 3, 11

Inexercitatorum mos i. 4, 4

Infinium qui statuunt, non animadvertunt se boni naturam tollere i. M. 2, 9. infinitorum scientia an possit concipi ii. 4, 1

Ion, Ionum progenitor iv. 28, 1
Italica philosophia i. 6, 1. 5, 15. Ita-
 lici principium statuunt infinitum i.
 7, 2
Judicari de singulis recte an possit iii.
 6, 1
Juramentum deorum i. 3, 6
 L.
Latius non est genus alti, seu excelsi
 i. 9, 24
Latitudo quid iv. 13, 1
**Leucippus et Democritus quæ posue-
 rint elementa** i. 4, 9
Liber qui i. 2, 11. liberis pauciora
 licent quam servis xi. 10, 3
Ligna glutine uniuntur iv. 6, 11
Liminis definitio vii. 2, 6
Linea quid iv. 6, 24, 25. 13, 2.
 vii. 3, 1. minus corpus quam uni-
 tas et punctum ii. 5, 3. lineæ et
 puncti eadem ratio i. 9, 25. lineæ
 individuae ibid. lineæ geometricæ
 quales ii. 2, 27
Liquabilia omnia sunt aquea iv. 4, 7.
 24, 1. liquabilium unitas et ultimum
 subjectum iv. 6, 15
Locus rei sensibilis iii. 5, 22
Longus sermo quid xiii. 3, 13
Longitudo quid iv. 13, 1. quibus
 sit i. 9, 23. xii. 9, 22. xiii. 2, 14. 3, 9
Lycophronis sententia de scientia vii.
 6, 8
 M.
**Magi primam generationem bono tri-
 buunt** xiii. 4, 5
Magnitudo quid dicatur iv. 13, 1. ex
 indivisibilibus composita esse nequit
 xii. 8, 10. magnitudinis species iv.
 13, 1. magnitudines et colores an
 tales quales cernuntur eminus iii. 5,
 24. magnitudinum compositio xiii.
 3, 9
**Majori si quid addas aut demas, minus
 animadvertitur quam si minori** ix.
 1, 13
Malum, elementorum alterum xi. 10,
 6. mali natura, impar xiii. 4, 11.
 mala bonis plura i. 4, 2
Materia quæ dicitur vi. 7, 2. quid vi.
 3, 3. duplex est vi. 10, 18. 11, 11.
 vii. 6, 6. non mutat speciem ix. 9,
 4. materiæ ejusdem rei quoadque
 plures vii. 4, 2. materiam quam
 dicat Aristoteles vii. 1, 6. materia
 subjecta quæ i. 6, 10. materia prima
 iv. 4, 7. viii. 7, 5. materia prima
 et ultima iv. 6, 28
**Mathematica, contemplativa est scien-
 tia** v. 1, 8. 10. Mathematicæ et
 physicæ differentia v. 1, 9. ma-
 thematicæ disciplinæ in Ægypto

primum coeperunt i. 1, 16. mathe-
 maticas disciplinas primi attigerunt
 Pythagorei i. 5, 1. mathematicarum
 disciplinarum contemplatio iii. 1, 1.
 mathematicus qui dicitur iii. 2, 10.
 mathematici circuli vi. 10, 17. ma-
 thematici numeri an idem cum ideis
 xii. 1, 4. mathematica materia i. 9,
 28. mathematica sintue, an non
 xii. 1, 3. an sint entia xii. 4, 1.
 quomodo sint entia xii. 3, 1. sint
 ne a sensilibus separata xii. 1, 6.
 non sunt a sensilibus separata xii. 2,
 1. mathematica et ideæ an confe-
 rant entibus xiii. 3, 10. mathematica
 et numeros quidam rerum primordia
 faciunt, et principium eorum sta-
 tuunt ipsum unum xii. 8, 5
Maximum quod ix. 4, 2. maximum
 in quoque genere, perfectum ix.
 4, 2
Media quæ dicantur ix. 7, 2. media,
 in eodem genere sunt, in quo illa
 quorum sunt media ix. 7, 3, 5.
 media e contrariis esse necesse est
 ix. 7, 1. mediæ inventio ii. 2, 9
Megaricorum opinio viii. 3, 1
Melissi unum i. 5, 12
Melius semper prius ii. 3, 11. melius
 desinit in contrarium i. 2, 16
**Mens causa mundi et rerum cætera-
 rum** i. 3, 16. sola immista et pura
 i. 8, 13. mens animæ nostræ, ad
 res natura manifestissimas cæcutit
 i. M. 1, 3. mentem cum corpore
 mutari sensit Parmenides iii. 5, 12
Mensura quid ix. 1, 9. mensuram
 rerum omnium Protagoras facit ho-
 minem ix. 1, 20. mensura numerorum
 exactissima ix. 1, 13
Mercurius in lapide ii. 5, 6. iv. 7, 8.
 in ligno viii. 6, 2
Metaphoræ poeticæ i. 9, 12
**Metaphysica scientia quid contem-
 ple-** tur ii. 6, 5
Mistio et separatio eorundem est i. 8,
 11. mixta omnia, præter mentem
 i. 8, 13
Modulorum unitas et contemperatio ix.
 2, 6
Moles, ex alto et humili xii. 9, 2. xiii.
 2, 14
Monadicus numerus xii. 7, 24
Moveri omnia, verum non est iii. 8, 7.
 motus principium iv. 2, 5. motum
 species vi. 7, 7. motus in infinitum
 i. M. 2, 2
Mulier e viro nascitur vi. 9, 5
Multa an uni simpliciter sint opposita
 ix. 6, 1
Multitudo quid dicatur iv. 13, 1. ix. 3,

1. 6, 4. individuo prior est ratione
ix. 3, 2. multitudinis natura xiii.
1. 4. multitudinis natura, malum
xiii. 4, 10. multitudinis species iv.
13, 2. multitudo prima, numerus
binarius xii. 9, 8. multitudo exigua,
duo xiii. 1, 19
Mulus e mulo non fit vi. 9, 8
Mutatio vel in contrarium est, vel in
intermedium iii. 7, 3
Mutilum quid iv. 27, 1
N.
N et Z differunt tantum positura i. 4,
11
Nasci quæ dicantur iv. 4, 1
Natura quot modis dicatur iv. 4, 1.
an sit immobilis iii. 5, 22. unum
entis genus iii. 3, 4. in multis serva
est hominum i. 2, 12. natura prima
et proprie dicta quæ iv. 4, 8. natu-
ram habere, quæ dicantur iv. 4, 6
Nectar et ambrosia an causa sint es-
cendi ii. 4, 13. nectar et ambrosiam
quæ non gustarunt, mortalia ii. 4,
12
Necesse esse quid significet iii. 4, 15
Necessarium quot modis dicatur iv.
5, 1. necessarium non potest aliter
et aliter habere iii. 5, 28. necessa-
rium primum et proprium quod iv.
5, 6
Necessitas persuaderi sibi non patitur
iv. 5, 3. necessitas duplex v. 2, 6
Negatio, non esse iii. 7, 6. negatio,
absentia illius iii. 2, 11
Nemea priora Pythiis iv. 11, 2
Nigrum, privatio est albi ix. 2, 5
Nocturnarum oculi i. M. 1, 3
Nomen significet, et significet unum
iii. 4, 11, 7. nominum significa-
tio sæpe ambigua vii. 3, 1
Nosse non licet priusquam ad indivi-
dua veniatur i. M. 2, 11
Notiora naturæ vi. 4, 2
Nox, an principium xiii. 4, 4
Numen an invidum i. 2, 13
Numerus quid iv. 13, 2. 6, 8. est uni-
tates ii. 4, 28. unitatum composi-
tura vi. 13, 10. aliud ex aliis unita-
tibus xii. 8, 26. multitudo mensu-
rata xiii. 1, 11. quantitatem signi-
ficat xiii. 2, 19. compositus ex indi-
visibilibus xii. 9, 13. quomodo ex
uno et multitudine xii. 7, 23. si vel
minimum addatur aut dematur, non
amplius idem est vii. 3, 10. non est
causa rerum xiii. 5, 1. duplex xii.
6, 7. æqualis aut inæqualis xii.
7, 24. numeri elementa, par et im-
par i. 5, 5. numeri passionem pro-
priæ iii. 2, 18. numeri et unitatis

quæ sit differentia, si sit xii. 8, 1.
numerus et magnitudines separa-
biles esse impossibile est xii. 9, 1.
numerus principium esse qui sen-
serint i. 5, 5. numerum esse om-
nium essentiam putarunt Pythagorei
i. 5, 15. numeri, natura primi i. 5,
2. numeri, corpora, superficies, et
puncta, an sint substantiæ quædam
ii. 5, 1. non sunt substantiæ, nec
causa formæ xiii. 5, 8. an ceteris
causa substantiæ i. 6, 6. numeros
quidam primordia rerum faciunt, et
principium eorum statuunt ipsum
unum xii. 8, 5. numeri ut numeren-
tur xii. 7, 11. numeri duo xii. 3,
11. numerorum substantia, SEMEL
iv. 14, 2. numerorum elementa xiii.
1, 6. numerorum generatio xi. 8,
15. de numerorum generatione xiii.
4, 1. numerorum materia xiii. 2,
14. numerorum materia, unitas xii.
8, 28. numerorum passionem xiii. 3,
2. numerorum principia ceterarum
quoque rerum principia stauerunt
Pythagorei i. 5, 6. numeros omnes
esse monadicos xii. 6, 11. a nume-
ris quid bene sit xiii. 6, 1. de nu-
meris dici quot modis contingat xii.
6, 1. de numeris dubitationes vii.
6, 1. contra Pythagoreos de nume-
ris xiii. 3, 1

Numerus arithmeticus monadicus
xii. 8, 10. numerus arithmeticus
ut numeretur xii. 6, 4. numerus
idealisticus xiii. 2, 4. numerus mathe-
maticus et idealis an idem xii. 8, 8.
numerus mathematicus qualis xii. 6,
2. numerus mathematicus an primus
xi. 10, 14. numerus infinitus an
idea sit alicujus rei xi. 8, 16. nu-
merus infinitus nec par est, nec im-
par xi. 8, 13
Numero unum iv. 6, 26
Numeratio assumptione fiat, an per
partes xii. 7, 30

O.

Oceanus an principium xiii. 4, 4.
Oceanus et Tethys ortus parentes i.
3, 6
Oculis carere dicitur etiam planta iv.
2, 1
Olympia ex Isthmiis i. M. 2, 5
Omne quid iv. 26, 3, 4
Opinans cum sciente comparatus, non
est sanus iii. 4, 43
Opinio quorum sit vi. 15, 3. opinio
omnium firmissima quæ iii. 6, 10.
opinio una conjuncta cum duobus
erroribus xii. 8, 8. opinionem di-

- versam sequentes falli nobis videntur
iii. 5, 1
- Opposita quot modis dicantur iv. 10, 1.
opposita sola non possunt simul esse
ix. 5, 2. in oppositis prius semper
quaeritur ix. 5, 3. oppositionum
modi quatuor ix. 3, 1
- Optices materia ii. 2, 24
- Opus relinquentis artis principium v.
1, 5
- Oratione, cuius nomen signum est, res
definitur iii. 7, 8. oratio falsa quæ
iv. 29, 3
- Ordini bonum inest xi. 10, 2
- Ortus cause, ex qua et a qua iii. 5, 20.
ortus species vi. 7, 1. *Vide et Gene-
ratio.*
- P.
- Par et impar, elementa numeri i. 5, 5.
paria quæ iv. 15, 5. par numerus e
quibus xiii. 4, 1
- Parmenides Xenophanis discipulus i.
5, 12. Melisso et Xenophane plus
vidit i. 5, 13. non modo unum, sed
etiam duas causas ponit i. 3, 13.
amorem rerum et ipse principium
esse voluit i. 4, 1. Parmenidis unum
i. 5, 12. ratio, unum esse omnia
entia ii. 4, 30. locus de mentis mu-
tatione cum corpore iii. 5, 12
- Pars quot modis dicatur iv. 25, 1. quo-
rum sit vi. 10, 16
- Passio quot modis dicatur iv. 21, 1
- Passon, vel potius Pauson, fictor viii.
8, 11
- Paucum quid ix. 6, 4. multitudo quæ-
dam est ix. 6, 3. pauca simpliciter
duo sunt ix. 6, 5
- Perfectum quid ix. 4, 2. quot modis
dicatur iv. 16, 1. perfectum unum-
quodque quando iv. 16, 3. perfec-
tum, quod finem habet iv. 24, 3.
nullo indiget ix. 4, 3
- Peritia. *Vide* Experientia.
- Per se esse quæ dicantur iv. 7, 4. per
se, pluribus modis dicitur iv. 18, 3
- Persuasio ex pluribus efficacior xii. 9,
17
- Pherecydes primam generationem bono
tribuit xiii. 4, 5
- Phialæ materia iv. 2, 1
- Philosophus est φιλόσοφος πῶς i. 2, 10.
philosophi speculatio quorum fit iii.
3, 1, 6. philosophi est de omni-
bus posse contemplari iii. 2, 15.
philosophia, scientia contemplan-
s veritatem i. M. 1, 5. initium sumpsit
ab admiratione i. 2, 9. philosophiæ
possessio non est humana i. 2, 12.
philosophiæ est de postulatis mathe-
maticis, et de substantia speculati-
VOL. VIII.
- iii. 3, 1. philosophiæ partes tot quot
sunt substantiæ iii. 2, 10. philoso-
phiæ contemplatiuæ tres sunt v. 1,
10. philosophia prisca φιλοσοφία
speciem habet i. 10, 2. philosophia
prima v. 1, 11, 12. philosophiæ se-
cundæ manus vi. 11, 13. philoso-
phiam nunc in mathematicis ponunt
nonnulli i. 9, 27. philosophari cepe-
runt prisca ad effugiendam iguoran-
tiam i. 2, 10
- Phlegmatis materia prima vii. 4, 1
- Phrynis musicus i. M. 1, 4
- Physica, sapientia quidem, sed non
prima iii. 3, 4. contemplativa scien-
tia est v. 1, 5, 10. physicæ mu-
nus vi. 11, 13. physices et mathe-
matices differentia v. 1, 9
- Pingue, ustile viii. 1, 7
- Plantæ ex terra sunt iv. 24, 4
- Plato in quibus Pythagoreis secutus,
in quibus non i. 6, 6. in principio-
rum positione quid cum Pythagoreis
commune habuerit, quid peculiare
i. 6, 1. cum Pythagoreis unum sub-
stantiam quandam esse statuit ix. 2,
1. species et mathematica duas sub-
stantias facit vi. 2, 3. duabus tan-
tum causis usus i. 6, 9. magnum et
parvum principia statuit eui mate-
riam i. 7, 2. ut priora et posteriora
diviserit iv. 11, 7. quem cæli nume-
rum statuerit i. 8, 24. quod genus
oppugnaverit i. 9, 25. sophisticæ
tribuit non ens v. 2, 3. Platonis
præceptores i. 6, 2. Platonis et Py-
thagoreorum sententia de ente et
nno ii. 4, 25. Platonis μέθης i. 6, 3.
Platonis Phædo examinatus xii. 5, 6.
Plato in Phædone species in causa
esse dicit, cur aliquid sit aut fiat
i. 9, 14. Platonici Hippiae locus ex-
aminatus iv. 29, 5
- Pleiades septem xiii. 6, 5
- Plenum et vacuum Leucippi elementa
i. 4, 9
- Poetæ multa mentiuntur i. 2, 13. Poe-
tæ veteres principium referunt ad
Jovem xiii. 4, 4
- Poli dictum de artis origine i. 1, 5
- Posse et Potentia pluribus modis di-
cuntur viii. 1, 3
- Possibile quid, et quot modis dicatur
iv. 12, 10. possibile an dici debeat
quod futurum non est viii. 4, 1.
possibile, cum appetit quod potest,
rationabili necessitate fit viii. 5, 1
- Posteriora sequuntur prima iv. 6, 28.
quot modis dicantur iv. 11, 1
- de Potentia viii. 1, 2. quot modis di-
catur iv. 12, 1. an cum actu tantum

- conjuncta viii. 3, 1. potentia quando quidque sit, et quando non viii. 7, 1. potentia existens transit in existens actu viii. 8, 5. potentiarum divisio viii. 2, 1. potentiae primae finitio iv. 12, 12
- Primum, multis modis dicitur vi. 1, 5. primum quod non habet, non habet neque id, quod primo adheret i. M. 2, 11. primo contrarium nihil xi. 10, 11. primum æternum, corrumpi nequit i. M. 1, 8
- Principium esse aliquid i. M. 2, 1. principium quot modis dicatur iv. 1, 1. principium omnium rerum est id ex quo fiunt i. 3, 5. principium oportet etiam causam esse ii. 3, 12. principium et finis an convertantur iv. 17, 2. principium firmissimum quod iii. 3, 6, 8, 9, 4, 1. principium simplicium corporum i. 3, 8. principium corporale i. 5, 14. principii principium an sit xi. 10, 11. principium petere, in disputationibus iii. 4, 4, 5
- Principia corruptibilia sint, an incorruptibilia ii. 4, 21. principia et causae generabilia sunt, et corruptibilia v. 3, 1. principia an unum sint specie ii. 4, 8. principia rerum an sint genera ii. 3, 3. principia sunt prima genera ii. 3, 1. principia faciunt omnes contraria xiii. 1, 1. principia ad deos referunt veteres theologi ii. 4, 12. principia et causae entium v. 1, 1. principia corruptibilium et incorruptibilium an eadem ii. 4, 11. principia eorum quæ semper sunt, verissima esse necessum est i. M. 1, 7. principia decem, per coordinationem i. 5, 6. principia totius an comparanda principiis animalium et plantarum xiii. 5, 1. principia principiis aliis priora ii. 4, 21. principia syllogistica iii. 3, 6. principiorum omnium commune quid iv. 1, 3. de principiis opiniones veterum confutatae i. 8, 1
- Priora et posteriora quot modis dicantur iv. 11, 1. priora substantia et ratione quæ xii. 2, 16
- Privatio quot modis dicatur iv. 22, 1. multis modis dicitur viii. 1, 9. contradictio quædam est ix. 4, 8, 9. im potentia diffinita ix. 10, 1. habitus est aliquo modo iv. 12, 6
- Privatum multipliciter privari accidit ix. 4, 11
- Profunditas quid iv. 13, 1
- Proles, ex patre et matre est iv. 24, 4
- Proportione unum iv. 6, 26
- Protagoras hominem facit mensuram omnium rerum ix. 1, 20. ut geometras arguerit ii. 2, 27. Protagoræ dictum viii. 3, 4. dictum, esse omnia, et non esse iii. 4, 27. 5, 1
- Pulchrum et bonum ut differant xii. 3, 10. pulchri species maximæ quæ xii. 3, 11
- Punctum et unitas iv. 6, 25. punctum quid iv. 6, 24, 25. de puncto quaestiones xii. 9, 12
- Putari et esse an idem iii. 5, 13
- Pyrrhæ progenies iv. 28, 2
- Pythagorei mathematicas disciplinas attigerunt primi i. 5, 1. philosophiæ suæ rationes referebant ad numeros xii. 4, 3. quales numeros entia esse statuerint xiii. 3, 2. an recte ex numeris faciant corpora physica xiii. 3, 4. e numero mathematico compositas esse dicunt sensibiles substantias xii. 6, 8. unum substantiam quandam esse statuunt ix. 2, 1. unum, statuunt elementum et principium rerum xii. 6, 11. duo statuerunt principia i. 5, 15. principiis et elementis absurdus usi i. 8, 17. generationem faciant, necne xiii. 3, 15. speciem unam tribuerunt multis vi. 11, 7. Pythagoreorum sententia de ente et uno ii. 4, 25. Pythagoreorum ratio in numeris quas habeat difficultates xii. 8, 9. Pythagoreorum contrarietates i. 5, 8
- Pythia posteriora Nemeis iv. 11, 2
- Q.
- Quærendum non est ante dubitationem ii. 1, 3
- Quale, quot modis dicatur iv. 14, 1. quam responsionem postulet vi. 1, 2
- Qualitas prima iv. 14, 4
- Quantum quot modis dicatur iv. 13, 1
- Quantitatis affectiones iv. 13, 4
- Quid est, quot modis sit v. 1, 6. pluribus modis dicitur vi. 4, 12. qualem responsionem postulet vi. 1, 2
- Quiescere omnia, verum non est iii. 8, 7. quiescere potius omnia quam moveri iii. 5, 23. quiescere duobus modis dicitur iv. 7, 7
- R.
- Ratio cujusque vel simplex vel multiplex iv. 29, 3. rationem quærere quorum non est ratio iii. 6, 2
- Relatum, omnium prædicamentorum minime natura est vel substantia xiii. 1, 15, 16. relati species xiii. 2, 14. relata quot modis dicantur iv. 15, 1. duobus modis dicuntur ix. 6, 7. quomodo multa sint, non unum xiii. 2, 13

- S.
 Salubre pluribus modis dicitur iii. 2, 1
 salubrium una scientia iii. 2, 4
 de Sapiente quæ vulgo sit opinio i. 2, 1.
 sapientia imperare est, non juberi
 i. 2, 3
 Sapientia quarum causarum et prin-
 cipiorum sit scientia i. 2, 1. qualis
 appellanda scientia ii. 2, 6. sapien-
 tiam circa primas causas et principia
 versari putant omnes i. 1, 17. sapi-
 entia prima iii. 3, 4
 Sciens e discente fit i. M. 2, 6
 Scientia relative dicitur iv. 15, 11.
 scientia cujusque quæ sit vi. 6, 6.
 quarum rerum sit v. 2, 12. sine uni-
 versalibus comprehendi nequit xii. 9,
 22. scientia et scire, dum generum
 est xii. 10, 8. scientia principalissima
 quæ i. 2, 7. scientia cognitiva omnis
 causa causas et principia est v. 1, 1.
 scientiæ ejusdem est et mathematica
 axiomata et substantias contemplari
 iii. 3, 1. scientiam non habens facit
 id cuius est scientia viii. 8, 7
 Scire tunc dicimur, cum primam causam
 nosse videmur i. 3, 1. scire omnes
 homines natura desiderant i. 1, 1.
 scire propter se expetitur i. 2, 6. scire
 tum demum videmur cum causas ha-
 bemus cognitias i. M. 2, 13. duobus
 modis dicitur iv. 7, 7
 Secundum quid, quot modis dicatur iv.
 18, 1
 Semel, substantia singulorum numero-
 rum iv. 14, 2
 Semina omnium humida i. 3, 5
 Semper, non habet prius xiii. 4, 1
 Sentire, omnium commune est i. 2, 2
 Sensus omnibus animantibus a natura
 ingeneratus i. 1, 2. sensus nullus
 sapientia esse censetur i. 1, 13. sen-
 sus non semper consentiunt iii. 6, 6.
 sensibus sanorum an ægrorum cre-
 dendum iii. 5, 24. sensuum dilectio
 i. 1, 1
 Sensilia æterna ii. 2, 22. sensilia omnia
 semper fluere opinatus est Heraclitus
 xii. 4, 2. præter sensilia et inter-
 media cur quærenda sint quædam
 alia ii. 6, 1. sensibilis rei locus iii.
 5, 22
 Separabile an sit quidquam per se x.
 2, 2
 Septenorum quorundam observatio xiii.
 6, 5
 Servi et bestiarum parum in commune
 prospiciunt xi. 10, 3
 Sidera, partes cæli vi. 2, 1
 Significatio nominum iii. 4, 7, 11
 Similares partes iv. 3, 1
 Similia quæ iv. 15, 5. ix. 3, 4
 Simonidis dictum de Dei honore pecu-
 liari i. 2, 12. Simonidis longus sermo
 xiii. 3, 13
 in Simplicibus non est ulla inquisitio
 nec doctrina vi. 17, 7
 Simul esse omnia iii. 4, 28
 Singulare, et Unum numero, idem sunt
 ii. 4, 9. singularibus non est nomen
 proprium vi. 10, 10. præter singu-
 laria utrum ponendum aliquid, nec
 ne ii. 4, 1. x. 2, 1
 de Singulis recte judicans an inveniri
 possit iii. 6, 1
 Socrates relictis Physicis, Ethica solum
 tractavit i. 6, 2. xii. 4, 3. defini-
 tionibus intentus xii. 9, 22. Socrati
 quæ jure tribuantur, quæ non xii. 4,
 5. Socratis junioris collatio vi. 11, 9
 Sol et luna, singularia vi. 15, 9, 10.
 solis definitio vi. 15, 9. solidum, an
 substantia ii. 2, 18. solida duo an
 eodem in loco esse queant ii. 2, 29.
 solidorum compositio xiii. 3, 9
 Sophisticæ ac dialecticæ affinitas et
 differentia iii. 2, 19, 20. sophistica
 oratio consecratur accidentia v. 2, 4
 Sophoclis locus de vi. 15, 3
 Species quid vi. 7, 4. 10, 16. generis
 pars iv. 25, 3. causa τοῦ εἶναι καὶ τοῦ
 γίνεσθαι i. 9, 14. species an una
 sit multorum vi. 11, 7. species an
 substantiarum participes i. 9, 5. an
 sensilia æterna ii. 2, 22. sensilium
 exempla sunt xii. 5, 6. nihil confe-
 runt xii. 5, 1. speciei partes quæ,
 et quæ non vi. 11, 1. specierum causa
 vi. 8, 7. specierum principia genera
 ii. 3, 4. specie quæ differant ix. 3, 9.
 specie cur differant quædam, quædam
 non ix. 9, 6
 Styx poetarum i. 3, 6
 Subjectum quid iv. 28, 4. subjectum
 primum quod vi. 3, 1
 de Substantia dubitationes vi. 2, 1.
 substantia quot modis dicatur vi. 3,
 1. duobus modis dicitur iv. 8, 4.
 substantiæ ratio una ii. 3, 5. sub-
 stantiæ differentia qualitas iv. 14, 2.
 substantiæ solius definitio est vi. 5,
 5. substantiæ et entium principia an
 sint numeri et idem xii. 1, 5. quo-
 modo actu multæ sint, non una xiii.
 2, 18. substantiarum divisio vii. 1, 1.
 substantia sensibilem velut actus
 quæ sit vii. 2, 1. de substantia ma-
 teriali vii. 4, 1. de substantiarum re-
 ductione ad numerum vii. 3, 1
 Succus, unum esse dicuntur iv. 6, 15
 Sufficientissimo quodnam primum xiii.
 4, 7

Superficies quid iv. 6, 24, 25. minus substantia quam linea ii. 5, 3. e quibus sit i. 9, 23. xii. 9, 2

Supernaturale iii. 3, 4

Syllabis nonnullis quæ accadat dubitatio i. 9, 35

Syllogismorum principium quod xii. 4, 4

T.

Tempus perfectum quod iv. 16, 1

Tenebræ, privatio lucis ix. 2, 5

Terminus seu Finis quot modis dicatur iv. 17, 1

Terram esse omnia putat vulgus, eamque omnium corporum primam extitisse affirmat Hesiodus i. 8, 6

Tethys et Oceanus ortus parentes i. 3, 6

Thales aquam principium rerum constituit i. 3, 5. Thaletis de prima causa opinio i. 3, 7

Thebarum oppugnatores septem xiii. 6, 5

Theologi veteres deos faciunt principia ii. 4, 12

Theologorum recentiorum sententia de bono et malo xiii. 4, 3

Timotheus multiplicis melopoëiæ auctor i. M. 1, 4

Tonitru, murmur in nubibus vi. 17, 4

Totum quot modis dicatur, et quomodo ab Omni differat iv. 26, 1, 3. totius rationi an partium rationem inesse oporteat, necne vi. 10, 1

Tragedia mala multis episodiis interrupta xiii. 3, 9

Tranquillitas quid vii. 2, 10

Trojana bella Medicis et Persicis priora iv. 11, 2

V.

Vacuum et plenum in omni parte peræque esse dixit Democritus iii. 5, 5

Vates multa mentiuntur i. 2, 13

Verum quid iii. 7, 1. verum non numero nec paucitate judicantium metimur iii. 5, 8. vera esse omnia, et falsa iii. 8, 2. veriora aliis alia iii. 4, 45. verissimum quid i. M. 1, 6

Veritatis contemplatio, qua difficilis, qua facilis i. M. 1, 1

Videre præ ceteris omnibus expetitur i. 1, 1. videri eadem non solent omnibus, neque adeo eidem eadem

semper iii. 6, 6

Virtus et vitium affectionum pars quædam iv. 14, 5

Vis et violentum iv. 5, 2. necessitas quædam iv. 5, 3

Visus et gustus interdum discrepant iii. 6, 6. visum habemus ut videamus; non contra viii. 8, 9

Vivens an potentia mortuus vii. 5, 3

Ultimum nihil dicendum aiebat Cratylus iii. 5, 18

Unde motus ii. 2, 6

Unitas quid iv. 6, 24, 25. est unum quid ii. 4, 28. numerorum materia xii. 8, 28. binario numero prior xii. 8, 13. unitas quilibet an cuilibet unitati combinabilis xii. 6, 2. unitates in quolibet numero combinabiles xii. 6, 3. unitatum an discrimen sit xii. 6, 3. unitatum et numeri differentia xii. 7, 25

Universi latio simplex xi. 8, 4

Universale semper de subjecto aliquo prædicatur vi. 13, 3. secundum rationem prius est iv. 17, 5

Unum ens i. 5, 11. unum in omnibus generibus non est idem iv. 6, 22. pluribus modis dicitur i. 9, 22. ix. 1, 1. unum et multa ut sint opposita ix. 6, 1. unum et multa pluribus modis opposita sunt ix. 3, 1. uni an multa simpliciter sint opposita ix. 6, 1. unum, principium et elementum numeri xiii. 4, 8. unum an prius quam ternarius et binarius numerus xi. 8, 22. unum, et alterum velut ens, Anaxagoræ principia i. 8, 14. unum an omnia iii. 4, 17. unum quæ sint iv. 18, 3. unum esse quid sit ix. 1, 1. unum esse, principium numeri est rei alicui iv. 6, 22

Vocis elementa et principia quæ ii. 3, 1. 4, 9. iv. 3, 1. voces compositæ i. 9, 36. voces omnes contemplari grammatices est iii. 2, 5

Utrum, ad utrumque dicitur ix. 5, 6. semper in antithesi dicitur ix. 5, 1

X.

Xenophanis opinio iii. 5, 17. Xenophanis unum i. 5, 12

Z.

Zenonis postulatam ii. 4, 31

